

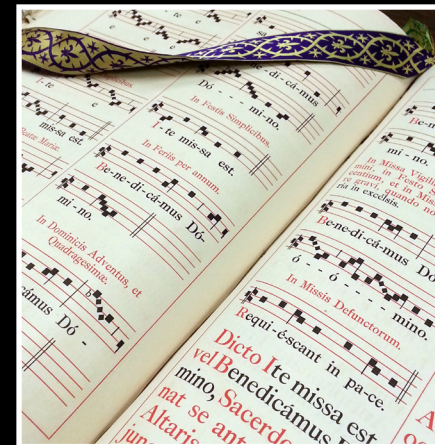
(Early 2014) SPECIAL ANNOUNCEMENT for Ordinary Form Masses.

To learn about this forthcoming announcement, visit: ccwatershed.org/vatican

HERE PRESENTED is the complete* *Missale Romanum Cum Lectionibus*. Very little has changed since this was first printed in the 1970s. For instance, the most current edition of the Missal still retains all the rubrics telling the priest when he must face “ad orientem” (e.g. cf. numbers 133-134).

These four (4) volumes seem to have been designed for traveling priests. They include the texts and readings that must be spoken in “read Masses.” In other words, they include the so-called *Spoken Antiphons*. When Pope Paul VI officially promulgated the *Novus Ordo Missae* on 3 April 1969, he noted that these “adapted” texts (called *Spoken Antiphons*) are to be used in “Masses without music.” But, the Pope also stressed that the *Graduale Romanum* (revised in 1970 by the *Ordo Cantus Missae*) must be used for sung Masses.

If you would like to “sing the Mass” (instead of “replacing the Mass”) as the Second Vatican Council desired, you might consider the *Lalemant Propers*: a collection of very simple settings (in English) for all three Liturgical Years (ABC) and published with Ecclesiastical approval. CCWATERSHED.ORG/LALEMANT — Free online, also available in print!

* This is the Second Edition of the Roman Missal, approved on 27 March 1975. Minor changes were made from the First Edition (1970), for example, the elimination of the subdeacon's role (e.g. cf. §65 and §142-152). Pope John Paul II would promulgate the Third Edition, which also contained minor changes, such as the addition of Masses for recently canonized saints.

MISSALE ROMANUM
CUM LECTIONIBUS

MISSALE ROMANUM
CUM LECTIIONIBUS

EX DECRETO SACROSANCTI ŒCUMENICI
CONCILII VATICANI II INSTAURATUM
AUCTORITATE PAULI PP. VI PROMULGATUM

III

TEMPUS PER ANNUM:
HEBDOMADÆ VI-XXI

EDITIO IUXTA TYPICAM ALTERAM

LIBRERIA EDITRICE VATICANA
MCMLXXVII

Revisione rite peracta, concordat
cum originali adprobato.

E Vicariatu Civitatis Vaticanæ, die 21 novembris 1975.

✠ Petrus Canisius van Lierde, Vic. Gen.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

CALENDARIUM ROMANUM GENERALE

IANUARIUS

A	Cal.	1	In octava Nativitatis. SOLEMNITAS SANCTÆ DEI GENETRI- CIS MARIÆ	Sollemnitas
b	IV	2	Ss. Basillii Magni et Gregorii Nazianzeni, episcoporum et Ecclesiæ doctorum	Memoria
c	III	3		
d	Prid.	4		
e	Non.	5		
f	VIII	6	IN EPIPHANIA DOMINI	Sollemnitas
g	VII	7	S. Raimundi de Penyafort, presbyteri *	
A	VI	8		
b	V	9		
c	IV	10		
d	III	11		
e	Prid.	12		
f	Idib.	13	S. Hilarii, episcopi et Ecclesiæ doctoris	
g	XIX	14		
A	XVIII	15		
b	XVII	16		
c	XVI	17	S. Antonii abbatis	Memoria
d	XV	18		
e	XIV	19		
f	XIII	20	S. Fabiani, papæ et martyris S. Sebastiani, martyris	
g	XII	21	S. Agnetis, virginis et martyris	Memoria
A	XI	22	S. Vincentii, diaconi et martyris	
b	X	23		
c	IX	24	S. Francisci de Sales, episcopi et Ecclesiæ doctoris	Memoria
d	VIII	25	IN CONVERSIONE S. PAULI, APOSTOLI	Festum
e	VII	26	Ss. Timothei et Titi, episcoporum	Memoria
f	VI	27	S. Angelæ Merici, virginis	
g	V	28	S. Thomæ de Aquino, presbyteri et Ecclesiæ doctoris	Memoria
A	IV	29		
b	III	30		
c	Prid.	31	S. Ioannis Bosco, presbyteri	Memoria
			Dominica post diem 6 ianuarii: IN BAPTISMATE DOMINI	Festum

* Quando non indicatur gradus celebrationis, fit Memoria ad libitum.

FEBRUARIUS

d	Cal.	1		
e	IV	2	IN PRÆSENTATIONE DOMINI	Festum
f	III	3	S. Blasii, episcopi et martyris S. Ansgarii, episcopi	
g	Prid.	4		
A	Non.	5	S. Agathæ, virginis et martyris	Memoria
b	VIII	6	Ss. Pauli Miki et sociorum, martyrum	Memoria
c	VII	7		
d	VI	8	S. Hieronymi Emiliani	
e	V	9		
f	IV	10	S. Scholasticæ, virginis	Memoria
g	III	11	B. Mariæ Virginis de Lourdes	
A	Prid.	12		
b	Idib.	13		
c	XVI	14	Ss. Cyrilli, monachi, et Methodii, episcopi	Memoria
d	XV	15		
e	XIV	16		
f	XIII	17	Ss. Septem Fundatorum Ordinis Servorum B. M. V.	
g	XII	18		
A	XI	19		
b	X	20		
c	IX	21	S. Petri Damiani, episcopi et Ecclesiæ doctoris	
d	VIII	22	CATHEDRÆ S. PETRI, APOSTOLI	Festum
e	VII	23	S. Polycarpi, episcopi et martyris	Memoria
f	VI	24		
g	V	25		
A	IV	26		
b	III	27		
c	Prid.	28		

MARTIUS

d	Cal.	1		
e	VI	2		
f	V	3		
g	IV	4	S. Casimiri	
A	III	5		
b	Prid.	6		
c	Non.	7	Ss. Perpetuæ et Felicitatis, martyrum	Memoria
d	VIII	8	S. Ioannis a Deo, religiosi	
e	VII	9	S. Franciscæ Romanæ, religiosæ	
f	VI	10		
g	V	11		
A	IV	12		
b	III	13		
c	Prid.	14		
d	Idib.	15		
e	XVII	16		
f	XVI	17	S. Patricii, episcopi	
g	XV	18	S. Cyrilli Hierosolymitani, episcopi et Ecclesiæ doctoris	
A	XIV	19	S. IOSEPH, SPONSI B. M. V.	Sollemnitas
b	XIII	20		
c	XII	21		
d	XI	22		
e	X	23	S. Turibii de Mogrovejo, episcopi	
f	IX	24		
g	VIII	25	IN ANNUNTIATIONE DOMINI	Sollemnitas
A	VII	26		
b	VI	27		
c	V	28		
d	IV	29		
e	III	30		
f	Prid.	31		

APRILIS

g	Cal.	1		
A	IV	2	S. Francisci de Paola, eremitæ	
b	III	3		
c	Prid.	4	S. Isidori, episcopi et Ecclesiæ doctoris	
d	Non.	5	S. Vincentii Ferrer, presbyteri	
e	VIII	6		
f	VII	7	S. Ioannis Baptistæ de la Salle, presbyteri	Memoria
g	VI	8		
A	V	9		
b	IV	10		
c	III	11	S. Stanislai, episcopi et martyris	
d	Prid.	12		
e	Idib.	13	S. Martini I, papæ et martyris	
f	XVIII	14		
g	XVII	15		
A	XVI	16		
b	XV	17		
c	XIV	18		
d	XIII	19		
e	XII	20		
f	XI	21	S. Anselmi, episcopi et Ecclesiæ doctoris	
g	X	22		
A	IX	23	S. Georgii, martyris	
b	VIII	24	S. Fidelis de Sigmaringen, presbyteri et martyris	
c	VII	25	S. MARCI, EVANGELISTÆ	Festum
d	VI	26		
e	V	27		
f	IV	28	S. Petri Chanel, presbyteri et martyris	
g	III	29	S. Catharinæ Senensis, virginis et Ecclesiæ doctoris	Memoria
A	Prid.	30	S. Pii V, papæ	

MAIUS

b	Cal.	1	S. Ioseph Opificis	
c	VI	2	S. Athanasii, episcopi et Ecclesiæ doctoris	Memoria
d	V	3	SS. PHILIPPI ET IACOBI, APOSTOLORUM	Festum
e	IV	4		
f	III	5		
g	Prid.	6		
A	Non.	7		
b	VIII	8		
c	VII	9		
d	VI	10		
e	V	11		
f	IV	12	Ss. Nerei et Achillei, martyrum S. Pancratii, martyris	
g	III	13		
A	Prid.	14	S. MATTHIÆ, APOSTOLI	Festum
b	Idib.	15		
c	XVII	16		
d	XVI	17		
e	XV	18	S. Ioannis I, papæ et martyris	
f	XIV	19		
g	XIII	20	S. Bernardini Senensis, presbyteri	
A	XII	21		
b	XI	22		
c	X	23		
d	IX	24		
e	VIII	25	S. Bedæ Venerabilis, presbyteri et Ecclesiæ doctoris S. Gregorii VII, papæ S. Mariæ Magdalænæ de' Pazzi, virginis	
f	VII	26	S. Philippi Neri, presbyteri	Memoria
g	VI	27	S. Augustini Cantuariensis, episcopi	
A	V	28		
b	IV	29		
c	III	30		
d	Prid.	31	IN VISITATIONE B. MARIÆ VIRGINIS	Festum
Dominica prima post Pentecosten: SS.MÆ TRINITATIS				Sollemnitatis
Feria V post Ss.mam Trinitatem: SS.MI CORPORIS ET SANGUINIS CHRISTI				Sollemnitatis

IUNIUS

e	Cal.	1	S. Iustini, martyris	Memoria
f	IV	2	<i>Ss. Marcellini et Petri, martyrum</i>	
g	III	3	<i>Ss. Caroli Lwanga et sociorum, martyrum</i>	Memoria
A	Prid.	4		
b	Non.	5	S. Bonifatii, episcopi et martyris	Memoria
c	VIII	6	<i>S. Norberti, episcopi</i>	
d	VII	7		
e	VI	8		
f	V	9	<i>S. Ephræm, diaconi et Ecclesiæ doctoris</i>	
g	IV	10		
A	III	11	S. Barnabæ, apostoli	Memoria
b	Prid.	12		
c	Idib.	13	S. Antonii de Padova, presbyteri et Ecclesiæ doctoris	Memoria
d	XVIII	14		
e	XVII	15		
f	XVI	16		
g	XV	17		
A	XIV	18		
b	XIII	19	<i>S. Romualdi, abbatis</i>	
c	XII	20		
d	XI	21	S. Aloisii Gonzaga, religiosi	Memoria
e	X	22	<i>S. Paulini Nolani, episcopi</i> <i>Ss. Ioannis Fisher, episcopi, et Thomæ More, martyrum</i>	
f	IX	23		
g	VIII	24	IN NATIVITATE S. IOANNIS BAPTISTÆ	Sollemnitatis
A	VII	25		
b	VI	26		
c	V	27	<i>S. Cyrilli Alexandrini, episcopi et Ecclesiæ doctoris</i>	
d	IV	28	S. Irenæi, episcopi et martyris	Memoria
e	III	29	SS. PETRI ET PAULI, APOSTOLORUM	Sollemnitatis
f	Prid.	30	<i>Ss. Protomartyrum S. Romanæ Ecclesiæ</i>	

Feria VI post dominicam secundam post Pentecosten:
SACRATISSIMI CORDIS IESU Sollemnitatis

Sabbato post dominicam secundam post Pentecosten:
Immaculati Cordis B. Mariæ Virginis

IULIUS

g	Cal.	1		
A	VI	2		
b	V	3	S. THOMÆ, APOSTOLI	Festum
c	IV	4	<i>S. Elisabeth Lusitanæ</i>	
d	III	5	<i>S. Antonii Mariæ Zaccaria, presbyteri</i>	
e	Prid.	6	<i>S. Mariæ Goretti, virginis et martyris</i>	
f	Non.	7		
g	VIII	8		
A	VII	9		
b	VI	10		
c	V	11	S. Benedicti, abbatis	Memoria
d	IV	12		
e	III	13	<i>S. Henrici</i>	
f	Prid.	14	<i>S. Camilli de Lellis, presbyteri</i>	
g	Idib.	15	S. Bonaventuræ, episcopi et Ecclesiæ doctoris	Memoria
A	XVII	16	<i>B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo</i>	
b	XVI	17		
c	XV	18		
d	XIV	19		
e	XIII	20		
f	XII	21	<i>S. Laurentii de Brindisi, presbyteri et Ecclesiæ doctoris</i>	
g	XI	22	S. Mariæ Magdalenæ	Memoria
A	X	23	<i>S. Birgittæ, religiosæ</i>	
b	IX	24		
c	VIII	25	S. IACOBI, APOSTOLI	Festum
d	VII	26	<i>Ss. Ioachim et Annæ, parentum B. M. V.</i>	Memoria
e	VI	27		
f	V	28		
g	IV	29	S. Marthæ	Memoria
A	III	30	<i>S. Petri Chrysologi, episcopi et Ecclesiæ doctoris</i>	
b	Prid.	31	S. Ignatii de Loyola, presbyteri	Memoria

AUGUSTUS

c	Cal.	1	S. Alfonsi Mariæ de' Liguori, episcopi et Ecclesiæ doctoris	Memoria
d	IV	2	S. Eusebii Vercellensis, episcopi	
e	III	3		
f	Prid.	4	S. Ioannis Mariæ Vianney, presbyteri	Memoria
g	Non.	5	In Dedicatione basilicæ S. Mariæ	
A	VIII	6	IN TRANSFIGURATIONE DOMINI	Festum
b	VII	7	Ss. Xysti II, papæ, et sociorum, martyrum S. Caietani, presbyteri	
c	VI	8	S. Dominici, presbyteri	Memoria
d	V	9		
e	IV	10	S. LAURENTII, DIACONI ET MARTYRIS	Festum
f	III	11	S. Claræ, virginis	Memoria
g	Prid.	12		
A	Idib.	13	Ss. Pontiani, papæ, et Hippolyti, presbyteri, martyrum	
b	XIX	14		
c	XVIII	15	IN ASSUMPTIONE BEATÆ MARIÆ VIR- GINIS	Sollemnitas
d	XVII	16	S. Stephani Hungariæ	
e	XVI	17		
f	XV	18		
g	XIV	19	S. Ioannis Eudes, presbyteri	
A	XIII	20	S. Bernardi, abbatis et Ecclesiæ doctoris	Memoria
b	XII	21	S. Pii X, papæ	Memoria
c	XI	22	B. Mariæ Virginis Reginae	Memoria
d	X	23	S. Rosæ de Lima, virginis	
e	IX	24	S. BARTHOLOMÆI, APOSTOLI	Festum
f	VIII	25	S. Ludovici S. Ioseph de Calasanz, presbyteri	
g	VII	26		
A	VI	27	S. Monicae	Memoria
b	V	28	S. Augustini, episcopi et Ecclesiæ doctoris	Memoria
c	IV	29	In Passione S. Ioannis Baptistæ, martyris	Memoria
d	III	30		
e	Prid.	31		

SEPTEMBER

f	Cal.	1		
g	IV	2		
A	III	3	S. Gregorii Magni, papæ et Ecclesiæ doctoris	Memoria
b	Prid.	4		
c	Non.	5		
d	VIII	6		
e	VII	7		
f	VI	8	IN NATIVITATE B. MARIÆ VIRGINIS	Festum
g	V	9		
A	IV	10		
b	III	11		
c	Prid.	12		
d	Idib.	13	S. Ioannis Chrysostomi, episcopi et Ecclesiæ doctoris	Memoria
e	XVIII	14	IN EXALTATIONE SANCTÆ CRUCIS	Festum
f	XVII	15	B. Mariæ Virginis Perdolentis	Memoria
g	XVI	16	Ss. Cornelii, papæ, et Cypriani, episcopi, martyrum	Memoria
A	XV	17	S. Roberti Bellarmino, episcopi et Ecclesiæ doctoris	
b	XIV	18		
c	XIII	19	S. Ianuarii, episcopi et martyris	
d	XII	20		
e	XI	21	S. MATTHÆI, APOSTOLI ET EVANGELISTÆ	Festum
f	X	22		
g	IX	23		
A	VIII	24		
b	VII	25		
c	VI	26	Ss. Cosmæ et Damiani, martyrum	
d	V	27	S. Vincentii de Paul, presbyteri	Memoria
e	IV	28	S. Venceslai, martyris	
f	III	29	Ss. MICHAELIS, GABRIELIS ET RAPHAELIS, ARCHANGELORUM	Festum
g	Prid.	30	S. Hieronymi, presbyteri et Ecclesiæ doc- toris	Memoria

OCTOBER

A	Cal.	1	S. Teresiæ a Iesu Infante, virginis	Memoria
b	VI	2	Ss. Angelorum Custodum	Memoria
c	V	3		
d	IV	4	S. Francisci Assisiensis	Memoria
e	III	5		
f	Prid.	6	S. Brunonis, presbyteri	
g	Non.	7	B. Mariæ Virginis a Rosario	Memoria
A	VIII	8		
b	VII	9	Ss. Dionysii, episcopi, et sociorum, martyrum S. Ioannis Leonardi, presbyteri	
c	VI	10		
d	V	11		
e	IV	12		
f	III	13		
g	Prid.	14	S. Callisti I, papæ et martyris	
A	Idib.	15	S. Teresiæ de Avila, virginis et Ecclesiæ doctoris	Memoria
b	XVII	16	S. Hedvigis, religiosæ S. Margaritæ Mariæ Alacoque, virginis	
c	XVI	17	S. Ignatii Antiocheni, episcopi et martyris	Memoria
d	XV	18	S. LUCÆ, EVANGELISTÆ	Festum
e	XIV	19	Ss. Ioannis de Brébeuf et Isaac Jogues, pres- byterorum, et sociorum, martyrum S. Pauli a Cruce, presbyteri	
f	XIII	20		
g	XII	21		
A	XI	22		
b	X	23	S. Ioannis de Capestrano, presbyteri	
c	IX	24	S. Antonii Mariæ Claret, episcopi	
d	VIII	25		
e	VII	26		
f	VI	27		
g	V	28	Ss. SIMONIS ET IUDÆ, APOSTOLORUM	Festum
A	IV	29		
b	III	30		
c	Prid.	31		

NOVEMBER

d	Cal.	1	OMNIUM SANCTORUM	Sollemnitatis
e	IV	2	IN COMMEMORATIONE OMNIUM FI- DELIIUM DEFUNCTORUM	
f	III	3	S. Martini de Porres, religiosi	
g	Prid.	4	S. Caroli Borromeo, episcopi	Memoria
A	Non.	5		
b	VIII	6		
c	VII	7		
d	VI	8		
e	V	9	IN DEDICATIONE BASILICÆ LATERANENSIS	Festum
f	IV	10	S. Leonis Magni, papæ et Ecclesiæ doctoris	Memoria
g	III	11	S. Martini Turonensis, episcopi	Memoria
A	Prid.	12	S. Iosaphat, episcopi et martyris	Memoria
b	Idib.	13		
c	XVIII	14		
d	XVII	15	S. Alberti Magni, episcopi et Ecclesiæ doctoris	
e	XVI	16	S. Margaritæ Scotiæ S. Gertrudis, virginis	
f	XV	17	S. Elisabeth Hungariæ, religiosæ	Memoria
g	XIV	18	In Dedicacione basilicarum Ss. Petri et Pauli, apostolorum	
A	XIII	19		
b	XII	20		
c	XI	21	In Præsentatione B. Mariæ Virginis	Memoria
d	X	22	S. Cæciliæ, virginis et martyris	Memoria
e	IX	23	S. Clementis I, papæ et martyris S. Columbani, abbatis	
f	VIII	24		
g	VII	25		
A	VI	26		
b	V	27		
c	IV	28		
d	III	29		
e	Prid.	30	S. ANDRÆ, APOSTOLI	Festum

Dominica ultima « per annum »:

D. N. I. C. UNIVERSORUM REGIS Sollemnitatis

DECEMBER

f	Cal.	1		
g	IV	2		
A	III	3	S. Francisci Xavier, presbyteri	Memoria
b	Prid.	4	S. Ioannis Damasceni, presbyteri et Ecclesiae doctoris	
c	Non.	5		
d	VIII	6	S. Nicolai, episcopi	
e	VII	7	S. Ambrosii, episcopi et Ecclesiae doctoris	Memoria
f	VI	8	IN CONCEPTIONE IMMACULATA BEATÆ MARIÆ VIRGINIS	Sollemnitas
g	V	9		
A	IV	10		
b	III	11	S. Damasi I, papæ	
c	Prid.	12	S. Ioannæ Franciscæ de Chantal, religiosæ	
d	Idib.	13	S. Lucie, virginis et martyris	Memoria
e	XIX	14	S. Ioannis a Cruce, presbyteri et Ecclesiae doctoris	Memoria
f	XVIII	15		
g	XVII	16		
A	XVI	17		
b	XV	18		
c	XIV	19		
d	XIII	20		
e	XII	21	S. Petri Canisii, presbyteri et Ecclesiae doctoris	
f	XI	22		
g	X	23	S. Ioannis de Kety, presbyteri	
A	IX	24		
b	VIII	25	IN NATIVITATE DOMINI	Sollemnitas
c	VII	26	S. STEPHANI, PROTOMARTYRIS	Festum
d	VI	27	S. IOANNIS, APOSTOLI ET EVANGELISTÆ	Festum
e	V	28	Ss. INNOCENTIIUM, MARTYRUM	Festum
f	IV	29	S. Thomæ Becket, episcopi et martyris	
g	III	30		
A	Prid.	31	S. Silvestri I, papæ	

Dominica infra octavam Nativitatis, vel, ea deficiente,
die 30 decembris:

SANCTÆ FAMILIÆ IESU, MARIÆ ET IOSEPH Festum

TABULA
OMNIUM DOMINICARUM NECNON
SOLLEMNITATUM ET FESTORUM MOBILIIUM
AB ANNO 1975 USQUE AD ANNUM 1997

	1975 1986 1997	1976 (b)	1977	1978 1989	1979 1990	1980 (b)	1981 1987	1982 1993	1983 1994	1984 (b)	1985	1988 (b)	1991	1992 (b)	1995	1996 (b)
Dom. 2 ^a p. Nat.	5 Ia.	4 Ia.	2 Ia.	—	—	—	4 Ia.	3 Ia.	2 Ia.	—	—	3 Ia.	—	5 Ia.	—	—
Baptisma Dom. (c)	12 »	11 »	9 »	8 Ia.	7 Ia.	13 Ia.	11 »	10 »	9 »	8 Ia.	13 Ia.	10 »	13 Ia.	12 »	8 Ia.	7 Ia.
Feria 4 ^a cinerum	12 Fe.	8 Mr.	28 Fe.	8 Fe.	28 Fe.	20 Fe.	4 Mr.	24 Fe.	16 Fe.	7 Mr.	20 Fe.	17 Fe.	13 Fe.	4 Mr.	1 Mr.	21 Fe.
Dom. 1 ^a Quadrag.	16 »	7 »	27 »	12 »	4 Mr.	24 »	8 »	28 »	20 Fe.	11 »	24 »	21 »	17 »	8 »	5 »	25 »
» 2 ^a »	23 »	14 »	6 Mr.	19 »	11 »	2 Mr.	15 »	7 Mr.	27 »	18 »	3 Mr.	28 »	24 »	15 »	12 »	3 Mr.
» 3 ^a »	2 Mr.	21 »	13 »	26 »	18 »	9 »	22 »	14 »	6 Mr.	25 »	10 »	6 Mr.	3 Mr.	22 »	19 »	10 »
» 4 ^a »	9 »	28 »	20 »	5 Mr.	25 »	16 »	29 »	21 »	13 »	1 Ap.	17 »	13 »	10 »	29 »	26 »	17 »
» 5 ^a »	16 »	4 Ap.	27 »	12 »	1 Ap.	23 »	5 Ap.	28 »	20 »	8 »	24 »	20 »	17 »	5 Ap.	2 Ap.	24 »
Dom. in palmis	23 »	11 »	3 Ap.	19 »	8 »	30 »	12 »	4 Ap.	27 »	15 »	31 »	27 »	24 »	12 »	9 »	31 »
DOM. RESURR.	30 »	18 »	10 »	26 »	15 »	6 Ap.	19 »	11 »	3 Ap.	22 »	7 Ap.	3 Ap.	31 »	19 »	16 »	7 Ap.
Dom. 2 ^a Paschæ	6 Ap.	25 »	17 »	2 Ap.	22 »	13 »	26 »	18 »	10 »	29 »	14 »	10 »	7 Ap.	26 »	23 »	14 »
» 3 ^a »	13 »	2 M.	24 »	9 »	29 »	20 »	3 M.	25 »	17 »	6 M.	21 »	17 »	14 »	3 M.	30 »	21 »
» 4 ^a »	20 »	9 »	1 M.	16 »	6 M.	27 »	10 »	2 M.	24 »	13 »	28 »	24 »	21 »	10 »	7 M.	28 »
» 5 ^a »	27 »	16 »	8 »	23 »	13 »	4 M.	17 »	9 »	1 M.	20 »	5 M.	1 M.	28 »	17 »	14 »	5 M.
» 6 ^a »	4 M.	23 »	15 »	30 »	20 »	11 »	24 »	16 »	8 »	27 »	12 »	8 »	5 M.	24 »	21 »	12 »
Ascensio Domini	8 »	27 »	19 »	4 M.	24 »	15 »	28 »	20 »	12 »	31 »	16 »	12 »	9 »	28 »	25 »	16 »
Dom. 7 ^a Paschæ	11 »	30 »	22 »	7 »	27 »	18 »	31 »	23 »	15 »	3 I.	19 »	15 »	12 »	31 »	28 »	19 »
Dom. Pentecostes	18 »	6 I.	29 »	14 »	3 I.	25 »	7 I.	30 »	22 »	10 »	26 »	22 »	19 »	7 I.	4 I.	26 »
SS. Trinitatis	25 »	13 »	5 I.	21 »	10 »	1 I.	14 »	6 I.	29 »	17 »	2 I.	29 »	26 »	14 »	11 »	2 I.
SS. Corp. et S. Chr.	29 »	17 »	9 »	25 »	14 »	5 »	18 »	10 »	2 I.	21 »	6 »	2 I.	30 »	18 »	15 »	6 »
SS. Cordis Iesu	6 I.	25 »	17 »	2 I.	22 »	13 »	26 »	18 »	10 »	29 »	14 »	10 »	7 I.	26 »	23 »	14 »
Dom. 2 ^a per annum	19 Ia.	18 Ia.	16 Ia.	15 Ia.	14 Ia.	20 Ia.	18 Ia.	17 Ia.	16 Ia.	15 Ia.	20 Ia.	17 Ia.	20 Ia.	19 Ia.	15 Ia.	14 Ia.
» 3 ^a »	26 »	25 »	23 »	22 »	21 »	27 »	25 »	24 »	23 »	22 »	27 »	24 »	27 »	26 »	22 »	21 »
» 4 ^a »	2 Fe.	1 Fe.	30 »	29 »	28 »	3 Fe.	1 Fe.	31 »	30 »	29 »	3 Fe.	31 »	3 Fe.	2 Fe.	29 »	28 »
» 5 ^a »	9 »	8 »	6 Fe.	5 Fe.	4 Fe.	10 »	8 »	7 Fe.	6 Fe.	5 Fe.	10 »	7 Fe.	10 »	9 »	5 Fe.	4 Fe.
» 6 ^a »	—	15 »	13 »	14 M.	11 »	17 »	15 »	14 »	13 »	12 »	17 »	14 »	—	16 »	12 »	11 »
» 7 ^a »	18 M.	22 »	20 »	21 »	18 »	—	22 »	21 »	—	19 »	—	—	19 M.	23 »	19 »	18 »
» 8 ^a »	25 »	29 »	—	28 »	25 »	25 M.	1 Mr.	—	22 M.	26 »	26 M.	22 M.	26 »	1 Mr.	26 »	26 M.
» 9 ^a »	1 I.	—	29 M.	4 I.	3 I.	1 I.	—	30 M.	29 »	4 Mr.	2 I.	29 »	2 I.	—	4 I.	2 I.

(a) Dominica litteris italicis impressa eo anno ab alia celebratione liturgica impeditur.

(b) Annus bissextilis.

(c) Hebdomada 1^a per annum.

Tabula omnium dominicarum necnon sollemnitatum et festorum mobilium ab anno 1975 usque ad annum 1997 (a)

	1975 1986 1997	1976 (b)	1977	1978 1989	1979 1990	1980 (b)	1981 1987	1982 1993	1983 1994	1984 (b)	1985	1988 (b)	1991	1992 (b)	1995	1996 (b)
Dom. 10^a per annum	8 I.	6 I.	5 I.	11 I.	10 I.	8 I.	7 I.	6 I.	5 I.	10 I.	9 I.	5 I.	9 I.	7 I.	11 I.	9 I.
» 11 ^a »	15 »	13 »	12 »	18 »	17 »	15 »	14 »	13 »	12 »	17 »	16 »	12 »	16 »	14 »	18 »	16 »
» 12 ^a »	22 »	20 »	19 »	25 »	24 »	22 »	21 »	20 »	19 »	24 »	23 »	19 »	23 »	21 »	25 »	23 »
» 13 ^a »	29 »	27 »	26 »	2 Iu.	1 Iu.	29 »	28 »	27 »	26 »	1 Iu.	30 »	26 »	30 »	28 »	2 Iu.	30 »
» 14 ^a »	6 Iu.	4 Iu.	3 Iu.	9 »	8 »	6 Iu.	5 Iu.	4 Iu.	3 Iu.	8 »	7 Iu.	3 Iu.	7 Iu.	5 Iu.	9 »	7 Iu.
» 15 ^a »	13 »	11 »	10 »	16 »	15 »	13 »	12 »	11 »	10 »	15 »	14 »	10 »	14 »	12 »	16 »	14 »
» 16 ^a »	20 »	18 »	17 »	23 »	22 »	20 »	19 »	18 »	17 »	22 »	21 »	17 »	21 »	19 »	23 »	21 »
» 17 ^a »	27 »	25 »	24 »	30 »	29 »	27 »	26 »	25 »	24 »	29 »	28 »	24 »	28 »	26 »	30 »	28 »
» 18 ^a »	3 Ag.	1 Ag.	31 »	6 Ag.	5 Ag.	3 Ag.	2 Ag.	1 Ag.	31 »	5 Ag.	4 Ag.	31 »	4 Ag.	2 Ag.	6 Ag.	4 Ag.
» 19 ^a »	10 »	8 »	7 Ag.	13 »	12 »	10 »	9 »	8 »	7 Ag.	12 »	11 »	7 Ag.	11 »	9 »	13 »	11 »
» 20 ^a »	17 »	15 »	14 »	20 »	19 »	17 »	16 »	15 »	14 »	19 »	18 »	14 »	18 »	16 »	20 »	18 »
» 21 ^a »	24 »	22 »	21 »	27 »	26 »	24 »	23 »	22 »	21 »	26 »	25 »	21 »	25 »	23 »	27 »	25 »
» 22 ^a »	31 »	29 »	28 »	3 St.	2 St.	31 »	30 »	29 »	28 »	2 St.	1 St.	28 »	1 St.	30 »	3 St.	1 St.
» 23 ^a »	7 St.	5 St.	4 St.	10 »	9 »	7 St.	6 St.	5 St.	4 St.	9 »	8 »	4 St.	8 »	6 St.	10 »	8 »
» 24 ^a »	14 »	12 »	11 »	17 »	16 »	14 »	13 »	12 »	11 »	16 »	15 »	11 »	15 »	13 »	17 »	15 »
» 25 ^a »	21 »	19 »	18 »	24 »	23 »	21 »	20 »	19 »	18 »	23 »	22 »	18 »	22 »	20 »	24 »	22 »
» 26 ^a »	28 »	26 »	25 »	1 Ot.	30 »	28 »	27 »	26 »	25 »	30 »	29 »	25 »	29 »	27 »	1 Ot.	29 »
» 27 ^a »	5 Ot.	3 Ot.	2 Ot.	8 »	7 Ot.	5 Ot.	4 Ot.	3 Ot.	2 Ot.	7 Ot.	6 Ot.	2 Ot.	6 Ot.	4 Ot.	8 »	6 Ot.
» 28 ^a »	12 »	10 »	9 »	15 »	14 »	12 »	11 »	10 »	9 »	14 »	13 »	9 »	13 »	11 »	15 »	13 »
» 29 ^a »	19 »	17 »	16 »	22 »	21 »	19 »	18 »	17 »	16 »	21 »	20 »	16 »	20 »	18 »	22 »	20 »
» 30 ^a »	26 »	24 »	23 »	29 »	28 »	26 »	25 »	24 »	23 »	28 »	27 »	23 »	27 »	25 »	29 »	27 »
» 31 ^a »	2 Nv.	31 »	30 »	5 Nv.	4 Nv.	2 Nv.	1 Nv.	31 »	30 »	4 Nv.	3 Nv.	30 »	3 Nv.	1 Nv.	5 Nv.	3 Nv.
» 32 ^a »	9 »	7 Nv.	6 Nv.	12 »	11 »	9 »	8 »	7 Nv.	6 Nv.	11 »	10 »	6 Nv.	10 »	8 »	12 »	10 »
» 33 ^a »	16 »	14 »	13 »	19 »	18 »	16 »	15 »	14 »	13 »	18 »	17 »	13 »	17 »	15 »	19 »	17 »
D.N.I.C. Regis (c)	23 »	21 »	20 »	26 »	25 »	23 »	22 »	21 »	20 »	25 »	24 »	20 »	24 »	22 »	26 »	24 »
Dom. 1^a Adventus	30 »	28 »	27 »	3 Dc.	2 Dc.	30 »	29 »	28 »	27 »	2 Dc.	1 Dc.	27 »	1 Dc.	29 »	3 Dc.	1 Dc.
» 2 ^a »	7 Dc.	5 Dc.	4 Dc.	10 »	9 »	7 Dc.	6 Dc.	5 Dc.	4 Dc.	9 »	8 »	4 Dc.	8 »	6 Dc.	10 »	8 »
» 3 ^a »	14 »	12 »	11 »	17 »	16 »	14 »	13 »	12 »	11 »	16 »	15 »	11 »	15 »	13 »	17 »	15 »
» 4 ^a »	21 »	19 »	18 »	24 »	23 »	21 »	20 »	19 »	18 »	23 »	22 »	18 »	22 »	20 »	24 »	22 »
S. Familiae I.M.I.	28 »	26 »	30 »	31 »	30 »	28 »	27 »	26 »	30 »	30 »	29 »	30 »	29 »	27 »	31 »	29 »

(a) Dominica litteris italicis impressa eo anno ab alia celebratione liturgica impeditur.

(b) Annus bissextilis.

(c) Hebdomada 34^a per annum.

Ordinatio secundæ lectionis in dominicis « per annum »

Dominica	Anno A	Anno B	Anno C
2	1 Ad Corint., 1-4	1 Ad Corint., 6-11	1 Ad Corint., 12-15
3	»	»	»
4	»	»	»
5	»	»	»
6	»	»	»
7	»	2 Ad Corinthios	»
8	»	»	»
9	Ad Romanos	»	Ad Galatas
10	»	»	»
11	»	»	»
12	»	»	»
13	»	»	»
14	»	»	»
15	»	Ad Ephesios	Ad Coloss.
16	»	»	»
17	»	»	»
18	»	»	»
19	»	»	Ad Hebr., 11-12
20	»	»	»
21	»	»	»
22	»	Iacobi	»
23	»	»	Ad Philem.
24	»	»	1 Ad Tim.
25	Ad Philipp.	»	»
26	»	»	»
27	»	Ad Hebræos, 2-10	2 Ad Tim.
28	»	»	»
29	1 Ad Thess.	»	»
30	»	»	»
31	»	»	2 Ad Thess.
32	»	»	»
33	»	»	»

Ordinatio prioris lectionis in feriis « per annum »

Hebdomada	Anno I	Anno II
1	Ad Hebræos	1 Samuelis
2	»	»
3	»	2 Samuelis
4	»	2 Samuelis; 1 Regum, 1-16
5	Genesis, 1-11	1 Regum, 1-16
6	»	Iacobi
7	Siracides (Ecclesiasticus)	»
8	»	1 Petri; Iudas
9	Tobias	2 Petri; 2 Ad Timotheum
10	2 Ad Corinthios	1 Regum, 17-22
11	»	1 Regum, 17-22; 2 Regum
12	Genesis, 12-50	2 Regum; Lamentationes
13	»	Amos
14	»	Osee; Isaias
15	Exodus	Isaias; Michæas
16	»	Michæas; Ieremias
17	Exodus; Leviticus	Ieremias
18	Numeri; Deuteronomium	Ieremias; Nahum; Habacuc
19	Deuteronomium; Iosue	Ezechiel
20	Iudices; Ruth	»
21	1 Ad Thessalonicenses	2 Ad Thessalon.; 1 Ad Corinthios
22	1 Ad Thessalon.; Ad Colossenses	1 Ad Corinthios
23	Ad Colossenses	»
24	1 Ad Timotheum	»
25	1 Ad Timotheum Esdras; Aggæus; Zacharias	»
26	Zacharias; Nehemias; Baruch	Proverbia; Qohelet (Ecclesiastes)
27	Ionas; Malachias; Ioel	Iob
28	Ad Romanos	Ad Galatas
29	»	Ad Galatas; Ad Ephesios
30	»	Ad Ephesios
31	»	»
32	Sapientia	Ad Ephesios; Ad Philippenses
33	1 et 2 Macchabæorum	Ad Titum; Ad Phil.; 2 et 3 Ioannis
34	Daniel	Apocalypsis

INDEX SIGLORUM

Abd	Liber Abdiae prophetæ	Iudic	Liber Iudicum
Act	Actus Apostolorum	Iudt	Liber Iudith
Ag	Liber Aggaei prophetæ	Lam	Lamentationes (= Threni)
Am	Liber Amos prophetæ	Lc	Evangelium secundum Lucam
Ap	Apocalypsis beati Ioannis apostoli	Lev	Liber Leviticus
Bar	Liber Baruch prophetæ	1 et 2 Mac	Libri I et II Macchabæorum
Cant	Canticum canticorum	Mal	Liber Malachiae prophetæ
1 et 2 Chr	Libri I et II Chronicorum (= I et II Paralipomenon)	Mc	Evangelium secundum Marcum
Col	Epistola beati Pauli apostoli ad Colossenses	Mic	Liber Michæe prophetæ
1 et 2 Cor	Epistolæ I et II beati Pauli apostoli ad Corinthios	Mt	Evangelium secundum Matthæum
Dan	Liber Danielis prophetæ	Nah	Liber Nahum prophetæ
Deut	Liber Deuteronomii	Neh	Liber Nehemiæ (= II Esdræ)
Eph	Epistola beati Pauli apostoli ad Ephesios	Num	Liber Numeri
Esd	Liber Esdræ (= I Esdræ)	Os	Liber Osee prophetæ
Est	Liber Esther	1 et 2 Petr	Epistolæ I et II beati Petri apostoli
Ex	Liber Exodus	Phil	Epistola beati Pauli apostoli ad Philippenses
Ez	Liber Ezechielis prophetæ	Phm	Epistola beati Pauli apostoli ad Philemon
Gal	Epistola beati Pauli apostoli ad Galatas	Prov	Liber Proverbiorum
Gen	Liber Genesis.	Ps	Liber Psalmorum
Hab	Liber Habacuc prophetæ	Qoh	Liber Qohelet (= Ecclesiastes)
Hebr	Epistola ad Hebræos	1 et 2 Reg	Libri I et II Regum (= III et IV Regum)
Iac	Epistola beati Iacobi apostoli	Rom	Epistola beati Pauli apostoli ad Romanos
Ier	Liber Ieremiæ prophetæ	Rut	Liber Ruth
Io	Evangelium secundum Ioannem	1 et 2 Sam	Libri I et II Samuelis (= I et II Regum)
1, 2 et 3 Io	Epistolæ I, II et III beati Ioannis apostoli	Sap	Liber Sapientiae
Iob	Liber Iob	Sir	Liber Siracidæ (Ben Sira = Ecclesiasticus)
Ioel	Liber Ioelis prophetæ	Soph	Liber Sophoniae prophetæ
Ion	Liber Ionas prophetæ	1 et 2 Th	Epistolæ I et II beati Pauli apostoli ad Thessalonicenses
Ios	Liber Iosue	1 et 2 Tim	Epistolæ I et II beati Pauli apostoli ad Timotheum
Is	Liber Isaiae prophetæ	Tit	Epistola beati Pauli apostoli ad Titum
Iud	Epistola beati Iudæ apostoli	Tob	Liber Tobiae
		Zac	Liber Zachariae prophetæ

PROPRIUM DE TEMPORE

TEMPUS « PER ANNUM »

Tempus « per annum » complectitur 34 vel 33 hebdomadas. Initium sumit feria II, quæ sequitur dominicam post diem 6 ianuarii occurrentem, et pergit usque ad initium Quadragesimæ; iterum incipit feria II post dominicam Pentecostes, et explicit sabato ante dominicam I Adventus.

In Missali proinde exhibentur 34 Missæ pro dominicis et feriis huius temporis, quæ adhibentur hac ratione:

a) In dominicis sumitur de more Missa, quæ respondet numero dominicæ « per annum », nisi occurrat sollemnitatis vel festum, quæ locum teneant dominicæ.

b) In feriis vero quælibet e 34 Missis dici potest, attenda utilitate pastoralis fidelium.

Ratio autem computandi dominicas et hebdomadas « per annum » est sequens:

a) Dominica in qua fit festum Baptismatis Domini locum tenet primæ dominicæ « per annum »; hebdomada tamen quæ sequitur computatur prima « per annum ». Reliquæ dominicæ et hebdomadæ ordine progressivo numerantur usque ad initium Quadragesimæ.

b) Post Pentecosten, si hebdomadæ « per annum » sunt 34, resumitur series ab ea hebdomada, quæ immediate sequitur ultimam ante Quadragesimam celebratam, attendendo tamen quod Missæ dominicæ Pentecostes et sollemnitatis Ss.æ Trinitatis locum tenent Missarum dominicalium. Si vero hebdomadæ « per annum » sunt 33, omittitur prima hebdomada, quæ sumenda esset post Pentecosten.

In dominicis dicitur Glória in excelsis et Credo; in feriis vero omittitur et hymnus angelicus et symbolum.

Præfatio, in dominicis, dicitur de dominicis per annum, pp. 752-759; in feriis autem dicitur præfatio communis, pp. 773-778.

Ad communionem duplex ponitur antiphona, prior e psalmis, altera plerumque ex Evangelio. Una vel altera seligi potest, iuxta opportunitatem, illam tamen præferendo, quæ cum Evangelio Missæ forte concordet.

HEBDOMADA I « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

In excélsio throno vidi sedére virum,
quem adórat multitúdo Angelórum,
psalléntes in unum:
Ecce cuius impérii nomen est in ætérnum.

Collecta

Vota, quæsumus, Dómine,
supplicántis pópuli cælésti pietáte proséquere,
ut et quæ agénda sunt vídeant,
et ad implénda quæ viderint convaléscant.
Per Dóminum.

Super oblata

Grata tibi sit, quæsumus, Dómine, tuæ plebis oblátio,
per quam et sanctificatióem réferat,
et quæ pie precátur obtíneat.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 35, 10

Dómine, apud te est fons vitæ,
et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Vel:

Io 10, 10

Ego veni ut vitam hábeant,
et abundántius hábeant, dicit Dóminus.

Post communionem

Súpplīces te rogámus, omnípotens Deus,
ut, quos tuis réficis sacraméntis,
tibi étiam plácitis mórībus dignánter deservíre concédas.
Per Christum.

DOMINICA II « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 65, 4

Omnis terra adóret te, Deus, et psallat tibi;
psalmum dicat nómini tuo, Altíssime.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui cæléstia simul et terréna moderáris,
supplicatiónes pópuli tui cleménter exáudi,
et pacem tuam nostris concéde tempóribus.
Per Dóminum.

Super oblata

Concéde nobis, quæsumus, Dómine,
hæc digne frequentáre mystéria,
quia, quóties huius hóstiæ commemorátio celebrátur,
opus nostræ redemptiόνis exercétur.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 22, 5

Parásti in conspéctu meo mensam,
et calix meus inébrīans quam præclárus est!

Vel:

1 Io 4, 16

Nos cognóvimus et credídīmus caritáti,
quam Deus habet in nobis.

Post communionem

Spírītum nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde,
ut, quos uno cælésti pane satiásti,
una fácias pietáte concórdes.
Per Christum.

DOMINICA III « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 95, 1. 6

Cantáte Dómino cánticum novum,
cantáte Dómino, omnis terra.
Conféssio et pulchritúdo in conspéctu eius,
sánctitas et magnificéntia in sanctificatióne eius.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
dirige actus nostros in beneplácito tuo,
ut in nómine dilécti Fílii tui
mereámur bonis opéribus abundáre.
Per Dóminum.

Super oblata

Múnera nostra, Dómine, súscipe placátus,
quæ sanctificándo nobis, quæsumus,
salutária fore concéde.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 33, 6

Accédite ad Dóminum et illuminámini,
et fácies vestræ non confundéntur.

Vel:

Io 8, 12

Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
quí séquitur me, non ámbulat in ténebris,
sed habébit lumen vitæ.

Post communionem

Præsta nobis, quæsumus, omnípotens Deus,
ut, vivificatiónis tuæ grátiam consequéntes,
in tuo semper múnere gloriémur.
Per Christum.

DOMINICA IV « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 105, 47

Salvos nos fac, Dómine Deus noster,
et cóngrega nos de natió nibus,
ut confiteámur nómini sancto tuo,
et gloriémur in laude tua.

Collecta

Concéde nobis, Dómine Deus noster,
ut te tota mente venerémur,
et omnes hómines rationábili diligámus afféctu.
Per Dóminum.

Super oblata

Altáribus tuis, Dómine,
múnera nostræ servitútis inférimus,
quæ, placátus assúmens,
sacraméntum nostræ redemptiúnis effícias. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 30, 17-18

Illúmina fácies tuam super servum tuum,
et salvum me fac in tua misericórdia.
Dómine, non confundar, quóniam invocávi te.

Vel:

Mt 5, 3-4

Beáti páuperes spírítu,
quóniam ipsórum est Regnum cælórum.
Beáti mites, quóniam ipsi possidébunt terram.

Post communionem

Redemptiúnis nostræ múnere vegetáti,
quæsumus, Dómine,
ut hoc perpétuæ salutis auxílio
fides semper vera proficiat. Per Christum.

* * *

DOMINICA V « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 94, 6-7

Veníte, adorémus Deum,
et procidámus ante Dóminum, qui fecit nos;
quia ipse est Dóminus Deus noster.

Collecta

Famíliam tuam, quæsumus, Dómine,
contínua pietáte custódi,
ut, quæ in sola spe grátiaæ cæléstis innítitur,
tua semper protectióne muniátur. Per Dóminum.

Super oblata

Dómine Deus noster, qui has pótius creatúras
ad fragilitátis nostræ subsidium condidísti,
tribue, quæsumus,
ut étiam æternitátis nobis fiant sacraméntum.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 106, 8-9

Confiteántur Dómino misericórdiaæ eius,
et mirábília eius filiis hóminum,
quia satiávit ánimam inánem,
et ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Vel:

Mt 5, 5-6

Beáti qui lugent, quóniam ipsi consolabúntur.
Beáti qui esúriunt et sítiunt iustítiam,
quóniam ipsi saturabúntur.

Post communionem

Deus, qui nos de uno pane et de uno cálice
partícipes esse voluísti, da nobis, quæsumus, ita vívere,
ut, unum in Christo effécti, fructum afferámus
pro mundi salúte gaudéntes. Per Christum.

DOMINICA VI « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 30, 3-4

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum refúgii,
ut salvum me fácias.
Quóniam firmaméntum meum et refúgium meum es tu,
et propter nomen tuum dux mihi eris, et enútries me.

Collecta

Deus,
qui te in rectis et sincéris manére pectóribus ásseris,
da nobis tua grátia tales existere,
in quibus habitáre dignéris. Per Dóminum.

Super oblata

Hæc nos oblátio, quæsumus, Dómine, mundet et rénovet,
atque tuam exsequéntibus voluntátem
fiat causa remuneratiónis æternæ. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 77, 29-30

Manducavérunt, et saturáti sunt nimis,
et desidérium eórum áttulit eis Dóminus;
non sunt fraudáti a desidério suo.

Vel:

Io 3, 16

Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum unigénitum daret,
ut omnis qui crédit in eum non péreat,
sed hábeat vitam æternam.

Post communionem

Cæléstibus, Dómine, pasti delíciis,
quæsumus, ut semper éadem,
per quæ veráciter vívimus, appetámus.
Per Christum.

Feria secunda

Ant. ad introitum

Ps 30, 3-4

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum refúgii,
ut salvum me fácias.

Quóniam firmaméntum meum

et refúgium meum es tu,

et propter nomen tuum dux mihi eris, et enútries me.

Collecta

Deus,

quí te in rectis et sincéris manére pectóribus ásseris,
da nobis tua grátia tales exsístere,

in quibus habitáre dignéris.

Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Consurrexit Cain adversus fratrem suum
Abel, et interfecit eum.*

Lectio libri Génesis

4, 1-15. 25

Adam cognóvit uxórem suam Evam, quæ concépit
et péperit Cain, dicens: « Possédi hóminem per Deum ». Rursúmque péperit fratrem eius Abel. Fuit autem Abel pastor óvium, et Cain agricola.

Factum est autem post multos dies ut offérret Cain
de frúctibus terræ múnera Dómino. Abel quoque óbtulit
de primogénitis gregis sui et de adípibus eórum. Et respéxit Dóminus ad Abel et ad múnera eius; ad Cain vero et ad múnera illíus non respéxit. Irátusque est Cain vehementer, et concídit vultus eius.

Dixítque Dóminus ad eum: « Quare irátus es? et cur concídit fácies tua? Nonne si bene égeris, recípies;

sin autem male, statim in fóribus peccátum áderit? Sed sub te erit appetítus eius, et tu domináberis illíus ».

Dixítque Cain ad Abel fratrem suum: « Egrediámur foras ». Cumque essent in agro, consurrexit Cain advérsus fratrem suum Abel, et interfécit eum.

Et ait Dóminus ad Cain: « Ubi est Abel frater tuus? »

Qui respóndit: « Nescio; num custos fratris mei sum ego? »

Dixítque ad eum: « Quid fecísti? Vox sánguinis fratris tui clamat ad me de terra. Nunc ígitur maledíctus eris super terram, quæ apéruit os suum et suscepit sánguinem fratris tui de manu tua. Cum operátus fúeris eam, non dabit tibi fructus suos; vagus et prófugus eris super terram ».

Dixítque Cain ad Dóminum: « Maior est iníquitas mea, quam ut véniam mérear. Ecce éicis me hódie a fácie terræ; et a fácie tua abscondar, et ero vagus et prófugus in terra; omnis ígitur, qui invénerit me, occídet me ».

Dixítque ei Dóminus: « Nequáquam ita fiet; sed omnis qui occíderit Cain séptuplum puniétur ». Posuítque Dóminus Cain signum, ut non interficeret eum omnis qui invenísset eum.

Cognóvit quoque adhuc Adam uxórem suam, et péperit filíum, vocavítque nomen eius Seth dicens: « Pósuit mihi Deus semen áliud pro Abel, quem occídit Cain ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 49, 1 et 8. 16 bc-17. 20-21 (R.: 14 a)

R. Immola Deo sacrificium laudis.

¹ Deus deórum Dóminus locútus est,
et vocávit terram a solis ortu usque ad occásum.

⁸ Non in sacrificiis tuis árguam te;
holocáusta enim tua in conspéctu meo sunt semper. R.

- ¹⁶ « Quare tu enárras præcépta mea,
et assúmísis testaméntum meum in os tuum?
¹⁷ Tu vero odísti disciplínam,
et proiecísti sermónes meos retrórsum. *R.*
²⁰ Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris,
et advérsus filium matris tuæ
proferébas oppróbrium.
²¹ Hæc fecísti, et tácuí.
Existimásti quod eram tui símílis:
árguam te, et státuam illa contra fáciem tuam ». *R.*

Anno secundo

Lectio prior

*Probatio fidei vestræ patientiam operatur,
ut sitis perfecti et integri.*

Inítium Epístolæ beáti Iacóbi apóstoli 1, 1-11

Iacóbus, Dei et Dómini Iesu Christi servus, duódecim Tríbutus quæ sunt in dispersióne, salútem.

Omne gáudium existimáte, fratres mei, cum in tentatióibus váriis incidéritis, sciéntes quod probátio fidei vestræ patiéntiam operátur; patiéntia autem opus perfectum hábeat, ut sitis perfecti et íntegri, in nullo deficientes.

Si quis autem vestrum índiget sapiéntia, póstulet a Deo qui dat ómnibus affluénter et non impróperat, et dábitur ei. Póstulet autem in fide, nihil hásitans, qui enim hásitat símílis est flúctui maris qui a vento movétur et circumfértur; non ergo éstimet homo ille quod accípiat áliquíd a Dómino, vir duplex ánimo, incónstans in ómnibus viis suis.

Gloriétur autem frater húmilis in exaltatióne sua, dives autem in humilitáte sua, quóniam sicut flos feni

transíbit. Exórtus est enim sol cum ardóre et arefécit fenum, et flos eius décidit et decor vultus eius depériit; ita et dives in itinéríbus suis marcéscet.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 118, 67. 68. 71. 72. 75. 76 (*R.*: 77 a)

R. Véniant mihi miseratiónes tuæ, Dómine, et vivam.

⁶⁷ Priúsqvam humiliárer ego errávi;
nunc autem elóquium tuum custódiám. *R.*

⁶⁸ Bonus es tu et benefáciens,
doce me iustificatiónes tuas. *R.*

⁷¹ Bonum mihi quia humiliátus sum,
ut discam iustificatiónes tuas. *R.*

⁷² Bonum mihi lex oris tui,
super mília auri et argénti. *R.*

⁷⁵ Cognóvi, Dómine, quia æquitas iudícia tua,
et in veritáte humiliásti me. *R.*

⁷⁶ Fiat misericórdia tua ut consolétur me,
secúndum elóquium tuum servo tuo. *R.*

Alleluia

Io 14, 6

R. Allelúia. *V.* Ego sum via, véritas et vita, dicit Dóminus;

nemo venit ad Patrem, nisi per me.

R. Allelúia.

Evangelium

Quid generatio ista quærit signum?

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 8, 11-13

In illo témpore:

Exiérunt Pharisaíi et cœpérunt conquirere cum Iesu, quæréntes ab illo signum de cælo, tentántes eum. Et

ingemiscens spiritu suo ait: « Quid generatio ista quaerit signum? Amen dico vobis: Non dabitur generationi isti signum ».

Et dimittens eos, iterum ascendens, abiit trans fretum. — Verbum Domini.

Super oblata

Hæc nos oblatio, quaesumus, Domine, mundet et renovet, atque tuam exsequentibus voluntatem fiat causa remunerationis aeternae.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 77, 29-30

Manducaverunt, et saturati sunt nimis, et desiderium eorum attulit eis Dominus; non sunt fraudati a desiderio suo.

Vel:

Io 3, 16

Sic Deus dilexit mundum, ut Filium suum unigenitum daret, ut omnis qui credit in eum non pereat, sed habeat vitam aeternam.

Post communionem

Caelstibus, Domine, pasti deliciis, quaesumus, ut semper eadem, per quae veraciter vivimus, appetamus.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum

Ps 30, 3-4

Esto mihi in Deum protectorem, et in locum refugii, ut salvum me facias.

Quoniam firmamentum meum et refugium meum es tu, et propter nomen tuum dux mihi eris, et enutries me.

Collecta

Deus,
qui te in rectis et sinceris manere pectoribus asseris, da nobis tua gratia tales exsistere, in quibus habitare digneris.
Per Dominum.

Anno primo

Lectio prior

Delebo hominem quem creavi a facie terrae.

Lectio libri Genesis

6, 5-8; 7, 1-5. 10

Videns Deus quod multa malitia hominum esset in terra, et cuncta cogitatio cordis intenta esset ad malum omni tempore, penituit eum quod hominem fecisset in terra. Et tactus dolore cordis intrinsecus: « Delébo, inquit, hominem, quem creavi, a facie terrae, ab homine usque ad animantia, a réptili usque ad volucres caeli; penitet enim me fecisse eos ».

Noe vero invenit gratiam coram Domino.

Dixitque Dominus ad eum: « Ingrédere tu et omnis domus tua in arcam; te enim vidi iustum coram me in generatione hac. Ex omnibus animantibus mundis tolle septena et septena, masculum et feminam; de animantibus vero immundis duo et duo, masculum et feminam. Sed et de volatilibus caeli septena et septena, masculum et

fémínam, ut salvétur semen super fáciem univérsæ terræ. Adhuc enim, et post dies septem ego pluam super terram quadragínta diébus et quadragínta nóctibus, et delébo omnem substántiam, quam feci, de superfície terræ ».

Fecit ergo Noe ómnia quæ mandáverat ei Dóminus. Cumque transissent septem dies, aquæ dilúvii inundavérunt super terram. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 28, 1 a et 2. 3 ac-4. 3 b et 9 b-10 (R.: 11 b)

R. Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

- 1 Afférte Dómino, fílii Dei,
- 2 afférte Dómino glóriam nóminis eius,
- adoráte Dóminum in splendóre sancto. R.
- 3 Vox Dómini super aquas,
- Dóminus super aquas multas.
- 4 Vox Dómini in virtúte,
- vox Dómini in magnificéntia. R.
- 3 Deus maiestátis intónuit;
- 9 et in templo eius omnes dicent glóriam.
- 10 Dóminus super dilúvium hábitat,
- et sedébit Dóminus rex in ætérnum. R.

Anno secundo

Lectio prior

Ipse Deus neminem tentat.

Léctio Epístolæ beáti Iacóbi apóstoli 1, 12-18

Caríssimi:

Beátus vir qui suffert tentatiónem, quia cum probátus fúerit accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Nemo cum tentátur dicat: « A Deo tentor »; Deus enim non tentátur malis, ipse autem néminem tentat. Unusquisque vero tentátur a concupiscéntia sua abstráctus et illéctus; dein concupiscéntia cum concéperit parit peccátum, peccátum vero cum consummátum fúerit génerat mortem.

Nolíte erráre, fratres mei dilectíssimi. Omne datum óptimum et omne donum perféctum de sursum est, descéndens a Patre lúminum, apud quem non est transmutátió nec vicissitúdinis obumbrátió. Voluntárie génuít nos verbo veritátis, ut simus primitiæ quædam creatúræ eius. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 93, 12-13 a. 14-15. 18-19 (R.: 12 a)

- R. Beátus homo quem tu erudieris, Dómine.
- 12 Beátus homo quem tu erudieris, Dómine,
 - et de lege tua docúeris eum,
 - 13 ut mítiges ei a diébus malis. R.
 - 14 Quia non repéllat Dóminus plebem suam,
 - et hereditátem suam non derelínquet.
 - 15 Quia ad iustítiam revertétur iudícium,
 - et sequéntur illam omnes qui recto sunt corde. R.
 - 18 Si dicébam: « Motus est pes meus »,
 - misericórdia tua, Dómine, sustentábat me.
 - 19 In multitúdi-ne sollicitúdinum meárum in corde meo,
 - consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam. R.

Alleluia

Io 14, 23

- R. Allelúia. Y. Si quis díligit me, sermónem meum servábit,
- et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus. R. Allelúia.

Evangelium

Cavete a fermento Pharisæorum et Herodis.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 8, 14-21

In illo témpore:

Oblíti sunt discípuli súmere panes et nisi unum panem non habébant secum in navi. Et præcipiébat eis Iesus dicens: « Vidéte, cavéte a fermento Pharisæórum et fermento Heródis ».

Et disputábant ad ínvicem quia panes non habérent.

Quo cógno ait illis: « Quid disputátis quia panes non habétis? Nondum cognóscitis nec intellégitis? Cæcátum habétis cor vestrum? Oculos habéntes non vidétis, et aures habéntes non audítis? Nec recordámini, quando quinque panes fregi in quinque mília, quot cóphinos fragmentórum plenos sustulístis? »

Dicunt ei: « Duódecim ».

« Quando illos septem in quáttuor mília, quot sportas plenas fragmentórum tulístis? »

Et dicunt ei: « Septem ».

Et dicébat eis: « Nondum intellégitis? »

Verbum Dómini.

Super oblata

Hæc nos oblátio, quæsumus, Dómine, mundet et rénovet, atque tuam exsequéntibus voluntátem fiat causa remuneratiónis æternæ.

Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 77, 29-30

Manducavérunt, et saturáti sunt nimis, et desidérium eórum áttulit eis Dóminus; non sunt fraudáti a desidério suo.

Vel:

Io 3, 16

Sic Deus diléxit mundum, ut Fílium suum unigénitum daret, ut omnis qui credit in eum non péreat, sed hábeat vitam æternam.

Post communionem

Cælestibus, Dómine, pasti delíciis, quæsumus, ut semper éadem, per quæ veráciter vívimus, appetámus. Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum

Ps 30, 3-4

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum refúgii, ut salvum me fácias.

Quóniam firmaméntum meum et refúgium meum es tu, et propter nomen tuum dux mihi eris, et enútries me.

Collecta

Deus, qui te in rectis et sincéris manére pectoribus ásseris, da nobis tua grátia tales exsistere, in quibus habitáre dignéris. Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Aspexit viditque quod siccata esset facies terræ.

Lécio libri Génesis

8, 6-13. 20-22

Cum transissent quadraginta dies, apériens Noe fenestram arcæ, quam fécerat, dimísit corvum; qui egredie-

bátur et non revertébatur, donec siccaréntur aquæ super terram.

Emísit quoque colúmbam post eum, ut vidéret si iam cessássent aquæ super fáciem terræ. Quæ, cum non invenísset ubi requiésceret pes eius, revérsa est ad eum in arcam, aquæ enim erant super univérsam terram. Extendítque manum, et apprehénsam íntulit in arcam. Exspectátis autem ultra septem diébus áliis, rursum dimísit colúmbam ex arca. At illa venit ad eum ad vésperam, portans ramum olíivæ viréntibus fóliis in ore suo. Intelléxit ergo Noe quod cessássent aquæ super terram. Exspectavítque nihilóminus septem álios dies, et emísit colúmbam, quæ non est revérsa ultra ad eum.

Igitur sexcentésimo primo anno, primo mense, prima die mensis imminútæ sunt aquæ super terram, et apériens Noe tectum arcæ aspéxit, vidítque quod exsiccátæ esset superficies terræ.

Ædificávit autem Noe altáre Dómino; et tollens de cunctis pecóribus et volúcribus mundis óbtulit holocáusta super altáre. Odoratúsque est Dóminus odórem suavítatis, et ait: « Nequáquam ultra maledícam terræ propter hómines; sensus enim et cogitátio húmáni cordis in malum prona sunt ab adulescéntia sua. Non ígitur ultra percúttiam omnem ánimam vivéntem, sicut feci. Cunctis diébus terræ, seméntis et messis, frigus et æstus, æstas et hiems, nox et dies non requiéscent ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 115, 12-13. 14-15. 18-19 (R.: 17 a)

R. Tibi, Dómine, sacrificábo hóstiam laudis.

vel Allelúia.

¹² Quid retríbuam Dómino
pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

¹³ Cálicem salutáris accípiam,
et nomen Dómini invocábo. R.

¹⁴ Vota mea Dómino reddam
coram omni pópulo eius.

¹⁵ Pretiósá in conspéctu Dómini
mors sanctórum eius. R.

¹⁸ Vota mea Dómino reddam
coram omni pópulo eius,

¹⁹ in átriis domus Dómini,
in médio tui, Ierúsalem. R.

Anno secundo

Lectio prior

Estote factores verbi et non auditores tantum.

Lectio Epístolæ beáti Iacóbi apóstoli

1, 19-27

Scitis, fratres mei dilécti. Sit autem omnis homo velox ad audiéndum, tardus autem ad loquéndum, et tardus ad iram; ira enim viri iustítiam Dei non operá-tur. Propter quod abiciéntes omnem immundítiam et abundántiam malítiae, in mansuetú-dine suscipite ínsi-tum verbum, quod potest salváre ánimas vestras.

Estóte autem factóres verbi, et non auditóres tan-tum falléntes vosmetípsos. Quia si quis audítor est verbi et non factor, hic comparábitur viro consideránti vul-tum nativítatis suæ in spéculo; considerávit enim se et ábiit et statim oblítus est qualis fúerit. Qui autem per-spéxerit in lege perfécta libertátis et permánserit, non audítor oblivíus factus sed factor óperis, hic beátus in facto suo erit.

Si quis putat se religiósus esse non freno circumdú-cens linguam suam sed sedúcens cor suum, huius vana est relígio. Relígio munda et immaculáta apud Deum et

Patrem hæc est, visitare pupillos et viduas in tribulatione eorum, immaculatum se custodire ab hoc saeculo.

Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 14, 2-3 ab. 3 cd-4 ab. 5 (R.: 1 b)

R. Quis requiescet in monte sancto tuo, Domine?

² Qui ingreditur sine macula, et operatur iustitiam;

qui loquitur veritatem in corde suo,

³ qui non egit dolum in lingua sua. R.

Nec fecit proximo suo malum,

et opprobrium non intulit proximo suo.

⁴ Ad nihilum reputatus est in conspectu eius malignus, timentes autem Dominum glorificat. R.

⁵ Qui pecuniam suam non dedit ad usum,

et munera super innocentem non accepit.

Qui facit hæc, non movetur in æternum. R.

Alleluia

Cf. Eph 1, 17-18

R. Alleluia. V. Pater Domini nostri Iesu Christi illuminet oculos cordis nostri,

ut sciamus quæ sit spes vocacionis nostræ.

R. Alleluia.

Evangeliium

*Restitutus est cæcus,
et videbat clare omnia.*

✠ Læctio sancti Evangelii secundum Marcum 8, 22-26

In illo tempore:

Veniunt Iesus et discipuli Bethsaida. Et adducunt ei cæcum et rogant eum ut illum tangat. Et apprehendens manum cæci eduxit eum extra vicum et exspuens in

oculos eius, impositis manibus ei, interrogabat eum: « Vides aliquid? » Et aspiciens dicebat: « Video homines, quia velut arbores video ambulantes ».

Deinde iterum imposuit manus super oculos eius, et cepit videre, et restitutus est, et videbat clare omnia.

Et misit illum in domum suam dicens: « Nec in vicum introieris ». — Verbum Domini.

Super oblata

Hæc nos oblatio, quæsumus, Domine, mundet et renovet, atque tuam exsequentibus voluntatem fiat causa remunerationis æternæ.

Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 77, 29-30

Manducaverunt, et saturati sunt nimis, et desiderium eorum attulit eis Dominus; non sunt fraudati a desiderio suo.

Vel:

Io 3, 16

Sic Deus dilexit mundum, ut Filium suum unigenitum daret, ut omnis qui credit in eum non pereat, sed habeat vitam æternam.

Post communionem

Cælestibus, Domine, pasti deliciis, quæsumus, ut semper eadem, per quæ veraciter vivimus, appetamus. Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum

Ps 30, 3-4

Esto mihi in Deum protectorem, et in locum refugii, ut salvum me facias.

Quóniam firmaméntum meum et refúgium meum es tu, et propter nomen tuum dux mihi eris, et enútries me.

Collecta

Deus,
qui te in rectis et sincéris manére pectóribus ásseris,
da nobis tua grátia tales exsistere,
in quibus habitáre dignéris.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Arcum meum ponam in nubibus et erit
signum fœderis inter me et terram.*

Léctio libri Génesis

9, 1-13

Benedíxit Deus Noe et fíliis eius, et dixit ad eos:

« Créscite et multiplicámini et repléte terram. Et terror vester ac tremor sit super cuncta animália terræ et super omnes volúcris cæli, cum univérsis quæ movéntur super terram; omnes pisces maris mánuí vestræ trádití sunt. Et omne, quod movétur et vivit, erit vobis in cibum: quasi ólera viréntia trádidí vobis ómnia.

Excépto quod carnem cum ságuine non comedétis. Sánguinem enim animárum vestrárum requíram de manu cunctárum bestiárum; et de manu hóminis, de manu viri et fratris eius requíram ánimam hóminis. Quicúmque effúderit humánum sánguinem, fundétur sanguis illús; ad imáginem quippe Dei factus est homo.

Vos autem créscite et multiplicámini, et ingredímini super terram, et impléte eam ».

Hæc quoque dixit Deus ad Noe et ad fílios eius cum eo: « Ecce ego státuam pactum meum vobíscum, et cum sémíne vestro post vos, et ad omnem ánimam vivéntem,

quæ est vobíscum, tam in volúcribus quam in iuméntis et pecúdíbus terræ cunctis, quæ egréssa sunt de arca, et univérsis béstiis terræ. Státuam pactum meum vobíscum, et nequáquam ultra interficiétur omnis caro aquis dilúvii, neque erit deinceps dilúvium díssípans terram ».

Dixítque Deus: « Hoc signum fœderis, quod do inter me et vos et ad omnem ánimam vivéntem, quæ est vobíscum in generatiónes sempitérnas: arcum meum ponam in núbibus, et erit signum fœderis inter me et inter terram ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 101, 16-18, 19-21, 29 et 22-23 (R.: 20 b)

R. Dóminus de cælo in terram aspéxit.

¹⁶ Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine,
et omnes reges terræ glóriam tuam;

¹⁷ quia ædificávit Dóminus Sion,
et appáruit in glória sua.

¹⁸ Respéxit in oratiónem ínopum,
et non sprevit precem eórum. R.

¹⁹ Scribántur hæc pro generatióne áltera,
et pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum.

²⁰ Quia prospéxit de excélsó sanctuário suo,
Dóminus de cælo in terram aspéxit;

²¹ ut audíret gémitus compeditórum,
ut sólveret fílios mortis. R.

²² Fílii servórum tuórum habitábunt,
et semen eórum in conspéctu tuo firmábitur,

²³ ut annúntient in Sion nomen Dómini,
et laudem eius in Ierúsalem;

²⁴ in conveniéndó pópuli in unum,
et regna, ut sérviant Dómino. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Nonne Deus elegit pauperes? Vos autem
exhonorastis pauperem.*

Lectio Epistolæ beati Iacobi apostoli 2, 1-9

Fratres mei, nolite in personarum acceptiōne habere fidem Dōmini nostri Iesu Christi glōriæ.

Etenim si introierit in synagōgam vestram vir aureum anulū habens in veste cānida, introierit autem et pauper in sordido hābitu, et intendātis in eum qui indūtus est veste præclāra, et dixēritis: « Tu sede hic bene », pāuperi autem dicātis: « Tu sta illic aut sede sub scabēllo meo », nonne iudicātis apud vosmetīpsos et facti estis iūdices cogitātionum iniquarūm?

Audīte, fratres mei dilectissimi. Nonne Deus elēgit qui pāuperes sunt mundo dīvites in fide et herēdes Regni, quod repromisit diligētibz se? Vos autem exhonorāstis pāuperem. Nonne dīvites opprimunt vos, et ipsi trahunt vos ad iudicia? Nonne ipsi blasphemant bonum nomen quod invocātum est super vos?

Si tamen legem perficitis regālem secūndum Scripturam, « Diliges prōximum tuum sicut teīpsum », bene faciētis; si autem persōnas accipitis, peccātum operāmini, redargūti a Lege quasi transgressōres.

Verbum Dōmini.

Psalmus responsorius Ps 33, 2-3. 4-5. 6-7 (R.: 7 a)

R. Pauper clamāvit, et Dōminus exaudivit eum.

2 Benedicam Dōminum in omni tēpore,
semper laus eius in ore meo.3 In Dōmino gloriābitur ānima mea,
āudiant mansueti et lætēntur. R.

- 4 Magnificāte Dōminum mecum,
et exaltēmus nomen eius in idīpsum.
5 Exquisivi Dōminum, et exaudivit me,
et ex omnibus terrōribz meis eripuit me. R.
6 Respīcite ad eum, et illumināmini,
et faciēs vestræ non confundēntur.
7 Iste pauper clamāvit, et Dōminus exaudivit eum,
et de omnibus tribulatiōnibus eius salvāvit eum. R.

Alleluia Io 6, 64 b. 69 b

R. Alleluia. V. Verba tua, Dōmine, spīritus et vita sunt;
verba vitæ æternæ habes. R. Alleluia.

Evangelium

Tu es Christus ... Oportet Filium hominis multa pati.

✠ Lectio sancti Evangelii secūndum Marcum 8, 27-33

In illo tēpore:

Egrēssus est Iesus et discipuli eius in castēlla Cæsariæ Philippi; et in via interrogābat discipulos suos dicens eis: « Quem me dicunt esse hōmīnes? »

Qui respondērunt illi dicētes: « Ioānnem Baptistam, ālii Eliām, ālii vero unum de prophētis ».

Et ipse interrogābat eos: « Vos vero quem me dicitis esse? »

Respondens Petrus ait ei: « Tu es Christus ». Et comminātus est eis ne cui dicerent de illo.

Et cœpit docere illos: « Opōrtet Filium hōmīnis multa pati et reprobāri a seniōribz et a summis sacerdotibus et scribis, et occidi et post tres dies resurgere »; et palam verbum loquebātur.

Et apprehēdens eum Petrus cœpit increpāre eum. Qui convērsus et videns discipulos suos comminātus est

Petro et dicit: « Vade retro me, Sátana, quóniam non sapi quæ Deí sunt sed quæ sunt hóminum ».
Verbum Dómini.

Super oblata

Hæc nos oblátio, quæsumus, Dómine, mundet et rénovet, atque tuam exsequéntibus voluntátem fiat causa remuneratiónis æternæ.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 77, 29-30

Manducavérunt, et saturáti sunt nimis, et desidérium eórum áttulit eis Dóminus; non sunt fraudáti a desidério suo.

Vel:

Io 3, 16

Sic Deus diléxit mundum, ut Fílium suum unigénitum daret, ut omnis qui credit in eum non péreat, sed hábeat vitam æternam.

Post communionem

Cæléstibus, Dómine, pasti delíciis, quæsumus, ut semper éadem, per quæ veráciter vivimus, appetámus.
Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum

Ps 30, 3-4

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum refúgii, ut salvum me fácias.
Quóniam firmaméntum meum et refúgium meum es tu, et propter nomen tuum dux mihi eris, et enútries me.

Collecta

Deus,
qui te in rectis et sincéris manére pectoribus ásseris,
da nobis tua grátia tales exsistere,
in quibus habitáre dignéris.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Descendamus et confundamus linguam eorum.

Léctio libri Génesis

11, 1-9

Erat terra lábii unius et sermónum eorúndem. Cumque hómines proficisceréntur de oriénte, invenérunt campum in terra Sénnaar, et habitavérunt in eo. Dixítque alter ad próximum suum: « Veníte, faciámus láteres et coquámus eos igni ». Habuerúntque láteres pro saxis et bitúmen pro cæméto.

Et dixerunt: « Veníte, faciámus nobis civitátem et turrím, cuius culmen pertíngat ad cælum, et celebrémus nomen nostrum ántequam dividámur in univérsas terras ».

Descéndit autem Dóminus, ut vidéret civitátem et turrím, quam ædificábant filii Adam. Et dixit: « Ecce unus est pópulus et unum lábium ómnibus; cœperúntque hoc fácere, nec desístent a cogitatióibus suis donec eas ópere cómpleant. Veníte igitur, descendámus et confundámus ibi linguam eórum, ut non áudiat unusquisque vocem próximi sui ».

Atque ita divisit eos Dóminus ex illo loco in univérsas terras, et cessavérunt ædificáre civitátem. Et idcirco vocátum est nomen eius « Babel », quia ibi confúsum est lábium univérsæ terræ; et inde dispérsit eos Dóminus super fáciem cunctárum regiúnium. — Verbum Dómini.

Psalmus resp. Ps 32, 10-11. 12-13. 14-15 (R.: 12 b)

R. Beátus pópulus, quem elégit Dóminus
in hereditátem sibi.

- ¹⁰ Dóminus díssipat consília géntium,
írritas facit cogitatiónes populórum.
¹¹ Consílium autem Dómini in ætérnum manet,
cogitatiónes cordis eius in generatióne et generatióne. R.
¹² Beáta gens, cui Dóminus est Deus,
pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.
¹³ De cælo respéxit Dóminus,
vidit omnes filios hóminum. R.
¹⁴ De loco habitáculi sui respéxit,
super omnes qui hábitant terram,
qui finxit singillátim corda eórum,
¹⁵ qui intélligit ómnia ópera eórum. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Sicut corpus sine spiritu emortuum est,
ita et fides sine operibus.*

Lectio Epístolæ beáti Iacóbi apóstoli 2, 14-24. 26

Quid próderit, fratres mei, si fidem quis dicat se hábere, ópera autem non hábeat? Numquid póterit fides salváre eum?

Si frater aut soror nudi sunt et índigent victu cotidiáno, dicat autem áliquis de vobis illis: « Ite in pace, calefacímini et saturámini », non dedéritis autem eis quæ necessária sunt córporis, quid próderit? Sic et fides, si non hábeat ópera, mórtua est in semetípisa.

Sed dicet quis: « Tu fidem habes et ego ópera hábeo. Osténde mihi fidem tuam sine opéribus, et ego tibi osténdam ex opéribus meis fidem ». Tu credis quóniam

unus est Deus? Bene facis; et dáemones credunt et contremíscunt. Vis autem scire, o homo inánis, quóniam fides sine opéribus otíosa est? Abraham pater noster nonne ex opéribus iustificátus est, offerens Isaac filium suum super altáre? Vides quóniam fides cooperabátur opéribus illius et ex opéribus fides consummáta est, et suppléta est Scriptúra dicens: « Crédidit Abraham Deo, et reputátum est illi ad iustítiam », et Amícus Dei appellátus est.

Vidétis quóniam ex opéribus iustificátur homo et non ex fide tantum. Sicut enim corpus sine spíritu emórtuum est, ita et fides sine opéribus mórtua est.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 111, 1-2. 3-4. 5-6 (R.: cf. 1)

R. Beátus vir qui in mandátis Dómini cupit nimis.

vel Allelúia.

- ¹ Beátus vir qui timet Dóminum,
in mandátis eius cupit nimis.
² Potens in terra erit semen eius,
generátio rectórum benedicétur. R.
³ Glória et divítiæ in domo eius,
et iustítia eius manet in sáculum sáculi.
⁴ Exórtum est in ténebris lumen rectis,
miséricors et miserátor et iustus. R.
⁵ Iucúndus homo qui miserétur et cómmodat,
dispónet res suas in iudicio,
⁶ quia in ætérnum non commovébitur. R.

Alleluia

Io 15, 15 b

R. Allelúia. V. Vos dixi amícos, dicit Dóminus,
quia ómnia quæcúmque audívi a Patre meo
nota feci vobis. R. Allelúia.

Evangelium

*Qui perdidit animam suam propter me
et Evangelium, salvam faciet eam.*

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Marcum 8, 34-39

In illo témpore:

Convocáta Iesus turba cum discíplis suis dixit eis:
« Si quis vult post me sequi, déneget se ipsum et tollat
crucem suam et sequátur me. Qui enim volúerit ánimam
suam salvam fácere, perdet eam; qui autem perdiderit
ánimam suam propter me et Evangélium, salvam eam
faciet.

Quid enim prodest hómini si lucrétur mundum to-
tum et detriméntum faciat ánimæ suæ? Quid enim dabit
homo commutatióem pro ánima sua?

Qui enim me confúsus fúerit et mea verba in gene-
ratione ista adúltera et peccatrice, et Fílius hóminis
confundétur eum cum vénerit in glória Patris sui cum
ángelis sanctis ».

Et dicébat illis: « Amen dico vobis: Sunt quidam
de hic stántibus, qui non gustábunt mortem, donec ví-
deant Regnum Dei venísse in Virtúte ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Hæc nos oblátio, quæsumus, Dómine, mundet et rénovet,
atque tuam exsequéntibus voluntátem
fiat causa remuneratióis æternæ.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 77, 29-30

Manducavérunt, et saturáti sunt nimis,
et desidérium eórum áttulit eis Dóminus;
non sunt fraudáti a desidério suo.

Vel:

Io 3, 16

Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum unigénitum daret,
ut omnis qui credit in eum non péreat,
sed hábeat vitam ætérnam.

Post communionem

Cæléstibus, Dómine, pasti delíciis,
quæsumus, ut semper éadem,
per quæ veráciter vivimus, appetámus.
Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum

Ps 30, 3-4

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum refúgii,
ut salvum me facias.

Quóniam firmaméntum meum et refúgium meum es tu,
et propter nomen tuum dux mihi eris, et enútries me.

Collecta

Deus,
qui te in rectis et sincéris manére pectoribus ásseris,
da nobis tua grátia tales exsistere,
in quibus habitáre dignéris. Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Fide intellegimus aptata esse sæcula verbo Dei.

Lécitio Epistolæ ad Hebræos

11, 1-7

Fratres:

Est fides sperandórum substántia, rerum arguméntum
non apparéntium. In hac enim testimónium consecúti
sunt senióres.

Fide intellégimus aptáta esse sácula verbo Dei, ut ex invisíbilibus visibília facta sint.

Fide ampliorem hóstiam Abel quam Cain óbtulit Deo, per quam testimónium consecútus est esse iustus, testimónium perhibénte munéribus eius Deo, et per illum defúctus adhuc loquitur.

Fide Enoch translátus est ne vidéret mortem, et non inveniebátur quia tránstulit illum Deus; ante translationem enim testimónium accépit placuisse Deo, sine fide autem impossibile placére, crédere enim opórtet accedéntem ad Deum quia est, et inquiréntibus se remunerátor fit.

Fide Noe respónso accépto de his quæ adhuc non videbántur, revéritus aptávit arcam in salútem domus suæ; per quam damnávit mundum, et iustítiæ, quæ secúndum fidem est, heres est institútus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 144, 2-3. 4-5. 10-11 (R.: cf. 1 b)

- R. Benedícam nómini tuo, Dómine, in ætérnum.
- ² Per síngulos dies benedícam tibi,
et laudábo nomen tuum
in sáculum et in sáculum sáculi.
- ³ Magnus Dóminus et laudábilis nimis,
et magnitúdinis eius non est investigáto. R.
- ⁴ Generátio generatióni laudábit ópera tua,
et poténtiam tuam pronuntiábunt.
- ⁵ Magnificéntiam glóriæ maiestátis tuæ loquéntur,
et mirabília tua enarrábunt. R.
- ¹⁰ Confíteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua;
et sancti tui benedícant tibi.
- ¹¹ Glóriam regni tui dicant,
et poténtiam tuam loquántur. R.

Anno secundo

Lectio prior

Linguam nullus hominum domare potest.

Lectio Epístolæ beáti Iacóbi apóstoli 3, 1-10

Nolíte plures magístri fieri, fratres mei, sciéntes quóniam maius iudícium accipiémus. In multis enim oféndimus omnes.

Si quis in verbo non offéndit, hic perféctus est vir, potens étiam freno circumducere totum corpus. Si autem equórum frenos in ora míttimus ad obædiéndum nobis, et omne corpus illórum circumferimus. Ecce et naves, cum tam magnæ sint et a ventis válidis minéntur, circumferúntur a mínimo gubernáculo ubi ímpetus dirigéntis volúerit; ita et lingua módicum quidem membrum est et magna exsúltat. Ecce quantus ignis quam magnam silvam incéndit; et lingua ignis est, univérsitas iniquitátis, lingua constitúitur in membris nostris, quæ máculat totum corpus et inflámmat rotam nativitátis et inflamátur a gehénna.

Omnis enim natúra et bestiárum et vólucrum et serpéntium et étiam ceterórum domáture et dómita est a natúra humana; linguam autem nullus hóminum domare potest; inquietum malum, plena venéno mortífero. In ipsa benedícimus Dóminum et Patrem, et in ipsa maledícimus hómines qui ad similitúdinem Dei facti sunt; ex ipso ore procedit benedíctio et maledíctio. Non opórtet, fratres mei, hæc ita fieri. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 11, 2-3. 4-5. 7-8 (R.: 8 a)

R. Tu, Dómine, servábis nos.

- ² Salvum me fac, Dómine, quóniam defécit sanctus,
quóniam deminúti sunt fidéles a fíliis hóminum.

- 3 Vana locúti sunt unusquísque ad próximum suum;
in lábiis dolósis, in dúplici corde locúti sunt. **R.**
- 4 Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa
et linguam magníloquam.
- 5 Qui dixérunt: «Lingua nostra magnificábimur,
lábia nostra a nobis sunt; quis noster dóminus est?» **R.**
- 7 Elóquia Dómini elóquia casta,
argéntum igne examinátum, separátum a terra,
purgátum séptuplum.
- 8 Tu, Dómine, servábis nos et custódies nos,
a generatióne hac in ætérnum. **R.**

Alleluia

Cf. Mc 9, 6

R. Alleluia. **V.** Cæli apérti sunt et vox Patris intónuit:
«Hic est Fílius meus caríssimus: audíte il-
lum». **R.** Alleluia.

Evangelium

Transfiguratus est coram ipsis.

✠ Lécio sancti Evangélli secúndum Marcum 9, 2-12
In illo témpore:

Assúmit Iesus Petrum et Iacóbum et Ioánnem, et
ducit illos in montem excélsu seórsum solos. Et trans-
figurátus est coram ipsis, et vestiméta eius facta sunt
splendéntia, cándida nimis quália fullo super terram non
potest tam cándida fácere. Et appáruit illis Elías cum
Móyse, et erant loquéntes cum Iesu.

Et respóndens Petrus ait Iesu: «Rabbi, bonum est
nos hic esse et faciámus tria tabernácula, tibi unum et
Móysi unum et Elíæ unum». Non enim sciébat quid
respondéret, erant enim extérriti.

Et facta est nubes obúmbrans eos, et venit vox de
nube: «Hic est Fílius meus diléctus: audíte illum». Et

statim circumspeciéntes néminem ámplius vidérunt nisi
Iesum tantum secum.

Et descendéntibus illis de monte, præcépit illis ne cui
quæ vidissent narrárent, nisi cum Fílius hóminis a mórtuis
resurréxerit. Et verbum continuérunt apud se, con-
quiréntes quid esset illud «a mórtuis resúrgeré».

Et interrogábant eum dicéntes: «Quid ergo dicunt
scribæ quia Elíam opórteat veníre primum?»

Qui ait illis: «Elías cum vénerit primo, restítuet
ómnia, et quómodo scriptum est super Fílio hóminis ut
multa patiátur et contemnátur? Sed dico vobis: Et Elías
venit, et fecérunt illi quæcúmque volébant, sicut scrip-
tum est de eo». — Verbum Dómini.

Super oblata

Hæc nos oblátio, quæsumus, Dómine, mundet et rénovet,
atque tuam exsequéntibus voluntátem
fiat causa remuneratiónis ætérnæ. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 77, 29-30

Manducavérunt, et saturáti sunt nimis,
et desidérium eórum áttulit eis Dóminus;
non sunt fraudáti a desidério suo.

Vel:

Io 3, 16

Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum unigénitum daret,
ut omnis qui credit in eum non péreat,
sed hábeat vitam ætérnam.

Post communionem

Cælestibus, Dómine, pasti delíciis,
quæsumus, ut semper éadem,
per quæ veráciter vívimus, appetámus. Per Christum.

DOMINICA VII « PER ANNUM »

Ant. ad introitum**Ps 12, 6**

Dómine, in tua misericórdia sperávi.
Exsultávit cor meum in salutári tuo,
cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus,
ut, semper rationabilia medítantes, quæ tibi sunt plácita,
et dictis exsequámur et factis. Per Dóminum.

Anno A**Lectio prima**

Diliges amicum tuum sicut teipsum.

Léctio libri Levítici

19, 1-2. 17-18

Locútus est Dóminus ad Móysen dicens:

« Lóquere ad omnem cœtum filiórum Israel, et dices
ad eos: Sancti estóte, quia ego sanctus sum Dóminus
Deus vester.

Non óderis fratrem tuum in corde tuo, sed públice
árgue eum, ne hábeas super illo peccátum. Non quæ-
ras ulciónem, nec memor eris iniúriæ cívium tuórum.
Díliges amicum tuum sicut teipsum. Ego Dóminus ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius**Ps 102, 1-2. 3-4. 8 et 10. 12-13 (R.: 8 a)**

R. Miserátor et miséricors Dóminus.

1 Bénedic, ánima mea, Dómino;
et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.

2 Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivísci omnes retributiónes eius. **R.**

3 Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis,
qui sanat omnes infirmitátes tuas;

4 qui rédimit de intéritu vitam tuam,
qui coronat te in misericórdia et miseratióibus. **R.**

8 Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.

10 Non secúndum peccáta nostra fecit nobis,
neque secúndum iniquitátes nostras retribuit nobis. **R.**

12 Quantum distat ortus ab occidēte,
longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

13 Quómodo miserétur pater filiórum,
misértus est Dóminus tímētibus se. **R.**

Lectio secunda

*Omnia vestra sunt, vos autem Christi,
Christus autem Dei.*

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

3, 16-23

Fratres:

Nescítis quia templum Dei estis et Spíritus Dei há-
bitat in vobis? Si quis autem templum Dei evérterit,
evértet illum Deus; templum enim Dei sanctum est, quod
estis vos.

Nemo se sedúcat; si quis vidétur sápiens esse inter
vos in hoc sáeculo, stultus fiat, ut sit sápiens. Sapiéntia
enim huius mundi stultítia est apud Deum; scriptum
est enim: « Qui apprehéndit sapiéntes in astútia eórum »,
et íterum: « Dóminus novit cogitatiónes sapiéntium, quó-
niam vanæ sunt ».

Itaque nemo gloriétur in homínibus; ómnia enim

3 * * *

vestra sunt, sive Paulus, sive Apóllo, sive Cephas, sive mundus, sive vita sive mors, sive præséntia sive futúra, ómnia enim vestra sunt, vos autem Christi, Christus autem Dei. — Verbum Dómini.

Alleluia

1 Io 2, 5

℞. Allelúia. ⁊. Qui servat verbum Christi,
vere in hoc caritas Dei perfecta est.
℞. Allelúia.

Evangelium

Diligite inimicos vestros.

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

5, 38-48

In illo témpore: Dixit Iesus discipulis suis:

« Audístis quia dictum est: “ Oculum pro óculo et dentem pro dente ”. Ego autem dico vobis: Non resístere malo; sed si quis te percússerit in dextera maxilla tua, præbe illi et álteram; et ei qui vult tecum iudício conténdere et túnica tuam tóllere, remitte ei et pállium; et quicúmque te angariáverit mille passus, vade cum illo duo. Qui petit a te, da ei, et volénti mutuári a te, ne avertáris.

Audístis quia dictum est: “ Díliges próximum tuum ”, et ódio habébis inimicum tuum. Ego autem dico vobis: Dígite inimicos vestros et oráte pro persecúntibus vos, ut sitis fílii Patris vestri qui in cælis est, quia solem suum oríri facit super malos et bonos et pluit super iustos et iniústos.

Si enim dilexéritis eos qui vos díligunt, quam mercedem habébis? Nonne et publicáni hoc faciunt? Et si salutavéritis fratres vestros tantum, quid ámplius fá-

citis? Nonne et éthnici hoc faciunt? Estóte ergo vos perfecti sicut Pater vester cæléstis perfectus est ». Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

Deleo iniquitates tuas propter me.

Lécitio libri Isaíæ prophétæ 43, 18-19. 21-22. 24 b-25

Hæc dicit Dóminus:

« Ne meminéritis priórum, et antíqua ne intueámini. Ecce ego fácio nova, et nunc oriéntur, útique cognoscétis ea. Ponam in desérto viam, et in ínvio flúmina.

Pópulum istum formávi mihi; laudem meam narrábit.

Non me invocásti, Iacob; nec laborásti in me, Israel.

Servíre me fecísti in peccátis tuis, præbuísti mihi labórem in iniquitatibus tuis. Ego sum, ego sum ipse qui déleo iniquitates tuas propter me; et peccatórum tuórum non recordábor ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 40, 2-3. 4-5. 13-14 (℞.: 5 b)

℞. Sana ánimam meam, Dómine, quia peccávi tibi.

² Beátus qui intéllegit de egéno,
in die mala liberábit eum Dóminus.

³ Dóminus servábit eum, et vivificábit eum,
et beátum faciet eum in terra,
et non tradet eum in fauces inimicórum eius. ℞.

⁴ Dóminus opem feret illi super lectum dolóris eius;
univérsum stratum eius versábis in infirmitáte eius.

⁵ Ego dixi: « Dómine, miserére mei;
sana ánimam meam, quia peccávi tibi ». ℞.

¹³ Me autem propter innocéntiam suscepísti,
et statuísti me in conspéctu tuo in ætérnum.

¹⁴ Benedictus Dóminus Deus Israel
a sáculo et usque in sáculum. Fiat, fiat. ℞.

Lectio secunda

Iesus non fuit est et non, sed est in illo fuit.

Lectio Epistolae secundae beati Pauli apostoli
ad Corinthios

1, 18-22

Fratres:

Fidelis Deus quia sermo noster, qui fuit apud vos, non est « est » et « non ». Dei enim Filius Iesus Christus qui in vobis per nos praedicatus est, per me et Silvanum et Timotheum, non fuit « est » et « non », sed « est » in illo fuit. Quotquot enim promissiones Dei sunt, in illo « est »; ideo et per ipsum « Amen » Deo, ad gloriam per nos.

Qui autem confirmat nos vobiscum in Christum et qui signavit nos et dedit arrabonem Spiritus in cordibus nostris. — Verbum Domini.

Alleluia

Lc 4, 18-19

℞. Alleluia. ✎. Evangelizare pauperibus misit me Dominus,
praeedicare captivis remissionem. ℞. Alleluia.

Evangelium

*Filius hominis habet potestatem in terra
dimittendi peccata.*

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Marcum 2, 1-12

Post dies intravit iterum Iesus Capharnaum, et auditum est quod in domo esset. Et convenerunt multi ita ut non amplius caperentur neque ad ianuam, et loquebatur eis verbum.

Et veniunt ferentes ad eum paraliticum, qui a quatuor portabatur. Et cum non possent offerre eum illi praeter turba, nudaverunt tectum ubi erat, et perfodientes

summunt grabatum in quo paraliticus iacebat. Cum vidisset autem Iesus fidem illorum, ait paralitico: « Fili, dimittuntur peccata tua ».

Erant autem illic quidam de scribis sedentes et cogitantes in cordibus suis: « Quid hic sic loquitur? Blasphemat, quis potest dimittere peccata nisi solus Deus? »

Quo statim cognito Iesus spiritu suo quia sic cogitarent intra se, dicit illis: « Quid ista cogitatis in cordibus vestris? Quid est facilius dicere paralitico: "Dimittuntur peccata tua", an dicere: "Surge et tolle grabatum tuum et ambula"? Ut autem sciatis quia potestatem habet Filius hominis in terra dimittendi peccata, ait paralitico: "Tibi dico: Surge, tolle grabatum tuum et vade in domum tuam" ».

Et surrexit, et protinus sublato grabato abiit coram omnibus, ita ut admirarentur omnes et glorificarent Deum, dicentes: « Numquam sic vidimus ».

Verbum Domini.

Anno C

Lectio prima

*Tradidit te Dominus in manum meam,
et nolui extendere manum.*

Lectio libri primi Samuelis 26, 2. 7-9. 12-13. 22-23

In diebus illis:

Surrexit Saul, et descendit in desertum Ziph, et cum eo tria milia virorum de electis Israel, ut quaereret David in deserto Ziph.

Venerunt ergo David et Abisai ad populum nocte, et invenerunt Saul iacentem et dormientem in tentorio, et hastam fixam in terra ad caput eius, Abner autem et populum dormientes in circuiitu eius. Dixitque Abisai ad David: « Conclusit Deus inimicum tuum hodie in ma-

nus tuas; nunc ergo perfódiam eum lancea in terra semel, et secúndo opus non erit ». Et dixit David ad Abísai: « Ne interficias eum; quis enim exténdet manum suam in christum Dómini et innocens erit? »

Tulit igitur David hastam et scyphum aquæ, qui erat ad caput Saul, et abiérunt; et non erat quisquam qui vidéret et intellégeret et evigiláret, sed omnes dormiébant, quia sopor Dómini irrúerat super eos.

Cumque transísset David ex advérso et stetísset in vértice montis de longe, et esset grande intervállum inter eos, David ait: « Ecce hasta regis: tránseat unus de púeris regis et tollat eam. Dóminus autem retríbuet unicuíque secúndum iustítiam suam et fidem; trádidit enim te Dóminus hódie in manum meam, et nólui exténdere manum meam in christum Dómini ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 1-2. 3-4. 8 et 10. 12-13 (R.: 8 a)

R. Miserátor et miséricors Dóminus.

- 1 Bénedic, ánima mea, Dómino;
et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.
- 2 Bénedic, ánima mea, Dómino,
et nolí oblivisci omnes retributiónes eius. R.
- 3 Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis,
qui sanat omnes infirmitátes tuas;
- 4 qui rédimít de intéritu vitam tuam,
qui coronat te in misericórdia et miseratió nibus. R.
- 8 Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
- 10 Non secúndum peccáta nostra fecit nobis,
neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis. R.

- 12 Quantum distat ortus ab occidénte,
longe fecit a nobis iniquitátes nostras.
- 13 Quómodo miserétur pater filiórum,
misértus est Dóminus tíméntibus se. R.

Lectio secunda

*Sicut portavimus imaginem terreni,
portabimus et imaginem cælestis.*

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corinthios

15, 45-49

Fratres:

Factus est primus homo Adam in ánimam vivéntem;
novíssimus Adam in Spíritum vivificántem.

Sed non prius quod spiritále est, sed quod animále est, deínde quod spiritále. Primus homo de terra terrénus, secúndus homo de cælo. Qualis terrénus, tales et terréni, et qualis cæléstis, tales et cæléstes; et sicut portavimus imáginem terréni, portábimus et imáginem cæléstis. — Verbum Dómini.

Alleluia

Io 13, 34

- R. Allelúia. V. Mandátum novum do vobis, dicit Dóminus,
ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos.
R. Allelúia.

Evangelium

*Estote misericordes,
sicut et Pater vester misericors est.*

✠ Léctio sancti Evangélli secúndum Lucam 6, 27-38

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Vobis dico, qui audítis: Dilígite inimícos vestros,
bene fácite his qui vos odérunt, benedícite maledicéntibus

vobis, oráte pro calumniántibus vos. Ei qui te pércutit in maxíllam, præbe et álteram, et ab eo qui aufert tibi vestiméntum, étiam tunicam noli prohibére. Omni peténti te, tribue, et ab eo qui aufert quæ tua sunt, ne répetas. Et prout vultis ut fáciant vobis hómines, fácite illis símiliter.

Et si dilígitis eos qui vos dilígunt, quæ vobis est grátia? Nam et peccatóres dilígentes se dilígunt. Et si bene fecéritis his qui vobis bene fáciunt, quæ vobis est grátia? Síquidem et peccatóres idem fáciunt. Et si mútuum dedéritis his a quibus sperátis recípere, quæ vobis grátia est? Nam et peccatóres peccatóribus fœnerántur ut recipiant æquália.

Verúmtamen dilígite inimícos vestros et bene fácite et mútuum date nihil desperántes; et erit merces vestra multa, et éritis filii Altíssimi, quia ipse benígnus est super ingrátos et malos. Estóte misericórdes, sicut et Pater vester miséricors est.

Et nolíte iudicáre, et non iudicabímmini; et nolíte condemnáre, et non condemnabímmini. Dimíttite, et dimíttémini; date, et dábitur vobis: mensúram bonam, confér-tam, coagitátam, supereffluéntem dabunt in sinum vestrum; eádem quippe mensúra qua mensi fuéritis, remetiétur vobis ». — Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Mystéria tua, Dómine, débitis servítiis exsequéntes, súpplices te rogámus, ut, quod ad honórem tuæ maiestátis offérimus, nobis proficiat ad salútem. Per Christum.

Præfatio de dominicis « per annum », pp. 752-759.

Ant. ad communionem

Ps 9, 2-3

Narrábo ómnia mirabília tua.
Lætábo et exsultábo in te,
psallam nómini tuo, Altíssime.

Vel:

Io 11, 27

Dómine, ego crédidi quia tu es Christus Fílius Dei vivi, qui in hunc mundum venísti.

Post communionem

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut illíus salútis capiámus efféctum, cuius per hæc mystéria pignus accépmus. Per Christum.

Feria secunda

Ant. ad introitum

Ps 12, 6

Dómine, in tua misericórdia sperávi.
Exsultávit cor meum in salutári tuo,
cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi.

Collecta

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut, semper rationabília meditántes, quæ tibi sunt plácita, et dictis exsequámur et factis. Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Prior omnium creata est Sapientia.

Initium libri Sirácidæ

1, 1-10

Omnis sapiéntia a Dómino Deo est, et cum illo fuit semper, et est ante ævum.

Arénam maris et plúviæ guttas et dies sæculi quis dinumerávit? Altitúdinem cæli et latitúdinem terræ et profúndum abyssi quis diménsus est? Sapiéntiam Dei præcedéntem ómnia quis investigávit?

Prior ómnium creáta est sapiéntia, et intelléctus prudéntiæ ab ævo. Fons sapiéntiæ verbum Dei in excélsis, et ingrèssus illíus mandáta æterna.

Radix sapiéntiæ cui reveláta est? et astútias illíus quis agnóvit? Disciplína sapiéntiæ cui reveláta est, et manifestáta? et multiplicatiónem ingrèssus illíus quis intelléxit?

Unus est altíssimus, créator omnípotens, et rex potens, et metuendus nimis, sedens super thronum illíus et dómínans, Deus.

Ipsé creávit illam in Spírítu sancto, et vidit, et dinumerávit, et mensus est. Et effúdit illam super ómnia ópera sua, et super omnem carnem secúndum datum suum, et præbuit illam diligéntibus se.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 92, 1 ab. 1 c-2. 5 (R.: 1 a)

R. Dóminus regnávit, decórem indútus est.

¹ Dóminus regnávit, decórem indútus est; indútus est Dóminus, fortitúdinē præcínxit se. R.

Etenim firmávit orbem terræ qui non commovébitur.

² Firmáta sedes tua ex tunc, a sæculo tu es. R.

⁵ Testimónia tua credibília facta sunt nimis; domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum. R.

Anno secundo

Lectio prior

Si contentiones habetis in cordibus vestris, nolite gloriari.

Léctio Epístolæ beáti Iacóbi apóstoli **3, 13-18**

Caríssimi:

Quis sapiens et disciplínatus inter vos? Osténdat ex bona conversatióne operatióne suam in mansuetúdinē sapiéntiæ. Quod si zelum amárum habétis et contentiões in córdibus vestris, nolite gloriári et mendáces esse advérsus veritátem; non est ista sapiéntia desúrsum descéndens, sed terréna, animális, diabólica; ubi enim zelus et conténtio, ibi inconstántia et omne opus pravum.

Quæ autem desúrsum est sapiéntia, primum quidem pudica est, deinde pacífica, modésta, suadibílis, plena misericórdia et frúctibus bonis, non iúdicans, sine simulatióne; fructus autem iustítiæ in pace seminátur faciéntibus pacem. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 18, 8. 9. 10. 15 (R.: 9 a)

R. Iustítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda.

⁸ Lex Dómini immaculáta, reficiens ánimam, testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis. R.

⁹ Iustítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda, præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos. R.

¹⁰ Timor Dómini mundus, pérmanens in sæculum sæculi, iudícia Dómini vera, iusta ómnia simul. R.

¹⁵ Sint, ut compláceant elóquia oris mei, et meditatio cordis mei in conspéctu tuo. Dómine, adiútor meus et redémptor meus. R.

Alleluia

2 Tim 1, 10 b

℞. Alleluia. *V.* Salvátor noster Iesus Christus destrúxit mortem,
et illuminávit vitam per Evangélium.
℞. Alleluia.

Evangelium

Credo: adiuva incredulitatem meam.

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Marcum 9, 14-28

In illo témpore:

Descéndens Iesus de monte et véniens ad discipulos, vidit turbam magnam circa eos, et scribas conquiréntes cum illis. Et conféstim omnis pópulus videns eum stupefáctus est, et accurréntes salutábant eum. Et interrogávit eos: « Quid inter vos conquiritis? »

Et respóndit ei unus de turba: « Magíster, áttuli filium meum ad te habéntem spíritum mutum, et ubi-cúmque eum apprehénderit, allídit illum, et spumat et stridet déntibus et aréscit; et dixi discipulis tuis ut eicerent illum, et non potuérunt ».

Qui respóndens eis dicit: « O generátio incrédula, quámdui apud vos ero? Quámdui vos pátiar? Afférte illum ad me ». Et attulérunt illum ad eum. Et cum vidíset illum, spíritus statim conturbávit eum, et cór-ruens in terram volutabátur spumans.

Et interrogávit patrem eius: « Quantum témporis est, ex quo hoc ei áccidit? »

At ille ait: « Ab infántia; et frequénte eum étiam in ignem et in aquas misit ut eum pérderet; sed si quid potes, ádiuva nos, misértus nostri ».

Iesus autem ait illi: « " Si potes! " Omnia possibilía credénte ».

Et contínuo exclámans pater púeri aiébat: « Credo: ádiuva incredulitátem meam ».

Et cum vidéret Iesus concurréntem turbam, commi-nátus est spíritui immúndo dicens illi: « Mute et surde spíritus, ego tibi præcípío, exi ab eo et ámplius ne in-trócas in eum ». Et clamans et multum discérens eum éxiit; et factus est sicut mórtuus, ita ut multi dicerent: « Mórtuus est! » Iesus autem tenens manum eius ele-vávit illum, et surrexit.

Et cum introísset in domum, discipuli eius secréto interrogábant eum: « Quare nos non potúimus eicere eum? » Et dixit illis: « Hoc genus in nullo potest exíre nisi in oratióne ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Mystéria tua, Dómine, débitis servítiiis exsequéntes, súpplices te rogámus,
ut, quod ad honórem tuæ maiestátis offérimus,
nobis proficiat ad salútem.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 9, 2-3

Narrábo ómnia mirabília tua.
Lætábor et exsultábo in te,
psallam nómini tuo, Altíssime.

Vel:

Io 11, 27

Dómine, ego crédidi quia tu es Christus Fílius Dei vivi,
qui in hunc mundum venísti.

Post communionem

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus,
ut illius salútis capiámus efféctum,
cuius per hæc mystéria pignus accépi-mus.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum

Ps 12, 6

Dómine, in tua misericórdia sperávi.
Exsultávit cor meum in salutári tuo,
cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi.

Collecta

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus,
ut, semper rationabília meditántes,
quæ tibi sunt plácita, et dictis exsequámur et factis.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Præpara animam tuam ad tentationem.

Lectio libri Sirácidæ

2, 1-13

Fili, accédens ad servitútem Dei, sta in iustítia et timóre, et præpara ánimam tuam ad tentatióem.

Déprime cor tuum et sústine, inclína aurem tuam, et súscipe verba intelléctus, et ne festínes in témpore obductiúnis. Sústine sustentatióes Dei; coniúngere Deo et sústine, ut crescat in novíssimo vita tua.

Omne quod tibi applicítum fúerit áccipe, et in dolóre sústine, et in humilitáte tua patiéntiam habe; quóniam in igne probátur aurum et argéntum, hómines vero receptíbiles in camíno humiliatiúnis.

Crede Deo, et recuperábit te, et dírige viam tuam, et spera in illum; serva timórem illíus, et in illo veterásce.

Metuéntes Dóminum, sustinéte misericórdiam eius, et non deflectátis ab illo ne cadátis. Qui timétis Dóminum, créдите illi, et non evacuábitur merces vestra.

Qui timétis Dóminum, speráte in illum, et in oblectatióem véniet vobis misericórdia. Qui timétis Dóminum, dilígite illum, et illuminabúntur corda vestra.

Respícite, filii, natióes hóminum; et scitóte quia nullus sperávit in Dómino, et confúsus est. Quis enim permánsit in mandátis eius, et derelíctus est? Aut quis invocávit eum, et despéxit illum?

Quóniam pius et miséricors est Deus, et remíttet in die tribulatiúnis peccáta; et protéctor est ómnibus exquiréntibus se in veritaté. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 36, 3-4. 18-19. 27-28. 39-40 (R.: cf. 5)

R. Commítte Dómino viam tuam, et ipse aget.

- ³ Spera in Dómino et fac bonitátem,
et inhabitábis terram et pascéris in fide.
- ⁴ Delectáre in Dómino,
et dabit tibi petitióes cordis tui. R.
- ¹⁸ Novit Dóminus dies immaculatórum,
et heréditas eórum in ætérnum erit.
- ¹⁹ Non confundéntur in témpore malo,
et in diébus famis saturabúntur. R.
- ²⁷ Declína a malo et fac bonum,
et inhabitábis in sæculum sæculi.
- ²⁸ Quia Dóminus amat iudícium,
et non derelínquet sanctos suos.
Iniústi in ætérnum disperíbunt,
et semen impiórum exterminábitur. R.
- ³⁹ Salus autem iustórum a Dómino,
et protéctor eórum in témpore tribulatiúnis.
- ⁴⁰ Et adiuvábit eos Dóminus et liberábit eos,
et éruet eos a peccatóribus et salvábit eos,
quia speravérunt in eo. R.

Anno secundo

Lectio prior

Petitis et non accipitis, eo quod male petitis.

Lectio Epistolæ beati Iacobi apostoli 4, 1-10

Carissimi:

Unde bella et unde lites in vobis? Nonne hinc, ex concupiscéntiis vestris quæ militant in membris vestris? Concupiscitis et non habétis; occiditis et zelátis, et non potéstis adipísci; litigátis et belligerátis. Non habétis propter quod non postulátis; pétitis et non accipitis, eo quod male pétitis, ut in concupiscéntiis vestris insumátis.

Adúlteri, nescitis quia amicítia huius mundi inimíca est Dei? Quicumque ergo volúerit amicus esse sæculi huius, inimicus Dei constitúitur. Aut putátis quia inániter Scriptúra dicat: « Ad invidiam concupiscit Spíritus qui inhábitat in nobis »? Maiórem autem dat grátiam; propter quod dicit: « Deus supérbis resístit, humílibus autem dat grátiam ».

Subicímíni ígitur Deo; resístite autem diábolo, et fúgiet a vobis; appropriáte Deo, et appropinquábit vobis. Emundáte manus, peccatóres, et purificáte corda, dúplices ánimo. Miseri estóte et lugéte et ploráte; risus vester in luctum convertátur et gáudium in mærorem. Humiliámini in conspéctu Dómini, et exaltábit vos.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 54, 7-8. 9-10 a. 10 b-11 a. 23 (R.: 23 a)

R. Iacta super Dóminum curam tuam,
et ipse te enútriet.

7 Et dixi: « Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ,
et volábo et requiescam?

8 Ecce, elongábo fúgiens,
et manébo in solitúdine ». R.

9 Exspectábo eum qui salvum me fáciat,
a spírítu procéllæ et tempestáte.

10 Dissipa, Dómine, dívide linguas eórum. R.

Quóniam vidi violéntiam et contentiónem in civitáte.

11 Die ac nocte circúmeunt eam super muros eius. R.

23 Iacta super Dóminum curam tuam,
et ipse te enútriet;
non dabit in ætérnum fluctuatiónem iusto. R.

Alleluia

Gal 6, 14

R. Allelúia. V. Mihi absit gloriári nisi in cruce Dómini,
per quem mihi mundus crucifíxus est et ego
mundo. R. Allelúia.

Evangelium

*Filius hominis traditur. Si quis vult
primus esse, erit omnium novissimus.*

✠ Lectio sancti Evangélii secúndum Marcum 9, 30-36

In illo témpore:

Profécti de monte Iesus et discípuli sui peragrábant Galiléam; nec volébat quemquam scire. Docébat enim discípulos suos, et dicébat illis: « Fílius hóminis tráditur in manus hóminum, et occidit eum, et occísus post tres dies resúrget ». At illi ignorábant verbum, et tímébant eum interrogáre.

Et venérunt Caphárnaum. Qui cum domi esset, interrogábat eos: « Quid in via tractabátis? » At illi tacébant. Siquidem inter se in via disputáverant quis esset maior.

Et résidens vocávit Duódecim et ait illis: « Si quis vult primus esse, erit ómnium novíssimus et ómnium mínister ».

Et accípiens púerum, státuit eum in médio eórum, quem cum compléxus esset, ait illis: « Quisquis unum ex huiúsmodi púeris recéperit in Nómine meo, me recípit: et quicúmque me suscéperit, non me súscepit, sed eum qui me misit ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Mystéria tua, Dómine, débitis servítiis exsequéntes, súpplīces te rogámus, ut, quod ad honórem tuæ maiestátis offérimus, nobis proficiat ad salutem.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 9, 2-3

Narrábo ómnia mirabília tua.
Lætábor et exsultábo in te,
psallam nómini tuo, Altíssime.

Vel:

Io 11, 27

Dómine, ego crédidi quia tu es Christus Fílius Dei vivi, qui in hunc mundum venísti.

Post communionem

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut illíus salutis capiámus efféctum, cuius per hæc mystéria pignus accépiimus.
Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum

Ps 12, 6

Dómine, in tua misericórdia sperávi.
Exsultávit cor meum in salutári tuo,
cantábo Dómino, qui bona tribuit mihi.

Collecta

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut, semper rationabília meditántes, quæ tibi sunt plácita, et dictis exsequámur et factis.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Eos qui diligunt sapientiam diligit Deus.

Lectio libri Sirácidæ

4, 12-22

Sapiéntia fíliis suis vitam inspirat, et súscepit inquírētes se, et præsbīt in via iustítiæ. Et qui illam díligit, díligit vitam, et qui vigiláverint ad illam, complecténtur placórem eius.

Qui tenúerint illam, vitam hereditábunt, et quo introsbīt, benedícet Deus. Qui sérviant ei, obsequéntes erunt Sancto, et eos, qui díligunt illam, díligit Deus. Qui audit illam, iudicábit gentes, et qui intuétur illam, permanébit confídens.

Si crediderit ei, hereditábit illam, et erunt in confir-matióne creatúre illius; quóniam in tentatióne ámbulat cum eo, et in primis éligit eum. Timórem et metum et probatiónem indúcet super illum, et cruciábit illum in tribulatióne doctrínæ suæ, donec tentet eum in cogitatió-nibus suis, et credat ánimæ illius.

Et firmábit illum, et iter addúcet diréctum ad illum, et lætificábit illum, et denudábit absconsa sua illi, et

thesaurizabit super illum scientiam et intellectum iustitiæ. Si autem oberraverit, derelinquet eum et tradet eum in manus inimici sui. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 118, 165. 168. 171. 172. 174. 175 (R.: 165 a)

R. Pax multa diligentibus legem tuam, Domine.

¹⁶⁵ Pax multa diligentibus legem tuam,
et non est illis scandalum. R.

¹⁶⁸ Servavi mandata tua et testimonia tua,
quia omnes viae meae in conspectu tuo. R.

¹⁷¹ Eructabunt labia mea hymnum,
cum docueris me iustificationes tuas. R.

¹⁷² Cantet lingua mea eloquium tuum,
quia omnia praecepta tua iustitia. R.

¹⁷⁴ Concupivi salutare tuum, Domine,
et lex tua delectatio mea est. R.

¹⁷⁵ Vivet anima mea et laudabit te,
et iudicia tua adiuvabunt me. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Quæ est vita vestra? Dicatis ergo:
Si Dominus voluerit.*

Lectio Epistolæ beati Iacobi apostoli **4, 13 b-18**

Carissimi:

Age nunc qui dicitis: «Hodie aut crastino ibimus in illam civitatem et faciemus quidem ibi annum et mercabimur et lucrum faciemus»: qui ignoratis quæ erit in crastinum vita vestra. Vapor enim estis ad modicum parens, deinceps exterminatur; pro eo ut dicatis:

«Si Dominus voluerit, et vivemus et faciemus hoc aut illud». Nunc autem gloriâmini in superbis vestris; omnis gloriatio talis maligna est. Scienti igitur bonum facere et non facienti, peccatum est illi. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 48, 2-3. 6-7. 8-10. 11 (R.: Mt 5, 3)

R. Beati pauperes spiritu,
quoniam ipsorum est regnum caelorum.

² Audite hæc, omnes gentes,
auribus percipite, omnes qui habitatis orbem.

³ Quique humiles et viri nobiles,
simul in unum dives et pauper. R.

⁶ Cur timebo in diebus malis,
cum iniquitas supplantantium circumdabit me?

⁷ Qui confidunt in virtute sua,
et in multitudine divitiarum suarum gloriantur. R.

⁸ Etenim seipsum non redimet homo;
non dabit Deo propitiationem suam.

⁹ Nimum est pretium redemptionis animæ eius:
ad ultimum deficiet,

¹⁰ ut vivat usque in finem, nec videat interitum. R.

¹¹ Et videbit sapientes morientes;
simul insipiens et stultus peribunt,
et relinquent alienis divitias suas. R.

Alleluia

Io 14, 6

R. Alleluia. *γ.* Ego sum via, veritas et vita, dicit Dominus;

nemo venit ad Patrem nisi per me.

R. Alleluia.

Evangelium

Qui non est adversum nos, pro nobis est.

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Marcum 9, 38-39

In illo témpore:

Locútus est Iesu Ioánnes dicens: « Magíster, vídimus quemdam in Nómíne tuo eiciéntem dæmónia, et prohibebámus eum, qui non sequebátur nos ».

Iesus autem ait: « Nolíte prohibére eum. Nemo est enim qui fáciat virtútem in Nómíne meo et possit cito male loqui de me; qui enim non est advérsus nos, pro nobis est ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Mystéria tua, Dómine, débitis servítiis exsequéntes, súpplices te rogámus, ut, quod ad honórem tuæ maiestátis offérimus, nobis proficiat ad salútem.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 9, 2-3

Narrábo ómnia mirabília tua.
Lætábor et exultábo in te,
psallam nómini tuo, Altíssime.

Vel:

Io 11, 27

Dómine, ego crédidi quia tu es Christus Fílius Dei vivi, qui in hunc mundum venísti.

Post communionem

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus, ut illius salútis capiámus efféctum, cuius per hæc mystéria pignus accépiimus.
Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum

Ps 12, 6

Dómine, in tua misericórdia sperávi.
Exultávit cor meum in salutári tuo,
cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi.

Collecta

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus, ut, semper rationabília meditántes, quæ tibi sunt plácita, et dictis exsequámur et factis.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Non tardes converti ad Dominum.

Lécitio libri Sirácidæ

5, 1-10

Noli atténdere ad possessiões iníquas, et ne díxeris: « Est mihi sufficiens vita »: nihil enim próderit in témpore vindictæ et obductiõnis.

Ne sequáris in fortitúdine tua concupiscéntiam cordis tui, et ne díxeris: « Quómodo pótui? » aut « Quis me subíciet propter facta mea? » Deus enim vindicans vindicábit.

Ne díxeris: « Peccávi, et quid mihi áccidit triste? » Altíssimus enim est pátiens rédditor. De propitiáto peccáto noli esse sine metu, neque adicias peccátum super peccátum.

Et ne dicas: « Miserátio Dómini magna est, multitudinis peccatórum meórum miserébitur ». Misericórdia enim et ira ab illo cito próximant, et in peccatóres respícit ira illius.

Non tardes convérte ad Dóminum, et ne differas de

die in diem: súbito enim véniet ira illíus, et in témpore vindíctæ dispérdet te.

Noli ánxius esse in dívitiis iniústis; non enim próde-
runt tibi in die obductiónis et vindíctæ.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 1, 1-2. 3. 4 et 6 (R.: Ps 39, 5 a)

R. Beátus vir qui pósuit Dóminum spem suam.

¹ Beátus vir qui non ábiit in consílio impiórum,
et in via peccatórum non stetit,
et in convéntu derisórum non sedit;

² sed in lege Dómini volúntas eius,
et in lege eius meditátur die ac nocte. R.

³ Et erit tamquam lignum plantátum
secus decúrsus aquárum,
quod fructum suum dabit in témpore suo;
et fólium eius non défluet,
et ómnia quæcúmque fáciat prosperabúntur. R.

⁴ Non sic ímpii, non sic,
sed tamquam pulvis quem próicit ventus.

⁶ Quóniam novit Dóminus viam iustórum,
et iter impiórum períbit. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Merces operariorum, quæ fraudata est, clamat,
et clamores in aures Domini introierunt.*

Léctio Epístolæ beáti Iacóbi apóstoli 5, 1-6

Age, nunc, dívites, ploráte ululántes in misériis quæ
advénient vobis. Divítiae vestrae putrefáctæ sunt, et
vestiménta vestra a tíneis comésta sunt, aurum et ar-

géntum vestrum æruginávit, et ærúgo eórum in testi-
mónium vobis erit et manducábit carnes vestras sicut
ignis: thesaurizástis in novíssimis diébus.

Ecce merces operariórum qui messuérunt regiónes
vestras, quæ fraudáta est a vobis, clamat, et clamóres
eórum qui messuérunt in aures Dómini Sábaoth introié-
runt. Epuláti estis super terram, et in luxúriis fuístis,
enutrístis corda vestra in die occisiónis. Addixístis, oc-
cidístis iustum. Non resistit vobis. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 48, 14-15 ab. 15 cd-16. 17-18. 19-20 (R.: Mt 5, 3)

R. Beáti páuperes spíritu,
quóniam ipsórum est regnum cælórum.

¹⁴ Hæc via illórum quorum fidúcia in semetípsis,
et finis eórum qui cómplacent in ore suo.

¹⁵ Sicut oves in inférno pósiti sunt, mors depáscet eos. R.

Descéndent præcípites ad sepúlcrum,
et figúra eórum erit in consumptiónem.

¹⁶ Verúntamen Deus rédimet ánimam meam,
de manu ínferi vere suscípíet me. R.

¹⁷ Ne tímueris, cum dives factus fúerit homo,
et cum multiplicáta fúerit glória domus eius.

¹⁸ Quóniam cum interiérít, non sumet ómnia,
neque descéndet cum eo glória eius. R.

¹⁹ Cum ánimæ suæ in vita ipsíus benedíxerit:

²⁰ « Laudábunt te, quod benefecísti tibi »;
tamen introíbit ad progéniam patrum suórum,
quí in ætérnum non vidébunt lumen. R.

Alleluia

1 Th 2, 13

R. Allelúia. ¶ Accípíte verbum Dei, non ut verbum hó-
mínium,
sed, sicut est vere, verbum Dei. R. Allelúia.

Evangelium

*Bonum est tibi debilem introire in vitam,
quam duas manus habentem ire in gehennam.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 9, 41-49

In illo témpore: Dixit Iesus discipulis suis:

« Quisquis potum déderit vobis cálicem aquæ in Nómine, quia Christi estis, amen dico vobis: Non perdet mercédem suam.

Et quisquis scandalizáverit unum ex his pusillis cre-déntibus in me, bonum est ei magis ut circumdétur mola asinária collo eius, et in mare mittátur.

Et si scandalizáverit te manus tua, abscide illam: bonum est tibi débilem introire in vitam, quam duas manus habéntem ire in gehénnam, in ignem inexstin-guíbilem. Et si pes tuus te scandalízat, ámputa illum: bonum est tibi claudum introire in vitam, quam duos pedes habéntem mitti in gehénnam. Et si óculus tuus scandalízat te, éice eum: bonum est tibi luscum introire in Regnum Dei, quam duos óculos habéntem mitti in gehénnam, ubi vermis eórum non móritur et ignis non exstínguitur; omnis enim igne salíetur.

Bonum est sal; quod si sal insúlsum fúerit, in quo illud condiétis?

Habéte in vobis sal, et pacem habéte inter vos ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Mystéria tua, Dómine, débitis servítiis exsequétes, súpplices te rogámus, ut, quod ad honórem tuæ maiestátis offérimus, nobis proficiat ad salútem.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 9, 2-3

Narrábo ómnia mirabília tua.
Lætábor et exsultábo in te,
psallam nómini tuo, Altíssime.

Vel:

Io 11, 27

Dómine, ego crédidi quia tu es Christus Fílius Dei vivi,
qui in hunc mundum venísti.

Post communionem

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus,
ut illíus salútis capiámus efféctum,
cuius per hæc mystéria pignus accépimus. Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum

Ps 12, 6

Dómine, in tua misericórdia sperávi.
Exsultávit cor meum in salutári tuo,
cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi.

Collecta

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus,
ut, semper rationabília meditántes,
quæ tibi sunt plácita, et dictis exsequámur et factis.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Amico fideli nulla est comparatio.

Lécio libri Siracidæ

6, 5-17

Verbum dulce múltiplicat amícos et mítigat inimícos;
et lingua éucharis in bono hómine abúndat. Multi pa-
cífici sint tibi, et consiliárius sit tibi unus de mille.

Si pössides amicüm, in tentatióne pösside eum, et ne fáciie credas ei; est enim amicüs in die tribulatiónis.

Et est amicüs qui convértitur ad inimicitiam, et est amicüs qui ódiüm et rixam et convicia denudábit. Est autem amicüs sócius mensæ, et non permanébit in die necessitátis.

Amicüs, si permánerit fixus, erit tibi quasi coæquális, et in domésticis tuis fiduciáliter aget. Si humiliáverit se contra te, et a fácie tua absconderit se, unánimem habébis amicítiam bonam.

Ab inimicis tuis separáre, et ab amicis tuis atténde.

Amicüs fidélis protéctio fortis; qui autem ínvenit illum, ínvenit thesáurum. Amico fidéli nulla est comparátio, et non est digna ponderátio auri et argénti contra bonitátem fidei illius.

Amicüs fidélis medicamentum vitæ et immortalitátis, et qui métuunt Dóminum invénient illum. Qui timet Deum, æque habébit amicítiam bonam, quóniam secúndum illum erit amicüs illius. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 118, 12. 16. 18. 27. 34. 35 (R.: 35 a)

R. Deduc me, Dómine, in sémitam præceptórum tuórum.

- 12 Benedíctus es, Dómine;
doce me iustificatiónes tuas. R.
- 16 In iustificatióibus tuis delectábor,
non oblivíscar sermónem tuum. R.
- 18 Revéla óculos meos,
et considerábo mirabília de lege tua. R.
- 27 Viam mandatórum tuórum fac me intellégere,
et exercébor in mirabílibus tuis. R.
- 34 Da mihi intelléctum, et servábo legem tuam,
et custódiam illam in toto corde meo. R.

- 35 Deduc me in sémitam præceptórum tuórum,
quia ipsam vólui. R.

Anno secundo

Lectio prior

Ecce Iudex ante ianuam assistit.

Léctio Epístolæ beáti Iacóbi apóstoli 5, 9-12

Nolíte ingemiscere, fratres, in alterutrum ut non iudicémini; ecce Iudex ante ianuam assistit.

Exémplum accípите, fratres, labóris et patiéntiæ Prophétas, qui locúti sunt in Nómine Dómini. Ecce beatificámus eos qui sustinuérunt; sufferéntiam Iob audístis, et finem Dómini vidístis, quóniam miséricors est Dóminus et miserátor.

Ante ómnia autem, fratres mei, nolíte iuráre, neque per cælum neque per terram neque áliud quodcúmque iuramentum; sit autem vestrum « est » « est » et « non » « non », uti non sub iudicio decidátis.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 1-2. 3-4. 8-9. 11-12 (R.: 8 a)

R. Miserátor et miséricors Dóminus.

- 1 Bénedic, ánima mea, Dómino;
et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.
- 2 Bénedic, ánima mea, Dómino,
et nolí oblivísci omnes retributiónes eius. R.
- 3 Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis,
qui sanat omnes infirmitates tuas;
- 4 qui rédimít de intéritu vitam tuam,
qui corónat te in misericórdia et miseratióibus. R.

- ⁸ Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
⁹ Non in perpétuum conténdet,
neque in ætérnum irascétur. **R.**
¹¹ Quóniam, quantum exaltátur cælum a terra,
præváluit misericórdia eius super timéntes eum;
¹² quantum distat ortus ab occidénate,
longe fecit a nobis iniquitátes nostras. **R.**

Alleluia **Io 17, 17 b. a**

R. Alleluia. **V.** Sermo tuus, Dómine, veritas est;
sanctífica nos in veritáte. **R.** Alleluia.

Evangelium

Quod Deus coniunxit, homo non separet.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 10, 1-12

In illo témpore:

Exsúrgens Iesus venit in fines Iudææ ultra Iordá-
nem, et convéniunt iterum turbæ ad eum, et sicut con-
suéverat, iterum docébat illos.

Et accedéntes Pharisæi interrogábant eum si licet
viro uxórem dimítere, tentántes eum.

At ille respóndens dixit eis: « Quid vobis præcépít
Móyses? »

Qui dixérunt: « Móyses permísit libéllum repúdi-
scribere et dimítere ».

Iesus autem ait eis: « Ad durítiam cordis vestri
scripsit vobis præcéptum istud. Ab inítio autem crea-
túræ “ másculum et féminam fecit eos. Propter hoc re-
linquet homo patrem suum et matrem et adhærébit ad
uxórem suam, et erunt duo in carne una; itaque iam
non sunt duo sed una caro ”. Quod ergo Deus coniúnxit,
homo non séparet ».

Et in domo iterum discipuli de hoc interrogábant
eum. Et dicit illis: « Quicúmque dimíserit uxórem suam
et áliam dúxerit, adultérium commíttit in eam, et si
ipsa dimíserit virum suum et álii núpserit, mœchátur ».
Verbum Dómini.

Super oblata

Mystéria tua, Dómine, débitis servítiis exsequéntes,
súpplices te rogámus,
ut, quod ad honórem tuæ maiestátis offerimus,
nobis proficiat ad salutem.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 9, 2-3

Narrábo ómnia mirabília tua.
Lætábor et exsultábo in te,
psallam nómini tuo, Altíssime.

Vel:

Io 11, 27

Dómine, ego crédidi quia tu es Christus Fílius Dei vivi,
qui in hunc mundum venísti.

Post communionem

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus,
ut illius salutis capiámus effectum,
cuius per hæc mystéria pignus accépi-
mus.
Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum

Ps 12, 6

Dómine, in tua misericórdia sperávi.
E sultávit cor meum in salutári tuo,
cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi.

Collecta

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus,
ut, semper rationabilia meditantes,
quæ tibi sunt plácita, et dictis exsequámur et factis.
Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

Secundum imaginem suam fecit Deus hominem.

Léctio libri Sirácidæ 17, 1-13

Deus creávit de terra hóminem, et secúndum imáginem suam fecit illum; et íterum convértit illum in ipsam et secúndum se vestívit illum virtúte.

Númerum díerum et tempus dedit illi, et dedit illi potestátem eórum, quæ sunt super terram. Pósuit timórem illíus super omnem carnem, et dominátus est bestiárum et volatílium.

Creávit ex ipso adiutórium símile sibi; consílium, et linguam, et óculos, et aures, et cor dedit illis excogitándi, et disciplína intelléctus replévit illos.

Creávit illis sciéntiam spíritus, sensu implévit cor illórum, et mala et bona osténdit illis.

Pósuit óculum suum super corda illórum, osténdere illis magnália óperum suórum, ut nomen sanctificatiónis colláudent, et gloriári in mirábilibus illíus, ut magnália enárrent óperum eius.

Addidit illis disciplínam, et legem vitæ hereditávit illos; testaméntum ætérnum constituit cum illis, et iustítiam et iudícia sua osténdit illis.

Et magnália honóris eius vidit óculus illórum, et honórem vocis audierunt aures illórum. Et dixit illis: « Atténdite ab omni iníquo ». Et mandávit illis unicuique de próximo suo.

Via illórum coram ipso sunt semper, non sunt abscónsæ ab óculis ipsíus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 13-14. 15-16. 17-18 a (R.: cf. 17)

R. Misericórdia Dómini ab ætérno super timéntes eum.

- 13 Quómodo miserétur pater filiórum,
misértus est Dóminus timéntibus se.
- 14 Quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum,
recordátus est quóniam pulvis sumus. R.
- 15 Homo sicut fenum dies eius,
tamquam flos agri sic efflorebit.
- 16 Spirat ventus in illum, et non subsístet,
et non cognóscet eum ámplius locus eius. R.
- 17 Misericórdia autem Dómini ab ætérno,
et usque in ætérnum super timéntes eum,
et iustítia illíus in filios filiórum;
- 18 in eos qui servant testaméntum eius. R.

Anno secundo**Lectio prior**

Multum valet deprecatio iusti operans.

Léctio Epístolæ beáti Iacóbi apóstoli 5, 13-20

Caríssimi:

Tristátur áliquis vestrum? Oret; æquo ánimo est? Psallat. Infirmátur quis in vobis? Advocet presbýteros Ecclésiæ et orent super eum, unguéntes eum óleo in Nómine Dómini: et orátio fidei salvábit infirmum, et allevábit eum Dóminus; et si peccáta operátus fúerit, dimitténtur ei.

Confitémini ergo alterútrum peccáta et oráte pro invicem, ut sanémini. Multum enim valet deprecatio iusti operans. Elías homo erat símilis nobis passíbilis, et ora-

4 * * *

tióne orávit ut non plúeret, et non pluit super terram annos tres et menses sex; et rursum orávit, et cælum dedit plúviam et terra germinávit fructum suum.

Fratres mei, si quis ex vobis erráverit a veritaté et convérterit quis eum, scire debet quóniam qui convérterit peccatórem ab errore viæ eius salvábit ánimam suam a morte et opériet multitudinem peccatórum. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 140, 1-2, 3 et 8 (R.: 2 a)

R. Dirigátur, Dómine, orátio mea
sicut incénsum in conspéctu tuo.

- ¹ Dómine, clamávi ad te, ad me festína;
inténde voci meæ, cum clamo ad te.
- ² Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo,
elevátio mánuum meárum ut sacrificium vespertinum. R.
- ³ Pone, Dómine, custódiám ori meo,
et vigílias ad óstium labiórum meórum.
- ⁸ Quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei;
ad te confúgi, non effúndas ánimam meam. R.

Alleluia Cf. Mt 11, 25

R. Allelúia. V. Benedíctus es, Pater, Dómine cæli et terræ,
quia mystéria Regni párvulis revelásti.
R. Allelúia.

Evangelium

*Quisquis non receperit Regnum Dei velut parvulus,
non intrabit in illud.*

✠ Lécio sancti Evangéllii secúndum Marcum 10, 13-16

In illo témpore:

Offerébant Iesu párvulos ut tangeret illos; discipuli autem comminabántur eis.

At videns Iesus, indigne tulit et ait illis: « Sínite párvulos venire ad me, ne prohibuéritis eos, tálum est enim Regnum Dei. Amen dico vobis: Quisquis non receperit Regnum Dei velut párvulus, non intrábit in illud ».

Et compléxans eos benedicébat impónens manus super illos. — Verbum Dómini.

Super oblata

Mystéria tua, Dómine, débitis servítiis exsequénts,
súpplices te rogámus,
ut, quod ad honórem tuæ maiestátis offerimus,
nobis proficiat ad salútem.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 9, 2-3

Narrábo ómnia mirabília tua.
Lætábor et exsultábo in te,
psallam nómini tuo, Altíssime.

Vel:

Io 11, 27

Dómine, ego crédidi quia tu es Christus Fílius Dei vivi,
qui in hunc mundum venísti.

Post communionem

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus,
ut illíus salútis capiámus efféctum,
cuius per hæc mystéria pignus accépipimus.
Per Christum.

DOMINICA VIII « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 17, 19-20

Factus est Dóminus protéctor meus,
et edúxit me in latitúdinem,
salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Da nobis, quáesumus, Dómine,
ut et mundi cursus
pacífico nobis tuo órđine dirigátur,
et Ecclésia tua tranquílla devotióne lætétur.
Per Dóminum.

Anno A

Lectio prima

Ego non obliviscar tui.

Lectio libri Isaíæ prophétæ

49, 14-15

Dixit Sion: « Dereliquit me Dóminus, et Dóminus
oblítus est mei. Numquid oblivisci potest múlier infán-
tem suum, ut non misereátur filio úteri sui? Et si illa
oblíta fúerit, ego tamen non obliviscar tui ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 61, 2-3. 6-7. 8-9. ab (R.: 2 a)

R. In Deo tantum quiesce, ánima mea.

² In Deo tantum quiesce, ánima mea;
ab ipso enim salutáre meum.

³ Verúmtamen ipse refúgium meum et salutáre meum,
præsídium meum, non movébor ámplius. R.

- ⁶ In Deo tantum quiesce, ánima mea;
quóniam ab ipso patiéntia mea.
- ⁷ Verúmtamen ipse Deus meus et salutáre meum,
præsídium meum, non movébor. R.
- ⁸ In Deo salutáre meum et glória mea;
Deus fortitúdinis meæ,
et refúgium meum in Deo est.
- ⁹ Speráte in eo, omnis congregátio pópuli,
effúndite coram illo corda vestra. R.

Lectio secunda

Manifestabit Dominus consilia cordium.

Lectio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

4, 1-5

Fratres:

Sic nos existimet homo ut ministros Christi et dis-
pensatores mysteriorum Dei. Hic iam quaeritur inter dis-
pensatores ut fidelis quis inveniatur.

Mihi autem pro minimo est ut a vobis iudicer aut
ab humano die; sed neque meipsum iudico; nihil enim
mihi conscius sum sed non in hoc iustificatus sum, qui
autem iudicat me Dóminus est.

Itaque nolite ante tempus quicquam iudicare, quoad-
úsque veniat Dóminus, qui et illuminabit abscondita te-
nebrarum et manifestabit consilia cordium; et tunc laus
erit unicuique a Deo. — Verbum Dómini.

Alleluia

Hebr 4, 12

R. Alleluia. V. Vivus est sermo Dei et efficax,
et discretor cogitationum et intentionum cor-
dis. R. Alleluia.

Evangelium

Nolite esse solliciti in crastinum.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum
6, 24-34

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Nemo potest duóbus dóminis servíre; aut enim unum ódio habébit et álterum díliget, aut unum sustinébít et álterum contémnet; non potéstis Deo servíre et mammónæ.

Ideo dico vobis: Ne solliciti sitis ánimæ vestræ quid manducétis, neque córpori vestro quid induámini: nonne ánima plus est quam esca, et corpus quam vestiméntum? Respícite volatília cæli, quóniam non serunt neque metunt neque cóngregant in hórrea, et Pater vester cæléstis pascit illa: nonne vos magis pluris estis illis?

Quis autem vestrum cógitans potest adícere ad ætatem suam cúbitum unum?

Et de vestiménto quid solliciti estis? Consideráte lília agri quómodo crescunt: non labórant neque nent. Dico autem vobis, quóniam nec Sálomon in omni glória sua coopértus est sicut unum ex istis. Si autem fenum agri quod hódie est et cras in clíbanum míttitur, Deus sic vestit, quanto magis vos, módicæ fidei?

Nolíte ergo solliciti esse dicéntes: “ Quid manducábimus? ”, aut “ Quid bibémus? ”, aut “ Quo operiémur? ” Hæc enim ómnia gentes inquirunt; scit enim Pater vester cæléstis quia his ómnibus indigétis. Quærite autem primum Regnum Dei et iustítiam eius, et hæc ómnia adiciéntur vobis.

Nolíte ergo esse solliciti in crástinum, crástinus enim dies sollicitus erit sibi ipse; súfficit diéi malítia sua ». — Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

Sponsabo te mihi in sempiternum.

Lécio libri Osée prophætæ 2, 14 b. 15 b. 19-20

Hæc dicit Dóminus:

« Ecce ego ducam eam in solitúdinem, et loquar ad cor eius; et canet ibi iuxta dies iuventútis suæ, et iuxta dies ascensiónis suæ de terra Ægýpti.

Et sponsábo te mihi in sempitérnum; et sponsábo te mihi in iustítia et iudício, et in misericórdia, et in miseratióibus; et sponsábo te mihi in fide, et scies quia ego Dóminus ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 1-2. 3-4. 8 et 10. 12-13 (R.: 8 a)

R. Miserátor et miséricors Dóminus.

- 1 Bénedic, ánima mea, Dómino;
et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.
- 2 Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivísci omnes retributiónes eius. R.
- 3 Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis,
qui sanat omnes infirmitates tuas;
- 4 qui rédimet de intéritu vitam tuam,
qui coronat te in misericórdia et miseratióibus. R.
- 5 Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
- 10 Non secúndum peccáta nostra fecit nobis,
neque secúndum iniquitates nostras retríbuit nobis. R.
- 12 Quantum distat ortus ab occidénte,
longe fecit a nobis iniquitates nostras.
- 13 Quómodo miserétur pater filiórum,
misértus est Dóminus timéntibus se. R.

Lectio secunda

Epistola estis Christi ministrata a nobis.

Lectio Epistolæ secundæ beati Pauli apostoli
ad Corinthios

3, 1 b-6

Fratres:

Numquid egemus sicut quidam commendatiis epistolis ad vos aut ex vobis? Epistola nostra vos estis, scripta in cordibus nostris, quæ scitur et legitur ab omnibus hominibus; manifestati quoniam epistola estis Christi ministrata a nobis, scripta non atramento sed Spiritu Dei vivi non in tabulis lapideis sed in tabulis cordis carnalibus.

Fiduciam autem talem habemus per Christum ad Deum. Non quod sufficientes simus cogitare aliquid a nobis quasi ex nobis, sed sufficientia nostra ex Deo est, qui et idoneos nos fecit ministros Novi Testamenti, non litteræ sed Spiritus: littera enim occidit, Spiritus autem vivificat. — Verbum Domini.

Alleluia

Iac 1, 18

℞. Alleluia. γ. Voluntarie genuit nos Pater verbo veritatis,
ut simus initium aliquod creaturæ eius.
℞. Alleluia.

Evangelium

Sponsus cum illis est.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Marcum 2, 18-22

In illo tempore:

Erant discipuli Ioannis et Pharisæi ieiunantes. Et veniunt et dicunt Iesu: « Cur discipuli Ioannis et discipuli Pharisæorum ieiunant, tui autem discipuli non ieiunant? »

Et ait illis Iesus: « Numquid possunt convivæ nuptiarum, quamdiu sponsus cum illis est, ieiunare? Quanto tempore habent secum sponsum non possunt ieiunare; venient autem dies cum auferetur ab eis sponsus, et tunc ieiunabunt in illa die.

Nemo assumentum panni rudis assuit vestimento veteri alioquin supplementum aufert aliquid ab eo, novum a veteri, et peior scissura fit. Et nemo mittit vinum novellum in utres veteres — alioquin dirumpet vinum utres et vinum perit et utres — sed vinum novum in utres novos ».

Verbum Domini.

Anno C

Lectio prima

Ante sermonem non laudes virum.

Lectio libri Siracidae

27, 5-8

Sicut in percussura cribri remanebit pulvis, sic gloria hominis in cogitatu illius.

Vasa figuli probat fornax, et homines iustos tentatio tribulationis.

Sicut rusticatio de ligno ostendit fructum illius, sic verbum ex cogitatu cordis hominis.

Ante sermonem non laudes virum; hæc enim tentatio est hominum.

Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 91, 2-3. 13-14. 15-16 (℞.: cf. 2 a)

℞. Bonum est confiteri tibi, Domine.

2 Bonum est confiteri Domino,
et psallere nomini tuo, Altissime,

- ³ annuntiáre mane misericórdiam tuam,
et veritátem tuam per noctem. *R.*
- ¹³ Iustus ut palma florébit,
sicut cedrus Líbani succrésset.
- ¹⁴ Plantáti in domo Dómini,
in átriis Dei nostri florébunt. *R.*
- ¹⁵ Adhuc fructus dabunt in senécta,
úberes et bene viréntes erunt,
- ¹⁶ ut annúntient quóniam rectus Dóminus,
refúgium meum, et non est iníquitas in eo. *R.*

Lectio secunda

Dedit nobis victoriam per Iesum Christum.

Lectio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 15, 54-58

Fratres:

Cum corruptibile hoc indúerit incorruptélam, et mortále hoc indúerit immortalitátem, tunc fiet sermo qui scriptus est: « Absórpta est mors in victória. Ubi est, mors, victória tua? Ubi est, mors, stímulus tuus? » Stímulus autem mortis peccátum est, virtus vero peccáti Lex. Deo autem grátias qui dedit nobis victóriam per Dóminum nostrum Iesum Christum.

Itaque, fratres mei dilécti, stábiles estóte, inmóviles, abundántes in ópere Dómini semper, sciéntes quod labor vester non est inánis in Dómino.

Verbum Dómini.

Alleluia

Phil 2, 15-16

- R.* Alleluía. *V.* Lucétis sicut luminária in mundo,
verbum vitæ continéntes.
- R.* Alleluía.

Evangelium

Ex abundantia cordis os loquitur.

✠ Lectio sancti Evangelii secúndum Lucam 6, 39-45

In illo témpore:

Dixit Iesus discipulis et similitúdinem: « Numquid potest cæcus cæcum dúcere? Nonne ambo in fóveam cadent? »

Non est discipulus super magístrum, perféctus autem omnis erit sicut magíster eius.

Quid autem vides festúcam in óculo fratris tui, trabem autem quæ in óculo tuo est non consíderas? Quómo potes dícere fratri tuo: " Frater, sine eíciam festúcam quæ est in óculo tuo ", ipse in óculo tuo trabem non videns? Hypócrita, éice primum trabem de óculo tuo, et tunc perspícies ut edúcas festúcam quæ est in óculo fratris tui.

Non est enim arbor bona fáciens fructum malum, neque íterum arbor mala fáciens fructum bonum. Unaquæque enim arbor de fructu suo cognóscitur, neque enim de spinis cólligunt ficus, neque de rubo vindémiant uvam. Bonus homo de bono thesáuro cordis profert bonum, et malus homo de malo profert malum: ex abundántia enim cordis os eius lóquitur ».

Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Deus, qui offerénda tuo nómini tríbuis,
et obláta devotióni nostræ servitútis ascríbis,
quæsumus cleméntiam tuam,
ut, quod præstas unde sit méritum,
profícere nobis largiáris ad præmium. Per Christum.

Præfatio de dominicis « per annum », pp. 752-759.

Ant. ad communionem

Cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi,
et psallam nómini Dómini Altíssimi.

Vel:

Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus,
usque ad consummationem sæculi, dicit Dóminus.

Post communionem

Satiáti múnere salutári,
tuam, Dómine, misericórdiam deprecámur,
ut, hoc eódem quo nos temporáliter végetas sacraménto,
perpétuæ vitæ partícipes benígnus efficias. Per Christum.

Feria secunda**Ant. ad introitum**

Factus est Dóminus protéctor meus,
et edúxit me in latitúdinem,
salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Collecta

Da nobis, quásumus, Dómine,
ut et mundi cursus pacífico nobis tuo órdine dirigátur,
et Ecclésia tua tranquílla devotióne lætétur.
Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

Revertere ad Dominum et cognosce iudicia Dei.

Lectio libri Sirácidæ

Pæniténtibus dedit Deus viam iustítiæ, et confirmávit deficientes sustinére, et destinávit illis sortem veritátis.

Ps 12, 6

Mt 28, 20

Ps 17, 19-20

17, 20-28

Convértere ad Dóminum, et relínque peccáta tua;
precáre ante fáciem Dómini, et mínue offendícula. Re-
vértere ad Dóminum, et avértere ab iniustítia tua, et
nimis ódito execratiónem.

Et cognósce iustítias et iudícia Dei, et sta in sorte
propositiÓNis et oratiÓNis Altíssimi Dei. In partes vade
sæculi sancti, cum vivis et dántibus confessiÓNem Deo.

Non demoréris in erróre impiórum; ante mortem
confitére: a mórtuo, quasi nihil, perit conféssio. Confi-
téberis vivens; vivus et sanus confitéberis; et laudábis
Deum, et gloriáberis in miseratiÓNibus illius.

Quam magna misericórdia Dómini, et propitiatio il-
lius converténtibus ad se! — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 31, 1-2. 5. 6. 7 (R.: 11 a)

R. Lætámini in Dómino et exsultáte, iusti.

¹ Beátus cui remíssa est iníquitas,
et obtéctum est peccátum.

² Beátus vir cui non imputávit Dóminus delíctum,
nec est in spírítu eius dolus. R.

³ Peccátum meum cógnitum tibi feci,
et delíctum meum non abscondi.

Dixi: « Confitébor advérsum me
iníquitátem meam Dómino ».

Et tu remisísti impietátem peccáti mei. R.

⁶ Propter hoc orábit ad te omnis sanctus
in témpore oportúno.

Et in dilúvio aquárum multárum
ad eum non approximábunt. R.

⁷ Tu es refúgium meum,

a tribulatiÓne conservábis me;
exsultatiÓNibus salútis circúmdabis me. R.

Anno secundo

Lectio prior

Christum cum non videritis diligitis, credentes autem, exsultatis lætitia inenarrabili.

Lectio Epistolæ primæ beati Petri apóstoli 1, 3-9

Benedictus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, qui secúndum magnam misericórdiam suam regenerávit nos in spem vivam per resurrectionem Iesu Christi ex mórtuis, in hereditátem incorruptibilem et incontaminátam et immarcescibilem, conservátam in cælis propter vos qui in virtúte Dei custodimini per fidem in salutem parátam revelári in témpore novíssimo.

In quo exsultátis, módicum nunc si opórtet contristáti in váriis tentatióibus, ut probatio vestræ fidei multo pretiósior auro quod perit, per ignem quidem probáto, inveniátur in laudem et glóriam et honórem in revelatióne Iesu Christi. Quem cum non vidéritis diligitis, in quem nunc non vidéntes, credéntes autem, exsultátis lætitia inenarrabili et gloriificáta, reportántes finem fidei vestræ salutem animárum. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 110, 1-2. 5-6. 9 et 10 c (R.: 5 b)

R. Memor erit Dóminus in sáculum testaménti sui.
vel Allelúia.

- ¹ Confitébor Dómino in toto corde meo, in consílio iustórum et congregatióne.
- ² Magna ópera Dómini, exquirénda ómnibus qui cúpiunt ea. R.
- ⁵ Escam dedit timéntibus se; memor erit in sáculum testaménti sui.
- ⁶ Virtútem óperum suórum annuntiávit pópulo suo, ut det illis hereditátem géntium. R.

- ⁹ Redemptiónem misit pópulo suo; mandávit in ætérnum testaméntum suum.
- ¹⁰ Laudátio eius manet in sáculum sáculi. R.

Alleluia

2 Cor 8, 9

R. Allelúia. V. Iesus Christus egénus factus est, cum esset dives, ut illíus inópia vos dívites essétis. R. Allelúia.

Evangelium

Quæcumque habes vende, et sequere me.

✠ Lectio sancti Evangélii secúndum Marcum 10, 17-27

In illo témpore:

Cum egrederétur Iesus in viam, accúrrens quidam et genu flexo ante eum rogábat eum: « Magíster bone, quid fáciam ut vitam ætérnam percípiam? »

Iesus autem dixit ei: « Quid me dicis bonum? Nemo bonus nisi unus Deus. Præcépta nosti: ne occidas, ne adulteres, ne furéris, ne falsum testimónium díxeris, ne fraudem féceris, honóra patrem tuum et matrem ».

Ille autem dixit ei: « Magíster, hæc ómnia conservávi a iuventúte mea ».

Iesus autem intúitus eum diléxit eum, et dixit illi: « Unum tibi deest: vade, quæcúmque habes vende et da paupéribus, et habébis thesáurum in cælo, et veni, séquere me ». Qui contristátus in hoc verbo, abiit mærens, erat enim habens possessiões multas.

Et circumspiciens Iesus ait discipulis suis: « Quam difficile qui pecúnias habent in Regnum Dei introíbunt ». Discipulí autem obstupescébant in verbis eius. At Iesus rursus respóndens ait illis: « Fílii, quam difficile est in Regnum Dei introíre, facílius est camélum per forámen acus transíre quam dívitem intráre in Regnum Dei ».

Qui magis admirabántur dicétes ad semetipsos: « Et quis potest salvus fieri? »

Intuens illos Iesus ait: « Apud hómines impossibile est sed non apud Deum, ómnia enim possibília sunt apud Deum ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Deus, qui offerénda tuo nómini tríbuis,
et obláta devotióni nostræ servitútis ascríbis,
quæsumus cleméntiam tuam,
ut, quod præstas unde sit méritum,
profícere nobis largiáris ad præmium.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 12, 6

Cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi,
et psallam nómini Dómini Altíssimi.

Vel:

Mt 28, 20

Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus,
usque ad consummationem sæculi, dicit Dóminus.

Post communionem

Satiáti múnere salutári,
tuam, Dómine, misericórdiam deprecámur,
ut, hoc eódem quo nos temporáliter végetas sacraméto,
perpétuæ vitæ partícipes benígus efficias.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum

Ps 17, 19-20

Factus est Dóminus protéctor meus,
et edúxit me in latitúdinem,
salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Collecta

Da nobis, quæsumus, Dómine,
ut et mundi cursus pacífico nobis tuo órdine dirigáture,
et Ecclésia tua tranquilla devotióne lætétur.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Sacrificium salutare est attendere mandatis.

Léctio libri Sirácidæ

35, 1-15

Qui consérvat legem múltiplicat oblatiõnem: sacrificium salutáre est attendere mandátis, et discédere ab omni iniquitáte; et propitiatiõnem litáre sacrificií super iniustítias, et deprecátiõ pro peccátis recédere ab iniustítia.

Retribuet grátiam qui offert simíláginem, et qui facit misericórdiam offert sacrificium. Beneplácitum est Dómino recédere ab iniquitáte, et deprecátiõ pro peccátis recédere ab iniustítia.

Non apparébis ante conspéctum Dómini vácuus: hæc enim ómnia propter mandátum Dei fiunt. Oblátiõ iusti impínguat altáre, et odor suavitátis est in conspéctu Altíssimi. Sacrificium iusti acceptum est, et memóriam eius non obliviscétur Dóminus.

Bono ánimo glóriam redde Deo, et non mínuas primitias mánuum tuárum. In omni dato hílarem fac vul-tum tuum, et in exsultatióne sanctífica décimas tuas.

Da Altíssimo secúndum datum eius, et in bono óculo adinventiõnem fácto mánuum tuárum; quóniam Dóminus retribuens est et sépties tantum reddet tibi.

Noli offerre múnera prava: non enim suscipiet illa. Et noli inspícere sacrificium iniústum: quóniam Dóminus iudex est, et non est apud illum glória persónæ.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 49, 5-6. 7-8. 14 et 23 (R.: 23 b)

R. Qui immaculatus est in via,
ostendam illi salutare Dei.

5 « Congregate mihi sanctos meos,
qui disposuerunt testamentum meum in sacrificio ».

6 Et annuntiabunt caeli iustitiam eius,
quoniam Deus iudex est. R.

7 « Audi, populus meus, et loquar;
Israel, et testificabor adversum te:
Deus, Deus tuus ego sum.

8 Non in sacrificiis tuis arguam te;
holocausta enim tua in conspectu meo sunt semper. R.

14 Immola Deo sacrificium laudis,
et redde Altissimo vota tua.

23 Qui immolabit sacrificium laudis,
honorificabit me,
et qui immaculatus est in via,
ostendam illi salutare Dei ». R.

Anno secundo

Lectio prior

*De futura in vos gratia prophetaverunt,
propter quod, sobrii, perfecte sperate.*

Lectio Epistolae primae beati Petri apostoli 1, 10-16

Carissimi:

De salute animarum exquisierunt atque scrutati sunt
Prophetae qui de futura in vos gratia prophetaverunt,
scrutantes in quod vel quale tempus significaret qui erat
in eis Spiritus Christi, praenuntians eas quae in Christo
sunt passiones et posteriores glorias; quibus revelatum

est quia non sibi ipsis, vobis autem ministrabant ea,
quae nunc nuntiata sunt vobis per eos qui evangelizaverunt
vos, Spiritu Sancto misso de caelo, in quae desiderant
angeli prospicere.

Propter quod succincti lumbos mentis vestrae, sobrii,
perfecte sperate in eam quae offertur vobis gratiam in
revelatione Iesu Christi. Quasi filii obediendae, non
configurati prioribus in ignorantia vestra desiderii, sed
secundum eum qui vocavit vos sanctum, et ipsi sancti
in omni conversatione sitis, quoniam scriptum est:
« Sancti eritis, quia Ego sanctus sum ».

Verbum Domini.

Psalmus responsorius Ps 97, 1. 2-3 ab. 3 c-4 (R.: 2 a)

R. Notum fecit Dominus salutare suum.

1 Cantate Domino canticum novum,
quia mirabilia fecit.
Salvavit sibi dextera eius,
et brachium sanctum eius. R.

2 Notum fecit Dominus salutare suum,
in conspectu gentium revelavit iustitiam suam.

3 Recordatus est misericordiae suae
et veritatis suae domui Israel. R.

Viderunt omnes termini terrae
salutare Dei nostri.

4 Iubilate Deo, omnis terra,
erumpite, exultate et psallite. R.

Alleluia

Cf. Mt 11, 25

R. Alleluia. V. Benedictus es, Pater, Domine caeli et
terrae,
quia mysteria Regni parvulis revelasti.
R. Alleluia.

Evangelium

*Accipietis centies tantum
in tempore hoc cum persecutionibus,
et in sæculo futuro vitam æternam.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 10, 28-31

In illo témpore:

Cœpit Petrus Iesu dicere: « Ecce nos dimisimus ómnia et secúti sumus te ».

Ait Iesus: « Amen dico vobis: Nemo est qui reliquerit domum aut fratres aut soróres aut matrem aut patrem aut filios aut agros propter me et propter Evangélium, qui non accipiat cénties tantum nunc in témpore hoc domos et fratres et soróres et matres et filios et agros cum persecutióibus, et in sæculo futúro vitam ætérnam.

Multi autem erunt primi novíssimi et novíssimi primi ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Deus, qui offerénda tuo nómini tribuis,
et obláta devotióni nostræ servitútis ascribis,
quæsumus cleméntiam tuam,
ut, quod præstas unde sit méritum,
proficere nobis largiáris ad præmium.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 12, 6

Cantábo Dómino, qui bona tribuit mihi,
et psallam nómini Dómini Altíssimi.

Vel:

Mt 28, 20

Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus,
usque ad consummatióem sæculi, dicit Dóminus.

Post communionem

Satiáti múnere salutári,
tuam, Dómine, misericórdiam deprecámur,
ut, hoc eódem quo nos temporáliter végetas sacraméto,
perpétuæ vitæ participes benígnus efficias.
Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum

Ps 17, 19-20

Factus est Dóminus protéctor meus,
et edúxit me in latitúdinem,
salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Collecta

Da nobis, quæsumus, Dómine,
ut et mundi cursus pacífico nobis tuo órdine dirigátur,
et Ecclésia tua tranquilla devotióne lætétur.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Cognoscant gentes quia non est Deus nisi tu.

Lécio libri Sirácidæ

36, 1-2 a. 5-6. 13-19

Miserére nostri, Deus ómnium, et réspice nos et osténde nobis lucem miseratiónum tuárum.

Et immítte tímórem tuum super gentes, ut cognóscant te, sicut et nos cognóvimus quóniam non est Deus præter te, Dómine.

Innova signa et immúta mirabília. Cóngraga omnes tribus Iacob, ut cognóscant quia non est Deus nisi tu, et enárrent magnália tua; et hereditábis eos sicut ab inítio.

Miserere plebi tuæ, super quam invocatum est nomen tuum, et Israel, quem coæquasti primogenito tuo. Miserere civitati sanctificationis tuæ, Ierusalem, civitati requiei tuæ. Reple Sion inenarrabilibus verbis tuis, et gloria tua populum tuum.

Da testimonium his, qui ab initio creaturæ tuæ sunt, et suscita prædicationes, quas locuti sunt in nomine tuo prophetæ priores. Da mercèdem sustinentibus te, ut prophetæ tui fideles inveniuntur.

Et exaudi orationes servorum tuorum, secundum benedictionem Aaron de populo tuo, et dirige nos in viam iustitiæ; et sciant omnes, qui habitant terram, quia tu es Deus conspèctor sæculorum. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 78, 8. 9. 11. 13 (R.: Sir 36, 1 b)

R. Ostende nobis, Dómine,
lucem miseratiónum tuarum.

- ⁸ Ne memineris iniquitatum patrum nostrorum,
cito anticipent nos misericordiæ tuæ,
quia pauperes facti sumus nimis. R.
- ⁹ Adiuva nos, Deus salutaris noster,
propter glóriam nóminis tui, et libera nos;
et propitius esto peccatis nostris propter nomen tuum. R.
- ¹¹ Intróeat in conspèctu tuo gémitus compeditórum;
secundum magnitudinem bráccii tui
superstites relínque filios mortis. R.
- ¹³ Nos autem, populus tuus et oves pásuæ tuæ,
confitebimur tibi in sæculum;
in generatióem et generatióem
annuntiábimus laudem tuam. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Redempti estis pretioso sanguine
quasi Agni immaculati Christi.*

Lectio Epistolæ primæ beati Petri apóstoli 1, 18-25

Carissimi:

Scitis quod non corruptibilibus argénto vel auro redempti estis de vana vestra conversatióne a pátribus tradita, sed pretioso sanguine quasi Agni incontaminati et immaculati Christi, præcogniti quidem ante constitutionem mundi, manifestati autem novissimis temporibus propter vos qui per ipsum fideles estis in Deum, qui suscitavit eum a mortuis et dedit ei glóriam, ut fides vestra et spes esset in Deum.

Animas vestras castificantes in obediéntia veritatis, ad fraternitatis amorem non fictum, ex corde invicem diligite attentius, renati non ex semine corruptibili sed incorruptibili, per verbum Dei vivum et permanens; quia omnis caro ut fenum et omnis glória eius tamquam flos feni; exaruit fenum et flos decidit; verbum autem Dómini manet in ætérnum. Hoc est autem verbum quod evangelizatum est in vos. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 147, 12-13. 14-15. 19-20 (R.: 12 a)

R. Lauda, Ierusalem, Dóminum.

vel Allelúia.

- ¹² Lauda, Ierusalem, Dóminum;
colláuda Deum tuum, Sion.
- ¹³ Quóniam confortavit seras portarum tuarum,
benedixit filiis tuis in te. R.

- 14 Qui ponit fines tuos pacem,
et ádipe fruménti sátiat te.
15 Qui emíttit elóquium suum terræ,
velóciter currit verbum eius. *R.*
19 Qui annúntiat verbum suum Iacob,
iustítias et iudícia sua Israel.
20 Non fecit táliter omni natióni,
et iudícia sua non manifestávit eis. *R.*

Alleluia

Mc 10, 45

R. Alleluia. *V.* Fílius hómínis venit ut ministráret,
et daret ánimam suam redemptiõem pro
multis. *R.* Alleluia.

Evangelium

*Ecce ascendimus in Hierosolymam,
et Filius hominis tradetur.*

✠ Lécio sancti Evangélli secúndum Marcum 10, 32-45

In illo témpore:

Erant discípuli in via ascendétes in Hierosólymam, et præcedébat illos Iesus, et stupébant, illi autem sequétes tímébant. Et assúmens íterum Duódecim cœpit illis dícere quæ essent ei eventúra:

« Ecce ascéndimus in Hierosólymam, et Fílius hómínis tradétur princípibus sacerdotum et scribis, et damnáunt eum morte et tradent eum géntibus et illúdent ei et cónspuent eum et flagellábunt eum et interfícient eum, et post tres dies resúrget ».

Et accédunt ad eum Iacobus et Ioánnes filii Zebedæi dicétes ei: « Magíster, vólumus ut quodcúmque petiérimus a te fácias nobis ».

At ille dixit eis: « Quid vultis, ut fáciam vobis? »

Illi autem dixerunt ei: « Da nobis, ut unus ad dexteram tuam et alius ad sinistram sedeamus in gloria tua ».

Iesus autem ait eis: « Nescitis quid petatis. Potestis bibere calicem quem ego bibo, aut baptismum quo ego baptizor baptizari? »

At illi dixerunt ei: « Possumus ».

Iesus autem ait eis: « Calicem quidem quem ego bibo, bibetis, et baptismum quo ego baptizor, baptizabimini, sedere autem ad dexteram meam vel ad sinistram non est meum dare, sed quibus paratum est ».

Et audientes decem cœperunt indignari de Iacobo et Ioanne. Et vocans eos Iesus ait illis: « Scitis quia hi qui videntur principari gentibus, dominantur eis et principes eorum potestatem habent ipsorum. Non ita est autem in vobis: sed quicumque voluerit fieri maior inter vos, erit vester minister, et quicumque voluerit in vobis primus esse, erit omnium servus; nam et Filius hominis non venit ut ministraretur ei sed ut ministraret et daret animam suam redemptionem pro multis ».

Verbum Domini.

Super oblata

Deus, qui offerenda tuo nomini tribuis,
et oblata devotio ni nostrae servitutis ascribis,
quæsumus cleméntiam tuam,
ut, quod præstas unde sit méritum,
proficere nobis largiáris ad præmium. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 12, 6

Cantábo Dómino, qui bona tribuit mihi,
et psallam nómini Dómini Altíssimi.

Vel:

Mt 28, 20

Ecce ego vobiscum sum omnibus diébus,
usque ad consummationem sæculi, dicit Dóminus.

Post communionem

Satiáti múnere salutári,
tuam, Dómine, misericórdiam deprecámur,
ut, hoc eódem quo nos temporáliter végetas sacraménto,
perpétuæ vitæ participes benígnus efficias.
Per Christum.

Feria quinta**Ant. ad introitum**

Ps 17, 19-20

Factus est Dóminus protéctor meus,
et edúxit me in latitúdinem,
salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Collecta

Da nobis, quæsumus, Dómine,
ut et mundi cursus pacífico nobis tuo órđine dirigátur,
et Ecclésia tua tranquílla devotióne lætétur.
Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior***Gloria Domini plenum est opus eius.***Lectio libri Sirácidæ**

42, 15-26

Memor ero óperum Dómini et quæ vidi annuntiábo:
in sermónibus Dómini ópera eius. Sol illúminans per
ómnia respéxit, et glória Dómini plenum est opus eius.

Nonne Dóminus fecit sanctos enarráre ómnia mi-
rabília sua, quæ confirmávit Dóminus omnipotens sta-
bilíri in glória sua? Abýssum et cor hóminum investigá-
vit, et in astútia eórum excogitávit.

Cognóvit enim Dóminus omnem sciéntiam, et inspé-
xit in signum ævi, annúntians quæ præteriérunt et quæ

superventúra sunt, revélans vestígia occultórum. Non
præterit illum omnis cogitátus, et non abscondit se ab
eo ullus sermo.

Magnália sapiéntiæ suæ decorávit, qui est ante sá-
culum et usque in sáculum, neque adiectum est, neque
minúitur, et non eget alicúius consílio.

Quam desiderabilia ómnia ópera eius: et tamquam
scintilla quæ est consideráre! Omnia hæc vivunt et ma-
nent in sáculum, et in omni necessitáte ómnia obáu-
diunt ei.

Omnia duplicia unum contra unum; et non fecit
quidquam deesse. Uniuscuiusque confirmávit bona; et
quis satiábitur videns glóriam eius? — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 32, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (R.: 6 a)

R. Verbo Dómini cæli facti sunt.

- 2 Confitémini Dómino in cithara,
in psaltério decem chordárum psállite illi.
- 3 Cantáte ei cánticum novum,
bene psállite ei in vociferatióne. R.
- 4 Quia rectum est verbum Dómini,
et ómnia ópera eius in fide.
- 5 Diligit iustítiam et iudícium,
misericórdia Dómini plena est terra. R.
- 6 Verbo Dómini cæli facti sunt,
et spíritu oris eius omnis virtus eórum.
- 7 Cóngregans sicut in utre aquas maris,
ponens in thesáuris abýssos. R.
- 8 Tímeat Dóminum omnis terra,
a fácie autem eius formídent omnes inhabitántes orbem.
- 9 Quóniam ipse dixit, et facta sunt,
ipse mandávit, et creáta sunt. R.

Anno secundo

Lectio prior

Vos autem regale sacerdotium, gens sancta, ut virtutes annuntietis eius qui vos vocavit.

Lectio Epistolæ primæ beati Petri apostoli 2, 2-5. 9-12

Carissimi:

Sicut modo geniti infantes rationale sine dolo lac concupiscite, ut in eo crescatis in salutem, si gustastis quoniam dulcis Dominus.

Ad quem accedentes, lapidem vivum, ab hominibus quidem reprobatum, coram Deo autem electum, pretiosum, et ipsi tamquam lapides vivi edificamini domus spiritalis in sacerdotium sanctum, offerre spirituales hostias acceptabiles Deo per Iesum Christum.

Vos autem genus electum, regale sacerdotium, gens sancta, populus in acquisitionem, ut virtutes annuntietis eius qui de tenebris vos vocavit in admirabile lumen suum; qui aliquando non populus, nunc autem Populus Dei, qui non consecuti misericordiam, nunc autem misericordiam consecuti.

Carissimi, obsecro tamquam advenas et peregrinos abstinere vos a carnalibus desideriis, quae militent adversus animam; conversationem vestram inter gentes habentes bonam, ut in eo quod detractant de vobis tamquam de malefactoribus, ex bonis operibus considerantes glorificent Deum in die visitationis. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius Ps 99, 2. 3. 4. 5 (R.: 2 c)

R. Introite in conspectu Domini in exultatione.

- 2 Iubilate Domino, omnis terra,
servite Domino in letitia;
introite in conspectu eius in exultatione. R.

- 3 Scitote quoniam Dominus ipse est Deus;
ipse fecit nos, et ipsius sumus,
populus eius et oves pascuae eius. R.
- 4 Introite portas eius in confessione,
atria eius in hymnis,
confitemini illi, benedicite nomini eius. R.
- 5 Quoniam suavis est Dominus;
in aeternum misericordia eius,
et usque in generationem et generationem veritas eius. R.

Alleluia

Io 8, 12

- R. Alleluia. V. Ego sum lux mundi, dicit Dominus;
qui sequitur me habebit lumen vitae.
R. Alleluia.

Evangelium

Rabboni, ut videam.

- ✠ Lectio sancti Evangelii secundum Marcum 10, 46-52
In illo tempore:

Proficiscente Iesu de Iericho et discipulis eius et plurima multitudine, filius Timaei Bartimaeus caecus sedebat iuxta viam mendicans. Qui cum audisset quia Iesus Nazarenus est, coepit clamare et dicere: « Fili David Iesu, miserere mei ». Et comminabantur ei multi ut taceret; at ille multo magis clamabat: « Fili David, miserere mei ».

Et stans Iesus dixit: « Vocate illum ». Et vocant caecum dicentes ei: « Animaequior esto, surge, vocat te ». Qui proiecito vestimento suo, exsiliens venit ad Iesum. Et respondens ei Iesus dixit: « Quid vis tibi faciam? »

Caecus autem dixit ei: « Rabboni, ut videam ».

Et Iesus ait illi: « Vade, fides tua te salvum fecit ». Et confestim vidit, et sequebatur eum in via.
Verbum Domini.

Super oblata

Deus, qui offerenda tuo nómini tríbuis,
et oblata devotióni nostræ servitútis ascríbis,
quæsumus cleméntiam tuam,
ut, quod præstas unde sit méritum,
proficere nobis largiáris ad præmium.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 12, 6

Cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi,
et psallam nómini Dómini Altíssimi.

Vel:

Mt 28, 20

Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus,
usque ad consummationem sæculi, dicit Dóminus.

Post communionem

Satiáti múnere salutári,
tuam, Dómine, misericórdiam deprecámur,
ut, hoc eódem quo nos temporáliter végetas sacraménto,
perpétuæ vitæ partícipes benígnus efficias.
Per Christum.

Feria sexta**Ant. ad introitum**

Ps 17, 19-20

Factus est Dóminus protéctor meus,
et edúxit me in latitúdinem,
salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Collecta

Da nobis, quæsumus, Dómine,
ut et mundi cursus pacífico nobis tuo órdine dirigátur,
et Ecclésia tua tranquilla devotióne lætétur.
Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

*Parentes nostri viri misericordiæ sunt,
et nomen eorum vivit
in generationem et generationem.*

Lectio libri Sirácidæ

44, 1. 9-12

Laudémus viros gloriósos et paréntes nostros in
generatióne sua.

Sunt quorum non est memória: perierunt quasi qui
non fúerint; et nati sunt quasi non nati, et filii ipsórum
cum ipsis. Sed illi viri misericórdiæ sunt, quorum pie-
tates non defuerunt; cum semine eórum permanet bona.

Heréditas sancta nepótes eórum, et in testaméntis
stetit semen eórum; et filii eórum propter illos usque in
ætérnum manent; semen eórum et glória eórum non
derelinquétur. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 149, 1-2. 3-4. 5-6 a et 9 b (R.: 4 a)

R. Beneplácitum est Dómino in pópulo suo.

- 1 Cantáte Dómino cánticum novum;
laus eius in ecclésia sanctórum.
- 2 Lætétur Israel in eo qui fecit eum,
et filii Sion exsúltent in rege suo. R.
- 3 Laudent nomen eius in choro,
in týmpano et cíthara psallant ei.
- 4 Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo,
et honorábit mansuétos in salutem. R.
- 5 Iúbilent sancti in glória,
læténtur in cubílibus suis,
- 6 exaltatiónes Dei in gútture eórum:
- 9 glória hæc est ómnibus sanctis eius. R.

Anno secundo

Lectio prior

Estote boni dispensatores multiformis gratiæ Dei.

Lectio Epistolæ primæ beati Petri apostoli 4, 7-13

Carissimi:

Omnium finis appropinquavit. Estote itaque prudentes et vigilate in orationibus. Ante omnia mutuum in vosmetipsos caritatem continuam habentes, quia caritas operit multitudinem peccatorum; hospitales invicem sine murmuratione; unusquisque sicut accepit donationem, in alterutrum illam administrantes sicut boni dispensatores multiformis gratiæ Dei. Si quis loquitur, quasi sermones Dei; si quis ministrat, tamquam ex virtute quam largitur Deus; ut in omnibus glorificetur Deus per Iesum Christum: cui est gloria et imperium in sæcula sæculorum: amen!

Carissimi, nolite mirari in fervore qui ad tentationem vobis fit, quasi novi aliquid vobis contingat, sed quemadmodum communicatis Christi passionibus gaudete, ut et in revelatione gloriæ eius gaudeatis exultantes. Verbum Domini.

Psalmus responsorius Ps 95, 10. 11-12. 13 (R.: 13 ab)

R. Venit Dominus iudicare terram.

¹⁰ Dicite in gentibus: « Dominus regnavit ». Etenim correxit orbem terræ qui non commovebitur; iudicabit populos in æquitate. R.

¹¹ Lætentur cæli et exsultet terra, sonet mare et plenitudo eius;

¹² gaudébunt campi et omnia quæ in eis sunt. Tunc exsultábunt omnia ligna silvarum. R.

¹³ A facie Domini, quia venit, quoniam venit iudicare terram. Iudicabit orbem terræ in iustitia et populos in veritate sua. R.

Alleluia

Io 15, 16

R. Alleluia. V. Ego vos elegi de mundo, ut eatis et fructum afferatis, et fructus vester maneat, dicit Dominus. R. Alleluia.

Evangelium

Domus mea domus orationis vocabitur omnibus gentibus. Habete fidem Dei.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Marcum 11, 11-26

Cum acclamatus esset Iesus a turba, introivit Hierosolymam in templum; et circumspēctis omnibus, cum iam vesp̄era esset hora, exivit in Bethaniam cum Duodecim.

Et altera die cum exirent a Bethania, esuriit. Cumque vidisset a longe ficum habentem folia, venit si quid forte inveniret in ea, et cum venisset ad eam, nihil invenit præter folia: non enim erat tempus ficorum. Et respondens dixit ei: « Iam non amplius in æternum quisquam fructum ex te manducet ». Et audiebant discipuli eius.

Et veniunt Hierosolymam. Et cum introisset in templum, coepit eicere vendentes et ementes in templo, et mensas nummulariorum et cathedras vendentium columbas evērtit, et non sinēbat ut quisquam vas transferreret per templum. Et docebat dicens eis: « Non scriptum est: Domus mea domus orationis vocabitur omnibus gentibus? Vos autem fecistis eam speluncam latronum ».

5 * * *

Quo audito principes sacerdotum et scribæ quærebant quomodo eum perderent; timebant enim eum, quoniam universa turba admirabatur super doctrina eius.

Et, cum vespere facta esset, egrediebantur de civitate. Et cum mane transirent, viderunt ficum aridam factam a radicibus. Et recordatus Petrus dicit ei: « Rabbi, ecce ficus cui maledixisti aruit ».

Et respondens Iesus ait illis: « Habete fidem Dei; amen dico vobis: Quicumque dixerit huic monti: " Tolle et mitte in mare ", et non hesitaverit in corde suo sed crediderit quia quod dixerit fiat, fiet ei. Propterea dico vobis: Omnia quaecumque orantes petitis, credite quia iam accepistis et erunt vobis.

Et cum stas in oratione, dimittite si quid habetis adversus aliquem, ut et Pater vester qui in caelis est dimittat vobis peccata vestra ». — Verbum Domini.

Super oblata

Deus, qui offerenda tuo nomini tribuis, et oblata devotioni nostrae servitutis ascribis, quaesumus clementiam tuam, ut, quod praestas unde sit meritum, proficere nobis largiaris ad praemium.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Cantabo Domino, qui bona tribuit mihi, et psallam nomini Domini Altissimi.

Vel:

Ecce ego vobiscum sum omnibus diebus, usque ad consummationem saeculi, dicit Dominus.

Post communionem

Satiati munere salutari, tuam, Domine, misericordiam deprecamur,

Ps 12, 6

Mt 28, 20

ut, hoc eodem quo nos temporaliter vegetas sacramento, perpetuae vitae participes benignus efficias.
Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum

Ps 17, 19-20

Factus est Dominus protector meus, et eduxit me in latitudinem, salvum me fecit, quoniam voluit me.

Collecta

Da nobis, quaesumus, Domine, ut et mundi cursus pacifico nobis tuo ordine dirigatur, et Ecclesia tua tranquilla devotione laetetur.
Per Dominum.

Anno primo

Lectio prior

Danti mihi sapientiam dabo gloriam.

Lectio libri Siracidae

51, 17-27

Confitebor et laudem dicam tibi, et benedicam nomini Domini.

Cum adhuc iunior essem, priusquam oberrarem, quaesivi sapientiam palam in oratione mea; ante templum postulabam pro illa, et usque in novissimis inquiram eam; et effloruit tamquam praecox uva, laetatum est cor meum in ea.

Ambulavit pes meus iter rectum; a iuventute mea investigabam eam. Inclina vi modice aurem meam, et excipi illam. Multam inveni in meipso sapientiam, et multum profeci in ea.

Danti mihi sapiéntiam dabo glóriam. Consiliátus sum enim ut fácerem illam, zelátus sum bonum et non confúndar.

Colluctáta est ánima mea in illa, et in faciéndó eam confirmátus sum. Manus meas exténderé in altum, et insipiéntiam eius luxi.

Animam meam diréxi ad illam, et in agnitíone invéni eam. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 18, 8. 9. 10. 11 (R.: 9 a)

R. Iustítiae Dómini rectae, lætificántes corda.

⁶ Lex Dómini immaculáta, reficiens ánimam, testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis. R.

⁹ Iustítiae Dómini rectae, lætificántes corda, præceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos. R.

¹⁰ Timor Dómini mundus, pérmanens in sáculum sáculi, iudícia Dómini vera, iusta ómnia simul. R.

¹¹ Desiderabilia super aurum et lápidem pretiósus multum et dulcióra super mel et favum stillántem. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Potest Deus conservare vos sine peccato
et constituere
ante conspectum gloriæ suæ immaculatos.*

Lectio Epístolæ beáti Iudæ apóstoli 17. 20-25

Vos, caríssimi, mémores estóte verbórum quæ prædicta sunt ab apóstolis Dómini nostri Iesu Christi.

Superædificántes vosmetípsos sanctíssimæ vestrae fidei, in Spíritu Sancto orántes, ipsos vos in dilectíone Dei serváte, exspectántes misericórdiam Dómini nostri Iesu

Christi in vitam ætérnam. Et his quidem miserémini disputántibus, illos vero salváte de igne, rapiéntes, áliis autem miserémini in timóre, odiéntes et eam quæ carnális est maculátam tunicam.

Ei autem qui potest vos conserváre sine peccáto et constituere ante conspéctum glóriæ suæ immaculátos in exsultatióne, soli Deo Salvatóri nostro per Iesum Christum Dóminum nostrum glória, magnificéntia, impérium et potéstas ante omne sáculum et nunc et in ómnia sácula. Amen.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 62, 2. 3-4. 5-6 (R.: 2 b)

R. Sitívit in te ánima mea, Dómine Deus meus.

¹ Deus, Deus meus es tu, ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea,
te desiderávit caro mea,
in terra desérta et árida et inaquósa. R.

³ Sic in sancto apparui tibi,
ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.

⁴ Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas,
lábia mea laudábunt te. R.

⁵ Sic benedicam te in vita mea,
et in nómine tuo levábo manus meas.

⁶ Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea,
et lábiis exsultatiónis laudábit os meum. R.

Alleluia

Col 3, 16 a. 17 c

R. Alleluia. V. Verbum Christi hábitet in vobis abundánter;
grátias ágite Deo et Patri per Christum.
R. Alleluia.

Evangelium

In qua potestate hæc facis?

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 11, 27-33

In illo témpore:

Véniunt rursus Iesus et discipuli Hierosólymam. Et cum ambuláret in templo, accédunt ad eum summi sacerdotés et scribæ et senióres et dicébant illi: « In qua potestáte hæc facis? Vel quis tibi dedit hanc potestátem ut ista fácias? »

Iesus autem ait illis: « Interrogábo vos unum verbum, et respondéte mihi, et dicam vobis in qua potestáte hæc fáciam; baptísmum Ioánnis de cælo erat an ex homínibus? Respondéte mihi ».

At illi cogitábant secum dicéntes: « Si dixérimus: “ De cælo ”, dicet: “ Quare ergo non credidístis ei? ” Si autem dixérimus: “ Ex homínibus ” » — timébant pópulum, omnes enim habébant Ioánnem quia vere prophéta esset. Et respondéntes dicunt Iesu: « Nescimus ».

Et Iesus ait illis: « Neque ego dico vobis in qua potestáte hæc fáciam ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Deus, qui offerénda tuo nómini tríbuis,
et obláta devotióni nostræ servitútis ascríbis,
quæsumus cleméntiam tuam,
ut, quod præstas unde sit méritum,
profícere nobis largiáris ad præmium.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 12, 6

Cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi,
et psallam nómini Dómini Altíssimi.

Vel:

Mt 28, 20

Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus,
usque ad consummationem sæculi, dicit Dóminus.

Post communionem

Satiáti múnere salutári,
tuam, Dómine, misericórdiam deprecámur,
ut, hoc eódem quo nos temporáliter végetas sacraménto,
perpétuæ vitæ partícipes benígnus efficias.
Per Christum.

DOMINICA IX « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 24, 16. 18

Réspice in me, et miserére mei, Dómine,
quóniam únicus et pauper sum ego.
Vide humilitátem meam et labórem meum,
et dimítte ómnia peccáta mea, Deus meus.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, cuius providéntia
in sui díspositíone non fállitur,
te súpplices exorámus,
ut nóxia cuncta submóveas,
et ómnia nobis profutúra concédas.
Per Dóminum.

Anno A

Lectio prima

*En propono in conspectu vestro benedictionem
et maledictionem.*

Lectio libri Deuteronomii

11, 18. 26-28

Locútus est Móyses pópulo dicens:

« Pónite hæc verba mea in córdibus et in ánimis
vestris, et suspéndite ea pro signo in mánibus, et inter
óculos vestros collocáte.

En propóno in conspéctu vestro hódie benedictiónem
et maledictiónem; benedictiónem, si obediéritis man-
dátis Dómini Dei vestri, quæ ego hódie præcipio vo-
bis; maledictiónem, si non obediéritis mandátis Dómi-
ni Dei vestri, sed recesséritis de via, quam ego nunc

osténdo vobis, et ambulavéritis post deos aliénos quos
ignorátis ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 30, 2-3 ab. 3 c-4. 17 et 25 (R.: 3 b)

R. Esto mihi, Dómine, in rupem præsidii.

² In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum;
in iustítia tua líbera me.

³ Inclína ad me aurem tuam,
accélera, ut éruas me. R.

Esto mihi in rupem præsidii.

⁴ Quóniam fortitúdo mea et refúgium meum es tu,
et propter nomen tuum dedúces me et pasces me. R.

¹⁷ Illústra fáciem tuam super servum tuum,
salvum me fac in misericórdia tua.

²⁵ Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum,
omnes qui sperátis in Dómino. R.

Lectio secunda

Homo iustificatur per fidem sine operibus Legis.

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Romános

3, 21-25 a. 28

Fratres:

Nunc sine Lege iustítia Dei manifestáta est, testificáta
a Lege et Prophétis, iustítia autem Dei per fidem Iesu
Christi, in omnes qui credunt; non enim est distíntio;
omnes enim peccavérunt et egent glória Dei, iustificáti
gratis per grátiam ipsíus per redemptiónem quæ est in
Christo Iesu; quem propósuit Deus propitiatórium per
fidem in ságuine ipsíus.

Arbitrámur enim iustificári hóminem per fidem sine opéribus Legis. — Verbum Dómini.

Alleluia

Io 15, 5

℞. Allelúia. ⁊. Ego sum vitis, vos pálmities, dicit Dóminus.

Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum.

℞. Allelúia.

Evangelium

*Domus supra petram
et domus supra arenam ædificata.*

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Matthæum

7, 21-27

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Non omnis qui dicit mihi: “ Dómine Dómine ”, intrábit in Regnum cælórum, sed qui facit voluntátem Patris mei qui in cælis est. Multi dicent mihi in illa die: “ Dómine Dómine, nonne in tuo nómine prophetávimus, et in tuo nómine dæmónia eiécimus, et in tuo nómine virtútes multas fécimus? ” Et tunc confitébor illis: “ Numquam novi vos; discédite a me qui operámini iniquitátem ”.

Omnis ergo qui audit verba mea hæc et facit ea, assimilábitur viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram. Et descéndit plúvia et venérunt flúmina et flavérunt venti et irruérunt in domum illam, et non cécidit; fundáta enim erat supra petram.

Et omnis qui audit verba mea hæc et non facit ea, símilis erit viro stulto, qui ædificávit domum suam supra arénam. Et descéndit plúvia et venérunt flúmina et flavérunt venti et irruérunt in domum illam, et cécidit, et fuit ruína eius magna ».

Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

Memento quod et ipse servieris in Ægypto.

Lécitio libri Deuteronomii

5, 12-15

Hæc dicit Dóminus:

« Obsérva diem sábbati ut sanctífices eum, sicut præcépít tibi Dóminus Deus tuus. Sex diébus operáberis et fácies ómnia ópera tua. Séptimus dies sábbati est, id est réquies Dómini Dei tui.

Non fácies in eo quidquam óperis tu, et fílius tuus, et fília, servus, et ancílla, et bos, et ásinus, et omne iumentum tuum, et peregrínus qui est intra portas tuas; ut requiescat servus tuus et ancílla tua sicut et tu.

Meménto quod et ipse servieris in Ægypto, et edúxerit te inde Dóminus Deus tuus in manu forti et bráchio exténto. Idcirco præcépít tibi ut observáres diem sábbati ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 80, 3-4. 5-6 ab. 6 c-8 a. 10-11 ab (℞.: 2 a)

℞. Exsultáte Deo adiutóri nostro.

³ Súmite psalmum et date týmpanum, psaltérium iucúndum cum cíthara.

⁴ Bucináte in neoméniá tuba, in die plenæ lunæ, in sollemnitate nostra. ℞.

⁵ Quia præcéptum in Israel est, et iudícium Deo Iacob.

⁶ Testimónium in Ioseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægypti. ℞.

Sermónem quem non nóveram, audívi.

⁷ Divérti ab onéribus dorsum eius,

manus eius a cophino recesserunt.

⁸ In tribulatione invocasti me et liberaui te. *R.*

¹⁰ Non erit in te deus alienus

neque adorabis deum extraneum.

¹¹ Ego enim sum Dominus Deus tuus
qui eduxi te de terra Aegypti. *R.*

Lectio secunda

Vita Iesu in corpore nostro manifestatur.

Lectio Epistolae secundae beati Pauli apostoli
ad Corinthios

4, 6-11

Fratres:

Deus qui dixit: « De tenebris lux splendescat », ipse illuxit in cordibus nostris ad illuminationem scientiae gloriae Dei in facie Iesu Christi.

Habemus autem thesaurum istum in vasis fictilibus, ut sublimitas sit virtutis Dei, et non ex nobis; in omnibus tribulationem patimur sed non angustiatur, aporiamur sed non destituimur, persecutionem patimur sed non derelinquimur, decimur sed non perimus, semper mortificationem Iesu in corpore circumferentes, ut et vita Iesu in corpore nostro manifestetur.

Semper enim nos qui vivimus in mortem tradimur propter Iesum, ut et vita Iesu manifestetur in carne nostra mortali.

Verbum Domini.

Alleluia

Io 17, 17 b. a

R. Alleluia. *V.* Sermo tuus, Domine, veritas est;
sanctifica nos in veritate.

R. Alleluia.

Evangelium*

Dominus est Filius hominis etiam sabbati.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Marcum

2, 23 — 3, 6

Factum est cum Dominus sabbatis ambularet per sata, discipuli eius coeperunt praegredi vellentes spicas. Pharisaei autem dicebant ei: « Ecce, quid faciunt sabbatis quod non licet? »

Et ait illis: « Numquam legistis quid fecerit David, quando necessitatem habuit et esuriit ipse et qui cum eo erant? Quomodo introivit in domum Dei sub Abiathar principe sacerdotum et panes propositionis manducavit, quos non licet manducare nisi sacerdotibus, et dedit etiam eis qui cum eo erant? »

Et dicebat eis: « Sabbatum propter hominem factum est, et non homo propter sabbatum; itaque dominus est Filius hominis etiam sabbati ».

Et introivit iterum in synagogam. Et erat ibi homo habens manum aridam; et observabant eum si sabbatis curaret illum ut accusarent eum.

Et ait homini habenti manum aridam: « Surge in medium ». Et dicit eis: « Licet sabbatis bene facere an male? Animam salvam facere an perdere? » At illi tacebant. Et circumspiciens eos cum ira, contristatus super caecitate cordis eorum, dicit homini: « Extende manum ». Et extendit, et restituta est manus eius.

Et exeuntes Pharisaei statim cum Herodiani consilium faciebant adversus eum quomodo eum perderent.

Verbum Domini.

vel brevior

✠ Lēctio sancti Evangēlii secūndum Marcum 2, 23-28

Factum est cum Dóminus sábbatis ambuláret per sata, discípuli eius cōpērunt prægredi vellētes spicas. Pharisæi autem dicēbant ei: « Ecce, quid faciunt sábbatis quod non licet? »

Et ait illis: « Numquam legístis quid fécerit David quando necessitátem hábuit et esúriit ipse et qui cum eo erant? Quómodo introívit in domum Dei sub Abiáthar príncipe sacerdotum et panes propositionis manducávit, quos non licet manducáre nisi sacerdotibus, et dedit étiam eis qui cum eo erant? »

Et dicēbat eis: « Sábbatum propter hómīnem factum est, et non homo propter sábbatum; itaque dóminus est Fílius hómīnis étiam sábbati ». — Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

Cum venerit alienigena, exaudies eum.

Lēctio libri primi Regum 8, 41-43

In diēbus illis: Orávit Sálomon in templo dicens:

« Alienígena, qui non est de pópulo tuo Israel, cum vénerit de terra longínqua propter nomen tuum (audiétur enim nomen tuum magnum et manus tua fortis et bráccium tuum exténtum ubique); cum vénerit ergo, et oráverit in hoc loco, tu exáudies in cælo, in firmaménto habitáculi tui, et fácies ómnia pro quibus invocáverit te alienígena; ut discant univérsi pópuli terrárum nomen tuum tímere, sicut pópulus tuus Israel, et probent quia nomen tuum invocátum est super domum hanc quam ædificávi ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 116, 1. 2 (R.: Mc 16, 15)

R. Eúntes in mundum univérsum,
prædicáte Evangélium.

vel Allelúia.

- 1 Laudáte Dóminum, omnes gentes,
collaudáte eum, omnes pópuli. R.
- 2 Quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius,
et véritas Dómini manet in ætérnum. R.

Lectio secunda

*Si adhuc hominibus placerem,
Christi servus non essem.*

Inítium Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Gálatas

1, 1-2. 6-10

Paulus apóstolus, non ab homínibus neque per hómīnem, sed per Iesum Christum et Deum Patrem qui suscitávit eum a mórtuis, et qui mecum sunt omnes fratres, Ecclésiis Galátiaë.

Miror quod tam cito transferímīni ab eo qui vos vocávit in grátia Christi in áliud Evangélium, quod non est áliud; nisi sunt áliqui qui vos contúrbant et volunt convértere Evangélium Christi.

Sed licet nos aut ángelus de cælo evangelízet vobis prætérquam quod evangelizávimus vobis, anáthema sit! Sicut prædiximus, et nunc iterum dico, si quis vobis evangelizáverit præter id quod accepístis, anáthema sit!

Modo enim homínibus suádeo aut Deo? Aut quæro homínibus placére? Si adhuc homínibus placérem, Christi servus non essem.

Verbum Dómini.

Alleluia

Io 3, 16

℞. Alleluia. √. Sic Deus diléxit mundum, ut Fílium suum unigénitum daret; omnis qui credit in eum habet vitam ætérnam. ℞. Alleluia.

Evangelium

Nec in Israel tantam fidem inveni.

✠ Lécctio sancti Evangélli secúndum Lucam 7, 1-10

In illo témpore:

Cum impléssset Iesus ómnia verba sua in aures plebis, intrávit Caphárnaum. Centuriónis autem cuiúsdam servus male habens erat moritúrus, qui illi erat pretiósus. Et cum audísset de Iesu, misit ad eum senióres Iudæórum, rogans eum ut veníret et salváret servum eius.

At illi cum veníssent ad Iesum, rogábant eum sollícite dicétes: « Dignus est ut hoc illi præstes, díligit enim gentem nostram et synagógam ipse ædificávit nobis ».

Iesus autem ibat cum illis. At cum iam non longe esset a domo, misit centúrio amícos dicéns ei: « Dómine, noli vexári; non enim dignus sum ut sub tectum meum intres, propter quod et me ipsum non sum dignum arbitrátus ut venírem ad te: sed dic verbo, et sanétur puer meus. Nam et ego homo sum sub potestáte constitútus, habens sub me mílites; et dico huic: " Vade ", et vadit; et alio: " Veni ", et venit; et servo meo: " Fac hoc ", et facit ».

Quo audíto, Iesus mirátus est eum, et convérsus, sequéntibus se turbis dixit: « Dico vobis, nec in Israel tantam fidem invéni ». Et revérsi qui missi fúerant domum, invenérunt servum sanum. — Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

In tua pietáte confidétes, Dómine, cum munéribus ad altária veneránda concúrrimus, ut, tua purificánte nos grátia, íisdem quibus famulámur mystériis emundémur. Per Christum.

Præfatio de dominicis « per annum », pp. 752-759.

Ant. ad communionem

Ps 16, 6

Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus; inclína aurem tuam, et exáudi verba mea.

Vel:

Mc 11, 23. 24

Amen dico vobis, quidquid orántes pétitis, crédite quia accipiétis, et fiet vobis, dicit Dóminus.

Post communionem

Rege nos Spíritu tuo, quæsumus, Dómine, quos pascis Fílii tui Córpo et Sáanguine, ut te, non solum verbo neque lingua, sed ópere et veritáte confiténtes, intráre mereámur in regnum cælórum. Per Christum.

Feria secunda

Ant. ad introitum

Ps 24, 16. 18

Réspice in me, et miserére mei, Dómine, quóniam únicus et pauper sum ego. Vide humilitátem meam et labórem meum, et dimítte ómnia peccáta mea, Deus meus.

Collecta

Deus, cuius providéntia in sui dispositióne non fállitur, te súpplices exorámus,

ut nóxia cuncta submóveas,
et ómnia nobis profutúra concédas.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Tobias plus timens Deum quam regem.

Inítium libri Tobíæ 1, 1 a. 2; 2, 1-9

Tobías, ex tribu et civitate Néphthali, cum captus esset in diébus Salmánasar, regis Assyriórum, in captivitate tamen pósitus, viam veritátis non deséruiť.

Cum vero esset dies festus Dómini, et factum esset prándium bonum in domo Tobíæ, dixit filio suo: « Vade et adduc áliquos de tribu nostra timéntes Deum, ut epuléntur nobíscum ». Cumque abiisset, revérsus nuntiávit ei unum ex filiis Israel iugulátum iacére in platéa. Statímque exsiliens de accúbitu suo, relínquens prándium, ieiúnus pervénit ad corpus. Tollénsque illud portávit ad domum suam occúlte, ut, dum sol occubuisset, caute sepelíret eum. Cumque occultáset corpus, manducávit panem cum luctu et tremóre, mémorans illum sermónem, quem dixit Dóminus per Amos prophétam: « Dies festi vestri converténtur in lamentatióem et luctum ».

Cum vero sol occubuisset, ábiit et sepelívit eum. Arguébant autem eum omnes próximi eius, dicéntes: « Iam huius rei causa intérfici iussus es, et vix effugisti mortis impérium; et íterum sépelis mórtuos? » Sed Tobías, plus timens Deum quam regem, rapiébat corpóra occisórum, et occultábat in domo sua, et médiis nóctibus sepeliébat ea.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 111, 1-2. 3-4. 5-6 (R.: 1 a)

R. Beátus vir qui timet Dóminum.
vel Allelúia.

- 1 Beátus vir qui timet Dóminum,
in mandátis eius cupit nimis.
- 2 Potens in terra erit semen eius,
generátio rectórum benedicétur. R.
- 3 Glória et divítiae in domo eius,
et iustítia eius manet in sáeculum sáeculi.
- 4 Exórtum est in ténebris lumen rectis,
miséricors et miserátor et iustus. R.
- 5 Iucúndus homo qui miserétur et cómmodat,
dispónet res suas in iudício,
- 6 quía in ætérnum non commovébitur.
In memória ætérna erit iustus. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Pretiosa nobis promissa donata sunt
ut efficiamini divinæ consortes naturæ.*

Inítium Epístolæ secúndæ beáti Petri apóstoli 1, 1-7

Simon Petrus servus et apóstolus Iesu Christi his qui coæquálem nobis sortíti sunt fidem in iustítia Dei nostri et Salvatóris Iesu Christi: grátia vobis et pax multiplicétur in cognitióne Dei et Iesu Dómini nostri.

Quómodo ómnia nobis divinæ virtútis suæ ad vitam et pietátem donátæ per cognitióem eius qui vocávit nos própria glória et virtúte, per quæ pretiósa et máxima nobis promissa donata sunt ut per hæc efficiámini divinæ consórtes naturæ, fugiéntes eam, quæ in mundo est in concupiscéntia, corruptiÓem, et propter hoc ipsum curam omnem subinferéntes ministráte in fide vestra

virtútem, in virtúte autem sciéntiam, in sciéntia autem continéntiam, in continéntia autem patiéntiam, in patiéntia autem pietátem, in pietáte autem amórem fraternitátis, in amóre autem fraternitátis caritátem.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 90, 1-2. 14-15 ab. 15 c-16 (R.: cf. 2 b)

R. Deus meus, sperábo in te.

- ¹ Qui hábitat in protectióne Altíssimi,
sub umbra Omnipoténtis commorábitur.
² Dicit Dómino: « Refúgium meum
et fortitúdo mea, Deus meus, sperábo in eum ». R.
¹⁴ Quóniam mihi adhæsit, liberábo eum;
suscípíam eum, quóniam cognóvit nomen meum.
¹⁵ Clamábit ad me, et ego exáudiam eum;
cum ipso sum in tribulatióne. R.
Erípiam eum et glori ficábo eum.
¹⁶ Longitúdine diérum replébo eum,
et osténdam illi salutáre meum. R.

Alleluia

Ap 1, 5 ab

R. Alleluia. V. Iesu Christe, testis es fidélis, Primogénitus mortuórum:
dilexísti nos, et lavásti peccáta nostra in ságuine tuo. R. Alleluia.

Evangelium

*Apprehendentes filium dilectum occiderunt,
et eiecerunt extra vineam.*

✠ Lécctio sancti Evangélíi secúndum Marcum 12, 1-12

In illo témpore: Cœpit Iesus summis sacerdotíbus et scribis et senióríbus in parábolis loqui:

« Vineam pastinávit homo, et circúmdedit sepem et fodit lacum et ædificávit turrim, et locávit eam agricolis, et péregre proféctus est.

Et misit ad agricolas in témpore servum, ut ab agricolis accíperet de fructu vineæ; qui apprehénsus eum cecidérunt et dimiserunt vácuum. Et íterum misit ad illos álium servum; et illum in cápíte vulneravérunt et contuméliis affecerunt. Et álium misit, et illum occidérunt, et plures álios, quosdam cædéntes, álios vero occidéntes.

Adhuc unum habébat, filium diléctum: misit illum ad eos novíssimum dicens: « Reverebúntur filium meum ». Colóni autem illi dixerunt ad íncem: « Hic est heres: veníte, occidámus eum, et nostra erit heréditas ». Et apprehendéntes eum occidérunt, et eiecerunt extra vineam.

Quid ergo fáciat dóminus vineæ? Véniet et perdet colónos, et dabit vineam áliis.

Nec Scriptúram hanc legístis:

« Lápídem quem reprobavérunt ædificántes, hic factus est in caput ánguli: a Dómino factum est istud, et est mirábile in óculis nostris ».

Et quærébant eum tenére, et timuérunt turbam, cognovérunt enim quóniam ad eos parábolam hanc dixerit. Et relicto eo abiérunt. — Verbum Dómini.

Super oblata

In tua pietáte confidéntes, Dómine,
cum munéríbus ad altária veneránda concúrrimus,
ut, tua purificánte nos grátia,
íisdem quibus famulámur mystériis emundémur.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 16, 6

Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus;
inclína aurem tuam, et exáudi verba mea.

Vel:**Mc 11, 23. 24**

Amen dico vobis, quidquid orantes pétitis, crédite quia accipiétis, et fiet vobis, dicit Dóminus.

Post communionem

Rege nos Spíritu tuo, quásumus, Dómine, quos pascis Fílii tui Córpoze et Sáanguine, ut te, non solum verbo neque lingua, sed ópere et veritate confitentes, intráre mereámur in regnum cælórum.
Per Christum.

Feria tertia**Ant. ad introitum****Ps 24, 16. 18**

Réspice in me, et miserére mei, Dómine, quóniam únicus et pauper sum ego.
Vide humilitátem meam et labórem meum, et dimítte ómnia peccáta mea, Deus meus.

Collecta

Deus, cuius providéntia in sui dispositióne non fállitur, te súpplices exorámus, ut nóxia cuncta submóveas, et ómnia nobis profutúra concédas.
Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

Non est contristatus contra Deum, quod plaga cæcitatís evenerit illi.

Léctio libri Tobíæ

2, 10-23

Cóntigit quadam die ut Tobías fatigátus a sepultúra, véniens in domum suam, iactásset se iuxta parietem et

obdormísset; et ex nido hirúndinum dormiénti illi cálida stércora incíderent super óculos eius, fierétque cæcus.

Hanc autem tentatióne[m] ídeo permísit Dóminus evénire illi, ut pósteris darétur exéplum paciéntiæ eius, sicut et sancti Iob. Nam, cum ab infántia sua semper Deum timúerit et mandáta eius custodierit, non est contristátus contra Deum, quod plaga cæcitatís evenerit ei; sed immóbilis in Dei timóre permánsit, agens grátias Deo ómnibus diébus vitæ suæ.

Nam sicut beáto Iob insultábant reges, ita isti paréntes et cognáti eius irridébant vitam eius, dicéntes: « Ubi est spes tua, pro qua elemósynas et sepultúras faciébas? » Tobías vero increpábat eos, dicens: « Nolíte ita loqui; quóniam fílii sanctórum sumus, et vitam illam expectámus, quam Deus datúrus est his qui fidem suam numquam mutant ab eo ».

Anna vero, uxor eius, íbat ad opus textrínium cotídie, et de labóre mánuum suárum victum, quem cónsequi póterat, deferébat. Unde factum est ut hædum caprárum accípiens, detulísset domi; cuius cum vocem balántis vir eius audísset dixit: « Vidéte, ne forte furtívus sit: réddite eum dóminis suis, quia non licet nobis aut édere ex furto áliquid aut contíngere ». Ad hæc uxor eius iráta respóndit: « Manífeste vana facta est spes tua, et elemósynæ tuæ modo apparuérunt ». Atque his et áliis huiuscémodi verbis exprobrábat ei.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius**Ps 111, 1-2. 7 bc-8. 9 (R.: cf. 7 c)**

R. Parátum cor iusti, sperans in Dómino.
vel Allelúia.

V. Beátus vir qui timet Dóminum,
in mandátis eius cupit nimis.

- ² Potens in terra erit semen eius,
generatio rectorum benedicetur. *R.*
- ⁷ Ad auditione mala non timebit.
Paratum cor eius, sperans in Domino,
confirmatum est cor eius, non timebit,
donec despiciat inimicos suos. *R.*
- ⁹ Distribuit, dedit pauperibus;
iustitia eius manet in seculum seculi,
cornu eius exaltabitur in gloria. *R.*

Anno secundo

Lectio prior

Novos caelos et terram novam expectamus

Lectio Epistolae secundae beati Petri apostoli
3, 12-15 a. 17-18

Carissimi:

Expectate et properate adventum diei Dei, propter quam caeli ardentes solvantur et elementa ignis ardore tabescent. Novos vero caelos et terram novam secundum promissum ipsius expectamus, in quibus iustitia habitabit.

Propter quod, carissimi, haec expectantes satagate immaculati et inviolati ei inveniri in pace, et Domini nostri longanimitatem salutem arbitramini.

Vos igitur, fratres, praescientes custodite ne iniquorum errore simul abducti excidatis a propria firmitate, crescite vero in gratia et in cognitione Domini nostri et Salvatoris Iesu Christi. Ipsi gloria et nunc et in diem aeternitatis. Amen! — Verbum Domini.

Psalmus responsorius Ps 89, 2. 3-4. 10. 14 et 16 (*R.*: 1)

R. Domine, refugium factus es nobis,
a generatione in generationem.

- ² Priusquam montes nascerentur
aut gigneretur terra et orbis,
a saeculo et usque in saeculum tu es Deus. *R.*
- ³ Reducis hominem in pulverem;
et dixisti: « Revertimini, filii hominum ».
- ⁴ Quoniam mille anni ante oculos tuos
tamquam dies hesternae praeteriit,
et custodia in nocte. *R.*
- ¹⁰ Dies annorum nostrorum sunt septuaginta anni,
aut in valentibus octoginta anni,
et maior pars eorum labor et dolor,
quoniam cito transeunt, et avolamus. *R.*
- ¹⁴ Reple nos mane misericordia tua,
et exultabimus et delectabimur omnibus diebus nostris.
- ¹⁶ Appareat servis tuis opus tuum,
et decor tuus filiis eorum. *R.*

Alleluia

Cf. Eph 1, 17-18

R. Alleluia. *V.* Pater Domini nostri Iesu Christi illuminet
oculos cordis nostri,
ut sciamus quae sit spes vocationis nostrae.
R. Alleluia.

Evangelium

*Quae sunt Caesaris reddite Caesari,
et quae sunt Dei Deo.*

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Marcum 12, 13-17

In illo tempore:

Mittunt ad Iesum quosdam ex Pharisaeis et Herodianis ut eum caperent in verbo. Qui venientes dicunt ei: « Magister, scimus quia verax es et non curas quemquam, nec enim vides in faciem hominum, sed in veri-

táte viam Dei doces. Licet dare tribútum Cæsari an non? Dábimus an non dábimus? »

Qui sciens versútiám eórum ait illis: « Quid me tentátis? Afférte mihi denárium ut vídeam ». At illi attulérunt. Et ait illis: « Cuius est imágo hæc et inscriptio? »

Illi autem dixerunt ei: « Cæsaris ».

Iesus autem dixit illis: « Quæ sunt Cæsaris réddite Cæsari et quæ sunt Dei Deo ». Et mirabántur super eo. Verbum Dómini.

Super oblata

In tua pietáte confidéntes, Dómine, cum munéribus ad altária veneránda concúrrimus, ut, tua purificánte nos grátia, iisdem quibus famulámur mystériis emundémur. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 16, 6

Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus; inclína aurem tuam, et exáudi verba mea.

Vel:

Mc 11, 23. 24

Amen dico vobis, quidquid orántes pétitis, crédite quia accipiétis, et fiet vobis, dicit Dóminus.

Post communionem

Rege nos Spíritu tuo, quæsumus, Dómine, quos pascis Fílii tui Córporis et Sánguine, ut te, non solum verbo neque lingua, sed ópere et veritáte confiténtes, intráre mereámur in regnum cælórum. Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum

Ps 24, 16. 18

Réspice in me, et miserére mei, Dómine, quóniam únicus et pauper sum ego. Vide humilitátem meam et labórem meum, et dímittle ómnia peccáta mea, Deus meus.

Collecta

Deus, cuius providéntia in sui dispositióne non fállitur, te súpplícés exorámus, ut nóxia cuncta submóveas, et ómnia nobis profutúra concédas. Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Exauditæ sunt preces amborum in conspectu gloriæ Summi Dei.

Lectio libri Tobíæ

3, 1-11. 24-25

In diébus illis:

Ingémuit Tobías, et cœpit oráre cum lácrimis, dicens: « Iustus es, Dómine, et ómnia iudícia tua iusta sunt, et omnes viæ tuæ misericórdia et véritas et iudícium. Et nunc, Dómine, memor esto mei; et ne vindíctam sumas de peccátis meis, neque reminiscáris delícta mea vel paréntum meórum.

Quóniam non obédívimus præcéptis tuis, ídeo trá-diti sumus in direptiónem, et captivitátem, et mortem,

et in fábulam, et in impropérium ómnibus natióibus, in quibus dispersísti nos.

Et nunc, Dómine, magna iudícia tua; quia non égi-mus secúndum præcepta tua, et non ambulávimus sín-céríter coram te.

Et nunc, Dómine, secúndum voluntátem tuam fac mecum, et præcipe in pace récipi spíritum meum: éxpe-dit enim mihi mori magis quam vívere ».

Eádem itaque die cóntigit ut Sara, filia Raguélis, in Rages, civitaté Medórum, et ipsa audíret impropérium ab una ex ancíllis patris sui; quóniam trá dita fúerat sep-tem viris, et dæmónium nómine Asmodæus occiderat eos, mox ut ingrési fuíssent ad eam.

Ergo, cum pro culpa sua increpáret puéllam, re-spóndit ei dicens: « Amplius ex te non videámus filium aut fíliam super terram, interféctrix virórum tuórum. Numquid et occídere me vis, sicut iam occidísti septem viros? »

Ad hanc vocem perréxit in supérius cubículum do-mus suæ, et tribus diébus et tribus nóctibus non man-ducávit neque bibít; sed in oratióne persístens cum lá-crimis deprecabátur Deum, ut ab isto impropério libe-ráret eam.

In illo témpore exaudítæ sunt preces ambórum in conspéctu glóriæ Summi Dei; et missus est Angelus Dómini sanctus Ráphael, ut curáret eos ambos, quorum uno témpore sunt oratiónes in conspéctu Dómini reci-tátæ. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 24, 2-3. 4-5 ab. 6-7 bc. 8-9 (R.: 1 b)

R. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam.

- 2 Deus meus, in te confído: non erubéscam.
Neque exsúltent super me inimíci mei,

3 étenim univérsi qui sústinent te, non confundéntur.
Confundántur infidéliter agéntes propter vanitátem. R.

4 Vias tuas, Dómine, demónstra mihi,
et sémitas tuas édoce me.

5 Dírige me in veritáte tua et doce me,
quia tu es Deus salutis meæ. R.

6 Remínscere miseratiónum tuárum, Dómine,
et misericordiárum tuárum, quóniam a sáculo sunt.

7 Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu,
propter bonitátem tuam, Dómine. R.

8 Dulcis et rectus Dóminus,
propter hoc peccatóres viam docébit;

9 díriget mansuétos in iudício,
docébit mites vias suas. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Resuscita donationem Dei quæ est in te
per impositionem manuum mearum.*

Inítium Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Timótheum

1, 1-3. 6-12

Paulus apóstolus Christi Iesu per voluntátem Dei secúndum promissionem vitæ quæ est in Christo Iesu, Timótheo caríssimo fílio: grátia, misericórdia, pax a Deo Patre et Christo Iesu Dómino nostro.

Grátias ago Deo, cui sérvio a progenitóribus in con-sciéntia pura, quod sine intermissione hábeo tui me-móriam in oratióibus meis nocte ac die.

Propter quam causam admóneo te ut resúscites do-natiónem Dei quæ est in te per impositionem mánuum meárum; non enim dedít nobis Deus Spíritum tímóris, sed virtútis et dilectiόνis et sobrietátis.

Noli itaque erubescere testimonium Domini nostri, neque me vinctum eius, sed collabora Evangelio secundum virtutem Dei, qui nos salvos fecit et vocavit vocatione sancta, non secundum opera nostra sed secundum propositum suum et gratiam, quae data est nobis in Christo Iesu ante tempora saecularia,

manifestata autem nunc per illustrationem Salvatoris nostri Iesu Christi, qui destruxit quidem mortem, illuminavit autem vitam et incorruptionem per Evangelium, in quo positus sum ego praedicator et apostolus et doctor.

Ob quam causam etiam haec patior, sed non confundor, scio enim cui credidi, et certus sum quia potens est depositum meum servare in illum diem.

Verbum Domini.

Psalmus responsorius Ps 122, 1-2 a. 2 bcd (R.: 1 a)

R. Ad te, Domine, levavi oculos meos.

¹ Ad te levavi oculos meos,
qui habitas in caelis.

² Ecce sicut oculi servorum
ad manus dominorum suorum. R.

Sicut oculi ancillae ad manus dominae suae,
ita oculi nostri ad Dominum Deum nostrum,
donec misereatur nostri. R.

Alleluia

Io 11, 25 a. 26 b.

R. Alleluia. V. Ego sum resurrectio et vita,
dicit Dominus;
qui credit in me non morietur in aeternum.

R. Alleluia.

Evangelium

Non est Deus mortuorum sed vivorum.

✠ **Lectio sancti Evangelii secundum Marcum 12, 18-27**

In illo tempore:

Veniunt ad Iesum Sadducaei, qui dicunt resurrectionem non esse, et interrogabant eum dicentes: « Magister, Moyses nobis scripsit, ut “ si cuius frater mortuus fuerit et reliquerit uxorem et filium non reliquerit, accipiat frater eius uxorem et resuscitet semen fratri suo ”.

Septem fratres erant: et primus accepit uxorem, et mortuus non reliquit semen; et secundus accepit eam et mortuus est non relicto semine; et tertius similiter; et septem non reliquerunt semen. Novissima omnium defuncta est et mulier. In resurrectione, cum resurrexerint, cuius de his erit uxor? Septem enim habuerunt eam uxorem ».

Ait illis Iesus: « Non ideo erratis, quia non scitis Scripturas neque virtutem Dei? Cum enim a mortuis resurrexerint, neque nubent neque nubentur, sed sunt sicut angeli in caelis.

De mortuis autem quod resurgant, non legistis in libro Moysis super rubum, quomodo dixerit illi Deus inquam: “ Ego sum Deus Abraham et Deus Isaac et Deus Iacob? ”

Non est Deus mortuorum sed vivorum: multum erratis ». — Verbum Domini.

Super oblata

In tua pietate confidentes, Domine,
cum muneribus ad altaria veneranda concurrimus,
ut, tua purificante nos gratia,
iisdem quibus famulamur mysteriis emundemur.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 16, 6

Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus;
inclína aurem tuam, et exáudi verba mea.

Vel:

Mc 11, 23. 24

Amen dico vobis, quidquid orántes pétitis,
crédite quia accipiétis, et fiet vobis,
dicit Dóminus.

Post communionem

Rege nos Spíritu tuo, quáesumus, Dómine,
quos pascis Fílii tui Córpo et Sanguine,
ut te, non solum verbo neque lingua,
sed ópere et veritate confiténtes,
intráre mereámur in regnum cælórum.
Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum

Ps 24, 16. 18

Réspice in me, et miserére mei, Dómine,
quóniam únicus et pauper sum ego.
Vide humilitátem meam et labórem meum,
et dimítte ómnia peccáta mea, Deus meus.

Collecta

Deus, cuius providéntia
in sui dispositióne non fállitur,
te súplices exorámus,
ut nóxia cuncta submóveas,
et ómnia nobis profutúra concédas.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Ideo fecit vos Dominus venire ad me
ut ista coniungeretur tecum.*

Lectio libri Tobíæ

6, 10-11 a; 7, 1. 9-17; 8, 4-10

In diébus illis:

Dixit Tobías ad Angelum: « Ubi vis ut maneámus? »
Respondénsque Angelus ait: « Est hic Ráguel nómine,
vir propínquus de tribu tua; et hic habet fíliam, nómine
Saram ». Ingréssi sunt autem ad Raguélem, et suscepit
eos Ráguel cum gáudio.

Postquam autem locúti sunt, præcepit Ráguel occídi
arietem et parári convívium. Cumque hortarétur eos
discumbere ad prándium, Tobías dixit: « Hic ego hódie
non manducábo neque bibam, nisi prius petitionem meam
confirmes, et promíttas mihi dare Saram, fíliam tuam ».

Quo audíto verbo, Ráguel expávit, sciens quid evé-
nerit illis septem viris, qui ingréssi sunt ad eam; et ti-
mère coepit ne forte et huic simíliter contíngeret.

Et, cum nutáret et non daret peténti ullum respón-
sum, dixit ei Angelus: « Noli timére dare eam isti, quó-
niam huic timénti Deum debétur cóniux filia tua; prop-
tèrea álius non pótuit habére illam ».

Tunc dixit Ráguel: « Non dúbito quod Deus preces
et lácrimas meas in conspéctu suo admiserit; et credo
quóniam ideo fecit vos venire ad me, ut ista coniunge-
rétur cognatióni suæ secúndum legem Móysis; et nunc
noli dúbium gèrere quod tibi eam tradam ».

Et apprehéndens dexteram filíæ dexteræ Tobíæ trá-
didit, dicens: « Deus Abraham, Deus Isaac et Deus
Iacob vobíscum sit; et ipse coniúngat vos impleátque
benedictiónem suam in vobis ». Et accépta charta, fecé-

runt conscriptiōnem coniūgii. Et post hæc epulāti sunt, benedicētes Deum.

Tunc hortātus est virginem Tobías dixitque ei: « Sara, exsúrge; et deprecémur Deum hódie et cras et secúndum cras, quia his tribus nóctibus Deo iúngimur, tértia autem transácta nocte, in nostro érimus coniūgio. Fílii quippe sanctórum sumus, et non póssumus ita coniúgi sicut gentes quæ ignórant Deum ».

Surgētes autem páriter, instánter orábant ambo simul, ut sánitas darétur eis.

Dixitque Tobías: « Dómine Deus patrum nostrórum, benedicant te cæli et terræ, maréque et fontes, et flúmina, et omnes creatúræ tuæ, quæ in eis sunt. Tu fecísti Adam de limo terræ, dedistíque eí adiutórium Evam.

Et nunc, Dómine, tu scis quia non luxúriæ causa accípio sorórem meam cóniugem, sed sola posteritátis dilectiōne, in qua benedicátur nomen tuum in sácula sæculórum ».

Dixit quoque Sara: « Miserére nobis, Dómine, miserére nobis; et consenescámus ambo páriter sani ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 127, 1-2. 3. 4-5 (R.: cf. 1 a)

R. Beáti omnes qui timent Dóminum.

- 1 Beátus omnis qui timent Dóminum,
qui ámbulat in viis eius.
- 2 Labóres mánuum tuárum manducábis,
beátus es, et bene tibi erit. R.
- 3 Uxor tua sicut vitis fructifera
in latéribus domus tuæ;
fílii tui sicut novéllæ olivárum
in circúitu mensæ tuæ. R.

- 4 Ecce sic benedicétur homo,
qui timet Dóminum.
- 5 Benedicat tibi Dóminus ex Sion,
et vídeas bona Ierúsalem
ómnibus diébus vitæ tuæ. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Verbum Dei non est alligatum.
Si commortui sumus, et convivemus.*

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Timótheum

2, 8-15

Caríssime:

Memor esto Iesum Christum resuscitátum esse a mórtuis, ex sémine David, secúndum Evangélium meum in quo labóro usque ad víncula quasi male óperans, sed verbum Dei non est alligátum. Ideo ómnia sustíneo propter eléctos, ut et ipsi salútem consequántur quæ est in Christo Iesu cum glória æténa.

Fidélis sermo: nam si commórtui sumus, et convivemus; si sustinémus, et conregnábimus; si negábimus, et ille negábit nos; si non crédimus, ille fidélis manet, negáre enim se ipsum non potest.

Hæc cómmone, testificans coram Deo verbis non conténdere, in nihil útile, ad subversiónem audiéntium. Sollicite cura te ipsum probáblem exhibére Deo, operárium inconfusibilem, recte tractántem verbum veritátis. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 24, 4 bc-5 ab. 8-9. 10 et 14 (ꝛ.: 4 b)

- ꝛ. Vias tuas, Dómine, demónstra mihi.
- 4 Vias tuas, Dómine, demónstra mihi,
et sémitas tuas édoce me.
- 5 Dírige me in veritaté tua et doce me,
quia tu es Deus salutis meæ. ꝛ.
- 8 Dulcis et rectus Dóminus,
propter hoc peccatóres viam docébit;
9 díriget mansuétos in iudício,
docébit mites vias suas. ꝛ.
- 10 Univérsæ viæ Dómini misericórdia et véritas
custodiéntibus testaméntum eius et testimónia eius.
- 14 Familiáriter aget Dóminus cum timéntibus eum,
ut testaméntum suum maniféstet illis. ꝛ.

Alleluia

Ps 118, 34

- ꝛ. Allelúia. ꝥ. Da mihi intelléctum,
et scrutábor legem tuam, Dómine,
et custódiám illam in toto corde meo.
ꝛ. Allelúia.

Evangelium

Non es longe a Regno Dei.

✠ Lécio sancti Evangéllii secúndum Marcum 12, 28-34

In illo témpore:

Accéssit unus de scribis ad Iesum, et interrogávit eum: « Quod est primum ómnium mandátum? »

Iesus respóndit: « Primum est: “ Audi, Israel: Dóminus Deus noster Dóminus unus est, et díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo et ex tota ánima tua et

ex tota mente tua et ex tota virtúte tua ”. Secúndum est illud: “ Díliges próximum tuum tamquam te ipsum ”. Maius horum áliud mandátum non est ».

Et ait illi scriba: « Bene, Magíster, in veritaté díxísti: Unus est, et non est álius præter eum; et díligere Eum ex toto corde et ex toto intelléctu et ex tota fortitudíne, et: Díligere próximum tamquam se ipsum, maius est ómnibus holocaustomátibus et sacrificiis ».

Et Iesus videns quod sapiénter respóndisset, dixit illi: « Non es longe a Regno Dei ».

Et nemo iam audébat eum interrogáre.
Verbum Dómini.

Super oblata

In tua pietáte confidéntes, Dómine,
cum munéribus ad altária veneránda concúrrimus,
ut, tua purificánte nos grátia,
iisdem quibus famulámur mystériis emundémur.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 16, 6

Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus;
inclína aurem tuam, et exáudi verba mea.

Vel:

Mc 11, 23. 24

Amen dico vobis, quidquid orántes pétitis,
crédite quia accipiétis, et fiet vobis, dicit Dóminus.

Post communionem

Rege nos Spíritu tuo, quésumus, Dómine,
quos pascis Fílii tui Córpo et Sanguine,
ut te, non solum verbo neque lingua,
sed ópere et veritaté confiténtes,
infráre mereámur in regnum cælórum.
Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum

Ps 24, 16. 18

Réspice in me, et miserére mei, Dómine,
quóniam únicus et pauper sum ego.
Vide humilitátem meam et labórem meum,
et dimítte ómnia peccáta mea, Deus meus.

Collecta

Deus, cuius providéntia in sui dispositióne non fállitur,
te súpplīces exorámus,
ut nóxia cuncta submóveas,
et ómnia nobis profutúra concédas.
Per Dóminum.

Anno primó

Lectio prior

*Tu castigasti me et tu salvasti me,
et ecce video filium meum.*

Lectio libri Tobíæ

11, 5-17

In diébus illis:

Sedébat Anna secus viam cotidie in supercílio montis, unde respícere póterat de longínquo. Et, dum ex eódem loco specularétur advéntum eius, vidit a longe, et íllico agnóvit veniéntem fílium suum; currénsque nuntiávit viro suo, dicens: « Ecce venit fílius tuus ».

Dixítque Ráphael ad Tobíam: « At, ubi introieris domum tuam, statim adóra Dóminum Deum tuum; et grátias agens ei, accéde ad patrem tuum et osculáre eum. Statímque lini super óculos eius ex felle isto piscis, quod portas tecum; scias enim quóniam mox aperiéntur óculi eius, et vidébit pater tuus lumen cæli et in aspéctu tuo gaudébit ».

Tunc præcucúrrit canis, qui simul fúerat in via, et quasi núntius advéniens blandiménto suæ caudæ gaudébat. Et consúrgens cæcus pater eius cœpit offéndens pédibus currere; et data manu púero, occúrrit óbviám fílio suo.

Et suscípiens osculátus est eum cum uxóre sua, et cœpérunt ambo flere præ gáudio. Cumque adorássent Deum et grátias egíssent, consedérunt.

Tunc sumens Tobías de felle piscis, linívit óculos patris sui; et sustínuit quasi dimídiam fere horam, et cœpit albúgo ex óculis eius, quasi membrána ovi, égredi. Quam apprehéndens Tobías traxit ab óculis eius, statímque visum recépit.

Et glorificábant Deum, ipse videlicet, et uxor eius et omnes qui sciébant eum. Dicebátque Tobías: « Benedíco te, Dómine Deus Israel, quia tu castigásti me, et tu salvásti me; et ecce ego vídeo Tobíam, fílium meum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 145, 2 abc. 7. 8-9 a. 9 bc-10 (R.: 2 a)

R. Lauda, ánima mea, Dóminum.

vel Allelúia.

² Lauda, ánima mea, Dóminum;
laudábo Dóminum in vita mea,
psallam Deo meo, quámdui fúero. R.

⁷ Qui custódit veritátem in sáeculum,
facit iudícium opprésis,
dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compeditos. R.

⁸ Dóminus illúminat cæcos,
Dóminus érigit depréssos,
Dóminus díligit iustos,

⁹ Dóminus custódit ádvenas. R.

Pupillum et viduam sustentat,
et viam peccatorum disperdit.
¹⁰ Regnabit Dominus in saecula,
Deus tuus, Sion,
in generationem et generationem. *R.*

Anno secundo

Lectio prior

*Qui volunt pie vivere in Christo
persecutionem patientur.*

Lectio Epistolae secundae beati Pauli apostoli
ad Timotheum 3, 10-17

Carissime:

Assecutus es meam doctrinam, institutionem, propositum, fidem, longanimitatem, dilectionem, patientiam, persecutiones, passiones, qualia mihi facta sunt Antiochiae, Iconii, Lystris, quales persecutiones sustinui; et ex omnibus me eripuit Dominus.

Et omnes qui volunt pie vivere in Christo Iesu persecutionem patientur; mali autem homines et seductores proficient in peius, in errorem mittentes et errantes.

Tu vero permane in his quae didicisti et credita sunt tibi, sciens a quibus didiceris, et quia ab infantia Sacras Litteras nosti, quae te possunt instruere ad salutem per fidem quae est in Christo Iesu.

Omnis Scriptura divinitus inspirata est et utilis ad docendum, ad arguendum, ad corrigendum, ad erudiendum in iustitia, ut perfectus sit homo Dei, ad omne opus bonum instructus.

Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 118, 157, 160, 161, 165, 166, 168 (R.: 165 a)

- R.* Pax multa diligentibus legem tuam, Domine.
¹⁵⁷ Multi qui persequuntur me et tribulant me;
a testimoniis tuis non declinavi. *R.*
¹⁶⁰ Principium verborum tuorum veritas,
in aeternum omnia iudicia iustitiae tuae. *R.*
¹⁶¹ Principes persecuti sunt me gratis,
et a verbis tuis formidavit cor meum. *R.*
¹⁶⁵ Pax multa diligentibus legem tuam,
et non est illis scandalum. *R.*
¹⁶⁶ Expectabam salutare tuum, Domine,
et praeccepta tua feci. *R.*
¹⁶⁸ Servavi mandata tua et testimonia tua,
quia omnes viae meae in conspectu tuo. *R.*

Alleluia

Io 14, 23

- R.* Alleluia. *V.* Si quis diligit me,
sermonem meum servabit,
dicit Dominus;
et Pater meus diligit eum,
et ad eum veniemus. *R.* Alleluia.

Evangelium

Quomodo dicunt Christum filium esse David?

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Marcum 12, 35-37

In illo tempore:

Respondens Iesus dicebat docens in templo: « Quomodo dicunt scribae Christum filium esse David? Ipse David dixit in Spiritu Sancto:

“Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis donec ponam inimicos tuos sub pédibus tuis”.

Ipse David dicit eum “Dóminum”, et unde est filius eius? » Et multa turba eum libénter audiébat.

Verbum Dómini.

Super oblata

In tua pietáte confidéntes, Dómine,
cum munéribus ad altária veneránda concúrrimus,
ut, tua purificánte nos grátia,
iísdem quibus famulámur mystériis emundémur.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 16, 6

Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus;
inclína aurem tuam, et exáudi verba mea.

Vel:

Mc 11, 23. 24

Amen dico vobis, quidquid orántes pétitis,
crédite quia accipiétis, et fiet vobis, dicit Dóminus.

Post communionem

Rege nos Spíritu tuo, quæsumus, Dómine,
quos pascis Fílii tui Córpoze et Sánguine,
ut te, non solum verbo neque lingua,
sed ópere et veritate confiténtes,
intráre mereámur in regnum cælórum.
Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum

Ps 24, 16. 18

Réspice in me, et miserére mei, Dómine,
quóniam únicus et pauper sum ego.
Vide humilitátem meam et labórem meum,
et dimitte ómnia peccáta mea, Deus meus.

Collecta

Deus, cuius providéntia in sui dispositióne non fállitur,
te súpplices exorámus,
ut nóxia cuncta submóveas,
et ómnia nobis profutúra concédas.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Revertor ad eum qui misit me;
vos autem benedicite Deum.*

Léctio libri Tobíæ

12, 1. 5-15. 20

In diébus illis:

Vocávit ad se Tobías filium suum, dixítque ei: « Quid póssumus dare viro isti sancto, qui venit tecum? » Et vocántes eum, pater scilicet et filius, tulérunt eum in partem, et rogáre cœpérunt ut dignarétur dimídiám partem ómnium, quæ attúlerant, accéptam habére.

Tunc dixit eis occúlte: « Benedicite Deum cæli et coram ómnibus vivéntibus confitémini ei, quia fecit vobiscum misericórdiam suam. Etenim sacraméntum regis abscondere bonum est, ópera autem Dei reveláre et confitéri honoríficum est.

Bona est orátio cum ieiúno, et eleemósyna magis quam thesáuros auri recóndere; quóniam eleemósyna a morte liberat, et ipsa est quæ purgat peccáta, et facit inveníre misericórdiam et vitam ætérnam.

Qui autem faciunt peccátum et iniquitátem, hostes sunt ánimæ suæ. Manifésto ergo vobis veritátem, et non abscondam a vobis occúlturn sermónem.

Quando orábas cum lácrimis, et sepeliébas mórtuos, et derelinquébas prándium tuum, et mórtuos abscondébas per diem in domo tua, et nocte sepeliébas eos, ego óbtuli oratiónem tuam Dómino.

Et quia accéptus eras Deo, necesse fuit ut tentatio probáret te. Et nunc misit me Dóminus ut curárem te, et Saram, uxórem filii tui, a dæmónic liberárem.

Ego enim sum Ráphael Angelus, unus ex septem qui astámus ante Dóminum.

Tempus est ergo ut revértar ad eum qui me misit. Vos autem benedicite Deum et narráte ómnia mirabília eius ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Tob 13, 2. 6. 7. 8 (R.: 1 b)

R. Magnus es, Dómine, in ætérnum.

- ² Quóniam tu flagéllas et salvas,
dedúcis ad íferos et redúcis,
et non est qui effúgiat manum tuam. R.
- ⁶ Aspícite ergo quæ fecit nobíscum,
et cum timóre et tremóre confitémini illi,
Regémque sæculórum exaltáte in opéribus vestris. R.
- ⁷ Ego autem in terra captivitátis meæ confitébor illi,
quóniam osténdit maiestátem suam
in gentem peccatricem. R.
- ⁸ Convertímini itaque, peccatóres,
et fácite iustítiam coram Deo,
credéntes quod fáciat vobíscum misericórdiam suam. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Opus fac evangelistæ. Ego enim iam delibor,
et reddet mihi Dominus coronam iustitiæ.*

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Timótheum

4, 1-8

Caríssime:

Testíficor coram Deo et Christo Iesu qui iudicatúrus est vivos et mórtuos, per advéntum ipsíus et Regnum eius: prádica verbum, insta oportúne importúne, árge, increpa, óbseca, in omni patiéntia et doctrína.

Erit enim tempus cum sanam doctrínam non sustinébunt, sed ad sua desidéria coacervábunt sibi magístros pruriéntes áuribus, et a veritáte quidem auditum avértent, ad fábulas autem converténtur.

Tu vero vígila in ómnibus, labóra, opus fac evangelistæ, ministérium tuum imple.

Ego enim iam delibor, et tempus meæ resolutiónis instat. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi: in réliquo repósitá est mihi iustítia coróna, quam reddet mihi Dóminus in illa die, iustus Iudex, non solum autem mihi sed et ómnibus qui díligunt advéntum eius. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 70, 8-9. 14-15 ab. 16-17. 22 (R.: cf. 15)

R. Os meum annuntiábit salutáre tuum, Dómine.

- ⁸ Repleátur os meum laude tua,
tota die magnitúdine tua.
- ⁹ Ne proícias me in témpore senectútis;
cum defécerit virtus mea, ne derelínquas me. R.

- 14 Ego autem semper sperábo,
et adíciam super omnem laudem tuam.
- 15 Os meum annuntiábit iustítiam tuam,
tota die salutáre tuum. *R.*
- 16 Véniam ad poténtias Dómini:
Dómine, memorábor iustítiae tuæ solíus.
- 17 Deus, docuísti me a iuventúte mea;
et usque nunc annuntiábo mirabília tua. *R.*
- 22 Nam et ego confitébor tibi,
in psaltério veritátem tuam, Deus meus;
psallam tibi in cíthara, Sanctus Israel. *R.*

Alleluia

Mt 5, 3

R. Allelúia. *V.* Beáti páuperes spíritu,
quóniam ipsórum est Regnum caelórum.
R. Allelúia.

Evangelium*Vidua hæc pauper plus omnibus misit.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 12, 38-44

In illo témpore:

Dicébat Iesus turbis in doctrína sua: « Cavéte a scribis qui volunt in stolis ambuláre et salutári in foro et in primis cáthedris sedére in synagógis et prímicos discúbitus in cenis; qui dévorant domos viduárum et osténtant prolíxas oratiónes, hi accípient ámplius iudícium ».

Et sedens contra gazophylácium aspiciébat quómo-
do turba iactáret æs in gazophylácium; et multi dívites
iactábant multa; et cum venisset una vídua pauper, mi-
sit duo minúta, quod est quadrans.

Et cónvocans discípulos suos ait illis: « Amen dico

vobis: Vídua hæc pauper plus ómnibus misit, qui misé-
runt in gazophylácium: omnes enim ex eo quod abun-
dábat illis misérunt, hæc vero de penúria sua ómnia
quæ hábuit misit, totum victum suum ».

Verbum Dómini.

Super oblata

In tua pietáte confidéntes, Dómine,
cum munéribus ad altária veneránda concúrrimus,
ut, tua purificánte nos grátia,
íisdem quibus famulámur mystériis emundémur.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 16, 6

Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus;
inclína aurem tuam, et exáudi verba mea.

Vel:

Mc 11, 23. 24

Amen dico vobis, quidquid orántes pétitis,
crédite quia accipiétis, et fiet vobis, dicit Dóminus.

Post communionem

Rege nos Spíritu tuo, quæsumus, Dómine,
quos pascis Fílii tui Córpoze et Sanguine,
ut te, non solum verbo neque lingua,
sed ópere et veritáte confiténtes,
intráre mereámur in regnum caelórum.
Per Christum.

Ant. ad introitum**Ps 26, 1-2**

Dóminus illuminátio mea, et salus mea, quem timébo?
Dóminus defénsor vitæ meæ, a quo trepidábo?
Qui tríbulant me inimíci mei, ipsi infirmáti sunt.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, a quo bona cuncta procedunt,
tuis largíre supplicibus,
ut cogitémus, te inspiránte, quæ recta sunt,
et, te gubernánte, éadem faciámus.
Per Dóminum.

Anno A**Lectio prima**

Misericordiam volui, et non sacrificium.

Lectio libri Osée prophète

6, 3 b-6

Sciémus sequemúrque ut cognoscámus Dóminum.
Quasi dilúculum præparátus est egréssus eius, et véniet
quasi imber nobis temporáneus et serótinus terræ.

Quid fáciam tibi, Ephraim? quid fáciam tibi, Iuda?
Misericórdia vestra quasi nubes matutína, et quasi ros
mane pertránsiens.

Propter hoc dolávi in prophétis, occídi eos in verbis
oris mei, et iudícia tua quasi lux egrediéntur. Quia mi-
sericórdiam vólui, et non sacrificium; et sciéntiam Dei
plus quam holocáusta.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius**Ps 49, 1 et 8. 12-13. 14-15 (R.: 23 b)**

R. Qui immaculátus est in via, osténdam illi salutáre Dei.

- 1** Deus deórum Dóminus locútus est,
et vocávit terram a solis ortu usque ad occásum:
8 « Non in sacrificiis tuis árguam te;
holocáusta enim tua in conspéctu meo sunt semper. **R.**
12 Si esuriero non dicam tibi;
meus est enim orbis terræ et plenitúdo eius.
13 Numquid manducábo carnes taurórum
aut sánguinem hircórum potábo? **R.**
14 Immola Deo sacrificium laudis,
et redde Altíssimo vota tua;
15 et ínvoça me in die tribulatiónis:
éruam te, et honorificábis me ». **R.**

Lectio secunda

Confortatus est fide, dans gloriam Deo.

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

4, 18-25

Fratres:

Abraham contra spem in spe crédidit ut fieret pater
multárum géntium, secúndum quod dictum est: « Sic
erit semen tuum »;

et non infirmátus fide considerávit corpus suum iam
emórtuum, cum fere centum annórum esset, et emórtuam
vulvam Sarræ, in repromissióne autem Dei non hæsitávit
diffidéntia sed confortátus est fide, dans glóriam Deo, et
pleníssime sciens quia quod promísit potens est et fácere.
Ideo et reputátum est illi ad iustítiam.

Non est autem scriptum tantum propter ipsum: «reputatum est illi», sed et propter nos quibus reputabitur, credentibus in eum qui suscitavit Iesum Dominum nostrum a mortuis, qui traditus est propter delicta nostra et suscitatus est propter iustificationem nostram. — Verbum Domini.

Alleluia

Lc 4, 14-19

℞. Alleluia. ℣. Evangelizare pauperibus misit me Dominus, prædicare captivis remissionem. ℞. Alleluia.

Evangelium

Non veni vocare iustos sed peccatores

✠ Læctio sancti Evangelii secundum Matthæum

9, 9-13

In illo tempore:

Cum transiret Iesus, vidit hominem sedentem in teloneo, Matthæum nomine, et ait illi: «Sequere me». Et surgens secutus est eum.

Et factum est discumbente eo in domo, ecce multi publicani et peccatores venientes simul discumbebant cum Iesu et discipulis eius. Et videntes Pharisei dicebant discipulis eius: «Quare cum publicanis et peccatoribus manducat Magister vester?»

At ille audiens ait: «Non est opus valentibus medico sed male habentibus. Euntes autem discite quid est: "Misericordiam volo, et non sacrificium". Non enim veni vocare iustos sed peccatores».

Verbum Domini.

Anno B

Lectio prima

Inimicitias ponam inter semen tuum et semen mulieris.

Læctio libri Génesis

3, 9-15

Postquam comedit Adam de ligno, vocavit Dominus Deus Adam et dixit ei: «Ubi es?»

Qui ait: «Vocem tuam audivi in paradiso, et timui eo quod nudus essem, et abscondi me».

Cui dixit: «Quis enim indicavit tibi quod nudus esses, nisi quod ex ligno, de quo præceperam tibi ne comederes, comedisti?»

Dixitque Adam: «Mulier, quam dedisti mihi sociam, dedit mihi de ligno, et comedi».

Et dixit Dominus Deus ad mulierem: «Quare hoc fecisti?»

Quæ respondit: «Serpens decipit me, et comedi».

Et ait Dominus Deus ad serpentem: «Quia fecisti hoc, maledictus es inter omnia animantia et bestias terræ; super pectus tuum gradieris, et terram comedes cunctis diebus vitæ tuæ.

Inimicitias ponam inter te et mulierem, et semen tuum et semen illius; ipsa conteret caput tuum, et tu insidiaberis calcæneo eius». — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 129, 1-2. 3-4. 5-7 a. 7 bc-8 (℞.: 7 bc)

℞. Apud Dominum misericordia, et copiosa apud eum redemptio.

¹ De profundis clamavi ad te, Domine;

² Domine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes

in vocem deprecationis meæ. ℞.

- ³ Si iniquitátes observáveris, Dómine,
Dómine, quis sustinébit?
⁴ Quia apud te propitiatio est,
et timébimus te. *R.*
⁵ Sustínuit árima mea in verbo eius,
⁶ sperávit ánima mea in Dómino.
Magis quam custódes auróram,
⁷ speret Israel in Dómino. *R.*
Quia apud Dóminum misericórdia,
et copiósá apud eum redéptio.
⁸ Et ipse rédimet Israel
ex ómnibus iniquitátibus eius. *R.*

Lectio secunda

Credimus, propter quod et loquimur.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 4, 13 — 5, 1

Fratres:

Habéntes eúmdem Spíritum fidei, sicut scriptum est: « Crédidí, propter quod locútus sum », et nos crédimus, propter quod et lóquimur, sciéntes quóniam qui suscitávit Dóminum Iesum et nos cum Iesu suscitábit et constituet vobíscum.

Omnia enim propter vos, ut grátia, abúndans per multos, gratiárum actiónem abundáre fáciat in glóriam Dei.

Propter quod non defícimus, sed licet is qui foris est noster homo corrúmpitur, tamen is qui intus est noster renovátur de die in diem.

Id enim quod in præsénti est leve tribulatiónis nostræ supra modum in sublimitátem ætérnum glóriæ pondus operátur nobis, non contemplántibus nobis quæ vi-

déntur sed quæ non vidéntur: quæ enim vidéntur temporália sunt, quæ autem non vidéntur atérna sunt.

Scimus enim quóniam si terréstris domus nostra huius tabernáculi dissolvátur, ædificatióem ex Deo habémus domum non manufactam, ætérnam in cælis.

Verbum Dómini.

Alleluia

Io 12, 31 b-32

R. Alleluia. *V.* Nunc princeps huius mundi eiciétur foras, dicit Dóminus;
et ego, si exaltátus fúero a terra, ómnia traham ad meípsum. *R.* Alleluia.

Evangelium

Satanas finem habet.

✠ Léctio sancti Evangéllii secúndum Marcum 3, 20-35
In illo témpore:

Venit Iesus cum discípulis suis ad domum; et convénit íterum turba, ita ut non possent neque panem manducáre. Et cum audissent sui, exiérunt tenére eum, dicébant enim: « In furórem versus est ».

Et scribæ qui ab Hierosólymis descénderant dicébant: « Beélzebul habet », et: « In príncipe dæmonum éicit dæmónia ».

Et convocátis eis in parábolis dicébat illis: « Quómodo potest Sátanas Sátanam eicere? Et si regnum in se dividátur, non potest stare regnum illud; et si domus in semetípsum dispertiátur, non póterit domus illa stare.

Et si Sátanas consurrexit in semetípsum et dispertítus est, non potest stare sed finem habet. Nemo autem potest in domum fortis ingressus vasa eius dirípere nisi prius fortem álliget, et tunc domum eius dirípiet.

Amen dico vobis: Omnia dimitténtur filiis hóminum, peccáta et blasphemíæ quibus blasphemáverint;

qui autem blasphemáverit in Spíritum Sanctum non habet remissionem in ætérnum, sed reus est ætérni delicti ». Quóniam dicebant: « Spíritum immúndum habet ».

Et venit Mater eius et fratres eius et foris stantes miserunt ad eum vocántes eum. Et sedébat circa eum turba, et dicunt ei: « Ecce Mater tua et fratres tui et soróres tuæ foris quærunte te ».

Et respóndens eis ait: « Quæ est mater mea et fratres mei? » Et circumspiciens eos qui in circúitu eius sedébant, ait: « Ecce mater mea et fratres mei. Qui enim fécerit voluntátem Dei, hic frater meus et soror mea et mater est ». — Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

En vivit filius tuus.

Lectio libri primi Regum

17, 17-24

In diébus illis:

Ægrotávit filius mulieris matris famílias; et erat languor fortíssimus, ita ut non remaneret in eo hálitus. Dixit ergo ad Eliám: « Quid mihi et tibi, vir Dei? Ingréssus es ad me ut rememoraréntur iniquitátes meæ, et interfíceres filium meum? »

Et ait ad eam Eliás: « Da mihi filium tuum ». Tulítque eum de sinu eius, et portávit in cenáculum, ubi ipse manébat; et pósuit super léctulum suum, et clamávit ad Dóminum, et dixit: « Dómine Deus meus, etiámne víduam, apud quam ego utcúmque susténtor, afflixisti ut interfíceres filium eius? »

Et expándit se atque mensus est super púerum tribus vícibus, et clamávit ad Dóminum, et ait: « Dómine Deus meus, revertátur, óbsecro, ánima púeri huius in víscera eius ».

Et exaudivit Dóminus vocem Eliæ, et revérsa est ánima púeri intra eum, et revixit. Tulítque Eliás púerum, et depósuit eum de cenáculo in inferiórem domum; et trádidit matri suæ, et ait illi: « En vivit filius tuus ».

Dixítque múlier ad Eliám: « Nunc in isto cognóvi quóniam vir Dei es tu, et verbum Dómini in ore tuo verum est ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 29, 2-4. 5-6. 11 et 12 a et 13 b (R.: 2 a)

- R. Exaltábo te, Dómine, quóniam extraxisti me.
- ² Exaltábo te, Dómine, quóniam extraxisti me, nec delectásti inimícos meos super me.
- ³ Dómine Deus meus, clamávi ad te, et sanásti me.
- ⁴ Dómine, eduxísti ab inférno ániam meam, vivificásti me, ut non descéderem in lacum. R.
- ⁵ Psállite Dómino, sancti eius, et confitémini memóriæ sanctitátis eius.
- ⁶ Quóniam ad moméntum indignátio eius, et per vitam volúntas eius. Ad vésperum demorátur fletus, ad matutínium lætítia. R.
- ¹¹ Audi, Dómine, et miserére mei, Dómine, esto mihi adiútor.
- ¹² Convertísti planctum meum in choro mihi.
- ¹³ Dómine Deus meus, in ætérnum confitébor tibi. R.

Lectio secunda

*Revelavit Filium suum in me
ut evangelizarem illum in gentibus.*

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Gálatas 1, 11-19

Notum vobis fácio, fratres, Evangélium quod evangelizátum est a me quia non est secúndum hóminem;

neque enim ego ab homine accēpi illud, neque didici, sed per revelatiōem Iesu Christi.

Audistis enim conversatiōem meam aliquādo in Iudaismo, quōniam supra modum persecuebar Ecclesiam Dei et expugnabam illam, et proficiebam in Iudaismo supra multos coetaneos in genere meo, abundantius aemulator existens paternarum mearum traditionum.

Cum autem placuit Deo qui me segregavit de utero matris meae et vocavit per gratiam suam, ut revelaret Filium suum in me ut evangelizarem illum in gentibus, continuo non contuli cum carne et sanguine, neque ascendi Hierosolymam ad antecessores meos Apostolos, sed abiit in Arabiam, et iterum reversus sum Damascum.

Deinde post annos tres ascendi Hierosolymam videre Cephā, et mansi apud eum diebus quindecim; alium autem Apostolorum non vidi, nisi Iacobum fratrem Domini. — Verbum Domini.

Alleluia

Lc 7, 16

℟. Alleluia. ℣. Propheta magnus surrexit in nobis, et Deus visitavit plebem suam. ℟. Alleluia.

Evangelium

Adulescens, tibi dico: surge.

✠ Lēctio sancti Evangēlii secūndum Lucam 7, 11-17

In illo tempore:

Abiit Iesus in civitatem quae vocatur Naim, et ibant cum illo discipuli eius et turba copiosa. Cum autem appropinquaret portae civitatis, et ecce defunctus efferebatur filius unicus matris suae, et haec vidua erat, et turba civitatis multa cum illa.

Quam cum vidisset Dominus, misericordia motus super ea dixit illi: « Noli flere ». Et accessit et tetigit loculum, hi autem qui portabant steterunt, et ait: « Adulescens, tibi dico: surge ». Et resedit qui erat mortuus et coepit loqui, et dedit illum matri suae.

Accipit autem omnes timor et magnificabant Deum dicentes: « Propheta magnus surrexit in nobis », et: « Deus visitavit plebem suam ». Et exiit hic sermo in universam Iudaeam de eo et omnem circa regionem.

Verbum Domini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Rēspice, Dōmine, quāsumus, nostram propitius servitūtem, ut quod offerimus sit tibi munus acceptum, et nostrae caritatis augmentum.
Per Christum.

Præfatio de dominicis « per annum », pp. 752-759.

Ant. ad communionem

Ps 17, 3

Dōminus firmamentum meum, et refūgium meum, et liberator meus. Deus meus adiutor meus.

Vel:

1 Io 4, 16

Deus caritas est, et qui manet in caritate in Deo manet et Deus in eo.

Post communionem

Tua nos, Dōmine, medicinalis operatio, et a nostris perversitatibus clementer expediat, et ad ea quae sunt recta perducat.
Per Christum.

Feria secunda

Ant. ad introitum

Ps 26, 1-2

Dóminus illuminatio mea, et salus mea, quem timébo?
Dóminus defensor vitæ meæ, a quo trepidábo?
Qui tribulant me inimíci mei, ipsi infirmáti sunt.

Collecta

Deus, a quo bona cuncta procedunt,
tuis largíre supplicibus,
ut cogitémus, te inspiránte, quæ recta sunt,
et, te gubernánte, eadem faciámus. Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Consolatur nos Deus, ut possimus et ipsi
consolari eos qui in pressura sunt.*

Inítium Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

1, 1-7

Paulus apóstolus Christi Iesu per voluntátem Dei,
et Timótheus frater, Ecclésiæ Dei quæ est Corínthi,
cum sanctis ómnibus qui sunt in univérſa Acháia: grátia
vobis et pax a Deo Patre nostro et Dómino Iesu Christo.

Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Chri-
sti, Pater misericordiárum et Deus totíus consolatiónis,
qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra, ut pos-
símus et ipsi consolári eos qui in omni pressúra sunt per
exhortatióne qua exhortámur et ipsi a Deo; quóniam
sicut abúndant passiones Christi in nobis, ita per Chri-
stum abúndat et consolatio nostra.

Sive autem tribulámur, pro vestra exhortatióne et
salúte; sive exhortámur, pro vestra exhortatióne, quæ
operátur in tolerántia earúndem passiónum quas et nos
pátimur.

Et spes nostra firma pro vobis, sciéntes quóniam sic-
ut sócii passiónum estis, sic éritis et consolatiónis.
Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (R.: 9 a)

R. Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus.

- 2 Benedícam Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.
- 3 In Dómino gloriábitur ánima mea,
áudiant mansuétí et laténtur. R.
- 4 Magnificáte Dóminum mecum,
et exaltémus nomen eius in idípsum.
- 5 Exquisívi Dóminum, et exaudivit me,
et ex ómnibus terróribus meis erípuit me. R.
- 6 Respícite ad eum, et illuminámini,
et fácies vestræ non confundéntur.
- 7 Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudivit eum,
et de ómnibus tribulatiónebus eius salvávit eum. R.
- 8 Vallábit Angelus Dómini in circúitu timéntes eum,
et erípiet eos.
- 9 Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir qui sperat in eo. R.

Anno secundo

Lectio prior

Elias stat in conspectu Domini Dei Israel.

Léctio libri primi Regum

17, 1-6

In diébus illis:

Dixit Elías Thesbítes de habitatóribus Gálaad ad
Achab: « Vivit Dóminus Deus Israel, in cuius conspectu

sto, si erit annis his ros et plúvia, nisi iuxta oris mei verba ».

Et factum est verbum Dómini ad eum dicens: « Recéde hinc, et vade contra oriéntem, et abscondere in torrénite Carith, qui est contra Iordánem; et ibi de torrénite bibes, corvisque præcépi ut pascant te ibi ».

Abiit ergo, et fecit iuxta verbum Dómini. Cumque abiisset, sedit in torrénite Carith, qui est contra Iordánem. Corvi quoque deferébant ei panem et carnes mane, simíliter panem et carnes vésperi: et bibébat de torrénite. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 120, 1-2. 3-4. 5-6. 7-8 (R.: cf. 2)

R. Adiutórium nostrum in nómine Dómini,
qui fecit cælum et terram.

- 1 Levábo óculos meos in montes:
unde véniet auxiliúm mihi?
- 2 Auxílium meum a Dómino,
qui fecit cælum et terram. R.
- 3 Non dabit in commotióne pedem tuum,
neque dormitábit qui custódit te.
- 4 Ecce non dormitábit neque dórmiet,
qui custódit Israel. R.
- 5 Dóminus custódit te,
Dóminus umbráculum tuum,
ad manum dexteram tuam.
- 6 Per diem sol non percútiét te,
neque luna per noctem. R.
- 7 Dóminus custódiét te ab omni malo;
custódiét ánimam tuam Dóminus.
- 8 Dóminus custódiét intróitum tuum et éxítum tuum,
ex hoc nunc et usque in sæculum. R.

Alleluia

Mt 5, 12 a

R. Alleluia. V. Gaudéte et exsultáte,
quóniam merces vestra copiósa est in cælis.
R. Alleluia.

Evangelium

Beati pauperes spiritu.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

5, 1-12

In illo témpore:

Videns Iesus turbas, ascéndit in montem; et cum sedísset, accessérunt ad eum discipuli eius; et apériens os suum docébat eos dicens:

« Beáti páuperes spírítu, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beáti qui lugent, quóniam ipsi consolabúntur.

Beáti mites, quóniam ipsi possidébunt terram.

Beáti qui esúriunt et sítiunt iustítiam, quóniam ipsi saturabúntur.

Beáti misericórdes, quia ipsi misericórdiam consequéuntur.

Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt.

Beáti pacífici, quóniam filii Dei vocabúntur.

Beáti qui persecutióne patiúntur propter iustítiam, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beáti estis cum maledíxerint vobis et persecúti vos fuerint et díxerint omne malum advérsus vos, mentiéntes, propter me; gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis; sic enim persecúti sunt Prophétas qui fuérunt ante vos ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Réspice, Dómine, quésumus,
nostram propítius servitútem,

ut quod offerimus sit tibi munus acceptum,
et nostræ caritatis augmentum.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 17, 3

Dóminus firmamentum meum, et refúgium meum,
et liberátor meus. Deus meus adiutor meus.

Vel: 1 Io 4, 16

Deus caritas est, et qui manet in caritate
in Deo manet et Deus in eo.

Post communionem

Tua nos, Dómine, medicínalis operatio,
et a nostris perversitatibus cleméter expédíat,
et ad ea quæ sunt recta perdúcat.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum Ps 26, 1-2

Dóminus illuminatio mea, et salus mea,
quem timébo?
Dóminus defensor vitæ meæ,
a quo trepidábo?
Qui tribulant me inimici mei, ipsi infirmati sunt.

Collecta

Deus, a quo bona cuncta procedunt,
tuis largire supplicibus,
ut cogitemus, te inspirante, quæ recta sunt,
et, te gubernante, eadem faciamus.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Iesus non fuit est et non sed est in illo fuit.

Lectio Epistolæ secundæ beati Pauli apostoli
ad Corínthios 1, 18-22

Fratres:

Fidélis Deus quia sermo noster qui fit apud vos
non est « est » et « non ». Dei enim Filius Iesus Chris-
tus qui in vobis per nos prædicatus est, per me et Sil-
vánium et Timótheum, non fuit « est » et « non » sed
« est » in illo fuit. Quotquot enim promissiones Dei
sunt, in illo « est »; ideo et per ipsum « amen » Deo,
ad glóriam per nos.

Qui autem confirmat nos vobiscum in Christum et
qui unxit nos Deus, et qui signavit nos et dedit arrabó-
nem Spíritus in córdibus nostris. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 118, 129. 130. 131. 132. 133. 135 (R.: 135 a)

R. Fácíem tuam, Dómine, illúmina super servum tuum.

¹²⁹ Mirabilia testimónia tua,
ideo servavit ea ánima mea. R.

¹³⁰ Declaratio sermónum tuórum illúminat,
et intelléctum dat párvulis. R.

¹³¹ Os meum aperui et attráxi spíritum,
quia præcepta tua desiderábam. R.

¹³² Convertere in me et miserere mei,
secúndum iudícium tuum
cum diligéntibus nomen tuum. R.

¹³³ Gressus meos dirige secúndum elóquium tuum,
et non dominétur mei omnis iníquitas. R.

¹³⁵ Fácíem tuam illúmina super servum tuum,
et doce me iustificatiónes tuas. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Hydria farinæ non defecit iuxta verbum Domini,
quod locutus fuerat per Eliam.*

Lectio libri primi Regum

17, 7-16

In diébus illis:

Siccátus est torrens ubi absconditus erat Elías; non enim plúerat super terram. Factus est ergo sermo Dómini ad eum, dicens: « Surge, et vade in Saréphtha Sidoniórum, et manébis ibi; præcépi enim ibi mulieri víduæ ut pascat te ». Surréxit, et ábiit in Saréphtha.

Cumque venísset ad portam civitátis, apparuit ei múlier vídua cólligens ligna; et vocávit eam, dixítque ei: « Da mihi páululum aquæ in vase, ut bibam ». Cumque illa pérgeret ut afférret, clamávit post tergum eius dicens: « Affer mihi, óbsecro, et buccéllam panis in manu tua ».

Quæ respóndit: « Vivit Dóminus Deus tuus, quia non hábeo panem, nisi quantum pugillus cápere potest farinæ in hýdria et páululum ólei in lécytho. En cólligo duo ligna ut ingrédiam, et fáciam illum mihi et filio meo, ut comedámus et moriámur ».

Ad quam Elías ait: « Noli tímère, sed vade et fac sicut dixisti; verúmtamen mihi primum fac de ipsa farínula subcinerícium panem párvulum, et affer ad me; tibi autem et filio tuo fácies póstea.

Hæc autem dicit Dóminus Deus Israel: “ Hýdria farinæ non deficiet, nec lécythus ólei minuétur usque ad diem in qua Dóminus datúrus est plúviam super faciém terræ ” ».

Quæ ábiit, et fecit iuxta verbum Elíæ; et comédit ipse et illa et domus eius; et ex illa die, hýdria farinæ

non defécit, et lécythus ólei non est imminútus, iuxta verbum Dómini, quod locúsus fúerat in manu Elíæ.
Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 4, 2-3. 4-5. 7-8 (R.: 7)

R. Leva in signum super nos lumen vultus tui, Dómine.

- 1 Invocántem exáudi me, Deus iustítie meæ;
in tribulatióne dilatásti mihi;
miserére mei, et exáudi oratióne meam.
- 3 Fílii hóminum, úsquequo gravi corde?
Ut quid dilígitis vanitátem et quæritis mendácium? R.
- 4 Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum;
Dóminus exáudiet, cum clamávero ad eum.
- 5 Irascimini et nolíte peccáre;
loquímur in córdibus vestris,
in cubílibus vestris et conquiescite. R.
- 7 Leva in signum super nos lumen vultus tui, Dómine.
- 8 Maiórem dedísti lætítiam in corde meo,
quam cum multiplicántur fruméntum et vinum eórum. R.

Alleluia

Mt 5, 16

R. Allelúia. V. Sic lúceat lux vestra coram homínibus,
ut vídeant ópera vestra bona
et gloríficent Patrem vestrum. R. Allelúia.

Evangelium

Vos estis lux mundi.

✠ Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum

5, 13-16

In illo témpore: Dixit Iesus discíplulis suis:

« Vos estis sal terræ; quod si sal evanúerit, in quo salietur? Ad níhilum valet ultra nisi ut mittátur foras et conculcétur ab homínibus.

Vos estis lux mundi. Non potest civitas abscondi supra montem posita; neque accendunt lucernam et ponunt eam sub modio sed super candelabrum, ut luceat omnibus qui in domo sunt.

Sic luceat lux vestra coram hominibus, ut videant vestra bona opera et glorificent Patrem vestrum qui in caelis est ». — Verbum Domini.

Super oblata

Réspice, Dómine, quásumus,
nostram propítius servitútem,
ut quod offérimus sit tibi munus accéptum,
et nostræ caritátis augméntum.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 17, 3

Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum,
et liberátor meus. Deus meus adiútor meus.

Vel:

1 Io 4, 16

Deus caritas est, et qui manet in caritate
in Deo manet et Deus in eo.

Post communionem

Tua nos, Dómine, medicínalis operátio,
et a nostris perversitatibus cleménter expédíat,
et ad ea quæ sunt recta perdúcat.
Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum

Ps 26, 1-2

Dóminus illuminátio mea, et salus mea, quem timébo?
Dóminus defénsor vitæ meæ, a quo trepidábo?
Qui tríbulant me inimíci mei, ipsi infirmáti sunt.

Collecta

Deus, a quo bona cuncta procedunt,
tuis largíre supplicibus,
ut cogitémus, te inspiránte, quæ recta sunt,
et, te gubernánte, eadem faciámus.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Fecit nos ministros Novi Testamenti,
non litteræ sed Spiritus.*

Lectio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corinthios

3, 4-11

Fratres:

Fidúciam talem habémus per Christum ad Deum.
Non quod sufficiéntes simus cogítare áliquid a nobis
quasi ex nobis, sed sufficiéntia nostra ex Deo est, qui
et idóneos nos fecit minístros Novi Testaménti, non
litteræ sed Spíritus: littera enim occídít, Spíritus au-
tem vivificat.

Quod si ministrátio mortis litteris deformáta in
lapídibus fuit in glória, ita ut non possent inténdere
fílii Israel in faciém Móysis propter glóriam vultus eius
quæ evacuátur, quómodo non magis ministrátio Spíritus
erit in glória?

Nam si ministérium damnatiónis glória est, multo
magis abundat ministérium iustitiæ in glória. Nam nec
glorificátum est quod cláruit in hac parte propter excel-
léntem glóriam; si enim quod evacuátur per glóriam
est, multo magis quod manet in glória est.

Verbum Domini.

Psalmus responsorius Ps 98, 5. 6. 7. 8. 9 (R.: cf. 9 c)

R. Sanctus es, Dómine Deus noster.

- 5 Exaltáte Dóminum Deum nostrum,
et adoráte ad scabéllum pedum eius,
quóniam sanctus est. R.
- 6 Móyses et Aaron in sacerdotibus eius,
et Sámuel inter eos qui ívocant nomen eius.
Invocabant Dóminum, et ipse exaudiébat eos. R.
- 7 In colúmna nubis loquebátur ad eos.
Custodiébant testimónia eius,
et præcéptum quod dedit illis. R.
- 8 Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos;
Deus, tu propítius fuísti eis,
ulciscens autem adinventiões eórum. R.
- 9 Exaltáte Dóminum Deum nostrum,
et adoráte ad montem sanctum eius,
quóniam sanctus Dóminus Deus noster. R.

Anno secundo**Lectio prior**

*Discat populus iste quia tu es Dominus
et convertisti cor eorum.*

Lectio libri primi Regum **18, 20-39**

In diébus illis:

Misit Achab rex ad omnes filios Israel, et congregávit prophétas Baal in monte Carméli.

Accédens autem Elías ad omnem pópulum ait:
« Usquequo claudicátis in duas partes? Si Dóminus est
Deus, sequímini eum; si autem Baal, sequímini illum ».
Et non respóndit ei pópulus verbum.

Et ait rursus Elías ad pópulum: « Ego remánsi prophéta Dómini solus; prophétæ autem Baal quadringénti et quinquagínta viri sunt.

Dentur nobis duo boves; et illi éligant sibi bovem unum et in frusta cadéntes ponant super ligna; ignem autem non supponant. Et ego fáciam bovem álterum, et impónam super ligna; ignem autem non supponam.

Invocáte nómina deórum vestrórum, et ego invocábo nomen Dómini mei; et Deus, qui exaudierit per ignem, ipse sit Deus ». Respóndens omnis pópulus ait: « Optima propositio ».

Dixit ergo Elías prophétis Baal: « Elígite vobis bovem unum, et fácite primi, quia vos plures estis, et invocáte nómina deórum vestrórum, ignémque non supponátis ».

Qui, cum tulissent bovem quem déderat eis, fecerunt, et invocábant nomen Baal de mane usque ad merídiem, dicéntes: « Baal, exáudi nos ». Et non erat vox nec qui respondéret. Transiliebántque altáre quod fécerant.

Cumque esset iam merídiem, illudébat illis Elías, dicens: « Clamáte voce maióre: deus enim est, et fórsitan lóquitur, aut in deversório est, aut in itinere, aut certe dormit, ut excitétur ».

Clamábant ergo voce magna, et incidébant se iuxta ritum suum cultris et lancéolis, donec perfunderéntur sánguine.

Postquam autem tránsiit merídiem, et, illis propheántibus, vénerat tempus quo sacrificium offérrí solet, nec audiebátur vox nec áliquis respondébat, nec attendébat orántes, dixit Elías omni pópulo: « Veníte ad me ».

Et, accedénte ad se pópulo, curávit altáre Dómini, quod destrúctum fúerat; et tulit duódecim lápides, iuxta

númerum tríbuum filiórum Iacob, ad quem factus est sermo Dómini dicens: « Israel erit nomen tuum ».

Et ædificávit de lapídibus altáre in nómine Dómini, fecítque aquæductum quasi per duas aratiúnculas in circúitu altáris; et compósuit ligna, divisítque per membra bovem, et pósuit super ligna, et ait: « Impléte quáttuor hýdrias aqua, et fúndite super holocáustum et super ligna ».

Rursúmque dixit: « Etiam secúndo hoc fácite ». Qui cum fecíssent secúndo, ait: « Etiam tértio idípsum fácite ». Fecerúntque tértio, et currébant aquæ circum altáre, et fossa aquæductus repléta est.

Cumque iam tempus esset ut offerrétur holocáustum, accédens Elías prophéta ait: « Dómine, Deus Abraham et Isaac et Israel, osténde hódie quia tu es Deus Israel et ego servus tuus, et iuxta præcéptum tuum feci ómnia verba hæc. Exáudi me, Dómine, exáudi me, ut discat pópulus iste, quia tu es Dóminus Deus, et tu convertísti cor eórum íterum ».

Cécidit autem ignis Dómini, et vorávit holocáustum, et ligna, et lápides, púlverem quoque, et aquam quæ erat in aquæductu lambens.

Quod cum vidíssent omnis pópulus, cécidit in fáciem suam et ait: « Dóminus ipse est Deus. Dóminus ipse est Deus ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 15, 1-2 a. 4. 5 et 8. 11 (R.: 1)

R. Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te.

1 Consérva me, Deus, quóniam sperávi in te.

2 Dixi Dómino: « Dóminus meus es tu ». R.

4 Multiplicántur dolóres eórum,

qui post deos aliénos acceleravérunt.

Non effúndam libatiónes eórum de sanguínibus. R.

5 Dóminus pars hereditátis meæ et cálicis mei: tu es qui détines sortem meam.

6 Proponébam Dóminum in conspéctu meo semper, quóniam a dextris est mihi, non commovébor. R.

11 Notas mihi fácies vias vitæ, plenitúdinem lætitiæ cum vultu tuo, delectatiónes in dextera tua usque in finem. R.

Alleluia

Ps 24, 4 c. 5 a

R. Allelúia. V. Sémitas tuas, Deus meus, édoce me, dírige me in veritate tua. R. Allelúia.

Evangelium

Non veni solvere sed adimplere.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

5, 17-19

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Nolíte putáre quóniam veni sólvare Legem aut Prophétas, non veni sólvare sed adimplére.

Amen quippe dico vobis: Donec tránseat cælum et terra, iota unum aut unus apex non præteríbit a Lege donec ómnia fiant.

Qui ergo sólverit unum de mandátis istis mínimis et docúerit sic hómínes, mínimus vocábitur in Regno cælórum; qui autem fécerit et docúerit, hic magnus vocábitur in Regno cælórum ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Réspice, Dómine, quæsumus, nostram propítius servitútem, ut quod offérimus sit tibi munus accéptum, et nostræ caritátis augméntum. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 17, 3

Dóminus firmaméntum meum,
et refúgium meum, et liberátor meus.
Deus meus adiútor meus.

Vel:

1 Io 4, 16

Deus caritas est, et qui manet in caritate
in Deo manet et Deus in eo.

Post communionem

Tua nos, Dómine, medicínalis operatio,
et a nostris perversitatibus cleméter expédíat,
et ad ea quæ sunt recta perdúcat.
Per Christum.

Feria quinta**Ant. ad introitum**

Ps 26, 1-2

Dóminus illuminátio mea, et salus mea,
quem timébo?
Dóminus defénsor vitæ meæ,
a quo trepidábo?
Qui tribulant me inimíci mei,
ipsi infirmáti sunt.

Collecta

Deus, a quo bona cuncta procedunt,
tuis largíre supplicibus,
ut cogitémus, te inspiránte, quæ recta sunt,
et, te gubernánte, éadem faciámus.
Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

*Deus illuxit in cordibus nostris
ad illuminationem scientiæ gloriæ Dei.*

Lectio Epistolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

3, 15 — 4, 1. 3-6

Fratres:

Usque in hodiérnum diem cum légitur Móyses velámen est pósito super cor filiórum Israel. Quando autem convérsus fuerit ad Dóminum, aufertur velámen. Dóminus autem Spíritus est: ubi autem Spíritus Dómini, ibi libértas.

Nos vero omnes reveláta fácie glóriam Dómini speculánte, in eámdem imáginem transformámur a glória in glóriam, tamquam a Dómini Spíritu.

Ideo, habénte hanc ministratióne, iuxta quod misericórdiam consecúti sumus, non defícimus. Quod si étiam velátum est Evangélium nostrum, in his qui péreunt est velátum, in quibus deus huius sæculi excæcávit mentes infidélium, ut non fúlgeat illuminátio Evangélii glóriæ Christi, qui est imágo Dei.

Non enim nosmetípsos prædicámus, sed Iesum Christum Dóminum, nos autem servos vestros per Iesum. Quóniam Deus qui dixit: « De ténebris lux splendescat », ipse illúxit in córdibus nostris ad illuminatióne scientiæ glóriæ Dei in fácie Iesu Christi.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 84, 9ab-10. 11-12. 13-14 (R.: cf. 10 b)

R. Inhabítabit glória Dómini in terra nostra.

⁹ Audiam quid loquátur Dóminus Deus,
quóniam loquétur pacem ad plebem suam et sanctos suos.

- ¹⁰ Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus,
ut inhábitet glória in terra nostra. *R.*
- ¹¹ Misericórdia et véritas obviavérunt sibi,
iustítia et pax osculatæ sunt.
- ¹² Véritas de terra orta est,
et iustítia de cælo prospéxit. *R.*
- ¹³ Etenim Dóminus dabit benignitátem,
et terra nostra dabit fructum suum.
- ¹⁴ Iustítia ante eum ambulábit,
et ponet in via gressus suos. *R.*

Anno secundo

Lectio prior

Oravit Elias et cælum dedit pluviam.

Lectio libri primi Regum

18, 41-46

In diébus illis:

Ait Elías ad Achab: « Ascénde, cómede et bibe, quia sonus multæ plúviæ est ». Ascéndit Achab ut coméderet et bíberet. Elías autem ascéndit in vérticem Carméli, et pronus in terram pósuit fáciem suam inter génuua sua.

Et dixit ad púerum suum: « Ascénde et prospice contra mare ». Qui cum ascendisset et contemplátus esset, ait: « Non est quidquam ». Et rursus ait illi: « Revértere septem vícibus ».

In séptima autem vice, ecce nubécula parva, quasi vestígium hóminis, ascendébat de mari. Qui ait: « Ascénde et dic Achab: " Iunge currum tuum et descénde, ne occupet te plúvia " ».

Cumque se vértet huc atque illuc, ecce cæli contenebráti sunt, et nubes et ventus, et facta est plúvia grandis. Ascéndens itaque Achab ábiit in Iézrahel; et

manus Dómini facta est super Eliám, accinctisque lumbis currébat ante Achab, donec veniret in Iézrahel.
Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 64, 10 abcd. 10 e-11. 12-13 (*R.*: 2 a)

- R.* Te decet hymnus, Deus, in Sion.
- ¹⁰ Visitásti terram, et inebriásti eam;
multiplicásti locupletáre eam.
Flumen Dei replétum est aquis;
parásti fruménta illórum. *R.*
Quóniam ita parásti eam.
- ¹¹ Sulcos eius irrigans, glebas eius complánans;
ímbribus emóllis eam, benedicis gérmíni eius. *R.*
- ¹² Coronásti annum benignitáte tua,
et vestígia tua stillábunt pinguédinem.
- ¹³ Stillábunt páscua desérti,
et exsultatíone colles accingéntur. *R.*

Alleluia

Io 13, 34

- R.* Alleluia. *Y.* Mandátum novum do vobis,
dicit Dóminus,
ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos.
R. Alleluia.

Evangelium

Omnis qui irascitur fratri, reus erit iudicio.

✠ Lectio sancti Evangelii secúndum Mattháeum

5, 20-26

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Nisi abundáverit iustítia vestra plus quam scribárum et Pharisæórum, non intrábitis in Regnum cælórum.
Audistis quia dictum est antiquis: " Non occídes " ;

qui autem occiderit, reus erit iudicio. Ego autem dico vobis: Omnis qui irascitur fratri suo, reus erit iudicio, qui autem dixerit fratri suo: "Racha", reus erit concilio; qui autem dixerit: "Fátue", reus erit gehénnæ ignis.

Si ergo offers munus tuum ad altáre, et ibi recordátus fúeris quia frater tuus habet áliquíd advérsus te, relínque ibi munus tuum ante altáre, et vade prius, reconciliáre fratri tuo, et tunc véniens offer munus tuum.

Esto consétiens adversário tuo cito dum es in via cum eo, ne forte tradat te adversárius iúdicí, et iudex tradat te minístro, et in cárcerem mittáris. Amen dico tibi: Non éxies inde donec reddas novíssimum quadrántem ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Réspice, Dómine, quásumus,
nostram propítius servitútem,
ut quod offérimus sit tibi munus accéptum,
et nostræ caritátis augméntum.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 17, 3

Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum,
et liberátor meus. Deus meus adiutor meus.

Vel:

1 Io 4, 16

Deus caritas est, et qui manet in caritate
in Deo manet et Deus in eo.

Post communionem

Tua nos, Dómine, medicínalis operátio,
et a nostris perversitatibus cleméter expédiat,
et ad ea quæ sunt recta perducát.
Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum

Ps 26, 1-2

Dóminus illuminátio mea, et salus mea, quem timébo?
Dóminus defénsor vitæ meæ, a quo trepidábo?
Quí tribulant me inimíci mei, ipsi infirmáti sunt.

Collecta

Deus, a quo bona cuncta procedunt,
tuis largíre supplicibus,
ut cogitémus, te inspiránte, quæ recta sunt,
et, te gubernánte, éadem faciámus.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Qui suscitavit Iesum et nos cum Iesu
suscitabit, et constituet vobiscum.*

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

4, 7-15

Fratres:

Habémus thesáurum istum in vasis fictilibus, ut sublímitas sit virtútis Dei, et non ex nobis; in ómnibus tribulatióne patimur sed non angustiamur, aporiamur sed non destituimur, persecutióne patimur sed non derelinquimur, deicimur sed non perimus, semper mortificatióne Iesu in corpore circumferentes, ut et vita Iesu in corpore nostro manifestetur.

Semper enim nos qui vivimus in mortem tradimur propter Iesum, ut et vita Iesu manifestetur in carne nostra mortáli. Ergo mors in nobis operatur, vita autem in vobis.

Habentes autem eúdem Spíritum fidei, sicut scrip-

tum est: « Crédidi, propter quod locútus sum », et nos crédimus, propter quod et lóquimur, sciéntes quóniam qui suscitávit Dóminum Iesum et nos cum Iesu suscitábit, et constitúet vobíscum.

Omnia enim propter vos, ut grátia, abúndans per multos, gratiárum actiónem abundáre fáciat in glóriam Dei. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 115, 10-11. 15-16. 17-18 (R.: 17 a)

R. Tibi, Dómine, sacrificábo hóstiam laudis.

vel Allelúia.

¹⁰ Crédidi, étiam cum locútus sum:

« Ego humiliátus sum nimis ».

¹¹ Ego dixi in trepidatióne mea:

« Omnis homo mendax ». R.

¹⁵ Pretiósá in conspéctu Dómini
mors sanctorum eius.

¹⁶ O Dómine, ego servus tuus,
ego servus tuus et fílius ancíllæ tuæ.
Dirupísti víncula mea. R.

¹⁷ Tibi sacrificábo hóstiam laudis,
et nomen Dómini invocábo.

¹⁸ Vota mea Dómino reddám
coram omni pópulo eius. R.

Anno secundo

Lectio prior

Sta in monte coram Domino.

Léctio libri primi Regum

19, 9 a. 11-16

In diébus illis:

Cum venísset Elías ad montem Dei Horeb, mansit in spelúnca. Et ecce sermo Dómini ad eum, et ait ei:

« Egrédere, et sta in monte coram Dómino ». Et ecce Dóminus transit.

Et spíritus grandis et fortis, subvértens montes, et cónterens petras ante Dóminum; non in spíritu Dóminus. Et post spíritum, commótio; non in commotióne Dóminus. Et post commotióne, ignis; non in igne Dóminus. Et post ignem, síbilus auræ ténuis.

Quod cum audísset Elías, opéruit vultum suum pállio, et egréssus stetit in óstio spelúncae; et ecce vox ad eum dicens: « Quid hic agis, Elía? »

Et ille respóndit: « Zelo zelátus sum pro Dómino Deo exercítuum; quia dereliquérunt pactum tuum filii Israel, altária tua destruxérunt, prophétas tuos occidérunt gládio: derelíctus sum ego solus, et quærunt ánimam meam ut áuferant eam ».

Et ait Dóminus ad eum: « Vade, et revértere in viam tuam per desértum in Damáscum; cumque pervéneris illuc, unges Házael regem super Síriam, et Iehu, fílium Namsi, unges regem super Israel; Eliséum autem, fílium Saphat, qui est de Abelméhula, unges prophétam pro te ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 26, 7-8 a. 8 b-9 abc. 13-14 (R.: 8 b)

R. Fáciem tuam, Dómine, requíram.

⁷ Exáudi, Dómine, vocem meam qua clamávi,
miserére mei et exáudi me.

⁸ De te dixit cor meum: « Exquírite fáciem eius ». R.
Fáciem tuam, Dómine, requíram.

⁹ Ne avértas fáciem tuam a me,
ne declínes in ira a servo tuo.
Adiútor meus es tu, ne me reicias. R.

¹³ Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

¹⁴ Exspécta Dóminum, viríliter age,
et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum. **Ps.**

Alleluia

Phil 2, 15-16

Ps. Alleluia. **V.** Lucétis sicut luminária in mundo,
verbum vitæ continéntes. **Ps.** Alleluia.

Evangelium

*Omnis qui viderit mulierem
ad concupiscendum eam iam mœchatus est.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

5, 27-32

In illo témpore: Dixit Iesus discíplis suis:

« Audístis quia dictum est: “ Non mœcháberis ”.
Ego autem dico vobis: Omnis qui víderit mulierem ad
concupiscéndum eam iam mœchátus est eam in corde
suo.

Quod si óculus tuus dexter scandalízat te, érue eum
et próice abs te: expedit enim tibi ut péreat unum
membrórum tuórum quam totum corpus tuum mittátur
in gehénnam.

Et si déxtera manus tua scandalízat te, abscide eam
et próice abs te: expedit enim tibi ut péreat unum mem-
brórum tuorum quam totum corpus tuum ábeat in ge-
hénnam.

Dictum est autem: “ Quicúmque dimiserit uxórem
suam, det illi libéllum repúdií ”. Ego autem dico vobis:
Omnis qui dimiserit uxórem suam, excépta fornicatiónis
causa, facit eam mœchári, et qui dimíssam dúxerit, adúl-
terat ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Réspice, Dómine, quæsumus,
nostram propítius servitútem,

ut quod offérimus sit tibi munus accéptum,
et nostræ caritátis augméntum.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 17, 3

Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum,
et liberátor meus. Deus meus adiútor meus.

Vel:

1 Io 4, 16

Deus cáritas est, et qui manet in caritaté
in Deo manet et Deus in eo.

Post communionem

Tua nos, Dómine, medicinális operátio,
et a nostris perversitatibus cleménter expédíat,
et ad ea quæ sunt recta perdúcat.
Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum

Ps 26, 1-2

Dóminus illuminátio mea, et salus mea,
quem timébo?
Dóminus defénsor vitæ meæ,
a quo trepidábo?
Qui tríbulant me inimíci mei, ipsi infirmáti sunt.

Collecta

Deus, a quo bona cuncta procedunt,
tuis largíre supplicibus,
ut cogitémus, te inspiránte, quæ recta sunt,
et, te gubernánte, éadem faciámus.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Eum qui non noverat peccatum,
pro nobis peccatum fecit.*

Lectio Epistolæ secundæ beāti Pauli apóstoli
ad Corínthios 5, 14-21

Fratres:

Cáritas Christi urget nos, æstimántes hoc, quóniam si unus pro ómnibus mórtuus est, ergo omnes mórtui sunt; et pro ómnibus mórtuus est, ut et qui vivunt iam non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mórtuus est et resurrexit.

Itaque nos ex hoc néminem nóvimus secundum carnem; et si cognóvimus secundum carnem Christum, sed nunc iam non nóvimus. Si quis ergo in Christo, nova creatúra; vétera transiérunt, ecce, facta sunt nova.

Omnia autem ex Deo, qui reconciliávit nos sibi per Christum et dedit nobis ministérium reconciliatiónis, quóniam quidem Deus erat in Christo mundum reconcilians sibi, non réputans illis delícta ipsórum, et pónit in nobis verbum reconciliatiónis.

Pro Christo ergo legatióne fúngimur tamquam Deo exhortánte per nos: obsecrámus pro Christo, reconciliámini Deo. Eum qui non nóverat peccátum, pro nobis peccátum fecit, ut nos efficerémur iustítia Dei in ipso.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 1-2. 3-4. 8-9. 11-12 (R.: 8 a)

R. Miserátor et miséricors Dóminus.

1 Benedic, ánima mea, Dómino;
et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.

- 2 Benedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivisci omnes retributiónes eius. R.
- 3 Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis,
qui sanat omnes infirmitates tuas;
- 4 qui rédimet de interitu vitam tuam,
qui coronat te in misericórdia et miseratióibus. R.
- 8 Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
- 9 Non in perpétuum conténdet,
neque in ætérnum irascétur. R.
- 11 Quóniam, quantum exaltátur cælum a terra,
præváluit misericórdia eius super tímētes eum;
- 12 quantum distat ortus ab occidēte,
longe fecit a nobis iniquitates nostras. R.

Anno secundo

Lectio prior

Consurgens Eliseus abiit et secutus est Eliam.

Lectio libri primi Regum 19, 19-21

In diébus illis:

Proféctus Elías de monte, répperit Eliséum, fílium Saphat, arántem in duódecim iugis boum; et ipse in duódecim iugis boum arántibus unus erat.

Cumque venisset Elías ad eum, misit pállium suum super illum. Qui statim, relíctis bobus, cucúrrit post Eliám et ait: « Osculer, oro, patrem meum et matrem meam, et sic sequar te ». Dixítque ei: « Vade et revertere, quod enim meum erat feci tibi ».

Revérsus autem ab eo, tulit par boum, et mactávit illud, et in arátro boum coxit carnes; et dedit pópulo, et comedérunt. Consurgénsque ábiit, et secúsus est Eliám, et ministrábat ei. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 15, 1-2 a et 5. 7-8. 9-10 (R.: cf. 5 a)

R. Tu es, Dómine, pars hereditátis meæ.

1 Consérva me, Deus, quóniam sperávi in te.

2 Dixi Dómino: « Dóminus meus es tu ».

5 Dóminus pars hereditátis meæ et cálicis mei:
tu es qui détines sortem meam. R.7 Benedícam Dóminum qui tríbuit mihi intelléctum;
ínsuper et in nóctibus erudiérunt me renes mei.8 Proponébam Dóminum in conspéctu meo semper,
quóniam a dextris est mihi, non commovébor. R.9 Propter hoc lætátum est cor meum,
et exsultavérunt præcórdia mea;
ínsuper et caro mea requiescet in spe.10 Quóniam non derelinques ánimam meam in inférno,
nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem. R.**Alleluia**

Ps 118, 36 a. 29 b

R. Alleluia. V. Inclína cor meum, Deus,
in testimónia tua;
et legem tuam largíre mihi. R. Alleluia.**Evangelium***Ego dico vobis: Non iurare omnino.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

5, 33-37

In illo témpore: Dixit Iesus discipulis suis:

« Iterum audístis quia dictum est antíquis: “ Non periurábis, reddes autem Dómino iuraménta tua ”.

Ego autem dico vobis: Non iuráre omníno, neque per cælum, quia thronus Dei est, neque per terram, quia scabéllum est pedum eius, neque per Hierosólymam, quia

cívitas est magni Regis; neque per caput tuum iuráveris, quia non potes unum capíllum album fácere aut nigrum.

Sit autem sermo vester: “ Est, est ”; “ Non, non ”: quod autem his abundántius est a Malo est ».

Verbum Dómini.

Super oblataRéspice, Dómine, quæsumus,
nostram propítius servitútem,
ut quod offérimus sit tibi munus accéptum,
et nostræ caritátis augméntum.
Per Christum.**Ant. ad communionem**

Ps 17, 3

Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum,
et liberátor meus. Deus meus adiútor meus.**Vel:**

1 Io 4, 16

Deus caritas est, et qui manet in caritate
in Deo manet et Deus in eo.**Post communionem**Tua nos, Dómine, medicínalis operátio,
et a nostris perversitátibus cleméter expédíat,
et ad ea quæ sunt recta perdúcat.
Per Christum.

DOMINICA XI « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 26, 7. 9

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te.
Adiutor meus esto, ne derelinquas me,
neque despicias me, Deus salutáris meus.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, in te sperántium fortitúdo,
invoctiónibus nostris adesto propítius,
et, quia sine te nihil potest mortális infirmitas,
grátiae tuæ præsta semper auxiliium,
ut, in exsequéndis mandátis tuis,
et voluntáte tibi et actiône placeámus.
Per Dóminum.

Anno A

Lectio prima

Eritis mihi in regnum sacerdotale et gens sancta.

Lectio libri Exodi

19, 2-6 a

In diébus illis:

Perveniéntes filii Israel usque in désertum Sínai,
castrametáti sunt in eódem loco; ibique Israel fixit
tentória e regione montis.

Móyses autem ascéndit ad Deum; vocavítque eum
Dóminus de monte et ait: « Hæc dices dómui Iacob,
et annuntiábis filiis Israel: “ Vos ipsi vidistis quæ fé-
cerim Ægýptiis, quómodo portáverim vos super alas
aquilárum, et assúmpserim mihi.

Si ergo audiéritis vocem meam, et custodiéritis pac-
tum meum, éritis mihi in pecúlium de cunctis pópulis;
mea est enim omnis terra. Et vos éritis mihi in regnum
sacerdotále et gens sancta ” ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 99, 2. 3. 5 (R.: 3 c)

R. Nos pópulus eius et oves pásuæ eius.

- 1 Iubiláte Dómino, omnis terra,
servíte Dómino in lætítia;
introíte in conspéctu eius in exsultatióne. R.
- 3 Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus;
ipse fecit nos, et ipsius sumus,
pópulus eius et oves pásuæ eius. R.
- 5 Quóniam suávis est Dóminus;
in ætérnum misericórdia eius,
et usque in generatiónem et generatiónem
véritas eius. R.

Lectio secunda

*Si reconciliati sumus per mortem Filii,
multo magis salvi erimus in vita ipsius.*

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

5, 6-11

Fratres:

Christus, cum adhuc infirmi essémus, secúndum
tempus pro ímpiis mórtuus est.

Vix enim pro iusto quis móritur; nam pro bono
fórsitan quis et áudeat mori; comméndat autem suam
caritátem Deus in nos, quóniam cum adhuc peccatóres
essémus Christus pro nobis mórtuus est.

Multo igitur magis iustificáti nunc in ságuine ip-
sius, salvi érimus ab ira per ipsum.

Si enim cum inimici essémus reconciliati sumus Deo per mortem Filii eius, multo magis reconciliati salvi érimus in vita ipsius: non solum autem, sed et gloriámur in Deo per Dóminum nostrum Iesum Christum, per quem nunc reconciliatiónem accépi-mus.

Verbum Dómini.

Alleluia

Mc 1, 15

R. Alleluia. **V.** Appropinquávit Regnum Dei: pænitémini et créдите Evangélio.
R. Alleluia.

Evangélium

Convocatis duodecim discipulis suis, misit eos.

✠ **Léctio sancti Evangélii secúndum Mattháum**

9, 36 — 10, 8

In illo témpore:

Videns Iesus turbas, misértus est eis quia erant vexati et iacéntes sicut oves non habéntes pastórem. Tunc dicit discipulis suis: « Messis quidem multa, operárii autem pauci: rogáte ergo Dóminum messis ut mittat operários in messem suam ».

Et convocatis duódecim discipulis suis, dedit illis potestátem spírituum immundórum ut eicerent eos et curárent omnem languórem et omnem infirmitátem.

Duódecim autem Apostolórum nómina sunt hæc: primus Simon qui dicitur Petrus, et Andréas frater eius, et Iacóbus Zebedæi et Ioánnes frater eius, Philíppus et Bartholomæus, Thomas et Matthæus publicánus, Iacóbus Alphæi et Thaddæus, Simon Cananáus et Iudas Iscariótes qui et tradidit eum.

Hos Duódecim misit Iesus, præci-piens eis et dicens: « In viam géntium ne abiéritis, et in civitátes Sa-

maritanórum ne intravéritis; sed pótius ite ad oves quæ perierunt domus Israel.

Eúntes autem prædicáte dicéntes: “ Appropinquávit Regnum cælórum ”. Infirmos curáte, mórtuos suscitáte, leprósos mundáte, dáemones eícite; gratis accepistis gratis date ». — Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

Exaltavi lignum humile.

Léctio libri Ezechiélis prophétæ

17, 22-24

Hæc dicit Dóminus Deus:

« Et sumam ego de medúlla cedri sublimis, et ponam de vértice ramórum eius ténerum, distringam, et plantábo super montem excélsam et eminentem.

In monte sublími Israel plantábo illud, et erúmpet in germen, et fáciét fructum, et erit in cedrum magnam, et habitábunt sub ea omnes vólucres, et univérsam volátile sub umbra fróndium eius nidificábit.

Et scient ómnia ligna regiónis quia ego Dóminus humiliávi lignum sublíme, et exaltávi lignum húmile, et siccávi lignum víride, et frondére feci lignum áridum. Ego Dóminus locútus sum et feci ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 91, 2-3. 13-14. 15-16 (R.: cf. 2 a)

R. Bonum est confitéri tibi, Dómine.

² Bonum est confitéri Dómino,
et psállere nómini tuo, Altíssime,
³ annuntiáre mane misericórdiam tuam,
et veritátem tuam per noctem. **R.**

- 13 Iustus ut palma florébit,
sicut cedrus Líbani succrésctet.
- 14 Plantáti in domo Dómini,
in átriis Dei nostri florébunt. *R.*
- 15 Adhuc fructus dabunt in senécta,
úberes et bene viréntes erunt,
- 16 ut annúntient quóniam rectus Dóminus,
refúgium meum, et non est iníquitas in eo. *R.*

Lectio secunda

*Contendimus sive præsentes, sive absentes,
placere Domino.*

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios **5, 6-10**

Fratres:

Audéntes semper, et sciéntes quóniam dum præsén-
tes sumus in córpore peregrinámur a Dómino, per fidem
enim ambulámus et non per spéciem — audémus autem
et bonam voluntátem habémus magis peregrinári a cór-
pore et præséntes esse ad Dóminum.

Et ideo conténdimus sive præséntes, sive abséntes,
placére illi. Omnes enim nos manifestári opórtet ante
tribúnal Christi, ut réferat unusquisque pro eis quæ per
corpus gessit, sive bonum sive malum.

Verbum Dómini.

Alleluia

- R.* Alleluía. *Y.* Semen est verbum Dei,
sator autem Christus;
omnis qui ínvenit eum, manébit in ætérnum.
R. Alleluía.

Evangelium

*Minus erat omnibus seminibus,
et fit maius omnibus holeribus.*

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum **4, 26-34**

In illo témpore: Dicébat Iesus turbis:

« Sic est Regnum Dei, quemádmódu si homo iá-
ciat seméntem in terram et dórmiat et exsúrgat nocte
ac die, et semen gérmínet et incrésctat dum nescit ille.
Ultero terra fructíficat, primum herbam, deínde spicam,
deínde plenum fruméntum in spica. Et cum se prodú-
xerit fructus, statim mittit falcem, quóniam adest mes-
sis ».

Et dicébat: « Quómodo assimilábimus Regnum Dei,
aut in qua parábola ponémus illud?

Sicut granum sinápis, quod cum seminátum fúerit in
terra, minus est ómnibus seminibus quæ sunt in terra,
et cum seminátum fúerit, ascéndit et fit maius ómnibus
holéribus et facit ramos magnos, ita ut possint sub
umbra eius aves cæli habitáre ».

Et tálibus multis parábolis loquebátur eis verbum,
prout póterant audíre; sine parábola autem non loque-
bátur eis, seórsum autem discíplulis suis disserébat óm-
nia. — Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

*Dominus transtulit peccatum tuum:
non morieris.*

Léctio libri secúndi Samuélis **12, 7-10. 13**

In diébus illis:

Dixit Nathan ad David: « Tu es ille vir.

Hæc dicit Dóminus Deus Israel: "Ego unxi te in regem super Israel, et ego éruí te de manu Saul, et dedi tibi domum dóm̄ini tui et uxóres dóm̄ini tui in sinu tuo, dedíque tibi domum Israel et Iuda; et, si parva sunt ista, adíciam tibi multo maióra.

Quare ergo contempsisti verbum Dóm̄ini, ut fáceres malum in conspéctu meo? Uríam Hetháeum percussisti gládio, et uxórem illíus accepísti in uxórem tibi, et interfecísti eum gládio filiórum Ammon.

Quamóbrem non recédet gladius de domo tua usque in sempitérnum, eo quod despéxeris me, et túleris uxórem Uríæ Hetháei, ut esset uxor tua " ».

Et dixit David ad Nathan: « Peccávi Dóm̄ino ». Dixítque Nathan ad David: « Dóm̄inus quoque tránstulit peccátum tuum: non moriérís ». — Verbum Dóm̄ini.

Psalmus responsorius

Ps 31, 1-2. 5. 7. 11 (R.: cf. 5 d)

R. Remítte, Dómine, culpam peccáti mei.

- ¹ Beátus cui remíssa est iniquitas,
et obtéctum est peccátum.
- ² Beátus vir cui non imputávit Dóm̄inus delíctum,
nec est in spírítu eius dolus. R.
- ⁵ Peccátum meum cógnitum tibi feci,
et delíctum meum non abscondi.
Dixi: « Confitébor advérsus me
iniquitátem meam Dóm̄ino ».
Et tu remisísti impietátem peccáti mei. R.
- ⁷ Tu es refúgium meum, a tribulatióne conservábis me;
exsultatióibus salútis circúmdabis me. R.
- ¹¹ Lætámini in Dóm̄ino et exsultáte, iusti,
et gloriámini, omnes recti corde. R.

Lectio secunda

Vivo iam non ego, vivit vero in me Christus.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Gálatas

2, 16. 19-21

Fratres:

Sciéntes quod non iustificátur homo ex opéribus Legis nisi per fidem Iesu Christi, et nos in Christum Iesum credídimus, ut iustificémur ex fide Christi et non ex opéribus Legis, quóniam ex opéribus Legis non iustificábitur omnis caro.

Ego enim per Legem Legi mórtuus sum ut Deo vivam. Christo confíxus sum cruci: vivo autem iam non ego, vivit vero in me Christus; quod autem nunc vivo in carne, in fide vivo Filii Dei, qui diléxit me et trádidit se ipsum pro me.

Non irrítam fácio grátiam Dei; si enim per Legem iustítia, ergo Christus gratis mórtuus est.

Verbum Dóm̄ini.

Alleluia

1 Io 4, 10 b

R. Allelúia. V. Deus prior diléxit nos,
et misit Filium suum propitiatiónem pro
peccátis nostris. R. Allelúia.

Evangelium *

*Remissa sunt peccata eius multa,
quoniam dilexit multum.*

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

7, 36 — 8, 3

In illo témpore:

Rogábat Iesum quidam de Phariséis ut manducáret cum illo; et ingressus domum Phariséi discúbuit.

Et ecce mŭlier quæ erat in civitatē peccātrix, ut cognōvit quod accūbuit in domo Pharisæi, attulit alabastrum unguenti et stans retro secus pedes eius flens, lacrimis cœpit rigāre pedes eius et capillis cāpitis sui tergēbat, et osculabātur pedes eius et unguento ungebāt.

Videns autem Pharisæus qui vocāverat eum, ait intra se dicens: « Hic si esset prophēta sciret ūtque quæ et qualis mŭlier quæ tangit eum, quia peccātrix est ».

Et respōndens Iesus dixit ad illum: « Simon, habeo tibi aliquid dicere ».

At ille ait: « Magister, dic ».

« Duo debitōres erant cuīdam fæneratōri; unus debēbat denārios quingētos, alius quinquagīnta. Non habentibus illis unde redderent, donāvit utrisque. Quis ergo eōrum plus diliget eum? »

Respōndens Simon dixit: « Æstimo quia is cui plus donāvit ».

At ille dixit ei: « Recte iudicāsti ».

Et convērsus ad mulierem, dixit Simōni: « Vides hanc mulierem? Intrāvi in domum tuam, aquam pedibus meis non dedīsti: hæc autem lacrimis rigāvit pedes meos et capillis suis tersit.

Osculum mihi non dedīsti: hæc autem ex quo intrāvi non cessāvit osculāri pedes meos. Oleo caput meum non unxīsti: hæc autem unguento unxit pedes meos.

Propter quod dico tibi: Remīssa sunt peccāta eius multa, quōniam dilēxit multum; cui autem minus dimittitur, minus diligit ».

Dixit autem ad illam: « Remīssa sunt peccāta tua ». Et cœpērunt qui simul accumbēbant dicere intra se: « Quis est hic, qui etiā peccāta dimittit? »

Dixit autem ad mulierem: « Fides tua te salvam fecit; vade in pace ».

Et factum est deinceps et ipse iter faciēbat per civitatē et castellum prædicans et evangelizans Regnum Dei, et Duodecim cum illo, et mulieres aliquæ, quæ erant curatæ a spirītibus malignis et infirmitatibus, Mariā quæ vocātur Magdalēne, de qua dæmōnia septem exierant, et Ioānna uxor Chuza, procuratoris Herōdis, et Susanna et aliæ multæ, quæ ministrābant eis de facultatibus suis. — Verbum Dōmini.

vel brevior

✠ Lēctio sancti Evangēlii secūndum Lucam 7, 36-50

In illo tēpore:

Rogābat Iesum quidam de Pharisæis ut manducāret cum illo; et ingressus domum Pharisæi discubuit.

Et ecce mŭlier quæ erat in civitatē peccātrix, ut cognōvit quod accūbuit in domo Pharisæi, attulit alabastrum unguenti et stans retro secus pedes eius flens, lacrimis cœpit rigāre pedes eius et capillis cāpitis sui tergēbat, et osculabātur pedes eius et unguento ungebāt.

Videns autem Pharisæus qui vocāverat eum, ait intra se dicens: « Hic si esset prophēta sciret ūtque quæ et qualis mŭlier quæ tangit eum, quia peccātrix est ».

Et respōndens Iesus dixit ad illum: « Simon, habeo tibi aliquid dicere ».

At ille ait: « Magister, dic ».

« Duo debitōres erant cuīdam fæneratōri; unus debēbat denārios quingētos, alius quinquagīnta. Non habentibus illis unde redderent, donāvit utrisque. Quis ergo eōrum plus diliget eum? »

Respóndens Simon dixit: « Æstimo quia is cui plus donávit ».

At ille dixit ei: « Recte iudicásti ».

Et convérsus ad mulierem, dixit Simóni: « Vides hanc mulierem? Intrávi in domum tuam, aquam pédibus meis non dedísti: hæc autem lácrimis rigávit pedes meos et capíllis suis tersit.

Osculum mihi non dedísti: hæc autem ex quo intrávi non cessávit osculári pedes meos. Oleo caput meum non unxísti: hæc autem unguénto unxit pedes meos.

Propter quod dico tibi: Remíssa sunt peccáta eius multa, quóniam diléxit multum; cui autem minus dimíttitur, minus díligit ».

Dixit autem ad illam: « Remíssa sunt peccáta tua ». Et coépérunt qui simul accumbébant dícere intra se: « Quis est hic, qui étiam peccáta dimíttit? »

Dixit autem ad mulierem: « Fides tua te salvam fecit; vade in pace ».

Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Deus, qui humáni géneris utrámque substántiam præsentium múnerum et aliménto végetas et rénovas sacraménto, tríbue, quæsumus, ut eórum et corpóribus nostris subsídium non desit et méntibus.

Per Christum.

Præfatio de dominicis « per annum », pp. 752-759.

Ant. ad communionem

Ps 26, 4

Unum pétii a Dómino, hoc requíram, ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ.

Vel:

Io 17, 11

Pater sancte, serva eos in nómine tuo, quos dedísti mihi, ut sint unum sicut et nos, dicit Dóminus.

Post communionem

Hæc tua, Dómine, sumpta sacra commúnio, sicut fidélium in te uniónem præsignat, sic in Ecclésia tua unitátis operétur effectum. Per Christum.

Feria secunda

Ant. ad introitum

Ps 26, 7. 9

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te. Adiútor meus esto, ne derelínquas me, neque despicias me, Deus salutáris meus.

Collecta

Deus, in te sperántium fortitúdo, invocatióne nostris adesto propítius, et, quia sine te nihil potest mortális infírmitas, grátiae tuæ præsta semper auxiliúm, ut, in exsequéndis mandátis tuis, et voluntáte tibi et actiône placeámus. Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Exhibentes nos sicut Dei ministros.*Lectio Epistolæ secundæ beāti Pauli apostoli
ad Corinthios 6, 1-10

Fratres:

Adiuuantes, et exhortamur ne in vacuum gratiam Dei recipiatis — ait enim: «Tempore accepto, exaudi vi te et in die salutis adiuvi te». Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis —,

nemini dantes ullam offensionem, ut non vituperetur ministerium, sed in omnibus exhibentes nosmetipsos sicut Dei ministros,

in multa patientia, in tribulationibus, in necessitatibus, in angustiis, in plagis, in carceribus, in seditionibus, in laboribus, in vigiliis, in ieiuniis, in castitate, in scientia, in longanimitate, in suavitate, in Spiritu Sancto, in caritate non ficta, in verbo veritatis, in virtute Dei: per arma iustitiae a dextris et sinistris, per gloriam et ignobilitatem, per infamiam et bonam famam:

ut seductores et veraces, sicut qui ignoti et cogniti, quasi morientes et ecce vivimus, ut castigati et non tortificati, quasi tristes, semper autem gaudentes, sicut egentes, multos autem locupletantes, tamquam nihil habentes et omnia possidentes. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 97, 1. 2-3 ab. 3 cd-4 (R.: 2 a)

R. Notum fecit Dominus salutare suum.

1 Cantate Domino canticum novum
quia mirabilia fecit.Salvavit sibi dextera eius,
et brachium sanctum eius. R.

2 Notum fecit Dominus salutare suum,
in conspectu gentium revelavit iustitiam suam.
3 Recordatus est misericordiae suae
et veritatis suae domui Israel. R.

Viderunt omnes termini terrae
salutare Dei nostri.
4 Iubilate Deo, omnis terra,
erumpite, exultate et psallite. R.

Anno secundo

Lectio prior

Lapidatus est Naboth et mortuus est.

Lectio libri primi Regum 21, 1-16

Tempore illo, vinea erat Naboth Iezrahelita, quae erat in Iezrahel iuxta palatium Achab, regis Samariae.

Locutus est ergo Achab ad Naboth, dicens: «Da mihi vineam tuam, ut faciam mihi hortum olerum, quia vicina est et prope domum meam; daboque tibi pro ea vineam meliorem, aut, si commodius tibi putas, argenti pretium, quanto digna est».

Cui respondit Naboth: «Propitius sit mihi Dominus, ne dem hereditatem patrum meorum tibi».

Venit ergo Achab in domum suam, indignans et frendens super verbo, quod locutus fuerat ad eum Naboth Iezrahelites, dicens: «Non dabo tibi hereditatem patrum meorum». Et proiciens se in lectulum suum avertit faciem suam ad parietem, et non comedit panem.

Ingressa est autem ad eum Iezabel uxor sua dixitque ei: «Quid est hoc unde anima tua contristata est? et quare non comedis panem?»

Qui respondit ei: «Locutus sum Naboth Iezrahelita, et dixi ei: Da mihi vineam tuam, accepta pecunia; aut,

si tibi placet, dabo tibi vineam meliorem pro ea; et ille ait: "Non dabo tibi vineam meam".

Dixit ergo ad eum Iézabel, uxor eius: « Grandis auctoritatis es, et bene regis regnum Israel. Surge, et cómede panem, et æquo ánimo esto; ego dabo tibi vineam Naboth Iezrahelítæ ».

Scriptis itaque litteras ex nómine Achab, et signávit eas ánulo eius; et misit ad maióres natu et optimátes, qui erant in civitaté eius, et habitábant cum Naboth.

Litterárum autem hæc erat senténtia: « Prædicáte ieiúnium, et sedére fácite Naboth inter primos pópuli; et submíttite duos viros fílios Béliál contra eum, et falsum testimónium dicant: "Benedíxit Deum et regem"; et edúcite eum et lapidáte, sicque moriátur ».

Fecérunt ergo cives eius maióres natu et optimátes, qui habitábant cum eo in urbe, sicut præcéperat eis Iézabel et sicut scriptum erat in litteris, quas miserat ad eos.

Prædicáverunt ieiúnium, et sedére fecérunt Naboth inter primos pópuli; et, addúctis duóbus viris fíliis diaboli, fecérunt eos sedére contra eum.

At illi, scílicet ut viri diabólici, dixérunt contra eum testimónium coram multitudíne: « Benedíxit Naboth Deum et regem ». Quamóbrem eduxérunt eum extra civitaté, et lapídibus interfecérunt. Miserúntque ad Iézabel, dicétes: « Lapidátus est Naboth et mórtuus est ».

Factum est autem, cum audísset Iézabel lapidátum Naboth et mórtuum, locúta est ad Achab: « Surge, et pösside vineam Naboth Iezrahelítæ, qui nóluit tibi acquiescere et dare eam, accépta pecúnia; non enim vivit Naboth, sed mórtuus est ».

Quod cum audísset Achab, mórtuum vidélicet Naboth, surréxit, et descendébat in vineam Naboth Iezrahelítæ, ut possidéret eam. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 5, 2-3. 5-6. 7 (R.: 2 b)

R. Intéllege gémitum meum, Dómine.

2 Verba mea áuribus pércipe, Dómine; intéllege gémitum meum.

3 Inténde voci clamóris mei, rex meus et Deus meus. R.

5 Quóniam non Deus volens iniquitátem tu es; neque habitábit iuxta te malignus, neque permanébunt iniústi ante óculos tuos. R.

7 Odísti omnes qui operántur iniquitátem, perdes omnes qui loquúntur mendácium; virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus. R.

Alleluia

Ps 118, 105

R. Alleluia. Y. Lucérna pédibus meis verbum tuum, et lumen sémitis meis. R. Alleluia.

Evangelium

Ego dico vobis: Non resistere malo.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

5, 38-42

In illo témpore: Dixit Iesus discíplis suis:

« Audístis quia dictum est: "Oculum pro óculo et dentem pro dente".

Ego autem dico vobis: Non resistere malo; sed si quis te percússerit in dextera maxilla tua, præbe illi et álteram; et ei qui vult tecum iudício conténdere et túnicam tuam tóllere, remítte ei et pállium; et quicúmque te angariáverit mille passus, vade cum illo duo. Qui petit a te, da ei, et volénti mutuári a te, ne avertáris ». Verbum Dómini.

Super oblata

Deus, qui humáni géneris utrámque substántiam
præséntium múnerum et aliménto végetas
et rénovas sacraménto,
tribue, quæsumus,
ut eórum et corpóribus nostris subsídium non desit
et méntibus.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 26, 4

Unum pétii a Dómino, hoc requíram,
ut inhábitem in domo Dómini
ómnibus diébus vitæ meæ.

Vel:

Io 17, 11

Pater sancte, conserva eos in nómine tuo, quos dedísti mihi,
ut sint unum sicut et nos, dicit Dóminus.

Post communionem

Hæc tua, Dómine, sumpta sacra commúnio,
sicut fidélium in te uniónem præsignat,
sic in Ecclésia tua unitátis operétur efféctum.
Per Christum.

Feria tertia**Ant. ad introitum**

Ps 26, 7. 9

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te.
Adiútor meus esto, ne derelínquas me,
neque despicias me, Deus salutáris meus.

Collecta

Deus, in te sperántium fortitúdo,
invocatióne nostris adésto propítius,
et, quia sine te nihil potest mortális infírmitas,

grátia tuæ præsta semper auxiliúm,
ut, in exsequéndis mandátis tuis,
et voluntáte tibi et actiône placeámus.
Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior***Christus propter vos egenus factus est.*

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Coríntios

8, 1-9

Notam fácimus vobis, fratres, grátiam Dei quæ data
est in Ecclésiis Macedóniæ, quod in multo experiménto
tribulatiónis abundántia gáudii ipsórum et altíssima
paupértas eórum abundávit in divítias simplicitátis eó-
rum; quia secúndum virtútem, testimónium reddo, et su-
pra virtútem, voluntárii fuérunt cum multa exhortatió-
ne obsecrántes nos grátiam et communicatióne mini-
stérii quod fit in sanctos

— et non sicut sperávimus, sed semetípsos dedérunt
primum Dómino, deínde nobis per voluntátem Dei, ita
ut rogarémus Titum ut quemámodum cœpit ita et per-
ficiat in vos étiam grátiam istam.

Sed sicut in ómnibus abundátis, fide et sermóne et
sciéntia et omni sollicitúdiné et caritate ex nobis in vo-
bis, ut et in hac grátia abundétis.

Non quasi ímperans dico, sed per aliórum sollici-
túdinem étiam vestræ caritátis ingénitum bonum cóm-
probans; scitis enim grátiam Dómini nostri Iesu Christi,
quóniam propter vos egenus factus est cum esset dives,
ut illíus inópia vos dívites essétis.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 145, 2 bc. 5-6. 7. 8-9 a (R.: 2 a)

R. Lauda, ánima mea, Dóminum.

vel Allelúia.

- 2 Laudábo Dóminum in vita mea,
psallam Deo meo, quámdui fúero. R.
- 5 Beátus cuius Deus Iacob est adiútor,
cuius spes in Dómino Deo suo.
- 6 Qui fecit cælum et terram,
mare et ómnia quæ in eis sunt.
Qui custódit veritátem in sæculum. R.
- 7 Facit iudícium opprëssis,
dat escam esuriéntibus.
Dóminus solvit compeditos. R.
- 8 Dóminus illúminat cæcos,
Dóminus érigit deprëssos,
Dóminus díligit iustos,
- 9 Dóminus custódit ádvenas. R.

Anno secundo

Lectio prior

Peccare fecisti Israel.

Lectio libri primi Regum

21, 17-29

Postquam mórtuus est Naboth, factus est sermo Dómini ad Elíam Thesbítén, dicens: « Surge, et descénde in occúrsum Achab regis Israel, qui est in Samaría; ecce ad véneam Naboth descéndit ut possídeat eam.

Et loquéris ad eum dicens: “ Hæc dicit Dóminus: Occidisti, însuper et possedísti ”. Et post hæc addes: “ Hæc dicit Dóminus: In loco hoc, in quo línxérunt canes sánguinem Naboth, lambent quoque sánguinem tuum ” ».

Et ait Achab ad Elíam: « Num invenísti me inimícum tibi? »

Qui dixit: « Inveni, eo quod venúndatus sis ut fáceres malum in conspéctu Dómini. Ecce ego indúcam super te malum, et démetam posterióra tua; et interficiam de Achab mingéntem ad parietem, et clausum et últimum in Israel.

Et dabo domum tuam sicut domum Ieróboam, filii Nabat, et sicut domum Báasa, filii Ahía, quia egísti ut me ad iracúndiam provocáres, et peccáre fecísti Israel.

Sed et de Iézabel locútus est Dóminus, dicens: “ Canes cómedent Iézabel in agro Iézrahel. Si mórtuus fúerit Achab in civitáte, cómedent eum canes; si autem mórtuus fúerit in agro, cómedent eum vólucres cæli ” ».

Igitur non fuit alter talis sicut Achab, qui venúndatus est ut fáceret malum in conspéctu Dómini; concitávit enim eum Iézabel uxor sua, et abominábilis factus est, in tantum ut sequerétur idóla, quæ fécerant Amorrhæi, quos consúmpsit Dóminus a fácie filiórum Israel.

Itaque, cum audísset Achab sermónes istos, scídít vestiménta sua, et opéruit cilício carnem suam; ieiunávitque, et dormívit in sacco, et ambulávit demísso cápíte.

Et factus est sermo Dómini ad Elíam Thesbítén, dicens: « Nonne vidísti humiliátum Achab coram me? Quia ígitur humiliátus est mei causa, non indúcam malum in diébus eius, sed in diébus filii sui ínferam malum dómui eius ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 50, 3-4. 5-6 a. 11 et 16 (R.: cf. 3 a)

R. Miserére, Dómine, quia peccávimus.

- 3 Miserére mei, Deus, secúndum misericórdiam tuam; et secúndum multitudínem miseratiónum tuárum

dele iniquitatem meam.

- ⁴ Amplius lava me ab iniquitate mea,
et a peccato meo munda me. *R.*
- ⁵ Quoniam iniquitatem meam ego cognosco,
et peccatum meum contra me est semper.
- ⁶ Tibi, tibi soli peccavi, et malum coram te feci. *R.*
- ¹¹ Averte faciem tuam a peccatis meis,
et omnes iniquitates meas dele.
- ¹⁶ Libera me de sanguinibus, Deus, Deus salutis meae,
et exultabit lingua mea iustitiam tuam. *R.*

Alleluia

Io 13, 34

R. Alleluia. *V.* Mandatum novum do vobis,
dicit Dominus,
ut diligatis invicem, sicut dilexi vos.
R. Alleluia.

Evangelium

Diligite inimicos vestros.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum
5, 43-48

In illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis:

« Audistis quia dictum est: “ Diliges proximum tuum
et odio habebis inimicum tuum ”.

Ego autem dico vobis: Diligite inimicos vestros et
orate pro persecutibus vos, ut sitis filii Patris vestri
qui in caelis est, quia solem suum oriri facit super ma-
los et bonos et pluit super iustos et iniustos.

Si enim dilexeritis eos qui vos diligunt, quam mer-
cedem habetis? Nonne et publicani hoc faciunt? Et si
salutaveritis fratres vestros tantum, quid amplius fa-
citis? Nonne et ethnici hoc faciunt?

Estote ergo perfecti sicut Pater vester caelestis per-
fectus est ». — Verbum Domini.

Super oblata

Deus, qui humani generis utramque substantiam
praesentium munerum et alimento vegetas
et renovas sacramento,
tribue, quaesumus,
ut eorum et corporibus nostris subsidium non desit
et mentibus.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 26, 4

Unum petii a Domino, hoc requiram,
ut inhabitem in domo Domini
omnibus diebus vitae meae.

Vel:

Io 17, 11

Pater sancte, conserva eos in nomine tuo, quos dedisti mihi,
ut sint unum sicut et nos, dicit Dominus.

Post communionem

Haec tua, Domine, sumpta sacra communitio,
sicut fidelium in te unionem praesignat,
sic in Ecclesia tua unitatis operetur effectum.
Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum

Ps 26, 7. 9

Exaudi, Domine, vocem meam, qua clamavi ad te.
Adiutor meus esto, ne derelinquas me,
neque despicias me, Deus salutaris meus.

Collecta

Deus, in te sperantium fortitudo,
invocationibus nostris adesto propitius,

et, quia sine te nihil potest mortális infirmitas,
grátiae tuæ præsta semper auxiliū,
ut, in exsequendis mandátis tuis,
et voluntáte tibi et actiōne placeámus.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Hilarem datorem diligit Deus.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 9, 6-11

Fratres:

Qui parce séminat parce et metet, et qui séminat
in benedictiōnibus in benedictiōnibus et metet. Unus-
quisque prout destinávit corde suo, non ex tristítia aut
ex necessitatē, hilarem enim datorem diligit Deus.

Potens est autem Deus omnem grátiam abundáre
fácere in vobis, ut, in ómnibus semper omnem sufficién-
tiam habéntes, abundétis in omne opus bonum, sicut
scriptum est: « Dispérsit, dedit paupéribus, iustítia eius
manet in ætérnum ».

Qui autem adminístrat semen seminánti, et panem
ad manducándum præstábit et multiplicábit semen ve-
strum et augébit increméta frugum iustítiae vestrae. In
ómnibus locupletáti in omnem simplicitátem, quæ ope-
rátur per nos gratiárum actiōnem Deo.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 111, 1-2. 3-4. 9 (R.: 1 a)

R. Beátus vir qui timet Dóminum.

Beátus vir qui timet Dóminum,
in mandátis eius cupit nimis.

- 2 Potens in terra erit semen eius,
generátio rectórum benedicétur. R.
- 3 Glória et divítiae in domo eius,
et iustítia eius manet in sáculum sáculi.
- 4 Exórtum est in ténebris lumen rectis,
miséricors et miserátor et iustus. R.
- 9 Distribuit, dedit paupéribus;
iustítia eius manet in sáculum sáculi,
cornu eius exaltábitur in glória. R.

Anno secundo

Lectio prior

Ecce currus igneus, et ascendit Elias in cælum.

Léctio libri secúndi Regum 2, 1. 6-14

Cum leváre vellet Dóminus Eliám per túrbinem in
cælum, ibant Eliás et Eliséus de Gálgalis. Cumque ve-
nissent Iérico dixit Eliás ad Eliséum: « Sede hic, quia
Dóminus misit me usque ad Iordánem ». Qui ait: « Vi-
vit Dóminus, et vivit ánima tua, quia non derelín-
quam te ».

Iérunt ígitur ambo páriter. Et quinquaginta viri de
filiis prophetárum secúti sunt eos, qui et steterunt e
contra longe; illi autem ambo stabant super Iordánem.

Tulítque Eliás pállium suum, et invólvit illud, et
percússit aquas, quæ divisæ sunt in utrámque partem;
et transiérunt ambo per siccum.

Cumque transisset, Eliás dixit ad Eliséum: « Póstu-
la quod vis ut fáciam tibi, ántequam tollar a te ». Di-
xítque Eliséus: « Obsecro ut fiat in me duplex spíritus
tuus ». Qui respóndit: « Rem difícillem postulásti; át-
tamen si víderis me, quando tollar a te, erit tibi quod
petísti; si autem non víderis, non erit ».

Cumque pérgerent, et incedéntes sermocinaréntur, ecce currus ígneus et equi ígnei divisérunt utrúmque; et ascéndit Elías per túrbinem in cælum.

Eliséus autem vidébat et clamábat: « Pater mi! Pater mi! Currus Israel et auríga eius! » Et non vidit eum ámplius. Apprehénditque vestiménta sua, et scidit illa in duas partes. Et levávit pállium Elíæ, quod ceciderat ei.

Reversúsque stetit super ripam Iordánis. Et pállio Elíæ, quod ceciderat ei, percússit aquas, et non sunt divisæ; et dixit: « Ubi est Deus Elíæ étiam nunc? » Percussítque aquas, et divisæ sunt huc atque illuc, et tránsiit Eliséus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 30, 20. 21. 24 (R.: 25)

R. Confortétur cor vestrum,
omnes qui sperátis in Dómino.

²⁰ Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine,
quam abscondísti timéntibus te.
Perfecísti eis qui sperant in te,
in conspéctu filiórú hómínium. R.

²¹ Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuæ
a conturbatióne hómínium;
próteges eos in tabernáculo
a contradicióne linguárum. R.

²⁴ Dilígite Dóminum, omnes sancti eius:
fidéles consérvat Dóminus,
et retríbuet abundánter faciéntibus supérbiam. R.

Alleluia Io 14, 23

R. Allelúia. γ. Si quis diligit me, sermónem meum
servábit, dicit Dóminus;
et Pater meus diliget eum, et ad eum
veniémus. R. Allelúia.

Evangelium

Pater tuus qui videt in abscondito reddet tibi.

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Matthæum
6, 1-6. 16-18

In illo témpore: Dixit Iesus discíplis suis:

« Atténdite ne iustítiam vestram faciátis coram
hómínibus ut videámini ab eis; alióquin mercédem non
habétis apud Patrem vestrum qui in cælis est.

Cum ergo fácies eleemósynam, noli tuba cánere ante
te, sicut hypócritæ faciunt in synagógis et in vicis ut
honorificéntur ab hómínibus; amen dico vobis: rece-
pérunt mercédem suam.

Te autem faciénte eleemósynam, nésciat sinistra tua
quid faciát dextera tua, ut sit eleemósyna tua in abscó-
ndito, et Pater tuus qui videt in abscóndito reddet tibi.

Et cum orátis, non éritis sicut hypócritæ, qui amant
in synagógis et in ángulis plateárum stantes oráre ut
videántur ab hómínibus; amen dico vobis: recepérunt
mercédem suam.

Tu autem cum orábis, intra in cubículum tuum et
clauso óstio tuo ora Patrem tuum qui est in abscóndito;
et Pater tuus qui videt in abscóndito reddet tibi.

Cum autem ieiunátis, nolíte féri sicut hypócritæ
tristes, demoliúntur enim fácies suas ut páreant hómí-
nibus ieiunántes; amen dico vobis: recepérunt mercé-
dem suam.

Tu autem cum ieiúnas, unge caput tuum et faciém
tuam lava, ne videáris hómínibus ieiúnans sed Patri tuo
qui est in abscóndito; et Pater tuus qui videt in abscó-
ndito reddet tibi ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Deus, qui humáni géneris utrámque substántiam
præséntium múnere et aliménto végetas

et rénovas sacraménto,
tribue, quæsumus,
ut eórum et corpóribus nostris subsidiúm non desit
et méntibus.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 26, 4

Unum pétii a Dómino, hoc requíram,
ut inhábitem in domo Dómini
ómnibus diébus vitæ meæ.

Vel:

Io 17, 11

Pater sancte, serva eos in nómine tuo, quos dedisti mihi,
ut sint unum sicut et nos, dicit Dóminus.

Post communionem

Hæc tua, Dómine, sumpta sacra commúnio,
sicut fidélium in te uniónem præsignat,
sic in Ecclésia tua unitátis operétur efféctum.
Per Christum.

Feria quinta**Ant. ad introitum**

Ps 26, 7. 9

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te.
Adiútor meus esto, ne derelínquas me,
neque despicias me, Deus salutáris meus.

Collecta

Deus, in te sperántium fortitúdo,
invocatióne nostris adésto propítius,
et, quia sine te nihil potest mortális infirmitas,
grátia tuæ præsta semper auxiliúm,
ut, in exsequéndis mandátis tuis,
et voluntáte tibi et actiône placeámus.
Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

Gratis Evangelium Dei evangelizavi vobis.

Lectio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

11, 1-11

Fratres:

Utinam sustinerétis módicum quid insipiéntiæ meæ;
sed et supportáte me. Æmulor enim vos Dei æmulatió-
ne, despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhi-
bére Christo; tímeo autem ne, sicut serpens Evam se-
dúxit astútia sua, ita corrupántur sensus vestri a sim-
plicitáte et castitáte quæ est in Christum.

Nam si is qui venit álium Christum prædicat quem
non prædicávimus, aut álium Spíritum accipitis quem
non accepístis, aut áliud Evangélium quod non rece-
pístis, recte paterémini.

Existimo enim nihil me minus fecisse magnis apó-
stolis; nam etsi imperítus sermóne, sed non sciéntia, in
omni autem manifestántes in ómnibus ad vos.

Aut numquid peccátum feci me ipsum humilians ut
vos exaltémini, quóniam gratis Evangélium Dei evan-
gelizávi vobis?

Alias Ecclésias exspoliávi accípiens stipéndium ad
ministérium vestrum, et cum essem apud vos et egérem
nulli onerósus fui; nam quod mihi déerat suppleverunt
fratres qui venerunt a Macedónia; et in ómnibus sine
ónere me vobis servávi et servábo.

Est véritas Christi in me quóniam hæc glória non
infringétur in me in regióne Acháia. Quare? Quia
non díligo vos? Deus scit! — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 110, 1-2. 3-4. 7-8 (R.: 7 a)

R. Opera mánuum tuárum, Dómine, véritas et iudícium.
vel Allelúia.

- 1 Confitébor Dómino in toto corde meo,
in consílio iustórum et congregatióne.
- 2 Magna ópera Dómini,
exquirénda ómnibus qui cúpiunt ea. R.
- 3 Decor et magnificéntia opus eius,
et iustítia eius manet in sáeculum sáeculi.
- 4 Memóriam fecit mirabílium suórum,
miséricors et miserátor Dóminus. R.
- 7 Opera mánuum eius véritas et iudícium.
Fidélia ómnia mandáta eius,
confirmáta in sáeculum sáeculi,
facta in veritáte et æquitáte. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Elias in turbine tectus est,
et in Eliseo completus est spiritus eius.*

Lectio libri Sirácidæ

48, 1-15

Surréxit Elías prophéta quasi ignis, et verbum ipsius quasi fácula ardébat.

Qui indúxit in illos famem, et irritántes illum invidia sua pauci facti sunt; non enim póterant sustinére præcépta Dómini. Verbo Dómini continuit cælum, et deiécit de cælo ignem ter.

Sic amplificátus est Elías in mirabílibus suis. Et quis potest simíliter sic gloriári tibi?

Qui sustulísti mórtuum ab inferis, de sorte mortis in verbo Dómini Dei; qui deiécísti reges ad perníciam,

et confregísti fácele poténtiam ipsórum, et gloriósons de lecto suo.

Qui audis in Sina iudícium, et in Horeb iudícia defensionís; qui ungis reges ad pæniténtiam, et prophétas facis successóres post te.

Qui recéptus es in túrbine ignis, in curru equórum igneórum; qui scriptus es in iudiciis téporum, lenire iracúndiam Dómini, conciliáre cor patris ad filium, et restituere tribus Iacob?

Beáti sunt qui te vidérunt, et in amicítia tua decoráti sunt! Nam nos vita vivimus tantum; post mortem autem non erit tale nomen nostrum.

Elías quidem in túrbine tectus est, et in Eliséo complétus est spíritus eius. In diébus suis non pertímuit princípem, et poténtia nemo vicit illum.

Nec superávit illum verbum áliquod, et mórtuum prophetávit corpus eius. In vita sua fecit monstra et in morte mirabília operátus est. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 96, 1-2. 3-4. 5-6. 7 (R.: 12 a)

R. Lætámini, iusti, in Dómino.

- 1 Dóminus regnávít, exsúltet terra,
læténtur ínsulæ multæ.
- 2 Nubes et caligo in circúitu eius,
iustítia et iudícium firmaméntum sedis eius. R.
- 3 Ignis ante ipsum præcédet,
et inflammábit in circúitu inimicos eius.
- 4 Illustrárunt fúlgura eius orbem terræ:
vidit et contrémuit terra. R.
- 5 Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini,
a fácie Dómini omnis terra.
- 6 Annuntiavérunt cæli iustítiam eius,
et vidérunt omnes pópuli glóriam eius. R.

7 Confundantur omnes qui adorant sculptilia,
et qui gloriantur in simulacris suis.
Adorate eum, omnes dii. *R.*

Alleluia**Rom 8, 15**

R. Alleluia. *V.* Accepistis Spiritum adoptionis filiorum;
in eo clamamus: Abba, Pater. *R.* Alleluia.

Evangelium*Sic ergo vos orabitis.*

✠ **Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum**
6, 7-15

In illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis:

« Orantes autem nolite multum loqui sicut ethnici,
putant enim quia in multiloquio suo exaudiuntur. No-
lite ergo assimilari eis, scit enim Pater vester quibus
opus sit vobis ante quam petatis eum. Sic ergo vos
orabitis:

Pater noster qui es in caelis, sanctificetur Nomen
tuum, adveniat Regnum tuum, fiat voluntas tua sicut in
caelo et in terra. Panem nostrum supersubstantialem da
nobis hodie; et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos
dimittimus debitoribus nostris; et ne inducas nos in
tentationem, sed libera nos a Malo.

Si enim dimiseritis hominibus peccata eorum, dimit-
tet et vobis Pater vester caelestis; si autem non dimi-
seritis hominibus, nec Pater vester dimittet peccata
vestra ». — Verbum Domini.

Super oblata

Deus, qui humani generis utramque substantiam
praesentium munerum et alimento vegetas
et renovas sacramento,

tribue, quaesumus,
ut eorum et corporibus nostris subsidium non desit
et mentibus. Per Christum.

Ant. ad communionem**Ps 26, 4**

Unum petii a Domino, hoc requiram,
ut inhabitem in domo Domini
omnibus diebus vitae meae.

Vel:**Io 17, 11**

Pater sancte, serva eos in nomine tuo, quos dedisti mihi,
ut sint unum sicut et nos, dicit Dominus.

Post communionem

Haec tua, Domine, sumpta sacra communitio,
sicut fidelium in te unionem praesignat,
sic in Ecclesia tua unitatis operetur effectum.
Per Christum.

Feria sexta**Ant. ad introitum****Ps 26, 7. 9**

Exaudi, Domine, vocem meam, qua clamavi ad te.
Adiutor meus esto, ne derelinquas me,
neque despicias me, Deus salutaris meus.

Collecta

Deus, in te sperantium fortitudo,
invocationibus nostris adesto propitius,
et, quia sine te nihil potest mortalis infirmitas,
gratiae tuae praesta semper auxilium,
ut, in exsequendis mandatis tuis,
et voluntate tibi et actione placeamus.
Per Dominum.

Anno primo

Lectio prior

*Præter illa quæ extrinsecus sunt instantia mea,
sollicitudo omnium Ecclesiarum*

Lectio Epistolæ secundæ beati Pauli apóstoli
ad Corínthios 11, 18. 21 b-30

Fratres:

Quóniam multi gloriántur secúndum carnem, et ego gloriabor. In quo quis audet, in insipiéntia dico, áudeo et ego.

Hebræi sunt? Et ego. Israelitæ sunt? Et ego. Semen Abrahæ sunt? Et ego. Ministri Christi sunt? Minus sapiens dico, plus ego:

in labóribus plúrimis, in carcéribus abundántius, in plagis supra modum, in mórtibus frequénter; a Iudæis quinquies quadragénas una minus accépi, ter virgis cæsus sum, semel lapidátus sum, ter naufrágium feci, nocte et die in profúndo maris fui;

in itinéribus sæpe, periculis flúminum, periculis latrónum, periculis ex genere, periculis ex géntibus, periculis in civitaté, periculis in solitúdine, periculis in mari, periculis in falsis frátribus, in labóre et ærúmna, in vigíliis sæpe, in fame et siti, in ieiúniis frequénter, in frígore et nuditaté;

præter illa quæ extrínsecus sunt instántia mea cotidiána, sollicitúdo ómnium Ecclesiárum. Quis infirmátur et non infirmor? Quis scandalizátur et ego non uror? Si gloriári opórtet, quæ infirmitátis meæ sunt gloriabor.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 2-3. 4-5. 6-7 (R.: cf. 18 b)

R. Ex ómnibus tribulatió nibus eórum
Deus líberat iustos.

2 Benedicam Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.

3 In Dómino gloriábitur ánima mea,
áudiant mansuétí et læténtur. R.

4 Magnificáte Dóminum mecum,
et exaltémus nomen eius in idípsum.

5 Exquisívi Dóminum, et exaudivit me,
et ex ómnibus terróribus meis erípuit me. R.

6 Respícite ad eum, et illuminámini,
et fácies vestræ non confundéntur.

7 Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudivit eum,
et de ómnibus tribulatió nibus eius salvávit eum. R.

Anno secundo

Lectio prior

Unxerunt Ioas et dixerunt: Vivat rex!

Lectio libri secúndi Regum 11, 1-4. 9-18. 20

In diébus illis:

Athalía, mater Ochoziæ, videns mórtuum fílium suum, surréxit et interfécit omne semen régium.

Tollens autem Iósaba, filia regis Ioram, soror Ochoziæ, Ioas, fílium Ochoziæ, furáta est eum de médio filiórum regis, qui interfíciebantur, et nutricem eius de triclínio; et abscondit eum a fácie Athaliæ, ut non interficerétur.

Erátque cum ea sex annis clam in domo Dómini; porro Athalía regnávit super terram.

Anno autem séptimo, misit Ióíada, et assúmens centuriónes et mílites introduxit ad se in templum Dómini, pepigítque cum eis foedus; et adiúrans eos in domo Dómini, osténdit eis filium regis.

Et fecerunt centuriónes iuxta ómnia quæ præcéperat eis Ióíada sacerdos; et assumétes sínguli viros suos qui ingrediebántur sábbatum, cum his qui egrediebántur sabbato, venerunt ad Ióíadam sacerdotem; qui dedit eis hastas et arma regis David, quæ erant in domo Dómini.

Et steterunt sínguli habétes arma in manu sua, a parte templi dextera usque ad partem sinístram altáris et ædis circum regem.

Produxítque filium regis, et pósuit super eum diadéma et testimónium; fecerúntque eum regem, et uxerunt, et plaudétes manu dixerunt: « Vivat rex! »

Audívit autem Athalía vocem pópuli curréntis, et ingrèssa ad turbas in templum Dómini, vidit regem stantem super tribúnal iuxta morem, et cantóres et tubas prope eum, omnémque pópulum terræ lætántem et canéntem tubis; et scidit vestiménta sua, clamavítque: « Coniurátio! Coniurátio! »

Præcépit autem Ióíada centuriónibus, qui erant super exércitum, et ait eis: « Edúcite eam extra sæpta templi, et quicúmque eam secútus fúerit feriátur gládio ». Dixerat enim sacerdos: « Non occidátur in templo Dómini ».

Imposuerúntque ei manus, et impegérunt eam per viam intróitus equórum iuxta palátium, et interfécta est ibi.

Pépigít ergo Ióíada foedus inter Dóminum et inter regem et inter pópulum, ut esset pópulus Dómini; et inter regem et pópulum.

Ingressúsque est omnis pópulus terræ templum

Baal; et destruxérunt aras eius, et imáges contrivé- runt válide; Mathan quoque, sacerdotem Baal, occidé- runt coram altári. Et pósuit sacerdos custódias in domo Dómini.

Lætátusque est omnis pópulus terræ, et cívitas con- quíevit; Athalía autem occísa est gládio in domo re- gis. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 131, 11. 12. 13-14. 17-18 (R.: 13)

R. Elégit Dóminus Sion in habitatióne sibi.

- 11 Iurávit Dóminus David, veritas est, et non recédet ab ea:
« De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. R. »
- 12 Si custodierint filii tui testaméntum meum, et testimónia mea quæ docébo eos, filii eórum usque in sáeculum sedébunt super sedem tuam ». R. »
- 13 Quóniam elégit Dóminus Sion, desiderávit eam in habitatióne sibi:
14 « Hæc réquies mea in sáeculum sáeculi; hic habitábo, quóniam desiderávi eam. R. »
- 17 Illic germináre fáciam cornu David, parábo lucérnam christo meo.
18 Inimicos eius índuam confusióne, super ipsum autem efflorébit diadéma eius ». R. »

Alleluia

Mt 5, 3

R. Alleluia. V. Beáti páuperes spírítu, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.
R. Alleluia.

Evangelium

Ubi est thesaurus tuus, ibi erit et cor tuum.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum
6, 19-23

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Nólite thesaurizáre vobis thesáuros in terra, ubi ærúgo et tínea demolítur, et ubi fures effódiunt et furántur; thesaurizáte autem vobis thesáuros in cælo, ubi neque ærúgo neque tínea demolítur, et ubi fures non effódiunt nec furántur; ubi enim est thesáurus tuus, ibi erit et cor tuum.

Lucérna córporis est óculus. Si ergo fúerit óculus tuus simplex, totum corpus tuum lúcidum erit; si autem óculus tuus nequam fúerit, totum corpus tuum tenebrósum erit. Si ergo lumen quod in te est tenebræ sunt, tenebræ quantæ erunt ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Deus, qui humáni géneris utrámque substántiam
præséntium múnere et aliménto végetas
et rénovas sacraménto,
tribue, quæsumus,
ut eórum et corpóribus nostris subsidium non desit
et méntibus.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 26, 4

Unum pétii a Dómino, hoc requíram,
ut inhábitem in domo Dómini
ómnibus diébus vitæ meæ.

Vel: Io 17, 11

Pater sancte, conserva eos in nómine tuo, quos dedísti mihi,
ut sint unum sicut et nos, dicit Dóminus.

Post communionem

Hæc tua, Dómine, sumpta sacra commúnio,
sicut fidélium in te uniónem præsignat,
sic in Ecclésia tua unitátis operétur efféctum.
Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum Ps 26, 7. 9

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te.
Adiútor meus esto, ne derelínquas me,
neque despicias me, Deus salutáris meus.

Collecta

Deus, in te sperántium fortitúdo,
invocatióne nostris adésto propítius,
et, quia sine te nihil potest mortális infírmitas,
grátia tuæ præsta semper auxiliúm,
ut, in exsequéndis mandátis tuis,
et voluntáte tibi et actiône placeámus. Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Libentissime potius gloriabor in infirmitatibus meis.

Lécio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 12, 1-10

Fratres:

Gloriári opórtet; non expédit quidem, véniam autem ad visiónes et revelatiónes Dómini.

Scio hómíne in Christo ante annos quattuórdecim
— sive in corpore nescio, sive extra corpus nescio, Deus scit — raptum eíusmodi usque ad tértium cælum.

Et scio huiúsmodi hómíne — sive in corpore sive extra corpus nescio, Deus scit — quóniam raptus est

in paradísium et audívit arcána verba quæ non licet hómini loqui.

Pro eíusmodi gloriábor, pro me autem nihil gloriábor nisi in infirmitátibus meis. Nam et si volúero gloriári, non ero insípiens, veritátem enim dicam; parco autem, ne quis in me existimet supra id quod videt me aut audit ex me, et ex magnitúdine revelatiónum.

Propter quod, ne extóllar, datus est mihi stímulus carni, ángelus Sátanæ, ut me colaphízet, ne extóllar. Propter quod ter Dóminum rogávi ut discéderet a me; et dixit mihi: « Súfficit tibi grátia mea, nam virtus in infirmitáte perfícitur ».

Libentíssime ígitur pótius gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi. Propter quod pláceo mihi in infirmitátibus, in contuméliis, in necessitátibus, in persecutió nibus et in angústiiis, pro Christo: cum enim infirmor, tunc potens sum.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 8-9. 10-11. 12-13 (R.: 9 a)

- R. Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus.
- 8 Vallábit ángelus Dómini in circúitu timéntes eum, et erípiet eos.
- 9 Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus; beátus vir qui sperat in eo. R.
- 10 Timéte Dóminum, sancti eius, quóniam non est inópia timéntibus eum.
- 11 Dívites eguérunt et esuriérunt, inquirentes autem Dóminum non deficiunt omni bono. R.
- 12 Veníte, filii, audíte me: timórem Dómini docébo vos.
- 13 Quis est homo qui vult vitam, díligit dies ut vídeat bonum? R.

Anno secundo

Lectio prior

Zacharias quem occidistis inter templum et altare.

Lectio libri secúndi Chronicórum

24, 17-25

Postquam obiit Ióia da, ingressi sunt príncipes Iuda et adoravérunt regem, qui delínitus obséquiis eórum acquirévit eis.

Et dereliquerunt templum Dómini Dei patrum suórum, servieruntque lucis et sculptílibus; et facta est ira contra Iudam et Ierúsalem propter hoc peccátum. Mittebátque eis prophétas ut reverteréntur ad Dóminum; quos protestántes illi audíre nolébant.

Spirítus itaque Dei induit Zachariám, filium Ióia dæ, sacerdotem; et stetit in conspéctu pópuli, et dixit eis: « Hæc dicit Dóminus Deus: Quare transgredímmini præceptum Dómini, quod vobis non próderit, et dereliquístis Dóminum, ut derelínqueret vos? »

Qui congregáti advérsus eum miserunt lápidés iuxta regis impérium in átrio domus Dómini. Et non est recordátus Ioas rex misericórdiæ quam fécerat Ióia da, pater illius, secum, sed interfécit filium eius. Qui, cum morerétur, ait: « Videat Dóminus, et requírat ».

Cumque evolútus esset annus, ascéndit contra eum exercítus Síriæ; venítque in Iudam et Ierúsalem, et interfécit cunctos príncipes pópuli, atque univérsam prædam miserunt regi in Damáscum.

Et certe, cum permódicus venisset número Syrórum, trádidit Dóminus in má nibus eórum infinitam multítudinem, eo quod dereliquissent Dóminum Deum patrum suórum; in Ioas quoque ignominiósa exercuere iudícia. Et abeúntes dimiserunt eum in languóribus magnis.

Surrexérunt autem contra eum servi sui in ultiónem sánguini filii Ióiadæ sacerdotís, et occidérunt eum in léctulo suo, et mórtuus est. Sepelierúntque eum in civitáte David, sed non in sepúlcris regum.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 88, 4-5. 29-30. 31-32. 33-34 (R.: 29 a)

R. In ætérnum servábo illi misericórdiam meam.

4 « Dispósui testaméntum elécto meo,
iurávi David servo meo:

5 Usque in ætérnum confirmábo semen tuum,
et ædificábo in generatióem et generatióem
sedem tuam ». R.

29 « In ætérnum servábo illi misericórdiam meam,
et testaméntum meum fidéle ipsi.

30 Et ponam in sáculum sáculi semen eius,
et thronum eius sicut dies cæli. R.

31 Si autem dereliquerint filii eius legem meam,
et in iudiciis meis non ambuláverint;

32 si iustificatióes meas profanáverint,
et mandáta mea non custodierint. R.

33 Visitábo in virga delíctum eórum,
et in verbéribus iniquitátem eórum.

34 Misericórdiam autem meam non avértam ab eo,
neque méntiar in veritaté mea ». R.

Alleluia

2 Cor 8, 9

R. Alleluia. V. Iesus Christus egénus factus est,
cum esset dives,
ut illíus inópia vos dívites essétis.

R. Alleluia.

Evangelium

Nolite esse solliciti in crastinum.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Mattháum

6, 24-34

In illo témpore: Dixit Iesus discipulis suis:

« Nemo potest duóbus dómunis servíre; aut enim unum ódio habébit et álterum díliget, aut unum sustinébít et álterum contémnet; non potéstis Deo servíre et mammónæ.

Ideo dico vobis: Ne solliciti sitis ánimæ vestræ quid manducétis, neque córpori vestro quid induámini: nonne ánima plus est quam esca, et corpus quam vestiméntum?

Respícite volatília cæli, quóniam non serunt neque metunt neque cóngregant in hórrea, et Pater vester cæléstis pascit illa: nonne vos magis pluris estis illis?

Quis autem vestrum cógitans potest adícere ad atátem suam cúbitum unum?

Et de vestiménto quid solliciti estis? Consideráte lília agri quómodo crescunt: non labórant neque nent. Dico autem vobis, quóniam nec Sálomon in omni glória sua coopértus est sicut unum ex istis.

Si autem fenum agri quod hódie est et cras in clíbanum míttitur, Deus sic vestit, quanto magis vos, módicæ fidei?

« Nolite ergo solliciti esse dicétes: “ Quid manducábimus? ”, aut: “ Quid bibémus? ”, aut: “ Quo operiemur? ” Hæc enim ómnia gentes inquirunt; scit enim Pater vester cæléstis quia his ómnibus indigétis.

Quærite autem primum Regnum Dei et iustítiam eius, et hæc ómnia adiciéntur vobis.

Nolite ergo esse solliciti in crastinum, crastinus enim dies sollicitus erit sibi ipse; sufficit diei malitia sua ». — Verbum Domini.

Super oblata

Deus, qui humani generis utramque substantiam presentium munus et alimento vegetas et renovas sacramento, tribue, quæsumus, ut eorum et corporibus nostris subsidium non desit et mentibus.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 26, 4

Unum petii a Domino, hoc requiram,
ut inhabitem in domo Domini
omnibus diebus vite mee.

Vel:

Io 17, 11

Pater sancte, serva eos in nomine tuo, quos dedisti mihi,
ut sint unum sicut et nos, dicit Dominus.

Post communionem

Hæc tua, Domine, sumpta sacra communitio,
sicut fidelium in te unionem præsignat,
sic in Ecclesia tua unitatis operetur effectum.
Per Christum.

DOMINICA XII « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 27, 8-9

Dominus fortitudo plebis sue,
et protector salutarium Christi sui est.
Salvum fac populum tuum, Domine,
et benedic hereditati tue, et rege eos usque in sæculum.

Dicitur Gloria in excelsis.

Collecta

Sancti nominis tui, Domine,
timorem pariter et amorem fac nos habere perpetuum,
quia nunquam tua gubernatione destituis,
quos in soliditate tue dilectionis instituis.
Per Dominum.

Anno A

Lectio prima

Liberavit animam pauperis de manu malorum.

Lectio libri Ieremiæ prophætæ

20, 10-13

Dixit Ieremias:

« Audivi contumelias multorum et terrorem in circuitu: " Persequimini, et persequamur eum ", ab omnibus viris qui erant pacifici mei, et custodientes latum meum: " Si quomodo decipiatur, et prævaleamus adversus eum, et consequamur ultionem ex eo ".

Dominus autem mecum est, quasi bellator fortis; idcirco qui persequuntur me cadent et infirmi erunt; confundentur vehementer, quia non intellexerunt opprobrium sempiternum, quod nunquam delabitur.

Et tu, Dómine exercítuum, probátor iusti, qui vides renes et cor, vídeam, quæso, ultiónem tuam ex eis; tibi enim revelávi causam meam.

Cantáte Dómino, laudáte Dóminum, quia liberávit ánimam páuperis de manu malórum ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 68, 8-10. 14 et 17. 33-35 (R.: 14 c)

R. In multítudine misericórdiæ tuæ
exáudi me, Dómine.

8 Quóniam propter te sustínui oppróbrium,
opéruít confúsió fáciem meam;

9 extráneus factus sum frátribus meis,
et peregrínus fíliis matris meæ.

10 Quóniam zelus domus tuæ comédit me,
et oppróbria exprobrántium tibi
cecidérunt super me. R.

14 Ego vero oratióem meam ad te, Dómine;
in témpore benepláciti, Deus.
In multítudine misericórdiæ tuæ exáudi me,
in veritate salútis tuæ.

17 Exáudi me, Dómine,
quóniam benígna est misericórdia tua;
secúndum multítudinem miseratiónum tuárum
réspecte in me. R.

33 Vídeant húmiles et læténtur;
quærite Deum, et vivet cor vestrum.

34 Quóniam exaúdivit páuperes Dóminus,
et vinctos suos non despéxit.

35 Laudent illum cæli et terra,
mária et ómnia reptília in eis. R.

Lectio secunda

Non sicut delictum, ita et donum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

5, 12-15

Fratres:

Sicut per unum hóminem peccátum in hunc mundum intrávit et per peccátum mors, et ita in omnes hómines mors pertránsiit, eo quod omnes peccavérunt

— usque ad Legem enim peccátum erat in mundo, peccátum autem non imputátur cum Lex non est; sed regnávit mors ab Adam usque ad Móysen étiam in eos qui non peccavérunt, in similitúdine prævaricatiónis Adæ qui est figúra futúri.

Sed non sicut delíctum, ita et donum; si enim unius delícto multi mórtui sunt, multo magis grátia Dei et donum in grátia unius hóminis Iesu Christi in plures abundávit. — Verbum Dómini.

Alleluia

Io 15, 26 b. 27 a

R. Allelúia. V. Spíritus veritátis testimónium perhibébit de me, dicit Dóminus;

et vos testimónium perhibébitis.

R. Allelúia.

Evangelium

Nolite timere eos qui occidunt corpus.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

10, 26-33

In illo témpore: Dixit Iesus Apóstolis suis:

« Ne timéritis hómines: nihil enim est opértum quod non revelábitur; et occúltum quod non sciétur.

Quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine; et quod in aure audítis, prædicáte super tecta.

Et nolíte timére eos qui occídunt corpus, ánimam autem non possunt occídere; sed pótius eum timéte qui potest et ánimam et corpus pérdere in gehénna.

Nonne duo pásseres asse véneunt? Et unus ex illis non cadet super terram sine Patre vestro. Vestri autem et capílli cápitis omnes numeráti sunt. Nolíte ergo timére; multis passéribus melióres estis vos.

Omnis ergo qui confitébitur me coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo qui est in cælis; qui autem negáverit me coram homínibus, negábo et ego eum coram Patre meo qui est in cælis ».

Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

Hic confringes tumentes fluctus tuos.

Lectio libri Iob

38, 1. 8-11

Respóndens Dóminus Iob de túrbine dixit:

« Quis conclusit óstiis mare, quando erumpébat quasi de vulva procédens, cum pónerem nubem vestiméntum eius, et calígine illud, quasi pannis infántiæ, obvólverem? »

Circúmdedi illud términis meis, et pósui vectem et óstia, et dixi: “ Usque huc vénies, et non procédes ámplius, et hic confringes tuméntes fluctus tuos ” ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 106, 23-24. 25-26. 28-29. 30-31 (R.: 1)

R. Confitémini Dómino,
quóniam in sáeculum misericórdia eius.

vel Allelúia.

- 23 Qui descéndunt mare in návibus,
faciéntes operatióem in aquis multis.
- 24 Ipsi vidérunt ópera Dómini,
et mirabília eius in profúndo. R.
- 25 Dixit et excitávit spíritum procéllæ,
et exaltáti sunt fluctus eius.
- 26 Ascéndunt usque ad cælos,
et descéndunt usque ad abyssos;
ánima eórum in malis tabescébat. R.
- 28 Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur,
et de necessitatibus eórum edúxit eos.
- 29 Et státuit procéllam eius in auram,
et tacuérunt fluctus eius. R.
- 30 Et lætáti sunt, quia siluérunt,
et dedúxit eos in portum voluntátis eórum.
- 31 Confiteántur Dómino propter misericórdiam eius,
et mirabília eius in fílios hóminum. R.

Lectio secunda

Vetera transierunt, ecce, facta sunt nova.

Lectio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

5, 14-17

Fratres:

Cáritas Christi urget nos, æstimántes hoc, quóniam si unus pro ómnibus mórtuus est, ergo omnes mórtui sunt; et pro ómnibus mórtuus est ut et qui vivunt iam

non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mórtuus est et resurréxit.

Itaque nos ex hoc néminem nóvimus secúndum carnem; et si cognóvimus secúndum carnem Christum, sed nunc iam non nóvimus. Si quis ergo in Christo, nova creatúra; vétera transiérunť, ecce, facta sunt nova.

Verbum Dómini.

Alleluia

Lc 7, 16

℟. Alleluía. ʒ. Prophéta magnus surréxit in nobis, et Deus visitávit plebem suam. ℟. Alleluía.

Evangelium

Quis est iste, quia et ventus et mare obcédunt ei?

✠ Lécťio sancti Evangéľii secúndum Marcum 4, 35-40

Ait Iesus discipulis suis illa die, cum sero esset factum: « Transeámus contra ». Et dimitténtes turbam, assúmunt eum ut erat in navi, et áliæ naves erant cum illo.

Et exóritur procélla magna venti, et fluctus se mitébant in navem, ita ut iam implerétur navis. Et erat ipse in puppi supra cervical dórmienti; et éxcitant eum et dicunt ei: « Magíster, non ad te pértinet quia perímus? »

Et exsúrgens comminátus est vento, et dixit mari: « Tace, obmutésce ». Et cessávit ventus, et facta est tranquillitas magna.

Et ait illis: « Quid tímidi estis? Necdum habéťis fidem? » Et timuérunť magno timóre, et dicébant ad altéruťrum: « Quis putas est iste, quia et ventus et mare obcédunt ei? » — Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

Videbunt in quem transfixerunt.

Lécťio libri Zachariæ prophétæ

12, 10-11

Hæc dicit Dóminus:

« Effúndam super domum David et super habitátóres Ierúsalem spíritum grátiae et precum: et aspicient ad me quem confixerunt, et plangent eum planctu quasi super unigénitum, et dolébunt super eum, ut doléri solet in morte primogéniti.

In die illa, magnus erit planctus in Ierúsalem, sicut planctus Adadrémmon in campo Magédđon ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 62, 2 abc. 2d-4. 5-6. 8-9 (℟.: 2 b)

℟. Sitívit in te ánima mea, Dómine, Deus meus.

2 Deus, Deus meus es tu,
ad te de luce vígilo.
Sitívit in te ánima mea,
te desiderávit caro mea. ℟.

3 In terra desérta et árida et inaquósa,
sic in sancto appáruí tibi,
ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.

4 Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas,
lábía mea laudábunt te. ℟.

5 Sic benedícám te in vita mea,
et in nómine tuo levábo manus meas.

6 Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea,
et lábiis exsultatiónis laudábit os meum. ℟.

- 8 Quia fuisti adiutor meus,
et in velamento alarum tuarum exultabo.
9 Adhæsit anima mea post te,
me suscepit dextera tua. *R.*

Lectio secunda

Quicumque baptizati estis, Christum induistis.

Lectio Epistolæ beati Pauli apostoli ad Galatas

3, 26-29

Fratres:

Omnes filii Dei estis per fidem in Christo Iesu. Quicumque enim in Christo baptizati estis, Christum induistis; non est Iudæus neque Græcus, non est servus neque liber, non est masculus et femina: omnes enim vos unus estis in Christo Iesu.

Si autem vos Christi, ergo Abrahamæ semen estis, secundum promissionem heredes. — Verbum Domini.

Alleluia

Io 10, 27

- R.* Alleluia. *V.* Oves meæ vocem meam audiunt,
dicit Dominus;
et ego cognosco eas, et sequuntur me.
R. Alleluia.

Evangelium

*Tu es Christus Dei ...
Oportet Filium hominis multa pati.*

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Lucam 9, 18-24

In illo tempore:

Factum est cum solus esset Iesus orans, erant cum illo discipuli, et interrogavit illos dicens: « Quem me dicunt esse turbæ? »

At illi responderunt et dixerunt: « Ioannem Baptistam, alii autem Eliam, alii vero Propheta unus de prioribus surrexit ».

Dixit autem illis: « Vos autem quem me esse dicitis? »
Respondens Petrus dixit: « Christum Dei ».

At ille increpans illos, præcepit ne cui dicerent hoc, dicens: « Oportet Filium hominis multa pati et reprobari a senioribus et principibus sacerdotum et scribis et occidi et tertia die resurgere ».

Dicebat autem ad omnes: « Si quis vult post me venire, abneget se ipsum et tollat crucem suam cotidie, et sequatur me. Qui enim voluerit animam suam salvam facere, perdet illam; qui autem perdiderit animam suam propter me, hic salvam faciet illam ».

Verbum Domini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Suscipe, Domine, sacrificium placationis et laudis, et præsta, ut, huius operatione mundati, beneplacitum tibi nostræ mentis offeramus affectum. Per Christum.

Præfatio de dominicis « per annum », pp. 752-759.

Ant. ad communionem

Ps 144, 15

Oculi omnium in te sperant, Domine,
et tu das illis escam in tempore opportuno.

Vel:

Io 10, 11. 15

Ego sum pastor bonus,
et animam meam pono pro ovibus meis, dicit Dominus.

Post communionem

Sacri Córporis et Sánguini pretiósí alimónia renováti, quæsumus, Dómine, cleméntiam tuam, ut, quod gérimus devotióne frequénti, certa redemptiÓne capiámus. Per Christum.

Feria secunda**Ant. ad introitum****Ps 27, 8-9**

Dóminus fortitúdo plebis suæ, et protéctor salutárium Christi sui est. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bédedic hereditáti tuæ, et rege eos usque in sáculum.

Collecta

Sancti nóminis tui, Dómine, tímórem páriter et amórem fac nos habére perpétuum, quia numquam tua gubernatiÓne destítuis, quos in soliditaté tuæ dilectiÓnis instítuis. Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

Egressus est Abram, sicut præceperat ei Dominus.

Lectio libri Génesis

12, 1-9

In diébus illis:

Dixit Dóminus ad Abram: « Egrédere de terra tua, et de cognatiÓne tua, et de domo patris tui; et veni in terram quam monstrábo tibi.

Faciámque te in gentem magnam, et bédedicam tibi, et magnificábo nomen tuum, erisque bédictus. Bédedicam bédicéntibus tibi, et maledicám maledicéntibus tibi, atque in te bédicéntur univérsæ cognatiÓnes terræ ».

Egréssus est itaque Abram, sicut præcéperat ei Dóminus, et ivit cum eo Lot. Septuagínta quinque annórum erat Abram, cum egrederétur de Haran.

Tulítque Sárai, uxórem suam, et Lot, filium fratris sui, univérsámque substántiam quam posséderant, et ánimas quas fécerant in Haran; et egréssi sunt ut irent in terram Chánaan.

Cumque veníssent in eam, pertransívit Abram terram usque ad locum Sichem, usque ad convállem Illústrem. Chananæus autem tunc erat in terra.

Appáruit autem Dóminus Abram, et dixit ei: « Sémini tuo dabo terram hanc ». Qui ædificávit ibi altáre Dómino qui apparúerat ei.

Et inde transgrédiens ad montem, qui erat contra oriéntem Bethel, teténdit ibi tabernáculum suum ab occidénte habens Bethel et ab oriénte Hai; ædificávit quoque ibi altáre Dómino, et invocávit nomen eius.

Perrexitque Abram vadens et ultra progrédiens ad merídiem.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius**Ps 32, 12-13. 18-19. 20 et 22 (R.: 12 b)**

R. Beátus pópulus, quem elégit Dóminus in hereditátem sibi.

¹² Beáta gens, cui Dóminus est Deus, pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.
¹³ De cælo respéxit Dóminus, vidit omnes filios hómínium. **R.**

¹⁸ Ecce óculi Dómini super metuéntes eum, in eos qui sperant super misericórdia eius,
¹⁹ ut éruat a morte ánimas eórum, et alat eos in fame. **R.**

- ²⁰ Anima nostra sústinet Dóminum,
quóniam adiútor et protéctor noster est.
²² Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos,
quemádmódum sperávimus in te. *℞.*

Anno secundo

Lectio prior

*Abstulit Dominus Israel a conspectu suo
et remansit tantum tribus Iuda.*

Lectio libri secúndi Regum 17, 5-8. 13-15 a. 18

In diébus illis:

Pervagátus est Salmánasar rex Assyriórum omnem terram, et ascéndens Samaríam obsédit eam tribus annis. Anno autem nono Osée, cepit rex Assyriórum Samaríam; et tránstulit Israel in Assýrios, posuítque eos in Hala et in Habor, iuxta flúvium Gozan, in civitatibus Medórum.

Factum est enim, cum peccássent filii Israel Dómino Deo suo, qui edúxerat eos de terra Ægýpti, de manu Pharaónis, regis Ægýpti, coluérunt deos aliénos. Et ambulavérunt iuxta ritum géntium, quas consúmpserat Dóminus in conspéctu filiórum Israel et regum Israel, quia simíliter fécerant.

Et testificátus est Dóminus in Israel et in Iuda, per manum ómnium prophetárum et vidéntium, dicens: « Revertimini a viis vestris péssimis, et custodíte præcépta mea et cæremónias, iuxta omnem legem, quam præcépi pátribus vestris, et sicut misí ad vos in manu servórum meórum prophetárum ».

Qui non audiérunt, sed induravérunt cervicem suam iuxta cervicem patrum suórum, qui noluérunt obcedere Dómino Deo suo. Et abiécérunt legítima eius et

pactum, quod pépigít cum pátribus eórum, et testificatiónes, quibus contestátus est eos.

Iratúsque est Dóminus veheménter Israéli, et ábstulit eos a conspéctu suo; et non remánsit nisi tribus Iuda tantúmmodo. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 59, 3. 4-5. 12-13 (℞.: 7 b)

℞. Salvos fac dextera tua, Dómine, et exáudi nos.

- ³ Deus, repulísti nos, destruxísti nos;
irátus es: convértere ad nos. *℞.*
⁴ Concussísti terram, confregísti eam,
sana contritiónes eius, quia commóta est.
⁵ Ostendísti pópulo tuo dura,
potásti nos vino vertígini. *℞.*
¹² Nonne tu, Deus, qui repulísti nos,
et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris?
Da nobis auxiliúm de tribulatióne,
quia vana salus hóminis.
¹³ In Deo faciémus virtútem,
et ipse conculcábit tribulántes nos. *℞.*

Alleluia

Hebr 4, 12 a. c

℞. Alleluía. *℣.* Vivus est sermo Dei et éfficax,
et discrétor cogitatiónum et intentiόnum
cordis. *℞.* Alleluía.

Evangelium

Eice primum trabem de oculo tuo.

✠ Lectio sancti Evangéllii secúndum Mattháum 7, 1-5

In illo témpore: Dixit Iesus discíplulis suis:

« Nolíte iudicáre, ut non iudicémini; in quo enim iudicio iudicavéritis, iudicabímini, et in qua mensúra mensi fuéritis, metiétur vobis.

Quid autem vides festucam in óculo fratris tui, et trabem in óculo tuo non vides? Aut quómodo dices fratri tuo: "Sine, eíciam festucam de óculo tuo", et ecce trabes est in óculo tuo?

Hypócrita, eíce primum trabem de óculo tuo, et tunc vidébis eícere festucam de óculo fratris tui ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, Dómine, sacrificium placatiónis et laudis, et præsta, ut, huius operatióne mundáti, beneplácitum tibi nostræ mentis offerámus afféctum.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 144, 15

Oculi ómnium in te sperant, Dómine,
et tu das illis escam in témpore opportúno.

Vel:

Io 10, 11. 15

Ego sum pastor bonus,
et ánimam meam pono pro óvibus meis, dicit Dóminus.

Post communionem

Sacri Córporis et Sanguinis pretiósi alimónia renováti, quæsumus, Dómine, cleméntiam tuam, ut, quod gérimus devotióne frequénti, certa redemptióne capiámus.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum

Ps 27, 8-9

Dóminus fortitúdo plebis suæ,
et protéctor salutárium Christi sui est.
Salvum fac pópulum tuum, Dómine,
et benedic hereditáti tuæ, et rege eos usque in sáeculum.

Collecta

Sancti nóminis tui, Dómine,
timórem páriter et amórem fac nos habére perpétuum,
quia numquam tua gubernatióne destítuis,
quos in soliditáte tuæ dilectiόνis instítuis.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Ne sit iurgium inter me et te:
fratres enim sumus.*

Lectio libri Génesis

13, 2. 5-18

Erat Abram dives valde in possessiόne auri et argénti. Sed et Lot, qui erat cum Abram, fuérunt greges óvium et arménta et tabernácula. Nec póterat eos cápere terra, ut habitárent simul: erat quippe substántia eórum multa, et nequibant habitáre commúniter.

Unde et facta est rixa inter pastóres gregum Abram et Lot. Eo autem témpore Chananæus et Pherezæus habitábant in terra illa.

Dixit ergo Abram ad Lot: « Ne, quæso, sit iúrgium inter me et te, et inter pastóres meos et pastóres tuos: fratres enim sumus. Ecce univérta terra coram te est. Recéde a me, óbsecro: si ad sinístram íeris, ego déxteram tenébo; si tu déxteram elégeris, ego ad sinístram pergám ».

Elevátis itaque Lot óculis, vidit omnem circa regiόnem Iordánis, quæ univérta irrigabátur, ántequam subvérteret Dóminus Sódomam et Gomórrham, sicut paradísus Dómini et sicut Ægýptus veniéntibus in Segor.

Elegítque sibi Lot regiόnem circa Iordánem, et recéssit ab oriénte; divisíque sunt altérutrum a fratre suo.

Abram habitávit in terra Chánaan; Lot vero morátus est in óppidis, quæ erant circa Iordánem, et habitávit in Sódomis.

Hómines autem Sódomitæ péssimi erant, et peccatóres coram Dómino nimis.

Dixítque Dóminus ad Abram, postquam divisus est ab eo Lot: «Leva óculos tuos, et vide a loco, in quo nunc es, ad aquilónem et merídiem, ad oriéntem et occidéntem. Omnem terram, quam cónspicis, tibi dabo et sémini tuo usque in sempitérnum.

Faciámque semen tuum sicut púlverem terræ: si quis potest hóminum numeráre púlverem terræ, semen quoque tuum numeráre póterit. Surge et perámbula terram in longitudine et in latitúdine sua; quia tibi datúrus sum eam ».

Movens ígitur tabernáculum suum, Abram venit, et habitávit iuxta convállem Mambre, quæ est in Hebron; ædificávitque ibi altáre Dómino.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 14, 2-3 a. 3 bc-4 ab. 5 (R.: 1 a)

R. Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo?

- 2 Qui ingréditur sine mácula, et operátur iustítiam;
qui lóquitur veritátem in corde suo,
3 qui non egit dolum in lingua sua. R.
Nec fecit próximo suo malum,
et oppróbrium non íntulit próximo suo.
4 Ad níhilum reputátus est in conspéctu eius malignus,
timéntes autem Dóminum gloriícat. R.
5 Qui pecúniam suam non dedit ad usúram,
et múnera super innocéntem non accépit.
Qui facit hæc, non movébitur in ætérnum. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Protegam urbem hanc et salvabo eam
propter me et David.*

Léctio libri secúndi Regum

19, 9 b-11. 14-21. 31-35 a. 36

In diébus illis:

Misit Sennácherib, rex Assyriórum, núntios ad Ezechíam, dicens: «Hæc dícite Ezechíæ, regi Iuda: Non te sedúcat Deus tuus, in quo habes fidúciam, neque dicas: "Non tradétur Ierúsalem in manus regis Assyriórum" ».

Tu enim ipse audísti quæ fecérunt reges Assyriórum univérsis terris, quómo do vastavérunt eas. Num ergo solus póteris liberári? »

Itaque, cum accepisset Ezechías líttas de manu nuntiórum et legisset eas, ascéndit in domum Dómini, et expándit eas coram Dómino. Et orávit in conspéctu eius dicens:

«Dómine, Deus Israel, qui sedes super Chérubim, tu es Deus solus regum ómnium terræ, tu fecísti cælum et terram. Inclína aurem tuam, et audi; áperi, Dómine, óculos tuos, et vide; audi ómnia verba Sennácherib, qui misit ut exprobráret nobis Deum vivéntem.

Vere, Dómine, dissipavérunt reges Assyriórum gentes et terras ómnium, et miserunt deos eórum in ignem; non enim erant dii, sed ópera mánuum hóminum ex ligno et lápide; et perdidérunt eos.

Nunc ígitur, Dómine Deus noster, salvos nos fac de manu eius, ut sciant ómnia regna terræ quia tu es Dóminus Deus solus ».

Misit autem Isaías, filius Amos, ad Ezechíam, dicens: «Hæc dicit Dóminus Deus Israel: "Quæ depre-

cátus es me super Sennácherib, rege Assyriórum, auctívi ”.

Iste est sermo, quem locútus est Dóminus de eo: “ Sprevit te, et subsannávit te, virgo fília Sion; post tergum tuum caput movit fília Ierúsalem. De Ierúsalem quippe egrediéntur reliquía, et quod salvétur de monté Sion. Zelus Dómini exercítuum fáciét hoc ”.

Quamóbrem hác dicit Dóminus de rege Assyriórum: “ Non ingrediétur urbem hanc, nec mittet in eam sagíttam, nec occupábit eam clipeus, nec circúmdabit eam munitio. Per viam qua venit revertétur, et civitátem hanc non ingrediétur, dicit Dóminus. Protegámque urbem hanc, et salvábo eam propter me et propter David, servum meum ” ».

Factum est ígitur in nocte illa, venit Angelus Dómini, et percússit in castris Assyriórum centum octogínta quínque mília. Cumque dilúculo surrexisset, vidit omnia córpora mortuórum; et recédens ábiit, et révérsum est Sennácherib, rex Assyriórum, et mansit in Nínive. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 47, 2-3 b. 3 c-4. 10-11 (R.: cf. 9 d)

R. Deus fundávit civitátem suam in aetérnum.

² Magnus Dóminus et laudábilis nimis, in civitáte Dei nostri.

³ Mons sanctus eius collis speciósus, exsultátio univérsae terrae. R.

Mons Sion, extréma aquilonis, civitas regis magni.

⁴ Deus in dómibus eius notus factus est ut refúgium. R.

¹⁰ Recogítamus, Deus, misericórdiam tuam in médio templi tui.

“ Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terrae; iustítia plena est dextera tua. R.

Alleluia

Io 8, 12

R. Allelúia. V. Ego sum lux mundi, dicit Dóminus; qui séquitur me habébit lumen vitæ.
R. Allelúia.

Evangelium

Quaecumque vultis ut faciant vobis homines, facite eis.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

7, 6. 12-14

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Nolíte dare Sanctum cánibus, neque mittátis margarítas vestras ante porcos, ne forte concúlcent eas pedibus suis et convérsi dirúmpant vos.

Omnia ergo quaecúmque vultis ut fáciant vobis hómines, ita et vos fácite eis: hác est enim Lex et Prophéta.

Intráte per angústam portam; quia lata porta et spatiósa vía quæ ducit ad perditionem, et multi sunt qui intrant per eam; quam angústa porta et arcta vía quæ ducit ad vitam, et pauci sunt qui invéniunt eam ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, Dómine, sacrificium placatiónis et laudis, et præsta, ut, huius operatióne mundáti, beneplácitum tibi nostræ mentis offerámus afféctum. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 144, 15

Oculi ómnium in te sperant, Dómine,
et tu das illis escam in témpore opportúno.

Vel:

Io 10, 11. 15

Ego sum pastor bonus,
et ánimam meam pono pro óvibus meis,
dicit Dóminus.

Post communionem

Sacri Córporis et Sánguini pretiósí alimónia renováti,
quásumus, Dómine, cleméntiam tuam,
ut, quod gérimus devotióne frequénti,
certa redemptióne capiámus.
Per Christum.

Feria quarta**Ant. ad introitum**

Ps 27, 8-9

Dóminus fortitúdo plebis suæ,
et protéctor salutárium Christi sui est.
Salvum fac pópulum tuum, Dómine,
et bénedic hereditáti tuæ,
et rege eos usque in sæculum.

Collecta

Sancti nóminis tui, Dómine,
timórem páriter et amórem
fac nos habére perpétuum,
quia numquam tua gubernatióne destítuis,
quos in soliditáte tuæ dilectiúnis instítuis.
Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

*Credidit Abram Deo, et reputatum est illi ad iustitiam;
et pepigit Dominus foedus cum eo.*

Lectio libri Génesis

15, 1-12. 17-18

In diébus illis:

Factus est sermo Dómini ad Abram per visióne
dicens: « Noli timére, Abram: Ego protéctor tuus sum,
et merces tua magna nimis ».

Dixítque Abram: « Dómine Deus, quid dabis mihi?
Ego vadam absque líberis, et filius procuratóris domus
meæ iste Damáscus Eliézer ». Addidítque Abram: « Mi-
hi autem non dedísti semen; et ecce vernáculus meus
heres meus erit ».

Statímque sermo Dómini factus est ad eum dicens:
« Non erit hic heres tuus, sed qui egrediétur de útero
tuo, ipsum habébis herédem ».

Eduxítque eum foras, et ait illi: « Súspice cælum
et númera stellas, si potes ». Et dixit ei: « Sic erit se-
men tuum ». Crédidit Abram Deo, et reputátum est illi
ad iustítiam.

Dixítque ad eum: « Ego Dóminus, qui edúxi te
de Ur Chaldæórum, ut darem tibi terram istam, et pos-
sidéres eam ».

At ille ait: « Dómine Deus, unde scire possum quod
possessúrus sim eam? »

Et respóndens Dóminus: « Sume, inquit, mihi vac-
cam triénnem, et capram trimam, et aríetem annórum
trium, túrturem quoque et colúmbam ».

Qui tollens univérsa hæc, divisit ea per médium, et
utrásque partes contra se altrínsecus pósuit; aves au-

tem non divisit. Descenderuntque volucres super cada-
vera, et abigebat eas Abram.

Cumque sol occumberet, sopor irruit super Abram,
et horror magnus et tenebrosus invasit eum.

Cum ergo occubuisset sol, facta est caligo tenebrosa,
et apparuit clibanus fumans, et lampas ignis transiens
inter divisiones illas.

In illo die pepigit Dominus foedus cum Abram, di-
cens: « Semini tuo dabo terram hanc, a fluvio Aegypti
usque ad fluvium magnum Euphraten ».

Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 104, 1-2. 3-4. 6-7. 8-9 (R.: 8 a)

R. Memor fuit Dominus in saeculum testamenti sui.

vel Alleluia.

¹ Confitemini Domino et invocate nomen eius,
annuntiata inter gentes opera eius.

² Cantate ei et psallite ei,
meditamini in omnibus mirabilibus eius. R.

³ Laudamini in nomine sancto eius,
laetetur cor quaerentium Dominum.

⁴ Quaerite Dominum et potentiam eius,
quaerite faciem eius semper. R.

⁶ Semen Abraham, servi eius,
filii Iacob, electi eius.

⁷ Ipse Dominus Deus noster;
in universa terra iudicia eius. R.

⁸ Memor fuit in saeculum testamenti sui,
verbi quod mandavit in mille generationes,

⁹ quod disposuit cum Abraham,
et iuramenti sui ad Isaac. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Legit rex populo verba libri foederis, qui inventus est
in domo Domini, et foedus percussit coram Domino.*

Lectio libri secundi Regum

22, 8-13; 23, 1-3

In diebus illis:

Dixit Helcias pontifex ad Saphan scribam: « Li-
brum Legis reperi in domo Domini ». Deditque Hel-
cias volumen Saphan, qui et legit illud.

Venit quoque Saphan scriba ad regem Iosiam, et
renuntiavit ei quod praecerat, et ait: « Conflaverunt
servi tui pecuniam, quae reperta est in domo Domini,
et dederunt ut distribueretur fabris a praefectis operum
templi Domini ».

Narravit quoque Saphan scriba regi, dicens: « Li-
brum dedit mihi Helcias sacerdos ». Quem cum legisset
Saphan coram rege, et audisset rex verba libri Legis
Domini, scidit vestimenta sua.

Et praecipit Helciae sacerdoti, et Ahicam filio Sa-
phan, et Achobor filio Micha, et Saphan scribae, et
Asaiae servo regis, dicens:

« Ite et consulite Dominum super me, et super po-
pulo, et super omni Iuda, de verbis voluminis istius,
quod inventum est. Magna enim ira Domini succensa
est contra nos, quia non audierunt patres nostri verba
libri huius, ut facerent omne quod scriptum est nobis ».

Et renuntiaverunt regi quod dixerat. Qui misit, et
congregati sunt ad eum omnes senes Iuda et Ierusalem.

Ascenditque rex templum Domini, et omnes viri
Iuda, universique qui habitabant in Ierusalem cum eo,
sacerdotes et prophetae, et omnis populus a parvo
usque ad magnum.

Legítque cunctis audiéntibus ómnia verba libri fœderis, qui invéntus est in domo Dómini.

Stetitque rex super gradum, et fœdus percússit coram Dómino, ut ambulárent post Dóminum et custodírent præcepta eius et testimónia et cæremónias in omni corde et in tota ánima, et suscitárent verba fœderis huius, quæ scripta erant in libro illo.

Acquievítque pópulus pacto.
Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 118, 33. 34. 35. 36. 37. 40 (R.: 33 a)

R. Pone mihi, Dómine, viam iustificatiónum tuárum.

33 Legem pone mihi, Dómine, viam iustificatiónum tuárum, et servábo eam semper. R.

34 Da mihi intelléctum, et servábo legem tuam, et custódiám illam in toto corde meo. R.

35 Deduc me in sémitam præceptorum tuórum, quia ipsam vólui. R.

36 Inclína cor meum in testimónia tua, et non in avarítiam. R.

37 Avérte óculos meos ne vídeant vanitátem, in via tua vivífica me. R.

40 Ecce concupívi mandáta tua; in iustítia tua vivífica me. R.

Alleluia

Io 15, 4. 5 b

R. Alleluia. V. Manéte in me, et ego in vobis, dicit Dóminus.

Qui manet in me fert fructum multum.

R. Alleluia.

Evangelium

Ex fructibus eorum cognoscetis eos.

✠ Lécitio sancti Evangelii secúndum Matthæum

7, 15-20

In illo témpore: Dixit Iesus discipulis suis:

« Atténdite a falsis prophétis, qui véniunt ad vos in vestiméntis óvium, intrínsecus autem sunt lupi rapáces. A frúctibus eórum cognoscétis eos: numquid cólligunt de spinis uvas aut de tríbulis ficus?

Sic omnis arbor bona fructus bonos facit, mala autem arbor fructus malos facit: non potest arbor bona fructus malos fácere, neque arbor mala fructus bonos fácere.

Omnis arbor quæ non facit fructum bonum excidétur et in ignem míttitur. Igitur ex frúctibus eórum cognoscétis eos ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, Dómine, sacrificium placatiónis et laudis, et præsta, ut, huius operatióne mundáti, beneplácitum tibi nostræ mentis offerámus afféctum. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 144, 15

Oculi ómnium in te sperant, Dómine, et tu das illis escam in témpore opportúno.

Vel:

Io 10, 11. 15

Ego sum pastor bonus, et ánimam meam pono pro óvibus meis, dicit Dóminus.

Post communionem

Sacri Córporis et Sanguinis pretiósí alimónia renováti, quæsumus, Dómine, cleméntiam tuam,

ut, quod gérimus devotióne frequénti,
certa redemptiÓne capiámus.
Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum

Ps 27, 8-9

Dóminus fortitúdo plebis suæ,
et protéctor salutárium Christi sui est.
Salvum fac pópulum tuum, Dómine,
et bénedic hereditáti tuæ, et rege eos usque in sáculum.

Collecta

Sancti nóminis tui, Dómine,
timórem páriter et amórem fac nos habére perpétuum,
quía numquam tua gubernatiÓne destítuis,
quos in soliditáte tuæ dilectiÓnis instítuis.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior *

*Peperit Agar Abrahæ filium, qui vocavit
nomen eius Ismael.*

Lectio libri Génesis

16, 1-12. 15-16

In diébus illis:

Sárai, uxor Abram, non genúerat líberos; sed ha-
bens ancíllam Ægýptiam, nómine Agar, dixit marito
suo: « Ecce conclusit me Dóminus, ne párerem; in-
grédere ad ancíllam meam, si forte saltem ex illa sus-
cipiam filios ».

Cumque ille acquiésceret deprecánti, tulit Agar
Ægýptiam, ancíllam suam, post annos decem quam
habitáre cÓperant in terra Chanaan, et dedit eam viro

suo uxórem. Qui ingrÉssus est ad eam. At illa conce-
pisse se videns, despéxit dÓminam suam.

Dixítque Sárai ad Abram: « Iníque agis contra me;
ego dedi ancíllam meam in sinum tuum, quæ videns
quod concéperit despéctui me habet. Iúdicet Dóminus
inter me et te ». Cui respóndens Abram: « Ecce, ait,
ancílla tua in manu tua est; útere ea ut libet ».

Affligénte ígitur eam Sárai, fugam íniit.

Cumque invenisset eam Angelus Dómini iuxta fon-
tem aquæ in solitúdine, qui est in via Sur in desérto,
dixit ad illam: « Agar, ancílla Sárai, unde venis et quo
vadis? » Quæ respóndit: « A fácie Sárai, dÓminæ meæ,
ego fúgio ».

Dixítque ei Angelus Dómini: « Revértere ad dó-
minam tuam, et humiliáre sub manu illius ».

Et rursus: « Multiplicans, inquit, multiplicábo se-
men tuum, et non numerábitur præ multitudíne ».

Ac deinceps: « Ecce, ait, concepísti, et páries fi-
lium, vocabísque nomen eius Ismael, eo quod audierit
Dóminus afflictiónem tuam. Hic erit ferus homo: manus
eius contra omnes, et manus ómnium contra eum; et e
regiÓne universórum fratrum suórum figet tabernácula ».

Peperítque Agar Abrahæ filium, qui vocávit nomen
eius Ismael. Octogínta et sex annórum erat Abram,
quando péperit ei Agar Ismaelem. — Verbum Dómini.

vel brevior

Lectio libri Génesis

16, 6 b-12. 15-16

In diébus illis:

Affligénte Agar Sárai, fugam íniit. Cumque inve-
nisset eam Angelus Dómini iuxta fontem aquæ in so-
litúdine, qui est in via Sur in desérto, dixit ad illam:

clusóres mille, omnes viros fortes et bellatóres, duxítque eos rex Babylónis captivos in Babylónem.

Et constituit Matthaniam, pátruum eius, pro eo; imposuitque nomen ei Sedeciam.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 78, 1-2. 3-5. 8. 9 (R.: 9 b)

R. Propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos.

- 1 Deus, venérunt gentes in hereditátem tuam, polluérunt templum sanctum tuum, posuérunt Ierúsalem in ruínas.
- 2 Dedérunt morticina servórum tuórum escas volatilibus cæli, carnes sanctorum tuórum béstiis terræ. R.
- 3 Effudérunt sánguinem eórum tamquam aquam in circúitu Ierúsalem, et non erat qui sepelíret.
- 4 Facti sumus oppróbrium vicínis nostris, subsannátio et illúsió his qui in circúitu nostro sunt.
- 5 Usquequo, Dómine? Irascéris in finem? Accendétur velut ignis zelus tuus? R.
- 8 Ne memíneris iniquitátum patrum nostrórum, cito anticipent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimis. R.
- 9 Adiuva nos, Deus salutáris noster, propter glóriam nóminis tui, et líbera nos; et propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum. R.

Alleluia

Io 14, 23

R. Alleluia. V. Si quis díligit me, sermónem meum servábit, dicit Dóminus; et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus. R. Alleluia.

Evangelium

Domus supra petram et domus supra arenam ædificata.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

7, 21-29

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Non omnís qui dicit mihi: “ Dómine Dómine ”, intrábit in Regnum cælórum, sed qui facit voluntátem Patris mei qui in cælis est.

Multi dicent mihi in illa die: “ Dómine Dómine, nonne in tuo nómine prophetávimus, et in tuo nómine dæmónia eiécimus, et in tuo nómine virtútes multas fécimus? ”

Et tunc confitébor illis: “ Numquam novi vos; discedíte a me qui operámini iniquitátem ”.

Omnis ergo qui audit verba mea hæc et facit ea, assimilábitur viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram. Et descéndit plúvia et venérunt flúmina et flavérunt venti et irruérunt in domum illam, et non cécidit; fundáta enim erat supra petram.

Et omnís qui audit verba mea hæc et non facit ea, símilis erit viro stulto, qui ædificávit domum suam supra arénam. Et descéndit plúvia et venérunt flúmina et flavérunt venti et irruérunt in domum illam, et cécidit, et fuit ruína eius magna ».

Et factum est, cum consummáset Iesus verba hæc, admirabántur turbæ super doctrínam eius; erat enim docens eos sicut potestátem habens et non sicut scribæ eórum. — Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, Dómine, sacrificium placatiónis et laudis, et præsta, ut, huius operatióne mundáti, beneplácitum tibi nostræ mentis offerámus afféctum. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 144, 15

Oculi ómnium in te sperant, Dómine,
et tu das illis escam in témpore opportúno.

Vel:

Io 10, 11. 15

Ego sum pastor bonus,
et ánimam meam pono pro óvibus meis,
dicit Dóminus.

Post communionem

Sacri Córporis et Sánguini pretiósí alimónia renováti,
quásumus, Dómine, cleméntiam tuam,
ut, quod gérimus devotióne frequénti,
certa redemptiÓne capiámus.
Per Christum.

Feria sexta**Ant. ad introitum**

Ps 27, 8-9

Dóminus fortitúdo plebis suæ,
et protéctor salutárium Christi sui est.
Salvum fac pópulum tuum, Dómine,
et bénedic hereditáti tuæ,
et rege eos usque in sáculum.

Collecta

Sancti nóminis tui, Dómine,
timórem páriter et amórem
fac nos habére perpétuum,
quia numquam tua gubernatiÓne destítuis,
quos in soliditáte tuæ dilectiÓnis instítuis.
Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

*Circumcidetur omne masculinum in signum foederis.
Sara pariet tibi filium.*

Lectio libri Génesis

17, 1. 9-10. 15-22

Postquam Abram nonaginta et novem annórum esse
côperat, appáruit ei Dóminus, dixitque ad eum: « Ego
Deus omnipotens. Ambula coram me, et esto perféctus ».

Dixit iterum Deus ad Abraham: « Et tu ergo custó-
dies pactum meum, et semen tuum post te in gene-
ratiÓnibus suis. Hoc est pactum meum, quod obser-
vábitis inter me et vos et semen tuum post te: circum-
cidétur ex vobis omne masculinum ».

Dixit quoque Deus ad Abraham: « Sárai, uxórem
tuam, non vocábis Sárai, sed Saram. Et benedicam ei,
et ex illa dabo tibi filium, cui benedictúrus sum. Erit-
que in nátiÓnes, et reges populórum oriéntur ex eo ».

Cécidit Abraham in fáciem suam, et risit dicens in
corde suo: « Putásne centenário nascétur fílius? et Sara
nonagenária páriet? » Dixitque ad Deum: « Utinam
Ismael vivat coram te! »

Et ait Deus ad Abraham: « Sara, uxor tua, páriet
tibi filium, vocabísque nomen eius Isaac; et constítuam
pactum meum illi in foedus sempitérnum, et sémini eius
post eum.

Super Ismael quoque exaudívi te: ecce benedicam
ei, et augébo et multiplicábo eum valde; duódecim du-
ces generábit, et fáciem illum in gentem magnam.

Pactum vero meum státuam ad Isaac, quem páriet
tibi Sara témpore isto in anno áltero ».

Cumque finítus esset sermo loquéntis cum eo, ascén-
dit Deus ab Abraham. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 127, 1-2. 3. 4-5 (R.: 4)

R. Ecce sic benedicetur homo, qui timet Dóminum.

¹ Beátus omnis qui timet Dóminum,
qui ámbulat in viis eius.

² Labóres mánuum tuárum manducábis,
beátus es, et bene tibi erit. R.

³ Uxor tua sicut vitis fructífera
in latéribus domus tuæ;
fílii tui sicut novéllæ olivárum
in circúitu mensæ tuæ. R.

⁴ Ecce sic benedicetur homo,
qui timet Dóminum.

⁵ Benedícat tibi Dóminus ex Sion,
et vídeas bona Ierúsalem
ómnibus diébus vitæ tuæ. R.

Anno secundo

Lectio prior

Translatus est Iuda de terra sua.

Lectio libri secúndi Regum 25, 1-12

Factum est anno nono regni Sedecíæ, mense décimo, décima die mensis, venit Nabuchodónosor, rex Babylónis, ipse et omnis exércitus eius in Ierúsalem; et circumdedérunt eam, et extruxérunt in circúitu eius munitiões.

Et clausa est civitas atque valláta usque ad undécimum annum regis Sedecíæ, nona die mensis; prævalúitque fames in civitate, nec erat panis pópulo terræ.

Et interrúpta est civitas, et omnes viri bellatóres nocte fugérunt per viam portæ, quæ est inter dúplicem murum ad hortum regis. Porro Chaldæi obsidébant in

circúitu civitátem. Fugit itaque Sedecías per viam, quæ ducit ad campéstria solitúdinis.

Et persecútus est exércitus Chaldæórum regem, comprehendítque eum in planitie Iéricho; et omnes bellatóres, qui erant cum eo, dispérsi sunt, et reliquerunt eum.

Apprehénsus ergo regem duxérunt ad regem Babylónis in Réblatha, qui locútus est cum eo iudícium. Fílios autem Sedecíæ occídít coram eo, et óculos eius efódít; vinxítque eum caténis, et addúxit in Babylónem.

Mense quinto, séptima die mensis (ipse est annus nonus décimus regis Babylónis), venit Nabuzárdan, princeps exércitus, servus regis Babylónis, in Ierúsalem; et succéndit domum Dómini, et domum regis, et domos Ierúsalem, omnémque domum combússit igni.

Et muros Ierúsalem in circúitu destrúxit omnis exércitus Chaldæórum, qui erat cum príncipe militum.

Réliquam autem pópuli partem, quæ remánserat in civitate, et pérfugas, qui transfúgerant ad regem Babylónis, et réliquum vulgus tránstulit Nabuzárdan, princeps militiæ; et de paupéribus terræ relíquit vinitóres et agrícolas. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 136, 1-2. 3. 4-5. 6 (R.: 6 ab)

R. Adhæreat lingua mea fáucibus meis,
si non memínero tui.

¹ Super flúmina Babylónis,
illic sédimus et flévimus,
cum recordarémur Sion.

² In salícibus in médio eius
suspendimus cítharas nostras. R.

³ Quia illic rogavérunt nos,
qui captívos duxérunt nos,
verba cantiónum,

et qui affligébant nos, lætítiam:

« Cantáte nobis de cánticis Sion ». *R.*

⁴ Quómo do cantábimus cánticum Dómini
in terra aliéna?

⁵ Si oblítus fúero tui, Ierúsalem,
obliviscátur sui dèxtera mea. *R.*

⁶ Adháreat lingua mea fáucibus meis,
si non memínero tui,
si non præposúero Ierúsalem
in cápite lætítiae meæ. *R.*

Alleluia

Mt 8, 17

R. Alleluia. *V.* Ipse infirmitates nostras accepit,
et ægrotationes nostras portavit. *R.* Alleluia.

Evangelium

Si vis potes me mundare.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

In illo témpore:

8, 1-4

Cum descendisset Iesus de monte, secútæ sunt eum turbæ multæ. Et ecce leprósus véniens adorábat eum dicens: « Dómine, si vis potes me mundáre ». Et exténdens manum, tétigit eum dicens: « Volo, mundáre ». Et conféstim mundáta est lepra eius.

Et ait illi Iesus: « Vide, némini díxeris, sed vade, osténde te sacerdoti, et offer munus quod præcépít Móyses, in testimónium illis ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, Dómine, sacrificium placatiónis et laudis,
et præsta, ut, huius operatióne mundáti,
beneplácitum tibi nostræ mentis offerámus afféctum.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 144, 15

Oculi ómnium in te sperant, Dómine,
et tu das illis escam in témpore opportúno.

Vel:

Io 10, 11. 15

Ego sum pastor bonus,
et ánimam meam pono pro óvibus meis,
dicit Dóminus.

Post communionem

Sacri Córporis et Sanguinis pretiósí alimónia renováti,
quæsumus, Dómine, cleméntiam tuam,
ut, quod gérimus devotióne frequénti,
certa redemptióne capiámus.
Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum

Ps 27, 8-9

Dóminus fortitúdo plebis suæ,
et protéctor salutárium Christi sui est.
Salvum fac pópulum tuum, Dómine,
et bédedic hereditáti tuæ,
et rege eos usque in sáeculum.

Collecta

Sancti nóminis tui, Dómine,
timórem páriter et amórem
fac nos habére perpétuum,
quia numquam tua gubernatióne destítuis,
quos in soliditáte tuæ dilectiúnis instítuis.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Numquid Deo quidquam est difficile? Revertar ad te, et habebit Sara filium.

Lectio libri Génesis

18, 1-15

In diébus illis:

Appáruit Abrahæ Dóminus in conválle Mambre, sedénti in óstio tabernáculi sui, in ipso fervóre diéi. Cumque elevásset óculos, apparuérunť ei tres viri stantes prope eum. Quos cum vidísset, cucúrrit in occúrsum eórum de óstio tabernáculi, et adorávit in terram.

Et dixit: « Dómine, si invéni grátiam in óculis tuis, ne tránseas servum tuum; sed áfferam pauxillum aquæ, et laváte pedes vestros et requiéscite sub árbore. Pónámque buccéllam panis, et confortáte cor vestrum; póstea transíbitis: idcírco enim declinástis ad servum vestrum ».

Qui dixerunt: « Fac ut locútus es ».

Festinávit Abraham in tabernáculum ad Saram, dixítque ei: « Accélera, tria sata símilæ commisce, et fac subcinericios panes ».

Ipse vero ad arméntum cucúrrit, et tulit inde vítulum tenérrimum et óptimum, dedítque púero, qui festinávit et coxit illum. Tulit quoque butýrum et lac, et vítulum, quem cóxerat, et pósuit coram eis; ipse vero stabat iuxta eos sub árbore.

Cumque comedísset, dixerunt ad eum: « Ubi est Sara, uxor tua? »

Ille respóndit: « Ecce in tabernáculo est ».

Cui dixit: « Revértens véniam ad te témpore isto, vita cómite, et habébit filium Sara uxor tua ».

Quo audíto, Sara risit post óstium tabernáculi. Erant

autem ambo senes provectæque atátis, et desierant Saræ fieri muliébria. Quæ risit occúlte, dicens: « Postquam consénui, et dóminus meus vétulus est, voluptáti óperam dabo? »

Dixit autem Dóminus ad Abraham: « Quare risit Sara, dicens: " Num vere parítúra sum anus? " Numquid Deo quidquam est difficile? Iuxta condíctum revertar ad te hoc eódem témpore, vita cómite, et habébit Sara filium ».

Negávit Sara, dicens: « Non risi », timóre pertérrita. Dóminus autem: « Non est, inquit, ita, sed risísti ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Lc 1, 46-47. 48-49. 50 et 53. 54-55 (R.: 54 a)

R. Recordátus est Dóminus misericórdiæ suæ.

⁴⁶ Magnificat ánima mea Dóminum,
⁴⁷ et exsultávit spíritus meus
in Deo salutári meo. R.

⁴⁸ Quia respéxit humilitátem ancillæ suæ;
ecce enim ex hoc beátam me dicent
omnes generatiónes.

⁴⁹ Quia fecit mihi magna qui potens est,
et sanctum nomen eius. R.

⁵⁰ Et misericórdia eius a progénie in progénies
timéntibus eum.

⁵³ Esuriéntes implévit bonis,
et dívites dimísit inánes. R.

⁵⁴ Suscépit Israel púerum suum
recordátus misericórdiæ suæ,

⁵⁵ sicut locútus est ad patres nostros,
Abraham et sémini eius in sácula. R.

Anno secundo

Lectio prior

Clamaverunt ad Dominum super muros filiae Sion.

Lectio libri Lamentationum 2, 2. 10-14. 18-19

Præcipitavit Dóminus, nec pepércit ómnia speciósá Iacob; destrúxit in furóre suo munitiónes vírginis Iuda et deícit in terram; pólluit regnum et príncipes eius.

Sedérunt in terra, conticuérunt senes filiae Sion; conspersérunt cinere cápita sua, accínti sunt cilíciis: abiecérunt in terram cápita sua vírgines Ierúsalem.

Defecérunt præ lácrimis óculi mei, conturbáta sunt víscera mea; effúsum est in terra iecur meum super contritióne filiae pópuli mei, cum deficeret párvulus et lactens in platéis óppidi.

Mátribus suis dixerunt: «Ubi est tríticum et vinum?», cum deficerent quasi vulneráti in platéis civitátis, cum exhalárent ánimas suas in sinu matrum suárum.

Cui comparábo te vel cui assimilábo te, filia Ierúsalem? Cui exæquábo te et consolábor te, virgo filia Sion? Magna est enim velut mare contritio tua; quis medébitur tui?

Prophétæ tui vidérunt tibi falsa et stulta; nec apériébant iniquitátem tuam, ut te ad pæniténtiam provocárent: vidérunt autem tibi assumptiones falsas et eiectiones.

Clamávit cor eórum ad Dóminum super muros filiae Sion; deduc quasi torrémentem lácrimas per diem et noctem; non des réquiem tibi, neque táceat pupílla óculi tui.

Consúrge, lauda in nocte in princípío vigiliárum; effúnde sicut aquam cor tuum ante conspéctum Dómini;

leva ad eum manus tuas pro ánima parvulórum tuórum, qui defecérunt in fame in cápite ómnium compitórum. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 73, 1-2. 3-4. 5-7. 20-21 (R.: 19 b)

R. Animas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

1 Ut quid, Deus, repulisti in finem, irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

2 Memor esto congregatiónis tuæ, quam possedisti ab inítio.

Redemísti virgam hereditátis tuæ, mons Sion in quo habitásti. R.

3 Leva gressus tuos in ruínas sempitérnas: ómnia vastávit inimícus in sancto.

4 Rugiérunt qui odérunt te in médio congregatiónis tuæ. Posuérunt signa sua in signa. R.

5 Visi sunt quasi in altum secúrim vibrántes in sílva condénsa.

6 Excidérunt iánuas eius in idípsum; in secúri et áscia deiecérunt.

7 Incendérunt igni sanctuárium tuum, in terram polluérunt tabernáculum nóminis tui. R.

20 Réspice in testaméntum, quia repléta sunt latíbula terræ tentóriis violéntiæ.

21 Ne revertátur húmilis factus confúsus; pauper et inops laudábunt nomen tuum. R.

Alleluia

Mt 8, 17

R. Allelúia. V. Ipse infirmitates nostras accépit, et ægrotatiónes nostras portávit. R. Allelúia.

Evangelium

*Multi ab oriente et occidente venient et recumbent
cum Abraham et Isaac et Iacob.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

8, 5-17

In illo témpore:

Cum introisset Iesus Caphárnaum, accessit ad eum centúrio rogans eum et dicens: « Dómine, puer meus iacet in domo paralyticus et male torquetur ». Et ait illi: « Ego véniam, et curábo eum ».

Et respóndens centúrio ait: « Dómine, non sum dignus ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus. Nam et ego homo sum sub potestáte, habens sub me milites, et dico huic: “ Vade ”, et vadit, et alio: “ Veni ”, et venit, et servo meo: “ Fac hoc ”, et facit ».

Audiens autem Iesus, mirátus est, et sequéntibus se dixit: « Amen dico vobis: Apud nullum invéni tantam fidem in Israel.

Dico autem vobis quod multi ab oriénte et occidénte vénient et recumbent cum Abraham et Isaac et Iacob in Regno cælórum; filii autem Regni eiciéntur in ténebras exterióres: ibi erit fletus et stridor déntium ».

Et dixit Iesus centurióni: « Vade, sicut credidisti fiat tibi ». Et sanátus est puer in hora illa.

Et cum venisset Iesus in domum Petri, vidit socrum eius iacéntem et febricitántem; et tétigit manum eius, et dimisit eam febris; et surrêxit et ministrábat ei.

Vésperè autem factò, obtulérunt ei multos dæmónia habéntes; et eiciebat spíritus verbo, et omnes male habéntes curávit, ut adimplerétur quod dictum est per Isaíam prophétam dicéntem: « Ipse infirmitates nostras accépit et ægotatiónes portávit ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, Dómine, sacrificium placatiónis et laudis, et præsta, ut, huius operatióne mundáti, beneplácitum tibi nostræ mentis offerámus afféctum. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 144, 15

Oculi ómnium in te sperant, Dómine, et tu das illis escam in témpore opportúno.

Vel:

Io 10, 11. 15

Ego sum pastor bonus, et ánimam meam pono pro óvibus meis, dicit Dóminus.

Post communionem

Sacri Córporis et Sanguinis pretiósí alimónia renováti, quæsumus, Dómine, cleméntiam tuam, ut, quod gérimus devotióne frequénti, certa redemptiόne capiámus.

Per Christum.

Evangelium

*Multi ab oriente et occidente venient et recumbent
cum Abraham et Isaac et Iacob.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

8, 5-17

In illo témpore:

Cum introisset Iesus Caphárnaum, accessit ad eum centúrio rogans eum et dicens: « Dómine, puer meus iacet in domo paralýticus et male torquétur ». Et ait illi: « Ego véniam, et curábo eum ».

Et respóndens centúrio ait: « Dómine, non sum dignus ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus. Nam et ego homo sum sub potestáte, habens sub me mílites, et dico huic: “ Vade ”, et vadit, et álio: “ Veni ”, et venit, et servo meo: “ Fac hoc ”, et facit ».

Audiens autem Iesus, mirátus est, et sequéntibus se dixit: « Amen dico vobis: Apud nullum invéni tantam fidem in Israel.

Dico autem vobis quod multi ab oriénte et occidénte vénient et recúmbent cum Abraham et Isaac et Iacob in Regno cælórum; filii autem Regni eiciéntur in ténebras exterióres: ibi erit fletus et stridor déntium ».

Et dixit Iesus centurióni: « Vade, sicut credidisti fiat tibi ». Et sanátus est puer in hora illa.

Et cum venisset Iesus in domum Petri, vidit socrum eius iacéntem et febricitántem; et tétigit manum eius, et dimísit eam febris; et surréxit et ministrábat ei.

Véspere autem facto, obtulérunt ei multos dæmónia habéntes; et eiciébat spíritus verbo, et omnes male habéntes curávit, ut adimplerétur quod dictum est per Isaíam prophétam dicéntem: « Ipse infirmitates nostras accépit et ægotatiónes portávit ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, Dómine, sacrificium placatiónis et laudis, et præsta, ut, huius operatióne mundáti, beneplácitum tibi nostræ mentis offerámus afféctum. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 144, 15

Oculi ómnium in te sperant, Dómine, et tu das illis escam in témpore opportúno.

Vel:

Io 10, 11. 15

Ego sum pastor bonus, et ánimam meam pono pro óvibus meis, dicit Dóminus.

Post communionem

Sacri Córporis et Sanguinis pretiósí alimónia renováti, quæsumus, Dómine, cleméntiam tuam, ut, quod gérimus devotióne frequénti, certa redemptiόne capiámus.

Per Christum.

DOMINICA XIII « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 46, 2

Omnes gentes, pláudite mánibus,
iubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui, per adoptiόνem grátiae,
lucis nos esse filios voluísti,
præsta, quæsumus,
ut errorum non involvámur ténebris,
sed in splendóre veritátis semper maneámus conspícuí.
Per Dóminum.

Anno A

Lectio prima

Vir Dei sanctus est iste; maneat ibi.

Lectio libri secúndi Regum 4, 8-11. 14-16 a

Facta est quædam dies, et transibat Eliséus per Sunam. Erat autem ibi múlter magna, quæ tenuit eum ut coméderet panem. Cumque frequénte inde transíret, divertébat ad eam ut coméderet panem.

Quæ dixit ad virum suum: « Animadvérto quod vir Dei sanctus est iste, qui transit per nos frequénte. Faciámus ergo ei cenáculum parvum, et ponámus ei in eo léctulum, et mensam, et sellam, et candelábrum; ut, cum vénerit ad nos, máneat ibi ».

Facta est ergo dies quædam, et véniens divertit in cenáculum et requiévit ibi. Et ait: « Quid ergo vult ut

faciam ei? » Dixitque Giézi: « Ne quæras, filium enim non habet, et vir eius senex est ».

Præcépit itaque ut vocáret eam; quæ cum vocáta fuisset et stetisset ante óstium, dixit ad eam: « In témpore isto et in hac eádem hora, si vita comes fúerit, habébis in útero filium ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 88, 2-3. 16-17. 18-19 (R.: 2 a)

R. Misericórdias Dómini in ætérnum cantábo.

2 Misericórdias Dómini in ætérnum cantábo,
in generatióem et generatióem
annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

3 Quóniam dixísti:
« In ætérnum misericórdia ædificábitur »,
in cælis firmábitur véritas tua. R.

16 Beátus pópulus qui scit iubilatióem;
Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt,
17 et in nómine tuo exsultábunt tota die,
et in iustítia tua exaltábuntur. R.

18 Quóniam decor virtútis eórum tu es,
et in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

19 Quia Dómini est scutum nostrum,
et sancti Israel rex noster. R.

Lectio secunda

*Consepulti cum illo per baptismum,
in novitate vitæ ambulemus.*

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

Fratres: 6, 3-4. 8-11

An ignorátis quia quicúmque baptizáti sumus in
Christo Iesu, in morte ipsíus baptizáti sumus?

Consepúlti ergo sumus cum illo per baptísmum in mortem, ut quemádmódum suscitátus est Christus a mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

Si autem mórtui sumus cum Christo, crédimus quia simul étiam vivémus cum eo; sciéntes quod Christus suscitátus ex mórtuis iam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est, peccáto mórtuus est semel; quod autem vivit, vivit Deo.

Ita et vos existimáte vos mórtuos quidem esse peccáto, vivéntes autem Deo in Christo Iesu.

Verbum Dómini.

Alleluia

1 Petr 2, 9

℞. Alleluía. *℣.* Vos genus eléctum, regále sacerdotíum, gens sancta;

virtútes annuntiáte eius qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen suum.

℞. Alleluía.

Evangelium

*Qui non accipit crucem non est me dignus.
Qui recipit vos, me recipit.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

10, 37-42

In illo témpore: Dixit Iesus Apóstolis suis:

« Qui amat patrem aut matrem plus quam me non est me dignus; et qui amat filium aut filiam super me non est me dignus; et qui non áccipit crucem suam et séquitur me, non est me dignus.

Qui invénerit ánimam suam perdet illam, et qui perdidit ánimam suam propter me, invéniet eam.

Qui récipit vos, me récipit, et qui me récipit, récipit Eum qui me misit.

Qui récipit prophétam in nómine prophétæ, mercedem prophétæ accípiet, et qui récipit iustum in nómine iusti, mercedem iusti accípiet.

Et quicumque potum déderit uni ex mínimis istis cálicem aquæ frígidae tantum in nómine discípuli, amen dico vobis: Non perdet mercedem suam ».

Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

Invidia diaboli mors introivit in orbem terrarum.

Lécio libri Sapiéntiæ

1, 13-15; 2, 23-25

Deus mortem non fecit, nec lætátur in perditíone vivórum; creávit enim, ut essent ómnia, et sanábiles fecit natiónes orbis terrárum; et non est in illis medicamentum exterminii, nec inferórum regnum in terra; iustítia enim perpétua est et immortalis.

Quóniam Deus creávit hómínem inexterminábilem, et ad imáginem similitúdinis suæ fecit illum. Invidia autem diaboli mors introivit in orbem terrárum; imitántur autem illum qui sunt ex parte illius.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 29, 2 et 4. 5-6. 11 et 12 a et 13 b. (℞.: 2 a)

℞. Exaltábo te, Dómine, quóniam extraxísti me.

² Exaltábo te, Dómine, quóniam extraxísti me, nec delectásti inimícos meos super me.

⁴ Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam, vivificásti me, ut non descénderem in lacum. ℞.

- ⁵ Psállite Dómino, sancti eius,
et confitémini memóriæ sanctitátis eius.
⁶ Quóniam ad moméntum indignátio eius,
et per vitam volúntas eius.
Ad vésperum demorátur fletus, ad matutínium lætítia. *R.*
¹¹ Audi, Dómine, et miserére mei,
Dómine, esto mihi adiútor.
¹² Convertísti planctum meum in choros mihi.
¹³ Dómine Deus meus, in ætérnum confitébor tibi. *R.*

Lectio secunda

Vestra abundantia fratrum pauperum inopiam suppleat.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 8, 7. 9. 13-15

Fratres:

Sicut in ómnibus abundátis, fide et sermóne et sciéntia et omni sollicitúdone et caritaté ex nobis in vobis, ut et in hac grátia abundétis.

Scitis enim grátiam Dómini nostri Iesu Christi, quóniam propter vos egénus factus est cum esset dives, ut illíus inópia vos dívites essétis.

Non enim ut áliis sit remíssio, vobis autem tribulátio; sed ex æqualitaté in præsentí tēpore vestra abundantia illórum inópiam súppleat, ut et illórum abundantia vestram inópiam súppleat, ut fiat æqualítas; sicut scriptum est: « Qui multum non abundávit, et qui módicum non minorávit ». — Verbum Dómini.

Alleluía 2 Tim 1, 10 b

R. Alleluía. *Y.* Salvátor noster Iesus Christus destrúxit mortem,
et illuminávit vitam per Evangélium.
R. Alleluía.

Evangélium *

Puella, tibi dico, surge.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum
In illo tēpore: 5, 21-43

Cum transcendísset Iesus in navi rursus trans fretum, convénit turba multa ad illum, et erat circa mare.

Et venit quidam de archisynagógis, nómine Iáirus, et videns eum prócidit ad pedes eius, et deprecátur eum multum dicens: « Fíliola mea in extrémis est, veni, impone manus super eam ut salva sit et vivat ».

Et ábiit cum illo. Et sequebátur eum turba multa, et comprimébant illum.

Et múlier quæ erat in proflúvio ságuinis annis duódecim et fúerat multa perpéssa a complúribus médicis et erogáverat ómnia sua nec quicquam profécerat sed magis detérius habébat, cum audísset de Iesu, venit in turba retro et tétigit vestiméntum eius; dicébat enim: « Si vel vestiméntum eius tetígero, salva ero ».

Et conféstim siccátus est fons ságuinis eius, et sensit córpore quia sanáta esset a plaga.

Et statim Iesus cognóscens in semetípso virtútem quæ exíerat de eo, convérsus ad turbam aíébat: « Quis tétigit vestiménta mea? »

Et dicébant ei discípuli sui: « Vides turbam compriméntem te, et dicis: " Quis me tétigit? " » Et circumspiciébat vidére eam quæ hoc fécerat. Múlier autem timens et tremens, sciens quod factum esset in se, venit et prócidit ante eum, et dixit ei omnem veritatē.

Ille autem dixit ei: « Fília, fides tua te salvam fecit: vade in pace, et esto sana a plaga tua ».

Adhuc eo loquente véniunt ab archisynagógo dicentes: « Fília tua mórtua est; quid ultra vexas magístrum? »

Iesus autem, verbo quod dicebatur audito, ait archisynagogo: « Noli timere, tantummodo crede ». Et non admisit quemquam sequi se nisi Petrum et Iacobum et Ioannem fratrem Iacobi.

Et veniunt ad domum archisynagogi, et videt tumultum et flentes et heulantes multum, et ingressus ait eis: « Quid turbamini et ploratis? Puella non est mortua, sed dormit ». Et iridebant eum.

Ipse vero, eiectis omnibus, assumit patrem puellae et matrem et qui secum erant, et ingreditur ubi erat puella; et tenens manum puellae ait illi: « Talitha quam », quod est interpretatum: « Puella, tibi dico, surge ».

Et confestim surrexit puella et ambulabat; erat enim annorum duodecim. Et obstupuerunt continuo stupore magno. Et praecipit illis vehementer, ut nemo id sciret, et dixit dari illi manducare. — Verbum Domini.

vel brevior

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Marcum
5, 21-24. 35 b-43

In illo tempore:

Cum transcendisset Iesus in navi rursus trans fretum, convenit turba multa ad illum, et erat circa mare.

Et venit quidam de archisynagogis, nomine Iairus, et videns eum procidit ad pedes eius, et deprecatur eum multum dicens: « Filiole mea in extremis est, veni, impone manus super eam ut salva sit et vivat ».

Et abiit cum illo. Et sequebatur eum turba multa.

Et veniunt ab archisynagogo dicentes: « Filia tua mortua est; quid ultra vexas magistrum? »

Iesus autem, verbo quod dicebatur audito, ait archisynagogo: « Noli timere, tantummodo crede ». Et

non admisit quemquam sequi se nisi Petrum et Iacobum et Ioannem fratrem Iacobi.

Et veniunt ad domum archisynagogi, et videt tumultum et flentes et heulantes multum, et ingressus ait eis: « Quid turbamini et ploratis? Puella non est mortua, sed dormit ». Et iridebant eum.

Ipse vero, eiectis omnibus, assumit patrem puellae et matrem et qui secum erant, et ingreditur ubi erat puella; et tenens manum puellae ait illi: « Talitha quam », quod est interpretatum: « Puella, tibi dico, surge ».

Et confestim surrexit puella et ambulabat; erat enim annorum duodecim. Et obstupuerunt continuo stupore magno. Et praecipit illis vehementer, ut nemo id sciret, et dixit dari illi manducare. — Verbum Domini.

Anno C

Lectio prima

Consurgens Eliseus abiit et secutus est Eliam.

Lectio libri primi Regum

19, 16 b. 19-21

In diebus illis:

Dixit Dominus ad Eliam: « Elisium filium Saphat, qui est de Abelmeula, unges prophetam pro te ».

Profectus ergo inde Elias reperit Elisium, filium Saphat, arantem in duodecim iugis boum; et ipse in duodecim iugis boum arantibus unus erat. Cumque venisset Elias ad eum, misit pallium suum super illum.

Qui statim, relictis bobus, cucurrit post Eliam, et ait: « Osculer, oro, patrem meum et matrem meam, et sic sequar te ». Dixitque ei: « Vade et revertere, quod enim meum erat feci tibi ».

Reversus autem ab eo tulit par boum et mactavit illud, et in aratro boum coxit carnes; et dedit populo, et

comedérunt. Consurgénsque ábiit et secúsus est Eliám, et ministrábat ei. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 15, 1-2 a et 5. 7-8. 9-10. 11 (R.: cf. 5 a)

- R. Tu es, Dómine, pars hereditátis meæ.
- ¹ Consérva me, Deus, quóniam sperávi in te.
- ² Dixi Dómino: « Dóminus meus es tu ».
- ⁵ Dóminus pars hereditátis meæ et cálicis mei: tu es qui détines sortem meam. R.
- ⁷ Benedícam Dóminum qui tribuit mihi intelléctum; insuper et in nóctibus erudiérunt me renes mei.
- ⁸ Proponébam Dóminum in conspéctu meo semper, quóniam a dextris est mihi, non commovébor. R.
- ⁹ Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultavérunt præcórdia mea; insuper et caro mea requiécet in spe.
- ¹⁰ Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno, nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem. R.
- ¹¹ Notas mihi fácies vias vitæ, plenitúdinem lætítiæ cum vultu tuo, delectatiónes in dèxtera tua usque in finem. R.

Lectio secunda

In libertatem vocati estis.

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Gálatas

Fratres:

5, 1. 13-18

Hac libertáte nos Christus liberávit; state igitur, et nolíte íterum iugo servitútis detinéri.

Vos enim in libertátem vocáti estis, fratres, tantum

ne libertátem in occasióem detis carni, sed per caritátem servíte ívicem.

Omnis enim Lex in uno sermóne implétur, in hoc: « Díliges próximum tuum sicut te ipsum ». Quod si ívicem mordétis et devorátis, vidéte ne ab ívicem consumámíni.

Dico autem, spírítu ambuláte et concupiscéntiam carnis ne perfecéritis. Caro enim concupíscit advérsus spírítum, spírítus autem advérsus carnem; hæc enim ívicem adversántur, ut non quæcúmque vultis illa faciátis. Quod si Spírítu ducímíni, non estis sub Lege.

Verbum Dómini.

Alleluia

1 Sam 3, 9; Io 6, 69 b

R. Allelúia. V. Lóquere, Dómine, quia audit servus tuus; verba vitæ ætérnæ habes. R. Allelúia.

Evangelium

*Faciem suam firmavit ut iret Ierusalem.
Sequar te quocumque ieris.*

✠ Lécio sancti Evangélli secúndum Lucam **9, 51-62**

Factum est dum compleréntur dies assumptiónis Iesu, et ipse fácíem suam firmávit ut iret Ierúsalem, et misit núntios ante conspéctum suum. Et eúntes intravérunt in castéllum Samaritanórum, ut parárent illi. Et non recepérunt eum, quia fácies eius erat eúntis Ierúsalem.

Cum vidíssent autem discípuli Iacobus et Ioánnes dixerunt: « Dómine, vis dicámus ut ignis descéndat de cælo, et consumat illos? »

Et conversus increpávit illos. Et abiérunt in áliud castéllum. Et ambulántibus illis in via, dixit quidam ad illum: « Sequar te quocumque ieris ».

Et ait illi Iesus: « Vulpes fóveas habent et vúlucres cæli nidos, Fílius autem hóminis non habet ubi caput reclínet ».

Ait autem ad álterum: « Séquere me ».

Ille autem dixit: « Dómine, permítte mihi primum ire et sepelíre patrem meum ».

Dixítque ei Iesus: « Sine ut mórtui sepéliant mórtuos suos, tu autem vade, annúntia Regnum Dei ».

Et ait alter: « Sequar te, Dómine, sed primum permítte mihi renuntiáre his qui domi sunt ».

Ait ad illum Iesus: « Nemo mittens manum suam in arátrum et aspiciens retro, aptus est Regno Dei ».

Verbum Dómini.

Dicitur Credo,

Super oblata

Deus, qui mysteriórum tuórum dignánte operáris efféctus,
præsta, quæsumus,
ut sacris apta munéribus fiant nostra servítia.
Per Christum.

Præfatio de dominicis « per annum », pp. 752-759.

Ant. ad communionem

Ps 102, 1

Benedic, ánima mea, Dómino,
et ea quæ intra me sunt nómini sancto eius.

Vel:

Io 17, 20-21

Pater, pro eis rogo, ut ipsi in nobis unum sint,
ut credat mundus quia tu me misísti, dicit Dóminus.

Post communionem

Vivíficet nos, quæsumus, Dómine,
divína quam obtúlimus et sumpsimus hóstia,

ut, perpétua tibi caritáte coniúcti,
fructum qui semper máneat afferámus.
Per Christum.

Feria secunda

Ant. ad introitum

Ps 46, 2

Omnes gentes, pláudite mánibus,
iubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Collecta

Deus, qui, per adoptiónem grátia,
lucis nos esse filios voluísti,
præsta, quæsumus,
ut errórum non involvámur ténebris,
sed in splendóre veritátis semper maneámus conspicui.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Numquid perdes iustum cum impio?

Lectio libri Génesis

18, 16-33

Cum surrexissent viri a conválle Mambre, direxérunt óculos contra Sódoram; et Abraham simul gradiebátur, dedúcens eos.

Dixítque Dóminus: « Num celáre pótero Abraham quæ gestúrus sum, cum futúrus sit in gentem magnam ac robustíssimam, et benedicénda sint in illo omnes natiónes terræ? »

Scio enim quod præceptúrus sit filiis suis et dómui suæ post se, ut custódiant viam Dómini et fáciant iudícium et iustítiam, ut addúcat Dóminus propter Abraham ómnia quæ locútus est ad eum ».

Dixit itaque Dóminus: « Clamor Sodomórum et Gomórrhæ multiplicátus est, et peccátum eórum aggravátum est nimis. Descéndam et vidébo utrum clamórem, qui venit ad me, ópere compléverint, an non est ita, ut sciam ».

Converterúntque se inde, et abiéruunt Sódodomam. Abraham vero adhuc stabat coram Dómino.

Et appropínquans ait: « Numquid perdes iustum cum ímpio? Si fúerint quinquagínta iusti in civitáte, peribunt simul? Et non parces loco illi propter quinquagínta iustos, si fúerint in eo? »

Absit a te, ut rem hanc fácias, et occidas iustum cum ímpio, fiátque iustus sicut ímpius. Non est hoc tuum: qui iúdicas omnem terram, nequáquam fácies iudicium hoc ».

Dixitque Dóminus ad eum: « Si invénero Sódomis quinquagínta iustos in médio civitátis, dimíttam omni loco propter eos ».

Respondénsque Abraham ait: « Quia semel coepi, loquar ad Dóminum meum, cum sim pulvis et cinis. Quid, si minus quinquagínta iustis quinque fúerint? Delébis propter quadragínta quinque univérsam urbem? »

Et ait: « Non delébo, si invénero ibi quadragínta quinque ».

Rursúmque locútus est ad eum: « Sin autem quadragínta ibi invénti fúerint, quid fácies? »

Ait: « Non percútiám propter quadragínta ».

« Ne quæso, inquit, indignéris, Dómine, si loquar. Quid, si ibi invénti fúerint trigínta? »

Respóndit: « Non fáciam, si invénero ibi trigínta ».

« Quia semel, ait, coepi, loquar ad Dóminum meum. Quid, si ibi invénti fúerint vigínti? »

Ait: « Non interficiám propter vigínti ».

« Obsecro, inquit, ne irascáris, Dómine, si loquar adhuc semel. Quid, si invénti fúerint ibi decem? »

Et dixit: « Non delébo propter decem ». Abiítque Dóminus, postquam cessávit loqui ad Abraham; et ille reversus est in locum suum. Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 1-2. 3-4. 8-9. 10-11 (R.: 8 a)

R. Miserátor et miséricors Dóminus.

- 1 Bénedic, ánima mea, Dómino; et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.
- 2 Bénedic, ánima mea, Dómino, et nolí oblivisci omnes retributiónes eius. R.
- 3 Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis, qui sanat omnes infirmitátes tuas;
- 4 qui rédit de interitu vitam tuam, qui coronat te in misericórdia et miseratióibus. R.
- 5 Miserátor et miséricors Dóminus, longánimis et multæ misericórdiæ.
- 6 Non in perpétuum conténdet, neque in ætérnum irascétur. R.
- 7 Non secúndum peccáta nostra fecit nobis, neque secúndum iniquitátes nostras retribuit nobis.
- 8 Quóniam, quantum exaltátur cælum a terra, præváluit misericórdia eius super tíméntes eum. R.

Anno secundo

Lectio prior

Conterunt super pulverem terræ capita pauperum.

Lectio libri Amos prophétæ 2, 6-10. 13-16

Hæc dicit Dóminus:

« Super tribus sceléribus Israel et super quáttuor, non convértam eum:

Pro eo quod vendiderit pro argénto iustum, et páuperem pro calceaméntis; qui cónterunt super púlverem terræ cápita páuperum, et viam humílium declínant; et fílius ac pater eius iérunt ad puéllam, ut violárent nomen sanctum meum; et super vestiméntis pignorátis accubuérunt iuxta omne altáre, et vinum damnatórum bibébant in domo Dei sui.

Ego autem exterminávi Amorrhæum a fácie eórum, cuius altitúdo cedrórum altitúdo eius, et fortis ipse quasi quercus; et contrívi fructum eius désuper et radíces eius subter.

Ego sum, qui ascéndere vos feci de terra Ægýpti, et duxi vos in desérto quadragínta annis, ut possiderétis terram Amorrhæi.

Ecce ego stridébo subter vos, sicut stridet plaustrum onústum feno; et períbit fuga a velóce, et fortis non obtinébit virtútem suam, et robústus non salvábit ánimam suam, et tenens arcum non stabit, et velox pédibus suis non salvábitur, et ascénsor equi non salvábit ánimam suam, et robústus corde inter fortes nudus fúgiet in illa die », dicit Dóminus. — Verbum Dómini.

Psalms responsorius

Ps 49, 16 bc-17. 18-19. 20-21. 22-23 (R.: 22 a)

R. Intellégite hæc, qui obliviscímini Deum.

- 16 Quare tu enárras præcépta mea,
et assúmíis testaméntum meum in os tuum?
17 Tu vero odísti disciplínam,
et proiecísti sermónes meos retrórsum. R.
18 Si vidébas furem, currébas cum eo;
et cum adúlteris erat pórtio tua.
19 Os tuum dimittébas ad malítiam,
et lingua tua concinnábat dolos. R.

20 Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris,
et adversus fílium matris tuæ
proferébas oppróbrium.

21 Hæc fecísti, et tácuí.

Existimásti quod eram tui símilis:

árguam te, et státuam illa contra fáciem tuam. R.

22 Intellégite hæc, qui obliviscímini Deum;
nequándo rápiam, et non sit qui erípiat.

23 Qui immolábit sacrificium laudis, honorificábit me,
et qui immaculátus est in via,
osténdam illi salutáre Dei. R.

Alleluia

Ps 94, 8 ab

R. Allelúia. V. Hódie, nolíte obduráre corda vestra,
sed vocem Dómini audíte. R. Allelúia.

Evangelium

Sequere me.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

8, 18-22

In illo témpore:

Videns Iesus turbas multas circum se, iussit ire trans fretum. Et accédens unus scriba ait illi: « Magíster, sequar te quocúmque ieris ».

Et dicit ei Iesus: « Vulpes fóveas habent et vólucres cæli tabernácula, Fílius autem hóminis non habet ubi caput reclínet ».

Alius autem de discípulis eius ait illi: « Dómine, permítte me primum ire et sepelíre patrem meum ».

Iesus autem ait illi: « Séquere me, et dimítte mórtuos sepelíre mórtuos suos ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Deus, qui mysteriórum tuórum
dignánte operáris efféctus,
præsta, quæsumus,
ut sacris apta munéribus fiant nostra servítia.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 102, 1

Bénedic, ánima mea, Dómino,
et ea quæ intra me sunt nómini sancto eius.

Vel:

Io 17, 20-21

Pater, pro eis rogo, ut ipsi in nobis unum sint,
ut credat mundus quia tu me misísti, dicit Dóminus.

Post communionem

Vivíficet nos, quæsumus, Dómine,
divína quam obtúlimus et súmpsimus hóstia,
ut, perpétua tibi caritáte coniúcti,
fructum qui semper máneat afferámus. Per Christum.

Feria tertia**Ant. ad introitum**

Ps 46, 2

Omnes gentes, pláudite mánibus,
iubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Collecta

Deus, qui, per adoptiónem grátia,
lucis nos esse filios voluísti,
præsta, quæsumus,
ut errorum non involvámur ténebris,
sed in splendóre veritátis semper maneámus conspíui.
Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

*Pluit Dominus super Sodomam et Gomorrhham
sulphur et ignem.*

Léctio libri Génesis

19, 15-29

In diébus illis:

Cogébant Angeli Lot dicétes: « Surge, tolle uxórem tuam et duas filias quas habes, ne et tu páriter péreas in scélere Sódomæ ». Dissimulánte illo, apprehenderunt manum eius, et manum uxóris ac duárum filiárum eius, eo quod párceret Dóminus illi.

Eduxerúntque eum, et posuerunt extra civitátem; ibíque locúti sunt ad eum dicétes: « Salva ánimam tuam; noli respícere post tergum, nec stes in omni circa regióne; sed in monte salvum te fac, ne et tu simul péreas ».

Dixítque Lot ad eos: « Quæso, Dómine mi, quia inveniit servus tuus grátiam coram te, et magnificásti misericórdiam tuam, quam fecísti mecum, ut salváres ánimam meam, nec possum in monte salvári, ne forte apprehéndat me malum et móriar.

Est civitas hæc iuxta, ad quam possum fúgere, parva, et salvábor in ea; numquid non módica est, et vivet ánima mea? »

Dixítque ad eum: « Ecce étiam in hoc suscépi preces tuas, ut non subvértam urbem, pro qua locútu es. Festína et salváre ibi, quia non pótero fácere quidquam donec ingrediáris illuc ». Idcirco vocátum est nomen urbis illíus Segor. Sol egréssus est super terram, et Lot ingressus est Segor.

Igitur Dóminus pluit super Sódomam et Gomórrham sulphur et ignem a Dómino de cælo, et subvértit civi-

tates has et omnem circa regionem, universos habitatores urbium et cuncta terrae virentia. Respicensque uxor eius post se, versa est in statuam salis.

Abraham autem consurgens mane, ubi steterat prius cum Domino, intuitus est Sodomam et Gomorrham et universam terram regionis illius; viditque ascendentem favillam de terra quasi fornacis fumum.

Cum enim subverteret Deus civitates regionis illius, recordatus Abrahæ, liberavit Lot de subversione urbium in quibus habitaverat. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius Ps 25, 2-3. 9-10. 11-12 (R.: 3 a)

R. Misericordia tua, Domine, ante oculos meos est.

2 Proba me, Domine, et tenta me;
ure renes meos et cor meum.

3 Quoniam misericordia tua ante oculos meos est,
et ambulavi in veritate tua. R.

9 Ne colligas cum impiis animam meam,
et cum viris sanguinum vitam meam.

10 In quorum manibus iniquitates sunt,
dextera eorum replata est muneribus. R.

11 Ego autem in innocentia mea ingressus sum,
redime me et miserere mei.

12 Pes meus stetit in directo,
in ecclesiis benedicam Domino. R.

Anno secundo

Lectio prior

Dominus Deus locutus est: quis non prophetabit?

Lectio libri Amos prophetae 3, 1-8; 4, 11-12

Audite verbum, quod locutus est Dominus super vos, filii Israel, super omnem cognationem, quam eduxi

de terra Ægypti, dicens: « Tantummodo vos cognovi ex omnibus cognationibus terrae; idcirco visitabo super vos omnes iniquitates vestras ».

Numquid ambulabunt duo pariter, nisi convenerit eis? Numquid rugiet leo in saltu, nisi habuerit praedam? Numquid dabit catulus leonis vocem de cubili suo, nisi aliquid apprehenderit? Numquid cadet avis in laqueum terrae absque aucupe? Numquid auferetur laqueus de terra antequam quid ceperit?

Si clanget tuba in civitate, et populus non expavescet? Si erit malum in civitate, quod Dominus non fecerit? Quia non facit Dominus Deus verbum, nisi revelaverit secretum suum ad servos suos prophetas. Leo rugiet: quis non timebit? Dominus Deus locutus est: quis non prophetabit?

« Subverti vos, sicut subvertit Deus Sodomam et Gomorrham, et facti estis quasi torris raptus ab incendio; et non redistis ad me, dicit Dominus. Quapropter haec faciam tibi, Israel. Postquam autem haec fecero tibi, praeparare in occursum Dei tui, Israel ».

Verbum Domini.

Psalmus responsorius Ps 5, 5-6. 7. 8 (R.: 9 a)

R. Domine, deduc me in iustitia tua.

5 Quoniam non Deus volens iniquitatem tu es;
neque habitabit iuxta te malignus,

6 neque permanebunt iniusti ante oculos tuos. R.

7 Odisti omnes qui operantur iniquitatem,
perdes omnes qui loquuntur mendacium;
virum sanguinum et dolosum abominabitur Dominus. R.

8 Ego autem in multitudine misericordiae tuae
introibo in domum tuam;
adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo. R.

Alleluia

Ps 129, 5

℞. Allelúia. V. Spero in Dóminum,
spero in verbum eius. ℞. Allelúia.

Evangelium

*Surgens increpavit ventis et mari, et facta est
tranquillitas magna.*

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Matthæum

8, 23-27

In illo témpore:

Ascendénte Iesu in navículam, secúti sunt eum
discípuli eius.

Et ecce motus magnus factus est in mari, ita ut
navicula operirétur flúctibus; ipse vero dormiébat. Et
accessérunt et suscitavérunt eum dicétes: « Dómine,
salva nos, perímus ».

Et dicit eis: « Quid tímidi estis, módicæ fidei? »
Tunc surgens increpávit ventis et mari, et facta est
tranquillitas magna.

Porro hómines miráti sunt dicétes: « Qualis est
hic, quia et venti et mare obœdiunt ei? »

Verbum Dómini.

Super oblata

Deus, qui mysteriórum tuórum
dignánte operáris efféctus,
præsta, quæsumus,
ut sacrís apta munéribus fiant nostra servítia.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 102, 1

Bénedic, ánima mea, Dómino,
et ea quæ intra me sunt nómini sancto eius.

Vel:

Io 17, 20-21

Pater, pro eis rogo, ut ipsi in nobis unum sint,
ut credat mundus quia tu me misísti, dicit Dóminus.

Post communionem

Vivíficet nos, quæsumus, Dómine,
divína quam obtúlimus et súpsimus hóstia,
ut, perpétua tibi caritáte coniúcti,
fructum qui semper máneat afferámus. Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum

Ps 46, 2

Omnes gentes, pláudite mánibus,
iubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Collecta

Deus, qui, per adoptiónem grátia,
lucis nos esse filios voluísti,
præsta, quæsumus,
ut errorum non involvámur ténebris,
sed in splendóre veritátis semper maneámus conspíui.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Non erit heres filius ancillæ cum filio meo Isaac.

Lécitio libri Génesis

21, 5. 8-20

Cum esset Abraham centum annórum, hac quippe
ætáte patris natus est Isaac. Crevit ígitur puer et ablac-
tátus est; fecítque Abraham grande convívium in die
ablactatiónis eius.

Cumque vidisset Sara filium Agar Ægýptiæ ludén-

tem cum Isaac filio suo, dixit ad Abraham: « Eice ancillam hanc et filium eius: non enim erit heres filius ancillæ cum filio meo Isaac ». Dure accepit hoc Abraham pro filio suo.

Cui dixit Deus: « Non tibi videatur asperum super puero et super ancilla tua; omnia quæ dixerit tibi Sara, audi vocem eius, quia in Isaac vocabitur tibi semen. Sed et filium ancillæ faciam in gentem magnam, quia semen tuum est ».

Surrexit itaque Abraham mane, et tollens panem et utrem aquæ imposuit scapulæ eius; tradiditque puerum et dimisit eam.

Quæ, cum abiisset, errabat in solitudine Bersabée. Cumque consumpta esset aqua in utre, abiicit puerum subter unam arborum, quæ ibi erant, et abiit; seditque e regione procul quantum potest arcus iacere. Dixit enim: « Non videbo morientem puerum; et sedens contra levavit vocem suam, et flevit ».

Exaudivit autem Deus vocem pueri; vocavitque Angelus Dei Agar de cælo dicens: « Quid agis, Agar? Noli timere; exaudivit enim Deus vocem pueri de loco in quo est. Surge, tolle puerum et tene manum illius, quia in gentem magnam faciam eum ».

Aperuitque oculos eius Deus; quæ videns puteum aquæ abiit et implévit utrem, deditque puero bibere. Et fuit cum eo: qui crevit, et moratus est in solitudine, factusque est iuvenis sagittarius. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 7-8. 10-11. 12-13 (R.: 7 a)

R. Pauper clamavit, et Dominus exaudivit eum.

7 Iste pauper clamavit, et Dominus exaudivit eum, et de omnibus tribulationibus eius salvavit eum.

8 Vallabit Angelus Domini in circuitu timentes eum, et eripiet eos. R.

10 Time Domini, sancti eius, quoniam non est inopia timentibus eum.

11 Divites eguerunt et esurierunt, inquirentes autem Dominum non deficient omni bono. R.

12 Venite, filii, audite me: timorem Domini docebo vos.

13 Quis est homo qui vult vitam, diligit dies ut videat bonum? R.

Anno secundo

Lectio prior

Aufer a me tumultum carminum tuorum, et sit iustitia quasi torrens fortis.

Lectio libri Amos prophete 5, 14-15. 21-24

Querite bonum et non malum, ut vivatis, et erit Dominus Deus exercituum vobiscum, sicut dixistis. Odite malum et diligite bonum, et constituite in porta iudicium, si forte misereatur Dominus Deus exercituum reliquiis Ioseph.

« Odi et proeci festivitates vestras, dicit Dominus, et non capiam odorem cætuum vestrorum. Quod si obtuleritis mihi holocaustomata et munera vestra, non suscipiam, et vota pinguium vestrorum non respiciam.

Aufer a me tumultum carminum tuorum, et cantica lyrae non audiam. Et revelabitur quasi aqua iudicium, et iustitia quasi torrens fortis ».

Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 49, 7. 8-9. 10-11. 12-13. 16 bc-17 (R.: 23 b)

R. Qui immaculatus est in via,
ostendam illi salutare Dei.

7 Audi, populus meus, et loquar;
Israel, et testificabor adversum te:
Deus, Deus tuus ego sum. R.

8 Non in sacrificiis tuis arguam te;
holocausta enim tua
in conspectu meo sunt semper.

9 Non accipiam de domo tua vitulos,
neque de gregibus tuis hircos. R.

10 Quoniam meae sunt omnes ferae silvarum,
iumentorum mille in montibus.

11 Cognovi omnia volatilia caeli,
et quod movetur in agro meum est. R.

12 Si esuriero non dicam tibi;
meus est enim orbis terrae
et plenitudo eius.

13 Numquid manducabo carnes taurorum,
aut sanguinem hircorum potabo? R.

16 Quare tu enarras praecipua mea,
et assumis testamentum meum in os tuum?

17 Tu vero odisti disciplinam,
et proiecisti sermones meos retrorsum. R.

Alleluia

Iac 1, 18

R. Alleluia. V. Voluntarie genuit nos Pater
verbo veritatis,
ut simus initium aliquid creaturae eius.
R. Alleluia.

Evangelium

Venisti huc ante tempus torquere daemonia?

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum

8, 28-34

In illo tempore:

Cum venisset Iesus trans fretum in regionem Gadarenorum, occurrerunt ei duo habentes daemonia de monumētis exeuntes, saevi nimis, ita ut nemo posset transire per viam illam. Et ecce clamaverunt dicentes: « Quid nobis et tibi, Fili Dei? Venisti huc ante tempus torquere nos? »

Erat autem longe ab illis grex porcorum multorum pascens. Daemones autem rogabant eum dicentes: « Si eicis nos, mitte nos in gregem porcorum ». Et ait illis: « Ite ». Et illi exeuntes abierunt in porcos; et ecce impetu abiit totus grex per praecipua in mare, et mortui sunt in aquis.

Pastores autem fugerunt, et venientes in civitatem nuntiaverunt omnia et de his qui daemonia habuerant. Et ecce tota civitas exiit obviam Iesu, et viso eo rogabant ut transiret a finibus eorum. — Verbum Domini.

Super oblata

Deus, qui mysteriorum tuorum
dignanter operaris effectus, praesta, quaesumus,
ut sacris apta muneribus fiant nostra servitia.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 102, 1

Benedic, anima mea, Domino,
et ea quae intra me sunt nomini sancto eius.

Vel:

Io 17, 20-21

Pater, pro eis rogo, ut ipsi in nobis unum sint,
ut credat mundus quia tu me misisti, dicit Dominus.

Post communionem

Vivíficet nos, quæsumus, Dómine,
divína quam obtúlimus et sumpsimus hóstia,
ut, perpétua tibi caritáte coniúnti,
fructum qui semper máneat afferámus.
Per Christum.

Feria quinta**Ant. ad introitum**

Ps 46, 2

Omnes gentes, pláudite mánibus,
iubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Collecta

Deus, qui, per adoptiónem grátiae,
lucis nos esse filios voluísti,
præsta, quæsumus,
ut errorum non involvámur ténébris,
sed in splendóre veritátis semper maneámus conspicui.
Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior***Sacrificium Patriarchæ nostri Abrahamæ***Lectio libri Génesis**

22, 1-19

In diébus illis:

Tentávit Deus Abraham et dixit ad eum: « Abraham, Abraham ». At ille respóndit: « Adsum ». Ait illi: « Tolle filium tuum unigénitum, quem dligis, Isaac, et vade in terram visiónis; atque ibi offeres eum in holocáustum super unum móntium, quem monstrávero tibi ».

Igitur Abraham de nocte consúrgens, stravit ásinum suum, ducens secum duos iúvenes et Isaac filium suum. Cumque concidisset ligna in holocáustum, ábiit ad locum, quem præcéperat ei Deus.

Die autem tértio, elevátis óculis, vidit locum procul, dixítque ad púeros suos: « Exspectáte hic cum ásino: ego et puer illuc usque properántes, postquam adoráverimus, revertémur ad vos ».

Tulit quoque ligna holocáusti, et impósuit super Isaac filium suum; ipse vero portábat in mánibus ignem et gládium.

Cumque duo pérgerent simul, dixit Isaac patri suo: « Pater mi ». At ille respóndit: « Quid vis, fili? » « Ecce, inquit, ignis et ligna; ubi est víctima holocáusti? » Dixit autem Abraham: « Deus providébit sibi víctimam holocáusti, fili mi ».

Pergébant ergo páriter; et venérunt ad locum, quem osténderat ei Deus; in quo ædificávit altáre, et désuper ligna compósuit. Cumque alligásset Isaac filium suum, pósuit eum in altáre super struem lignórum; extendítque manum, et arrípuit gládium, ut immoláret filium suum.

Et ecce Angelus Dómini de cælo clamávit dicens: « Abraham, Abraham ». Qui respóndit: « Adsum ». Dixítque ei: « Non exténdas manum tuam super púerum, neque fácias illi quidquam. Nunc cognóvi quod times Deum, et non pepercísti unigénito filio tuo propter me ».

Levávit Abraham óculos suos, vidítque post tergum arietem inter vepres hæréntem córnibus, quem assúmens óbtulit holocáustum pro filio. Appellávitque nomen loci illíus: « Dóminus videt ». Unde usque hódie dicitur: « In monte Dóminus vidébit ».

Vocávit autem Angelus Dómini Abraham secúndo de cælo, dicens: « Per memetípsum iurávi, dicit Dó-

minus; quia fecisti hanc rem et non pepercisti filio tuo unigénito propter me, benedicam tibi, et multiplicábo semen tuum, sicut stellas cæli et velut arénam, quæ est in líttore maris.

Possidébit semen tuum portas inimicórum suórum, et benedicéntur in sémine tuo omnes gentes terræ, quia obœdisti voci meæ ».

Reversus est Abraham ad púeros suos, abierúntque Bersabée simul, et habitávit ibi.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 114, 1-2. 3-4. 5-6. 8-9 (R.: 9)

R. Ambulábo coram Dómino in regióne vivórum.

vel Allelúia.

- 1 Diléxi, quóniam exáudit Dóminus vocem deprecatiónis meæ.
- 2 Quia inclinávit aurem suam mihi, cum in diébus meis invocábam. R.
- 3 Circumdedérunt me funes mortis, et angústia inférni invenérunt me. Tribulatiónem et dolórem invéni, et nomen Dómini invocábam: « O Dómine, libera ánimam meam ». R.
- 5 Miséricors Dóminus et iustus, et Deus noster miserétur.
- 6 Custódiens párvulos Dóminus; humiliátus sum, et salvum me fáciat. R.
- 8 Quia erípuit ánimam meam de morte, óculos meos a lácrimis, pedes meos a lapsu.
- 9 Ambulábo coram Dómino in regióne vivórum. R.

Anno secundo

Lectio prior

Vade, propheta ad populum meum.

Lectio libri Amos prophétæ

7, 10-17

In diébus illis:

Misit Amasías, sacérdos Bethel, ad Ieróboam, regem Israel, dicens: « Rebellávit contra te Amos in médio domus Israel; non póterit terra sustinére univérsos sermonés eius. Hæc enim dicit Amos: “ In gládio moriétur Ieróboam, et Israel captívus migrábit de terra sua ” ».

Et dixit Amasías ad Amos: « Qui vides, grádere; fuge in terram Iuda, et cómede ibi panem, et prophétábis ibi. Et in Bethel non adicies ultra ut prophétes, quia sanctificatió regis est et domus regni est ».

Respondítque Amos, et dixit ad Amasíam: « Non sum prophéta, et non sum filius prophétæ; sed armentárius ego sum, véllicans sycómoros. Et tulit me Dóminus, cum séquerer gregem, et dixit Dóminus ad me: “ Vade, prophéta ad pópulum meum Israel! ”

Et nunc audi verbum Dómini: Tu dicis: “ Non prophetábis super Israel, et non stillábis super domum idóli ”. Propter hoc hæc dicit Dóminus: “ Uxor tua in civitáte fornicábitur, et filii tui et filia tuæ in gládio cadent, et humus tua funículo metiétur; et tu in terra pollúta moriéris, et Israel captívus migrábit de terra sua ” ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 18, 8. 9. 10. 11 (R.: 10 b)

R. Iudícia Dómini vera, iusta ómnia simul.

- 8 Lex Dómini immaculáta, reficiens ánimam, testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis. R.

- ⁹ Iustitiæ Dómini rectæ, lætificántes corda,
præceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos. *R.*
- ¹⁰ Timor Dómini mundus, pérmanens in sæculum sæculi,
iudícia Dómini vera, iusta ómnia simul. *R.*
- ¹¹ Desiderabilia super aurum
et lápidem pretiósium multum,
et dulcióra super mel et favum stillántem. *R.*

Alleluia

2 Cor 5, 19 a. c

R. Alleluia. *V.* Deus erat in Christo mundum recon-
cilians sibi,
et pósuit in nobis verbum reconciliatiónis.
R. Alleluia.

Evangelium

*Glorificaverunt Deum
qui dedit potestatem talem hominibus.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

9, 1-8

In illo témpore:

Ascéndens Iesus in navículam transfretávit et venit
in civitátem suam. Et ecce offerébant ei paralytícum
iacéntem in lecto. Et videns Iesus fidem illórum, dixit
paralytíco: « Confide, fili: remittúntur peccáta tua ».

Et ecce quidam de scribis dixérunt intra se: « Hic
blasphémat ».

Et cum vidisset Iesus cogitatiónes eórum, dixit:
« Ut quid cogitátis mala in cordibus vestris? Quid enim
est facílius, dicere: “ Dimittúntur peccáta tua ”, aut dí-
cere: “ Surge et ámbula ”? »

Ut sciátis autem quóniam Fílius hóminis habet po-
testátem in terra dimitténdi peccáta, tunc ait paralytíco:
“ Surge, tolle lectum tuum, et vade in domum tuam ” »

Et surréxit et ábiit in domum suam.
Vidéntes autem turbæ timuérunt et glorificavérunt
Deum qui dedit potestátem talem homínibus.
Verbum Dómini.

Super oblata

Deus, qui mysteriórum tuórum
dignánte operáris effectus,
præsta, quæsumus,
ut sacris apta munéribus fiant nostra servítia.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 102, 1

Bénedic, ánima mea, Dómino,
et ea quæ intra me sunt nómini sancto eius.

Vel:

Io 17, 20-21

Pater, pro eis rogo, ut ipsi in nobis unum sint,
ut credat mundus quia tu me misísti, dicit Dóminus.

Post communionem

Vivificet nos, quæsumus, Dómine,
divína quam obtúlimus et sumpsimus hóstia,
ut, perpétua tibi caritáte coniúcti,
fructum qui semper máneat afferámus. Per Christum.

Feria sexta**Ant. ad introitum**

Ps 46, 2

Omnes gentes, pláudite mánibus,
iubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Collecta

Deus, qui, per adoptiónem grátiae,
lucis nos esse fílios voluísti,

præsta, quæsumus,
ut errorum non involvámur ténebris,
sed in splendóre veritátis semper maneámus conspícui.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Tantum dilexit Isaac Rebeccam, ut dolorem,
qui ex morte matris eius acciderat, temperaret.*

Lectio libri Génesis 23, 1-4. 19; 24, 1-8. 62-67

Vixit Sara centum viginti septem annis; et mórtua est in civitáte Arbee, quæ est Hebron, in terra Chánaan. Venítque Abraham ut plángeret et fleret eam.

Cumque surrexisset ab officio fúneris, locútus est ad filios Heth, dicens: « Advena sum et peregrínus apud vos; date mihi ius sepúlcri vobíscum, ut sepéliam mórtuum meum ». Atque ita sepelívit Abraham Saram uxórem suam in spelúnca agri dúplici, quæ respiciébat Mambre (hæc est Hebron in terra Chánaan).

Erat autem Abraham senex dierúmque multórum, et Dóminus in cunctis benedíxerat ei.

Dixítque ad servum seniórem domus suæ, qui præerat ómnibus quæ habébat: « Pone manum tuam subter femur meum, ut adiúrem te per Dóminum Deum cæli et terræ, ut non accípias uxórem filio meo de filiábus Chananæórum, inter quos hábito; sed ad terram et cognatiónem meam proficiscáris et inde accípias uxórem filio meo Isaac ».

Respóndit servus: « Si nolúerit múlter veníre mecum in terram hanc, numquid redúcere débeo fílium tuum ad locum, de quo tu egréssus es? »

Dixítque Abraham: « Cave nequándo redúcas fílium meum illuc. Dóminus Deus cæli, qui tulit me de

domo patris mei et de terra nativitatís meæ, qui locútus est mihi, et iurávit mihi dicens: “ Sémini tuo dabo terram hanc ”, ipse mittet Angelum suum coram te, et accípies inde uxórem filio meo.

Sin autem múlter nolúerit sequi te, non tenéberis iuraménto; fílium meum tantum ne redúcas illuc ».

Eo autem témpore deambulábat Isaac per viam quæ ducit ad púteum, cuius nomen est “ Vivéntis et Vidéntis ”, habitábat enim in terra austráli. Et egréssus fúerat ad meditándum in agro, inclináta iam die. Cumque eleváset óculos, vidit camélos veniéntes procul.

Rebécca quoque, conspécto Isaac, descendit de camélo, et ait ad púerum: « Quis est ille homo qui venit per agrum in occúrsum nobis? » Dixítque ei: « Ipse est dóminus meus ». At illa tollens cito pállium operuit se.

Servus autem cuncta quæ gésserat narrávit Isaac. Qui introdúxit eam in tabernáculum Saræ matris suæ et accépit eam uxórem. Et in tantum diléxit eam, ut dolórem, qui ex morte matris eius accíderat, temperáret. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 105, 1-2. 3-4 a. 4 b-5 (R.: 1 a)

R. Confitémini Dómino, quóniam bonus.
vel Allelúia.

- 1 Confitémini Dómino, quóniam bonus, quóniam in sáculum misericórdia eius.
- 2 Quis loquétur poténtias Dómini, audítas faciet omnes laudes eius? R.
- 3 Beáti qui custódiunt iudícium, et faciunt iustítiam in omni témpore.
- 4 Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui. R.

5 Víſita nos in ſalutári tuo,
ut videámus bona electórum tuórum,
ut lætémur in lætítia gentis tuæ,
ut gloriémur cum hereditáte tua. *R.*

Anno ſecundo

Lectio prior

*Mittam famem non panis, sed audiendi
verbum Domini.*

Léctio libri Amos prophétæ 8, 4-6. 9-12

Audíte hoc, qui contéritis páuperem, et defícere fá-
citis egénos terræ, dicéntes: « Quando transíbit men-
ſis, et venundábimus merces? et sábbatum, et aperié-
mus fruméntum, ut imminuámus mensúram, et augeámus
ſiclum, et ſupponámus statéras dolóſas, ut poſſideámus
in argénto egénos, et páuperes pro calceaméntis, et
quisquílias fruménti vendámus? »

« Et erit in die illa, dicit Dóminus Deus, óccidet
ſol in meridie, et tenebréſcere fáciam terram in die
lúminis.

Et convértam feſtívitates veſtras in luctum, et óm-
nia cántica veſtra in planctum; et indúcam ſuper omne
dorsum veſtrum ſaccum, et ſuper omne caput calvíti-
um.

Et ponam eam quaſi luctum unigéniti, et novíſſima
eius quaſi diem amárum.

Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, et mittam famem
in terram: non famem panis, neque ſitim aquæ, ſed au-
diéndi verbum Dómini.

Et commovebúntur a mari uſque ad mare, et ab
aquilóne uſque ad oriéntem, circuibunt quæréntes ver-
bum Dómini, et non invénient ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 118, 2. 10. 20. 30. 40. 131 (*R.*: Mt 4, 4)

R. Non in ſolo pane vivit homo,
ſed in omni verbo quod procédit de ore Dei.

2 Beáti qui ſervant teſtimónia eius,
in toto corde exquirunt eum. *R.*

10 In toto corde meo exquisívi te,
ne erráre me fácias a præcéptis tuis. *R.*

20 Defécit ánima mea in deſiderándo iudícia tua
in omni témpore. *R.*

30 Viam veritátis elégi,
iudícia tua propóſui mihi. *R.*

40 Ecce concupívi mandáta tua;
in iuſtítia tua vivífica me. *R.*

131 Os meum apéruí et attráxi ſpíritum,
quia præcépta tua deſiderábam. *R.*

Alleluia

Mt 11, 28

R. Allelúia. *V.* Veníte ad me, omnes qui laborátis et
onerátí eſtis,
et ego reficiam vos, dicit Dóminus.
R. Allelúia.

Evangelium

*Non est opus valentibus medico;
misericordiam volo, et non sacrificium.*

✠ Léctio ſancti Evangéllii ſecúndum Mattháeum
9, 9-13

In illo témpore:

Cum tranſíret Ieſus vidit hómíneſedéntem in te-
lónéo, Mattháeum nómine, et ait illi: « Séquere me ».
Et ſurgens ſecútuſ eſt eum.

Et factum est discumbente eo in domo, ecce multi publicani et peccatores venientes simul discumbebant cum Iesu et discipulis eius. Et videntes Pharisei dicebant discipulis eius: « Quare cum publicanis et peccatoribus manducat Magister vester? »

At ille audiens ait: « Non est opus valentibus medico sed male habentibus. Euntes autem discite quid est: "Misericordiam volo, et non sacrificium". Non enim veni vocare iustos sed peccatores ».

Verbum Domini.

Super oblata

Deus, qui mysteriorum tuorum
dignanter operaris effectus,
præsta, quæsumus,
ut sacris apta munèribus fiant nostra servitia.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 102, 1

Benedic, ánima mea, Dómino,
et ea quæ intra me sunt nómini sancto eius.

Vel:

Io 17, 20-21

Pater, pro eis rogo, ut ipsi in nobis unum sint,
ut credat mundus quia tu me misisti, dicit Dóminus.

Post communionem

Vivificet nos, quæsumus, Dómine,
divina quam obtulimus et sumpsimus hostia,
ut, perpétua tibi caritate coniuncti,
fructum qui semper maneat afferamus.
Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum

Ps 46, 2

Omnes gentes, plaudite manibus,
iubiláte Deo in voce exsultationis.

Collecta

Deus, qui, per adoptionem gratiæ,
lucis nos esse filios voluisti,
præsta, quæsumus,
ut errorum non involvámur tenebris,
sed in splendore veritatis semper maneámus conspicui.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Supplantavit Iacob fratrem et surripuit
benedictionem eius.*

Lectio libri Génesis

27, 1-5. 15-29

Senuit Isaac, et caligaverunt oculi eius, et videre non poterat. Vocavitque Esau filium suum maiorem, et dixit ei: « Fili mi ». Qui respondit: « Adsum ».

Cui pater: « Vides, inquit, quod senuerim, et ignorem diem mortis meæ. Sume arma tua, pharetram et arcum, et egrédere foras. Cumque venatu aliquid apprehenderis, fac mihi inde pulmentum, sicut velle me nosti, et affer ut comedam, et benedicat tibi ánima mea, antequam moriar ».

Quod audivit Rebécca, et ille abiit in agrum ut iussionem patris impleret. Rebécca vero vestibus Esau valde bonis, quas apud se habebat, induit Iacob; pelliculasque hædorum circumdedit manibus, et colli nuda

protéxit. Deditque pulméntum et panes, quos cóxerat, trádidit.

Quibus illátis, dixit: « Pater mi ». At ille respóndit: « Audio. Quis es tu, fili mi? » Dixítque Iacob: « Ego sum primogénitus tuus Esau. Feci sicut præcepísti mihi; surge, sede, et cómede de venatióne mea, ut benedicat mihi ánima tua ».

Rursúmque Isaac ad fílium suum: « Quómodo, inquit, tam cito inveníre potuísti, fili mi? » Qui respóndit: « Volúntas Dei fuit ut cito occurreret mihi quod volébam ».

Dixítque Isaac: « Accéde huc, ut tangam te, fili mi; et probem utrum tu sis fílius meus Esau, an non ». Accéssit ille ad patrem, et palpáto eo, dixit Isaac: « Vox quidem, vox Iacob est; sed manus, manus sunt Esau ».

Et non cognóvit eum, quia pilósæ manus similitúdinem maióris exprésserant. Benedícens ergo illi, ait: « Tu es fílius meus Esau? » Respóndit: « Ego sum ».

At ille: « Affer mihi, inquit, cibos de venatióne tua, fili mi, ut benedicat tibi ánima mea ». Quos cum oblátos comedísset, óbtulit ei étiam vinum; quo hausto, dixit ad eum: « Accéde ad me, et da mihi ósculum, fili mi ».

Accéssit et osculátus est eum. Statímque, ut sensit vestimentórum illíus fragrántiam, benedícens illi ait: « Ecce odor filii mei sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus.

Det tibi Deus de rore cæli et de pinguédine terræ, abundantíam fruménti et vini.

Et sérviant tibi pópuli, et adórent te tribus; esto dóminus fratrum tuórum, et incurvéntur ante te filii matris tuæ.

Qui maledíxerit tibi sit ille maledíctus, et qui benedíxerit tibi benedictiónibus repleátur ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 134, 1-2. 3-4. 5-6 (R.: 3 a)

R. Laudáte Dóminum, quia bonus est.
vel Allelúia.

- 1 Laudáte nomen Dómini,
laudáte, servi Dómini,
- 2 qui statís in domo Dómini,
in átriis domus Dei nostri. R.
- 3 Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus;
psállite nómini eius, quóniam suáve.
- 4 Quóniam Iacob elégit sibi Dóminum,
Israel in pecúlium sibi. R.
- 5 Quia ego cognóvi quod magnus est Dóminus,
et Deus noster præ ómnibus diis.
- 6 Omnia quæcúmque voluit Dóminus,
fecit in cælo et in terra,
in mari et in ómnibus abýssis. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Convertam captivitatem populi mei,
et plantabo eos super humum suam.*

Lectio libri Amos prophætæ

9, 11-15

Hæc dicit Dóminus: « In die illa suscitábo tabernáculum David, quod cécidit, et reedificábo apertúras murórum eius, et ea quæ corrúerant instaurábo, et reedificábo illud sicut in diébus antíquis, ut possideant reliquias Idumææ et omnes natiónes, eo quod invocátum sit nomen meum super eos, dicit Dóminus fáciens hæc. Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, et comprehéndet

arátor messórem, et calcátor uvæ mitténtem semen, et stillábunt montes dulcédinem, et omnes colles culti erunt.

Et convértam captivitátem pópuli mei Israel; et ædificábunt civitátes desértas, et inhabitábunt, et plantábunt véneas, et bibent vinum eárum, et fácient hortos, et cómedent fructus eórum.

Et plantábo eos super humum suam, et non evéllam eos ultra de terra sua, quam dedi eis, dicit Dóminus Deus tuus ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 84, 9. 11-12. 13-14 (R.: cf. 9)

R. Lóquitur pacem Dóminus ad plebem suam.

9 Audiam quid loquátur Dóminus Deus, quóniam loquétur pacem ad plebem suam et sanctos suos, et ad eos qui convertúntur corde. R.

11 Misericórdia et véritas obviavérunt sibi, iustítia et pax osculátæ sunt.

12 Véritas de terra orta est, et iustítia de cælo prospéxit. R.

13 Etenim Dóminus dabit benignitátem, et terra nostra dabit fructum suum.

14 Iustítia ante eum ambulábit, et ponet in via gressus suos. R.

Alleluia

Io 10, 27

R. Alleluia. Y. Oves meæ vocem meam áudiunt, dicit Dóminus; et ego cognóscó eas, et sequúntur me.
R. Alleluia.

Evangelium

Numquid possunt convivæ nuptiarum lugere quamdiu cum illis est sponsus?

✠ Lécio sancti Evangelii secúndum Matthæum

9. 14-17

In illo témpore:

Accédunt ad Iesum discípuli Ioánnis dicétes: « Quare nos et Pharisæi ieiunámus fréquénter, discípuli autem tui non ieiúnant? »

Et ait illis Iesus: « Numquid possunt convivæ nuptiarum lugere quámdu cum illis est sponsus? Vénient autem dies cum auferétur ab eis sponsus, et tunc ieiunábunt.

Nemo autem immíttit commissúram panni rudis in vestiméntum vetus; tollit enim suppleméntum eius a vestiméto, et peior scissúra fit.

Neque mittunt vinum novum in utres véteres; alióquin rumpúntur utres, et vinum effúnditur et utres péreunt; sed vinum novum in utres novos mittunt, et ambo conservántur ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Deus, qui mysteriórum tuórum dignánter operáris efféctus, præsta, quæsumus, ut sacris apta munéribus fiant nostra servítia. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 102, 1

Bénedic, ánima mea, Dómino, et ea quæ intra me sunt nómini sancto eius.

Vel: Io 17, 20-21

Pater, pro eis rogo, ut ipsi in nobis unum sint,
ut credat mundus quia tu me misisti, dicit Dóminus.

Post communionem

Vivíficet nos, quáesumus, Dómine,
divína quam obtúlimus et sumpsimus hóstia,
ut, perpétua tibi caritáte coniúcti,
fructum qui semper máneat afferámus.
Per Christum.

DOMINICA XIV « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 47, 10-11

Suscépi-mus, Deus, misericórdiam tuam
in médio templi tui.
Secúndum nomen tuum, Deus,
ita et laus tua in fines terræ;
iustítia plena est délixera tua.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui in Fílii tui humilitáte
iacéntem mundum erexisti,
fidélibus tuis sanctam concéde lætítiam,
ut, quos eripuísti a servitúte peccáti,
gáudiis fácias pérfrui sempitérnis. Per Dóminum.

Anno A

Lectio prima

Ecce Rex tuus veniet tibi pauper.

Léctio libri Zachariæ prophétæ

9, 9-10

Hæc dicit Dóminus:

« Exsúlta satis, fília Sion, iúbila, fília Ierúsalem:
ecce Rex tuus véniet tibi iustus et salvátor; ipse pau-
per et ascéndens super ásinam et super pullum fílium
ásinæ.

Et dispérdam quadrígam ex Ephraim et equum de
Ierúsalem et dissipábitur arcus belli, et loqué-tur pacem
géntibus, et potéstas eius a mari usque ad mare et a
flumínibus usque ad fines terræ ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 144, 1-2. 8-9. 10-11. 13 cd-14 (R.: cf. 1)

R. Benedicam nómini tuo in sáeculum, Deus meus rex.
vel Allelúia.

- 1 Exaltábo te, Deus meus rex,
et benedicam nómini tuo
in sáeculum et in sáeculum sáeculi.
- 2 Per síngulos dies benedicam tibi,
et laudábo nomen tuum
in sáeculum et in sáeculum sáeculi. R.
- 3 Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
- 9 Suávis Dóminus univérsis,
et miseratiónes eius super ómnia ópera eius. R.
- 10 Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua;
et sancti tui benedicant tibi.
- 11 Glóriam regni tui dicant,
et poténtiam tuam loquántur. R.
- 13 Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis,
et sanctus in ómnibus opéribus suis.
- 14 Allevat Dóminus omnes qui córruunt,
et érgit omnes depresso. R.

Lectio secunda

Si Spiritu opera corporis mortificatis, vivetis.

Lectio Epistolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

8, 9. 11-13

Fratres:

Vos in carne non estis, sed in spíritu, si tamen Spí-
ritus Dei hábitat in vobis. Si quis autem Spíritum Chri-
sti non habet, hic non est eius.

Quod si Spíritus eius qui suscitávit Iesum a mórtuis
hábitat in vobis, qui suscitávit Christum a mórtuis vivi-
ficábit et mortália córpora vestra per inhabitántem Spí-
ritum suum in vobis.

Ergo, fratres, debitóres sumus, non carni ut secún-
dum carnem vivámus; si enim secúndum carnem vixé-
ritis, moriémmini, si autem Spíritu ópera córporis mor-
tificátis, vivétis. — Verbum Dómini.

Alleluia

Cf. Mt 11, 25

R. Allelúia. V. Benedíctus es, Pater,
Dómine cæli et terræ,
quia mystéria Regni párvulis revelásti.
R. Allelúia.

Evangelium

Mitis sum et humilis corde.

✠ Lectio sancti Evangelii secúndum Matthæum

11, 25-30

In illo témpore respóndens Iesus dixit:

« Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia
abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus et reve-
lásti ea párvulis. Ita, Pater, quóniam sic fuit plácitum
ante te.

Omnia mihi trá dita sunt a Patre meo; et nemo no-
vit Filium nisi Pater, neque Patrem quis novit nisi
Filius et cui volúerit Filius reveláre.

Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis,
et ego reficiam vos. Tóllite iugum meum super vos et
discite a me, quia mitis sum et húmilis corde, et in-
veniétis réquiem animábus vestris; iugum enim meum
suáve et onus meum leve est ». — Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

Domus exasperans est, et scient quia propheta fuit in medio eorum.

Lectio libri Ezechiélis prophéta 2, 2-5

In diébus illis:

Ingréssus est in me Spíritus, et státuit me supra pedes meos et audívi loquéntem ad me et dicéntem:

« Fili hóminis, mitto ego te ad filios Israel, ad gentes apostatríces quæ recessérunt a me; ipsi et patres eórum prævaricáti sunt pactum meum usque ad diem hanc.

Et filii dura fácie et indomábili corde sunt, ad quos ego mitto te; et dices ad eos: “ Hæc dicit Dóminus Deus ”. Si forte vel ipsi áudiant et si forte quiéscant, quóniam domus exáspers est, et scient quia prophéta fúerit in médio eórum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 122, 1-2 a. 2 bcd. 3-4 (R.: 2 cd)

R. Oculi nostri ad Dóminum, donec misereátur nostri.

¹ Ad te levávi óculos meos,
qui hábitas in cælis.

² Ecce sicut óculi servórum
ad manus dominórum suórum. R.

Sicut óculi ancillæ ad manus dómínæ suæ,
ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum,
donec misereátur nostri. R.

³ Miserére nostri, Dómine, miserére nostri,
quia multum repléti sumus despectióne;

⁴ quia multum repléta est ánima nostra
derisíone abundántium et despectióne superbórum. R.

Lectio secunda

Gloriabor in infirmitatibus meis, ut inhabitet in me virtus Christi.

Lectio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 12, 7 b-10

Fratres:

Ne ego extóllar, datus est mihi stímulus carnis, ángelus Sátanæ, ut me colaphízet, ne extóllar. Propter quod ter Dóminum rogávi ut discéderet a me; et dixit mihi: « Súfficit tibi grátia mea, nam virtus in infirmitate perfícitur ».

Libentíssime ígitur pótius gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi. Propter quod pláceo mihi in infirmitátibus, in contuméliis, in necessitátibus, in persecutió nibus et in angústis, pro Christo: cum enim infirmor, tunc potens sum.

Verbum Dómini.

Alleluia

Lc 4, 18

R. Allelúia. V. Spíritus Dómini super me:
evangelizáre paupéribus misit me.

R. Allelúia.

Evangelium

Non est propheta sine honore nisi in patria sua.

✠ Lectio sancti Evangélii secúndum Marcum 6, 1-6

In illo témpore:

Venit Iesus in pátriam suam, et sequúntur illum discípuli sui. Et factó sábbato cœpit in synagóga docére, et multi audiéntes admirábántur dicéntes:

« Unde huic hæc et quæ est sapiëntia quæ data est illi et virtútes tales quæ per manus eius efficiúntur? Nonne iste est faber, filius Mariæ, frater Iacóbi et Iosétis et Iudæ et Simónis? Et nonne soróres eius hic nobíscum sunt? »

Et scandalizabántur in illo.

Et dicébat eis Iesus: « Non est prophéta sine honóre nisi in pátria sua et in cognatióne sua et in domo sua ».

Et non póterat ibi virtútem ullam fácere, nisi paucos infirmos impósitis mánibus curávit; et mirabátur propter incredulitátem eórum. Et circumíbat castélla in circúitu docens. — Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

Ecce ego declinabo super eam quasi fluvium pacis.

Léctio libri Isaíæ prophétæ 66, 10-14 c

Lætámini cum Ierúsalem et exultáte in ea, omnes qui dilígitis eam; gaudéte cum ea gáudio, univérsti qui lugétis super eam.

Ut sugátis et repleámini ab úbere consolatiónis eius, ut mulgeátis et delíciis affluátis ab omnímoda glória eius.

Quia hæc dicit Dóminus: « Ecce ego declinábo super eam quasi flúvium pacis et quasi torrémentem inundántem glóriam géntium, quam sugétis.

Ad úbera portabímmini, et super génua blandiéntur vobis. Quómodo, si cui mater blandiátur, ita ego consolábor vos, et in Ierúsalem consolabímmini.

Vidébitis, et gaudébit cor vestrum, et ossa vestra quasi herba germinábunt, et cognoscétur manus Dómini servis eius ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 65, 1-3 a. 4-5. 6-7 a. 16 et 20 (R.: 1)

R. Iubiláte Deo, omnis terra.

- 1 Iubiláte Deo, omnis terra,
- 2 psalmum dicite glóriæ nóminis eius, glorificáte laudem eius.
- 3 Dicite Deo: « Quam terribília sunt ópera tua. R.
- 4 Omnis terra adóret te et psallat tibi, psalmum dicat nómini tuo ».
- 5 Veníte, et vidéte ópera Dei, terríbilis in adinventiόνibus super filios hóminum. R.
- 6 Convértit mare in áridam, et in flúmine pertransíbunt pede; ibi lætábimur in ipso,
- 7 qui dominátur in virtúte sua in ætérnum. R.
- 16 Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui timétis Deum, quanta fecit ánimæ meæ.
- 20 Benedictus Deus, qui non amóvit oratióne meam et misericórdiam suam a me. R.

Lectio secunda

Stigmata Iesu in corpore meo porto.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Gálatas 6, 14-18

Fratres:

Mihi absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Iesu Christi, per quem mihi mundus crucifíxus est et ego mundo. Neque enim circumcísio áliquíd est, neque præpútium, sed nova creatúra.

Et quicumque hanc régulam secúti fuerint, pax super illos et misericórdia, et super Israel Dei.

De cétero nemo mihi moléstus sit, ego enim stíg-mata Iesu in córpore meo porto.

Grátia Dómini nostri Iesu Christi cum spírítu vestro, fratres. Amen. — Verbum Dómini.

Alleluia

Col 3, 15 a. 16 a

℞. Alleluía. √. Pax Christi exsúltet in córdibus vestris; verbum Christi hábitet in vobis abundánter.

℞. Alleluía.

Evangélium *

Requiescet super illam pax vestra.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam

10, 1-12. 17-20

In illo témpore:

Designávit Dóminus álios septuagínta duos, et misit illos binos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum quo erat ipse ventúrus.

Et dicébat illis:

« Messis quidem multa, operárii autem pauci; rogáte ergo Dóminum messis ut mittat operários in messem suam. Ite: ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos. Nolíte portáre sácculum, neque peram, neque calceaménta, et néminem per viam salutavéritis.

In quamcúmque domum intravéritis, primum dicite: “ Pax huic dómui ”. Et si ibi fúerit fílius pacis, requiescet super illam pax vestra; sin autem ad vos revertétur.

In eádem autem domo manéte, edéntes et bibéntes quæ apud illos sunt: dignus enim est operárius mercéde sua. Nolíte transire de domo in domum.

Et in quamcúmque civitátem intravéritis et suscé-

perint vos, manducáte quæ apponúntur vobis, et curáte infirmos qui in illa sunt, et dicite illis: “ Appropinquávit in vos Regnum Dei ”.

In quamcúmque civitátem intravéritis et non recéperint vos, exeúntes in platéas eius dicite: “ Etiam púlverem qui adhásit nobis ad pedes de civitáte vestra, extérgimus in vos; tamen hoc scitóte, quia appropinquávit Regnum Dei ”. Dico vobis quia Sódomis in die illa remíssiús erit quam illi civitáti ».

Revérsi sunt autem septuagínta duo cum gáudio dicéntes: « Dómine, étiam dæmónia subiciúntur nobis in Nómine tuo ».

Et ait illis: « Vidébam Sátanam sicut fulgur de cælo cadéntem. Ecce dedi vobis potestátem calcáandi supra serpéntes et scorpíones et supra omnem virtútem inimíci, et nihil vobis nocébit.

Verúmtamen in hoc nolíte gaudére quia spírítus vobis subiciúntur, gaudéte autem quod nómína vestra scripta sunt in cælis ». — Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 10, 1-9

In illo témpore:

Designávit Dóminus álios septuagínta duos, et misit illos binos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum quo erat ipse ventúrus.

Et dicébat illis:

« Messis quidem multa, operárii autem pauci; rogáte ergo Dóminum messis ut mittat operários in messem suam. Ite: ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos. Nolíte portáre sácculum, neque peram, neque calceaménta, et néminem per viam salutavéritis.

In quamcúmque domum intravéritis, primum dici-

te: "Pax huic dómui". Et si ibi fúerit fílius pacis, requiescet super illam pax vestra; sin autem ad vos revertétur.

In eádem autem domo manéte, edéntes et bibéntes quæ apud illos sunt: dignus enim est operárius mercéde sua. Nolíte transíre de domo in domum.

Et in quamcúmque civitátem intravéritis et suscéperint vos, manducáte quæ apponúntur vobis, et curáte infirmos qui in illa sunt, et dícite illis: "Appropinquávit in vos Regnum Dei" ». — Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Oblatio nos, Dómine, tuo nómini dicata purificet, et de die in diem ad cæléstis vitæ transférat actiónem. Per Christum.

Præfatio de dominicis «per annum», pp. 752-759.

Ant. ad communionem

Ps 33, 9

Gustáte et vidéte, quóniam suávis est Dóminus; beátus vir, qui sperat in eo.

Vel:

Mt 11, 28

Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis, et ego reficiam vos, dicit Dóminus.

Post communionem

Tantis, Dómine, repléti munéribus, præsta, quæsumus, ut et salutária dona capiámus, et a tua numquam laude cessémus. Per Christum.

Feria secunda

Ant. ad introitum

Ps 47, 10-11

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, ita et laus tua in fines terræ; iustítia plena est dèxtera tua.

Collecta

Deus, qui in Fílii tui humilitáte iacéntem mundum erexísti, fidélibus tuis sanctam concéde lætítiam, ut, quos eripuísti a servitúte peccáti, gáudiis fácias pérfrui sempitérnis. Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Vidit scalam stantem, et angelos Dei ascendentes et descendentes, et Deum loquentem.

Lectio libri Génesis

28, 10-22 a

In diébus illis:

Egréssus Iacob de Bersabée pergébat Haran. Cumque venisset ad quendam locum, et vellet in eo requiescere post solis occúbitum, tulit de lapídibus qui iacébant, et suppónens cápiti suo dormívit in eódem loco.

Vidítque in somnis scalam stantem super terram, et cacúmen illius tangens cælum, ángelos quoque Dei ascendéntes et descendéntes per eam, et Dóminum iníxum scalæ dicéntem sibi:

«Ego sum Dóminus Deus Abraham patris tui et Deus Isaac. Terram, in qua dormis, tibi dabo et sémini tuo. Eritque semen tuum quasi pulvis terræ, dilatáberis ad occidentem et oriéntem et septentríonem et meridíem; et benedicéntur in te et in sémine tuo cunctæ tribus terræ.

Et ero custos tuus quocúmque perréxeris, et redúcam te in terram hanc; nec dimíttam nisi complévero univérsa quæ dixi ».

Cumque evigilásset Iacob de somno, ait: « Vere Dóminus est in loco isto, et ego nesciébam ». Pavénsque, « Quam terríbilis est, inquit, locus iste! non est hic áliud nisi domus Dei et porta cæli ».

Surgens ergo Iacob mane, tulit lápidem, quem suposúerat cápiti suo, et eréxit in título, fundens óleum désuper. Appellávitque nomen urbis Bethel, quæ prius Luza vocabátur.

Vovit étiam votum dicens: « Si fúerit Deus mecum, et custodíerit me in via, per quam ego ámbulo, et déderit mihi panem ad vescéndum et vestiméntum ad induéndum, reversúsque fúero prospere ad domum patris meí, erit mihi Dóminus in Deum, et lapis iste, quem eréxi in título, vocábitur domus Dei; cunctórumque, quæ déderis mihi, décimas ófferam tibi ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 90, 1-2. 3-4. 14-15 ab (R.: cf. 2 b)

R. Deus meus, sperábo in te.

- 1 Qui hábitat in protectióne Altíssimi, sub umbra Omnipoténtis commorábitur.
- 2 Dicet Dómino: « Refúgium meum et fortitúdo mea, Deus meus, sperábo in eum ». R.

3 Quóniam ipse liberábit te de láqueo venántium et a verbo maligno.

4 Alis suis obumbrábit tibi, et sub pennas eius confúgies. R.

14 Quóniam mihi adhæsít, liberábo eum; suscípíam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

15 Clamábit ad me, et ego exáudíam eum; cum ipso sum in tribulatióne. R.

Anno secundo

Lectio prior

Sponsabo te mihi in sempiternum.

Lectio libri Osée prophétæ 2, 14. 15 b-16. 19-20

Hæc dicit Dóminus:

« Ecce ego lactábo eam, et ducam eam in solitúdinem, et loquar ad cor eius; et canet ibi iuxta dies iuventútis suæ et iuxta dies ascensiónis suæ de terra Ægýpti.

Et erit in die illa, ait Dóminus, vocábit me: “ Vir meus ”, et non vocábit me ultra: “ Báali ”.

Et sponsábo te mihi in sempiternum; et sponsábo te mihi in iustítia et iudício, et in misericórdia, et in miseratióne, et sponsábo te mihi in fide, et scies quia ego Dóminus ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 144, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (R.: 8 a)

R. Miserátor et miséricors Dóminus.

- 2 Per síngulos dies benedicam tibi, et laudábo nomen tuum in sáeculum et in sáeculum sáeculi.

- ³ Magnus Dóminus et laudábilis nimis,
et magnitúdinis eius non est investigátió. **℞.**
- ⁴ Generátió generatióni laudábit ópera tua,
et poténtiam tuam pronuntiábunt.
- ⁵ Magnificéntiam glóriæ maiestátis tuæ loquéntur,
et mirabília tua enarrábunt. **℞.**
- ⁶ Et virtútem terribílium tuórum dicent,
et magnitúdinem tuam narrábunt.
- ⁷ Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt,
et iústítia tua exsultábunt. **℞.**
- ⁸ Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
- ⁹ Suávis Dóminus univérsis,
et miserationes eius super ómnia ópera eius. **℞.**

Alleluia

2 Tim 1, 10 b

℞. Allelúia. **℣.** Salvátor noster Iesus Christus destrúxit
mortem,
et illuminávit vitam per Evangélium.
℞. Allelúia.

Evangelium

*Filia mea modo defuncta est,
sed veni, et vivet.*

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Matthæum

9, 18-26

In illo témpore:

Loquente Iesu ad discipulos suos, ecce princeps unus accessit et adorabat eum dicens: « Fíliá mea modo defuncta est; sed veni, impóne manum tuam super eam, et vivet ». Et surgens Iesus sequebatur eum et discipuli eius.

Et ecce múlter quæ sánguinis fluxum patiebátur duodecim annis accessit retro et tetigit fimbriam vestiménti eius. Dicebat enim intra se: « Si tetigero tantum vestiméntum eius, salva ero ».

At Iesus convérsus et videns eam dixit: « Confíde, fíliá: fides tua te salvam fecit ». Et salva facta est múlter ex illa hora.

Et cum venisset Iesus in domum príncipis et vidisset tíbícines et turbam tumultuántem, dicebat: « Recédite, non est enim mórtua puélla sed dormit ». Et deridébant eum.

At cum eiécta esset turba, intrávit et ténuit manum eius, et surréxit puélla. Et éxiit fama hæc in univérsam terram illam. — Verbum Dómini.

Super oblata

Oblátio nos, Dómine, tuo nómini dicáta puríficet,
et de die in diem ad cæléstis vitæ tránsferat actiõem.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 33, 9

Gustáte et vidéte, quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir, qui sperat in eo.

Vel:

Mt 11, 28

Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis,
et ego reficiam vos, dicit Dóminus.

Post communionem

Tantis, Dómine, repléti munéribus,
præsta, quæsumus, ut et salutária dona capiámus,
et a tua numquam laude cessémus.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum

Ps 47, 10-11

Suscépi-mus, Deus, misericórdiam tuam
in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus,
ita et laus tua in fines terræ;
iustítia plena est délixtera tua.

Collecta

Deus, qui in Fílii tui humilitáte
iacéntem mundum erexísti,
fidélibus tuis sanctam concéde lætítiam,
ut, quos eripuísti a servitúte peccáti,
gáudiis fácias pérfrui sempitérnis.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Appellabitur nomen tuum Israel,
quoniam contra Deum fortis fuisti.*

Lectio libri Génesis

32, 22-32

In diébus illis:

Cum matúre surrexisset Iacob, tulit duas uxóres suas et tótidem fámulas cum úndecim fíliis, et transívit vadum Iaboc. Traductíisque omnibus, quæ ad se pertinébant, mansit solus.

Et ecce vir luctabátur cum eo usque mane. Qui, cum vidéret quod eum superáre non posset, tétigit nervum fémoris eius, et statim emárcuit. Dixítque ad eum: « Dimítte me, iam ascéndit auróra ». Respóndit: « Non dimíttam te, nisi benedíxeris mihi ».

Ait ergo: « Quod nomen est tibi? » Respóndit:

« Iacob ». At ille: « Nequáquam, inquit, Iacob appellábitur nomen tuum, sed Israel: quóniam, si contra Deum fortis fuísti, quanto magis contra hómines prævalébis? »

Interrogávit eum Iacob: « Dic mihi, quo appelláris nómine? » Respóndit: « Cur quæris nomen meum? » Et benedixit ei in eódem loco.

Vocavítque Iacob nomen loci illíus Phánuel, dicens: « Vidi Deum fácie ad fáciem, et salva facta est ánima mea ». Ortúsque est ei statim sol, postquam transgressus est Phánuel; ipse vero claudicábat pede.

Quam ob causam non cómedunt nervum fílii Israel, qui emárcuit in fémore Iacob, usque in præsentem diem, eo quod tetigerit nervum fémoris eius, et obstupéruit.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 16, 1. 2-3. 6-7. 8 et 15 (R.: 15 a)

R. Ego in iustítia vidébo fáciem tuam, Dómine.

- 1 Exáudi, Dómine, iustítiam meam,
inténde deprecationem meam.
Auribus pércipe orationem meam,
non in lábiis dolósis. R.
- 2 De vultu tuo iudícium meum pródeat;
óculi tui vídeant æquitates.
- 3 Proba cor meum, et vísitá nocte;
igne me exámina, et non invénies in me iniquitátem. R.
- 6 Ego ad te clamávi quóniam exáudis me, Deus;
inclína aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.
- 7 Mirífica misericórdias tuas,
qui salvos facis sperántes in te ab insurgéntibus,
in délixtera tua. R.

- 8 Custódi me ut pupíllam óculi,
sub umbra alárum tuárum prótege me.
15 Ego autem in iustítia vidébo fáciem tuam,
satiábor, cum evigilávero, conspéctu tuo. **R.**

Anno secundo

Lectio prior

Ventum seminabunt et turbinem metent.

Léctio libri Osée prophétæ 8, 4-7. 11-13

Hæc dicit Dóminus:

Reges in Israel regnavérunt, et non ex me; príncipes exstítérunt, et non cognóvi; argéntum suum et aurum suum fecérunt sibi idóla, ut interírent.

Proiéctus est vítulus tuus, Samaría; irátus est furor meus in eos. Usquequo non póterunt emundári?

Quia ex Israel et ipse est: ártifex fecit illum, et non est Deus; quóniam in araneárum telas erit vítulus Samaríæ.

Quia ventum seminábunt et túrbinem metent; culmus stans non est in eo, germen non fáciat farínam; quod et si fécerit, aliéni cómedent eam.

Quia multiplicávit Ephraim altária ad peccándum, factæ sunt ei aræ in delíctum. Scribam ei múltiplices leges meas, quæ velut aliénæ computátæ sunt.

Hóstias ófferent, immolábunt carnes et cómedent, et Dóminus non suscipiet eas; nunc recordábitur iniquitátis eórum et visitábit peccáta eórum: ipsi in Ægýptum converténtur.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 113 B, 3-4. 5-6. 7-8. 9-10 (**R.:** 9 a)

R. Domus Israel sperávit in Dómino.

3 Deus autem noster in cælo,
ómnia quæcúmque vóluit fecit.

4 Simulácta géntium argéntum et aurum,
ópera mánuum hóminum. **R.**

5 Os habent, et non loquéntur,
óculos habent, et non vidébunt.

6 Aures habent, et non áudient,
nares habent, et non odorábunt. **R.**

7 Manus habent, et non palpábunt.
pedes habent, et non ambulábunt;

8 símiles illis fiant qui fáciunt ea,
et omnes qui confídunt in eis. **R.**

9 Domus Israel sperávit in Dómino,
adiutórium eórum et scutum eórum est.

10 Domus Aaron sperávit in Dómino,
adiutórium eórum et scutum eórum est. **R.**

Alleluia

Io 10, 14

R. Allelúia. **V.** Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus;
et cognóscó oves meas, et cognóscunt me
meæ. **R.** Allelúia.

Evangelium

Messis quidem multa, operarii autem pauci.

✠ Léctio sancti Evangéllii secúndum Matthæum

9, 32-38

In illo témpore:

Ecce obtulérunt Iesu hóminem mutum, dæmónium
habéntem. Et eiécto dæmone, locútus est mutus. Et

miratæ sunt turbæ, dicentes: « Numquam apparuit sic in Israel ».

Pharisæi autem dicebant: « In principe dæmoniorum eicit dæmones ».

Et circumibat Iesus civitates omnes et castella, docens in synagogis eorum et prædicans Evangelium Regni et curans omnem languorem et omnem infirmitatem. Videns autem turbas, misertus est eis, quia erant vexati et iacentes sicut oves non habentes pastorem.

Tunc dicit discipulis suis: « Messis quidem multa, operarii autem pauci: rogate ergo Dominum messis ut mittat operarios in messem suam ».

Verbum Domini.

Super oblata

Oblatio nos, Domine, tuo nomini dicata purificet, et de die in diem ad cælestis vitæ transferat actionem. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 33, 9

Gustate et videte, quoniam suavis est Dominus; beatus vir, qui sperat in eo.

Vel:

Mt 11, 28

Venite ad me, omnes qui laboratis et onerati estis, et ego reficiam vos, dicit Dominus.

Post communionem

Tantis, Domine, replenti muneribus, præsta, quæsumus, ut et salutaria dona capiamus, et a tua numquam laude cessemus. Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum

Ps 47, 10-11

Suscipimus, Deus, misericordiam tuam in medio templi tui.

Secundum nomen tuum, Deus, ita et laus tua in fines terræ; iustitia plena est dextera tua.

Collecta

Deus, qui in Filii tui humilitate iacentem mundum erexisti, fidelibus tuis sanctam concede lætitiā, ut, quos eripuisti a servitute peccati, gaudiis facias perfrui sempiternis. Per Dominum.

Anno primo

Lectio prior

Merito hæc patimur, quia peccavimus in fratrem nostrum.

Lectio libri Genesis

41, 55-57; 42, 5-7 a. 17-24 a

In diebus illis:

Esuriēte terra Ægypti, clamavit populus ad Pharaonem alimenta petens. Quibus ille respondit: « Ite ad Ioseph, et quidquid ipse vobis dixerit, facite ».

Crescebat autem cotidie fames in omni terra; aperuitque Ioseph universa horrea, et vendebat Ægyptiis; nam et illos opprēsserat fames. Omnesque provinciæ veniebant in Ægyptum, ut emerent escas, et malum inopiæ temperarent.

Et ingressi sunt filii Iacob terram Ægypti cum aliis qui pergebant ad emendum. Erat autem fames in terra

Chánaan. Et Ioseph erat princeps in terra Ægypti atque ad eius nutum fruménta pópulis vendebántur.

Cumque adorássent eum fratres sui, et agnovíssent eos, quasi ad aliénos dúrius loquebátur intérogans eos: « Unde venístis? » Qui responderunt: « De terra Chánaan, ut emámus víctui necessária ». Trádidit ergo illos custodiæ tribus diébus.

Die autem tértio, edúctis de cárcere, ait: « Fácite quæ dixi et vivétis, Deum enim tímeo. Si pacífici estis, frater vester unus ligétur in cárcere; vos autem abíte et ferte fruménta, quæ emístis, in domos vestras; et fratrem vestrum mínimum ad me addúcite, ut possim vestros probáre sermónes, et non moriámmini ».

Fecérunt ut dixerat; et locúti sunt ad íncem: « Mérito hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, vidéntes angústiam ánimæ illíus, dum deprecáretur nos, et non audívimus; idcírcó venit super nos ista tribulátio ».

E quibus unus, Ruben, ait: « Numquid non dixi vobis: "Nolíte peccáre in púerum"; et non audístis me? En sanguis eius exquíritur ».

Nesciébant autem quod intellégeret Ioseph, eo quod per intérpretem loquerétur ad eos. Avertítque se párumper et flevit; et revérsus locútus est ad eos.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 32, 2-3. 10-11. 18-19 (R.: 22)

- R. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, quemádmódu sperávimus in te.
- 2 Confitémini Dómino in cíthara, in psaltério decem chordárum psállite illi.
- 3 Cantáte ei cánticum novum, bene psállite ei in vociferatióne. R.

10 Dóminus díssipat consília géntium, írritas facit cogitatiónes populórum.

11 Consílium autem Dómini in ætérnum manet, cogitatiónes cordis eius in generatióne et generatióne. R.

18 Ecce óculi Dómini super metuéntes eum, in eos qui sperant super misericórdia eius, ut éruat a morte ánimas eórum, et alat eos in fame. R.

Anno secundo

Lectio prior

Tempus est requirendi Dominum.

Léctio libri Osée prophétæ

10, 1-3. 7-8. 12

Vitis frondósa Israel, fructus adæquátus est ei; secúndum multitudínem fructus sui multiplicávit altária, iuxta ubertátem terræ exuberávit simulácris.

Divísium est cor eórum, nunc interíbunt; ipse confrínget simulácris eórum, depopulábitur aras eórum. Quia nunc dicent: « Non est rex nobis; non enim tímémus Dóminum, et rex quid faciet nobis? »

Transíre fecit Samaría regem suum quasi spumam super faciém aquæ, et disperdéntur excélsa idóli, peccátum Israel; lappa et tríbulus ascéndet super aras eórum, et dicent móntibus: « Operíte nos », et cóllibus: « Cádite super nos ».

Semináte vobis in iustítia et métite in ore misericórdiæ; innováte vobis novále. Tempus autem requiréndi Dóminum, cum vénerit qui docébit vos iustítiam.

Verbum Dómini.

Psalmus sponsorius Ps 104, 2-3. 4-5. 6-7 (R.: 4 b)

R. Quærite faciæm Dómini semper.

vel Allelúia.

² Cantáte ei et psállite ei,
meditámini in ómnibus mirábilibus eius.

³ Laudámini in nómine sancto eius,
lætétur cor quæréntium Dóminum. R.

⁴ Quærite Dóminum et poténtiam eius,
quærite faciæm eius semper.

⁵ Mementóte mirábilium eius quæ fecit,
prodígia eius et iudícia oris eius. R.

⁶ Semen Abraham, servi eius,
fílii Iacob, elécti eius.

⁷ Ipse Dóminus Deus noster;
in univérſa terra iudícia eius. R.

Alleluia

Mc 1, 15

R. Allelúia. V. Appropinquávit Regnum Dei:
pænitémini et créдите Evangélio.
R. Allelúia.

Evangélium

Ite ad oves quæ perierunt domus Israel.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

10, 1-7

In illo témpore:

Convocatís Iesus Duódecim discipulis suis, dedit illis potestátem spirítuum immundórum ut eícerent eos et curárent omnem languórem et omnem infirmitátem.

Duódecim autem Apostolórum nómina sunt hæc: primus Simon qui dicitur Petrus et Andréas frater eius, et Iacóbus Zebedæi et Ioánnes frater eius, Philíppus et Bartholomæus, Thomas et Matthæus publicánus, Iacóbus Alphæi et Thaddæus, Simon Cananæus et Iudas Iscariótes qui et trádidit eum.

Hos Duódecim misit Iesus, præcípiens eis et dicens: « In viam géntium ne abiéritis et in civitátes Samaritanórum ne intravéritis; sed pótius ite ad oves quæ periérunť domus Israel. Eúntes autem prædicáte dicéntes: “ Appropinquávit Regnum cælórum ” ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Oblátio nos, Dómine, tuo nómini dicáta puríficet, et de die in diem ad cæléstis vitæ tránsferat actiónem. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 33, 9

Gustáte et vidéte, quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir, qui sperat in eo.

Vel:

Mt 11, 28

Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis,
et ego refíciam vos, dicit Dóminus.

Post communionem

Tantis, Dómine, repléti munéribus,
præsta, quæsumus, ut et salutária dona capiámus,
et a tua numquam laude cessémus.
Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum

Ps 47, 10-11

Suscépmus, Deus, misericórdiam tuam
in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus,
ita et laus tua in fines terræ;
iustítia plena est dèxtera tua.

Collecta

Deus, qui in Fílii tui humilitáte
iacéntem mundum erexití,
fidélibus tuis sanctam concéde lætítiam,
ut, quos eripuísti a servitúte peccáti,
gáudiis fácias pérfrui sempitérnis.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Pro salute vestra
misit me Deus in Ægyptum.*

Lectio libri Génesis 44, 18-21. 23 b-29; 45, 1-5

In diébus illis: Accédens Iudas própíus, confidén-
ter ait ad Ioseph: « Oro, dómíne mi, loquátur servus
tuus verbum in áuribus tuis, et ne irascáris fámulo tuo;
tu es enim, post Pharaónem, dómínus meus.

Interrogásti prius servos tuos: “ Habétis patrem
aut fratrem? ” Et nos respóndimus tibi dómíno meo:
“ Est nobis pater senex, et puer párvulus, qui in senec-
túte illíus natus est, cuius uterínus frater mórtuus est;

et ipsum solum habet mater sua, pater vero ténere
díligit eum ”.

Dixístique servis tuis: “ Addúcite eum ad me, et
ponam óculos meos super illum. Nisi vénerit frater
vester mínimus vobíscum, non vidébitis ámplius fácíem
meam ”.

Cum ergo ascendissémus ad fámulum tuum patrem
nostrum, narrávimus ei ómnia quæ locútus est dómínus
meus.

Et dixit pater noster: “ Revertímíni et émite nobis
parum trítici ”. Cui díximus: “ Ire non póssumus: si fra-
ter noster mínimus descénderit nobíscum, proficiscémur
simul. Alióquin, illo absénte, non audémus vidére fácíem
viri ”.

Ad quæ ille respóndit: “ Vos scitis quod duos ge-
núerit mihi uxor mea. Egréssus est unus, et díxístis:
‘ Béstia devorávit eum ’, et hucusque non compáret. Si
tuléritis et istum, et áliquíd ei in via contígerit, dedu-
cétis canos meos cum mæróre ad íferos ” ».

Non se póterat ultra cohibére Ioseph, multis co-
ram adstantibus, unde præcépít ut egredéréntur cuncti
foras, et nullus interésset aliénus agnítióni mútuæ. Ele-
vavítque vocem cum fletu, quam audiérunt Ægýptii
omnísque domus Pharaónis.

Et dixit frátribus suis: « Ego sum Ioseph. Adhuc
pater meus vivit? » Non póterant respondére fratres
nímio terróre pertérriti. Ad quos ille cleméter: « Ac-
cédíte, inquit, ad me ».

Et cum accessissent prope: « Ego sum, ait Ioseph,
frater vester, quem vendidístis in Ægýptum. Nolíte
pavére, neque vobis durum esse videátur quod vendi-
dístis me in his regiónibus; pro salúte enim vestra misit
me Deus ante vos in Ægýptum ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 104, 16-17. 18-19. 20-21 (R.: 5 a)

R. Mementóte mirabílium quæ fecit Dóminus.
vel Allelúia.

- ¹⁶ Et vocávit famem super terram,
et omne báculum panis contrívit.
¹⁷ Misit ante eos virum,
in servum venúmdatus est Ioseph. R.
¹⁸ Strinxérunt in compédibus pedes eius,
in ferrum intrávit collum eius,
¹⁹ donec veníret verbum eius,
elóquium Dómini purgáret eum. R.
²⁰ Misit rex et solvit eum,
princeps populórum, et dimísit eum;
²¹ constitúit eum dómínun domus suæ,
et príncipem omnis possessiónis suæ. R.

Anno secundo

Lectio prior

Conversum est in me cor meum.

Lectio libri Osée prophætæ 11, 1 b. 3-4. 8 c-9

Hæc dicit Dóminus:

« Puer Israel, et diléxi eum, et ex Ægýpto vocávi filium meum. Vocavérunt eos, sic abiérunt a fácie eórum; Báalim immolábant et simulácris sacrificábant.

Et ego quasi nutrícius Ephraim, portábam eos in brácciiis meis, et nesciérunt quod curárem eos. In funículis Adam traham eos, in vínculis caritátis; et ero eis quasi exáltans iugum super maxíllas eórum, et declinávi ad eum ut vescerétur.

Convérsum est in me cor meum, páriter conturbáta est pænítúdo mea. Non fáciam furórem iræ meæ, non convérta ut dispérdam Ephraim, quóniam Deus ego et non homo; in médio tui sanctus, et non ingrédia civitátem ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 79, 2 ac et 3 bc. 15-16 (R.: 4 b)

- R. Illústra fáciem tuam, Dómine, et salvi érimus.
² Qui pascis Israel, inténde.
Qui sedes super Chérubim, effúlge.
³ Excita poténtiam tuam, et veni,
ut salvos fácias nos. R.
¹⁵ Deus virtútum, convértere;
réspecte de cælo, et vide, et vísitá véneam istam.
¹⁶ Et prótege eam quam plantávit dextera tua,
et super filium hóminis quem confirmásti tibi. R.

Alleluia

Mc 1, 15

R. Allelúia. V. Appropinquávit Regnum Dei:
pænitémini et créde Evangelio. R. Allelúia.

Evangelium

Gratis accepistis, gratis date.

✠ Lectio sancti Evangelii secúndum Mattháum

10, 7-15

In illo témpore: Dixit Iesus Apóstolis suis:

« Eúntes prædicáte dicéntes: “ Appropinquávit Regnum cælórum”. Infirmos curáte, mórtuos suscitáte, leprósos mundáte, dámones eícite; gratis accepistis, gratis date.

Nolite possidere aurum neque argentum neque pecuniam in zonis vestris, non peram in via neque duas tunicas neque calceamenta neque virgam; dignus enim est operarius cibo suo.

In quacumque civitatem aut castellum intraveritis, interrogate quis in ea dignus sit; et ibi manete donec exeatis.

Intrantes autem in domum, salutate eam; et si quidem fuerit domus digna, veniat pax vestra super eam; si autem non fuerit digna, pax vestra ad vos revertatur.

Et quicumque non receperit vos neque audierit sermones vestros, exeuntes foras de domo vel de civitate illa, excutite pulverem de pedibus vestris. Amen dico vobis: Tolerabilius erit terrae Sodomorum et Gomorrorum in die iudicii quam illi civitati ».

Verbum Domini.

Super oblata

Oblatio nos, Domine, tuo nomini dicata purificet, et de die in diem ad caelestis vitae transferat actionem. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 33, 9

Gustate et videte, quoniam suavis est Dominus; beatus vir, qui sperat in eo.

Vel:

Mt 11, 28

Venite ad me, omnes qui laboratis et onerati estis, et ego reficiam vos, dicit Dominus.

Post communionem

Tantis, Domine, replenti muneribus, praesta, quaesumus, ut et salutaria dona capiamus, et a tua numquam laude cessemus. Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum

Ps 47, 10-11

Suscipimus, Deus, misericordiam tuam in medio templi tui.

Secundum nomen tuum, Deus, ita et laus tua in fines terrae; iustitia plena est dextera tua.

Collecta

Deus, qui in Filii tui humilitate iacentem mundum erexisti, fidelibus tuis sanctam concede laetitiam, ut, quos eripuisti a servitute peccati, gaudiis facias perfrui sempiternis. Per Dominum.

Anno primo

Lectio prior

Laetus moriar, quia vidi faciem tuam.

Lectio libri Genesis

46, 1-7. 28-30

In diebus illis:

Profectus Israel cum omnibus quae habebat, venit ad Puteum Iuramenti et, mactatis ibi victimis Deo patris sui Isaac, audivit eum per visionem noctis vocantem se et dicentem sibi: « Iacob, Iacob ». Cui respondit: « Ecce adsum ».

Ait illi Deus: « Ego sum fortissimus Deus patris tui. Noli timere; descende in Aegyptum, quia in gentem magnam faciam te ibi. Ego descendam tecum illuc, et ego inde adducam te revertentem; Ioseph quoque ponet manus suas super oculos tuos ».

Surréxit autem Iacob a Púteo Iuramentí; tulerúntque eum filii cum párvulis et uxóribus suis in plaustris, quæ miserat Phárao ad portándum senem et ómnia quæ posséderat in terra Chánaan; venitque in Ægýptum cum omni sémine suo, filii eius et nepótes, filiæ et cuncta simul progénies.

Misit autem Iudam ante se ad Ioseph, ut nuntiáret ei, et occurreret in Gessen. Quo cum pervénisset, iuncto Ioseph curru suo, ascéndit óbviám patri suo ad eúndem locum; vidénsque eum irruit super collum eius et inter amplexus flevit.

Dixítque pater ad Ioseph: « Iam lætus móriar, quia vidi fáciem tuam, et supérstitem te relínquo ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 36, 3-4. 18-19. 27-28. 39-40 (R.: 39 a)

R. Salus iustórum a Dómino est.

- ³ Spera in Dómino et fac bonitátem, et inhabitábis terram et pascéris in fide.
⁴ Delectáre in Dómino, et dabit tibi petitiónes cordis tui. R.
¹⁸ Novit Dóminus dies immaculatórum, et heréditas eórum in ætérnum erit.
¹⁹ Non confundéntur in témpore malo, et in diébus famis saturabúntur. R.
²⁷ Declína a malo et fac bonum, et inhabitábis in sáeculum sáeculi.
²⁸ Quia Dóminus amat iudícium, et non derelínquet sanctos suos. Iniústi in ætérnum disperíbunt, et semen impiórum exterminábitur. R.

- ³⁹ Salus autem iustórum a Dómino, et protéctor eórum in témpore tribulatiónis.
⁴⁰ Et adiuvábit eos Dóminus et liberábit eos, et éruet eos a peccatóribus et salvábit eos, quia speravérunt in eo. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Non dicemus ultra: Dii nostri
opera manuum nostrarum.*

Léctio libri Osée prophétæ

14, 2-10

Hæc dicit Dóminus:

« Convértere, Israel, ad Dóminum Deum tuum, quóniam corruísti in iniquitáte tua. Tóllite vobíscum verba, et convertímmini ad Dóminum, et dícite ei:

“ Omnem aufer iniquitátem, áccipe bonum, et redédemus vítulos labiórum nostrórum. Assur non salvábit nos, super équum non ascendémus, nec dicémus ultra: Dii nostri ópera mánuum nostrárum, quia eius, qui in te est, miseréberis pupílli ”.

Sanábo contritiónes eórum, díligam eos spontáneæ, quia avérsus est furor meus ab eis: ero quasi ros, Israel germinábit sicut lílium, et erúmpet radix eius ut Líbani. Ibunt rami eius, et erit quasi olíva gloria eius, et odor eius ut Líbani.

Converténtur sedéntes in umbra eius, vivent trítico, et germinábunt quasi vénea; memoriále eius sicut vinum Líbani. Ephraim, quid mihi ultra idóla? Ego exáudiam, et dírigam eum ego ut abietem viréntem; ex me fructus tuus invéntus est.

Quis sapiens et intellegat ista? Intellegens et sciet hæc? Quia rectæ viæ Dómini, et iusti ambulábunt in eis; prævaricatóres vero corrúent in eis ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 50, 3-4. 8-9. 12-13. 14 et 17 (R.: 17 b)

R. Os meum annuntiábit laudem tuam, Dómine.

³ Miserére mei, Deus, secúndum misericórdiam tuam; et secúndum multitudínem miseratiónum tuárum dele iniquitátem meam.

⁴ Amplius lava me ab iniquitáte mea, et a peccáto meo munda me. R.

⁸ Ecce enim veritátem in corde dilexísti, et in occulto sapiéntiam manifestásti mihi.

⁹ Aspérges me hyssópo, et mundábor; lavábis me, et super nivem dealbábor. R.

¹² Cor mundum crea in me, Deus, et spíritum firmum ínnova in viscéribus meis.

¹³ Ne proicias me a fácie tua, et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. R.

¹⁴ Redde mihi lætítiam salutáris tui, et spíritu promptíssimo confírma me.

¹⁷ Dómine, lábia mea apéries, et os meum annuntiábit laudem tuam. R.

Alleluia

Io 16, 13 a; 14, 26 b

R. Alleluia. V. Cum vénerit Spíritus veritátis, docébit vos omnem veritátem; et súgget vobis ómnia quæcúmque díxero vobis. R. Alleluia.

Evangelium

*Non vos estis qui loquimini
sed Spiritus Patris vestri.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

10, 16-23

In illo témpore: Dixit Iesus Apóstolis suis:

« Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum; estóte ergo prudéntes sicut serpéntes et simplices sicut colúmbæ.

Cavéte autem ab homínibus; tradent enim vos in concíliis, et in synagógis suis flagellábunt vos; et ad præsídes et ad reges ducémíni propter me, in testimónium illis et géntibus.

Cum autem tradent vos, nolíte cogitare quómodo aut quid loquámini; dábitur enim vobis in illa hora quid loquámini. Non enim vos estis qui loquimini sed Spíritus Patris vestri qui lóquitur in vobis.

Tradet autem frater fratrem in mortem, et pater fílium; et insúrgent fílii in paréntes et morte eos affícient. Et éritis ódio ómnibus propter nomen meum: qui autem perseveráverit in finem, hic salvus erit.

Cum autem persequéntur vos in civitáte ista, fúgite in áliam; amen enim dico vobis: Non consummábitis civitátes Israel donec véniat Fílius hóminis ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Oblátio nos, Dómine, tuo nómini dicáta puríficet, et de die in diem ad cæléstis vitæ transférat actiónem. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 33, 9

Gustáte et vidéte,
quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir, qui sperat in eo.

Vel:

Mt 11, 28

Veníte ad me,
omnes qui laborátis et oneráti estis,
et ego reficiam vos, dicit Dóminus.

Post communionem

Tantis, Dómine, repléti munéribus,
præsta, quæsumus,
ut et salutária dona capiámus,
et a tua numquam laude cessémus.
Per Christum.

Sabbato**Ant. ad introitum**

Ps 47, 10-11

Suscépinus, Deus, misericórdiam tuam
in médio templi tui.
Secúndum nomen tuum, Deus,
ita et laus tua in fines terræ;
iustítia plena est dèxtera tua.

Collecta

Deus, qui in Filii tui humilitáte
iacéntem mundum erexísti,
fidélibus tuis sanctam concéde lætítiam,
ut, quos eripuísti a servitúte peccáti,
gáudiis fácias pérfrui sempitérnis.
Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

Deus visitabit vos et ascendere faciet de terra ista.

Léctio libri Génesis

49, 29-32; 50, 15-24

In diébus illis:

Præcépit Iacob filiis suis dicens: « Ego cóngregor ad pópulum meum; sepelíte me cum pátribus meis in spelúnca dúplici, quæ est in agro Ephron Hethæi, contra Mambre in terra Chánaan, quam emit Abraham cum agro ab Ephron Hethæo in possessionem sepúlcri. Ibi sepeliérunt eum et Saram uxórem eius; ibi sepúltus est Isaac cum Rebécca cóniuge sua, ibi et Lia cón dita iacet ».

Finitisque mandátis, quibus filios instruébat, colégit pedes suos super léctulum, et óbiit; appositúsque est ad pópulum suum.

Quo mórtuo, timéntes fratres Ioseph et mútuo colloquéntes: « Ne forte memor sit iniúriæ, quam passus est, et reddat nobis omne malum quod fécimus », mandavérunt ei dicéntes: « Pater tuus præcépit nobis ántequam morerétur, ut hæc tibi verbis illius dicerémus: " Obsecro ut obliviscáris scéleris fratrum tuórum et peccáti atque malítiæ, quam exercuérunt in te ".

Nos quoque orámuş ut servis Dei patris tui dimittas iniquitatem hanc ». Quibus audítis, flevit Ioseph. Venerúntque ad eum fratres sui, et proni adorántes in terram dixerunt: « Servi tui sumus ».

Quibus ille respóndit: « Nolíte timére. Num Dei póssumus resístere voluntáti? Vos cogitástis de me malum, sed Deus vertit illud in bonum, ut exaltáret me (sicut in præsentiarum cérnitis) et salvos fáceret mul-

tos pópulos. Nolíte timére: ego pascam vos et párvulos vestros ».

Consolatúsque est eos, et blande ac léniter est locútus.

Et habitávit in Ægýpto cum omni domo patris sui; vixítque centum decem annis, et vidit Ephraim filios usque ad tértiam generatiónem. Filii quoque Machir, filii Manásse nati sunt in génibus Ioseph.

Quibus transáctis, locútus est frátribus suis: « Post mortem meam Deus visitábit vos, et ascéndere vos fáciat de terra ista ad terram quam iurávit Abraham, Isaac et Iacob ».

Cumque adiurásset eos atque dixisset: « Deus visitábit vos: asportáte ossa mea vobíscum de loco isto », mórtuus est Ioseph.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 104, 1-2. 3-4. 6-7 (R.: cf. Ps 68, 33)

R. Húmiles, quáerite Deum, et vivet cor vestrum.

- 1 Confitémini Dómino et invocáte nomen eius, annuntiáte inter gentes ópera eius.
- 2 Cantáte ei et psállite ei, meditámini in ómnibus mirabílibus eius. R.
- 3 Laudámini in nómine sancto eius, lætétur cor quæréntium Dóminum.
- 4 Quáerite Dóminum et poténtiam eius, quáerite fáciem eius semper. R.
- 6 Semen Abraham, servi eius, filii Iacob, elécti eius.
- 7 Ipse Dóminus Deus noster; in univérta terra iudícia eius. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Vir pollutus labiis ego sum et regem
Dóminum exercituum vidi oculis meis.*

Léctio libri Isaíæ prophétæ

6, 1-8

In anno, quo mórtuus est rex Ozías, vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsus et elevátum; et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. Séraphim stabant super illud: sex alæ uni et sex alæ álteri; duábus velábant fáciem eius, et duábus velábant pedes eius, et duábus volábant.

Et clamábant alter ad álterum, et dicébant: « Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus exercituum; plena est omnis terra glória eius ». Et commóta sunt superliminária cárdinum a voce clamántis, et domus repléta est fumo.

Et dixi: « Væ mihi, quia tácuí, quia vir pollútus lábiis ego sum, et in médio pópuli pollúta lábia habéntis ego hábito, et regem Dóminum exercituum vidi óculis meis ».

Et volávit ad me unus de Séraphim, et in manu eius cálculus, quem fórcipe túlerat de altári; et tétigit os meum, et dixit: « Ecce tétigit hoc lábia tua, et auferétur iniquitas tua, et peccátum tuum mundábitur ».

Et audívi vocem Dómini dicéntis: « Quem mittam? Et quis ibit nobis? » Et dixi: « Ecce ego, mitte me ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 92, 1 ab. 1 c-2. 5 (R.: 1 a)

R. Dóminus regnávít, decórem indútus est.

Dóminus regnávít, decórem indútus est; indútus est Dóminus, fortitúdine præcínxit se. R.

Etenim firmávit orbem terræ,
qui non commovébitur.

² Firmáta sedes tua ex tunc, a sáculo tu es. **R.**

⁵ Testimónia tua credibília facta sunt nimis;
domum tuam decet sanctitúdo, Dómine,
in longitúdinem diérum. **R.**

Alleluia

1 Petr 4, 14

R. Alleluia. **V.** Si exprobrámini in nómine Christi,
beáti éritis,
quóniam Spíritus Dei super vos requiéscit.
R. Alleluia.

Evangelium

Nolite timere eos qui occidunt corpus.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Mattháeum
10, 24-33

In illo témpore: Dixit Iesus Apóstolis suis:

« Non est discipulus super magístrum, nec servus
super dómínium suum. Súfficit discipulo ut sit sicut ma-
gíster eius, et servus sicut dómínus eius. Si patrem fa-
míliás Beélzebul vocavérunt, quanto magis domésticos
eius.

Ne ergo timuérítis eos: nihil enim est opértum
quod non revelábitur, et occúltum quod non sciétur.
Quod dico vobis in ténebris, dicite in lúmine; et quod
in aure audítis, prædicáte super tecta.

Et nolíte timére eos qui occídunt corpus, ánimam
autem non possunt occídere; sed pótius eum timéte qui
potest et ánimam et corpus pérdere in gehénna.

Nonne duo pásseres asse véneunt? Et unus ex illis
non cadet super terram sine Patre vestro. Vestri autem

et capílli cápítis omnes numeráti sunt. Nolíte ergo ti-
mére; multis passéribus meliôres estis vos.

Omnis ergo qui confitébitur me coram homínibus,
confitébor et ego eum coram Patre meo qui est in cæ-
lis; qui autem negáverit me coram homínibus, negábo
et ego eum coram Patre meo qui est in cælis ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Oblátio nos, Dómine, tuo nómini dicáta puríficet,
et de die in diem ad cæléstis vitæ transférat actiónem.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 33, 9

Gustáte et vidéte, quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir, qui sperat in eo.

Vel:

Mt 11, 28

Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis,
et ego reficiam vos, dicit Dóminus.

Post communionem

Tantis, Dómine, repléti munéribus,
præsta, quæsumus, ut et salutária dona capiámus,
et a tua numquam laude cessémus.
Per Christum.

Ant. ad introitum

Ps 16, 15

Ego autem cum iustitia apparebo in conspectu tuo;
satiabor dum manifestabitur gloria tua.

Dicitur Gloria in excelsis.

Collecta

Deus, qui errantibus, ut in viam possint redire,
veritatis tuæ lumen ostendis,
da cunctis qui christiana professione censentur,
et illa respuere, quæ huic inimica sunt nomini,
et ea quæ sunt apta sectari.
Per Dominum.

Anno A

Lectio prima

Imber terram germinare facit.

Lectio libri Isaiaë prophetae

55, 10-11

Hæc dicit Dominus:

« Quomodo descendit imber et nix de cælo, et illuc
ultra non revertitur, sed inebriat terram, et infundit
eam, et germinare eam facit, et dat semen serenti et
panem comedenti;

sic erit verbum meum quod egrediatur de ore meo:
non revertetur ad me vacuum, sed faciet quæcumque
völui et prosperabitur in his ad quæ misi illud ».

Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 64, 10 abcd. 10e-11. 12-13. 14 (R.: Lc 8, 8)

R. Semen cecidit in terram bonam, et fecit fructum.

¹⁰ Visitasti terram, et inebriasti eam;
multiplicasti locupletare eam.
Flumen Dei replatum est aquis;
parasti frumenta illorum. R.

Quoniam ita parasti eam.

¹¹ Sulcos eius irrigans, glebas eius complanans;
imbribus emollis eam, benedicis germiui eius. R.

¹² Coronasti annum benignitate tua,
et vestigia tua stillabunt pinguedinem.

¹³ Stillabunt pasqua deserti,
et exultatione colles accingentur. R.

¹⁴ Induta sunt ovibus prata,
et valles abundabunt frumento;
clamabunt, etenim hymnum dicent. R.

Lectio secunda

*Expectatio creaturæ
revelationem filiorum Dei expectat.*

Lectio Epistolæ beati Pauli apostoli ad Romanos

8, 18-23

Fratres:

Existimo quod non sunt condignæ passiones huius
temporis ad futuram gloriam quæ revelanda est in nobis.

Nam expectatio creaturæ revelationem filiorum Dei
expectat; vanitati enim creatura subiecta est, non vo-
lens sed propter eum qui subiecit, in spe, quia et ipsa
creatura liberabitur a servitute corruptionis in libertate
tem gloriæ filiorum Dei.

Scimus enim quod omnis creatúra congemiscit et compárturit usque adhuc; non solum autem, sed et nos ipsi primitias Spíritus habéntes, et ipsi intra nos géimus adoptiónem filiórum expectántes, redemptionem córporis nostri. — Verbum Dómini.

Alleluia

℞. Allelúia. √. Semen est verbum Dei, sator autem Christus;
omnis qui invenit eum, manébit in ætérnum.
℞. Allelúia.

Evangeliium *

Exiit qui seminat seminare.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Mattháum
13, 1-23

In illo die éxiens Iesus de domo sedébat secus mare; et congregátæ sunt ad eum turbæ multæ, ita ut in navículam ascéndens sederet, et omnis turba stabat in lítore. Et locútus est eis multa in parábolis, dicens:
« Ecce éxiit qui séminat seminare. Et dum séminat, quædam cecidérunt secus viam, et venérunt vólucres cæli et comedérunt ea.

Alia autem cecidérunt in petrósa ubi non habébant terram multam, et continuo exórta sunt, quia non habébant altitúdinem terræ. Sole autem orto, æstuvérunt et quia non habébant radicem, aruérunt.

Alia autem cecidérunt in spinas, et crevérunt spinæ et suffocavérunt ea.

Alia vero cecidérunt in terram bonam, et dabant fructum: áliud centésimum, áliud sexagésimum, áliud tricésimum.

Qui habet aures áudiat ».

Et accedéntes discípuli dixerunt ei: « Quare in parábolis lóqueris eis? »

Qui respóndens ait illis: « Quia vobis datum est nosse mystéria Regni cælórum, illis autem non est datum. Qui enim habet, dábitur ei et abundábit; qui autem non habet, et quod habet auferétur ab eo.

Ideo in parábolis loquor eis, quia vidéntes non vident et audiéntes non áudiunt neque intéllegunt; et adimplétur eis prophetía Isaíæ dicens:

“ Audítu audiétis et non intellegétis, et vidéntes vidébitis et non vidébitis. Incrassátum est enim cor pópuli huius, et áuribus gráviter audiérunt, et óculos suos clausérunt; ne quando óculis vídeant et áuribus áudiant et corde intéllegant et convertántur, et sanem eos ”.

Vestri autem beáti óculi quia vident, et aures vestræ quia áudiunt. Amen quippe dico vobis: Multi prophætæ et iusti cupiérunt vidére quæ vidétis et non víderunt, et audíre quæ audítis et non audiérunt.

Vos ergo audíte parábolam seminántis. Omnis qui audit verbum Regni et non intéllegit, venit Malus et rapit quod seminátum est in corde eius; hic est qui secus viam seminátus est.

Qui autem supra petrósa seminátus est, hic est qui verbum audit et continuo cum gáudio áccipit illud; non habet autem in se radicem sed est temporális; facta autem tribulatióne vel persecutióne propter verbum, continuo scandalizátur.

Qui autem est seminátus in spinis, hic est qui verbum audit et sollicitúdo sæculi et fallácia divitiárum suffocat verbum, et sine fructu efficitur.

Qui vero in terra bona seminátus est, hic est qui audit verbum et intéllegit, et fructum affert et facit áliud quidem centum, áliud autem sexaginta, porro áliud triginta ». — Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum
13, 1-9

In illo die éxiens Iesus de domo sedébat secus mare; et congregátæ sunt ad eum turbæ multæ, ita ut in navículam ascéndens sedéret, et omnis turba stabat in lítore. Et locútus est eis multa in parábolis, dicens:

« Ecce éxiit qui séminat semináre. Et dum séminat, quædam cecidérunt secus viam, et venérunt vólucres cæli et comedérunt ea.

Alia autem cecidérunt in petrósa ubi non habébant terram multam, et contínuo exórta sunt, quia non habébant altitúdinem terræ. Sole autem orto, æstuavérunt et quia non habébant radicem, aruérunt.

Alia autem cecidérunt in spinas, et crevérunt spinæ et suffocavérunt ea.

Alia vero cecidérunt in terram bonam, et dabant fructum: áliud centésimum, áliud sexagésimum, áliud tricésimum.

Qui habet aures áudiat ». — Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

Vade, propheta ad populum meum.

Lécio libri Amos prophétæ 7, 12-15

In diébus illis: Dixit Amasías, sacérdos Bethel, ad Amos:

« Qui vides, grádere; fuge in terram Iuda, et cómede ibi panem, et prophetábis ibi. Et in Bethel non adícies ultra ut prophétes, quia sanctificátio regis est et domus regni est ».

Respondítque Amos et dixit ad Amasíam: « Non

sum prophéta, et non sum fílius prophétæ; sed armen-tárius ego sum, véllicans sycómoros. Et tulit me Dóminus, cum séquerer gregem, et dixit Dóminus ad me: “ Vade, prophéta ad pópulum meum Israel ” ». Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 84, 9 ab-10. 11-12. 13-14 (R.: 8)

R. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, et salutáre tuum da nobis.

- 9 Audiam quid loquátur Dóminus Deus, quóniam loquétur pacem ad plebem suam et sanctos suos.
- 10 Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus, ut inhábitet glória in terra nostra. R.
- 11 Misericórdia et véritas obviavérunt sibi, iustítia et pax osculátæ sunt.
- 12 Véritas de terra orta est, et iustítia de cælo prospéxit. R.
- 13 Etenim Dóminus dabit benignitátem, et terra nostra dabit fructum suum.
- 14 Iustítia ante eum ambulábit, et ponet in via gressus suos. R.

Lectio secunda *

Elegit nos in ipso ante mundi constitutionem.

Lécio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios
1, 3-14

Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, qui benedíxit nos in omni benedictióne spiritáli in cæléstibus in Christo, sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutióem,

ut essémus sancti et immaculáti in conspéctu eius in caritaté,

qui prædestinávit nos in adoptiónem filiórum per Iesum Christum in ipsum, secúndum beneplácitum voluntátis suæ, in laudem glóriæ grátia suæ, in qua gratificávit nos in Dilécto,

in quo habémus redemptiónem per sánguinem eius, remissionem peccatórum, secúndum divítias grátia eius, qua superabundávit in nobis in omni sapiéntia et prudentia,

notum fáciens nobis mystérium voluntátis suæ, secúndum beneplácitum eius quod propósuit in eo in dispensatióem plenitúdinis témporum, recapituláre ómnia in Christo, quæ in cælis et quæ in terra: in ipso,

in quo étiam sorte vocáti sumus, prædestináti secúndum propósitum eius, qui ómnia operátur secúndum consilium voluntátis suæ, ut simus in laudem glóriæ eius qui ante sperávimus in Christo;

in quo et vos cum audissétis verbum veritátis, Evangelium salutis vestræ, in quo et credéntes signáti estis Spíritu promissionis Sancto, qui est arrabon hereditátis nostræ, in redemptiónem acquisitionis, in laudem glóriæ ipsíus. — Verbum Dómini.

vel brevior

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

1, 3-10

Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, qui benedíxit nos in omni benedictióne spiritali in cælestibus in Christo,

sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutióem, ut essémus sancti et immaculáti in conspéctu eius in caritaté,

qui prædestinávit nos in adoptiónem filiórum per Iesum Christum in ipsum, secúndum beneplácitum voluntátis suæ, in laudem glóriæ grátia suæ, in qua gratificávit nos in Dilécto,

in quo habémus redemptiónem per sánguinem eius, remissionem peccatórum, secúndum divítias grátia eius, qua superabundávit in nobis in omni sapiéntia et prudentia,

notum fáciens nobis mystérium voluntátis suæ, secúndum beneplácitum eius quod propósuit in eo in dispensatióem plenitúdinis témporum, recapituláre ómnia in Christo, quæ in cælis et quæ in terra: in ipso.

Verbum Dómini.

Alleluia

Cf. Eph 1, 17-18

℟. Alleluia. ✎. Pater Dómini nostri Iesu Christi
illúminet óculos cordis nostri,
ut sciámus quæ sit spes vocatiónis nostræ
℟. Alleluia.

Evangelium

Cæpit illos mittere.

✠ Léctio sancti Evangelii secúndum Marcum 6, 7-13

In illo témpore:

Cónvocat Iesus Duódecim, et cæpit eos mittere binos, et dabat illis potestátem in spíritus immúndos; et præcépit eis ne quid tóllerent in via nisi virgam tantum: non panem, non peram, neque in zona æs, sed ut calcearéntur sandáliis et ne indueréntur duábus tunicis.

Et dicébat eis: « Quocúmque introiéritis in domum, illic manéte donec exeátis inde. Et quicúmque locus non

recéperit vos nec audierint vos, exeúntes inde excútite púlverem de pédibus vestris in testimónium illis ».

Et exeúntes prædicáverunt ut pæniténtiam ágerent, et dæmónia multa eiciébant, et ungebant oleo multos ægrótos et sanábant. — Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

Iuxta te est sermo, ut facias illum.

Lectio libri Deuteronomii

30, 10-14

Locútus est Móyses pópulo dicens:

« Audies vocem Dómini Dei tui, et custódies præcépta eius et cæremónias, quæ in hac lege conscripta sunt, et revertéris ad Dóminum Deum tuum in toto corde tuo et in tota ánima tua.

Mandátum hoc, quod ego præcipio tibi hódie, non supra te est, neque procul pósitum nec in cælo situm, ut possis dícere: “ Quis nostrum valet ad cælum ascéndere, ut déferat illud ad nos et audiámus, atque ópere compleámus? ”

Neque trans mare pósitum, ut causéris et dicas: “ Quis ex nobis póterit transfretáre mare et illud ad nos usque deférre, ut possimus audíre et fácere quod præcéptum est? ”

Sed iuxta te est sermo valde, in ore tuo et in corde tuo, ut fácias illum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 68, 14 et 17. 30-31. 36 ab et 37 (ꝛ.: cf. 33)

ꝛ. Húmiles, quærite Deum, et vivet cor vestrum.

- 14 Ego vero oratiónem meam ad te, Dómine; in témpore benepláciti, Deus.
In multítudine misericórdiæ tuæ exáudi me, in veritáte salútis tuæ.
- 17 Exáudi me, Dómine,
quóniam benigna est misericórdia tua;
secúndum multítudinem miseratiónum tuárum réspice in me. ꝛ.
- 30 Ego autem sum pauper et dolens;
salus tua, Deus, súscipit me.
- 31 Laudábo nomen Dei cum cántico,
et magnificábo eum in laude. ꝛ.
- 36 Quóniam Deus salvam fáciat Sion,
et ædificábit civitátes Iuda.
- 37 Et semen servórum eius hereditábunt eam,
et qui díligunt nomen eius, habitábunt in ea. ꝛ.

Lectio secunda

Omnia per ipsum et in ipsum creata sunt.

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Colossenses

1, 15-20

Christus Iesus est imágo Dei invisíbilis, primogénitus omnis creatúræ, quia in ipso cóndita sunt univérsa in cælis et in terra, visibília et invisibília, sive Throni sive Dominatiónes sive Principátus sive Potestátes: ómnia per ipsum et in ipsum creáta sunt, et ipse est ante ómnia et ómnia in ipso constant.

Et ipse est caput córporis Ecclésiæ: qui est princípium, primogénitus ex mórtuis, ut sit in ómnibus ipse primátum tenens, quia in ipso compláuit omnem plenítudinem habitáre, et per eum reconciliáre ómnia in ipsum, pacíficans per sánguinem crucis eius sive quæ in terris sive quæ in cælis sunt. — Verbum Dómini.

Alleluia

Io 6, 63 b. 68 b

℟. Alleluia. ℣. Verba tua, Dómine, spíritus et vita sunt; verba vitæ æternæ habes. ℟. Alleluia.

Evangelium

Quis est meus proximus?

✠ Lécio sancti Evangéllii secúndum Lucam 10, 25-37

In illo témpore:

Ecce quidam Legis perítus surréxit tentans Iesum, dicens: « Magíster, quid faciéndum vitam æternam possidébo? »

At ille dixit ad eum: « In Lege quid scriptum est? Quómodo legis? »

Ille autem respóndens dixit: « Dílignes Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo et ex tota ánima tua et ex ómnibus víribus tuis et ex omni mente tua, et próximum tuum sicut te ipsum ».

Dixítque illi: « Recte respondísti: hoc fac et vives ».

Ille autem volens iustificáre se ipsum, dixit ad Iesum: « Et quis est meus próximus? »

Suscípiens autem Iesus dixit:

« Homo quidam descendébat ab Ierúsalem in Iéricho et incidit in latrónes, qui étiam despoliavérunt eum et plagis impósitis abiérunt semivívo relicto.

Accidit autem ut sacerdos quidam descénderet eádem vía, et viso illo præterívit; simíliter et Levíta, cum esset secus locum et vidéret eum, pertránsiit.

Samaritánus autem quidam íter fáciens, venit secus eum et videns eum misericórdia motus est, et apprópians alligávit vúlnera eius, infúndens óleum et vinum, et impónens illum in iuméntum suum, duxit in stábulum et curam eius egít.

Et áltera die prótulit duos denários et dedit stabulário et ait: " Curam illius habe, et quodcúmque supererogáveris, ego cum rediero reddam tibi ".

Quis horum trium vidétur tibi próximus fuisse illi qui incidit in latrónes? »

At ille dixit: « Qui fecit misericórdiam in illum ».

Et ait illi Iesus: « Vade, et tu fac simíliter ».

Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Réspice, Dómine, múnera supplicántis Ecclesiæ, et pro credéntium sanctificatiónis incremento suménda concéde.

Per Christum.

Prefatio de dominicis « per annum », pp. 752-759.

Ant. ad communionem

Ps 83, 4-5

Passer invénit sibi domum

et turtur nidum, ubi repónat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum, Rex meus, et Deus meus!

Beáti qui hábitant in domo tua,

in sæculum sæculi laudábunt te.

Vel:

Io 6, 57

Qui mandúcat meam carnem et bibit meum sánguinem, in me manet et ego in eo, dicit Dóminus.

Post communionem

Sumptis munéribus, quæsumus, Dómine,

ut, cum frequentatióne mystérii,

crescat nostræ salútis efféctus.

Per Christum.

Feria secunda

Ant. ad introitum

Ps 16, 15

Ego autem cum iustitia apparebo in conspectu tuo;
satiabor dum manifestabitur gloria tua.

Collecta

Deus, qui errantibus, ut in viam possint redire,
veritatis tuæ lumen ostendis,
da cunctis qui christiana professione censentur,
et illa respuere, quæ huic inimica sunt nomini,
et ea quæ sunt apta sectari.
Per Dominum.

Anno primo

Lectio prior

Opprimamus Israel, ne forte multiplicetur.

Lectio libri Exodi

1, 8-14. 22

In diebus illis:

Surrexit rex novus super Ægyptum, qui ignorabat
Ioseph; et ait ad populum suum: « Ecce, populus fili-
orum Israel multus et fortior nobis est: venite, sapienter
opprimamus eum, ne forte multiplicetur et, si ingruerit
contra nos bellum, addatur inimicis nostris, expugnat-
isque nobis egrediatur de terra ».

Præposuit itaque eis magistros operum, ut affligerent
eos oneribus; edificaveruntque urbes Tabernaculorum
Pharaoni, Phithom et Ramesses. Quantoque opprim-
bant eos, tanto magis multiplicabantur et crescebant.

Oderantque filios Israel Ægyptii, et affligebant il-
ludentes eis; atque ad amaritudinem perducabant vitam
eorum operibus duris luti et lateris, omnique famulatu,
quo in terræ operibus premebantur.

Et præcepit Pharao omni populo suo dicens: « Quid-
quid masculini sexus natum fuerit in flumen proicite,
quidquid feminini reservate ».

Verbum Domini.

Psalmus responsorius Ps 123, 1-3. 4-6. 7-8 (R.: 8 a)

R. Adiutorium nostrum in nomine Domini.

- 1 Nisi quia Dominus erat in nobis,
dicat nunc Israel,
- 2 nisi quia Dominus erat in nobis,
cum exurgerent homines in nos,
- 3 forte vivos deglutissent nos;
cum irasceretur furor eorum in nos. R.
- 4 Forsitan aqua absorbuisset nos;
torrens pertransisset animam nostram,
- 5 forsitan pertransissent animam nostram
aquæ intumescentes.
- 6 Benedictus Dominus,
qui non dedit nos
in direptionem dentibus eorum. R.
- 7 Anima nostra sicut passer erepta est
de laqueo venantium:
laqueus contritus est,
et nos erepti sumus.
- 8 Adiutorium nostrum in nomine Domini,
qui fecit cælum et terram. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Lavamini, auferte malum cogitationum vestrarum
ab oculis meis.*

Lectio libri Isaïæ prophætæ 1, 11-17

« Quo mihi multitudinem victimarum vestrarum? dicit Dominus. Plenus sum: holocausta arietum, et adipem pinguium, et sanguinem vitulorum et agnorum et hircorum nolui. Cum veniretis ante conspectum meum, quis quaesivit hæc de manibus vestris, ut ambularétis in atris meis?

Ne offeratis ultra sacrificium frustra; incensum abominatio est mihi; neomeniam et sabbatum et festivitates alias non feram; iniqui sunt coetus vestri; calendas vestras et sollemnitates vestras odivit anima mea, facta sunt mihi molestia, laboravi sustinens.

Et, cum extendéritis manus vestras, avértam oculos meos a vobis; et cum multiplicavéritis orationem, non exaudiam; manus enim vestrae sanguine plenae sunt.

Lavamini, mundi estote, auferte malum cogitationum vestrarum ab oculis meis; quiéscite ágere pervérse, discite benefácere: quáerite iudícium, subveníte opprésso, iudicáte pupíllo, deféndite víduam ».

Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 49, 8-9. 16 bc-17. 21 et 23 (R.: 23 b)

R. Qui immaculatus est in via,
ostendam illi salutare Dei.

« Non in sacrificiis tuis arguam te;
holocausta enim tua in conspectu meo sunt semper.

- 9 Non accipiam de domo tua vitulos,
neque de gregibus tuis hircos. R.
- 16 Quare tu enarras præcepta mea,
et assumis testamentum meum in os tuum?
- 17 Tu vero odisti disciplinam,
et projecisti sermones meos retrorsum. R.
- 21 Hæc fecisti, et tacui.
Existimasti quod eram tui similis:
arguam te, et statuam illa contra faciem tuam.
- 23 Qui immolabit sacrificium laudis, honorificabit me,
et qui immaculatus est in via,
ostendam illi salutare Dei ». R.

Alleluia

Mt 5, 10

R. Alleluia. V. Beati qui persecutionem patiuntur
propter iustitiam,
quoniam ipsorum est Regnum caelorum.
R. Alleluia.

Evangelium

Non veni pacem mittere sed gladium.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum
10, 34 — 11, 1

In illo tempore: Dixit Iesus Apóstolis suis:

« Nolite arbitrari quia venerim mittere pacem in terram; non veni pacem mittere sed gladium. Veni enim separare hominem adversus patrem suum et filiam adversus matrem suam et nurum adversus socrum suam et inimici hominis domestici eius.

Qui amat patrem aut matrem plus quam me non est me dignus; et qui amat filium aut filiam super me non

est me dignus; et qui non accipit crucem suam et sequitur me, non est me dignus. Qui invenerit animam suam perdet illam; et qui perdidit animam suam propter me, inveniet eam.

Qui recipit vos, me recipit, et qui me recipit, recipit eum qui me misit.

Qui recipit prophetam in nomine prophetæ, mercedem prophetæ accipiet, et qui recipit iustum in nomine iusti, mercedem iusti accipiet.

Et quicumque potum dederit uni ex minimis istis calicem aquæ frigidæ tantum in nomine discipuli, amen dico vobis: Non perdet mercedem suam ».

Et factum est, cum consummasset Iesus præcipiens Duodecim discipulis suis, transiit inde ut doceret et prædicaret in civitatibus eorum.

Verbum Domini.

Super oblata

Réspice, Dómine, múnera supplicántis Ecclésiæ, et pro credéntium sanctificatiónis increméto suménda concéde.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 83, 4-5

Passer invenit sibi domum
et turtur nidum, ubi repónat pullos suos.
Altária tua, Dómine virtútum,
Rex meus, et Deus meus!
Beáti qui hábitant in domo tua,
in sáculum sáculi laudábunt te.

Vel:

Io 6, 57

Qui mandúcat meam carnem et bibit meum ságuinem,
in me manet et ego in eo, dicit Dóminus.

Post communionem

Sumptis munéribus, quæsumus, Dómine,
ut, cum frequentatióne mystérii,
crescat nostræ salútis effectus.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum

Ps 16, 15

Ego autem cum iustítia apparébo in conspéctu tuo;
satiabor dum manifestábitur glória tua.

Collecta

Deus, qui errántibus, ut in viam possint redire,
veritátis tuæ lumen osténdis,
da cunctis qui christiána professióne censéntur,
et illa respúere, quæ huic inimica sunt nómini,
et ea quæ sunt apta sectári.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Vocavit nomen eius Moyses, quia de aqua sublatus est;
et postquam creverat egressus est ad fratres suos.*

Lectio libri Exodi

2, 1-15 a

In diébus illis:

Egressus est vir de domo Levi, et accépit uxórem stirpís suæ; quæ concépit et péperit filium, et videns eum elegántem abscondit tribus ménsibus.

Cumque iam celáre non posset, sumpsit fiscéllam scírpeam, et linívit eam bitúmíne ac pice; posuítque intus infántulum, et expósuit eum in carécto ripæ flúmi-

nis, stante procul soróre eius et consideránte événtum rei.

Ecce autem descendébat filia Pharaónis ut lavarétur in flúmine, et puéllæ eius gradiebántur per crepidínem álvei.

Quæ, cum vidísset fiscéllam in papyrióne, misit unam e famulábus suis; et allátam apériens cernénsque in ea párvulum vagiéntem, misérta eius ait: « De infántibus Hebræórum est hic ».

Cui soror púeri, « Vis, inquit, ut vadam, et vocem tibi mulierem Hebræam, quæ nutríre possit infántulum? » Respóndit: « Vade ».

Perréxit puélla, et vocávit matrem suam. Ad quam locúta filia Pharaónis « Accipe, ait, púerum istum et nutri mihi; ego dabo tibi mercédem tuam ».

Suscépit múlter et nutrívít púerum, adultúmque trádidit filíæ Pharaónis. Quem illa adoptávit in locum filii, vocávitque nomen eius Móyses, dicens: « Quia de aqua tuli eum ».

In diébus illis, postquam créverat, Móyses egréssus est ad fratres suos; vidítque afflictiónem eórum et virum Ægýptium percutiéntem quendam de Hebræis frátribus suis. Cumque circumspexísset huc atque illuc et nullum adésse vidísset, percússum Ægýptium abscondit sábuló.

Et egréssus die áltero conspéxit duos Hebræos rixántes; dixítque ei qui faciébat iniúriam: « Quare percutis próximum tuum? » Qui respóndit: « Quis te constituit príncipem et iúdicem super nos? Num occídere me tu vis, sicut heri occidísti Ægýptium? » Tímuit Móyses et ait: « Quómodo palam factum est verbum istud? »

Audívitque Phárao sermónem hunc, et quærébat occídere Móysen. Qui fúgiens de conspéctu eius, morátus est in terra Má dian. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 68, 3. 14. 30-31. 33-34 (R.: cf. 33)

R. Húmiles, quæríte Deum, et vivet cor vestrum.

3 Infíxus sum in limo profúndi, et non est substántia; veni in profúnda aquárum, et fluctus demérsit me. R.

14 Ego vero oratióne meam ad te, Dómine; in témpore benepláciti, Deus. In multítudine misericórdiæ tuæ exáudi me, in veritáte salútis tuæ. R.

30 Ego autem sum pauper et dolens; salus tua, Deus, súscipit me.

31 Laudábo nomen Dei cum cántico, et magnificábo eum in laude. R.

33 Vídeant húmiles et læténtur; quæríte Deum, et vivet cor vestrum.

34 Quóniam exáudívit páuperes Dóminus, et vinctos suos non despéxit. R.

Anno secundo

Lectio prior

Si non credideritis, non permanebitis.

Lectio libri Isaíæ prophétæ

7, 1-9

Factum est in diébus Achaz filii Ióathan, filii Ozíæ regis Iuda, ascendit Rasín, rex Sýriæ, et Phácee, filius Romeliæ, rex Israel in Ierúsalem ad proeliándum contra eam, et non potuérunt debelláre eam.

Et nuntiavérunt dómui David, dicéntes: « Requiévit Sýria super Ephraim ». Et commótum est cor eius et cor pópuli eius sicut movéntur ligna silvárum a fácie venti.

Et dixit Dóminus ad Isaíam: « Egrédere in occursum Achaz, tu et qui derelictus est Iasub, filius tuus, ad extrémum aquæductus piscinæ superioris in via agri Fullónis; et dices ad eum:

“ Vide ut síleas; noli timére, et cor tuum ne formidet a duábus caudis titiónum fumigántium istórum, in ira furóris Rasin, regis Sýriæ, et filii Romeliæ; eo quod consílium iníerit contra te Sýria in malum Ephraim et filius Romeliæ, dicéntes: Ascendámus ad Iudam et suscitémus eum et avellámus eum ad nos; et ponámus regem in médio eius filium Tábeel.

Hæc dicit Dóminus Deus: Non stabit et non erit istud; sed caput Sýriæ Damáscus et caput Damásci Rasin; et adhuc sexagínta et quinque anni, et désinet Ephraim esse pópulus; et caput Ephraim Samaría, et caput Samaríæ filius Romeliæ. Si non credidéritis, non permanébitis ” ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 47, 2-3 a. 3 b-4. 5-6. 7-8 (R.: 9 d)

R. Deus fundávit civitátem suam in ætérnum.

2 Magnus Dóminus et laudábilis nimis,
in civitáte Dei nostri.

3 Mons sanctus eius collis speciósus,
exsultátio univérsæ terræ. R.

4 Mons Sion, extrémá aquilónis, civitas regis magni.
Deus in dómibus eius notus
factus est ut refúgium. R.

5 Quóniam ecce reges congregáti sunt,
convenérunt in unum.

6 Ipsi cum vidérunt, sic admiráti sunt,
conturbáti sunt, diffugerunt. R.

7 Illic tremor apprehéndit eos,
dolóres ut parturiéntis.

8 In spírítu oriéntis
cónteres naves Tharsis. R.

Alleluia

Ps 94, 8 ab

R. Allelúia. V. Hódie, nolíte obduráre corda vestra,
sed vocem Dómini audíte. R. Allelúia.

Evangelium

*Tyro et Sidoni et terræ Sodomorum
remissius erit in die iudicii quam vobis.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

11, 20-24

In illo témpore:

Cœpit Iesus exprobráre civitátibus in quibus factæ sunt plúrimæ virtútes eius, quia non egíssent pæniténtiam.

« Væ tibi, Chórazin, væ tibi, Bethsáida; quia si in Tyro et Sidóne factæ essent virtútes quæ factæ sunt in vobis, olim in cilício et cinere pæniténtiam egíssent. Verúmtamen dico vobis: Tyro et Sidóni remissius erit in die iudicii quam vobis.

Et tu, Caphárnaum, numquid usque in cælum exaltáberis? Usque in inférnum descédes. Quia si in Sódomis factæ fuissent virtútes quæ factæ sunt in te, mansissent usque in hunc diem. Verúmtamen dico vobis: Terræ Sodomórum remissius erit in die iudicii quam tibi ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Réspice, Dómine, múnera supplicántis Ecclésiæ,
et pro credéntium sanctificatiónis increméto
suménda concéde.

Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 83, 4-5

Passer invénit sibi domum
 et turtur nidum, ubi repónat pullos suos.
 Altária tua, Dómine virtútum,
 Rex meus, et Deus meus!
 Beáti qui hábitant in domo tua,
 in sáeculum sáeculi laudábunt te.

Vel:

Io 6, 57

Qui mandúcat meam carnem
 et bibit meum sánguinem,
 in me manet et ego in eo, dicit Dóminus.

Post communionem

Sumptis munéribus, quásumus, Dómine,
 ut, cum frequentatióne mystérii,
 crescat nostræ salútis efféctus.
 Per Christum.

Feria quarta**Ant. ad introitum**

Ps 16, 15

Ego autem cum iustítia apparébo in conspéctu tuo;
 satiábor dum manifestábitur glória tua.

Collecta

Deus, qui errántibus, ut in viam possint redíre,
 veritátis tuæ lumen osténdis,
 da cunctis qui christiána professióne censéntur,
 et illa respúere, quæ huic inimíca sunt nómini,
 et ea quæ sunt apta sectári.
 Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

Apparuit Dominus in flamma ignis de medio rubi.

Lectio libri Exodi

3, 1-6. 9-12

In diébus illis:

Pascébat Móyses oves Iethro, sóceri sui, sacerdotís
 Mádián; cumque minásset gregem ad interióra deséрти,
 venit ad montem Dei Horeb. Apparúitque ei Dóminus
 in flamma ignis de médio rubi; et vidébat quod rubus
 ardéret, et non comburerétur.

Dixit ergo Móyses: «Vadam et vidébo visiónem
 hanc magnam; quare non comburátur rubus». Cernens
 autem Dóminus quod pérgeret ad vidéndum, vocávit
 eum de médio rubi et ait: «Móyses, Móyses». Qui
 respóndit: «Adsum». At ille: «Ne apprópies, inquit,
 huc; solve calceaméntum de pédibus tuis; locus enim,
 in quo stas, terra sancta est».

Et ait: «Ego sum Deus patris tui, Deus Abraham,
 Deus Isaac et Deus Iacob». Abscóndit Móyses faciém
 suam; non enim audébat aspícere contra Deum. «Cla-
 mor ergo filiórum Israel venit ad me, vidíque afflictió-
 nem eórum, qua ab Ægýptiis opprimúntur. Sed veni,
 et mittam te ad Pharaónem, ut edúcas pópulum meum,
 filios Israel de Ægýpto».

Dixítque Móyses ad Deum: «Quis sum ego ut va-
 dam ad Pharaónem, et edúcam filios Israel de Ægýpto?»
 Qui dixit ei: «Ego ero tecum, et hoc habébis signum,
 quod miserim te: cum edúxeris pópulum meum de
 Ægýpto, immolábis Deo super montem istum».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 102, 1-2. 3-4. 6-7 (R.: 8 a)

R. Miserator et misericors Dominus.

- 1 Benedic, anima mea, Domino;
et omnia quae intra me sunt, nomini sancto eius.
- 2 Benedic, anima mea, Domino,
et noli oblivisci omnes retributiones eius. R.
- 3 Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis,
qui sanat omnes infirmitates tuas;
- 4 qui redimit de interitu vitam tuam,
qui coronat te in misericordia et miserationibus. R.
- 6 Faciens iustitias Dominus,
et iudicium omnibus iniuriarum patientibus.
- 7 Notas fecit vias suas Moysi,
filiis Israel adinventiones suas. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Numquid gloriabitur securis
contra eum qui secat in ea?*

Lectio libri Isaiae prophetae 10, 5-7. 13-16

Haec dicit Dominus:

« Vae Assur! virga furoris mei et baculus ipse est,
in manu eorum indignatio mea. Ad gentem fallacem mit-
tam eum, et contra populum furoris mei mandabo illi,
ut auferat spolia et diripiat praedam, et ponat illum
in conculcationem quasi lutum platearum.

Ipse autem non sic arbitrabitur, et cor eius non
ita existimabit; sed ad conterendum erit cor eius et ad
internecionem gentium non paucarum ».

Dixit enim: « In fortitudine manus meae feci et in
sapientia mea intellexi; et abstuli terminos populorum,
et principes eorum depradatus sum, et detraxi quasi nidum
potens in sublimi residentes, et invenit quasi nidum
manus mea fortitudinem populorum; et sicut colliguntur
ova quae derelicta sunt, sic universam terram ego con-
gregavi, et non fuit qui moveret pennam et aperiret os
et ganniret.

Numquid gloriabitur securis contra eum qui secat
in ea? Aut exaltabitur serra contra eum a quo trahitur?
Quomodo si elevetur virga contra elevantem se, et exal-
tetur baculus, qui utique lignum est ».

Propter hoc mittet Dominator Dominus exercituum
in pinguibus eius tenuitatem, et subts gloriam eius suc-
censa ardebit quasi combustio ignis.

Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 93, 5-6. 7-8. 9-10. 14-15 (R.: 14 a)

R. Non repellet Dominus plebem suam.

- 5 Populum tuum, Domine, humiliant,
et hereditatem tuam vexant.
- 6 Viduam et advenam interficiunt,
et pupillos occidunt. R.
- 7 Et dixerunt: « Non videbit Dominus,
nec intellet Deus Iacob ».
- 8 Intelligite, insipientes in populo,
et stulti quando sapietis? R.
- 9 Qui plantavit aurem, non audiet;
aut qui finxit oculum, non respiciet?
- 10 Qui corripit gentes, non arguet,
qui docet hominem scientiam? R.

- ¹⁴ Quia non repellet Dóminus plebem suam,
et hereditátem suam non derelinquet.
¹⁵ Quia ad iustítiam revertétur iudícium,
et sequéntur illam omnes qui recto sunt corde. *R.*

Alleluia

Cf. Mt 11, 25

R. Allelúia. *V.* Benedíctus es, Pater,
Dómine cæli et terræ,
quia mystéria Regni párvulis revelásti.
R. Allelúia.

Evangelium

*Abscondisti hæc a sapientibus
et revelasti ea párvulis.*

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Matthæum

11, 25-27

In illo témpore: Respóndens Iesus dixit:

« Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus et revelásti ea párvulis. Ita, Pater, quóniam sic fuit plácitum ante te.

Omnia mihi tráditá sunt a Patre meo; et nemo novit Fílium nisi Pater, neque Patrem quis novit nisi Fílius et cui volúerit Fílius reveláre ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Réspice, Dómine, múnera supplicántis Ecclésiæ,
et pro credéntium sanctificatiónis increménto suménda concéde.

Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 83, 4-5

Passer invénit sibi domum
et turtur nidum, ubi repónat pullos suos.
Altária tua, Dómine virtútum,
Rex meus, et Deus meus!
Beáti qui hábitant in domo tua,
in sáeculum sáeculi laudábunt te.

Vel:

Io 6, 57

Qui mandúcat meam carnem
et bibit meum sánguinem,
in me manet et ego in eo, dicit Dóminus.

Post communionem

Sumptis munéribus, quæsumus, Dómine,
ut, cum frequentatióne mystérii,
crescat nostræ salútis efféctus.
Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum

Ps 16, 15

Ego autem cum iustítia apparebo in conspéctu tuo;
satiabor dum manifestábitur glória tua.

Collecta

Deus, qui errántibus, ut in viam possint redíre,
veritátis tuæ lumen osténdis,
da cunctis qui christiána professiône censéntur,
et illa respúere, quæ huic inimica sunt nómini,
et ea quæ sunt apta sectári.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Ego sum qui sum. Qui-Est misit me ad vos.

Lectio libri Exodi

3, 13-20

In diébus illis:

Audiens Móyses vocem Dómini de médio rubi, dixit ad eum: « Ecce ego vadam ad filios Israel, et dicam eis: “ Deus patrum vestrorum misit me ad vos ”. Si dixerint mihi: “ Quod est nomen eius? ” quid dicam eis? » Dixit Deus ad Móysen: « Ego sum qui sum ». Ait: « Sic dices filiis Israel: “ Qui-Est misit me ad vos ” ».

Dixitque iterum Deus ad Móysen: « Hæc dices filiis Israel: “ Dóminus Deus patrum vestrorum, Deus Abraham, Deus Isaac et Deus Iacob misit me ad vos; hoc nomen mihi est in ætérnum, et hoc memoriále meum in generatióem et generatióem ”.

Vade et cóngrega senióres Israel, et dices ad eos: “ Dóminus Deus patrum vestrorum apparuit mihi, Deus Abraham, Deus Isaac et Deus Iacob, dicens: Visitans visitávi vos, et vidi ómnia quæ accidérunt vobis in Ægýpto; et dixi ut edúcam vos de afflictióné Ægýpti in terram Chananæi et Hethæi et Amorrhæi et Pherezæi et Hevæi et Iebusæi, ad terram fluéntem lacte et melle ”.

Et áudient vocem tuam; ingredierisque tu et senióres Israel ad regem Ægýpti et dices ad eum: “ Dóminus Deus Hebræorum vocávit nos; íbimus viam trium diérum in solitúdinem, ut immolémus Dómino Deo nostro ”.

Sed ego scio quod non dimittet vos rex Ægýpti, ut eátis, nisi per manum válidam. Exténdam enim manum meam, et percútiám Ægýptum in cunctis mirábilibus

meis, quæ factúrus sum in médio eórum; post hæc dimittet vos ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 104, 1 et 5. 8-9. 24-25. 26-27 (R.: 8 a)

R. Memor fuit Dóminus in sáculum testaméti sui.
vel Allelúia.

- 1 Confitémini Dómino et invocáte nomen eius,
annuntiáte inter gentes ópera eius.
5 Mementóte mirábilium eius quæ fecit,
prodígia eius et iudícia oris eius. R.
8 Memor fuit in sáculum testaméti sui,
verbi quod mandávit in mille generatiónes,
9 quod dispósuit cum Abraham,
et iuraméti sui ad Isaac. R.
24 Et auxit pópulum suum veheméter,
et confortávit eum super inimicos eius.
25 Convértit cor eórum, ut odírent pópulum eius,
et dolum fácerent in servos eius. R.
26 Misit Móysen servum suum,
Aaron quem elégit ipse.
27 Pósuit in eis verba signórum suórum
et prodigiórum in terra Cham. R.

Anno secundo

Lectio prior

Expergiscimini et laudate, qui habitatis in pulvere

Lectio libri Isaíæ prophétæ

26, 7-9. 12. 16-19

Sémita iusti recta est, rectus callis iusti ad ambulandum. Et in sémita iudiciórum tuórum, Dómine, susti-

núimus te; nomen tuum et memoriále tuum in desi-
derio ánimæ.

Anima mea desiderávit te in nocte, sed et spírítu meo
in præcordiis meis de mane vigilábo ad te. Cum féce-
ris iudícia tua in terra, iustítiam discent habitátóres
orbis.

Dómine, dabis pacem nobis; ómnia enim ópera no-
stra operátus es nobis.

Dómine, in angústia requisierunt te, in tribulatióne
múrmuris doctrína tua eis. Sicut quæ cóncipit, cum ap-
propinquáverit ad partum, dolens clamat in dolóribus
suis, sic facti sumus a fácie tua, Dómine.

Concépimus et quasi parturivimus et pepérimus spí-
ritum. Salútes non fécimur in terra; ídeo non cecidé-
runt habitátóres terræ.

Vivent mórtui tui, interfécti mei resúrgent. Exper-
giscímmini et laudáte, qui habitátis in púlvere, quia ros
lucis ros tuus, et terram gigántum détrahes in ruínam.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 101, 13-14 ab et 15. 16-18. 19-21 (R.: 20 b)

R. Dóminus de cælo in terram aspexit.

13 Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes,
et memoriále tuum in generatióem et generatióem.

14 Tu exsúrgens miseréberis Sion,
quia tempus miseréndi eius.

15 Quóniam placuerunt servis tuis lápides eius,
et púlveris eius miseréntur. R.

16 Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine,
et omnes reges terræ glóriam tuam;

17 quia ædificávit Dóminus Sion,
et apparuit in glória sua.

18 Respéxit in oratióem inopum,
et non sprevit prece[m] eórum. R.

19 Scribántur hæc pro generatióne áltera,
et pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum.

20 Quia prospéxit de excélsu sanctuário suo,
Dóminus de cælo in terram aspéxit;

21 ut audíret gémitus compeditórum,
ut sólveret filios mortis. R.

Alleluia

Mt 11, 28

R. Allelúia. V. Veníte ad me, omnes qui laborátis
et oneráti estis,
et ego reficiam vos, dicit Dóminus.
R. Allelúia.

Evangelium

Mitis sum et humilis corde.

✠ Lécitio sancti Evagélii secúndum Matthæum
11, 25 a. 28-30

In illo témpore: Respóndens Iesus dixit:

« Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis,
et ego reficiam vos. Tóllite iugum meum super vos et
discite a me, quia mitis sum et húmilis corde, et inve-
niétis réquiem animábus vestris; iugum enim meum
suáve et onus meum leve est ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Réspice, Dómine, múnera supplicántis Ecclésiæ,
et pro credéntium sanctificatiónis increméto
suménda concéde.

Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 83, 4-5

Passer invénit sibi domum
 et turtur nidum, ubi repónat pullos suos.
 Altária tua, Dómine virtútum,
 Rex meus, et Deus meus!
 Beáti qui hábitant in domo tua,
 in sáeculum sáeculi laudábunt te.

Vel: Io 6, 57

Qui mandúcat meam carnem
 et bibit meum sánguinem,
 in me manet et ego in eo, dicit Dóminus.

Post communionem

Sumptis munéribus, quásumus, Dómine,
 ut, cum frequentatióne mystérii,
 crescat nostræ salútis effectus.
 Per Christum.

Feria sexta**Ant. ad introitum** Ps 16, 15

Ego autem cum iustítia apparébo in conspéctu tuo;
 satiábor dum manifestábitur glória tua.

Collecta

Deus, qui errántibus, ut in viam possint redíre,
 veritátis tuæ lumen osténdis,
 da cunctis qui christiána professióne censéntur,
 et illa respúere, quæ huic inimíca sunt nómini,
 et ea quæ sunt apta sectári.
 Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

*Immolabitis agnum ad vesperam; et videbo
 sanguinem et transibo vos.*

Léctio libri Exodi 11, 10 — 12, 14

In diébus illis:

Fecérunt Móyses et Aaron osténta multa coram
 Pharaóne. Et indurávit Dóminus cor Pharaónis, nec di-
 misit filios Israel de terra sua.

Dixit quoque Dóminus ad Móysen et Aaron in ter-
 ra Ægýpti: « Mensis iste vobis princípium ménsium,
 primus erit in ménsibus anni. Loquímíni ad univérsum
 cœtum filiórum Israel, et dícite eis:

“ Décima die mensis huius tollat unusquisque agnum
 per famílias et domos suas. Sin autem minor est núme-
 rus ut sufficere possit ad vescéndum agnum, assúmet
 vicínium suum, qui iunctus est dómui suæ, iuxta núme-
 rum animárum quæ sufficere possunt ad esum agni.

Erit autem agnus absque mácula, másculus, anní-
 culus; iuxta quem ritum tollétis et hædum. Et servá-
 bitis eum usque ad quartam décimam diem mensis huius;
 immolabítque eum univérsa multitúdo filiórum Israel
 ad vésperam.

Et sument de ságuine eius, ac ponent super utrúm-
 que postem et in superlimináribus domórum, in quibus
 cómedent illum.

Et edent carnes nocte illa assas igni et ázymos pa-
 nes cum lactúcis agréstibus. Non comedétis ex eo cru-
 dum quid nec coctum aqua, sed tantum assum igni;
 caput cum pédibus eius et intestínis vorábitis. Nec
 remanébit quidquam ex eo usque mane; si quid resí-
 duum fúerit, igne comburétis.

Sic autem comedétis illum: renes vestros accingétis

et calceaménta habébitis in pédibus, tenétes báculos in mánibus, et comedétis festinánter; est enim Phase (id est tránsitus) Dómini.

Et transíbo per terram Ægýpti nocte illa, percutiámque omne primogénitum in terra Ægýpti ab hómine usque ad pecus, et in cunctis diis Ægýpti fáciam iudicia: Ego Dóminus.

Erit autem sanguis vobis in signum, in ádibus in quibus éritis; et vidébo sánguinem, et transíbo vos; nec erit in vobis plaga dispérens, quando percússero terram Ægýpti.

Habébitis autem hunc diem in monuméntum; et celebrábitis eam sollémnem Dómino in generatióibus vestris cultu sempitérno " ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 115, 12-13. 15-16 bc. 17-18 (R.: 13)

R. Cálicem salutáris accípíam,
et nomen Dómini invocábo.

vel Allelúia.

- 12 Quid retríbuam Dómino
pro ómnibus quæ retribuit mihi?
- 13 Cálicem salutáris accípíam,
et nomen Dómini invocábo. R.
- 15 Pretiósá in conspéctu Dómini
mors sanctórum eius.
- 16 Ego servus tuus et filius ancíllæ tuæ.
Dirupísti víncula mea. R.
- 17 Tibi sacrificábo hóstiam laudis,
et nomen Dómini invocábo.
- 18 Vota mea Dómino reddam
coram omni pópulo eius. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Audivi orationem tuam
et vidi lacrimas tuas.*

Léctio libri Isaíæ prophétæ 38, 1-6. 21-22. 7-8

In diébus illis ægrotávit Ezechías usque ad mortem; et introívit ad eum Isaías, filius Amos, prophéta, et dixit ei: « Hæc dicit Dóminus: " Dispóne dómui tuæ, quia moriérís tu et non vives " ».

Et convértit Ezechías fáciem suam ad parietem, et orávit ad Dóminum et dixit: « Obsecro, Dómine: mémento, quæso, quómodo ambuláverim coram te in veritate et in corde perfécto, et quod bonum est in óculis tuis fécerim ». Et flevit Ezechías fletu magno.

Et factum est verbum Dómini ad Isaíam dicens: « Vade et dic Ezechíæ: " Hæc dicit Dóminus Deus David, patris tui: Audívi oratióem tuam et vidi lácrimas tuas; ecce ego adíciam super dies tuos quíndecim annos et de manu regis Assyriórum éruam te et civitátem istam, et prótegam eam " ».

Et iussit Isaías ut tóllerent massam de ficis et cataplasmárent super vulnus, et sanaréturet. Et dixit Ezechías: « Quod erit signum quia ascéndam in domum Dómini? »

« Hoc autem tibi erit signum a Dómino, quia fáciét Dóminus verbum hoc quod locútus est: " Ecce ego revérti fáciam umbram lineárum, per quas descénderat in horológio Achaz in sole, retrórsus decem líneis " ».

Et revérsus est sol decem líneis per gradus quos descénderat.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Is 38, 10. 11. 12 abcd. 16 (R.: 17 b)

R. Tu, Dómine, eruísti ánimam meam,
ut non períret.

¹⁰ Ego dixi: « In dimídio diérum meórum
vadam ad portas ínferi;
quæsívi residuum annórum meórum ». R.

¹¹ Dixi: « Non vidébo Dóminum Deum
in terra vivéntium;
non aspíciam hómínem ultra
et habitatórem quiétis. R.

¹² Generátio mea abláta est et convolúta est a me
quasi tabernáculum pastórum;
præcísá est velut a texénte vita mea:
dum adhuc ordírer, succídít me. R.

¹⁶ Dómine, si sic vívitur,
et in talíbus vita spíritus mei,
corrípíes me et vivificábis me ». R.

Alleluia

Io 10, 27

R. Alleluía. V. Oves meæ vocem meam áudiunt,
dicit Dóminus;
et ego cognóscó eas, et sequúntur me.
R. Alleluía.

Evangelium

Dominus est Filius hominis sabbati

✠ Lécio sancti Evangéllii secúndum Mattháeum
12, 1-8

In illo témpore: Abiit Iesus sábbatis per sata; di-

scípuli autem eius esuriérunt et cœpérunt véllere spicas
et manducáre.

Phariséi autem vidéntes dixerunt ei: « Ecce discí-
puli tui faciúnt quod non licet fácere sábbato ».

At ille dixit eis:

« Non legístis quid fécerit David quando esúriit et
qui cum eo erant? Quómodo intrávit in domum Dei
et panes propositionis comédit, quod non licébat ei édere
neque his qui cum eo erant, nisi solis sacerdotíbus?

Aut non legístis in Lege quia sábbatis sacerdotés in
templo sábbatum violant et sine crimine sunt? Dico
autem vobis quia templo maior est hic.

Si autem scirétis quid est “ Misericórdiam volo et
non sacrificium ”, numquam condemnassétis innocén-
tes. Dóminus est enim Fílius hómínis sábbati ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Réspice, Dómine, múnera supplicántis Ecclésiæ,
et pro credéntium sanctificatiónis increménto
suménda concéde.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 83, 4-5

Passer invénit sibi domum
et turtur nidum, ubi repónat pullos suos.
Altária tua, Dómine virtútum,
Rex meus, et Deus meus!
Beáti qui hábitant in domo tua,
in sáeculum sáeculi laudábunt te.

Vel:

Io 6, 57

Qui mandúcat meam carnem et bibit meum sánguinem,
in me manet et ego in eo, dicit Dóminus.

Post communionem

Sumptis munéribus,
quæsumus, Dómine,
ut, cum frequentatióne mystérii,
crescat nostræ salutis effectus.
Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum

Ps 16, 15

Ego autem cum iustítia apparebo in conspéctu tuo;
satiabor dum manifestábitur glória tua.

Collecta

Deus, qui errántibus,
ut in viam possint redíre,
veritátis tuæ lumen osténdis,
da cunctis qui christiána professióne censéntur,
et illa respúere, quæ huic inimíca sunt nómini,
et ea quæ sunt apta sectári.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Nox ista, quando eduxit Dominus Israel
de terra Ægypti.*

Léctio libri Exodi

12, 37-42

In diébus illis:

Profécti sunt filii Israel de Ramésse in Socoth, sex-
cénta fere milia péditum virórum absque párvulis. Sed
et vulgus promíscuum innumerábile ascéndit cum eis,

oves et arménta et animántia divérsi géneris multa
nimis.

Coxerúntque farinam, quam dudum de Ægypto
conspérsam túlerant, et fecerunt subcinericios panes
ázymos; neque enim póterant fermentári, cogéntibus
exíre Ægyptiis et nullam fácere sinéntibus moram; nec
puluménti quidquam occurrerat preparáre.

Habitatio autem filiórum Israel, qua mansérunt in
Ægypto, fuit quadringentórum trigínta annórum. Qui-
bus explétis, eádem die egréssus est omnis exércitus Dó-
mini de terra Ægypti.

Nox ista est observábilis Dómini, quando edúxit
eos de terra Ægypti; hanc observáre debent omnes fi-
lii Israel in generatió nibus suis. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 135, 1 et 23-24. 10-12. 13-15

- ¹ Confitémini Dómino, quóniam bonus,
R. Quóniam in ætérnum misericórdia eius.
²³ Qui in humilitáte nostra memor fuit nostri,
R. Quóniam in ætérnum misericórdia eius.
²⁴ Et redémit nos ab inimícis nostris,
R. Quóniam in ætérnum misericórdia eius.
¹⁰ Qui percússit Ægyptum in primogénitis eórum,
R. Quóniam in ætérnum misericórdia eius.
¹¹ Qui edúxit Israel de médio eórum,
R. Quóniam in ætérnum misericórdia eius.
¹² In manu poténti et brácchio exténto,
R. Quóniam in ætérnum misericórdia eius.
¹³ Qui divisit mare Rubrum in divisiónes,
R. Quóniam in ætérnum misericórdia eius.
¹⁴ Et tradúxit Israel per médium eius,
R. Quóniam in ætérnum misericórdia eius.

- ¹⁵ Et excússit Pharaónem et virtútem eius in mari Rubro,
 R. Quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Anno secundo

Lectio prior

Concupierunt agros et rapuerunt domos.

Lectio libri Michææ prophætæ 2, 1-5

Væ qui cogitátis inútile et operámini malum in cubilibus vestris. In luce matutína faciunt illud, quóniam contra Deum est manus eórum.

Et concupiérunt agros et violénter tulérunt, et rapuerunt domos; et calumniabántur virum et domum eius, virum et hereditátem eius.

Idcirco hæc dicit Dóminus: « Ecce ego cógito super familiam istam malum, unde non auferétis colla vestra; et non ambulábitis superbi, quóniam tempus pessimum est.

In die illa sumétur super vos parábola, et cantábitur cánticum cum suavitate dicéntium: “ Depopulatióne vastáti sumus, pars pópuli mei commutáta est; quómodo recédet a me, cum revertátur qui regiões nostras dívidat? ”

Propter hoc non erit tibi mittens funículum sortis in coetu Dómini ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 10 (Hebr.), 1-2. 3-4. 7-8. 14 (R.: 12 b)

R. Ne obliviscáris páuperem, Dómine.

- ²² Ut quid, Dómine, stas a longe,
 abscondís te in opportunitátibus, in tribulatióne?

- ²¹ Dum superbit ímpius, inséquitur páuperem:
 comprehendántur in consíliis quæ cógitant. R.
- ²⁴ Quóniam gloriátur peccátor in desidériis ánimæ suæ:
 et avárus sibi benedícit.
- ²⁵ Spernit Dóminum peccátor in arrogántia sua:
 « Non requíret, non est Deus ». R.
- ²⁸ Cuius maledictiône os plenum est
 et frauduléntia et dolo:
 sub lingua eius labor et nequítia.
- ²⁹ Sedet in insídiis ad vicos,
 in occúltis interfícit innocéntem. R.
- ³⁵ Vidisti: tu labórem et dolórem consíderas,
 ut tradas eos in manus tuas.
 Tibi derelíctus est pauper,
 órphano tu factus es adiútor. R.

Alleluia

2 Cor 5, 19 a.c

R. Allelúia. V. Deus erat in Christo mundum reconcilians sibi,
 et pósuit in nobis verbum reconciliatiónis.
 R. Allelúia.

Evangelium

*Comminatus est eis ne manifestum eum facerent,
 ut adimpleretur quod dictum est.*

✠ Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum
 12, 14-21

In illo témpore:

Exeúntes Pharisæi consílium faciébant advérsus Iesum, quómodo eum pérderent.

Iesus autem sciens secéssit inde. Et secúti sunt eum multi, et curávit eos omnes, et comminátus est eis ne

manifestum eum facerent, ut adimpleretur quod dictum est per Isaiam prophetam dicentem:

« Ecce puer meus quem elegi, dilectus meus in quo bene placuit animae meae; ponam Spiritum meum super eum, et iudicium gentibus nuntiabit. Non contendet neque clamabit, neque audiet aliquis in plateis vocem eius.

Harundinem quassatam non confringet et linum fumigans non exstinguet, donec eiciat ad victoriam iudicium; et in nomine eius gentes sperabunt ».

Verbum Domini.

Super oblata

Respice, Domine, munera supplicantis Ecclesiae, et pro credentium sanctificationis incremento sumenda concede.

Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 83, 4-5

Passer invenit sibi domum
et turtur nidum, ubi reponat pullos suos.
Altaria tua, Domine virtutum, Rex meus, et Deus meus!
Beati qui habitant in domo tua,
in saeculum saeculi laudabunt te.

Vel:

Io 6, 57

Qui manducat meam carnem et bibit meum sanguinem,
in me manet et ego in eo, dicit Dominus.

Post communionem

Sumptis muneribus, quaesumus, Domine,
ut, cum frequentatione mysterii,
crescat nostrae salutis effectus.
Per Christum.

DOMINICA XVI « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 53, 6. 8

Ecce Deus adiuvat me,
et Dominus susceptor est animae meae.
Voluntarie sacrificabo tibi,
et confitebor nomini tuo, Domine, quoniam bonum est.

Dicitur Gloria in excelsis.

Collecta

Propitiare, Domine, famulis tuis,
et clementer gratiae tuae super eos dona multiplica,
ut, spe, fide et caritate ferventes,
semper in mandatis tuis vigili custodia perseverent.
Per Dominum.

Anno A

Lectio prima

Das locum in peccatis paenitentiae.

Lectio libri Sapientiae

12, 13. 16-19

Non est alius Deus quam tu, cui cura est de omnibus, ut ostendas quoniam non iniuste iudicas iudicium.

Virtus enim tua iustitiae initium est, et ob hoc quod omnium Dominus es, omnibus te parcere facis. Virtutem enim ostendis tu, qui non crederis esse in virtute consummatus, et horum, qui te nesciunt, audaciam traducis.

Tu autem, dominator virtutis, cum tranquillitate iudicas, et cum magna reverentia disponis nos: subest enim tibi, cum volueris, posse.

Docuisti autem pópulum tuum per tália ópera, quóniam opórtet iustum esse et humánum; et bonæ spei fecisti filios tuos, quóniam iúdicans das locum in peccátis pæniténtiæ. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 85, 5-6. 9-10. 15-16 a (R.: 5 a)

R. Tu, Dómine, suávis et mitis es.

⁵ Quóniam tu, Dómine, suávis et mitis,
et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

⁶ Auribus pércipe, Dómine, oratióem meam,
et inténde voci deprecatiónis meæ. R.

⁹ Omnes gentes quascúmque fecisti vénient,
et adorábunt coram te, Dómine;
et glorificábunt nomen tuum,

¹⁰ quóniam magnus es tu, et fáciens mirabilia:
tu es Deus solus. R.

¹⁵ Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors,
pátiens et multæ misericórdiæ et veritátis.

¹⁶ Réspice in me et miserére mei. R.

Lectio secunda

Spiritus interpellat gemitibus inenarrabilibus.

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

8, 26-27

Fratres:

Spiritus ádiuvat infirmitátem nostram; nam quid orémus sicut opórtet nescimus, sed ipse Spíritus interpéllat gemitibus inenarrabilibus; qui autem scrutátur corda, scit quid desíderet Spíritus, quia secúndum Deum póstulat pro sanctis. — Verbum Dómini.

Alleluia

Cf. Mt 11, 25

R. Allelúia. V. Benedíctus es, Pater,
Dómine cæli et terræ,
quia mystéria Regni párvulis revelásti.
R. Allelúia.

Evangelium *

Sinite utraque crescere usque ad messem.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

13, 24-43

In illo témpore:

Aliam parábolam propósuit Iesus turbis dicens:

« Símile factum est Regnum cælórum hómíni qui seminávit bonum semen in agro suo. Cum autem dormírent hómínes, venit inimícus eius et superseminávit zizánia in médio trítici et ábiit.

Cum autem crevísset herba et fructum fecísset, tunc apparuérunt et zizánia. Accedéntes autem servi patris familias dixerunt ei: “ Dómine, nonne bonum semen seminásti in agro tuo? Unde ergo habet zizánia? ” Et ait illis: “ Inimícus homo hoc fecit ”.

Servi autem dicunt ei: “ Vis, imus et collígimus ea? ” Et ait: “ Non, ne forte colligéntes zizánia eradícetis simul cum eis tríticum, sinite útraque créscere usque ad messem; et in témpore messis dicam messóribus: Collígite primum zizánia et alligáte ea in fascículos ad comburéndum ea, tríticum autem congregáte in hórreum meum ” ».

Aliam parábolam propósuit eis dicens: « Símile est Regnum cælórum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo; quod mínimum quidem est óm-

nibus semínibus, cum autem créverit maius est holéribus et fit arbor, ita ut volúcrés cæli véniant et hábitent in ramis eius ».

Aliam parábolam locútus est eis: « Símile est Regnum cælórum ferménto, quod accéptum múlier abscondit in farínæ satis tribus donec fermentátum est totum ».

Hæc ómnia locútus est Iesus in parábolis ad turbas, et sine parábola nihil loquebátur eis, ut adimplerétur quod dictum erat per Prophétam dicéntem: « Apériam in parábolis os meum, eructábo abscondíta a constitutióne mundi ».

Tunc dimíssis turbis venit in domum, et accessérunt ad eum discípuli eius dicéntes: « Dissere nobis parábolam zizaniórum agri ». Qui respóndens ait:

« Qui séminat bonum semen est Fílius hóminis; ager autem est mundus; bonum vero semen, hi sunt filii Regni; zizánia autem filii sunt Mali, inimícus autem qui seminávit ea est diábolus; messis vero consummátio sæculi est, messóres autem ángeli sunt.

Sicut ergo colligúntur zizánia et igni comburúntur, sic erit in consummatione sæculi: mittet Fílius hóminis ángelos suos, et colligent de Regno eius ómnia scándala et eos qui faciunt iniquitátem, et mittent eos in camínium ignis; ibi erit fletus et stridor déntium. Tunc iusti fulgébunt sicut sol in Regno Patris eórum.

Qui habet aures áudiat ». — Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Lécitio sancti Evangélli secúndum Matthæum

13, 24-30

In illo témpore:

Aliam parábolam propósuit Iesus turbis dicens:

« Símile factum est Regnum cælórum hómini qui seminávit bonum semen in agro suo. Cum autem dor-

mírent hómines, venit inimícus eius et superseminávit zizánia in médio trítici et ábiit.

Cum autem crevísset herba et fructum fecísset, tunc apparuérunt et zizánia. Accedéntes autem servi patris familias dixerunt ei: “ Dómine, nonne bonum semen seminásti in agro tuo? Unde ergo habet zizánia? ” Et ait illis: “ Inimícus homo hoc fecit ”.

Servi autem dicunt ei: “ Vis, imus et collígimus ea? ” Et ait: “ Non, ne forte colligéntes zizánia eradicétis simul cum eis tríticum, sínite útraque créscere usque ad messem; et in témpore messis dicam messóribus: Collígite primum zizánia et alligáte ea in fascículos ad comburéndum ea, tríticum autem congregáte in hórreum meum ” ». — Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

*Congregabo reliquias gregis mei,
et suscitabo super eos pastores.*

Lécitio libri Ieremíæ prophétæ

23, 1-6

« Væ pastóribus qui dispérdunt et dilácerant gregem páscuæ meæ » dicit Dóminus.

Ideo hæc dicit Dóminus Deus Israel ad pastóres qui páscunt pópulum meum: « Vos dispersístis gregem meum, et eiecístis eos, et non visitástis eos; ecce ego visitábo super vos malítiam studiórum vestrórum » ait Dóminus.

« Et ego congregábo reliquias gregis mei de ómni-
bus terris, ad quas eiecero eos illuc; et convértam eos
ad rura sua, et crescent et multiplicabúntur.

Et suscitábo super eos pastóres, et pascent eos; non formidábunt ultra et non pavébunt, et nullus quærétur ex número » dicit Dóminus.

« Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, et suscitábo David germen iustum; et regnábít rex et sápiens erit, et fáciét iudícium et iustítiam in terra.

In diébus illis salvábitur Iuda, et Israel habitábit confidéter; et hoc est nomen quod vocábunt eum: " Dóminus iustus noster " ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 22, 1-3 a. 3 b-4. 5. 6 (R.: 1)

R. Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit.

1 Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:
2 in páscuis viréntibus me collocávit,
3 super aquas quiétis edúxit me,
ánimam meam refécit. R.

Dedúxit me super sémitas iustítiae propter nomen suum.

4 Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,
non tímébo mala, quóniam tu mecum es.
Virga tua et báculo tuus
ipsa me consoláta sunt. R.

5 Parásti in conspéctu meo mensam
advérsus eos qui tríbulant me;
impinguásti in óleo caput meum,
et calix meus redúndat. R.

6 Etenim benígnitas et misericórdia subsequéntur me
ómnibus diébus vitæ meæ,
et inhabitábo in domo Dómini
in longitudínem diérum. R.

Lectio secunda

Ipse est pax nostra, qui fecit utraque unum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

2, 13-18

Fratres:

Nunc in Christo Iesu vos, qui aliquándo erátis longe, facti estis prope in ságuine Christi.

Ipse enim est pax nostra, qui fecit útraque unum et médium parietem maceriae solvit, inimicitiam, in carne sua, Legem mandatórum in decretis evácuans, ut duos condat in semetípso in unum novum hóminem, fáciens pacem, et reconcíliet ambos in uno corpore Deo per crucem, interficiens inimicitiam in semetípso.

Et véniens evangelizávit pacem vobis qui longe fuístis et pacem his qui prope; quóniam per ipsum habémus accéssum ambo in uno Spíritu ad Patrem.

Verbum Dómini.

Alleluia

Io 10, 27

R. Allelúia. V. Oves meæ vocem meam áudiunt,
dicit Dóminus;
et ego cognóscó eas, et sequúntur me.
R. Allelúia.

Evangelium

Erant sicut oves non habentes pastorem.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 6, 30-34

In illo témpore:

Conveniéntes apóstoli ad Iesum renuntiavérunt illi ómnia quæ égerant et docúerant. Et ait illis: « Veníte

vos ipsi seórsum in desértum locum, et requiésците pu-
sillum ». Erant enim qui veniébant et redibant multi,
et nec manducánda spátium habébant.

Et abiérunt in navi in desértum locum seórsum. Et
vidérunt eos abeúntes et cognovérunt multi, et pedé-
stre de ómnibus civitatibus concurrérunt illuc et præ-
venérunt eos.

Et éxiens vidit multam turbam et misértus est su-
per eos, quia erant sicut oves non habéntes pastórem,
et cœpit docére illos multa. — Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

Domine, ne transeas servum tuum.

Lectio libri Génesis

18, 1-10 a

In diébus illis:

Appáruit Abrahæ Dóminus in conválle Mambre,
sedénti in óstio tabernáculi sui in ipso fervóre diéi.
Cumque elevásset óculos, apparuérunt ei tres viri stan-
tes prope eum; quos cum vidísset, cucúrrit in occúr-
sum eórum de óstio tabernáculi, et adorávit in terram.

Et dixit: « Dómine, si invéni grátiam in óculis tuis,
ne tránseas servum tuum; sed áfferam pauxillum aquæ,
et laváte pedes vestros, et requiésците sub árbore.

Ponámque buccéllam panis et confortáte cor ve-
strum; póstea transíbitis; idcirco enim declinástis ad
servum vestrum ». Qui dixerunt: « Fac ut locútus es ».

Festinávit Abraham in tabernáculum ad Saram, di-
xítque ei: « Accélera, tria sata simílae commisce, et fac
subcinericios panes ».

Ipse vero ad arméntum cucúrrit, et tulit inde vítu-
lum tenérrimum et óptimum, deditque púero; qui festi-

návit et coxit illum. Tulit quoque butýrum et lac et
vítulum, quem cóxerat, et pósuit coram eis; ipse vero
stabat iuxta eos sub árbore.

Cumque comedísset, dixerunt ad eum: « Ubi est
Sara uxor tua? » Ille respóndit: « Ecce in tabernáculo
est ». Cui dixit: « Revértens véniam ad te témpore
isto, víta cómite, et habébit filium Sara uxor tua ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 14, 2-3 ab. 3 cd-4 ab. 5 (R.: 1 a)

R. Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo?

² Qui ingréditur sine mácula, et operátur iustítiam;

³ qui lóquitur veritátem in corde suo,
qui non egit dolum in língua sua. R.

Nec fecit próximo suo malum,
et oppróbrium non íntulit próximo suo.

⁴ Ad níhilum reputátus est in conspéctu eius málnus,
timéntes autem Dóminum gloríficat. R.

⁵ Qui pecúniam suam non dedit ad usúram,
et múnera super innocéntem non accépit.
Qui facit hæc, non movébitur in ætérnum. R.

Lectio secunda

*Mysterium absconditum a sæculis, nunc autem
manifestatum sanctis.*

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Colossénses

Fratres:

1, 24-28

Nunc gáudeo in passiónibus pro vobis, et adímpleo
ea quæ desunt passiónum Christi in carne mea pro

córpore eius, quod est Ecclésia, cuius factus sum ego mínister secúndum dispensatióem Dei quæ data est mihi in vos, ut ímpleam verbum Dei,

mystérium quod absconditum fuit a sáculis et generatióibus — nunc autem manifestátum est sanctis eius, quibus vóluit Deus notas fácere divítias glóriæ mystérii huius in géntibus, quod est Christus in vobis, spes glóriæ;

quem nos annuntiámus, commonétes omnem hóminem et docétes omnem hóminem in omni sapiéntia, ut exhibeámus omnem hóminem perféctum in Christo.

Verbum Dómini.

Alleluia

Cf. Lc 8, 15

℟. Alleluia. ℣. Beáti qui in corde bono et óptimo verbum Dei rétinent,
et fructum áfferunt in paciéntia.

℟. Alleluia.

Evangelium

Martha excepit illum.

Maria optimam partem elegit.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 10, 38-42

In illo témpore:

Intrávit Iesus in quoddam castéllum, et múlier quædam Martha nómine excepit illum. Et huic erat soror nómine María, quæ étiam sedens secus pedes Dómini audiébat verbum illius.

Martha autem satagébat circa frequens ministérium; quæ stetit et ait: « Dómine, non est tibi curæ quod soror mea relíquit me solam ministráre? Dic ergo illi ut me ádiuvet ».

Et respóndens dixit illi Dóminus: « Martha, Martha, sollicita es et turbáris erga plúrima, porro unum est necessárium: María enim óptimam partem elégit, quæ non auferétur ab ea ». — Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Deus, qui legálium differéntiam hostiárum unius sacrificii perfectióne sanxísti, ácipe sacrificium a devótis tibi fámulis, et pari benedictióne, sicut múnera Abel, sanctífica, ut, quod sínguli obtulérunt ad maiestátis tuæ honórem, cunctis proficiat ad salútem.
Per Christum.

Præfatio de dominicis « per annum », pp. 752-759.

Ant. ad communionem

Ps 110, 4-5

Memóriam fecit mirabílium suórum misericors et miserátor Dóminus;
escam dedit timéntibus se.

Vel:

Ap 3, 20

Ecce sto ad óstium et pulso, dicit Dóminus: si quis audérit vocem meam, et aperúerit mihi iánuam, intrábo ad illum, et cenábo cum illo, et ipse mecum.

Post communionem

Pópulo tuo, quæsumus, Dómine, adésto propítius, et, quem mystériis cælestibus imbuísti, fac ad novitátem vitæ de vetustáte transíre.
Per Christum.

Feria secunda

Ant. ad introitum

Ps 53, 6. 8

Ecce Deus ádiuvat me,
et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.
Voluntárie sacrificábo tibi,
et confitébor nómini tuo, Dómine,
quóniam bonum est.

Collecta

Propitiáre, Dómine, fámulis tuis,
et cleménter grátia tuæ super eos dona múltiplica,
ut, spe, fide et caritaté fervéntes,
semper in mandátis tuis vigili custódia perseverént.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Scient quia ego sum Dominus,
cum glorificatus fuero in Pharaone.*

Lectio libri Exodi

14, 5-18

In diébus illis:

Nuntiátum est regi Ægyptiórum quod fugisset pópulus; immutatúmque est cor Pharaónis et servórum eius super pópulo, et dixerunt: « Quid volúimus fácere, ut dimitterémus Israel, ne servíret nobis? »

Iunxit ergo currum, et omnem pópulum suum assúmpsit secum. Tulítque sexcéntos currus eléctos, quidquid in Ægýpto cúrruum fuit, et duces totius exércitus.

Induravítque Dóminus cor Pharaónis regis Ægýpti, et persecútus est filios Israel; at illi egréssi erant in manu excélsa.

Cumque persequeréntur Ægýptii vestigia præcedéntium, repererunt eos in castris super mare; omnis equitátus et currus Pharaónis et univérsum exércitus erant in Phiháhiroth contra Beélsephon.

Cumque appropinquásset Phárao, levántes filii Israel óculos, vidérunt Ægýptios post se et timúerunt valde; clamaverúntque ad Dóminum et dixerunt ad Móysen:

« Fórsitan non erant sepúlcrá in Ægýpto; ideo tulísti nos ut morerémur in solitúdine. Quid hoc fácere volúisti, ut edúceres nos ex Ægýpto? »

Nonne iste est sermo, quem loquebámur ad te in Ægýpto dicéntes: « Recéde a nobis, ut serviámus Ægýptiis? » Multo enim mélius erat servíre eis, quam mori in solitúdine ».

Et ait Móyses ad pópulum: « Nolíte timére; state et vidéte magnália Dómini quæ factúrus est hódie; Ægýptios enim, quos nunc vidétis, nequáquam ultra vidébitis usque in sempitérnum. Dóminus pugnábit pro vobis, et vos tacébitis ».

Dixítque Dóminus ad Móysen: « Quid clamas ad me? Lóquere filiis Israel ut proficiscántur. Tu autem eleva virgam tuam, et exténde manum tuam super mare, et dívide illud; ut gradiántur filii Israel in médio mari per siccum.

Ego autem indurábo cor Ægyptiórum ut persequántur vos; et glorificábor in Pharaóne et in omni exércitu eius et in cúrribus et in equítibus illius.

Et scient Ægýptii quia ego sum Dóminus, cum glorificátus fuero in Pharaóne et in cúrribus atque in equítibus eius ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ex 15, 1-2. 3-4. 5-6 (R.: 1 a)

R. Cantemus Dómino: glorióse enim magnificátus est.

- 1 Cantemus Dómino: glorióse enim magnificátus est;
equum et ascensórem deiécit in mare.
- 2 Fortitúdo mea et laus mea Dóminus,
et factus est mihi in salutem.
Iste Deus meus, et glorificábo eum;
Deus patris mei, et exaltábo eum. R.
- 3 Dóminus quasi vir pugnátor;
Omnípotens nomen eius.
- 4 Currus Pharaónis et exércitum eius proiécit in mare;
elécti príncipes eius submérsi sunt in mari Rubro. R.
- 5 Abýssi operuérunt eos;
descendérunt in profúndum quasi lapis.
- 6 Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine;
délixera tua, Dómine, percússit inimicum. R.

Anno secundo**Lectio prior**

*Indicabo tibi, o homo, quid Dominus
requirat a te.*

Lectio libri Michææ prophætæ 6, 1-4. 6-8

Audíte quæ Dóminus lóquitur: « Surge, conténde iudício advérsus montes, et áudiant colles vocem tuam. Audiant montes iudícium Dómini, et fórtia fundaménta terræ; quia iudícium Dómini cum pópulo suo et cum Israel diiudicábitur.

Pópule meus, quid feci tibi? aut quid moléstus fui tibi? Respónde mihi. Quia edúxi te de terra Ægýpti, et de domo serviéntium liberávi te, et misi ante faciém tuam Móysen et Aaron et Mariám? »

Quid dignum ófferam Dómino? Curvábo genu Deo excélsó? numquid ófferam ei holocautómata et vítulos annículos?

Numquid placári potest Dóminus in mílibus arietum, aut in multis mílibus hircórum pínguium? Numquid dabo primogénitum meum pro scélere meo, fructum ventris mei pro peccáto ánimæ meæ?

Indicábo tibi, o homo, quid sit bonum et quid Dóminus requírat a te: Utique fácere iudícium et diligere misericórdiam, et sollicitum ambuláre cum Deo tuo.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 49, 5-6. 8-9. 16 bc-17. 21 et 23 (R.: 23 b)

- R. Qui immaculátus est in vía,
osténdam illi salutáre Dei.
- 5 « Congregáte mihi sanctos meos,
qui disposuérunt testaméntum meum in sacrificio ».
- 6 Et annuntiábunt cæli iustítiam eius,
quóniam Deus iudex est. R.
- 8 « Non in sacrificiis tuis árguam te;
holocáusta enim tua in conspéctu meo sunt semper.
- 9 Non accípiam de domo tua vítulos,
neque de grégibus tuis hircos. R.
- 16 Quare tu enárras præcépta mea,
et assúmisti testaméntum meum in os tuum?
- 17 Tu vero odísti disciplínam,
et proiecísti sermónes meos retrórsum. R.
- 21 Hæc fecísti, et tácuí.
Existimásti quod eram tui símilis:
árguam te, et státuam illa contra faciém tuam.

23 Qui immolábit sacrificium laudis,
honorificábit me,
et qui immaculátus est in via,
osténdam illi salutáre Dei ». R.

Alleluia

Ps 94, 8 ab

R. Allelúia. V. Hódie, nolíte obduráre corda vestra,
sed vocem Dómini audíte.
R. Allelúia.

Evangelium

Regina austri surget in iudicio cum generatione ista.

✠ Lécio sancti Evangéllii secúndum Mattháum

12, 38-42

In illo témpore:

Respondérunt Iesu quidam de scribis et Pharisáeis
dicéntes: « Magíster, vólumus a te signum vidére ».

Qui respóndens ait illis:

« Generátio mala et adúltera signum requírit, et si-
gnum non dábitur ei nisi signum Ionæ prophétæ. Sicut
enim fuit Ionas in ventre ceti tribus diébus et tribus
nóctibus, sic erit Fílius hóminis in corde terræ tribus
diébus et tribus nóctibus.

Viri Ninivítæ surgent in iudicio cum generatióne
ista et condemnábunt eam: quia pæniténtiam egérunt
in prædicatióne Ionæ, et ecce plus quam Iona hic.

Regína austri surget in iudicio cum generatióne ista
et condemnábit eam: quia venit a fínibus terræ audíre
sapiéntiam Salomónis, et ecce plus quam Sálomon hic ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Deus, qui legálium differéntiam hostiárum
uníus sacrificií perfectióne sanxísti,
áccipe sacrificium a devótis tibi fámulis,
et pari benedictióne, sicut múnera Abel, sanctífica,
ut, quod sínguli obtulérunt ad maiestátis tuæ honórem,
cunctis proficiat ad salutem.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 110, 4-5

Memóriam fecit mirabílium suórum
miséricors et miserátor Dóminus;
escam dedit tíméntibus se.

Vel:

Ap 3, 20

Ecce sto ad óstium et pulso, dicit Dóminus:
si quis audierit vocem meam, et aperúerit mihi iánuam,
intrábo ad illum, et cenábo cum illo, et ipse mecum.

Post communionem

Pópulo tuo, quásumus, Dómine, adésto propítius,
et, quem mystériis cæléstibus imbuísti,
fac ad novitátem vitæ de vetustáte transíre.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum

Ps 53, 6. 8

Ecce Deus ádiuvat me,
et Dóminus suscéptor est animæ meæ.
Voluntárie sacrificábo tibi,
et confitébor nómini tuo, Dómine,
quóniam bonum est.

Collecta

Propitiare, Domine, famulis tuis,
et clementer gratiae tuae super eos dona multiplica,
ut, spe, fide et caritate ferventes,
semper in mandatis tuis vigili custodia perseverent.
Per Dominum.

Anno primo

Lectio prior

Ingressi sunt filii Israel per medium siccis maris.

Lectio libri Exodi

14, 21 — 15, 1

In diebus illis:

Cum extendisset Moyses manum super mare, abs-
tulit illud Dominus, flante vento vehementi et urente
tota nocte, et vertit in siccum; divisaque est aqua.

Et ingressi sunt filii Israel per medium siccis ma-
ris; erat enim aqua quasi murus a dextra eorum et laeva.
Persequentisque Aegyptii ingressi sunt post eos et om-
nis equitatus Pharaonis, currus eius et equites per me-
dium maris.

Iamque advenerat vigilia matutina, et ecce respiciens
Dominus super castra Aegyptiorum per columnam ignis
et nubis, interfecit exercitum eorum; et subvertit rotas
curruum, ferebanturque in profundum.

Dixerunt ergo Aegyptii: « Fugiamus Israellem; Do-
minus enim pugnat pro eis contra nos ».

Et ait Dominus ad Moysen: « Extende manum tuam
super mare, ut revertantur aquae ad Aegyptios super
currus et equites eorum ».

Cumque extendisset Moyses manum contra mare,
reversum est primo diluculo ad priorem locum; fugien-

tibusque Aegyptiis occurrerunt aquae, et involvit eos
Dominus in mediis fluctibus.

Reversaque sunt aquae et operuerunt currus et equi-
tes cuncti exercitus Pharaonis, qui sequentes ingressi fue-
rant mare; nec unus quidem superavit ex eis.

Filii autem Israel perrexerunt per medium siccis
maris, et aquae eis erant quasi pro muro a dextris et a
sinistris.

Liberavitque Dominus in die illa Israel de manu
Aegyptiorum. Et viderunt Aegyptios mortuos super li-
tus maris et manum magnam, quam exercuerat Domi-
nus contra eos; timuitque populus Dominum, et credi-
derunt Domino et Moysi servo eius.

Tunc cecinit Moyses et filii Israel carmen hoc Do-
mino, et dixerunt:

Psalmus responsorius

Ex 15, 8-9. 10 et 12. 17 (R.: 1 a)

R. Cantemus Domino: gloriose enim magnificatus est.

In spiritu furoris tui congregatae sunt aquae.

Stetit unda fluens,
congregatae sunt abyssi in medio mari.

Dixit inimicus: « Persequar et comprehendam;
dividam spolia, implebitur anima mea,
evaginabo gladium meum, interficiet eos manus mea ». R.

Flavit spiritus tuus, et operuit eos mare;
submersi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus.

Extendisti manum tuam, et devoravit eos terra. R.

Introduces eos, et plantabis in monte hereditatis tuae,
firmissimo habitaculo tuo, quod operatus es, Domine,
sanctuarium tuum, Domine,
quod firmaverunt manus tuae. R.

Anno secundo

Lectio prior

Proiciet in profundum maris omnia peccata nostra.

Lectio libri Michææ prophætæ 7, 14-15. 18-20

Pasce pópulum tuum in virga tua, gregem hereditatis tuæ, habitantes solos in saltu, in médio Carméli; pascéntur Basan et Gálaad iuxta dies antiquos. Secundum dies egressiónis tuæ de terra Ægýpti, osténdam ei mirabilia.

Quis, Deus, símilis tui, qui aufers iniquitatem et transis peccátum reliquiárum hereditatis tuæ? Non imíttet ultra furórem suum, quóniam volens misericórdiam est.

Revertétur et miserébitur nostri, depónet iniquitates nostras, et proiciet in profúndum maris ómnia peccáta nostra. Dabis veritátem Iacob, misericórdiam Abraham, quæ iurásti pátribus nostris a diébus antiquis.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 84, 2-4. 5-6 7-8 (R.: 8 a)

R. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.

- 2 Complacuísti tibi, Dómine, in terra tua, convertísti captivitátem Iacob.
 3 Remisísti iniquitátem plebis tuæ, operuísti ómnia peccáta eórum.
 4 Contraxísti omnem iram tuam, revertísti a furóre indignatiónis tuæ. R.
 5 Convérte nos, Deus, salutáris noster, et avérte iram tuam a nobis.
 6 Numquid in ætérnum irascéris nobis, aut exténdes iram tuam a generatióne in generatióne? R.

- 7 Nonne tu convérsus vivificábis nos, et plebs tua lætábitur in te?
 8 Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, et salutáre tuum da nobis. R.

Alleluia

Io 14, 23

- R. Alleluia. V. Si quis díligit me, sermónem meum servábit, dicit Dóminus; et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus. R. Alleluia.

Evangelium

*Extendens manum suam in discipulos suos dixit:
 Ecce mater mea et fratres mei.*

✠ Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum
 12, 46-50

In illo témpore:

Loquente Iesu ad turbas, ecce Mater et fratres eius stabant foris quæréntes loqui ei. Dixit autem ei quidam: « Ecce mater tua et fratres tui foris stant quæréntes loqui tecum ».

At ille respóndens dicenti sibi ait: « Quæ est mater mea, et qui sunt fratres mei? »

Et exténdens manum suam in discipulos suos dixit: « Ecce mater mea et fratres mei. Quicúmque enim fécerit voluntátem Patris mei, qui in cælis est, ipse meus frater et soror et mater est ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Deus, qui legálium différentiam hostiárum unius sacrificií perfectióne sanxísti, áccipe sacrificium a devótis tibi fámulis,

et pari benedictiōne, sicut mūnera Abel, sanctīfica,
ut, quod sīnguli obtulērunt ad maiestātis tuæ honōrem,
cunctis proficiat ad salutem.
Per Christum.

Ant. ad communionem**Ps 110, 4-5**

Memóriam fecit mirabīlium suórum
miséricors et miserátor Dóminus;
escam dedit timéntibus se.

Vel:**Ap 3, 20**

Ecce sto ad óstium et pulso, dicit Dóminus:
sī quis audierit vocem meam, et aperúerit mihi iánuam,
intrábo ad illum, et cenábo cum illo, et ipse mecum.

Post communionem

Pópulo tuo, quásumus, Dómine, adesto propítius,
et, quem mystériis cæléstibus imbuísti,
fac ad novitátem vitæ de vetustáte transíre.
Per Christum.

Feria quarta**Ant. ad introitum****Ps 53, 6. 8**

Ecce Deus ádiuvat me,
et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.
Voluntárie sacrificábo tibi,
et confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est.

Collecta

Propitiáre, Dómine, fámulis tuis,
et cleménter grátia tuæ super eos dona multiplicá,
ut, spe, fide et caritatē fervéntes,
semper in mandátis tuis vígili custódia perseverént.
Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior***Ego pluam vobis panes de cælo.***Lectio libri Exodi****16, 1-5. 9-15**

Profécti sunt filii Israel de Elim, et venit omnis
multitúdo filiórum Israel in desértum Sin, quod est in-
ter Elim et Sínai, quintodécimo die mensis secúndi,
postquam egréssi sunt de terra Ægýpti.

Et murmurávit omnis congregátio filiórum Israel
contra Móysen et Aaron in solitúdine; dixerúntque filii
Israel ad eos:

« Utinam mórtui essémus per manum Dómini in
terra Ægýpti, quando sedebámus super ollas cárniū,
et comedebámus panem in saturitatē! Cur eduxístis nos
in desértum istud, ut occiderétis omnem multitudínem
tame? »

Dixit autem Dóminus ad Móysen: « Ecce ego pluam
vobis panes de cælo; egrediátur pópulus, et cólligat quæ
sufficiunt per sīngulos dies, ut tentem eum utrum ám-
bulet in lege mea an non. Die autem sexto parent quod
inferant; et sit duplum quam colligere solébant per
sīngulos dies ».

Dixit quoque Móyses ad Aaron: « Dic univérsæ con-
gregatióni filiórum Israel: “ Accédite coram Dómino;
audivit enim murmur vestrum! ” » Cumque loquerétur
Aaron ad omnem cœtum filiórum Israel, respexerunt ad
solitúdinem; et ecce glória Dómini apparuit in nube.

Locútus est autem Dóminus ad Móysen dicens:
« Audívi murmuratiónes filiórum Israel; lóquere ad eos:
“ Véspere comedétis carnes, et mane saturabímmini pá-
nibus, scietísque quod ego sum Dóminus Deus vester ” ».

Factum est ergo vespere, et ascendens coturnix cooperuit castra; mane quoque ros iacuit per circuitum castrorum. Cumque operuisset superficiem terrae, apparuit in solitudine minutum, et quasi pilo tusum, in similitudinem pruinae super terram.

Quod cum vidissent filii Israel, dixerunt ad invicem: « Manhu? » quod significat: « Quid est hoc? »

Ignorabant enim quid esset. Quibus ait Moyses: « Iste est panis, quem Dominus dedit vobis ad vescendum ». — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 77, 18-19. 23-24. 25-26. 27-28 (R.: 24 b)

R. Panem caeli dedit eis Dominus.

18 Et tentaverunt Deum in cordibus suis,
petentes escas animabus suis;

19 et contra Deum locuti sunt,
dixerunt: « Numquid poterit Deus
parare mensam in deserto? » R.

23 Verumtamen mandavit nubibus desuper,
et ianuas caeli aperuit;

24 et pluit illis manna ad manducandum,
et panem caeli dedit eis. R.

25 Panem angelorum manducavit homo,
cibaria misit eis ad abundantiam.

26 Excitavit austrum in caelo,
et induxit in virtute sua africanum. R.

27 Et pluit super eos sicut pulverem carnes,
et sicut arenam maris volatilia pennata,
et ceciderunt in medio castrorum eorum,

28 circa tabernacula eorum. R.

Anno secundo

Lectio prior

Prophetam in gentibus dedi te.

Initium libri Ieremiae prophetae 1, 1. 4-10

Verba Ieremiae filii Helciae, de sacerdotibus qui fuerunt in Anathoth in terra Benjamin.

Factum est verbum Domini ad me, dicens: « Priusquam te formarem in utero, novi te; et antequam exires de vulva, sanctificavi te, et prophetam in gentibus dedi te ».

Et dixi: « A a a, Domine Deus! ecce nescio loqui, quia puer ego sum ».

Et dixit Dominus ad me: « Noli dicere: "Puer sum"; quoniam ad omnia quae mittam te ibis, et universa quaecumque mandavero tibi loqueris. Ne timeas a facie eorum, quia tecum ego sum ut eruam te », dicit Dominus.

Et misit Dominus manum suam et tetigit os meum, et dixit Dominus ad me: « Ecce dedi verba mea in ore tuo; ecce constitui te hodie super gentes et super regna, ut evellas et destruas, et disperdas et dissipes, et aedifices et plantes ». — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 70, 1-2. 3-4 a. 5-6 ab. 15 ab et 17 (R.: cf. 15)

R. Os meum annuntiabit salutare tuum, Domine.

¹ In te, Domine, speravi,
non confundar in aeternum.

² In iustitia tua libera me, et eripe me;
inclina ad me aurem tuam, et salva me. R.

- ³ Esto mihi in rupem præsidii
et in domum munitam, ut saluum me fácias,
quóniam fortitúdo mea et refúgium meum es tu.
- ⁴ Deus meus, éripe me de manu peccatóris. *R.*
- ⁵ Quóniam tu es exspectátio mea, Dómine;
Dómine, spes mea a iuventúte mea.
- ⁶ Super te inníxus sum ex útero,
de ventre matris meæ tu es suscéptor meus. *R.*
- ¹⁵ Os meum annuntiábit iustítiam tuam,
tota die salutáre tuum.
- ¹⁷ Deus, docuísti me a iuventúte mea;
et usque nunc annuntiábo mirabília tua. *R.*

Alleluia

R. Allelúia. *V.* Semen est verbum Dei,
sator autem Christus;
omnis qui inuenit eum, manébit in ætérnum.
R. Allelúia.

Evangelium

Dabant fructum centesimum.

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Matthæum
13, 1-9

In illo die éxiens Iesus de domo sedébat secus mare;
et congregátæ sunt ad eum turbæ multæ, ita ut in na-
vículam ascéndens sedéret, et omnis turba stabat in
lítore. Et locútus est eis multa in parábolis dicens:

« Ecce éxiit qui séminat semináre. Et dum séminat,
quædam cecidérunt secus viam, et venérunt vólucres et
comedérunt ea.

Alia autem cecidérunt in petrósa ubi non habébant

terram multam, et contínuo exórta sunt quia non ha-
bébant altitúdinem terræ. Sole autem orto, æstuavérunt,
et quia non habébant radicem, aruérunt.

Alia autem cecidérunt in spinas, et crevérunt spinæ
et suffocavérunt ea.

Alia vero cecidérunt in terram bonam, et dabant
fructum: aliud centésimum, aliud sexagésimum, aliud
tricésimum.

Qui habet aures áudiat ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Deus, qui legálium differéntiam hostiárum
unius sacrificií perfectióne sanxísti,
áccipe sacrificium a devótis tibi fámulis,
et pari benedictióne, sicut múnera Abel, sanctífica,
ut, quod sínguli obtulérunt ad maiestátis tuæ honórem,
cunctis proficiat ad salutem.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 110, 4-5

Memóriam fecit mirabílium suórum
miséricors et miserátor Dóminus;
escam dedit tíméntibus se.

Vel:

Ap 3, 20

Ecce sto ad óstium et pulso, dicit Dóminus:
si quis audierit vocem meam, et aperúerit mihi iánuam,
intrábo ad illum, et cenábo cum illo, et ipse mecum.

Post communionem

Pópulo tuo, quæsumus, Dómine, adésto propítius,
et, quem mystériis cæléstibus imbuísti,
fac ad novitátem vitæ de vetustáte transíre.
Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum

Ps 53, 6. 8

Ecce Deus ádiuvat me,
et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.
Voluntárie sacrificábo tibi,
et confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est.

Collecta

Propitiáre, Dómine, fámulis tuis,
et cleménter grátia tuæ super eos dona múltiplica,
ut, spe, fide et caritáte fervéntes,
semper in mandátis tuis vigili custódia perseverent.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Descendet Dominus coram omni plebe
super montem Sinai.*

Lectio libri Exodi 19, 1-2. 9-11. 16-20 b

Mense tértio egressiónis Israel de terra Ægýpti, in die hac venérunt in solitúdinem Sínai. Nam profécti de Ráphidim et perveniéntes usque in desértum Sínai, castrametáti sunt in eódem loco, ibique Israel fixit tentória e regióné montis.

Ait Móysi Dóminus: « Iam nunc véniam ad te in caligine nubis, ut áudiat me pópulus loquéntem ad te, et credat tibi in perpétuum ».

Nuntiávit ergo Móyses verba pópuli ad Dóminum, qui dixit ei: « Vade ad pópulum, et sanctífica illos hódie et cras; lavéntque vestiménta sua, et sint paráti in diem tértium; in die enim tértia descéndet Dóminus coram omni plebe super montem Sínai ».

Iamque advénerat tértius dies, et mane inclarúerat; et ecce cœpérunt audíri tonítrua ac micáre fúlgora, et nubes densíssima operíre montem, clangórque búcinæ veheméntius perstrepébat; et tímuit pópulus qui erat in castris.

Cumque eduxisset eos Móyses in occúrsum Dei de loco castrórum, steterunt ad radíces montis.

Totus autem mons Sínai fumábat, eo quod descéndisset Dóminus super eum in igne, et ascénderet fumus ex eo quasi de fornáce; erátque omnis mons terríbilis.

Et sónitus búcinæ paulátim crescébat in maius et prolíxius tendebátur.

Móyses loquebátur, et Deus respondébat ei. Descénditque Dóminus super montem Sínai in ipso montis vértice et vocávit Móysen in cacúmen eius.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Dan 3, 52. 53. 54. 55. 56

- ⁵² Benedictus es, Dómine, Deus patrum nostrórum,
R. Et laudábilis et gloriósus et superexaltátus in sácula.
Et benedíctum nomen glóriæ tuæ sanctum,
R. Et laudábilis et gloriósus et superexaltátus in sácula.
- ⁵³ Benedictus es in templo sancto glóriæ tuæ,
R. Et superlaudábilis et supergloriósus in sácula.
- ⁵⁴ Benedictus es in throno regni tui,
R. Et superlaudábilis et superexaltátus in sácula.
- ⁵⁵ Benedictus es, qui intuéris abýssos
et sedes super Chérubim,
R. Et laudábilis et superexaltátus in sácula.
- ⁵⁶ Benedictus es in firmaménto cæli,
R. Et laudábilis et gloriósus in sácula.

Anno secundo

Lectio prior

*Me dereliquerunt fontem aquæ vivæ,
et foderunt sibi cisternas dissipatas.*

Léctio libri Ieremiæ prophætæ 2, 1-3. 7-8. 12-13

Factum est verbum Dómini ad me dicens:

« Vade et clama in áuribus Ierúsalem dicens: " Hæc dicit Dóminus: Recordátus sum tui, míserans adulescéntiam tuam et caritátem desponsatiónis tuæ, quando secúta es me in desérto, in terra quæ non seminátur.

Sanctus Israel Dómino, primitiæ frugum eius; omnes qui dévorant eum delínquunt; mala vénient super eos " », dicit Dóminus.

« Et indúxi vos in terram Carméli, ut comederétis fructum eius et óptima illius; et ingrési contaminástis terram meam, et hereditátem meam posuístis in abominatiónem.

Sacerdótes non dixerunt: " Ubi est Dóminus? " et tenéntes legem nesciérunt me, et pastóres prævaricáti sunt in me, et prophætæ prophetavérunt in Baal et idóla secúti sunt ».

« Obstupéscite, cæli, super hoc, et, portæ eius, desolámini veheménter », dicit Dóminus: « Duo enim mala fecit pópulus meus: me dereliquerunt fontem aquæ vivæ, et foderunt sibi cisternas, cisternas dissipatas, quæ continére non valent aquas ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 3, 6-7 ab. 8-9. 10-11 (R.: 10 a)

R. Apud te, Dómine, est fons vitæ.

- 6 Dómine, in cælo misericórdia tua,
et véritas tua usque ad nubes;
7 iustítia tua sicut montes Dei,
iudícia tua abýssus multa. R.
8 Quam pretiósá misericórdia tua, Deus!
Fílii autem hóminum
in tégmine alárum tuárum sperábunt;
9 inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ,
et torrénite voluptátis tuæ potábis eos. R.
10 Quóniam apud te est fons vitæ,
et in lúmine tuo vidébimus lumen.
11 Præténde misericórdiam tuam sciéntibus te,
et iustítiam tuam his qui recto sunt corde. R.

Alleluia

Cf. Mt 11, 25

R. Allelúia. V. Benedictus es, Pater,
Dómine cæli et terræ,
quia mystéria Regni párvulis revelásti.
R. Allelúia.

Evangelium

*Vobis datum est nosse mysteria Regni cælorum,
illis autem non est datum.*

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

13, 10-17

In illo témpore: Accedéntes discípuli ad Iesum dixerunt ei: « Quare in parábolis loqueris eis? »

Qui respóndens ait illis: « Quia vobis datum est nosse mystéria Regni cælorum, illis autem non est datum. Qui enim habet, dábitur ei et abundábit; qui autem non habet, et quod habet auferétur ab eo.

Ideo in parábolis loquor eis, quia vidéntes non vident et audiéntes non áudiunt neque intéllegunt; et adimplétur eis prophetía Isaíæ dicens:

“ Audítu audiétis et non intellegétis, et vidéntes vidébitis et non vidébitis. Incrassátum est enim cor pópuli huius, et áuribus gráviter audiérunt, et óculos suos clausérunt; ne quando óculis vídeant et áuribus áudiant et corde intéllegant et convertántur, et sanem eos ”.

Vestri autem beáti óculi quia vident, et aures vestræ quia ádiunt. Amen quippe dico vobis: Multi prophétæ et iusti cupiérunt vidére quæ vidétis et non vidérunt, et audíre quæ audítis et non audiérunt ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Deus, qui legálium differéntiam hostiárum unius sacrificií perfectióne sanxisti, áccipe sacrificium a devótis tibi fámulis, et pari benedictióne, sicut múnera Abel, sanctífica, ut, quod sínguli obtulérunt ad maiestátis tuæ honórem, cunctis proficiat ad salútem.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 110, 4-5

Memóriam fecit mirabílium suórum
miséricors et miserátor Dóminus;
escam dedit timéntibus se.

Vel:

Ap 3, 20

Ecce sto ad óstium et pulso, dicit Dóminus:
si quis audierit vocem meam,
et aperúerit mihi iánuam,
intrábo ad illum, et cenábo cum illo, et ipse mecum.

Post communionem

Pópulo tuo, quæsumus, Dómine, adésto propítius,
et, quem mystériis cæléstibus imbuísti,
fac ad novitátem vitæ de vetustáte transíre.
Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum

Ps 53, 6. 8

Ecce Deus ádiuvat me,
et Dóminus susceptor est ánimæ meæ.
Voluntárie sacrificábo tibi,
et confitébor nómini tuo, Dómine,
quóniam bonum est.

Collecta

Propitiáre, Dómine, fámulis tuis,
et cleménter grátia tuæ super eos dona multiplica,
ut, spe, fide et caritáte fervéntes,
semper in mandátis tuis
vígili custódia perseverent.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Lex per Moysen data est.

Lectio libri Exodi

20, 1-17

In diébus illis: Locútus est Dóminus cunctos sermónes
hos:
« Ego sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra
Ægýpti, de domo servitútis.

Non habébis deos aliénos coram me.

Non fácies tibi scúlptile neque omnem similitúdi-
nem, quæ est in cælo désuper et quæ in terra deórsum,
nec eórum quæ sunt in aquis sub terra. Non adorábis
ea neque coles.

Ego sum Dóminus Deus tuus, fortis, zelótes, visitans
iniquitátem patrum in filios in tértiam et quartam ge-
neratióem eórum qui odérunt me, et faciens misericór-
diam in mília his qui díligunt me et custódiunt præ-
cépta mea.

Non assúmes nomen Dómini Dei tui in vanum; nec
enim habébit insóntem Dóminus eum qui assúmpserit
nomen Dómini Dei sui frustra.

Meménto ut diem sábbati sanctífices. Sex diébus
operáberis, et fácies ómnia ópera tua; séptimo autem
dié sábbatum Dómini Dei tui est; non fácies omne opus
in eo tu et filius tuus et filia tua, servus tuus et ancílla
tua, iuméntum tuum et ádvena qui est intra portas tuas.

Sex enim diébus fecit Dóminus cælum et terram et
mare et ómnia quæ in eis sunt, et requiévít in die
séptimo: idcíro benedíxit Dóminus diéi sábbati et sanc-
tificávit eum.

Honóra patrem tuum et matrem tuam, ut sis lon-
gévus super terram, quam Dóminus Deus tuus da-
bit tibi.

Non occídes.

Non mœcháberis.

Non furtum fácies.

Non loquerís contra próximum tuum falsum testi-
mónium.

Non concupísces domum próximi tui; nec deside-
rábis uxórem eius, non servum, non ancíllam, non bo-
vem, non ásinum, nec ómnia quæ illíus sunt ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 18, 8. 9. 10. 11 (R.: Io 6, 69)

R. Dómine, verba vitæ æternæ habes.

8 Lex Dómini immaculáta, reficiens ánimam,
testimónium Dómini fidéle,
sapiéntiam præstans párvulis. R.

9 Iustítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda,
præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos. R.

10 Timor Dómini mundus, pérmanens in sæculum sæculi,
iudícia Dómini vera, iusta ómnia simul. R.

11 Desiderabilia super aurum
et lápidem pretiósium multum,
et dulcióra super mel et favum stillántem. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Dabo vobis pastores iuxta cor meum;
et congregabuntur omnes gentes in Ierusalem.*

Lectio libri Ieremiæ prophætæ

3, 14-17

« Convertímini, filii reverténtes, dicit Dóminus, quia
ego vir vester; et assúmam vos, unum de civitáte et duos
de cognatióne, et introdúcam vos in Sion; et dabo
vobis pastóres iuxta cor meum, et pascent vos sciéntia
et doctrína.

Cumque multiplicáti fuéritis et crevéritis in terra
in diébus illis, ait Dóminus, non dicent ultra: "Arca
testaménti Dómini"; neque ascéndet super cor, neque
recordabúntur illíus, nec visitábitur nec fiet ultra.

In témpore illo vocábunt Ierúsalem "Sólium Dó-

mini", et congregabuntur ad eam omnes gentes in nomine Domini in Ierusalem; et non ambulabunt post pravitatem cordis sui pessimi». — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ier 31, 10. 11-12 ab. 13 (R.: 10 d)

R. Dominus custodiet nos, sicut pastor gregem suum.

10 Audite verbum Domini, gentes,
et annuntiáte in insulis, quæ procul sunt,
et dicite: « Qui dispersit Israel congregabit eum,
et custodiet eum, sicut pastor gregem suum. R.

11 Redemit enim Dominus Iacob,
et liberavit eum de manu potentióris.

12 Et venient et laudabunt in monte Sion,
et confluent ad bona Domini. R.

13 Tunc lætabitur virgo in choro,
iúvenes et senes simul;
et consolabor eos, et lætificabo a dolore suo ». R.

Alleluia

Cf. Lc 8, 15

R. Alleluia. V. Beati qui in corde bono et óptimo verbum Dei retinent,
et fructum áfferunt in paciéntia. R. Alleluia.

Evangelium

Qui audit verbum et intellegit et fructum affert

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum
13, 18-23

In illo témpore: Dixit Iesus discipulis suis:

« Vos ergo audite parabolam seminántis. Omnis qui audit verbum Regni et non intéllegit, venit Malus et

rapit quod seminátum est in corde eius; hic est qui secus viam seminátus est.

Qui autem supra petrósa seminátus est, hic est qui verbum audit et continuo cum gáudio áccipit illud; non habet autem in se radicem sed est temporális; facta autem tribulatióne vel persecutióne propter verbum, continuo scandalizátur.

Qui autem est seminátus in spinis, hic est qui verbum audit et sollicitúdo sáeculi et fallácia divitiárum suffocat verbum, et sine fructu efficitur.

Qui vero in terra bona seminátus est, hic est qui audit verbum et intéllegit, et fructum affert et facit áliud quidem centum, áliud autem sexaginta, porro áliud triginta ». — Verbum Domini.

Super oblata

Deus, qui legálium differéntiam hostiárum unius sacrificii perfectiÓne sanxisti,
áccipe sacrificium a devótis tibi fámulis,
et pari benedictiÓne, sicut múnera Abel, sanctífica,
ut, quod sínguli obtulérunt ad maiestátis tuæ honórem,
cunctis proficiat ad salutem.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 110, 4-5

Memóriam fecit mirabiliú suórum
misericors et miserátor Dominus;
escam dedit timéntibus se.

Vel:

Ap 3, 20

Ecce sto ad óstium et pulso, dicit Dominus:
si quis audierit vocem meam,
et aperuerit mihi iánuam,
intrábo ad illum, et cenábo cum illo, et ipse mecum.

Post communionem

Pópulo tuo, quæsumus, Dómine, adesto propítius,
et, quem mystériis cæléstibus imbuísti,
fac ad novitátem vitæ de vetustáte transíre.
Per Christum.

Sabbato**Ant. ad introitum**

Ps 53, 6. 8

Ecce Deus ádiuvat me,
et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.
Voluntárie sacrificábo tibi,
et confitébor nómini tuo, Dómine,
quóniam bonum est.

Collecta

Propitiáre, Dómine, fámulis tuis,
et cleménter grátia tuæ super eos dona multíplica,
ut, spe, fide et caritáte fervéntes,
semper in mandátis tuis
vígili custódia perseverént.
Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

*Hic est sanguis fœderis, quod pepigit
Dominus vobiscum.*

Lectio libri Exodi

24, 3-8

In diébus illis:

Venit Móyses, et narrávit plebi ómnia verba Dómini
atque iudicia; respondítque omnis pópulus una voce:
« Omnia verba Dómini, quæ locútus est, faciémus ».

Scrípfit autem Móyses univérsos sermónes Dómini;
et mane consúrgens ædificávit altáre ad radices montis,
et duódecim títulos per duódecim tribus Israel.

Misítque iúvenes de filiis Israel, et obtulérunt ho-
locáusta; immolaverúntque víctimas pacíficas Dómino,
vítulos. Tulit itaque Móyses dimídiam partem sánguini-
nis, et misit in cratéras; partem autem resíduam fudit
super altáre.

Assuménsque volúmen fœderis, legit, audiénte pó-
pulo, qui dixerunt: « Omnia quæ locútus est Dóminus
faciémus, et érimus obcédientes ».

Ille vero sumptum sánguinem respérsit in pópulum,
et ait: « Hic est sanguis fœderis, quod pépigit Dóminus
vobíscum super cunctis sermónibus his ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 49, 1-2. 5-6. 14-15 (R.: 14 a)

R. Immola Deo sacrificium laudis.

- ¹ Deus deórum Dóminus locútus est,
et vocávit terram a solis ortu usque ad occásum.
² Ex Sion speciósa decóre Deus illúxit. R.
⁵ « Congregáte mihi sanctos meos,
quí dispoúerunt testaméntum meum
in sacrificio ».
⁶ Et annuntiábunt cæli iustítiam eius,
quóniam Deus iudex est. R.
¹⁴ « Immola Deo sacrificium laudis,
et redde Altíssimo vota tua;
¹⁵ et ínvoça me in die tribulatiónis:
éruam te, et honorificábis me ». R.

Anno secundo

Lectio prior

*Numquid spelunca latronum facta est domus,
in qua invocatum est nomen meum?*

Lectio libri Ieremiæ prophætæ

7, 1-11

Verbum quod factum est ad Ieremiã a Dómino dicens: « Sta in porta domus Dómini, et prædica ibi verbum istud et dic: “ Audíte verbum Dómini, omnis Iuda, qui ingredimini per portas has ut adorétis Dóminum ” ».

Hæc dicit Dóminus exercítuum, Deus Israel: « Bonas fácite vias vestras et stúdia vestra, et habitábo vobiscum in loco isto. Nolíte confídere in verbis mendáci, dicentes: “ Templum Dómini, templum Dómini, templum Dómini est! ”

Quóniam si bene direxeritis vias vestras et stúdia vestra, si feceritis iudicium inter virum et próximum eius, ádvenæ et víduæ non feceritis calúmniã, nec sánguinem innocéntem effuderitis in loco hoc, et post deos aliénos non ambulaveritis in malum vobismetipsis, habitábo vobiscum in loco isto, in terra quam dedi pátribus vestris a sáculo et usque in sáculum.

Ecce vos confiditis vobis in sermónibus mendáci, qui non próderunt vobis. Furári, occídere, adulterári, iuráre mendáciter, libáre Báalim et ire post deos aliénos, quos ignorátis; et venistis et stetistis coram me in domo hac, in qua invocátum est nomen meum, et dixistis: “ Liberáti sumus, eo quod fecerimus omnes abominatiónes istas ”.

Numquid ergo spelúnca latrónum facta est domus ista, in qua invocátum est nomen meum in óculis vestris? Ego, ego sum, ego vidi », dicit Dóminus.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 83, 3. 4. 5-6 a et 8 a. 11 (R.: 2)

R. Quam dilécta tabernácula tua,
Dómine virtútum!

3 Concupiscit et déficit ánima mea
in átria Dómini.

Cor meum et caro mea
exsultaverunt in Deum vivum. R.

4 Etenim passer invénit sibi domum,
et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos:
altária tua, Dómine virtútum,
rex meus et Deus meus. R.

5 Beáti qui hábitant in domo tua,
in perpétuum laudábunt te.

6 Beátus vir cuius est auxiliú abs te.

8 Ibunt de virtúte in virtútem. R.

11 Quia mélior est dies una in átriis tuis super mília,
elégi ad limen esse in domo Dei mei,
magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum. R.

Alleluia

Iac 1, 21

R. Allelúia. Y. In mansuetúdone suscipite
ínsitum verbum,
quod potest salváre ánimas vestras.
R. Allelúia.

Evangelium

Sinite utraque crescere usque ad messem.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

13, 24-30

In illo témpore:

Aliam parábolam propósuit Iesus turbis dicens:

« Símile factum est Regnum cælórum hómini qui seminávit bonum semen in agro suo. Cum autem dormírent hómines, venit inimícus eius et superseminávit zizánia in médio trítici et ábiit.

Cum autem crevísset herba et fructum fecísset, tunc apparuérunt et zizánia. Accedéntes autem servi patris familias dixerunt ei: “ Dómine, nonne bonum semen seminásti in agro tuo? Unde ergo habet zizánia? ” Et ait illis: “ Inimícus homo hoc fecit ”. Servi autem dicunt ei: “ Vis, imus et collígimus ea? ”

Et ait: “ Non, ne forte colligéntes zizánia eradicétis simul cum eis tríticum, sinite útraque créscere usque ad messem; et in témpore messis dicam messóribus: Collígite primum zizánia et alligáte ea in fascículos ad comburéndum ea, tríticum autem congregáte in hórreum meum ” ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Deus, qui legálium differéntiam hostiárum unius sacrificii perfectióne sanxísti, áccipe sacrificium a devótis tibi fámulis, et pari benedictióne, sicut múnera Abel, sanctífica, ut, quod sínguli obtulérunt ad maiestátis tuæ honórem, cunctis proficiat ad salútem.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 110, 4-5

Memóriam fecit mirabílium suórum
miséricors et miserátor Dóminus;
escam dedit timéntibus se.

Vel:

Ap 3, 20

Ecce sto ad óstium et pulso, dicit Dóminus:
si quis audíerit vocem meam, et aperúerit mihi iánuam,
intrábo ad illum, et cenábo cum illo, et ipse mecum.

Post communionem

Pópulo tuo, quásumus, Dómine, adésto propítius,
et, quem mystériis cæléstibus imbuísti,
fac ad novitátem vitæ de vetustáte transíre.
Per Christum.

DOMINICA XVII « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 67, 6-7. 36

Deus in loco sancto suo;
Deus qui inhabitare facit unánimes in domo,
ipse dabit virtútem et fortitúdinem plebi suæ.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Protéctor in te sperántium, Deus,
sine quo nihil est válidum, nihil sanctum,
multiplica super nos misericórdiam tuam,
ut, te rectóre, te duce,
sic bonis transeúntibus nunc utámur,
ut iam possimus inhærére mansúris.
Per Dóminum.

Anno A

Lectio prima

Postulasti tibi sapientiam.

Lectio libri primi Regum

3, 5-12

In diébus illis:

Appáruit Dóminus Salomóni per sómniū nocte,
dicens: « Póstula quod vis ut dem tibi ».

Et ait Sálomon: « Tu fecisti cum servo tuo David,
patre meo, misericórdiam magnam, sicut ambulávit in
conspéctu tuo in veritate et iustitia et recto corde tecum;
custodisti ei misericórdiam tuam grandem, et dedisti
ei filium sedéntem super thronum eius, sicut est hódie.

Et nunc, Dómine Deus, tu regnare fecisti servum
tuum pro David, patre meo. Ego autem sum puer pár-
vulus, et ignórans egréssum et intróitum meum; et ser-
vus tuus in médio est pópuli quem elegisti, pópuli in-
finíti, qui numerári et supputári non potest præ mul-
titúdine.

Dabis ergo servo tuo cor dócile, ut pópulum tuum
iudicare possit et discernere inter bonum et malum.
Quis enim póterit iudicare pópulum istum, pópulum
tuum hunc multum? »

Plácuit ergo sermo coram Dómino, quod Sálomon
postuláset huiuscémodi rem.

Et dixit Dóminus Salomóni: « Quia postulasti ver-
bum hoc, et non petisti tibi dies multos, nec divítias,
aut ánimas inimicórum tuórum, sed postulasti tibi sa-
piéntiam ad discernéndum iudícium, ecce feci tibi se-
cúndum sermónes tuos, et dedi tibi cor sápiens et in-
téllegens, in tantum ut nullus ante te similis tui fúerit
nec post te surrectúrus sit ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 118, 57 et 72. 76-77. 127-128. 129-130 (R.: 97 a)

R. Quómodo diléxi legem tuam, Dómine!

57 Pórtio mea Dóminus:

dixi custodíre verba tua.

72 Bonum mihi lex oris tui,
super mília auri et argénti. R.

76 Fiat misericórdia tua ut consolétur me,
secúndum elóquium tuum servo tuo.

77 Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vivam,
quia lex tua delectátio mea est. R.

- 127 Ideo diléxi præcépta tua,
super aurum et obrýzum.
128 Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar,
omnem viam mendácií ódio hábui. *R.*
129 Mirábília testimónia tua,
ídeo servávit ea ánima mea.
130 Declarátio sermónum tuórum illúminat,
et intelléctum dat párvulis. *R.*

Lectio secunda

*Prædestinavit nos conformes fieri
imagine Filii eius.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

8, 28-30

Fratres:

Scimus quóniam diligéntibus Deum ómnia coope-
rántur in bonum, his qui secúndum propósitum vocáti
sunt.

Nam quos præscívit, et prædestinávit confórmes
fieri imáginis Filii eius, ut sit ípse primogénitus in mul-
tis frátribus; quos autem prædestinávit, hos et vocávit;
et quos vocávit, hos et iustificávit; quos autem iustifi-
cávit, illos et glorificávit.

Verbum Dómini.

Alleluia

Cf. Mt 11, 25

R. Alleluía. *V.* Benedictus es, Pater,
Dómine cæli et terræ,
quia mystéria Regni párvulis revelásti.
R. Alleluía.

*Evangelium **

Vendit universa quæ habet et emit agrum illum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

13, 44-52

In illo témpore: Dixit Iesus turbis:

« Símile est Regnum cælórum thesáuro abscondito
in agro, quem qui invénit homo abscondit, et præ gau-
dio illius vadit et vendit univérsa quæ habet et emit
agrum illum.

Iterum símile est Regnum cælórum hómini nego-
tiatóri quærénti bonas margarítas. Invénta autem una
pretiósá margarita, ábiit et véndidit ómnia quæ hábuit
et emit eam.

Iterum símile est Regnum cælórum sagénæ missæ
in mare et ex omni génere congregánti; quam cum im-
pléta esset educéntes secus litus et sedéntes collegérunt
bonos in vasa, malos autem foras misérunt.

Sic erit in consummatione sæculi: exíbunt ángeli
et separábunt malos de médio iustórum et mittent eos
in camínium ignis; ibi erit fletus et stridor déntium.

Intellexístis hæc ómnia? »

Dicunt ei: « Etiam ».

Ait autem illis: « Ideo omnis scriba doctus in Re-
gno cælórum símilis est hómini patri familias qui profert
de thesáuro suo nova et vétera ». — Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

13, 44-46

In illo témpore: Dixit Iesus turbis:

« Símile est Regnum cælórum thesáuro abscondito
in agro, quem qui invénit homo abscondit, et præ gau-

dio illius vadit et vendit universa quae habet et emit agrum illum.

Iterum simile est Regnum caelorum homini negotiatori quaerenti bonas margaritas. Inventa autem una pretiosa margarita, abiit et vendidit omnia quae habuit et emit eam ». — Verbum Domini.

Anno B*Lectio prima*

Comedent, et supererit.

Lectio libri secundi Regnum 4, 42-44

In diebus illis:

Vir quidam venit de Beel-Salis deferens viro Dei, Eliséo, panes primitiarum, viginti panes hordeaceos, et frumentum novum in pera sua. At ille dixit: « Da populo, ut comedat ». Responditque ei minister eius: « Quantum est hoc, ut apponam centum viris? »

Rursum ille ait: « Da populo, ut comedat; haec enim dicit Dominus: "Comedent, et supererit" ». Posuit itaque coram eis; qui comederunt, et superfuit iuxta verbum Domini. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 144, 10-11. 15-16. 17-18 (R.: cf. 16)

R. Aperis tu manum tuam, Domine, et satias nos.

¹⁰ Confiteantur tibi, Domine, omnia opera tua; et sancti tui benedicant tibi.

¹¹ Gloriam regni tui dicant, et potentiam tuam loquantur. *R.*

¹⁵ Oculi omnium in te sperant, et tu das illis escam in tempore opportuno.

¹⁶ Aperis tu manum tuam, et imple omne animal in beneplacito. *R.*

¹⁷ Iustus Dominus in omnibus viis suis, et sanctus in omnibus operibus suis.

¹⁸ Prope est Dominus omnibus invocantibus eum, omnibus invocantibus eum in veritate. *R.*

Lectio secunda

Unum corpus, unus Dominus, una fides, unum baptisma.

Lectio Epistolae beati Pauli apostoli ad Ephesios

4, 1-6

Fratres:

Obsecro vos ego, vinctus in Domino, ut digne ambulatis vocatione qua vocati estis, cum omni humilitate et mansuetudine, cum longanimitate, supportantes invicem in caritate, solliciti servare unitatem spiritus in vinculo pacis;

unum corpus et unus Spiritus, sicut et vocati estis in una spe vocationis vestrae; unus Dominus, una fides, unum baptisma; unus Deus et Pater omnium qui super omnes et per omnia et in omnibus.

Verbum Domini.

Alleluia

Lc 7, 16

R. Alleluia. *V.* Propheta magnus surrexit in nobis, et Deus visitavit plebem suam.

R. Alleluia.

Evangelium

Distribuit discumbentibus quantum volebant.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 6, 1-15

In illo témpore:

Abiit Iesus trans mare Galilææ quod est Tiberiádis. Et sequebátur eum multitúdo magna, quia vidébant signa quæ faciebat super his qui infirmabántur.

Súbiit autem in montem Iesus, et ibi sedébat cum discipulis suis. Erat autem próximum Pascha, dies festus Iudæórum.

Cum sublevásset ergo óculos Iesus et vidísset quia multitúdo magna venit ad eum, dicit ad Philíppum: « Unde emémus panes ut mandúcent hi? » Hoc autem dicébat tentans eum, ipse enim sciébat quid esset factúrus.

Respóndit ei Philíppus: « Ducentórum denariórum panes non suffíciunt eis ut unusquisque módicum quid accípiat ».

Dicit ei unus ex discipulis eius, Andréas, frater Simónis Petri: « Est puer híc, qui habet quinque panes hordeáceos et duos pisces; sed hæc quid sunt propter tantos? »

Dixit Iesus: « Fácite hómines discumbere ». Erat autem fenum multum in loco. Discubuérunt ergo viri número quasi quinque milia.

Accépit ergo panes Iesus et cum grátias egísset distribuit discumbéntibus, simíliter et ex piscibus quantum volébant. Ut autem impléti sunt, dicit discipulis suis: « Collígite quæ superavérunt fragménta, ne quid péreat ».

Collegérunt ergo, et implevérunt duódecim cóphinos fragmentórum ex quinque pánibus hordeáceis quæ superfuérunt his qui manducavérunt.

Illi ergo hómines, cum vidísset quod fécerat signum, dicébant: « Hic est vere Prophéta qui venit in mundum ».

Iesus ergo, cum cognovísset quia ventúri essent ut ráperent eum et fácerent eum regem, secéssit iterum in montem ipse solus. — Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

Ne indigneris, Domine, si loquar.

Lécio libri Génesis

18, 20-32

In diébus illis:

Dixit Dóminus: « Clamor Sodomórum et Gomórhæ multiplicátus est, et peccátum eórum aggravátum est nimis. Descéndam et vidébo utrum clamórem, qui venit ad me, ópere compléverint, an non est ita, ut sciam ».

Converterúntque se inde duo Angeli, et abiérunt Sódodomam. Abraham vero adhuc stabat coram Dómino. Et appropínquans ait:

« Numquid perdes iustum cum ímpio? Si fúerint quinquagínta iusti in civitáte, períbunt simul? Et non parces loco illi propter quinquagínta iustos, si fúerint in eo? »

Absit a te, ut rem hanc fácias, et occídas iustum cum ímpio, fiátque iustus sicut ímpius. Non est hoc tuum; qui iúdicas omnem terram, nequáquam fácies iudícium hoc ».

Dixitque Dóminus ad eum: « Si invénero Sódomis quinquagínta iustos in médio civitátis, dimíttam omni loco propter eos ».

Respondensque Abraham ait: « Quia semel coepi, loquar ad Dóminum meum, cum sim pulvis et cinis. Quid, si minus quinquaginta iustis quinque fuerint? Delébis propter quadraginta quinque universam urbem? »

Et ait: « Non delébo, si invenero ibi quadraginta quinque ».

Rursúmque locútus est ad eum: « Sin autem quadraginta ibi inventi fuerint, quid facies? » Ait: « Non percútiam propter quadraginta ».

« Ne, quæso, inquit, indignéris, Dómine, si loquar. Quid, si ibi inventi fuerint triginta? »

Respondit: « Non faciam, si invenero ibi triginta ».

« Quia semel, ait, coepi, loquar ad Dóminum meum. Quid, si ibi inventi fuerint viginti? »

Ait: « Non interficiam propter viginti ».

« Obsecro, inquit, ne irascáris, Dómine, si loquar adhuc semel. Quid, si inventi fuerint ibi decem? » Et dixit: « Non delébo propter decem ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 137, 1-2 a. 2 bc-3. 6-7 ab. 7 c-8 (R.: 3 a)

R. In quacúmque die invocávero te, exáudi me, Dómine.

¹ Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi,
² adorábo ad templum sanctum tuum. R.

Et confitébor nómini tuo propter misericórdiam tuam et veritátem tuam.

³ In quacúmque die invocávero te, exáudi me; multiplicábis in ánima mea virtútem. R.

⁶ Quóniam excélsus Dóminus, et húmitem respicit, et supérbum a longe cognóscit.

⁷ Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me;

et contra iram inimicórum meórum exténdes manum tuam. R.

Et salvum me faciet dextera tua.

⁸ Dóminus opus perficiet pro me;

Dómine, misericórdia tua in sæculum: ópera mánuum tuárum ne remíttas. R.

Lectio secunda

Convivificavit vos cum illo, donans nobis omnia delicta.

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Colossenses

2, 12-14

Fratres:

Christo consepúlti estis in baptismo, in quo et conresuscitáti estis per fidem operatiónis Dei, qui suscitávit illum a mórtuis;

et vos cum mórtui esséti in delictis et præpúti carnis vestræ, convivificávit cum illo, donans nobis ómnia delicta, delens quod advérsus nos erat chirógraphum decréti quod erat contrárium nobis, et ipsum tulit de médio affigens illud cruci. — Verbum Dómini.

Alleluia

Rom 8, 15

R. Alleluia. V. Accepístis Spíritum adoptiÓnis filiÓrum; in eo clamámus: Abba, Pater.

R. Alleluia.

Evangelium

Petite et dabitur vobis.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 11, 1-13

Et factum est cum esset Iesus in loco quodam orans, ut cessávit, dixit unus ex discipulis eius ad eum: « Dómine, doce nos oráre, sicut et Ioánnes dócuit discipulos suos ».

Et ait illis: « Cum orátis dícite:

“ Pater, sanctificétur Nomen tuum,
advéniat Regnum tuum,
panem nostrum cotidiánum da nobis cotidie,
et dimítte nobis peccáta nostra,
síquidem et ipsi dimíttimus omni debénti nobis,
et ne nos indúcas in tentatióem ” ».

Et ait ad illos: « Quis vestrum habébit amicum et ibit ad illum média nocte, et dicet illi: “ Amíce, cómoda mihi tres panes, quóniam amicus meus venit de via ad me et non hábeo quod ponam ante illum ”; et ille de intus respóndens dicat: “ Noli mihi moléstus esse; iam óstium clausum est, et púeri mei mecum sunt in cubíli; non possum súrgere et dare tibi ”.

Dico vobis: “ Etsi non dabit illi surgens, eo quod amicus eius sit, propter improbitátem tamen eius surget et dabit illi quotquot habet necessários ”.

Et ego vobis dico: “ Pétite et dábitur vobis; quárite et inveniétis; pulsáte et aperiétur vobis. Omnis enim qui petit, áccipit, et qui quárit, invenit, et pulsánti aperiétur.

Quem autem ex vobis patrem fílius petierit piscem, numquid pro pisce serpéntem dabit illi? Aut si petierit ovum, numquid pórriget illi scorpíonem?

Si ergo vos, cum sitis mali, nostis bona dare filiis vestris, quanto magis Pater de cælo dabit Spíritum Sanctum peténtibus se! ” ». — Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Súscipe, quásumus, Dómine, múnera,
quæ tibi de tua largitáte deférimus,
ut hæc sacrosáncta mystéria,
grátia tuæ operánte virtúte,
et præsentis vitæ nos conversatióne sanctificent,
et ad gáudia sempitérna perdúcant.
Per Christum.

Præfatio de dominicis « per annum », pp. 752-759.

Ant. ad communionem

Ps 102, 2

Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivísci omnes retributiónes eius.

Vel:

Mt 5, 7-8

Beáti misericórdes,
quóniam ipsi misericórdiam consequéntur.
Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt.

Post communionem

Súmpsimus, Dómine, divínium sacraméntum,
passiónis Fílii tui memoriále perpétuum;
tríbue, quásumus,
ut ad nostram salútem hoc munus proficiat,
quod ineffábili nobis caritáte ipse donávit.
Qui vivit.

Feria secunda

Ant. ad introitum

Ps 67, 6-7. 36

Deus in loco sancto suo;
Deus qui inhabitare facit unánimes in domo,
ipse dabit virtutem et fortitudinem plebi suæ.

Collecta

Protector in te sperantium, Deus,
sine quo nihil est validum, nihil sanctum,
multiplica super nos misericordiam tuam,
ut, te rectore, te duce,
sic bonis transeuntibus nunc utamur,
ut iam possimus inhærere mansuris.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Peccavit populus iste peccatum maximum,
feceruntque sibi deos aureos.*

Lectio libri Exodi

32, 15-24. 30-34

In diebus illis:

Reversus est Móyses de monte, portans duas tabulas testimonií in manu sua scriptas ex utraque parte, et factas opere Dei; scriptura quoque Dei erat sculpta in tabulis.

Audiens autem Iósue tumultum populi vociferantis, dixit ad Móysen: « Ululatus pugnae auditur in castris ». Qui respondit: « Non est clamor adhortantium ad pugnam, neque vociferatio compellentium ad fugam, sed vocem cantantium ego audio ».

Cumque appropinquasset ad castra, vidit vitulum

et choros; iratusque valde proiecit de manu tabulas, et confrégit eas ad radicem montis. Arripiensque vitulum quem fecerant, combussit et contrivit usque ad pulverem; quem sparsit in aquam, et dedit ex eo potum filiis Israel.

Dixitque ad Aaron: « Quid tibi fecit hic populus, ut induceres super eum peccatum maximum? » Cui ille respondit: « Ne indignetur dominus meus; tu enim nosti populum istum, quod pronus sit ad malum.

Dixerunt mihi: " Fac nobis deos, qui nos præcedant; huic enim Móysi, qui nos eduxit de terra Ægypti, nescimus quid acciderit ". Quibus ego dixi: " Quis vestrum habet aurum? "

Tulerunt et dederunt mihi; et proieci illud in ignem, egressusque est hic vitulus ».

Facto autem altero die, locutus est Móyses ad populum: « Peccastis peccatum maximum; ascendam ad Dóminum, si quo modo quivero eum deprecari pro scelere vestro ».

Reversusque ad Dóminum ait: « Obsecro, peccavit populus iste peccatum maximum, feceruntque sibi deos aureos: aut dimitte eis hanc noxam, aut, si non facis, dele me de libro tuo quem scripsisti ».

Cui respondit Dóminus: « Qui peccaverit mihi, delebo eum de libro meo. Tu autem vade, et duc populum istum quo locutus sum tibi: Angelus meus præcedet te; ego autem, in die ultionis, visitabo et hoc peccatum eorum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 105, 19-20. 21-22. 23 (ꝛ.: 1 a)

ꝛ. Confitémini Dómino quóniam bonus.
vel Allelúia.

- ¹⁹ Et fecerunt vitulum in Horeb,
et adoraverunt sculptile;
²⁰ et mutaverunt gloriam suam
in similitudinem tauri comedentis fenum. *R.*
- ²¹ Obliti sunt Deum qui salvavit eos,
qui fecit magnalia in Ægypto,
²² mirabilia in terra Cham,
terribilia in mari Rubro. *R.*
- ²³ Et dixit quia disperderet eos,
nisi affuisset Moyses electus eius.
Stetit in confractioe in conspectu eius,
ut averteret iram eius, ne destrueret eos. *R.*

Anno secundo

Lectio prior

*Erit populus sicut lumbare istud,
quod nulli usui aptum est.*

Lectio libri Ieremieae prophetae

13, 1-11

Haec dicit Dominus ad me: «Vade et posside tibi lumbare lineum, et pones illud super lumbos tuos, et in aquam non inferes illud». Et possedi lumbare iuxta verbum Domini, et posui circa lumbos meos.

Et factus est sermo Domini ad me secundo, dicens: «Tolle lumbare quod possedisti, quod est circa lumbos tuos, et surgens vade ad Euphraten, et absconde ibi illud in foramine petrae». Et abii et abscondi illud in Euphrate, sicut praecerat mihi Dominus.

Et factum est, post dies plurimos dixit Dominus ad me: «Surge, vade ad Euphraten, et tolle inde lum-

bare, quod praecipi tibi ut absconderes illud ibi». Et abii ad Euphraten, et fodi, et tuli lumbare de loco ubi absconderam illud; et ecce computruerat lumbare, ita ut nulli usui aptum esset.

Et factum est verbum Domini ad me dicens: «Haec dicit Dominus: "Sic putrescere faciam superbiam Iuda et superbiam Ierusalem multam; populum istum pessimum, qui nolunt audire verba mea, et ambulat in pravitate cordis sui abieruntque post deos alienos, ut servirent eis et adorarent eos: et erunt sicut lumbare istud, quod nulli usui aptum est.

Sicut enim adheret lumbare ad lumbos viri, sic agglutinati mihi omnem domum Israel et omnem domum Iuda, dicit Dominus, ut essent mihi in populum et in nomen et in laudem et in gloriam, et non audierunt"». — Verbum Domini.

Psalmus responsorius Deut 32, 18-19. 20-21 (*R.*: 18 a)

R. Deum, qui te genuit, dereliquisti.

- ¹⁸ Deum, qui te genuit, dereliquisti,
et oblitus es Domini creatoris tui.
- ¹⁹ Vidit Dominus et ad iracundiam concitatus est,
quia provocaverunt eum filii sui et filiae. *R.*
- ²⁰ Et ait: «Abscondam faciem meam ab eis,
et considerabo novissima eorum;
generatio enim perversa est, et infideles filii.
- ²¹ Ipsi me provocaverunt
in eo qui non erat Deus,
et irritaverunt in vanitatibus suis;
et ego provocabo eos in eo qui non est populus,
et in gente stulta irritabo illos». *R.*

Alleluia

Iac 1, 18

R. Alleluia. V. Voluntarie genuit nos Pater
verbo veritatis,
ut simus initium aliquod creaturae eius.
R. Alleluia.

Evangelium

*Granum sinapis fit arbor, ita ut volucres caeli
habitent in ramis eius.*

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum

13, 31-35

In illo tempore:

Aliam parabola proposuit Iesus turbis dicens: « Simile est Regnum caelorum grano sinapis, quod accipiens homo seminavit in agro suo; quod minimum quidem est omnibus seminibus, cum autem creverit, maius est holéribus et fit arbor, ita ut volucres caeli veniant et habitent in ramis eius ».

Aliam parabola locutus est eis: « Simile est Regnum caelorum fermento, quod acceptum mulier abscondit in farinae satis tribus donec fermentatum est totum ».

Haec omnia locutus est Iesus in parabolis ad turbas, et sine parabola non loquebatur eis, ut adimpleretur quod dictum erat per Prophetam dicentem: « Aperiam in parabolis os meum, eructabo abscondita a constitutione mundi ». — Verbum Domini.

Super oblata

Suscipe, quaesumus, Domine, munera,
quae tibi de tua largitate deferimus,
ut haec sacrosancta mysteria,

gratiae tuae operante virtute,
et praesentis vitae nos conversatione sanctificent,
et ad gaudia sempiterna perducant.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 102, 2

Benedic, anima mea, Domino,
et noli oblivisci omnes retributiones eius.

Vel:

Mt 5, 7-8

Beati misericordes,
quoniam ipsi misericordiam consequentur.
Beati mundo corde,
quoniam ipsi Deum videbunt.

Post communionem

Sumpsimus, Domine, divinum sacramentum,
passionis Filii tui memoriale perpetuum;
tribue, quaesumus,
ut ad nostram salutem hoc munus proficiat,
quod ineffabili nobis caritate ipse donavit.
Qui vivit.

Feria tertia

Ant. ad introitum

Ps 67, 6-7. 36

Deus in loco sancto suo;
Deus qui inhabitare facit unanimes in domo,
ipse dabit virtutem et fortitudinem plebi suae.

Collecta

Protector in te sperantium, Deus,
sine quo nihil est validum, nihil sanctum,
multiplica super nos misericordiam tuam,

ut, te rectóre, te duce,
 sic bonis transeúntibus nunc utámur,
 ut iam possímus inhærére mansúris.
 Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Loquebatur Dominus ad Moysen facie ad faciem.

Lectio libri Exodi

33, 7-11; 34, 5 b-9. 28

In diébus illis:

Móyses, tollens tabernáculum, teténdit extra castra procul; vocavítque nomen eius « tabernáculum fœderis ». Et omnis pópulus, qui habébat áliquam quæstiónem, egrediebátur ad tabernáculum fœderis extra castra.

Cumque egrederétur Móyses ad tabernáculum, surgébat univérsa plebs, et stabat unusquisque in óstio papiliónis sui, aspiciébantque tergum Móysi, donec ingrederétur tentórium.

Ingréssó autem illo tabernáculum fœderis, descendébat colúmna nubis, et stabat ad óstium; loquebatúrque Dóminus cum Móyse, cernéntibus univérsis quod colúmna nubis staret ad óstium tabernáculi. Stabántque ipsi, et adorábant per fores tabernaculórum suórum.

Loquebátur autem Dóminus ad Móysen fácie ad fáciem, sicut solet loqui homo ad amicum suum. Cumque ille reverterétur in castra, mínister eius Iósue, fílius Nun, puer, non recedébat de tabernáculo.

Et invocávit Móyses nomen Dómini. Quo transeúnte coram eo, ait: « Dominátor Dómine Deus, miséricors et clemens, pátiens et multæ miseratiónis ac verax, qui custódis misericórdiam in mília, qui aufers iniquitátem

et scélera atque peccáta, nullúsque apud te per se innocens est, qui reddis iniquitátem patrum filiis ac nepótibus in tértiam et quartam progénem ».

Festínusque Móyses curvátus est pronus in terram, et adorans ait: « Si invéni grátiam in conspéctu tuo, Dómine, óbsecro ut gradiáris nobíscum (pópulus enim duræ cervícis est), et áuferas iniquitátes nostras atque peccáta, nosque possídeas ».

Fuit ergo ibi cum Dómino quadragínta dies et quadragínta noctes; panem non comédit et aquam non bibit, et scripsit in tábulis verba fœderis decem.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 6-7. 8-9. 10-11. 12-13 (R.: 8 a)

R. Misérator et miséricors Dóminus.

- 6 Fáciens iustítias Dóminus,
 et iudícium ómnibus iniúriam patiéntibus.
- 7 Notas fecit vias suas Móysi,
 fíliis Israel adinventiões suas. R.
- 8 Misérator et miséricors Dóminus,
 longánimis et multæ misericórdiæ.
- 9 Non in perpétuum conténdet,
 neque in ætérnum irascétur. R.
- 10 Non secúndum peccáta nostra fecit nobis,
 neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.
- 11 Quóniam, quantum exaltátur cælum a terra,
 præváluit misericórdia eius super tíméntes eum. R.
- 12 Quantum distat ortus ab occidénte,
 longe fecit a nobis iniquitátes nostras.
- 13 Quómodo miserétur pater filiórum,
 misértus est Dóminus tíméntibus se. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Recordare, Domine, ne irritum facias
fœdus tuum nobiscum.*

Lectio libri Ieremiæ prophætæ 14, 17-22

Deducant oculi mei lacrimam per noctem et diem, et non taceant, quoniam contritione magna contrita est virgo filia populi mei, plaga pessima vehementer.

Si egressus fuero ad agros, ecce occisi gladio; et, si introiero in civitatem, ecce attenuati fame: propheta quoque et sacerdos abiierunt in terram quam ignorabant.

Numquid proiciens abiecisti Iudam? aut Sion abominata est anima tua? Quare ergo percussisti nos, ita ut nulla sit sanitas? Expectavimus pacem, et non est bonum; et tempus curationis, et ecce turbatio.

Cognovimus, Domine, impietates nostras, iniquitates patrum nostrorum, quia peccavimus tibi. Ne des nos in opprobrium propter nomen tuum, neque facias nobis contumeliam solii gloriæ tuæ; recordare, ne irritum facias fœdus tuum nobiscum.

Numquid sunt in sculptilibus gentium qui pluant, aut cæli possunt dare imbres? Nonne tu es Dominus Deus noster, quem expectavimus? Tu enim fecisti omnia hæc. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius Ps 78, 8. 9. 11 et 13 (R.: 9 b)

R. Propter gloriam nominis tui, Domine, libera nos.

8 Ne memineris iniquitatum patrum nostrorum. cito anticipent nos misericordiæ tuæ, quia pauperes facti sumus nimis. R.

9 Aduva nos, Deus salutaris nostri, propter gloriam nominis tui, et libera nos; et propitius esto peccatis nostris propter nomen tuum. R.

11 Intróeat in conspectu tuo gemitus compeditorum; secundum magnitudinem brachii tui superstites relinque filios mortis.

13 Nos autem, populus tuus et oves pascuæ tuæ, confitebimur tibi in sæculum; in generationem et generationem annuntiabimus laudem tuam. R.

Alleluia

R. Alleluia. V. Semen est verbum Dei, sator autem Christus; omnis qui invenit eum, manebit in æternum. R. Alleluia.

Evangelium

*Sicut colliguntur zizania et igni comburuntur,
sic erit in consummatione sæculi.*

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum 13, 36-43

In illo tempore:

Dimissis turbis venit Iesus in domum, et accesserunt ad eum discipuli eius dicentes: « Dissere nobis parabolam zizaniorum agri ». Qui respondens ait:

« Qui seminavit bonum semen est Filius hominis; ager autem est mundus; bonum vero semen, hi sunt filii Regni; zizania autem filii sunt Mali, inimicus autem qui seminavit ea est diabolus; messis vero consummatio sæculi est, messores autem angeli sunt.

Sicut ergo colliguntur zizania et igni comburuntur, sic erit in consummatione sæculi: mittet Filius hominis angelos suos, et colligent de Regno eius omnia scandala et eos qui faciunt iniquitatem, et mittent eos in caminum ignis; ibi erit fletus et stridor dentium.

Tunc iusti fulgebunt sicut sol in Regno Patris eorum.

Qui habet aures audiat ». — Verbum Domini.

Super oblata

Suscipe, quæsumus, Domine, mûnera,
quæ tibi de tua largitate defærimus,
ut hæc sacrosancta mystéria,
gratiæ tuæ operante virtute,
et præsentis vitæ nos conversatione sanctificent,
et ad gaudia sempiterna perducant.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 102, 2

Benedic, anima mea, Domino,
et noli oblivisci omnes retributiones eius.

Vel:

Mt 5, 7-8

Beati misericordes,
quoniam ipsi misericordiam consequentur.
Beati mundo corde, quoniam ipsi Deum videbunt.

Post communionem

Sumpsimus, Domine, divinum sacramentum,
passionis Filii tui memoriale perpetuum;
tribue, quæsumus,
ut ad nostram salutem hoc munus proficiat,
quod ineffabili nobis caritate ipse donavit.
Qui vivit.

Feria quarta

Ant. ad introitum

Ps 67, 6-7. 36

Deus in loco sancto suo;
Deus qui inhabitare facit unanimes in domo,
ipse dabit virtutem et fortitudinem plebi suæ.

Collecta

Protector in te sperantium, Deus,
sine quo nihil est validum, nihil sanctum,
multiplica super nos misericordiam tuam,
ut, te rectore, te duce,
sic bonis transeuntibus nunc utamur,
ut iam possimus inhære mansuris.
Per Dominum.

Anno primo

Lectio prior

Videntes faciem Moysi timuerunt prope accedere.

Lectio libri Exodi

34, 29-35

Cum descenderet Moyses de monte Sinai, tenebat duas tabulas testimonii, et ignorabat quod cornuta esset facies sua ex consortio sermonis Domini. Videntes autem Aaron et filii Israel cornutam Moysi faciem, timuerunt prope accedere.

Vocatique ab eo, reversi sunt tam Aaron quam principes synagogæ. Et postquam locutus est ad eos, venerunt ad eum etiam omnes filii Israel, quibus præcepit cuncta quæ audierat a Domino in monte Sinai.

Impletisque sermonibus, posuit velamen super faciem suam, quod ingressus ad Dominum et loquens cum

eo auferébat, donec exíret; et tunc loquebátur ad filios Israel ómnia quæ sibi fúerant imperáta.

Qui vidébant faciém egrediéntis Móysi esse cornútam; sed operiébat ille rursus faciém suam, si quando loquebátur ad eos. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 98, 5. 6. 7. 9 (R.: cf. 9 c)

R. Sanctus es, Dómine Deus noster.

- ⁵ Exaltáte Dóminum Deum nostrum,
et adoráte ad scabéllum pedum eius,
quóniam sanctus est. R.
- ⁶ Móyses et Aaron in sacerdotibus eius,
et Sámuel inter eos qui invocant nomen eius.
Invocabant Dóminum, et ipse exaudiébat eos. R.
- ⁷ In columna nubis loquebátur ad eos.
Custodiébant testimónia eius,
et præcéptum quod dedit illis. R.
- ⁹ Exaltáte Dóminum Deum nostrum,
et adoráte ad montem sanctum eius,
quóniam sanctus Dóminus Deus noster. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Quare factus est dolor meus perpetuus?
Si converteris, ante faciem meam stabis.*

Léctio libri Ieremiæ prophétæ 15, 10. 16-21

Væ mihi, mater mea, quare genuísti me virum rixæ, virum discórdiæ in univérsta terra? Non fenerávi, nec fenerávit mihi quisquam; omnes maledícunt mihi.

Invénti sunt sermónes tui, et comédi eos, et factum est mihi verbum tuum in gáudium et in lætítiam cordis mei, quóniam invocátum est nomen tuum super me, Dómine Deus exercítuum.

Non sedi in concílio ludéntium, et gloriátus sum a facié manus tuæ; solus sedébam, quóniam comminatio-ne replésti me. Quare factus est dolor meus perpétuus, et plaga mea desperábilis rénuít curári? Facta est mihi quasi mendácium aquárum infidélium.

Propter hoc hæc dicit Dóminus: « Si convertéris, convértam te et ante faciém meam stabis; et, si separáveris pretiósium a vili, quasi os meum eris: conver-téntur ipsi ad te, et tu non convertéris ad eos.

Et dabo te pópulo huic in murum áreum, fortem; et bellábunt advérsus te et non prævalébunt, quia ego tecum sum ut salvem te et éruam te, dicit Dóminus. Et liberábo te de manu pessimórum, et rédimam te de manu fórtium ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 58, 2-3. 4-5 a. 10-11. 17. 18 (R.: 17 d)

R. Deus refúgium meum in die tribulatiónis meæ.

- ² Eripe me de inimicis meis, Deus meus,
et ab insurgéntibus in me prótege me.
- ³ Eripe me de operántibus iniquitátem,
et de viris sánguinum salva me. R.
- ⁴ Quia ecce insidiáti sunt animæ meæ,
irruérunt in me fortes.
- ⁵ Neque delíctum, neque peccátum in me est, Dómine. R.
- ¹⁰ Fortitúdo mea, tibi atténdam,
quia, Deus, præsidium meum es.

- 11 Deus meus, misericórdia eius præveniet me.
Deus faciet, ut despiciam inimicos meos. **R.**
- 17 Ego autem cantábo fortitúdinem tuam,
et exsultábo mane misericórdiam tuam,
quia factus es præsidium meum,
et refúgium meum in die tribulatiónis meæ. **R.**
- 18 Fortitúdo mea, tibi psallam,
quia, Deus, præsidium meum es:
Deus meus misericórdia mea. **R.**

Alleluia**Io 15, 15 b**

R. Alleluia. **V.** Vos dixi amicos, dicit Dóminus,
quia ómnia quæcúmque audivi a Patre meo
nota feci vobis. **R.** Alleluia.

Evangelium

Vendit universa quæ habet et emit agrum illum.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

13, 44-45

In illo témpore: Dixit Iesus turbis:

« Símile est Regnum cælórum thesáuro abscondito in agro, quem qui invénit homo abscondit, et præ gáudio illius vadit et vendit univérssa quæ habet et emit agrum illum.

Iterum símile est Regnum cælórum hómini negotiátóri quærénti bonas margarítas. Invénta autem una pretiósá margaríta, ábiit et vendidit ómnia quæ hábuit et emit eam ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, quæsumus, Dómine, múnera,
quæ tibi de tua largitáte deférimus,
ut hæc sacrosáncta mystéria,
grátia tuæ operánte virtúte,
et præsentis vitæ nos conversatióne sanctíficent,
et ad gáudia sempitérna perdúcant.
Per Christum.

Ant. ad communionem**Ps 102, 2**

Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivísci omnes retributiónes eius.

Vel:**Mt 5, 7-8**

Beáti misericórdes,
quóniam ipsi misericórdiam consequéntur.
Beáti mundo corde,
quóniam ipsi Deum vidébunt.

Post communionem

Súmpsimus, Dómine, divínium sacraméntum,
passiónis Fílii tui memoriále perpétuum;
tribue, quæsumus,
ut ad nostram salútem hoc munus proficiat,
quod ineffábili nobis caritate ipse donávit.
Qui vivit.

Feria quinta**Ant. ad introitum****Ps 67, 6-7. 36**

Deus in loco sancto suo;
Deus qui inhabitáre facit unánimes in domo,
ipse dabit virtútem et fortitúdinem plebi suæ.

Collecta

Protéctor in te sperántium, Deus,
sine quo nihil est válidum, nihil sanctum,
múltiplica super nos misericórdiam tuam,
ut, te rectóre, te duce,
sic bonis transeúntibus nunc utámur,
ut iam possimus inhærére mansúris.
Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

*Operuit nubes tabernaculum testimonii
et gloria Domini implevit illud.*

Léctio libri Exodi 40, 14-19. 32-36

In diébus illis:

Fecit Móyses ómnia quæ præcéperat Dóminus. Igitur mense primo anni secúndi, prima die mensis collocátum est tabernáculum. Erexitque Móyses illud et pósuit tábulas ac bases et vectes statuítque colúmnas, et expándit tectum super tabernáculum, impósito désuper operiménto, sicut Dóminus imperáverat.

Pósuit et testimónium in arca, súbditis infra véctibus, et oráculum désuper. Cumque intulisset arcam in tabernáculum, appéndit ante eam velum, ut expléret Dómini iussiónem.

Opéruit nubes tabernáculum testimónii, et glória Dómini implévit illud. Nec póterat Móyses íngredi tectum fœderis, nube operiénte ómnia, et maiestáte Dómini coruscánte, quia cuncta nubes operúerat.

Si quando nubes tabernáculum deserébat, proficiscébantur filii Israel per turmas suas; si pendébat désuper, manébant in eódem loco.

Nubes quippe Dómini incubábat per diem tabernáculo, et ignis in nocte, vidéntibus cunctis pópulis Israel per cunctas mansiónes suas. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 83, 3. 4. 5-6 a et 8 a. 11 (R.: 2)

R. Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum!

3 Concupiscit et déficit ánima mea in átria Dómini.
Cor meum et caro mea
exsultavérunt in Deum vivum. R.

4 Etenim passer invénit sibi domum,
et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos:
altária tua, Dómine virtútum,
rex meus et Deus meus. R.

5 Beáti qui hábitant in domo tua,
in perpétuum laudábunt te.

6 Beátus vir cuius est auxiliúm abs te.

8 Ibunt de virtúte in virtútem. R.

11 Quia mélior est dies una in átriis tuis super mília,
elégi ad limen esse in domo Dei mei,
magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum. R.

Anno secundo**Lectio prior**

Sicut lutum in manu figuli, sic vos in manu mea.

Léctio libri Ieremiæ prophétæ 18, 1-6

Verbum quod factum est ad Ieremíam a Dómino, dicens: « Surge, et descénde in domum figuli, et ibi áudies verba mea ».

Et descēdi in domum figuli, et ecce ipse faciēbat opus super rotam. Et dissipátum est vas, quod ipse faciēbat e luto mánibus suis, conversúsque fecit illud vas alterum, sicut placūerat in óculis eius ut fáceret.

Et factum est verbum Dómini ad me dicens: « Numquid sicut figulus iste, non pótero vobis fácere, domus Israel? ait Dóminus. Ecce sicut lutum in manu figuli, sic vos in manu mea, domus Israel ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 145, 1-2. 3-4. 5-6 (R.: 5 a)

R. Beátus cuius Deus Iacob est adiutor.

vel Allelúia.

- 1 Lauda, ánima mea, Dóminum;
- 2 laudábo Dóminum in vita mea,
psallam Deo meo, quámduu fúero. R.
- 3 Nolíte confidere in princípibus,
in filiis hóminum, in quibus non est salus.
- 4 Exíbit spíritus eius
et revertétur in terram suam;
in illa die períbunt cogitatiónes eórum. R.
- 5 Beátus cuius Deus Iacob est adiutor,
cuius spes in Dómino Deo suo,
- 6 qui fecit cælum et terram,
mare et ómnia quæ in eis sunt. R.

Alleluia

Cf. Act 16, 14 b

R. Allelúia. V. Aperi, Dómine, cor nostrum,
ut intendámus verbis Filii tui.
R. Allelúia.

Evangelium

*Collegerunt bonos in vasa,
malos autem foras miserunt.*

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Matthæum

13, 47-53

In illo témpore: Dixit Iesus turbis:

« Iterum símile est Regnum cælórum sagénæ missæ in mare et ex omni génerē congregánti; quam cum impléta esset educéntes secus litus et sedéntes collegérunt bonos in vasa, malos autem foras misérunt.

Sic erit in consummatione sæculi: exibunt ángeli et separábunt malos de médio iustórum et mittent eos in camínium ignis; ibi erit fletus et stridor déntium.

Intellexístis hæc ómnia? »

Dicunt ei: « Etiam ».

Ait autem illis: « Ideo omnis scriba doctus in Regno cælórum símilis est hómini patri famílias qui profert de thesauro suo nova et vétera ».

Et factum est, cum consummáset Iesus parábolas istas, tránsiit inde.

Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, quæsumus, Dómine, múnera,
quæ tibi de tua largitáte deférimus,
ut hæc sacrosáncta mystéria,
grátia tuæ operánte virtúte,
et præsentis vitæ nos conversatióne sanctíficent,
et ad gáudia sempitérna perdúcant.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 102, 2

Bénedic, ánima mea, Dómino,
et nolí oblivísci omnes retributiónes eius.

Vel: Mt 5, 7-8

Beáti misericórdes,
quóniam ipsi misericórdiam consequéntur.
Beáti mundo corde,
quóniam ipsi Deum vidébunt.

Post communionem

Súmptimus, Dómine, divínium sacraméntum,
passiόνis Fílii tui memoriále perpétuum;
tribue, quæsumus,
ut ad nostram salútem hoc munus proficiat,
quod ineffábili nobis caritate ipse donávit.
Qui vivit.

*Feria sexta**Ant. ad introitum* Ps 67, 6-7. 36

Deus in loco sancto suo;
Deus qui inhabitáre facit unánimes in domo,
ipse dabit virtútem et fortitúdinem plebi suæ.

Collecta

Protéctor in te sperántium, Deus,
sine quo nihil est válidum, nihil sanctum,
múltiplica super nos misericórdiam tuam,
ut, te rectóre, te duce,
sic bonis transeúntibus nunc utámur,
ut iam possímus inhærére mansúris.
Per Dóminum.

*Anno primo**Lectio prior*

*Ferias Domini vocabitis celeberrimas
atque sanctissimas.*

Léctio libri Levítici 23, 1. 4-11. 15-16. 27. 34 b-37

Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens:

« Hæ sunt fériæ Dómini sanctæ, quas celebráre debétis tempóribus suis: Mense primo, quartadécima die mensis ad vésperum Phase Dómini est. Et quintadécima die mensis huius, sollémnitas Azymórum Dómini est.

Septem diébus ázyna comedétis. Dies primus erit vobis celebérrimus sanctúsque: omne opus servíle non faciétis in eo; sed offerétis sacrificium in igne Dómino septem diébus. Dies autem séptimus erit célebrior et sánctior, nullúmque servíle opus faciétis in eo ».

Locútusque est Dóminus ad Móysen, dicens: « Lóquere fíliis Israel, et dices ad eos: " Cum ingressi fuéritis terram quam ego dabo vobis, et messuérítis ségetem, ferétis manípulos spicárum, primítias messis vestræ, ad sacerdotem; qui elevábit fascículum coram Dómino, ut acceptábile sit pro vobis, áltero die sábbati, et sanctifícabit illum.

Numerábitis ergo ab áltero die sábbati, in quo obtulístis manípulum primitiárum, septem hebdomadas plenas, usque ad álteram diem expletiónis hebdomadæ séptimæ, id est quinquagínta dies; et sic offerétis sacrificium novum Dómino.

Décimo die mensis huius séptimi, dies Expiatiónum erit celebérrimus et vocábitur sanctus; affligetísque ánimas vestras in eo, et offeretís holocáustum Dómino.

A quintodécimo die mensis huius séptimi, erunt fériæ Tabernaculórum septem diébus Dómino. Dies primus vocábitur celebérrimus atque sanctíssimus: omne opus servíle non faciétis in eo.

Et septem diébus offeretís holocáusta Dómino; dies quoque octávus erit celebérrimus atque sanctíssimus, et offeretís holocáustum Dómino; est enim cœtus atque colléctæ: omne opus servíle non faciétis in eo.

Hæ sunt fériæ Dómini, quas vocábitis celebérrimas atque sanctíssimas; offeretísque in eis oblatiões Dómino, holocáusta et libaménta iuxta ritum uniuscuiusque diéi ” ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 80, 3-4. 5-6 ab. 10-11 (R.: 2 a)

R. Exsultáte Deo, adiutori nostro.

3 Súmite psalmum et date týmpanum, psaltérium iucúndum cum cithara.

4 Bucináte in neoméniá tuba, in die plenæ lunæ, in sollemnitate nostra. R.

5 Quia præcéptum in Israel est, et iudícium Deo Iacob.

6 Testimónium in Ioseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægýpti. R.

10 Non erit in te deus aliénus neque adorábis deum extráneum.

11 Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægýpti. R.

Anno secundo

Lectio prior

Congregatus est omnis populus ad Dominum.

Lectio libri Ieremiæ prophætæ

26, 1-9

In princípio regni Ióakim, filii Iosíæ, regis Iuda, factum est verbum istud a Dómino dicens:

« Hæc dicit Dóminus: “ Sta in átrio domus Dómini, et loquerís ad omnes civitatés Iuda, de quibus véniunt ut adórent in domo Dómini, univérso sermónes, quos ego mandávi tibi ut loquáris ad eos.

Noli subtráhere verbum, si forte áudiant et convertántur unusquisque a via sua mala, et pæníteat me mali quod cógito fácere eis propter malítiam studiórum eórum.

Et dices ad eos: Hæc dicit Dóminus: Si non audiéritis me, ut ambulétis in lege mea, quam dedi vobis; ut audiátis sermónes servórum meórum prophetárum, quos ego misi ad vos de nocte consúrgens et dírigens, et non audístis, dabo domum istam sicut Silo, et urbem hanc dabo in maledictiõnem cunctis géntibus terræ ” ».

Et audiérunt sacerdótes et prophætæ et omnis pópulus Ieremíam loquéntem verba hæc in domo Dómini.

Cumque compléset Ieremías loquens ómnia, quæ præcéperat ei Dóminus ut loquerétur ad univérsum pópulum, apprehendérunt eum sacerdótes et prophætæ et omnis pópulus dicens:

« Morte moriátur. Quare prophetávit in nómine Dómini dicens: “ Sicut Silo erit domus hæc, et urbs ista desolábitur, eo quod non sit habitátor? ” »

Et congregátus est omnis pópulus advérsus Ieremíam in domo Dómini. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 68, 5. 8-10. 14 (R.: 14 c)

R. In multitudine misericordiae tuae exaudi me, Domine.

5 Multiplicati sunt super capillos capitis mei,
qui oderunt me gratis.

Confortati sunt qui persecuti sunt me
inimici mei mendaces,
quae non rapui, tunc exsolvabam. R.

8 Quoniam propter te sustinui opprobrium,
operuit confusio faciem meam;

9 extraneus factus sum fratribus meis,
et peregrinus filiis matris meae,

10 quoniam zelus domus tuae comedit me,
et opprobria exprobrantium tibi
cecidérunt super me. R.

14 Ego vero orationem meam ad te, Domine;
in tempore beneplaciti, Deus.
In multitudine misericordiae tuae exaudi me,
in veritate salutis tuae. R.

Alleluia

1 Petr 1, 25

R. Alleluia. V. Verbum Domini manet in aeternum;
hoc est autem verbum quod evangelizatum
est in vos. R. Alleluia.

Evangelium

*Nonne hic est fabri filius?
Unde ergo huic omnia ista?*

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum

13, 54-58

In illo tempore:

Jesus, veniens in patriam suam, docebat eos in syn-
agoga eorum, ita ut mirarentur et dicerent:

« Unde huic sapientia haec et virtutes? Nonne hic
est fabri filius? Nonne mater eius dicitur Maria, et fra-
tres eius Iacobus et Ioseph et Simon et Iudas? Et soror-
es eius nonne omnes apud nos sunt? Unde ergo huic
omnia ista? »

Et scandalizabantur in eo.

Jesus autem dixit eis: « Non est propheta sine ho-
nore nisi in patria et in domo sua ». Et non fecit ibi
virtutes multas propter incredulitatem illorum.

Verbum Domini.

Super oblata

Suscipe, quaesumus, Domine, munera,
quae tibi de tua largitate deferimus,
ut haec sacrosancta mysteria,
gratiae tuae operante virtute,
et praesentis vitae nos conversatione sanctificent,
et ad gaudia sempiterna perducant. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 102, 2

Benedic, anima mea, Domino,
et noli oblivisci omnes retributiones eius.

Vel:

Mt 5, 7-8

Beati misericordes,
quoniam ipsi misericordiam consequentur.
Beati mundo corde, quoniam ipsi Deum videbunt.

Post communionem

Sumpsimus, Domine, divinum sacramentum,
passionis Filii tui memoriale perpetuum;
tribue, quaesumus,
ut ad nostram salutem hoc munus proficiat,
quod ineffabili nobis caritate ipse donavit.
Qui vivit.

Sabbato

Ant. ad introitum

Ps 67, 6-7. 36

Deus in loco sancto suo;
Deus qui inhabitare facit unánimes in domo,
ipse dabit virtútem et fortitúdinem plebi suæ.

Collecta

Protéctor in te sperantium, Deus,
sine quo nihil est válidum, nihil sanctum,
múltiplica super nos misericórdiam tuam,
ut, te rectóre, te duce,
sic bonis transeúntibus nunc utámur,
ut iam possimus inhærére mansúris.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Anno iubilæi redient omnes ad possessiones suas.

Lectio libri Levítici

25, 1. 8-17

Locútus est Dóminus ad Móysen in monte Sínai,
dicens:

« Numerábis tibi septem hebdómadas annórum, id
est sépties septem, quæ simul faciunt annos quadragínta
novem; et clanges búcina mense séptimo, décima die
mensis, Propitiatiónis témpore, in univérsa terra vestra.

Sanctificabísque annum quinquagésimum, et vocábis
remissiónem cunctis habitatóribus terræ tuæ; ipse est
enim iubiléus.

Revertétur homo ad possessiónem suam et unusquis-

que rédiat ad familiam pristinam, quia iubiléus est,
quinquagésimus annus.

Non serétis, neque metétis sponte in agro nascén-
tia, et primítias vindémia non colligétis ob sanctifica-
tiónem iubiléi; sed statim oblata comedétis.

Anno iubiléi redient omnes ad possessiónes suas.
Quando vendas quíppiam civi tuo, vel emes ab eo, ne
contrístes fratrem tuum; sed iuxta númerum annórum
iubiléi emes ab eo, et iuxta supputatióem frugum ven-
det tibi.

Quanto plures anni remanserint post iubiléum, tanto
crescet et pretium; et quanto minus témporis numerá-
veris, tanto minóris et éemptio constábit: tempus enim
frugum vendet tibi.

Nolíte affligere contribúles vestros, sed timeat unus-
quisque Deum suum, quia ego Dóminus Deus vester ».
Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 66, 2-3. 5. 7-8 (R.: 4)

R. Confiteántur tibi pópuli, Deus,
confiteántur tibi pópuli omnes.

2 Deus misereátur nostri, et benedícat nobis;
illúminet vultum suum super nos.

3 Ut cognoscátur in terra via tua,
in ómnibus géntibus salutáre tuum. R.

5 Læténtur et exsúltent gentes,
quóniam iúdicas pópulos in æquitáte,
et gentes in terra dirígis. R.

7 Terra dedit fructum suum;
benedícat nos Deus, Deus noster;
benedícat nos Deus,

8 et métuant eum omnes fines terræ. R.

Anno secundo

Lectio prior

*In veritate misit me Dominus ad vos,
ut loquerer verba hæc.*

Lectio libri Ieremiæ prophætæ 26, 11-16. 24

In diébus illis:

Locúti sunt sacerdótes et prophætæ ad príncipes et ad omnem pópulum, dicentes: « Iudícium mortis est viro huic, quia prophetávit advérsus civitátem istam, sicut audístis áuribus vestris ».

Et ait Ieremías ad omnes príncipes et ad univérsum pópulum, dicens: « Dóminus misit me ut prophetárem ad domum istam et ad civitátem hanc ómnia verba quæ audístis.

Nunc ergo bonas fácite vias vestras et stúdia vestra, et audíte vocem Dómini Dei vestri, et pænitébit Dóminus mali, quod locútus est advérsus vos.

Ego autem ecce in mánibus vestris sum, fácite mihi quod bonum et rectum est in óculis vestris.

Verúmtamen scitóte et cognóscite quod, si occidéritis me, ságuinem innocéntem tradétis contra vosmet-ípsos et contra civitátem istam et habitatóres eius; in veritáte enim misit me Dóminus ad vos, ut lóquerer in áuribus vestris ómnia verba hæc ».

Et dixerunt príncipes et omnis pópulus ad sacerdótes et ad prophétas: « Non est viro huic iudícium mortis, quia in nómine Dómini Dei nostri locútus est ad nos ».

Igitur manus Ahicam, filii Saphan, fuit cum Ieremía, ut non traderétur in manus pópuli et interficerent eum. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 68, 15-16. 30-31. 33-34 (R.: cf. 14)

R. Témpace grátiae, exáudi me, Dómine.

- 15 Eripe me de luto, ut non infígar,
erípiar ab iis qui odérunt me,
et de profúndis aquárum.
- 16 Non me demérgat fluctus aquárum,
neque absórbeat me profúndum;
neque úrgeat super me púteus os suum. R.
- 20 Ego autem sum pauper et dolens;
salus tua, Deus, súscipit me.
- 21 Laudábo nomen Dei cum cántico,
et magnificábo eum in laude. R.
- 22 Videant húmiles et læténtur;
quárite Deum, et vivet cor vestrum.
- 23 Quóniam exaudivit páuperes Dóminus,
et vinctos suos non despéxit. R.

Alleluia

Mt 5, 10

- R. Allelúia. V. Beáti qui persecutiónem patiúntur
propter iustítiam,
quóniam ipsórum est Regnum cælórum.
R. Allelúia.

Evangelium

*Misit Herodes et decollavit Ioannem,
et venientes discipuli eius nuntiaverunt Iesu.*

✠ Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum

14, 1-12

In illo témpore audivit Heródes tetrárcha famam

Iesu, et ait pueris suis: « Hic est Ioannes Baptista; ipse surrexit a mortuis, et ideo virtutes operantur in eo ».

Herodes enim tenuit Ioannem et alligavit eum, et posuit in carcere propter Herodíadem uxorem Philippi fratris sui. Dicebat enim illi Ioannes: « Non licet tibi habere eam ».

Et volens illum occidere, timuit populum, quia sicut prophetam eum habebant.

Die autem natalis Herodis saltavit filia Herodiadis in medio et placuit Herodi, unde cum iuramento pollicitus est ei dare quodcumque postulasset.

At illa, pramonita a matre sua: « Da mihi, inquit, hic in disco caput Ioannis Baptistae ».

Et contristatus rex propter iuramentum et eos qui pariter recumbebant, iussit dari, misitque et decollavit Ioannem in carcere; et allatum est caput eius in disco et datum est puellae, et tulit matri suae.

Et accedentes discipuli eius tulerunt corpus et sepelierunt illud, et venientes nuntiaverunt Iesu.

Verbum Domini.

Super oblata

Suscipe, quæsumus, Domine, mûnera,
 quæ tibi de tua largitate deférimus,
 ut hæc sacrosáncta mystéria,
 grátiae tuæ operante virtúte,
 et præsentis vitæ nos conversatióne sanctificent,
 et ad gáudia sempitérna perdúcant.
 Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 102, 2

Benedic, ánima mea, Dómino,
 et noli oblivisci omnes retributiónes eius.

Vel:

Mt 5, 7-8

Beáti misericóordes,
 quóniam ipsi misericórdiam consequéntur.
 Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt.

Post communionem

Súmpsimus, Dómine, divínium sacraméntum,
 passiónis Fílii tui memoriále perpétuum;
 tribue, quæsumus,
 ut ad nostram salútem hoc munus proficiat,
 quod ineffábili nobis caritáte ipse donávit.
 Qui vivit.

DOMINICA XVIII « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 69, 2. 6

Deus, in adiutórium meum inténde;
Dómine, ad adiuvándum me festína.
Adiútor meus et liberátor meus es tu,
Dómine, ne moréris.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Adésto, Dómine, fámulis tuis,
et perpétuam benignitátem largíre poscéntibus,
ut his, qui te auctórem et gubernatórem
gloriántur habére, et grata restáures,
et restauráta consérves. Per Dóminum.

Anno A

Lectio prima

Properate et comedite.

Léctio libri Isaíæ prophétæ

55, 1-3

Hæc dicit Dóminus:

« Omnes sitiéntes, veníte ad aquas, et qui non habétis argéntum, properáte, émite et comedíte; veníte, émite absque argénto et absque ulla commutatióne vinum et lac.

Quare appénditis argéntum non in pánibus, et labórem vestrum non in saturitáte? Audíte, audiéntes me, et comedíte bonum, et delectábitur in crassitúdine ánima vestra.

Inclináte aurem vestram et veníte ad me; audíte,

et vivet ánima vestra; et fériam vobíscum pactum sempitérnum, misericórdias David fidéles ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 144, 8-9. 15-16. 17-18 (R.: cf. 16)

R. Aperis tu manum tuam, Dómine, et sátiás nos.

- 8 Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ miséricórdiæ.
9 Suávis Dóminus univérsis,
et miseratiónes eius super ómnia ópera eius. R.
15 Oculi ómnium in te sperant,
et tu das illis escam in témpore opportúno.
16 Aperis tu manum tuam,
et imples omne animal in beneplácito. R.
17 Iustus Dóminus in ómnibus viis suis,
et sanctus in ómnibus opéribus suis.
18 Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum,
ómnibus invocántibus eum in veritaté. R.

Lectio secunda

*Nulla creatura poterit nos separare a caritate Dei
quæ est in Christo.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

8, 35. 37-39

Fratres:

Quis nos separábit a caritaté Christi? Tribulatio an angústia an persecútio an fames an núditas an periculum an gládus?

Sed in his ómnibus supervíncimus per eum qui dilexit nos.

Certus sum enim quia neque mors neque vita neque

ángeli neque principátus neque instántia neque futúra neque virtútes neque altitúdo neque profúndum neque ália quálibet creatúra póterit nos separáre a caritaté Dei quæ est in Christo Iesu Dómino nostro.

Verbum Dómini.

Alleluia

Mt 4, 4 b

℞. Alleluia. *V.* Non in solo pane vivit homo, sed in omni verbo quod procedit de ore Dei.

℞. Alleluia.

Evangelium

Manducaverunt omnes et saturati sunt.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum
14, 13-21

In illo témpore:

Cum audisset Iesus mortem Ioánnis Baptístæ secessit inde in navícula in locum desértum seórsum; et cum audissent turbæ secútæ sunt eum pedéstres de civitatibus. Et éxiens vidit turbam multam, et misértus est eórum et curávit lánguidos eórum.

Véspere autem factó, accessérunt ad eum discipuli dicéntes: « Desértus est locus et hora iam prætérit; dimítte turbas ut eúntes in castélla emant sibi escas ».

Iesus autem dixit eis: « Non habent necesse ire; date illis vos manducáre ».

Illi autem dicunt ei: « Non habémus hic, nisi quinque panes et duos pisces ».

Qui ait: « Afférte illos mihi huc ».

Et cum iussisset turbas discumbere supra fenum, accéptis quinque pánibus et duóbus piscibus, aspiciens in cælum benedíxit et fregit et dedit discipulis panes, discipuli autem turbis.

Et manducavérunt omnes et saturáti sunt, et tulerunt reliquias fragmentórum duódecim cóphinos ple-nos. Manducántium autem fuit númerus quinque mília virórum, excéptis muliéribus et párvulis.

Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

Ego pluam vobis panem de cælo.

Lécio libri Exodí

16, 2-4. 12-15

In diébus illis:

Murmurávit omnis congregátio filiórum Israel contra Móysen et Aaron in solitú-dine; dixerúntque filii Israel ad eos:

« Utinam mórtui essémus per manum Dómini in terra Ægýpti, quando sedebá-mus super ollas cárnium, et comedebá-mus panem in saturitaté! Cur eduxístis nos in desértum istud, ut occiderétis omnem multitudínem fame? »

Dixit autem Dóminus ad Móysen: « Ecce ego pluam vobis panes de cælo: egrediá-tur pópulus, et cölligat quæ sufficiunt per síngulos dies, ut tentem eum utrum ámbulet in lege mea an non.

Audívi murmuratiónes filiórum Israel; lóquere ad eos: “ Véspere comedétis carnes, et mane saturabím-ini pánibus, scietísque quod ego sum Dóminus Deus ve-ster ” ».

Factum est ergo véspere, et ascéndens cotúrnix coo-péruit castra; mane quoque ros iá-cuit per circúitum castrórum. Cumque operuísset superfíc-iem terræ, appáruit in solitú-dine minútum, et quasi pilo tusum in simi-litú-dinem pruínæ super terram.

Quod cum vidissent filii Israel, dixerunt ad invicem: « Manhu? » quod significat: « Quid est hoc? »

Ignorabant enim quid esset. Quibus ait Moyses: « Iste est panis, quem Dominus dedit vobis ad vescendum ». — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 77, 3 et 4 bc. 23-24. 25 et 54 (R.: 24 b)

R. Panem caeli dedit eis Dominus.

3 Quanta audivimus et cognovimus ea,
et patres nostri narraverunt nobis,

4 generacioni alteri narrantes
laudes Domini et virtutes eius. R.

23 Verumtamen mandavit nubibus desuper,
et ianuas caeli aperuit;

24 et pluit illis manna ad manducandum,
et panem caeli dedit eis. R.

25 Panem angelorum manducavit homo,
cibaria misit eis ad abundantiam.

54 Et induxit eos in fines sanctificationis suae,
in montem quem acquisivit dextera eius. R.

Lectio secunda

*Induite novum hominem,
qui secundum Deum creatus est.*

Lectio Epistolae beati Pauli apostoli ad Ephesios

Fratres:

4, 17. 20-24

Hoc dico et testificor in Domino, ut iam non ambulatis sicut et gentes ambulantes in vanitate sensus sui.

Vos autem non ita didicistis Christum, si tamen illum audistis et in ipso edocti estis, sicut est veritas in Iesu,

deponere vos secundum pristinam conversationem veterem hominem, qui corrumpitur secundum desideria erroris,

renovari autem spiritu mentis vestrae,
et induere novum hominem, qui secundum Deum creatus est in iustitia et sanctitate veritatis.

Verbum Domini.

Alleluia

Mt 4, 4 b

R. Alleluia. V. Non in solo pane vivit homo,
sed in omni verbo quod procedit de ore Dei.

R. Alleluia.

Evangelium

*Qui venit ad me non esuriet,
et qui credit in me non sitiet.*

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Iohannem 6, 24-35

In illo tempore:

Cum vidisset turba quia Iesus non esset ibi neque discipuli eius, ascenderunt ipsi naviculas et venerunt Capharnaum querentes Iesum. Et cum invenissent eum trans mare, dixerunt ei: « Rabbi, quando huc venisti? »

Respondit eis Iesus et dixit: « Amen, amen dico vobis: Queritis me non quia vidistis signa, sed quia manducastis ex panibus et saturati estis.

Operamini non cibum qui perit, sed cibum qui permanet in vitam aeternam, quem Filius hominis vobis dabit, hunc enim Pater signavit Deus ».

Dixerunt ergo ad eum: « Quid faciemus ut operemur opera Dei? »

Respondit Iesus et dixit eis: « Hoc est opus Dei, ut credatis in eum quem misit Ille ».

Dixerunt ergo ei: « Quod ergo tu facis signum, ut

videámus et credámus tibi? Quid operáris? Patres nostri manna manducavérunt in desérto, sicut scriptum est: " Panem de cælo dedit eis manducáre " ».

Dixit ergo eis Iesus: « Amen, amen dico vobis: Non Móyses dedit vobis panem de cælo, sed Pater meus dat vobis panem de cælo verum; panis enim Dei est qui descendit de cælo et dat vitam mundo ».

Dixerunt ergo ad eum: « Dómine, semper da nobis panem hunc ».

Dixit eis Iesus: « Ego sum panis vitæ; qui venit ad me non esúriet, et qui credit in me non sitiet umquam ». — Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

Quid proderit homini de universo labore suo?

Léctio libri Qóhelet 1, 2; 2, 21-23

Vánitas vanitátum, dixit Ecclesiástes; vánitas vanitátum, et ómnia vánitas.

Nam, cum álius labóret in sapiéntia et doctrína et sollicitúdine, hómni otíoso quæsíta dimíttit: et hoc ergo vánitas et magnum malum.

Quid enim próderit hómni de unívsero labóre suo et afflictióné spíritus, qua sub sole cruciátus est? Cuncti dies eius dolóribus et ærúmniis pleni sunt, nec per noctem mente requiéscit; et hoc nonne vánitas est?

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 94, 1-2. 6-7. 8-9. (R.: 8)

R. Utinam hódie vocem Dómini audiátis:

« Nolíte obduráre corda vestra ».

1 Veníte, exsultémus Dómino;
iubilémus Deo salutári nostro.

2 Præoccupémus fáciem eius in confessióné,
et in psalmis iubilémus ei. R.

6 Veníte, adorémus et procidámus,
et gènuā flectámus ante Dóminum qui fecit nos,

7 quia ipse est Deus noster,
et nos pópulus páscuæ eius et oves manus eius. R.

8 Utinam hódie vocem eius audiátis:

9 « Nolíte obduráre corda vestra,
sicut in Meríba secúndum diem Massa in desérto,
ubi tentavérunt me patres vestri:
probavérunt me, etsi vidérunt ópera mea ». R.

Lectio secunda

Quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Colossénses

3, 1-5. 9-11

Fratres:

Si conresurrexístis cum Christo, quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in dèxtera Dei sedens; quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram; mórtui enim estis, et vita vestra abscóndita est cum Christo in Deo. Cum Christus apparúerit, vita vestra, tunc et vos apparébitis cum ipso in glória.

Mortificáte ergo membra quæ sunt super terram, fornicatióem, immundítiam, libídinem, concupiscéntiam malam, et avarítiam quæ est simulacrórum sérvitus.

Nolíte mentíri ínvicem, qui exuístis vos vétérem hómínem cum áctibus eius, et induístis novum, eum qui renovátur in agnitióem secúndum imáginem eius qui creávit eum, ubi non est Græcus et Iudæus, circumcísio et præpútium, bárbarus, Scytha, servus, líber, sed ómnia et in ómnibus Christus. — Verbum Dómini.

Alleluia

Mt 5, 3

R. Alleluía. *¶*. Beáti páuperes spírítu,
quóniam ípsórum est Regnum cælórum.
R. Alleluía.

Evangelium

Quæ parasti, cuius erunt?

✠ Lécctio sancti Evangélíi secúndum Lucam 12, 13-21

In illo témpore:

Ait Iesu quidam de turba: « Magíster, dic fratri meo ut dívidat mecum hereditátem ».

At ille dixit ei: « Homo, quis me constituit iúdicem aut divisórem super vos? »

Dixítque ad illos: « Vidéte et cavéte ab omni avartía; quia si cui res abúndant, vita eius non est ex his quæ póssidet ».

Dixit autem similitúdinem ad illos dicens:

« Hóminis cuiúsdam dívitis úberes fructus ager áttulit. Et cogitábat intra se dicens: “ Quid fáciam, quod non hábeo quo cóngregem fructus meos? ”

Et dixit: “ Hoc fáciam: déstruam hórrea mea et maióra ædificábo et illuc congregábo omne tríticum et bona mea, et dicam ánimæ meæ: Anima, habes multa bona pósita in annos plúrimos; requiesce, cómede, bibe, epuláre ”.

Dixit autem illi Deus: “ Stulte, hac nocte ánimam tuam répetunt a te; quæ autem parásti, cuius erunt? ”

Sic est qui sibi thesaurízat et non fit in Deum díves ». — Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Propítius, Dómine, quæsumus, hæc dona sanctífica, et, hóstiæ spiritalís oblatióne suscepta, nosmetípsos tibi pérfice munus ætérnum. Per Christum.

Præfatio de dominicis « per annum », pp. 752-759.

Ant. ad communionem

Sap 16, 20

Panem de cælo dedísti nobis, Dómine, habéntem omne delectaméntum, et omnem sapórem suavitatís.

Vel:

Io 6, 35

Ego sum panis vitæ, dicit Dóminus. Qui venit ad me non esúriet, et qui credit in me non sítiet.

Post communionem

Quos cælésti récreas múnere, perpétuo, Dómine, comitáre præsidio, et, quos fovére non désinis, dignos fieri sempitérna redemptióne concéde. Per Christum.

Feria secunda

Ant. ad introitum

Ps 69, 2. 6

Deus, in adiutórium meum inténde; Dómine, ad adiuvándum me festína. Adiútor meus et liberátor meus es tu; Dómine, ne moréris.

Collecta

Adésto, Dómine, fámulis tuis, et perpétuam benignitátem largíre poscéntibus,

ut his, qui te auctórem et gubernatórem
gloriántur habére,
et grata restáures, et restauráta consérves.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Non possum solus sustinere hunc populum.

Léctio libri Númeri

11, 4 b-15

In diébus illis:

Dixerunt filii Israel: « Quis dabit nobis ad vescéndum carnes? Recordámur píscium, quos comedebámus in Ægýpto gratis; in mentem nobis véniunt cucúmeres et pepónes, porríque et cepe et állia. Anima nostra árida est, nihil áliud respíciunt óculi nostri nisi man ».

Erat autem man quasi semen coriándri colóris bdéllii. Circuibátque pópulus, et cólligens illud frangébat mola sive terébat in mortáριο, coquens in olla et faciens ex eo tórtulas sapóris quasi panis oleáti. Cumque descénderet nocte super castra ros, descendébat páriter et man.

Audívit ergo Móyses flentem pópulum per famílias, síngulos per óstia tentórii sui. Iratúsque est furor Dómini valde. Sed et Móysi intoleránda res visa est, et ait ad Dóminum:

« Cur afflixisti servum tuum? Quare non invénio grátiam coram te? Et cur imposuísti pondus univérsi pópuli huius super me? »

Numquid ego concépi omnem hanc multítudinem, vel genui eam, ut dicas mihi: “ Porta eos in sinu tuo, sicut portáre solet nutrix infántulum, et defer in terram, pro qua iurásti pátribus eórum? ”

Unde mihi carnes ut dem tantæ multítudini? Flent contra me, dicéntes: “ Da nobis carnes ut comedámus ”.

Non possum solus sustinére omnem hunc pópulum, quía gravis est mihi. Sin áliter tibi vidétur, óbsecro ut interficias me, et invéniam grátiam in óculis tuis, ne tantis afficiar malis ». — Verbum Dómini.

Psalmus resp. Ps 80, 12-13. 14-15. 16-17 (R.: 2 a)

R. Exsultáte Deo, adiutóri nostro.

12 Non audívit pópulus meus vocem meam,
et Israel non inténdit mihi.

13 Et dimísi eos secúndum durítiam cordis eórum,
ibunt in adinventiónibus suis. R.

14 Si pópulus meus audisset me,
Israel si in viis meis ambuláset,
15 in brevi inimícos eórum humilásetsem,
et super tribulántes eos misíssem manum meam. R.

16 Inimíci Dómini blandiréntur ei,
et esset sors eórum in sácula;
17 et cibárem eos ex ádipe fruménti,
et de petra melle saturárem eos. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Hanania, non misit te Dominus, et tu confidere
fecisti populum in mendacio.*

Léctio libri Ieremíæ prophétæ

28, 1-17

Factum est in anno illo, in princípío regni Sedecíæ, regis Iuda, in anno quarto, in mense quinto, dixit ad me Hananías, filius Azur, prophéta de Gábaon, in domo Dómini coram sacerdotibus et omni pópulo dicens:

« Hæc dicit Dóminus exercítuum, Deus Israel: “ Contrívi iugum regis Babylónis. Adhuc duo anni dié-

rum, et ego reférri fáciam ad locum istum ómnia vasa domus Dómini, quæ tulit Nabuchodónosor, rex Babylónis, de loco isto, et tránstulit ea in Babylónem.

Et Iechoniam, filium Ióakim, regem Iuda, et omnem transmigratióem Iuda, qui ingressi sunt in Babylónem, ego convértam ad locum istum, ait Dóminus; cónteram enim iugum regis Babylónis ” ».

Et dixit Ieremias prophéta ad Hananiam prophétam, in óculis sacerdotum et in óculis omnis pópuli, qui stabat in domo Dómini; et ait Ieremias prophéta:

« Amen! Sic fáciat Dóminus! Súscitet Dóminus verba tua quæ prophetásti, ut referántur vasa in domum Dómini et omnis transmigratio de Babylóne ad locum istum. Verúm tamen audi verbum hoc, quod ego loquor in áuribus tuis et in áuribus univérsi pópuli:

“ Prophætæ, qui fuérunt ante me et ante te ab initio, et prophetavérunt super terras multas et super regna magna de prælio et de afflictióné et de fame, prophéta qui vaticinátus est pacem, cum vénerit verbum eius, sciétur prophéta, quem misit Dóminus in veritate ” ».

Et tulit Hananias prophéta catenam de collo Ieremiæ prophætæ, et confrégit eam; et ait Hananias in conspéctu omnis pópuli, dicens: « Hæc dicit Dóminus: “ Sic confringam iugum Nabuchodónosor, regis Babylónis, post duos annos diérum de collo ómnium géntium ” ».

Et ábiit Ieremias prophéta in viam suam. Et factum est verbum Dómini ad Ieremiam, postquam confrégit Hananias prophéta catenam de collo Ieremiæ prophætæ, dicens:

« Vade et dices Hananiæ: Hæc dicit Dóminus: “ Caténas líneas contrivísti et fácies pro eis caténas férreas ”. Quia hæc dicit Dóminus exercítuum, Deus Israel: “ Iugum férreum pósui super collum cunctárum géntium

istárum, ut sérviant Nabuchodónosor regi Babylónis, et sérvient ei; însuper et béstias terræ dedi ei ” ».

Et dixit Ieremias prophéta ad Hananiam prophétam: « Audi, Hananía, non misit te Dóminus, et tu confidere fecísti pópulum istum in mendácio. Idcirco hæc dicit Dóminus: “ Ecce ego mittam te a fácie terræ: hoc anno moriérís, advérsus enim Dóminum locútus es ” ».

Et mórtuus est Hananias prophéta in anno illo, mense séptimo. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 118, 29. 43. 79. 80. 95. 102 (R.: 68 b)

R. Doce me, Dómine, iustificatiónes tuas.

²⁹ Viam mendácií avérte a me,
et legem tuam da mihi benigne. R.

⁴³ Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque,
quia in iudiciis tuis supersperávi. R.

⁷⁹ Convertántur mihi timéntes te,
et qui novérunt testimónia tua. R.

⁸⁰ Fiat cor meum immaculátum in iustificatióibus tuis,
ut non confúndar. R.

⁹⁵ Me exspectavérunt peccatóres, ut pérderent me;
testimónia tua intelléxi. R.

¹⁰² A iudiciis tuis non declinávi,
quia tu legem posuísti mihi. R.

Alleluia

Mt 4, 4 b

R. Alleluia. *γ*. Non in solo pane vivit homo,
sed in omni verbo quod procedit de ore Dei.
R. Alleluia.

Evangelium

*Aspiciens in cælum benedixit
et dedit discipulis panes,
discipuli autem turbis.*

✠ Læctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

14, 13-21

In illo témpore:

Cum audisset Iesus mortem Ioánnis Baptístæ secessit inde in navícula in locum desértum seórsum; et cum audissent turbæ secútæ sunt eum pedestres de civitatibus. Et éxiens vidit turbam multam, et misértus est eórum et curávit lánguidos eórum.

Véspere autem facto, accessérunt ad eum discípuli dicéntes: « Desértus est locus et hora iam prætériit; dimítte turbas ut eúntes in castélla emant sibi escas ».

Iesus autem dixit eis: « Non habent necesse ire; date illis vos manducáre ».

Illi autem dicunt ei: « Non habémus hic, nisi quinque panes et duos pisces ».

Qui ait: « Afférte illos mihi huc ».

Et cum iussisset turbas discúmbere supra fenum, accéptis quinque pánibus et duóbus píscibus, aspiciens in cælum benedíxit et fregit et dedit discipulis panes, discipuli autem turbis.

Et manducavérunt omnes et saturáti sunt, et tulérunt reliquias fragmentórum duódecim cóphinos ple-nos. Manducántium autem fuit númerus fere quinque mília virórum, excéptis muliéribus et párvulis.

Verbum Dómini.

Quando vero anno A hoc Evangelium dominica præcedenti iam lectum est, legitur hodie Mt 14, 22-36, ut infra, p. 533.

Super oblata

Propítius, Dómine, quæsumus, hæc dona sanctífica, et, hóstiæ spiritális oblatióne suscèpta, nosmetípsos tibi pérfice munus ætérnum. Per Christum.

Ant. ad communionem

Sap 16, 20

Panem de cælo dedísti nobis, Dómine, habéntem omne delectaméntum, et omnem sapórem suavitátis.

Vel:

Io 6, 35

Ego sum panis vitæ, dicit Dóminus. Qui venit ad me non esúriet, et qui credit in me non sítiet.

Post communionem

Quos cælesti récreas múnere, perpétuo, Dómine, comitáre præsidio, et, quos fovére non désinis, dignos fieri sempitérna redemptióne concéde. Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum

Ps 69, 2. 6

Deus, in adiutórium meum inténde; Dómine, ad adiuvándum me festína. Adiútor meus et liberátor meus es tu; Dómine, ne moréris.

Collecta

Adésto, Dómine, fámulis tuis, et perpétuam benignitátem largíre poscéntibus,

ut his, qui te auctórem et gubernatórem
gloriántur habére,
et grata restáures, et restauráta consérves.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Non talis Moyses qualis alius propheta;
quare non timuistis detrabere illi?*

Léctio libri Númeri

12, 1-13

In diébus illis:

Locúta est María et Aaron contra Móysen propter uxórem eius Æthiopíssam, et dixérunt: « Num per so- lum Móysen locútus est Dóminus? Nonne et nobis si- míliter est locútus? »

Quod cum audisset Dóminus (erat enim Móyses vir mitíssimus super omnes hómines, qui morabántur in terra), statim locútus est ad eum et ad Aaron et Mariám: « Egredímini vos tantum tres ad tabernáculum fóederis ».

Cumque fuíssent egréssi, descéndit Dóminus in co- lúmna nubis, et stetit in intróitu tabernáculi vocans Aaron et Mariám.

Qui cum issent, dixit ad eos: « Audíte sermónes meos: Si quis fúerit inter vos prophéta Dómini, in vi- sióné apparébo ei, vel per sómnum loquar ad illum.

At non talis servus meus Móyses, qui in omni domo mea fidelíssimus est; ore enim ad os loquor ei, et pa- lam et non per ænigmata et figúras Dóminum videt. Quare ergo non timuístis detráhere servo meo Móysi? »

Iratúsque contra eos ábiit; nubes quoque recéssit,

quæ erat super tabernáculum; et ecce María apparuit candens lepra quasi nix.

Cumque respexisset eam Aaron, et vidisset perfú- sam lepra, ait ad Móysen:

« Obsecro, dómine mi, ne impónas nobis hoc pec- cátum, quod stulte commísimus, ne fiat hæc quasi mór- tua et ut abortívum, quod proicitur de vulva matris suæ: ecce iam médium carnis eius devorátum est a lepra ».

Clamavitque Móyses ad Dóminum dicens: « Deus, óbsecro, sana eam ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 50, 3-4. 5-6. 12-13 (R.: cf. 3 a)

R. Miserére, Dómine, quia peccávimus.

³ Miserére mei, Deus, secúndum misericórdiam tuam; et secúndum multitudinem miseratiónum tuárum dele iniquitátem meam.

⁴ Amplius lava me ab iniquitáte mea, et a peccáto meo munda me. R.

⁵ Quóniam iniquitátem meam ego cognósko, et peccátum meum contra me est semper.

⁶ Tibi, tibi solí, peccávi, et malum coram te feci, ut iustus inveniáris in senténtia tua et æquus in iudício tuo. R.

¹² Cor mundum crea in me, Deus, et spíritum firmum innova in viscéribus meis.

¹³ Ne proicias me a fácie tua, et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Propter dura peccata tua feci hæc tibi.
Convertam tabernacula Iacob.*

Lectio libri Ieremiæ prophætæ 30, 1-2. 12-15. 18-22

Hoc verbum quod factum est ad Ieremiam a Dómino, dicens: « Hæc dicit Dóminus Deus Israel dicens: " Scribe tibi ómnia verba, quæ locútus sum ad te, in libro " .

Quia hæc dicit Dóminus: " Insanábilis fractúra tua, péssima plaga tua; non est qui iúdicet iudícium tuum ad alligándum, curatiónum utilitas non est tibi.

Omnes amatóres tui oblíti sunt tui, teque non quærun; plaga enim inimíci percússi te castigatióne crudéli: propter multitudínem iniquitátis tuæ dura facta sunt peccáta tua.

Quid clamas super contritióne tua? Insanábilis est dolor tuus. Propter multitudínem iniquitátis tuæ et propter dura peccáta tua feci hæc tibi " .

Hæc dicit Dóminus: " Ecce ego convertam conversiόνem tabernaculórum Iacob, et tectis eius miserébor, et ædificábitur civitas in excélsó suo, et templum iuxta órduinem suum fundábitur; et egrediétur de eis laus voxque ludéntium.

Et multiplicábo eos, et non minuéntur; et glorificabo eos, et non attenuabúntur. Et erunt filii eius sicut a princípío, et cœtus eius coram me permanébit, et visitábo advérsus omnes qui tribulant eum.

Et erit dux eius ex eo, et princeps de médio eius producétur; et applicábo eum, et accédet ad me. Quis enim iste qui applicet cor suum, ut appropínquet mihi? " ait Dóminus.

" Et éritis mihi in pópulum, et ego ero vobis in Deum. " ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 101, 16-18. 19-21. 29 et 22-23 (R.: 17)

- R. Ædificávit Dóminus Sion, et appáruit in glória sua.
- ¹⁶ Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine,
et omnes reges terræ glóriam tuam;
- ¹⁷ quia ædificávit Dóminus Sion,
et appáruit in glória sua.
- ¹⁸ Respéxit in oratióne inopum,
et non sprexit precem eórum. R.
- ¹⁹ Scribántur hæc pro generatióne áltera,
et pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum.
- ²⁰ Quia prospéxit de excélsó sanctuário suo,
Dóminus de cælo in terram aspéxit;
- ²¹ ut audíret gémitus compeditórum,
ut sólveret filios mortis. R.
- ²⁹ Filii servórum tuórum habitábunt,
et semen eórum in conspéctu tuo firmábitur,
- ²² ut annúntient in Sion nomen Dómini,
et laudem eius in Ierúsalem;
- ²³ in conveniéndó pópuli in unum,
et regna, ut sérviant Dómino. R.

Alleluia

Io 1, 49 b

R. Alleluia. V. Rabbi, tu es Fílius Dei,
tu es Rex Israel. R. Alleluia.

Evangelium *

Iube me venire ad te super aquas.

✠ Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum

14, 22-36

Postquam saturáta est turba, statim iussit Iesus discípulos ascéndere in navículam et præcédere eum trans

fretum, donec dimitteret turbas. Et dimissis turbis, ascendit in montem solus orare. Vespere autem facto, solus erat ibi.

Navicula autem iam multis stadiis a terra distabat, fluctibus iactata, erat enim contrarius ventus.

Quarta autem vigilia noctis venit ad eos ambulans supra mare. Discipuli autem, videntes eum supra mare ambulantem, turbati sunt, dicentes: « Phantasma est », et prae timore clamaverunt.

Statimque Iesus locutus est eis dicens: « Habete fiduciam, ego sum: nolite timere ».

Respondens autem ei Petrus dixit: « Domine, si tu es, iube me venire ad te super aquas ».

At ipse ait: « Veni ».

Et descendens Petrus de navicula ambulavit super aquas et venit ad Iesum. Videns vero ventum validum timuit, et cum cepisset mergi clamavit dicens: « Domine, salvum me fac ».

Continuo autem Iesus extendens manum apprehendit eum, et ait illi: « Modicæ fidei, quare dubitasti? »

Et cum ascendissent in naviculam, cessavit ventus. Qui autem in navicula erant, adoraverunt eum dicentes: « Vere Filius Dei es ».

Et cum transfretassent, venerunt in terram Gennsaret. Et cum cognovissent eum viri loci illius, miserunt in universam regionem illam, et obtulerunt ei omnes male habentes, et rogabant eum ut vel fimbriam vestimenti eius tangerent; et quicumque tetigerunt salvi facti sunt. — Verbum Domini.

Vel ad libitum, praesertim quando anno A lectum est hoc Evangelium die praecedenti:

*Omnis plantatio quam non plantavit
Pater meus eradicabitur.*

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum

15, 1-2. 10-14

In illo tempore:

Accedunt ad Iesum ab Hierosolymis Pharisaei et scribae, dicentes: « Quare discipuli tui transgrediuntur traditionem seniorum? Non enim lavant manus suas cum panem manducant ».

Et convocata ad se turba, dixit eis: « Audite et intelligite: non quod intrat in os coinquinat hominem, sed quod procedit ex ore, hoc coinquinat hominem ».

Tunc accedentes discipuli dicunt ei: « Scis quia Pharisaei, audito verbo, scandalizati sunt? »

At ille respondens ait: « Omnis plantatio quam non plantavit Pater meus caelestis eradicabitur. Sinite illos: caeci sunt duces caecorum. Caecus autem si caeco ducatum praestet, ambo in foveam cadunt ».

Verbum Domini.

Super oblata

Propitius, Domine, quaesumus, haec dona sanctifica, et, hostiae spiritalis oblatione suscepta, nosmetipsos tibi perfice munus aeternum. Per Christum.

Ant. ad communionem

Sap 16, 20

Panem de caelo dedisti nobis, Domine, habentem omne delectamentum, et omnem saporem suavitatis.

Vel:

Io 6, 35

Ego sum panis vitae, dicit Dominus. Qui venit ad me non esuriat, et qui credit in me non sitiet.

Post communionem

Quos cælesti récreas múnere,
perpétuo, Dómine, comitáre præsidio,
et, quos fovére non désinis,
dignos fieri sempitérna redemptióne concéde.
Per Christum.

Feria quarta**Ant. ad introitum**

Ps 69, 2. 6

Deus, in adiutórium meum inténde;
Dómine, ad adiuvándum me festína.
Adiútor meus et liberátor meus es tu;
Dómine, ne moréris.

Collecta

Adésto, Dómine, fámulis tuis,
et perpétuam benignitátem largíre poscéntibus,
ut his, qui te auctórem et gubernatórem
gloriántur habére,
et grata restáures, et restauráta consérves.
Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

Pro nibilo habuerunt terram desiderabilem.

Léctio libri Númeri 13, 2-3 a. 26—14, 1. 26-30. 34-35.

In diébus illis: Locútus est Dóminus ad Móysen in desérto Pharan, dicens: « Mitte viros, qui considerent terram Chánaan quam datúrus sum filiis Israel, singulos de singulis tribubus ex princípibus ».

Reversíque exploratóres terræ post quadragínta dies, omni regióné circuíta, venérunt ad Móysen et Aaron,

et ad omnem cœtum filiórum Israel in desértum Pharan, quod est in Cades. Locutíque eis et omni multítudini, ostendérunt fructus terræ, et narravérunt dicétes:

« Vénimus in terram, ad quam misísti nos, quæ révera fluit lacte et melle, ut ex his frúctibus cognósci potest. Sed cultóres fortíssimos habet, et urbes grandes atque murátas.

Stirpem Enac vídimus ibi; Amalec hábitat in merídie; Hetháeus et Iebusáeus et Amorrháeus in montánis; Chananáeus vero morátur iuxta mare et circa fluénta Iordánis ».

Inter hæc Caleb, compéscens murmur pópuli, qui oriebátur contra Móysen, ait: « Ascendámus et possideámus terram, quóniam poterimus obtinére eam ».

Alii vero, qui fúerant cum eo, dicébant: « Nequáquam ad hunc pópulum valémus ascéndere, quia fórtior nobis est ».

Detraxerúntque terræ, quam inspéxerant, apud filios Israel, dicétes: « Terra, quam lustrávimus, devorat habitatóres suos; pópulus quem aspéximus, procéræ statúræ est. Ibi vídimus monstra quædam filiórum Enac de génere gigánteo, quibus comparáti quasi locústæ videbámur ».

Igitur vocíferans omnis turba flevit nocte illa.

Locútusque est Dóminus ad Móysen et Aaron dicens: « Usquequo multítúdo hæc péssima múrmurat contra me? Querélas filiórum Israel audívi. Dic ergo eis: “ Vivo ego, ait Dóminus, sicut locúti estis audiénte me, sic fáciam vobis. In solitúdine hac iacébunt cadávera vestra.

Omnes, qui numeráti estis a vigínti annis et supra, et murmurástis contra me, non intrábitis terram super quam levávi manum meam, ut habitáre vos fácerem, præter Caleb filium Iéphone et Iósue filium Nun, iuxta

númerum quadragínta díerum, quibus considerástis terram: annus pro die imputábitur.

Et quadragínta annis recipiétis iniquitatés vestras, et sciétis ultiónem meam: quóniam, sicut locútus sum, ita faciám omni multitudíni huic péssimæ, quæ consurxít advérsus me: in solitúdine hac deficiet et moriétur ” ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 105, 6-7 a. 13-14. 21-22. 23 (R.: 4 a)

R. Meménto nostri, Dómine,
in beneplácito pópuli tui.

vel Allelúia.

6 Peccávimus cum pátribus nostris,
iniúste égimus, iniquitátem fécimus.

7 Patres nostri in Ægýpto
non intellexérunt mirabilia tua. R.

13 Cito oblíti sunt óperum eius,
et non sustinuérunt consílium eius,
14 et concupiérunt concupiscéntiam in desérto,
et tentavérunt Deum in inaquóso. R.

21 Oblíti sunt Deum qui salvávit eos,
qui fecit magnália in Ægýpto,
22 mirabilia in terra Cham,
terribília in mari Rubro. R.

23 Et dixit quía dispérderet eos,
nisi affuísset Móyses eléctus eius.
Stetit in confractióne in conspéctu eius,
ut avérteret iram eius,
ne destrúeret eos. R.

Anno secundo

Lectio prior

In caritate perpetua dilexi te.

Lectio libri Ieremíæ prophétæ

31, 1-7

« In témpore illo, dicit Dóminus, ero Deus univérsis cognatióibus Israel, et ipsi erunt mihi in pópulum ».

Hæc dicit Dóminus: « Invénit grátiam in desérto pópulus, qui remánserat a gládio; vadet ad réquiem suam Israel. Longe Dóminus apparuit mihi. Et in caritate perpétua diléxi te; ideo attráxi te miserans.

Rursúmque ædificábo te, et ædificáberis, virgo Israel: adhuc ornáberis týmpanis tuis, et egrediéris in choro ludéntium.

Adhuc plantábis véneas in móntibus Samaríæ; plantábunt plantántes, et donec tempus véniat, non vindemiábunt.

Quia erit dies in qua clamábunt custódes in monte Ephraim: “ Súrgite, et ascendámus in Sion ad Dóminum Deum nostrum ” ».

Quia hæc dicit Dóminus: « Exsultáte in lætítia, Iacob, et hinníte contra caput géntium; personáte et cánite et dícite: “ Salva, Dómine, pópulum tuum, reliquias Israel ” ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ier 31, 10. 11-12 ab. 13 (R.: 10 d)

R. Dóminus custódiét nos sicut pastor gregem suum.

10 Audíte verbum Dómini, gentes,
et annuntiáte in ínsulis, quæ procul sunt,
et dícite: « Qui dispérsit Israel congregábit eum,
et custódiét eum sicut pastor gregem suum ». R.

11 Redémit enim Dóminus Iacob,
et liberávit eum de manu potentióris.

- ¹² Et vénient et laudábunt in monte Sion,
et cónfluent ad bona Dómini. *R.*
- ¹³ Tunc lætábitur virgo in choro,
iúvenes et senes simul;
et convértam luctum eórum in gáudium,
et consolábor eos, et lætificábo a dolóre suo. *R.*

Alleluia

Lc 7, 16

- R.* Alleluia. *V.* Prophéta magnus surréxit in nobis,
et Deus visitávit plebem suam.
R. Alleluia.

Evangelium

O mulier, magna est fides tua!

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Matthæum

15, 21-28

In illo témpore:

Egréssus Iesus de terra Gennésaret, secéssit in partes Tyri et Sidónis. Et ecce múlier Chananæa a fínibus illis egréssa clamávit dicens: « Miserére mei, Dómine, fili David: filia mea male a dæmónio vexátur ». Qui non respóndit ei verbum.

Et accedéntes discípuli eius rogábant eum dicéntes: « Dimítte eam, quia clamat post nos ».

Ipse autem respóndens ait: « Non sum missus nisi ad oves quæ perierunt domus Israel ».

At illa venit et adorávit eum, dicens: « Dómine, ádiuva me ».

Qui respóndens ait: « Non est bonum súmere panem filiórum et mittere catéllis ».

At illa dixit: « Etiam, Dómine, nam et catéllis edunt de micis quæ cadunt de mensa dominórum suórum ».

Tunc respóndens Iesus, ait illi: « O múlier, magna

est fides tua: fiat tibi sicut vis ». Et sanáta est filia illius ex illa hora. — Verbum Dómini.

Super oblata

Propítius, Dómine, quæsumus, hæc dona sanctífica,
et, hóstiæ spiritalis oblatióne suscepta,
nosmetípsos tibi pérfice munus ætérnum.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Sap 16, 20

Panem de cælo dedísti nobis, Dómine,
habéntem omne delectaméntum,
et omnem sapórem suavitátis.

Vel:

Io 6, 35

Ego sum panis vitæ, dicit Dóminus.
Qui venit ad me non esúriet,
et qui credit in me non sítiat.

Post communionem

Quos cælesti récreas múnere,
perpétuo, Dómine, comitáre præsidio,
et, quos fovére non désinis,
dignos fieri sempitérna redemptióne concède.
Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum

Ps 69, 2. 6

Deus, in adiutórium meum inténde;
Dómine, ad adiuvándum me festína.
Adiútor meus et liberátor meus es tu;
Dómine, ne moréris.

Collecta

Adesto, Dómine, fámulis tuis,
et perpétuam benignitátem largíre poscéntibus,
ut his, qui te auctórem et gubernatórem
gloriántur habére,
et grata restáures, et restauráta consérves.
Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

Aperi eis thesaurum tuum, fontem aquæ vivæ.

Lectio libri Númeri**20, 1-13**

In diébus illis:

Venerunt filii Israel et omnis multitúdo in désertum Sin mense primo; et mansit pópulus in Cades. Mortuáque est ibi María, et sepúlta in eódem loco.

Cumque indigéret aqua pópulus, convenérunt advérsum Móysen et Aaron, et versi in seditiónem dixerunt:

« Utinam perissémus inter fratres nostros coram Dómino! Cur eduxístis ecclésiám Dómini in solitúdinem, ut et nos et nostra iuménta moriámur? »

Quare nos fecístis ascéndere de Ægýpto et adduxístis in locum istum péssimum, qui seri non potest, qui nec ficum gignit nec vineas nec malogranáta, insuper et aquam non habet ad bibéndum? »

Ingressúsque Móyses et Aaron, dimíssa multitúdi-
ne, tabernáculum fœderis, corruérunt proni in terram, clamaverúntque ad Dóminum atque dixerunt:

« Dómine Deus, audi clamórem huius pópuli, et áperi eis thesáurum tuum, fontem aquæ vivæ, ut, satiáti, cesset murmurátio eórum ».

Et appáruit glória Dómini super eos; locutúsque est Dóminus ad Móysen, dicens:

« Tolle virgam, et cógrega pópulum, tu et Aaron, frater tuus; et loquímuni ad petram coram eis, et illa dabit aquas. Cumque edúxeris aquam de petra, bibet omnis multitúdo, et iuménta eius ».

Tulit ígitur Móyses virgam, quæ erat in conspéctu Dómini, sicut præcéperat ei, congregáta multitúdi-
ne ante petram, dixítque eis: « Audíte, rebélles et incréduli: num de petra hac vobis aquam potérimus eicere? »

Cumque elevásset Móyses manum, percútiens virga bis sílicem, egréssæ sunt aquæ largíssimæ, ita ut pópulus bíberet et iuménta.

Dixítque Dóminus ad Móysen et Aaron: « Quia non credidístis mihi, ut sanctificarétis me coram filiis Israel, non introducétis hos pópulos in terram quam dabo eis ».

Hæc est « Aqua Contradictiónis », ubi iurgáti sunt filii Israel contra Dóminum, et sanctificátus est in eis. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 94, 1-2. 6-7. 8-9 (R.: 8)

R. Utinam hódie vocem Dómini audiátis:

« Nolíte obduráre corda vestra ».

- 1 Veníte, exsultémus Dómino;
iubilémus Deo salutári nostro.
- 2 Præoccupémus fáciem eius in confessióne,
et in psalmis iubilémus ei. **R.**
- 6 Veníte, adorémus et procidámus,
et génua flectámus ante Dóminum qui fecit nos,
quia ipse est Deus noster,
- 7 et nos pópulus páscuæ eius
et oves manus eius. **R.**

- ⁸ Utinam hódie vocem eius audiátis:
« Nolíte obduráre corda vestra,
⁹ sicut in Meríba secúndum diem Massa in desérto,
ubi tentavérunt me patres vestri:
probavérunt me, etsi vidérunt ópera mea ». *R.*

Anno secundo

Lectio prior

Feriam fœdus novum, et peccati non memorabor.

Lectio libri Ieremiæ prophætæ 31, 31-34

« Ecce dies vénient, dicit Dóminus, et feriam dómum Israel et dómum Iuda fœdus novum; non secúndum pactum, quod pépigi cum pátribus eórum, in die qua apprehéndi manum eórum, ut edúcerem eos de terra Ægýpti, pactum quod írritum fecerunt, et ego dominátus sum eórum, dicit Dóminus.

Dabo legem meam in viscéribus eórum, et in corde eórum scribam eam; et ero eis in Deum, et ipsi erunt mihi in pópulum, et non docébit ultra vir próximum suum, et vir fratrem suum dicens: “ Cognósce Dóminum ”; omnes enim cognóscent me a mínimo eórum usque ad máximum, ait Dóminus; quia propitiábor iniquitáti eórum, et peccáti eórum non memorábor ámplius ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 50, 12-13. 14-15. 18-19 (*R.*: 12 a)

- R.* Cor mundum crea in me, Deus.
¹² Cor mundum crea in me, Deus,
et spíritum firmum innova in viscéribus meis.
¹³ Ne proicias me a fácie tua,
et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. *R.*

- ¹⁴ Redde mihi lætítiam salutáris tui,
et spíritu promptíssimo confírma me.
¹⁵ Docébo iníquos vias tuas
et impíi ad te converténtur. *R.*
¹⁶ Non enim sacrificio delectáris,
holocáustum, si ófferam, non placébit.
¹⁹ Sacrificíum Deo spíritus contribulátus,
cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies. *R.*

Alleluia

Mt 16, 18

R. Alleluia. *V.* Tu es Petrus, et super hanc petram
ædificábo Ecclésiám meam,
et portæ ínferi non prævalébunt advérsus
eam. *R.* Alleluia.

Evangelium

Tu es Petrus. Tibi dabo claves Regni cælorum.

✠ Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum

In illo témpore:

16, 13-23

Venit Iesus in partes Cæsaráe Philíppi et interrogábat discípulos suos dicens: « Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? »

At illi dixérunt: « Alii Ioánnem Baptistam, álii autem Eliám, álii vero Ieremiám, aut unum ex Prophétis ».

Dicit illis Iesus: « Vos autem quem me esse dicitis? »

Respóndens Simón Petrus dixit: « Tu es Christus, Fílius Dei vivi ».

Respóndens autem Iesus dixit ei: « Beátus es, Simón Bar Iona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus qui in cælis est.

Et ego dico tibi: Tu es Petrus et super hanc petram ædificábo Ecclésiám meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam.

Tibi dabo claves Regni cælórum, et quodcúmque ligáveris super terram erit ligátum in cælis, et quodcúmque sólveris super terram erit solútum in cælis ».

Tunc præcepit discipulis ut némini dicerent quia ipse esset Christus.

Exinde cœpit Iesus osténdere discipulis suis quia oportéret eum ire Hierosólymam et multa pati a senióribus et princípibus sacerdotum et scribis et occídi et tértia die resúrgere. Et assúmens eum Petrus cœpit increpáre illum dicens: « Absit a te, Dómine; non erit tibi hoc ».

Qui convérsus dixit Petro: « Vade post me, Sátana! Scándalum es mihi, quia non sapis ea quæ Dei sunt sed ea quæ hóminum ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Propítius, Dómine, quæsumus, hæc dona sanctífica, et, hóstiæ spiritalis oblatióne suscepta, nosmetípsos tibi pérfice munus ætérnum.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Sap 16, 20

Panem de cælo dedísti nobis, Dómine, habéntem omne delectaméntum, et omnem sapórem suavitatís.

Vel:

Io 6, 35

Ego sum panis vitæ, dicit Dóminus. Qui venit ad me non esúriet, et qui credit in me non sítiet.

Post communionem

Quos cælésti récreas múnere, perpétuo, Dómine, comitáre præsidio,

et, quos fovére non désinis, dignos fieri sempitérna redemptióne concéde.
Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum

Ps 69, 2. 6

Deus, in adiutórium meum inténde;
Dómine, ad adiuvándum me festína.
Adiútor meus et liberátor meus es tu;
Dómine, ne moréris.

Collecta

Adésto, Dómine, fámulis tuis, et perpétuam benignitatém largíre poscéntibus, ut his, qui te auctórem et gubernatórem gloriántur habére, et grata restáures, et restauráta consérves.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Dilexit patres tuos et elegit semen eorum post eos.

Lectio libri Deuteronomii

4, 32-40

Locútus est Móyses pópulo dicens:

« Interroga de diébus antiquis, qui fuérunt ante te, ex die quo creávit Deus hóminem super terram, a summo cælo usque ad summum eius,

si facta est aliquándo huiuscémodi res, aut umquam cónitum est, ut audíret pópulus vocem Dei loquéntis de médio ignis, sicut tu audísti, et vixísti;

si fecit Deus ut ingrederétur et tólleret sibi gentem

de médio natiónum per tentatiónes, signa atque porténta, per pugnam et robústam manum, exténtumque brá-
chium et horribiles visiónes, iuxta ómnia quæ fecit pro
vobis Dóminus Deus vester in Ægýpto, vidéntibus ócu-
lis tuis;

ut scires quóniam Dóminus ipse est Deus, et non
est álius præter eum.

De cælo te fecit audíre vocem suam, ut docéret te,
et in terra osténdit tibi ignem suum máximum; et au-
disti verba illíus de médio ignis, quia diléxit patres
tuos, et elégit semen eórum post eos.

Eduxítque te præcédens in virtúte sua magna ex
Ægýpto, ut deléret natiónes máximas et fortióres te in
intróitu tuo, et introdúceret te, darétque tibi terram
eárum in possessiónem, sicut cernis in præsentí die.

Scito ergo hódie et cogitáto in corde tuo, quod Dó-
minus ipse sit Deus in cælo sursum et in terra deórsum,
et non sit álius.

Custódi præcépta eius atque mandáta, quæ ego præ-
cípío tibi, ut bene sit tibi et filiis tuis post te, et per-
máneas multo témpore super terram, quam Dóminus
Deus tuus datúrus est tibi ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 76, 12-13. 14-15. 16 et 21 (R.: 12 a)

R. Memor ero óperum Dómini.

¹² Memor ero óperum Dómini,
memor ero ab initio mirabílium tuórum.

¹³ Et meditábor in ómnibus opéribus tuis,
et in adinventiúnibus tuis exercébor. R.

¹⁴ Deus, in sancto via tua;
quis deus magnus sicut Deus noster?

¹⁵ Tu es Deus qui facis mirabília,
notam fecísti in pópulis virtútem tuam. R.

¹⁶ Redemísti in bráccchio tuo pópulum tuum,
fílios Iacob et Ioseph.

²¹ Deduxísti sicut oves pópulum tuum
in manu Móysi et Aaron. R.

Anno secundo

Lectio prior

Væ civitati sanguinum!

Léctio libri Nahum prophétæ 1, 15; 2, 2; 3, 1-3. 6-7

Ecce super montes pedes evangelizántis et annun-
tiántis pacem. Célebra, Iuda, festivitátes tuas et redde
vota tua; quia non adiciet ultra ut pertránseat in te
Bélial: univérsus intériit.

Quia réddidit Dóminus supérbiam Iacob sicut su-
pérbiam Israel, quia vastatóres dissipavérunt eos et pro-
páginés eórum corrupérunt.

Væ, civitas sánguinum, univérsa mendácií dilace-
ratióne plena: non recédet a te rapína.

Vox flagélli, et vox ímpetus rotæ, et equi fremén-
tis, et quadrigæ fervéntis, et équitis ascendéntis, et mi-
cántis gládií, et fulgurántis hastæ, et multitudínis in-
terféctæ, et gravis ruínæ; nec est finis cadáverum, et
córruent in corpóribus suis.

Et proiciam super te abominatiónes, et contuméliis
te afficiam; et ponam te in exémplum. Et erit: omnis
qui viderit te resíliet a te, et dicet: « Vastáta est Ní-
nive ». Quis commovébit super te caput? Unde quæram
consolatórem tibi? — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Deut 32, 35 cd-36 ab. 39 abcd. 41 (R.: 39 c)

R. Ego occídám et ego vívere faciám.

³⁵ Iuxta est dies perditiónis,
et adesse festínant témpora.

- ³⁶ Iudicabit Dóminus pópulum suum
et in servis suis miserébitur. *R.*
- ³⁹ « Vidéte quod ego sim solus
et non sit álius deus præter me:
ego occídám et ego vívere fáciám;
percútiám et ego sanábo. *R.*
- ⁴¹ Si acúero ut fulgur gládium meum,
et arripúerit iudícium manus mea,
reddám uliónem hóstibus meis,
et his qui odérunt me retríbuam ». *R.*

Alleluia

Mt 5, 10

R. Allelúia. *V.* Beáti qui persecutiónem patiúntur
propter iustítiam,
quóniam ipsórum est Regnum cælórum.
R. Allelúia.

Evangelium

Quam dabit homo commutationem pro anima sua?

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Mattháum
16, 24-28

In illo témpore: Dixit Iesus discíplis suis:

« Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum
et tollat crucem suam et sequátur me. Qui enim vo-
lúerit ánimam suam salvam fácere, perdet eam; qui
autem perdíderit ánimam suam propter me, invéniet
eam.

Quid enim prodest hómini si mundum univérsum
lucrétur, ánimæ vero suæ detriméntum patiátur? Aut
quam dabit homo commutatiónem pro ánimá sua?

Fílius enim hóminis ventúrus est in glória Patris sui
cum ángelis suis, et tunc reddet unicuíque secúndum
opus eius.

Amen dico vobis: Sunt quidam de hic stántibus qui
non gustábunt mortem, donec vídeant Fílium hóminis
veniéntem in Regno suo ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Propítius, Dómine, quásumus, hæc dona sanctífica,
et, hóstiæ spiritalis oblatiône suscépta,
nosmetípsos tibi pérfice munus ætérnum.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Sap 16, 20

Panem de cælo dedísti nobis, Dómine,
habéntem omne delectaméntum,
et omnem sapórem suavitátis.

Vel:

Io 6, 35

Ego sum panis vitæ, dicit Dóminus.
Qui venit ad me non esúriet,
et qui credit in me non sítiet.

Post communionem

Quos cælesti récreas múnere,
perpétuo, Dómine, comítare præsidio,
et, quos fovére non désinis,
dignos fieri sempitérna redemptiône concéde.
Per Christum.

Sabbato**Ant. ad introítum**

Ps 69, 2. 6

Deus, in adiutórium meum inténde;
Dómine, ad adiuvándum me festína.
Adiutor meus et liberátor meus es tu;
Dómine, ne moréris.

Collecta

Adesto, Dómine, fámulis tuis,
et perpétuam benignitátem largíre poscéntibus,
ut his, qui te auctórem et gubernatórem
gloriántur habére,
et grata restáures, et restauráta consérves.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Diliges Dominum tuum ex toto corde tuo.

Lectio libri Deuteronomii

6, 4-13

Locútus est Móyses pópulo dicens:

« Audi, Israel: Dóminus Deus noster Dóminus unus est. Diliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo et ex tota ánima tua et ex tota fortitúdine tua.

Erúntque verba hæc, quæ ego præcipio tibi hódie, in corde tuo, et narrábis ea fíliis tuis, et meditáberis in eis sedens in domo tua et ámbulans in itinere, dórmies atque consúrgens; et ligábis ea quasi signum in manu tua, erúntque et movebúntur inter óculos tuos, scribésque ea in límine et óstiis domus tuæ.

Cumque introdúxerit te Dóminus Deus tuus in terram, pro qua iurávit pátribus tuis Abraham, Isaac et Iacob, et déderit tibi civitátes magnas et óptimas, quas non ædificásti; domos plenas cunctárum opum, quas non extruxísti; cistérnas, quas non fodísti, vinéta et olivéta, quæ non plantásti; et coméderis et saturátus fúeris; cave diligénter ne obliviscáris Dómini, qui edúxit te de terra Ægýpti, de domo servitútis.

Dóminum Deum tuum timébis, et illi soli sérvies, ac per nomen illius iurábis ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 17, 2-3 a. 3 bc-4. 47 et 51 ab (R.: 2)

R. Diligam te, Dómine, fortitúdo mea.

2 Diligam te, Dómine, fortitúdo mea.

3 Dómine, firmaméntum meum et refúgium meum et liberátor meus. R.

Deus meus, adiutor meus, et sperábo in eum: protéctor meus, et cornu salutis meæ, et suscéptor meus.

4 Laudábilem invocábo Dóminum, et ab inimícis meis salvus ero. R.

47 Vivat Dóminus, et benedíctus Adiutor meus, et exaltétur Deus salutis meæ,

51 magnificans salútes regis sui, et fáciens misericórdiam Christo suo. R.

Anno secundo

Lectio prior

Iustus in fide sua vivet.

Lectio libri Hábacuc prophétæ

1, 12—2, 4

Numquid non tu a princípío, Dómine Deus meus, Sancte meus, et non moriémur? Dómine, in iudícium posuísti pópulum Chaldæórum, et fortem, ut corríperes, fundásti eum.

Mundi sunt óculi tui, ne vídeas malum; et respícere ad iniquitátem non póteris. Quare réspicis super iníqua ágéntes, et taces devoránte ímpio iustiórem se?

Et fácies hómines quasi pisces maris, et quasi réptile non habens príncipem. Totum in hamo sublevávit, traxit illud in sagéna sua, et congregávit in rete suum; super hoc lætábitur et exsultábit.

Proptérea immolábit sagénæ suæ, et sacrificábit reti suo, quia in ípsis incrassáta est pars eius, et cibus eius

eléctus. Propter hoc ergo expándit sagénam suam et semper interfícere gentes non parceret.

Super custódiám meam stabo, et figam gradum super munitiónem; et contemplábor, ut vídeam quid dicátur mihi, et quid respóndeam ad arguéntem me.

Et respóndit mihi Dóminus et dixit: « Scribe visum, et explána eum super tábulas, ut percúrrat qui légerit eum; quia adhuc visus procul, et apparebit in finem et non mentiétur; si moram fécerit, exspécta illum, quia véniens véniet et non tardábit.

Ecce, qui incrédulus est, non erit recta ánima eius in semetípso; iustus autem in fide sua vivet ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 9, 8-9. 10-11. 12-13 (R.: 11 b)

R. Non dereliquisti quæréntes te, Dómine.

8 Dóminus autem in ætérnum sedébit,
parávit in iudícium thronum suum,
9 et ipse iudicábit orbem terræ in iustítia,
iudicábit pópulos in æquitáte. R.

10 Et erit Dóminus refúgium opprésso,
refúgium in opportunitátibus, in tribulatióne.

11 Et sperent in te qui novérunt nomen tuum,
quóniam non dereliquisti quæréntes te, Dómine. R.

12 Psállite Dómino, qui hábitat in Sion;
annuntiáte inter gentes stúdia eius.

13 Quóniam requírens sánguinem recordátus est eórum,
non est oblítus clamórem páuperum. R.

Alleluia

2 Tim 1, 10 b

R. Allelúia. V. Salvátor noster Iesus Christus destrúxit mortem,
et illuminávit vitam per Evangélium.

R. Allelúia.

Evangélium

Si habueritis fidem, nihil impossibile erit vobis.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthéum

17, 14-19

In illo témpore:

Accéssit ad Iesum homo génibus provolútus ante eum et dicens: « Dómine, miserére filii mei, quia lunáticus est et male pátitur; nam sæpe cadit in ignem et crebro in aquam. Et óbtuli eum discipulis tuis, et non potuérunt curáre eum ».

Respóndens autem Iesus ait: « O generátio incrédula et perversa, quóusque ero vobíscum? Usquequo pátiar vos? Afférte huc illum ad me ». Et increpávit eum Iesus, et éxiit ab eo dæmónium, et curátus est puer ex illa hora.

Tunc accessérunt discipuli ad Iesum secréto et dixérunt: « Quare nos non potúimus eícere illum? »

Ille autem dicit illis: « Propter módicam fidem vestram. Amen quippe dico vobis: Si habuéritis fidem sicut granum sinápis, dicétis monti huic: “ Transi hinc illuc ”, et transíbit, et nihil impossíbile erit vobis ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Propítius, Dómine, quæsumus, hæc dona sanctífica, et, hóstiæ spiritalis oblatiône suscépta, nosmetípsos tibi pérfice munus ætérnum. Per Christum.

Ant. ad communionem

Sap 16, 20

Panem de cælo dedisti nobis, Dómine, habéntem omne delectaméntum, et omnem sapórem suavitatís.

Vel:

Io 6, 35

Ego sum panis vitæ, dicit Dóminus.
 Quí venit ad me non esúriet,
 et quí credit in me non sítiet.

Post communionem

Quos cælésti récreas múnere,
 perpétuo, Dómine, comitáre præsidio,
 et, quos fovére non désinis,
 dignos fieri sempitérna redemptióne concéde.
 Per Christum.

DOMINICA XIX « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 73, 20. 19. 22. 23

Réspice, Dómine, in testaméntum tuum,
 et ánimas páuperum tuórum ne derelínquas in finem.
 Exsúrge, Dómine, et iúdica causam tuam,
 et ne obliviscáris voces quæréntium te.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
 quem patérno nómine invocáre præsumimus,
 pérfice in córdibus nostris spíritum adoptiónis filiórum,
 ut promíssam hereditátem íngredi mereámur.
 Per Dóminum.

Anno A

Lectio prima

Sta in monte coram Domino.

Lectio libri primi Regum

19, 9 a. 11-13 a

In diébus illis:

Cum venísset Elías ad montem Dei Horeb, mansit in spelúnca. Et ecce sermo Dómini ad eum. Et ait ei: « Egrédere, et sta in monte coram Dómino ».

Et ecce Dóminus transit. Et spíritus grandis et fortis subvértens montes et cónterens petras ante Dóminum; non in spíritu Dóminus.

Et post spíritum, commótió; non in commotióne Dóminus. Et post commotióne, ignis; non in igne Dóminus.

Et post ignem, sibilus auræ ténuis. Quod cum audisset Elías, opéruit vultum suum pállio, et egressus stetit in óstio spelúncae. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 84, 9 ab-10. 11-12. 13-14 (R.: 8)

R. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, et salutáre tuum da nobis.

- 9 Audiam quid loquátur Dóminus Deus, quóniam loquétur pacem ad plebem suam et sanctos suos.
- 10 Verúmtamen prope tíméntes eum salutáre ipsius, ut inhábitet glória in terra nostra. R.
- 11 Misericórdia et véritas obviavérunt sibi, iustítia et pax osculátæ sunt.
- 12 Véritas de terra orta est, et iustítia de cælo prospéxit. R.
- 13 Etenim Dóminus dabit benignitátem, et terra nostra dabit fructum suum.
- 14 Iustítia ante eum ambulábit, et ponet in via gressus suos. R.

Lectio secunda

Optarem anathema esse pro fratribus meis.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

Fratres:

9, 1-5

Veritátem dico in Christo, non méntior, testimónium mihi perhibénte consciéntia mea in Spíritu Sancto, quóniam tristítia est mihi magna et contínuus dolor cordi meo.

Optárem enim ipse ego anáthema esse a Christo pro frátribus meis, cognátis meis secúndum carnem,

qui sunt Israelítæ, quorum adóptio est filiórum et glória et testaménta et legislátio et cultus et promissiónes, quorum sunt Patres, et ex quibus Christus secúndum carnem: qui est super ómnia Deus benedíctus in sæcula, amen. — Verbum Dómini.

Alleluia

Ps 129, 5

R. Alleluia. V. Spero in Dóminum, spero in verbum eius.

R. Alleluia.

Evangelium

Iube me venire ad te super aquas.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

14, 22-33

Postquam saturáta est turba, statim iussit Iesus discípulos ascéndere in navículam et præcédere eum trans fretum, donec dimitteret turbas. Et dimíssis turbis, ascéndit in montem solus oráre. Véspere autem facto, solus erat ibi.

Navícula autem iam multis stádiis a terra distábat, flúctibus iactáta, erat enim contrárius ventus.

Quarta autem vigília noctis venit ad eos ámbulans supra mare. Discípuli autem, vidéntes eum supra mare ambulántem, turbáti sunt dicéntes: « Phantásma est », et præ timóre clamavérunt.

Statimque Iesus locútus est eis dicens: « Habéte fidúciam, ego sum: nolíte timére ».

Respóndens autem ei Petrus dixit: « Dómine, si tu es, iube me veníre ad te super aquas ».

At ipse ait: « Veni ».

Et descéndens Petrus de navícula ambulávit super aquas et venit ad Iesum. Videns vero ventum váli-

dum tímuit, et cum coepisset mergi clamávit dicens: « Dómine, salvum me fac ».

Contínuo autem Iesus exténdens manum apprehéndit eum, et ait illi: « Módicæ fidei, quare dubitásti? » Et cum ascendissent in naviculam, cessávit ventus.

Qui autem in navicula erant, adoravérunt eum dicentes: « Vere Fílius Dei es ». — Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

Ambulavit in fortitudine cibi illius usque ad montem Dei.

Lectio libri primi Regum 19, 4-8

In diébus illis:

Perréxit Elías in desértum viam unius diéi. Cumque venisset et sedéret subter unam iuníperum, petívit animæ suæ ut morerétur, et ait: « Súfficit mihi, Dómine! Tolle animam meam; neque enim mélior sum quam patres mei ». Proiecítque se, et obdormívit in umbra iuníperi.

Et ecce Angelus Dómini tétigit eum, et dixit illi: « Surge et cómede ». Respéxit, et ecce ad caput suum subcinerícus panis et vas aquæ; comédit ergo et bibít, et rursus obdormívit.

Reversúsque est Angelus Dómini secúndo, et tétigit eum, dixítque illi: « Surge, cómede, grandis enim tibi restat via ».

Qui, cum surrexisset, comédit et bibít, et ambulávit in fortitúdone cibi illius quadragínta diébus et quadragínta nóctibus, usque ad montem Dei Horeb.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (R.: 9 a)

R. Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus.

- 2 Benedícám Dóminum in omni témpore, semper laus eius in ore meo.
- 3 In Dómino gloriábitur ánima mea, áudiant mansuéti et læténtur. R.
- 4 Magnificáte Dóminum mecum, et exaltémus nomen eius in idípsum.
- 5 Exquisívi Dóminum, et exaudívit me, et ex ómnibus terróribus meis erípuit me. R.
- 6 Respícite ad eum, et illuminámini, et fácies vestræ non confundéntur.
- 7 Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum, et de ómnibus tribulatió nibus eius salvávit eum. R.
- 8 Vallábit Angelus Dómini in circúitu tíméntes eum, et erípiet eos.
- 9 Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus; beátus vir qui sperat in eo. R.

Lectio secunda

Ambulate in dilectione, sicut et Christus.

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

4, 30—5, 2

Fratres:

Nolíte contristáre Spíritum Sanctum Dei, in quo signátí estis in diem redemptiúnis.

Omnis amaritúdo et ira et indignátio et clamor et blasphemía tollátur a vobis cum omni malítia. Estóte autem ínvicem benigni, misericórdes, donántes ínvicem sicut et Deus in Christo donávit vobis.

Estóte ergo imitatóres Dei, sicut filii caríssimi, et ambuláte in dilectióne, sicut et Christus diléxit nos et trádidit se ipsum pro nobis oblatiónem et hóstiam Deo in odórem suavitatís. — Verbum Dómini.

Alleluia

Io 6, 51

℞. Alleluia. *γ.* Ego sum panis vivus qui de cælo descéndi, dicit Dóminus; si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. ℞. Alleluia.

Evangelium

Ego sum panis vivus qui de cælo descendi.

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 6, 41-52

In illo témpore:

Murmurábant Iudæi de Iesu quia dixisset: « Ego sum panis qui de cælo descéndi », et dicébant: « Nonne hic est Iesus fílius Ioseph, cuius nos nóvimus patrem et matrem? Quómodo dicit nunc: “ De cælo descéndi? ” »

Respóndit Iesus et dixit eis: « Nolíte murmuráre in ínvicem. Nemo potest veníre ad me nisi Pater qui misit me tráxerit eum, et ego resuscitábo eum in novíssimo die.

Est scriptum in Prophétis: “ Et erunt omnes docíbiles Dei ”: omnis qui audívit a Patre et dídicit, venit ad me. Non quia Patrem vidit quisquam, nisi is qui est a Deo, hic vidit Patrem. Amen, amen dico vobis: Qui credit habet vitam ætérnam.

Ego sum panis vitæ. Patres vestri manducavérunt in desérto manna et mórtui sunt: hic est panis de cælo descéndens, ut si quis ex ipso manducáverit non móriátur.

Ego sum panis vivus qui de cælo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum; panis autem quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita ». Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

Sicut læsisti adversarios, sic et nos provocans magnificasti.

Lécitio libri Sapiéntiæ

18, 6-9

Illa nox ante cógnita est a pátribus nostris, ut vere sciéntes quibus iuraméntis credidérunt, animæquióres essent. Suscépta est autem a pópulo tuo sánitas quidem iustórum, iniustórum autem exterminátio. Sicut enim læsísti adversários, sic et nos próvocans magnificásti.

Abscónse enim sacrificábant iusti púeri bonórum, et iustítiæ legem in concórdia disposuérunt; similiter et bona et mala receptúros iustos, patrum iam decantántes laudes. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 32, 1 et 12. 18-19. 20 et 22 (℞.: 12 b)

℞. Beátus pópulus, quem elégit Dóminus in hereditátem sibi.

¹ Exsultáte, iusti, in Dómino; rectos decet collaudátio.

¹² Beáta gens, cui Dóminus est Deus, pópulus, quem elégit in hereditátem sibi. ℞.

¹⁸ Ecce óculi Dómini super metuéntes eum, in eos qui sperant super misericórdia eius, ¹⁹ ut éruat a morte ánimas eórum, et alat eos in fame. ℞.

- ²⁰ Anima nostra sústinet Dóminum,
quóniam adiútor et protéctor noster est.
²² Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos,
quemádmódum sperávimus in te. *R.*

Lectio secunda *

*Exspectabat civitatem,
cuius artifex et conditor Deus.*

Lectio Epístolæ ad Hebræos

11, 1-2. 8-19

Fratres:

Est fides sperandórum substántia, rerum argumén-
tum non apparéntium. In hac enim testimónium conse-
cúti sunt senióres.

Fide vocátus Abraham obcædívit in locum exíre quem
acceptúrus erat in hereditátem, et exívit nésciens quo
iret.

Fide peregrinátus est in terra promissionis tamquam
in aliéna, in cásulis habitádo cum Isaac et Iacob,
coherédibus promissionis eiúsdem; exspectábat enim fun-
daménta habéntem civitátem, cuius ártifex et conditor
Deus.

Fide — et ipsa Sarra stérilis — virtútem in concep-
tionem séminis accépit étiam præter tempus ætátis, quó-
niam fidélem crédidit esse qui promiserat; propter quod
et ab uno orti sunt, et hoc emórtuo, tamquam sídera
cæli in multitúdine et sicut haréna quæ est ad oram
maris innumerábilis.

Iuxta fidem defúnci sunt omnes isti, non accéptis
promissionibus, sed a longe eas aspicientes et salutántes,
et confiténtes quia peregríni et hóspites sunt supra ter-
ram; qui enim hæc dicunt significant se pátriam in-
quírrere.

Et si quidem illíus meminissent de qua exierant,
habébant útique tempus reverténdi; nunc autem me-
liórem appetunt, id est cæléstem. Ideo non confúnditur
Deus vocári Deus eórum, parávit enim illis Civitátem.

Fide obtulit Abraham Isaac cum tentaréturet, et uni-
génitum offerébat ille qui suscéperat promissiones, ad
quem dictum erat: « In Isaac vocábitur tibi semen »,
arbitrátus quia et a mórtuis suscitáre potens est Deus;
unde eum et in parábola reportávit. — Verbum Dómini.

vel brevior

Lectio Epístolæ ad Hebræos

11, 1-2. 8-12

Fratres:

Est fides sperandórum substántia, rerum argumén-
tum non apparéntium. In hac enim testimónium conse-
cúti sunt senióres.

Fide vocátus Abraham obcædívit in locum exíre quem
acceptúrus erat in hereditátem, et exívit nésciens quo
iret.

Fide peregrinátus est in terra promissionis tamquam
in aliéna, in cásulis habitádo cum Isaac et Iacob,
coherédibus promissionis eiúsdem; exspectábat enim fun-
daménta habéntem civitátem, cuius ártifex et conditor
Deus.

Fide — et ipsa Sarra stérilis — virtútem in concep-
tionem séminis accépit étiam præter tempus ætátis, quó-
niam fidélem crédidit esse qui promiserat; propter quod
et ab uno orti sunt, et hoc emórtuo, tamquam sídera
cæli in multitúdine et sicut haréna quæ est ad oram
maris innumerábilis. — Verbum Dómini.

Alleluia

Mt 24, 42 a. 44

℞. Allelúia. *℣.* Vigiláte et estóte paráti,
quia qua nescítis hora Fílius hóminis ven-
túrus est. *℞.* Allelúia.

Evangelium *

Et vos estote parati.

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Lucam 12, 32-48

In illo témpore: Dixit Iesus discipulis suis:

« Noli timére, pusillus grex, quia complácuít Patri vestro dare vobis Regnum.

Véndite quæ possidétiis et date eleemósynam: fácite vobis sácculos, qui non veteréscunt, thesáurum non deficiéntem in cælis, quo fur non apprópiat neque tinea corrumpit: ubi enim thesáurus vester est, ibi et cor vestrum erit.

Sint lumbi vestri præcíncti et lucérnæ ardéntes, et vos símiles homínibus exspectántibus dómimum suum, quando revertátur a núptiis; ut, cum vénerit et pulsáverit, conféstim apériant ei.

Beáti servi illi, quos, cum vénerit dómimus, invénerit vigilántes. Amen dico vobis, quod præcinget se et fáciat illos discumbere, et tránsiens ministrábit illis.

Et si vénerit in secúnda vigília et si in tértia vigília vénerit et ita invénerit, beáti sunt illi.

Hoc autem scitóte, quia si sciret pater famílias qua hora fur veníret, non síneret perfodíri domum suam.

Et vos estóte paráti, quia qua hora non putátis Fílius hóminis véniet ».

Ait autem Petrus: « Dómime, ad nos dicis hanc parábolam an et ad omnes? »

Dixit autem Dómimus: « Quis, putas, est fidélis dis-

pensátor et prudens, quem constitúet dómimus supra famíliam suam ut det illis in témpore trítici mensúram?

Beátus ille servus, quem cum vénerit dómimus eius invénerit ita faciéntem. Vere dico vobis: Supra ómnia quæ pössidet constitúet illum.

Quod si díxerit servus ille in corde suo: " Moram facit dómimus meus veníre ", et céperit percútere púeros et ancíllas, et édere et bíbere et inebriári, véniet dómimus servi illíus in die qua non sperat, et hora qua nescít, et dívidet eum, partémque eius cum infidélibus ponet.

Ille autem servus, qui cognóvit voluntátem dómimi sui et non præparávit vel non fecit secúndum voluntátem eius, vapulábit multas, qui autem non cognóvit et fecit digna plagis, vapulábit paucis.

Omni autem cui multum datum est, multum quæretur ab eo, et cui commendáverunt multum, plus petent ab eo ». — Verbum Dómimi.

vel brevior

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Lucam 12, 35-40

In illo témpore: Dixit Iesus discipulis suis:

« Sint lumbi vestri præcíncti et lucérnæ ardéntes, et vos símiles homínibus exspectántibus dómimum suum, quando revertátur a núptiis; ut, cum vénerit et pulsáverit, conféstim apériant ei.

Beáti servi illi, quos, cum vénerit dómimus, invénerit vigilántes. Amen dico vobis, quod præcinget se et fáciat illos discumbere, et tránsiens ministrábit illis.

Et si vénerit in secúnda vigília et si in tértia vigília vénerit et ita invénerit, beáti sunt illi.

Hoc autem scitóte, quia si sciret pater famílias qua hora fur veníret, non síneret perfodíri domum suam.

Et vos estóte paráti, quia qua hora non putátis Fílius hóminis véniet ». — Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Ecclésiæ tuæ, Dómine,
múnera placátus assúme,
quæ et miséricors offerénda tribuísti,
et in nostræ salútis poténter éfficis
transíre mystérium.
Per Christum.

Præfatio de dominicis « per annum », pp. 752-759.

Ant. ad communionem Ps 147, 12. 14

Lauda, Ierúsalem, Dóminum,
qui ádipe fruménti sátiat te.

Vel: Io 6, 52

Panis, quem ego dédero,
caro mea est pro sáculi vita, dicit Dóminus.

Post communionem

Sacramentórum tuórum, Dómine,
commúnio sumpta nos salvet,
et in tuæ veritátis luce confírmet.
Per Christum.

Feria secunda

Ant. ad introitum Ps 73, 20. 19. 22. 23

Réspice, Dómine, in testaméntum tuum,
et ánimas páuperum tuórum ne derelínquas in finem.
Exsúrge, Dómine, et iúdica causam tuam,
et ne obliviscáris voces quæréntium te.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
quem patérno nómine invocáre præsumimus,
pérfice in córdibus nostris spíritum adoptiónis filiórum,
ut promíssam hereditátem íngredi mereámur.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Circumcidite corda vestra. Amate peregrinos,
quia et ipsi fuistis advenæ.*

Léctio libri Deuteronomii 10, 12-22

Locútus est Móyses pópulo dicens:

« Et nunc, Israel, quid Dóminus Deus tuus petit a te, nisi ut tíneas Dóminum Deum tuum; et ámbules in viis eius, et díligas eum; ac sérvias Dómino Deo tuo in toto corde tuo et in tota ánima tua; custodiásque mandáta Dómini et cæremónias eius, quas ego hódie præcípío tibi, ut bene sit tibi?

En Dómini Dei tui cælum est et cælum cæli, terra et ómnia quæ in ea sunt; et tamen pátribus tuis conglutinátus est Dóminus, et amávit eos elegítque semen eórum post eos, id est vos, de cunctis géntibus, sicut hódie comprobátur.

Circumcidite ígitur præpútium cordis vestri, et cercívicem vestram ne indurétis ámplius, quia Dóminus Deus vester ipse est Deus deórum et Dóminus dominántium, Deus magnus et potens et terríbilis, qui persónam non áccipit nec múnera, facit iudícium pupíllo et víduæ, amat peregrínum et dat ei victum atque vestítum.

Et vos ergo amáte peregrínos, quia et ipsi fuistis ádvenæ in terra Ægýpti.

Dóminum Deum tuum timébis, et ei soli sérvies, ipsi adhærébis iurábisque in nómine illius.

Ipse est laus tua et Deus tuus, qui fecit tibi hæc magnália et terríbilía, quæ vidérunt óculi tui: in septuaginta animábus descenderunt patres tui in Ægýptum; et ecce nunc multiplicávit te Dóminus Deus tuus sicut astra cæli ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 147, 12-13. 14-15. 19-20 (R.: 12 a)

R. Lauda, Ierúsalem, Dóminum.

vel Allelúia.

¹² Lauda, Ierúsalem, Dóminum;

colláuda Deum tuum, Sion.

¹³ Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fíliis tuis in te. R.

¹⁴ Qui ponit fines tuos pacem, et ádipe fruménti sátiat te.

¹⁵ Qui emíttit elóquium suum terræ, velóciter currit verbum eius. R.

¹⁹ Qui annúnciat verbum suum Iacob, iustítias et iudícia sua Israel.

²⁰ Non fecit táliter omni natióni, et iudícia sua non manifestávit eis. R.

Anno secundo

Lectio prior

Hæc visio similitudinis gloriæ Domini.

Lectio libri Ezechiélis prophétæ 1, 2-5. 24 — 2, 1 a

In quinta mensis (ipse est annus quintus transmigratiónis regis Ióachin), factum est verbum Dómini ad Ezechiélem, fílium Buzi, sacerdotem, in terra Chaldæó-

rum secus flumen Chobar. Et facta est super eum ibi manus Dómini.

Et vidi: et ecce ventus túrbínis veniébat ab aquilóne, et nubes magna, et ignis invólvens, et splendor in circúitu eius; et de médio eius quasi spécies eléctri, id est, de médio ignis; et in médio eius similitúdo quattuor animálium, et hic aspéctus eórum, similitúdo hóminis in eis.

Et audiébam sonum alárum quasi sonum aquárum multárum, quasi sonum sublímis Dei: cum ambulárent, quasi sonus erat multitudínis, ut sonus castrórum; cumque starent, demittebantur pennæ eórum.

Nam, cum fieret vox super firmaméntum, quod erat super caput eórum, stabant et submittébant alas suas.

Et super firmaméntum, quod erat ímminens cápiti eórum, quasi aspéctus lápidis saphíri, similitúdo throni, et super similitúdinem throni similitúdo quasi aspéctus hóminis désuper.

Et vidi quasi spéciem eléctri, velut aspéctum ignis, intrínsecus eius per circúitum, a lumbis eius et désuper; et a lumbis eius usque deórsum vidi quasi spéciem ignis splendéntis in circúitu, velut aspéctum arcus, cum fúerit in nube in die plúviæ; hic erat aspéctus splendóris per gyrum.

Hæc visio similitúdinis glóriæ Dómini. Et vidi et cécidi in fáciem meam. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 148, 1-2. 11-12. 13. 14

R. Pleni sunt cæli et terra glória tua.

vel Allelúia.

¹ Laudáte Dóminum de cælis, laudáte eum in excélsis.

² Laudáte eum, omnes ángeli eius, laudáte eum, omnes virtútes eius. R.

- ¹¹ Reges terræ et omnes pópuli,
príncipes et omnes iúdice terræ,
¹² iúvenes et vírgines,
senes cum iunióribus, *R.*
¹³ laudent nomen Dómini,
quia exaltátum est nomen eius solíus.
Conféssio eius super cælum et terram. *R.*
¹⁴ Et exaltávit cornu pópuli sui.
Hymnus ómnibus sanctis eius,
fíliis Israel, pópulo qui propínquus est ei. *R.*

Alleluia

2 Th 2, 14

R. Alleluia. *V.* Deus vocávit nos per Evangélium,
in acquisitionem glóriæ Dómini nostri Iesu
Christi. *R.* Alleluia.

Evangelium

*Occident eum, et resurget.
Liberi sunt filii a tributo.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

17, 22-26

In illo témpore:

Conversántibus discipulis in Galilæa, dixit illis Iesus: « Fílius hóminis tradéndus est in manus hóminum, et occídent eum, et tértio die resúrget ». Et contristáti sunt veheméter.

Et cum veníssent Caphárnaum, accessérunt qui didráchma accipiébant ad Petrum, et dixerunt: « Magíster vester non solvit didráchma? » Ait: « Etiam ».

Et cum intrássset domum, prævenít eum Iesus dicens: « Quid tibi vidétur, Simon? Reges terræ, a quibus accipiunt tribútum vel censum? A fíliis suis an ab aliénis? »

Cum autem ille dixisset: « Ab aliénis », dixit illi Iesus: « Ergo líberi sunt fílii. Ut autem non scandalizémus eos, vade ad mare et mitte hamum et eum piscem qui primus ascénderit, tolle, et apérto ore eius invénies statérem; illum sumens, da eis pro me et te ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Ecclésiæ tuæ, Dómine, múnera placátus assúme,
quæ et miséricors offerénda tribuísti,
et in nostræ salutis poténter éfficis transíre mystérium.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 147, 12. 14

Lauda, Ierúsalem, Dóminum,
qui ádipe fruménti sátiat te.

Vel:

Io 6, 52

Panis, quem ego dédero,
caro mea est pro sáculi vita, dicit Dóminus.

Post communionem

Sacramentórum tuórum, Dómine,
commúnio sumpta nos salvet,
et in tuæ veritátis luce confírmes.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum

Ps 73, 20. 19. 22. 23

Réspice, Dómine, in testaméntum tuum,
et ánimas páuperum tuórum ne derelínquas in finem.
Exsúrge, Dómine, et iúdica causam tuam,
et ne obliviscáris voces quæréntium te.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
quem patérno nómine invocáre præsumimus,
pérfice in córdibus nostris spíritum adoptiónis filiórum,
ut promíssam hereditátem ingredi mereámur.
Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

*Confortare, Iosue, et esto robustus:
tu introduces populum in terram.*

Lectio libri Deuteronomii 31, 1-8

Abiit Móyses et locútus est ómnia verba hæc ad univérsum Israel, et dixit ad eos:

« Centum viginti annórum sum hódie, non possum ultra égredi et ingredi, præsertim cum et Dóminus dixerit mihi: “ Non transibis Iordánem istum ”.

Dóminus ergo Deus tuus transibit ante te; ipse delebit omnes gentes has in conspéctu tuo, et possidebit eas, et Iósue iste transibit ante te, sicut locútus est Dóminus.

Faciétque Dóminus eis, sicut fecit Sehon et Og, régibus Amorrhæórum, et terræ eórum, delebitque eos. Cum ergo et hos tradiderit vobis, simíliter faciétis eis, sicut præcépi vobis.

Viríliter ágite et confortámini; nolite timére nec paveátis ad conspéctum eórum, quia Dóminus Deus tuus ipse est ductor tuus, et non dimíttet nec derelínquet te ».

Vocávitque Móyses Iósue, et dixit ei coram omni Israel: « Confortáre et esto robústus; tu enim introduces pópulum istum in terram, quam datúrum se pátribus eórum iurávit Dóminus, et tu eam sorte dívides.

Et Dóminus, qui ductor est vester, ipse erit tecum; non dimíttet nec derelínquet te; nolí timére nec paveas ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Deut 32, 3-4 a. 7. 8. 9 et 12 (R.: 9 a)

R. Pars Dómini, pópulus eius.

3 Quia nomen Dómini invocábo;
date magnificéntiam Deo nostro.

4 Dei perfécta sunt ópera. R.

7 Meménto diérum antiquórum,
cógita generatiónes singulas;
intérroga patrem tuum, et annuntiábit tibi,
maiores tuos, et dicent tibi. R.

8 Quando dividébat Altíssimus gentes,
quando separábat filios Adam,
constítuit términos populórum
iuxta númerum filiórum Israel. R.

9 Pars autem Dómini pópulus eius,
Iacob funículus hereditátis eius.

12 Dóminus solus dux eius fuit,
et non erat cum eo deus aliénus. R.

Anno secundo**Lectio prior**

*Cibavit me volumine illo, et factum est
in ore meo sicut mel dulce.*

Lectio libri Ezechiélis prophætæ 2, 8 — 3, 4

Hæc dicit Dóminus:

« Tu, fili hóminis, audi quæcúmque loquor ad te, et noli esse exásperans, sicut domus exasperátrix est; áperi os tuum, et cómede quæcúmque ego do tibi ».

Et vidi, et ecce manus missa ad me, in qua erat involutus liber; et expandit illum coram me, qui erat scriptus intus et foris, et scriptae erant in eo lamentationes et carmen et vae.

Et dixit ad me: « Fili hominis, quodcumque inveneris comede; comede volumen istud, et vadens loquere ad filios Israel ».

Et aperui os meum, et cibavit me volumine illo; et dixit ad me: « Fili hominis, venter tuus comedet, et viscera tua complebuntur volumine isto quod ego do tibi ». Et comedi illud, et factum est in ore meo sicut mel dulce.

Et dixit ad me: « Fili hominis, vade ad domum Israel, et loqueris verba mea ad eos ».

Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 118, 14. 24. 72. 103. 111. 131 (R.: 103 a)

R. Quam dulcia faucibus meis eloquia tua, Domine!

¹⁴ In via testimoniórum tuórum delectátus sum sicut in ómnibus divítiis. R.

²⁴ Nam et testimónia tua delectátio mea, et consílium meum iustificatiónes tuæ. R.

⁷² Bonum mihi lex oris tui, super mília auri et argénti. R.

¹⁰³ Quam dulcia faucibus meis eloquia tua, super mel ori meo! R.

¹¹¹ Heréditas mea testimónia tua in ætérnum, quia exsultátio cordis mei sunt. R.

¹³¹ Os meum aperui et attráxi spíritum, quia præcépta tua desiderábam. R.

Alleluia

Mt 11, 29 ab

R. Alleluia. V. Tóllite iugum meum super vos, dicit Dóminus, et discíte a me, quia mitis sum et húmilis corde. R. Alleluia.

Evangelium

Videte ne contemnatis unum ex his pusillis.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

18, 1-5. 10. 12-14

In illa hora, accesserunt discipuli ad Iesum dicentes: « Quis, putas, maior est in Regno cælórum? » Et advocans párvulum, státuit eum in médio eórum et dixit:

« Amen dico vobis: Nisi conversi fueritis et efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in Regnum cælórum. Quicumque ergo humiliáverit se sicut párvulus iste, hic est maior in Regno cælórum. Et qui suscéperit unum párvulum talem in Nómine meo, me súscipit.

Vidéte ne contemnátis unum ex his pusillis; dico enim vobis, quia ángeli eórum in cælis semper vident faciém Patris mei qui in cælis est.

Quid vobis vidétur? Si fuerint alicui centum oves et erráverit una ex eis, nonne relínquet nonagínta novem in móntibus et vadit quærere eam quæ errávit?

Et si contígertit ut invéniat eam, amen dico vobis, quia gaudébit super eam magis quam super nonagínta novem quæ non erráverunt.

Sic non est volúntas ante Patrem vestrum qui in cælis est, ut péreat unus de pusillis istis ».

Verbum Domini.

Super oblata

Ecclésiæ tuæ, Dómine, múnera placátus assúme,
quæ et miséricors offerénda tribuísti,
et in nostræ salútis poténter éfficis transíre mystérium.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 147, 12. 14

Lauda, Ierúsalem, Dóminum,
qui ádipe fruménti sátiat te.

Vel:

Io 6, 52

Panis, quem ego dédero,
caro mea est pro sáculi vita, dicit Dóminus.

Post communionem

Sacramentórum tuórum, Dómine,
commúnio sumpta nos salvet,
et in tuæ veritátis luce confírmet.
Per Christum.

Feria quarta**Ant. ad introitum**

Ps 73, 20. 19. 22. 23

Réspice, Dómine, in testaméntum tuum,
et ánimas páuperum tuórum ne derelínquas in finem.
Exsúrge, Dómine, et iúdica causam tuam,
et ne obliviscáris voces quæréntium te.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
quem patérno nómine invocáre præsumimus,
pérfice in córdibus nostris spíritum adoptiónis filiórum,
ut promíssam hereditátem ingredi mereámur.
Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

*Mortuus est ibi Moyses, iubente Domino
et non surrexit ultra propheta sicut ille.*

Lectio libri Deuteronomii

34, 1-12

In diébus illis:

Ascéndit Móyses de campéstribus Moab super mon-
tem Nebo, in vérticem Phasga contra Iéricho.

Ostendítque ei Dóminus omnem terram Gálaad us-
que Dan et univérsam Néphthali, terrámque Ephraim et
Manásse et omnem terram Iuda usque ad mare novíssi-
mum, et austrálem partem et latitúdinem campi Iéricho,
civitátis palmárum, usque Segor.

Dixítque Dóminus ad eum: « Hæc est terra, pro
qua iurávi Abraham, Isaac et Iacob dicens: " Sémini
tuo dabo eam ". Vidísti eam óculis tuis, et non trans-
íbis ad illam ».

Mortuúsque est ibi Móyses, servus Dómini, in terra
Moab, iubénte Dómino; et sepelívit eum in valle terræ
Moab contra Phogor, et non cognóvit homo sepúlcrum
eius usque in præsentem diem.

Móyses centum et vigínti annórum erat quando
mórtuus est. Non caligávit óculus eius nec dentes illius
moti sunt. Fleverúntque eum filii Israel in campéstribus
Moab trigínta diébus; et compléti sunt dies planctus
lugéntium Móysen.

Iósue vero, filius Nun, replétus est spíritu sapiéntiæ,
quia Móyses pósuit super eum manus suas; et obedié-
runt ei filii Israel, fecerúntque sicut præcépit Dóminus
Móysi.

Et non surrexit ultra prophéta in Israel sicut Móy-
ses, quem nosset Dóminus fácie ad fáciem, in ómnibus
signis atque porténtis, quæ misit per eum, ut fáceret in

terra Ægypti Pharaóni et ómnibus servis eius universæ-
que terræ illius, et cunctam manum robústam mágnaque
mirabilia, quæ fecit Móyses coram univérso Israel.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 65, 1-3 a. 5 et 8. 16-17 (R.: cf. 20 a et 9 a)

R. Benedíctus Deus, qui pósuit ánimam meam ad vitam.

- ¹ Iubiláte Deo, omnis terra,
² psalmum dícite glóriæ nóminis eius,
glorificáte laudem eius.
³ Dícite Deo: « Quam terribília sunt ópera tua ». R.
⁵ Veníte, et vidéte ópera Dei,
terribilis in adinventiónibus super fílios hóminum.
⁸ Benedícite, gentes, Deum nostrum,
et audítam fácite vocem laudis eius. R.
¹⁶ Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui tímétis Deum,
quanta fecit ánimæ meæ.
¹⁷ Ad ipsum ore meo clamávi,
et exaltávi in lingua mea. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Signa thau super frontes dolentium
super abominationibus Ierusalem.*

Lectio libri Ezechiélis prophétæ 9, 1-7; 10, 18-22

Clamávit Dóminus in áuribus meis voce magna di-
cens: « Appropinquavérunt visitatiónes urbis, et unus-
quisque vas interfectiόνis habet in manu sua ».

Et ecce sex viri veniebant de via portæ superiórís,
quæ respicit ad aquilónem, et unuscuiusque vas interi-
tus in manu eius; vir quoque unus in médio eórum

vestítus erat líneis, et atramentárium scriptóris ad re-
nes eius; et ingrési sunt et steterunt iuxta altáre æreum.

Et glória Dómini Israel assúmpta est de Cherub,
quæ erat super eum ad limen domus; et vocávit virum,
qui indútus erat líneis et atramentárium scriptóris ha-
bébat in lumbis suis.

Et dixit Dóminus ad eum: « Transi per médiám ci-
vitátem, in médio Ierúsalem, et signa thau super frontes
virórum geméntium et doléntium super cunctis abomi-
natióibus, quæ fiunt in médio eius ».

Et illis dixit audiénte me: « Transíte per civitátem
sequéntes eum, et percúтите; non parcat óculus vester
neque misereámini: senem, adulescéntulum et vírginem,
párvulum et mulieres, interfícite usque ad interneció-
nem; omnem autem, super quem vidéritis thau, ne oc-
cidátis, et a sanctuário meo incípите ».

Cæpérunt ergo a viris senióribus, qui erant ante
fáciem domus. Et dixit ad eos: « Contamináte domum
et impléte átria interfécitis, egredímini ». Et egrési sunt
et percutiébant eos qui erant in civitáte.

Et egréssa est glória Dómini a límine templi et
stetit super Chérubim. Et elevántia Chérubim alas suas
exaltáta sunt a terra coram me, et, illis egrediéntibus,
rotæ quoque subsecútæ sunt; et stetit in intróitu portæ
domus Dómini orientális, et glória Dei Israel erat su-
per ea.

Ipsum est ánimál, quod vidí subter Deum Israel
iuxta flúvium Chobar, et intelléxi quia Chérubim essent.

Quáttuor vultus uní, et quáttuor alæ uní, et simili-
túdo manus hóminis sub alis eórum, et similitúdo vúl-
tuum eórum ipsi vultus quos víderam iuxta flúvium
Chobar, et intúitus eórum et ímpetus singulórum ante
fáciem suam íngredi.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 112, 1-2. 3-4. 5-6 (R.: 4 b)

R. Super cælos glória Dómini.

vel Allelúia.

- 1 Laudáte, púeri Dómini,
laudáte nomen Dómini.
- 2 Sit nomen Dómini benedíctum
ex hoc nunc et usque in sáeculum. R.
- 3 A solis ortu usque ad occásum
laudábile nomen Dómini.
- 4 Excélsus super omnes gentes Dóminus,
super cælos glória eius. R.
- 5 Quis sicut Dóminus Deus noster,
qui in altis hábitat,
- 6 et humília réspicit
in cælo et in terra? R.

Alleluia

2 Cor 5, 19 ac

R. Allelúia. V. Deus erat in Christo mundum reconcílians
sibi,
et pósuit in nobis verbum reconciliatiónis.
R. Allelúia.

Evangelium

Si te audierit, lucratus es fratrem tuum.

✠ Lécio sancti Evangéllii secúndum Matthæum
18, 15-20

« Si peccáverit in te frater tuus, vade, córripi eum
inter te et ipsum solum.

Si te audierit, lucrátus es fratrem tuum; si autem
non audierit, ádhibe tecum adhuc unum vel duos, ut in
ore duórum téstium vel trium stet omne verbum; quod

si nolúerit audíre eos, dic ecclésiæ; si autem et ecclésiám
nolúerit audíre, sit tibi sicut éthnicus et publicánus.

Amen dico vobis: Quacúmque alligavéritis super
terram erunt ligáta in cælo et quacúmque solvéritis su-
per terram erunt solúta in cælo.

Iterum dico vobis: Si duo ex vobis consenserint su-
per terram de omni re quacúmque petierint, fiet illis a
Patre meo qui in cælis est. Ubi enim sunt duo vel tres
congregáti in Nómine meo, ibi sum in médio eórum ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Ecclésiæ tuæ, Dómine, múnera placátus assúme,
quæ et miséricors offerénda tribuísti,
et in nostræ salútis poténter éfficis transíre mystérium.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 147, 12. 14

Lauda, Ierúsalem, Dóminum,
qui ádipe fruménti sátiat te.

Vel:

Io 6, 52

Panis, quem ego dédero,
caro mea est pro sáeculi vita, dicit Dóminus.

Post communionem

Sacramentórum tuórum, Dómine,
commúnio sumpta nos salvet,
et in tuæ veritátis luce confírmet.
Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum

Ps 73, 20. 19. 22. 23

Réspice, Dómine, in testaméntum tuum,
et ánimas páuperum tuórum ne derelínquas in finem.

Exsúrge, Dómine, et iúdica causam tuam,
et ne obliviscáris voces quæréntium te.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
quem patérno nómine invocáre præsumimus,
pérfice in córdibus nostris spíritum adoptiónis filiórum,
ut promíssam hereditátem ingredi mereámur.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Arca fœderis Domini antecedit vos per Iordanem.

Lectio libri Iósue 3, 7-10 a. 11. 13-17

In diébus illis:

Dixit Dóminus ad Iósue: «Hódie incípiam exaltáre te coram omni Israel, ut sciant quod, sicut cum Móyse fui, ita et tecum sim.

Tu autem præcipe sacerdotibus, qui portant arcam fœderis, et dic eis: "Cum ingressi fuéritis partem aquæ Iordánis, state in ea" ».

Dixítque Iósue ad filios Israel: «Accédite huc, et audíte verbum Dómini Dei vestri ». Et rursum: «In hoc, inquit, sciétis quod Dóminus Deus vivens in médio vestri est, et dispédet in conspéctu vestro Chanánum.

Ecce arca fœderis Dómini omnis terræ antecédet vos per Iordánem. Et, cum posúerint vestígia pedum suórum sacerdótes, qui portant arcam Dómini Dei univérse terræ, in aquis Iordánis, aquæ quæ inferiôres sunt, decúrrent atque deficient, quæ autem désuper véniunt, in una mole consistent ».

Igitur egréssus est pópulus de tabernáculis suis, ut transíret Iordánem; et sacerdótes, qui portábant arcam fœderis, pergébant ante eum.

Ingressísque eis Iordánem et pédibus eórum in parte aquæ tinctis (Iordánis autem ripas álvei sui témpore messis impléverat), stetérunt aquæ descendéntes in loco uno, et ad instar montis intumescéntes apparébant procul ab urbe, quæ vocátur Adom, usque ad locum Sathan; quæ autem inferiôres erant, in mare solitúdinis (quod nunc vocátur Mórtoium) descendérunt, úsquequo omníno defícèrent.

Pópulus autem incedébat contra Iéricho; et sacerdótes, qui portábant arcam fœderis Dómini, stabant super siccam humum in médio Iordánis accíncti, omnísque pópulus per aréntem álveum transíbat.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 113 A, 1-2. 3-4. 5-6

℟. Allelúia.

- 1 In éxitu Israel de Ægýpto,
domus Iacob de pópulo bárbaro,
- 2 factus est Iuda sanctuárium eius,
Israel potéstas eius. ℟.
- 3 Mare vidit et fugit,
Iordánis convérsus est retrórsum;
- 4 montes saltavérunt ut arietes,
et colles sicut agni óvium. ℟.
- 5 Quid est tibi, mare, quod fugísti?
Et tu, Iordánis,
quia convérsus es retrórsum?
- 6 Montes, quod saltástis sicut arietes,
et colles, sicut agni óvium? ℟.

Anno secundo

Lectio prior

Transmigrabis per diem coram eis.

Lectio libri Ezechiélis prophétæ 12, 1-12

Factus est sermo Dómini ad me dicens:

« Fili hóminis, in médio domus exasperántis tu hábitas, qui óculos habent ad vidéndum et non vident, et aures ad audiéndum et non áudiunt, quia domus exáspers est.

Tu ergo, fili hóminis, fac tibi vasa transmigratiónis et transmigrábis per diem coram eis; transmigrábis autem de loco tuo ad locum álterum in conspéctu eorum, si forte aspiciant, quia domus exáspers est; et éfferes foras vasa tua quasi vasa transmigrántis per diem in conspéctu eórum; tu autem egrediéris vespere coram eis, sicut egredítur migrans.

Ante óculos eórum pérfode tibi parietem et egrediéris per eum, in conspéctu eórum in úmeris portáberis, in calígene efferéris, fáciem tuam velábis et non vidébis terram, quia porténtum dedi te dómui Israel ».

Feci ergo sicut præcéperat mihi Dóminus: vasa mea prótuli quasi vasa transmigrántis per diem, et vespere perfódi mihi parietem manu, et in calígene egréssus sum, in úmeris portátus in conspéctu eórum.

Et factus est sermo Dómini mane ad me dicens: « Fili hóminis, numquid non dixerunt ad te domus Israel, domus exáspers: " Quid tu facis? " Dic ad eos: " Hæc dicit Dóminus Deus: Super ducem onus istud, qui est in Ierúsalem, et super omnem domum Israel, quæ est in médio eórum ".

Dic: " Ego porténtum vestrum: quómodo feci, sic fiet illis; in transmigratióne et in captivitátem ibunt.

Et dux, qui est in médio eórum, in úmeris portábitur, in calígene egrediétur, parietem perfódient, ut edúcant eum; fácies eius operiétur, ut non vídeat óculo terram " ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 77, 56-57. 58-59. 61-62 (R.: cf. 7 c)

R. Ne obliviscámini óperum Dei.

⁵⁶ Et tentavérunt et exacerbavérunt Deum excélsam, et testimónia eius non custodiérunt.

⁵⁷ Recessérunt et prævaricáti sunt, quemádmódu patres eórum, convérsi sunt retro ut arcus pravus. R.

⁵⁸ In iram concitavérunt eum in cóllibus suis, et in sculptílibus suis ad æmulatióne eum provocavérunt.

⁵⁹ Audívit Deus et exársit, et sprevit valde Israel. R.

⁶¹ Et trádidit in captivitátem virtútem suam, et pulchritúdinem suam in manus inimíci.

⁶² Et conclúsit in gládio pópulum suum, et in hereditátem suam exársit. R.

Alleluia

Ps 118, 135

R. Alleluía. V. Fáciem tuam, Dómine, illúmina super servum tuum, et doce me iustificatiónes tuas.

R. Alleluía.

Evangelium

*Non dico tibi ut dimittas usque septies
sed usque septuagies septies.*

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum

18, 21 — 19, 1

In illo tempore:

Accedens Petrus ad Iesum dixit ei: « Dómine, quotiens peccábit in me frater meus et dimittam ei? Usque sépties? »

Dicit illi Iesus: « Non dico tibi usque sépties sed usque septuagies sépties.

Ideo assimilátum est Regnum cælórum hómini regi qui voluit ratiónem pónere cum servis suis. Et cum cœpisset ratiónem pónere, oblátus est ei unus qui debbat decem milia talénta.

Cum autem non haberet unde rédderet, iussit eum dóminus venúndari et uxórem et filios et ómnia quæ habébat, et reddi.

Prócidens ígitur servus ille adorábat eum dicens: “ Patiéntiam habe in me, et ómnia reddam tibi ”. Misértus autem dóminus servi illíus dimísit eum, et débítum dimísit ei.

Egréssus autem servus ille invénit unum de consérvis suis qui debébat ei centum denários, et tenens suffocábat eum dicens: “ Redde quod debes ”.

Prócidens ígitur consérvus eius rogábat eum dicens: “ Patiéntiam habe in me, et reddam tibi ”. Ille autem nóluit, sed ábiit et misit eum in cárcerem donec rédderet débítum.

Vidéntes autem consérvi eius quæ fiébant, contristáti sunt valde, et venérunt et narravérunt dómíno suo ómnia quæ facta erant.

Tunc vocávit illum dóminus suus et ait illi: “ Serve

nequam, omne débítum illud dimísi tibi, quóniam rogásti me; non opórtuit et te miseréri consérvi tui, sicut et ego tui misértus sum? ”

Et irátus dóminus eius trádidit eum tortóribus quoadúsque rédderet univérsum débítum.

Sic et Pater meus cæléstis faciet vobis si non remisérítis unusquísque fratri suo de córdibus vestris ».

Et factum est, cum consummáset Iesus sermónes istos migrávit a Galilæa et venit in fines Iudææ trans Iordánem. — Verbum Dómini.

Super oblata

Ecclesiæ tuæ, Dómine, múnera placátus assúme, quæ et miséricors offerénda tribuísti, et in nostræ salutis poténter éfficis transíre mystérium. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 147, 12. 14

Lauda, Ierúsalem, Dóminum,
qui ádipe fruménti sátiat te.

Vel:

Io 6, 52

Panis, quem ego dédero,
caro mea est pro sæculi vita, dicit Dóminus.

Post communionem

Sacramentórum tuórum, Dómine,
commúnio sumpta nos salvet,
et in tuæ veritátis luce confirmet.
Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum

Ps 73, 20. 19. 22. 23

Réspice, Dómine, in testaméntum tuum,
et ánimas páuperum tuórum ne derelínquas in finem.

Exsúrge, Dómine, et iúdica causam tuam,
et ne obliviscáris voces quæréntium te.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
quem patérno nómine invocáre præsumimus,
pérfice in córdibus nostris spíritum adoptiónis filiórum,
ut promíssam hereditátem ingredi mereámur.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Tuli patrem vestrum de Mesopotamia;
eduxi vos de Ægypto; introduxi vos in terram.*

Lectio libri Iósue

24, 1-13

In diébus illis:

Congregávit Iósue omnes tribus Israel in Sichem, et vocávit maióres natu ac príncipes et iúdicés et magístros, steterúntque in conspéctu Dómini; et ad pópulum sic locútus est:

« Hæc dicit Dóminus Deus Israel: “ Trans flúvium habitavérunt patres vestri ab inítio, Thare, pater Abraham et Nachor, servierúntque diis aliénis.

Tuli ergo patrem vestrum Abraham de Mesopotámia finibus; et addúxi eum in terram Chánaan, multiplicáque semen eius.

Et dedi ei Isaac illíque rursum dedi Iacob et Esau. E quibus Esau dedi montem Seir ad possidéndum; Iacob vero et filii eius descendérunt in Ægyptum.

Misíque Móysen et Aaron, et percússi Ægyptum multis signis atque porténtis; eduxíque vos et patres vestros de Ægypto, et venístis ad mare. Persecutíque

sunt Ægýptii patres vestros cum cúrribus et equitátu, usque ad mare Rubrum.

Clamavérunt autem ad Dóminum filii Israel; qui pósuit ténebras inter vos et Ægýptios, et addúxit super eos mare, et opéruit eos. Vidérunt óculi vestri cuncta, quæ in Ægypto fécerim; et habitástis in solitúdine multo témpore.

Et introdúxi vos in terram Amorrhæi, qui habitabat trans Iordánem. Cumque pugnárent contra vos, tráddi eos in manus vestras, et possedístis terram eórum atque interfecístis eos.

Surréxit autem Balac, filius Sefhor, rex Moab, et pugnávit contra Israélem. Misítque et vocávit Bálaam, filium Beor, ut maledíceret vobis; et ego nólui audíre eum, sed e contrário per illum benedíxi vobis, et liberávi vos de manu eius.

Transistístique Iordánem et venístis ad Iéricho. Pugnaverúntque contra vos viri civitátis eius, Amorrhæus, et Pherezæus, et Chananæus, et Hethæus, et Gergesæus, et Hevæus, et Iebusæus; et tráddi illos in manus vestras.

Misíque ante vos crabrónes et eiéci eos de locis suis, duos reges Amorrhæórum, non in gládio nec in arcu tuo.

Dedíque vobis terram, in qua non laborástis, et urbes, quas non ædificástis, ut habitaréti in eis: véneas et olivéta, quæ non plantástis ” ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 135, 1-3. 16-18. 21-22 et 24

- ¹ Confitémini Dómino, quóniam bonus,
℞. Quóniam in ætérnum misericórdia eius.
- ² Confitémini Deo deórum,
℞. Quóniam in ætérnum misericórdia eius.
- ³ Confitémini Dómino dominórum,
℞. Quóniam in ætérnum misericórdia eius.

- 16 Qui tradúxit pópulum suum per desértum,
 R. Quóniam in ætérnum misericórdia eius.
- 17 Qui percússit reges magnos,
 R. Quóniam in ætérnum misericórdia eius.
- 18 Et occídít reges poténtes,
 R. Quóniam in ætérnum misericórdia eius.
- 21 Et dedit terram eórum hereditátem,
 R. Quóniam in ætérnum misericórdia eius.
- 22 Hereditátem Israel servo suo,
 R. Quóniam in ætérnum misericórdia eius.
- 24 Et redémít nos ab inimícis nostris,
 R. Quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Anno secundo

Lectio prior *

*Perfecta eras in decore meo, quem posueram
 super te; et fornicata es.*

Léctio libri Ezechielis prophétæ 16, 1-15. 60. 63

Factus est sermo Dómini ad me, dicens:

« Fili hóminis, notas fac Ierúsalem abominatiónes suas et dices: Hæc dicit Dóminus Deus Ierúsalem: " Radix tua et generátio tua de terra Chánaan, pater tuus Amorrhæus, et mater tua Cethæa.

Et quando nata es, in die ortus tui, non est præcisus umbilicus tuus, et aqua non es lota in salutem, nec sale salita nec involuta pannis.

Non pepércit super te óculus, ut fáceret tibi unum de his, misértus tui, sed proiécit es super fáciem terræ in abiectiône animæ tuæ, in die qua nata es.

Tránsiens autem per te, vidi te conculcári in ságuine tuo, et dixi tibi, cum esses in ságuine tuo: " Vive ". Dixi, inquam, tibi: " In ságuine tuo vive ".

Multiplicátam quasi germen agri dedi te, et multiplicáta es, et grandis effécta; et ingrèssa es et pervenísti ad mundum muliebrem: úbera tua intumuérunt, et pilus tuus germinávit; et eras nuda et confusióne plena.

Et transívi per te, et vidi te; et ecce tempus tuum, tempus amántium. Et expándi amíctum meum super te, et opéruí ignomíniam tuam; et iurávi tibi, et ingrèssus sum pactum tecum, ait Dóminus Deus, et facta es mihi.

Et lavi te aqua, et emundávi sánguinem tuum ex te, et unxi te óleo; et vestívi te discoloribus et calceávi te iánthino, et cinxi te bysso, et índui te subtilibus.

Et ornávi te ornáméto, et dedi armíllas in máni-bus tuis, et tórquem circa collum tuum; et dedi ináur-em super os tuum, et círculos áuribus tuis et corónam decóris in cápite tuo.

Et ornáta es auro et argéto, et vestíta es bysso et polymíto et multicolóribus. Símilam et mel et óleum comedísti, et decóra facta es veheménter nimis, et profecísti in regnum.

Et egrèssum est nomen tuum in gentes propter spé-ciem tuam; quia perfécta eras in decóre meo, quem posúeram super te, dicit Dóminus Deus.

Et habens fidúciam in pulchritúdine tua, fornicáta es in nómine tuo, et exposuísti fornicatióne tuam omni transeúnti.

Recordábor ego pacti mei tecum in diébus adulescéntiæ tuæ, et suscitábo tibi pactum sempitérnium; et recordéris et confundáris, et non sit tibi ultra aperíre os præ confusióne tua, cum placátus tibi fúero in ómnibus quæ fecísti " », ait Dóminus Deus.

Verbum Dómini.

vel ad libitum

Recordabor pacti mei tecum, et tu confunderis.

Lectio libri Ezechiélis prophétæ 16, 59-63

Hæc dicit Dóminus Deus:

« Fáciam tibi sicut despexísti iuraméntum, ut írritum fáceres pactum. Et recordábor ego pacti mei tecum in diébus adulescéntiæ tuæ, et suscitábo tibi pactum sempitérnum.

Et recordáberis viárum tuárum, et confundéris, cum recéperis soróres tuas te maióres cum minóribus tuis; et dabo eas tibi in filias, sed non ex pacto tuo.

Et suscitábo ego pactum meum tecum, et scies quia ego Dóminus, ut recordéris et confundáris, et non sit tibi ultra aperire os præ confusióne tua, cum placátus tibi fúero in ómnibus quæ fecísti », ait Dóminus Deus.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Is 12, 2-3. 4 bcd. 5-6 (R.: 1 c)

R. Convérsus est furor tuus, et consolátus es me.

² Ecce Deus salvátor meus, fiduciáliter agam et non timébo, quia fortitúdo mea et laus mea Dóminus, et factus est mihi in salútem.

³ Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus salvatóris. R.

⁴ Confitémini Dómino et invocáte nomen eius, notas fácite in pópulis adinventiões eius; mementóte quóniam excélsus est nomen eius. R.

⁵ Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit, annuntiáte hoc in univérsta terra.

⁶ Exsúlta et lauda, habitátio Sion, quia magnus in médio tui Sanctus Israel. R.

Alleluia

1 Th 2, 13

R. Allelúia. V. Accípite verbum Dei, non ut verbum hóminum,

sed, sicut est vere, verbum Dei.

R. Allelúia.

Evangelium

Ad duritiam cordis vestri permisit Moyses dimittere uxores, ab initio autem non sic fuit.

✠ Lectio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

19, 3-12

In illo témpore:

Accessérunt ad Iesum Pharisæi tentántes eum et dicéntes: « Licet hómini dimíttere uxórem suam quacúmque ex causa? »

Qui respóndens ait: « Non legístis quia qui creávit hóminem ab inítio, másculum et féminam fecit eos, et dixit: " Propter hoc dimíttet homo patrem et matrem, et adhærébit uxóri suæ, et erunt duo in carne una " ?

Itaque iam non sunt duo sed una caro. Quod ergo Deus coniúnxit, homo non séparet ».

Dicunt illi: « Quid ergo Móyses mandávit dari libéllum repúdií et dimíttere? »

Ait illis: « Móyses ad durítiam cordis vestri permisit vobis dimíttere uxóres vestras, ab inítio autem non sic fuit. Dico autem vobis, quia quicúmque dimiserit uxórem suam, nisi ob fornicatiónem, et áliam dúxerit, mœchátur ».

Dicunt ei discípuli eius: « Si ita est causa hóminis cum uxóre, non expedit núbere ».

Qui dixit eis: « Non omnes cápiunt verbum istud, sed quibus datum est. Sunt enim eunúchi qui de ma-

tris útero sic nati sunt, et sunt eunúchi qui facti sunt ab homínibus, et sunt eunúchi qui se ipsos castravérunt propter Regnum cælórum.

Qui potest cápere, cápiat ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Ecclésiæ tuæ, Dómine, múnera placátus assúme, quæ et miséricors offerénda tribuísti, et in nostræ salutis poténter éfficis transíre mystérium. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 147, 12. 14

Lauda, Ierúsalem, Dóminum, qui ádipe fruménti sátiat te.

Vel:

Io 6, 52

Panis, quem ego dédero, caro mea est pro sáculi vita, dicit Dóminus.

Post communionem

Sacramentórum tuórum, Dómine, commúnio sumpta nos salvet, et in tuæ veritátis luce confírmet. Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum

Ps 73, 20. 19. 22. 23

Réspice, Dómine, in testaméntum tuum, et ánimas páuperum tuórum ne derelínquas in finem. Exsúrge, Dómine, et iúdica causam tuam, et ne obliviscáris voces quæréntium te.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus, quem patérno nómine invocáre præsumimus,

pérface in córdibus nostris spíritum adoptiónis filiórum, ut promíssam hereditátem íngredi mereámur. Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Eligite hodie cui servire potissimum debeatis.

Léctio libri Iósue

24, 14-29

In diébus illis: Loquebátur Iósue ad pópulum dicens:

« Nunc ergo timéte Dóminum, et servíte ei perfécto corde atque veríssimo; et auférte deos, quibus serviérunt patres vestri in Mesopotámia et in Ægýpto, ac servíte Dómino.

Sin autem malum vobis vidétur ut Dómino serviátis, óptio vobis datur: elígite hódie quod placet, cui servíte potíssimum debeátis, utrum diis quibus serviérunt patres vestri in Mesopotámia, an diis Amorrhæórum, in quorum terra habitátis; ego autem et domus mea serviémus Dómino ».

Respondítque pópulus et ait: « Absit a nobis ut relinquámus Dóminum et serviámus diis aliénis.

Dóminus Deus noster ipse edúxit nos et patres nostros de terra Ægýpti, de domo servitútis; fecítque vidéntibus nobis signa ingéntia, et custodívit nos in omni via, per quam ambulávimus, et in cunctis pópulis, per quos transívimus.

Et eiécit univérsas gentes, Amorrhæum habitatórem terræ quam nos intrávimus. Serviémus ígitur Dómino, quia ipse est Deus noster ».

Dixítque Iósue ad pópulum: « Non potéritis servíte Dómino. Deus enim sanctus et fortis æmulátor est, nec ignóscet sceléribus vestris atque peccátis. Si dimiseritis

Dóminum et serviéritis diis aliénis, convértet se et afflíget vos atque subvértet, postquam vobis præstiterit bona ».

Dixítque pópulus ad Iósue: « Nequáquam ita ut lóqueris erit, sed Dómino serviémus ». Et Iósue ad pópulum: « Testes, inquit, vos estis, quia ipsi elegéritis vobis Dóminum ut serviátis ei ». Responderúntque: « Testes ».

« Nunc ergo, ait, auférte deos aliénos de médio vestri et inclináte corda vestra ad Dóminum Deum Israel ». Dixítque pópulus ad Iósue: « Dómino Deo nostro serviémus, et obœdiéntes érimus præcéptis eius ».

Percússit ergo Iósue in die illo fœdus et propósuit pópulo præcépta atque iudícia in Sichem. Scripsit quoque ómnia verba hæc in volúmine legis Dómini; et tulit lápidem pergrándem, posúitque eum subter quercum, quæ erat in sanctuário Dómini; et dixit ad omnem pópulum:

« En lapis iste erit vobis in testimónium, quod audierit ómnia verba Dómini, quæ locútus est vobis, ne forte póstea negáre velítis et mentíri Dómino Deo vestro ».

Dimisitque pópulum, singulos in possessionem suam.

Et post hæc mórtuus est Iósue, fílius Nun, servus Dómini, centum et decem annórum.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 15, 1-2 a et 5. 7-8. 11 (R.: cf. 5 a)

R. Tu es, Dómine, pars hereditátis meæ.

1 Consérva me, Deus, quóniam sperávi in te.

2 Dixi Dómino: « Dóminus meus es tu,

5 Dóminus pars hereditátis meæ et cálicis mei: tu es qui détines sortem meam ». R.

7 Benedicam Dóminum qui tribuit mihi intelléctum; insuper et in nóctibus erudiérunt me renes mei.

8 Proponébam Dóminum in conspéctu meo semper, quóniam a dextris est mihi, non commovébor. R.

11 Notas mihi fácies vias vitæ, plenitúdinem lætitiæ cum vultu tuo, delectatiónes in dextera tua usque in finem. R.

Anno secundo

Lectio prior

Unumquemque iuxta vias suas iudicabo.

Léctio libri Ezechiélis prophétæ 18, 1-10. 13 b. 30-32

Factus est sermo Dómini ad me dicens: « Quid est, quod inter vos parábolam vértitis in provérbium istud in terra Israel dicétes: " Patres comedérunt uvam acérbam, et dentes filiórum obstupéscunt? " »

Vivo ego, dicit Dóminus Deus, si erit ultra vobis parábola hæc in provérbium in Israel. Ecce omnes ánime meæ sunt, ut ánima patris ita et ánima filii mea est: ánima quæ peccáverit, ipsa moriétur.

Et vir, si fúerit iustus et fécerit iudícium et iustítiam, in móntibus non coméderit et óculos suos non leváverit ad idóla domus Israel, et uxórem próximi sui non violáverit, et ad mulierem menstruátam non accésserit,

et hómínem non con tristáverit, pignus debitóri red-díderit, per vim nihil rapúerit, panem suum esuriénti déderit et nudum operúerit vestiméto,

ad usúram non commodáverit, et ámplius non accéperit, ab iniquitáte avérterit manum suam, et iudícium verum fécerit inter virum et virum,

in præcéptis meis ambuláverit, et iudícia mea custo-

dierit, ut fáciat veritátem: hic iustus est, vita vivet, ait Dóminus Deus.

Quod si genúerit fílium latrónem effundéntem sán-
guinem, et fécerit unum de istis, numquid vivet? Non
vivet: cum univérsa hæc detestánda fécerit, morte mo-
riétur, sanguis eius in ipso erit.

Idcirco unumquémque iuxta vias suas iudicábo, do-
mus Israel, ait Dóminus Deus. Convertímini et ágite
pæniténtiam ab ómnibus iniquitátibus vestris, et non
erit vobis in ruínam iníquitas.

Proícite a vobis omnes prævaricatiónes vestras, in
quibus prævaricáti estis, et fácite vobis cor novum et
spírítum novum. Et quare moriémini, domus Israel?
Quia nolo mortem moriéntis, dicit Dóminus Deus; re-
vertímini et vívite ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 50, 12-13. 14-15. 18-19 (R.: 12 a)

R. Cor mundum crea in me, Deus.

- 12 Cor mundum crea in me, Deus,
et spírítum firmum innova in vísceribus meis.
13 Ne proicias me a fácie tua,
et spírítum sanctum tuum ne áuferas a me. R.
14 Redde mihi lætítiam salutáris tui,
et spírítu promptíssimo confírma me.
15 Docébo iníquos vias tuas
et ímpii ad te converténtur. R.
18 Non enim sacrificio delectáris,
holocáustum, si ófferam, non placébit.
19 Sacrificium Deo spírítus contribulátus,
cor contrítum et humiliátum,
Deus, non despícies. R.

Alleluia

Cf. Mt 11, 25

R. Alleluía. V. Benedíctus es, Pater,
Dómine cæli et terræ,
quia mystéria Regni párvulis revelásti.
R. Alleluía.

Evangelium

*Nolite prohibere parvulos ad me venire,
talium est enim Regnum cælorum.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

In illo témpore:

19, 13-15

Obláti sunt Iesu párvuli, ut manus eis impóneret
et oráret, discípuli autem increpábant eis. Iesus vero
ait: « Sínite párvulos et nolite eos prohibére ad me
veníre, talium est enim Regnum cælórum ». Et cum
imposuísset eis manus, ábiit inde. — Verbum Dómini.

Super oblata

Ecclesiæ tuæ, Dómine, múnera placátus assúme,
quæ et miséricors offerénda tribuísti,
et in nostræ salutis poténter éfficis transíre mystérium.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 147, 12. 14

Lauda, Ierúsalem, Dóminum,
qui ádipe fruménti sátiat te.

Vel:

Io 6, 52

Panis, quem ego dédero,
caro mea est pro sæculi vita, dicit Dóminus.

Post communionem

Sacramentórum tuórum, Dómine,
commúnio sumpta nos salvet,
et in tuæ veritátis luce confírmet. Per Christum.

DOMINICA XX « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 83, 10-11

Protéctor noster, aspice, Deus,
et respice in faciém Christi tui,
quia mélior est dies una in átriis tuis super mília.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui diligéntibus te bona invisibília præparásti,
infunde córdibus nostris tui amóris afféctum,
ut, te in ómnibus et super ómnia diligéntes,
promissiónes tuas, quæ omne desidérium súperant,
consequámur.

Per Dóminum.

Anno A

Lectio prima

Filios advenæ adducam in montem sanctum meum.

Lectio libri Isaíæ prophétæ

56, 1. 6-7

Hæc dicit Dóminus: « Custodíte iudícium, et fá-
cite iustítiam, quia iuxta est salus mea ut véniat, et iusti-
tia mea ut revelétur.

Et filios ádvenæ, qui adhærent Dómino, ut colant
eum et díligant nomen eius, ut sint ei in servos; omnem
custodiéntem sábbatum ne pólluat illud et tenéntem
foedus meum,

addúcam eos in montem sanctum meum et lætifi-
cábo eos in domo oratiónis meæ; holocáusta eórum et
víctimæ eórum placébunt mihi super altári meo, quia

domus mea domus oratiónis vocábitur cunctis pópu-
lis ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 66, 2-3. 5. 6 et 8 (R.: 4)

R. Confiteántur tibi pópuli, Deus,
confiteántur tibi pópuli omnes.

2 Deus misereátur nostri,
et benedicat nobis;
illúminet vultum suum super nos.

3 Ut cognoscátur in terra vía tua,
in ómnibus géntibus salutáre tuum. R.

5 Læténtur et exsúltent gentes,
quóniam iúdicas pópulos in æquitáte,
et gentes in terra dírigis. R.

6 Confiteántur tibi pópuli, Deus,
confiteántur tibi pópuli omnes.

8 Benedicat nos Deus,
et métuant eum omnes fines terræ. R.

Lectio secunda

*Sine pænitentia sunt dona et vocatio Dei
erga Israel.*

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

11, 13-15. 29-32

Fratres:

Vobis dico géntibus: « Quantum quidem ego sum
géntium apóstolus, ministérium meum honorífico si
quo modo ad æmulándum próvocem carnem meam et
salvos fáciam áliquos ex illis.

Si enim amíssio eórum reconciliátió est mundi, quæ
assúptio nisi vita ex mórtuis?

Sine pæniténtia enim sunt dona et vocátió Dei.

Sicut enim aliquando vos non credidistis Deo, nunc autem misericordiam consecuti estis propter illorum incredulitatem,

ita et isti nunc non crediderunt propter vestram misericordiam, ut et ipsi nunc misericordiam consequantur; conclusit enim Deus omnes in incredulitatem, ut omnium misereatur. — Verbum Domini.

Alleluia

Mt 4, 23

℞. Alleluia. *℣.* Prædicabat Iesus Evangelium Regni, et sanabat omnem infirmitatem in populo.
℞. Alleluia.

Evangelium

O mulier, magna est fides tua!

✠ Læctio sancti Evangelii secundum Matthæum

15, 21-28

In illo tempore:

Egressus Iesus de terra Gennésaret, secéssit in partes Tyri et Sidónis. Et ecce mulier Chananæa a finibus illis egressa clamavit dicens: « Miserere mei, Dómine, fili David: filia mea male a dæmónio vexatur ». Qui non respóndit ei verbum.

Et accedentes discipuli eius rogabant eum dicentes: « Dimitte eam, quia clamat post nos.

Ipse autem respóndens ait: « Non sum missus nisi ad oves quæ periérunt domus Israel ».

At illa venit et adoravit eum, dicens: « Dómine, ádiuva me ».

Qui respóndens ait: « Non est bonum sumere panem filiórum et mittere catéllis ».

At illa dixit: « Etiam, Dómine, nam et catélli edunt de micis quæ cadunt de mensa dominórum suórum ».

Tunc respóndens Iesus, ait illi: « O mulier, magna est fides tua: fiat tibi sicut vis ». Et sanata est filia illius ex illa hora.

Verbum Domini.

Anno B

Lectio prima

Comedite panem meum, et bibite vinum quod miscui vobis.

Læctio libri Proverbiórum

9, 1-6

Sapiéntia ædificávit sibi domum, excidit columbas septem, immolávit víctimas suas, miscuit vinum et propósuit mensam suam; misit ancillas suas ut vocarent ad arcem et ad mcenia civitátis: « Si quis est párvulus, veniat ad me ».

Et insipientibus locuta est: « Veníte, comedite panem meum, et bíbite vinum quod miscui vobis; relínquite infántiam et vívite et ambuláte per vias prudentiæ ». — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 2-3. 10-11. 12-13. 14-15 (℞: 9 a)

℞. Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus.

² Benedicam Dóminum in omni tempore, semper laus eius in ore meo.

³ In Dómino gloriábitur ánima mea, áudiant mansuéti et læténtur. ℞.

¹⁰ Timéte Dóminum, sancti eius, quóniam non est inópia timéntibus eum.

¹¹ Dívites eguérunt et esuriérunt, inquiréntes autem Dóminum non deficiént omni bono. ℞.

- 12 Veníte, filii, audíte me:
timórem Dómini docébo vos.
- 13 Quis est homo qui vult vitam,
díligit dies ut vídeat bonum? *R.*
- 14 Próhibe linguam tuam a malo,
et lábia tua ne loquántur dolum.
- 15 Divérte a malo et fac bonum,
inquíre pacem et perséquare eam. *R.*

Lectio secunda

Intellegite quæ sit voluntas Domini.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

5, 15-20

Vidéte, fratres, caute quómodo ambulétis, non quasi insipiéntes sed ut sapiéntes, rediméntes témpus, quóniam dies mali sunt. Proptérea nolíte fieri imprudéntes, sed intellégite quæ sit volúntas Dómini.

Et nolíte inebriári vino, in quo est luxúria, sed implémini Spírítu, loquéntes vóbismet ipsis in psalmis et hymnis et cánticis spiritalibus, cantántes et psalléntes in córdibus vestris Dómino.

Grátias agéntes semper pro ómnibus, in nómine Dómini nostri Iesu Christi, Deo et Patri.

Verbum Dómini.

Alleluia

Io 6, 56

R. Alleluia. *V.* Qui mandúcat meam carnem
et bibit meum ságuinem,
in me manet, et ego in eo, dicit Dóminus.
R. Alleluia.

Evangelium

*Caro mea verus est cibus,
et sanguis meus verus est potus.*

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 6, 51-59

In illo témpore: Dixit Iesus turbis:

« Ego sum panis vivus qui de cælo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum; panis autem quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita ».

Litigábant ergo Iudæi ad ínvicem dicéntes: « Quómodo potest hic nobis carnem suam dare ad manducándum? ».

Dixit ergo eis Iesus:

« Amen, amen dico vobis: Nisi manducavéritis carnem Filii hóminis et bibéritis eius ságuinem, non habébis vitam in vobismetipsis.

Qui mandúcat meam carnem et bibit meum ságuinem habet vitam ætérnam, et ego resuscitábo eum in novíssimo die: caro enim mea verus est cibus, et sanguis meus verus est potus.

Qui mandúcat meam carnem et bibit meum ságuinem in me manet et ego in illo. Sicut misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem, et qui mandúcat me et ipse vivet propter me.

Hic est panis qui de cælo descéndit, non sicut manducavérunt patres et mórtui sunt: qui mandúcat hunc panem vivet in ætérnum ».

Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

*Genuisti me virum discordiæ
in universa terra.*

Lectio libri Ieremiæ prophætæ 38, 4-6. 8-10

In diébus illis:

Dixerunt príncipes regi: « Rogámus ut occidátur homo iste; de indústria enim dissólvit manus virórum bellántium, qui remanserunt in civitáte hac, et manus univérsi pópuli, loquens ad eos iuxta verba hæc; sí quidem homo iste non quærit pacem pópulo huic, sed malum ».

Et dixit rex Sedecías: « Ecce ipse in mánibus vestris est; nec enim fas est regem vobis quidquam negáre ».

Tulérunt ergo Ieremiám et proiecérunt eum in lacum Melchiæ filii Amelech, qui erat in vestibulo cárce-
ris, et submisérunt Ieremiám fúnibus in lacum, in quo non erat aqua sed lutum; descéndit itaque Ieremías in cænum.

Et egréssus est Abdémelech de domo regis et locú-
tus est ad regem dicens:

« Dómine mi rex, male fecérunt viri isti ómnia quæcúmque perpetrá-
runt contra Ieremiám prophétam, mitténtes eum in lacum, ut moriátur ibi fame: non sunt enim panes ultra in civitáte ».

Præcépit itaque rex Abdémelech Æthiopi dicens: « Tolle tecum hinc trigínta viros et leva Ieremiám prophétam de lacu, ántequam moriátur ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 39, 2. 3. 4. 18 (R.: 14 b)

R. Dómine, ad adiuvándum me festína.

² Exspéctans exspectávi Dóminum,
et inténdit mihi. R.

³ Et exaudivit clamórem meum,
et edúxit me de lacu misériæ et de luto faciis;
et státuit super petram pedes meos,
et firmávit gressus meos. R.

⁴ Et immísit in os meum cánticum novum,
carmen Deo nostro.
Vidébunt multi et timébunt,
et sperábunt in Dómino. R.

¹⁸ Ego autem egénus et pauper sum;
Dóminus sollicitus est mei.
Adiútor meus et liberátor meus tu es;
Deus meus, ne tardáveris. R.

Lectio secunda

*Per patientiam curramus
propositum nobis certamen.*

Lectio Epistolæ ad Hebræos 12, 1-4

Fratres:

Et nos tantam habéntes circumpósitam nubem té-
stium, deponéntes omne pondus et circúmstans nos pec-
cátum, per patientiam curramus propositum nobis cer-
támen, aspiciéntes in auctórem fidei et consummató-
rem Iesum, qui pro gáudio sibi proposito sustínuit
crucem, confusióne contémpta, atque in dextera throni
Dei sedet.

Recogitáte enim eum qui talem sustínuit a pecca-
tóribus advérsus semetípsum contradiciónem, ut ne

fatigémini ánimis vestris deficiéntes. Nondum usque ad sánguinem restitístis advérsus peccátum repugnantes. — Verbum Dómini.

Alleluia

Io 10, 27

℞. Allelúia. ⁊. Oves meæ vocem meam áudiunt, dicit Dóminus; et ego cognóscó eas, et sequúntur me.
℞. Allelúia.

Evangelium

Non veni dare pacem, sed separationem.

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Lucam 12, 49-53

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Ignem veni mittere in terram, et quid volo? Si iam accénsus esset! Baptisma autem hábeo baptizári, et quómodo coártor usque dum perficiátur!

Putátis quia pacem veni dare in terram? Non, dico vobis, sed separatiónem.

Erunt enim ex hoc quinque in domo una divisi, tres in duo, et duo in tres, dividéntur pater in filium et filius in patrem, mater in filiam et filia in matrem, socrus in nurum suam, et nurus in socrum ».

Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Súscipe, Dómine, múnera nostra, quibus exercéntur commércia gloriósa, ut, offeréntes quæ dedísti, teípsum mereámur accipere. Per Christum.

Præfatio de dominicis « per annum », pp. 752-759.

Ant. ad communionem

Ps 129, 7

Apud Dóminum misericórdia, et copiósa apud eum redemptio.

Vel:

Io 6, 51-52

Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi, dicit Dóminus: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum.

Post communionem

Per hæc sacraménta, Dómine, Christi partícipes effécti, cleméntiam tuam humíliter implorámus, ut, eius imáginis confórmes in terris, et eius consórtes in cælis fieri mereámur. Per Christum.

Feria secunda

Ant. ad introitum

Ps 83, 10-11

Protéctor noster, áspice, Deus, et respice in fáciem Christi tui, quia mélior est dies una in átriis tuis super mília.

Collecta

Deus, qui diligéntibus te bona invisibília præparásti, infúnde córdibus nostris tui amóris afféctum, ut, te in ómnibus et super ómnia diligéntes, promissiónes tuas, quæ omne desidérium súperant, consequámur. Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Suscitavit Dominus iudices,
sed nec eos audire voluerunt.*

Lectio libri Iudicum

2, 11-19

In diebus illis:

Fecerunt filii Israel malum in conspectu Domini et serviérunt Báalim, ac dimiserunt Dominum Deum patrum suorum, qui eduxerat eos de terra Ægypti, et secuti sunt deos alienos deosque populorum, qui habitabant in circuitu eorum, et adoraverunt eos et ad iracundiam concitaverunt Dominum, dimittentes eum et serviétes Baal et Astaroth.

Iratúsque Dominus contra Israel tradidit eos in manus diripientium, qui cepérunt eos et vendiderunt hostibus, qui habitabant per gyrum, nec potuerunt resistere adversariis suis, sed, quocúmque pèrgere voluissent, manus Domini super eos erat, sicut locutus est et iurávit eis, et vehementer afflicti sunt.

Suscitávitque Dominus iudices, qui liberarent eos de vastantium manibus; sed nec eos audire voluerunt, fornicantes cum diis alienis et adorantes eos.

Cito deseruerunt viam, per quam ingressi fuerant patres eorum, et audientes mandata Domini, ómnia fecére contrária.

Cumque Dominus iudices suscitáret, in diebus eorum flectebátur misericórdia, et audiébat afflictórum gemitus et liberábat eos de cæde vastantium.

Postquam autem mórtuus esset iudex, revertébantur et multo faciébant peióra quam fécerant patres eorum, sequétes deos alienos, serviétes eis et adorantes illos.

Non dimiserunt adinventiónes suas et viam durissimam, per quam ambuláre consueverunt.
Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 105, 34-35. 36-37. 39-40. 43 ab et 44 (R.: 4 a)

R. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui.

³⁴ Non disperdidérunt gentes
quas dixit Dóminus illis.

³⁵ Et commixti sunt inter gentes,
et didicérunt ópera eórum. R.

³⁶ Et serviérunt sculptílibus eórum,
et factum est illis in scándalum.

³⁷ Et immolavérunt filios suos
et filias suas dæmóniis. R.

³⁹ Et contamináti sunt in opéribus suis,
et fornicáti sunt in adinventiónibus suis.

⁴⁰ Et exársit ira Dóminus in pópulum suum,
et abominátus est hereditátem suam. R.

⁴³ Sæpe liberávit eos;

ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo.

⁴⁴ Et vidit tribulatióem eórum,
cum audivit clamórem eórum. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Erit Ezechiel vobis in portentum:
iuxta quæ fecit facietis.*

Lectio libri Ezechiélis prophéta

24, 15-24

Factum est verbum Domini ad me dicens: « Fili hominis, ecce ego tollo a te desiderábile oculórum tuó-

rum in plaga, et non planges neque plorábis, neque fluent lácrimæ tuæ.

Ingemisce tacens, mortuórum luctum non fácies, coróna tua circumligáta sit tibi, et calceaménta tua erunt in pédibus tuis; nec amíctu ora velábis nec cibos lugéntium cómedes ».

Locútus sum ergo ad pópulum mane, et mórtua est uxor mea véspere; fecítque mane sicut præcéperat mihi.

Et dixit ad me pópulus: « Quare non índicas nobis quid ista significent quæ tu facis? »

Et dixi ad eos: « Sermo Dómini factus est ad me dicens: " Lóquere dómui Israel: Hæc dicit Dóminus Deus:

Ecce ego pólluam sanctuárium meum, supérbiam impérii vestri, et desiderábile oculórum vestrórum, et super quo pavet ánima vestra; filii vestri et filíæ vestræ, quas reliquistis, gládio cadent.

Et faciétis sicut feci: ora amíctu non velábitis et cibos lugéntium non comedétis, corónas habébitis in capítibus vestris et calceaménta in pédibus; non plangetis neque flébitis, sed tabescétis in iniquitatibus vestris, et unusquisque gemet ad fratrem suum.

Erítque Ezéchiél vobis in porténtum: iuxta ómnia quæ fecit faciétis, cum vénerit istud, et sciétis quia ego Dóminus Deus " ».— Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Deut 32, 18-19. 20. 21 (R.: 18 a)

R. Deum, qui te genuit, dereliquisti.

18 Deum, qui te genuit, dereliquisti,
et oblitus es Dómini, creatóris tui.

19 Vidit Dóminus et ad iracúndiam concitátus est,
quia provocavérunt eum filii sui et filíæ. R.

20 Et ait: « Abscúdam fáciem meam ab eis,
et considerábo novíssima eórum;
generátio enim perversa est, et infidéles filii. R.

21 Ipsi me provocavérunt in eo qui non erat Deus,
et irritavérunt in vanitatibus suis;
et ego provocábo eos in eo qui non est pópulus,
et in gente stulta irritábo illos ». R.

Alleluia

Mt 5, 3

R. Alleluia. V. Beáti páuperes spíritu,
quóniam ipsórum est Regnum cælórum.
R. Alleluia.

Evangelium

*Si vis perfectus esse, vende quæ habes,
et habebis thesaurum in cælo.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Mattháum

In illo témpore:

19, 16-22

Ecce unus accédens ait Iesu: « Magíster, quid boni fáciam ut hábeam vitam ætéenam? »

Qui dixit ei: « Quid me intérogas de bono? Unus est bonus. Si autem vis ad vitam ingredi, serva mandáta ».

Dicit illi: « Quæ? »

Iesus autem dixit: « Non homicídium fácies, non adulterábis, non fácies furtum, non falsum testimónium dices, honóra patrem et matrem, et díliges próximum tuum sicut te ipsum ».

Dicit illi aduléscens: « Omnia hæc custodívi: quid adhuc mihi deest? »

Ait illi Iesus: « Si vis perféctus esse, vade, vende

quæ habes et da pauperibus, et habebis thesaurum in cælo, et veni, sequere me ».

Cum audisset autem adulescens verbum, abiit tristis, erat enim habens multas possessiones.

Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, Dómine, múnera nostra,
quibus exercéntur commércia gloriósa,
ut, offeréntes quæ dedísti,
teípsum mereámur accípere.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 129, 7

Apud Dóminum misericórdia,
et copiósa apud eum redemptio.

Vel:

Io 6, 51-52

Ego sum panis vivus,
qui de cælo descéndi, dicit Dóminus:
si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum.

Post communionem

Per hæc sacraménta, Dómine, Christi partícipes effécti,
cleméntiam tuam humíliter implorámus,
ut, eius imáginis confórmes in terris,
et eius consórtes in cælis fieri mereámur.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum

Ps 83, 10-11

Protéctor noster, aspice, Deus,
et réspice in fáciem Christi tui,
quia mélior est dies una in átriis tuis super mília.

Collecta

Deus, qui diligéntibus te bona invisibília præparásti,
infúnde córdibus nostris tui amóris afféctum,
ut, te in ómnibus et super ómnia diligéntes,
promissionés tuas, quæ omne desidérium súperant,
consequámur.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Gedeon, liberabis Israel: scito quod miserim te.

Léctio libri Iúdicum

6, 11-24 a

In diébus illis:

Venit Angelus Dómini et sedit sub quercu, quæ erat in Ephra et pertinébat ad Ioas, patrem famíliæ Ezri. Cumque Gédeon fílius eius excúteret atque purgáret fruménta in torculári, ut fúgeret Mádian, apparuit ei Angelus Dómini et ait: « Dóminus tecum, virórum fortíssime ».

Dixítque ei Gédeon: « Obsecro, mi dómine, si Dóminus nobíscum est, cur apprehendérunt nos hæc ómnia? Ubi sunt mirabília eius, quæ narravérunt patres nostri atque dixerunt: " De Ægýpto edúxit nos Dóminus " ? Nunc autem derelíquit nos Dóminus et trádidit in manu Mádian ».

Respexitque ad eum Dóminus et ait: « Vade in hac fortitúdine tua et liberábis Israel de manu Mádian: scito quod miserim te ».

Quí respóndens ait: « Obsecro, mi dómine, in quo liberábo Israel? Ecce família mea infíma est in Manásse, et ego mínimus in domo patris mei ».

Dixitque ei Dóminus: « Ego ero tecum, et percúties Mádian quasi unum virum ».

Et ille: « Si invéni, inquit, grátiam coram te, da mihi signum quod tu sis qui lóqueris ad me, nec recédas hinc donec revértar ad te, portans sacrificium et ófferens tibi ». Qui respóndit: « Ego præstolábor advéntum tuum ».

Ingréssus est itaque Gédeon, et coxit hædum et de farínæ módio ázynos panes; carnésque ponens in canistro et ius cárniū mittens in ollam, tulit ómnia sub quercu et óbtulit ei.

Cui dixit Angelus Dómini: « Tolle carnes et ázynos panes, et pone supra petram illam, et ius désuper funde ».

Cumque fecisset ita, exténdit Angelus Dómini summitátem virgæ, quam tenébat in manu, et tétigit carnes et panes ázynos; ascendítque ignis de petra, et carnes azymósque panes consúmpsit; Angelus autem Dómini evánuit ex óculis eius.

Vidénsque Gédeon quod esset Angelus Dómini, ait: « Heu, mi Dómine Deus, quia vidi Angelum Dómini fácie ad fáciem ». Dixitque ei Dóminus: « Pax tecum, ne tímeas, non moriérís ».

Ædificávit ergo ibi Gédeon altáre Dómino vocávitque illud « Dómini pax ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 84, 9. 11-12. 13-14 (R.: cf. 9)

R. Lóquitur pacem Dóminus ad plebem suam.

9 Audiam quid loquátur Dóminus Deus, quóniam loquétur pacem

ad plebem suam et sanctos suos, et ad eos qui convertúntur corde. R.

11 Misericórdia et véritas obviavérunt sibi, iustítia et pax osculátæ sunt.

12 Véritas de terra orta est, et iustítia de cælo prospéxit. R.

13 Etenim Dóminus dabit benignitátem, et terra nostra dabit fructum suum.

14 Iustítia ante eum ambulábit, et ponet in via gressus suos. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Homo es et non Deus,
et dedisti cor tuum quasi cor Dei.*

Lectio libri Ezechiélis prophétæ

28, 1-10

In diébus illis:

Factus est sermo Dómini ad me dicens:

« Fili hóminis, dic príncipi Tyri: “ Hæc dicit Dóminus Deus: Eo quod elevátum est cor tuum, et dixisti: Deus ego sum et in cáthedra Dei sedi in corde maris, cum sis homo et non Deus, et dedísti cor tuum quasi cor Dei;

ecce sapiéntior es tu Daniéle, omne secrétum non est abscondítum a te, in sapiéntia et prudéntia tua fecísti tibi fortitúdinem, et acquisísti aurum et argéntum in thesáuris tuis;

in multitudíne sapiéntiæ tuæ et in negotiatióne tua multiplicásti tibi fortitúdinem, et elevátum est cor tuum in róbre tuo ” ».

Proptérea hæc dicit Dóminus Deus: « Eo quod elevátum est cor tuum quasi cor Dei,

idcirco ecce ego addúcam super te aliénos, robustíssimos géntium, et nudábunt gládios suos super pulchritúdinem sapiéntiæ tuæ et pólluent decórem tuum,

interficiant et détrahent te, et moriérís in intéritu occisórum in corde maris.

Numquid dicens loquerís: "Deus ego sum" coram interficiéntibus te, cum sis homo et non Deus, in manu occidéntium te? Morte incircumcisórum moriérís in manu alienórum, quia ego locútus sum », ait Dóminus Deus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Deut 32, 26-27 ab. 27 cd-28 a. 30. 35 cd-36 ab (R.: 39 c)

R. Ego occídám et ego vívere fáciám.

26 Dixi: « Ubínám sunt?

Cessáre fáciám ex homínibus memóriam eórum »;

27 sed propter iram inimicórum dístuli,
ne forte superbírent hostes eórum. R.

Et dícerent: « Manus nostra excélsa,
et non Dóminus fecit hæc ómnia ».

28 Gens absque consílio est et sine prudéntia. R.

30 Quómodo persecuátur unus mille,
et duo fugent decem mília?
Nonne ídeo, quia Deus suus véndidit eos,
et Dóminus conclúsit illos? R.

35 Iuxta est dies perditiónis,
et adésse festínant témpora.

36 Iudicábit Dóminus pópulum suum,
et in servis suis miserébitur. R.

Alleluia

2 Cor 8, 9

R. Allelúia. *Y.* Iesus Christus egénus factus est,
cum esset dives,
ut illíus inópia vos dívites essétis.
R. Allelúia.

Evangelium

Facilius est camelum per foramen acus transire quam divitem intrare in Regnum Dei.

✠ Lécio sancti Evangélli secúndum Mattháeum

19, 23-30

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Amen dico vobis: Dives difícilé intrábit in Regnum cælórum. Et íterum dico vobis: Facílius est camélum per forámen acus transire quam dívitem intráre in Regnum Dei ».

Audítis autem his, discípuli mirabántur valde dícentes: « Quis ergo póterit salvus esse? »

Aspiciens autem Iesus dixit illis: « Apud hómínes hoc impossíbile est, apud Deum autem ómnia possíbilia sunt ».

Tunc respóndens Petrus dixit ei: « Ecce nos reliquimus ómnia et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? »

Iesus autem dixit illis: « Amen dico vobis quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hómínis in throno glóriæ suæ, sedébitis et vos super thronos duódecim, iudicántes duódecim tribus Israel.

Et omnis qui reliquit domos vel fratres aut soróres aut patrem aut matrem aut filios aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet et vitam ætérnam possidébit.

Multi autem erunt primi novíssimi et novíssimi primi ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, Dómine, múnera nostra,
quibus exercéntur commércia gloriósa,
ut, offeréntes quæ dedísti,
teípsum mereámur accípere.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 129, 7

Apud Dóminum misericórdia,
et copiósa apud eum redémptio.

Vel:

Io 6, 51-52

Ego sum panis vivus,
qui de cælo descéndi, dicit Dóminus:
si quis manducáverit ex hoc pane,
vivet in ætérnum.

Post communionem

Per hæc sacraménta, Dómine,
Christi partícipes effécti,
cleméntiam tuam humíliter implorámus,
ut, eius imáginis confórmes in terris,
et eius consórtes in cælis fíeri mereámur.
Per Christum.

Feria quarta**Ant. ad introitum**

Ps 83, 10-11

Protéctor noster, áspice, Deus,
et réspice in fáciem Christi tui,
quia mélior est dies una in átriis tuis super mília.

Collecta

Deus, qui diligéntibus te bona invisibília præparásti,
infúnde córdibus nostris tui amóris afféctum,
ut, te in ómnibus et super ómnia diligéntes,
promissiónes tuas, quæ omne desidérium súperant,
consequámur.
Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

*Dixistis: Rex imperabit nobis,
cum Dominus regnaret in vobis.*

Léctio libri Iúdicum

9, 6-15

In diébus illis:

Congregáti sunt omnes viri Sichem et univérsæ fa-
miliæ urbis Mello; abierúntque et constituérunt regem
Abímelech, iuxta quercum quæ stabat in Sichem.

Quod cum nuntiátum esset Ióatham, ivit et stetit in
vértice montis Garizim, elevatáque voce clamávit et dixit:
« Audíte me, viri Sichem. Ita áudiat vos Deus. Iérunt
ligna ut úngerent super se regem.

Dixerúntque olívæ: “ Impera nobis ”. Quæ respón-
dit: “ Numquid possum desérere pinguédinem meam,
qua et dii utúntur et hómines, et veníre ut inter ligna
promóvear? ”

Dixerúntque ligna ad árborem ficum: “ Veni, et super
nos regnum áccipe ”. Quæ respóndit eis: “ Numquid pos-
sum desérere dulcédinem meam fructúsque suavíssimos,
et ire ut inter cétera ligna promovéar? ”

Locútaque sunt ligna ad vitem: “ Veni, et ímpera
nobis ”. Quæ respóndit eis: “ Numquid possum de-
sérere vinum meum, quod lætíficat Deum et hómines, et
inter ligna cétera promovéri? ”

Dixerúntque ómnia ligna ad rhamnum: “ Veni, et
ímpera super nos ”. Quæ respóndit eis: “ Si vere me re-
gem vobis constitúitis, veníte et sub umbra mea re-
quiescite; si autem non vultis, egrediátur ignis de rham-
no et dévoret cedros Líbani ” ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 20, 2-3. 4-5. 6-7 (R.: 2 a)

R. Dómine, in virtúte tua lætábitur rex.

- ² Dómine, in virtúte tua lætábitur rex,
et super salutáre tuum exsultábit veheménter.
- ³ Desidérium cordis eius tribuísti ei,
et voluntátem labiórum eius non denegásti. R.
- ⁴ Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis;
posuísti in cápite eius coronám de auro puríssimo.
- ⁵ Vitam pétiit a te, et tribuísti ei
longitúdinem diérum in sæculum
et in sæculum sæculi. R.
- ⁶ Magna est glória eius in salutári tuo,
magnificéntiam et decórem impónes super eum;
- ⁷ quóniam pones eum benedictiónem in sæculum sæculi,
lætificábis eum in gáudio ante vultum tuum. R.

Anno secundo**Lectio prior**

*Liberabo gregem meum de ore eorum,
et non erit ultra eis in escam.*

Lectio libri Ezechiélis prophétæ **34, 1-11**

In diébus illis:

Factum est verbum Dómini ad me dicens:

« Fili hóminis, prophéta de pastóribus Israel, prophéta, et dices pastóribus: Hæc dicit Dóminus Deus: " Væ pastóribus Israel, qui pascébant semetípsos! Nonne greges a pastóribus pascúntur?

Lac comedebátis, et lanis operiebámini, et quod crassum erat occidebátis; gregem autem meum non pascebátis; quod infírmum fuit non consolidástis et quod ægrótum non sanástis, quod confráctum est non

alligástis, et quod abiéctum est non reduxístis, et quod perierat non quæsístis, sed cum austeritáte imperabátis eis et cum poténtia.

Et dispérsæ sunt oves meæ, eo quod non esset pastor, et factæ sunt in devoratióne omnium bestiárum agri, et dispérsæ sunt.

Erravérunt greges mei in cunctis móntibus et in univérso colle excélso, et super omnem fáciem terræ dispérsi sunt greges mei, et non erat qui requireret, non erat, inquam, qui requireret ".

Proptérea, pastóres, audíte verbum Dómini: " Vivo ego, dicit Dóminus Deus, quia, pro eo quod facti sunt greges mei in rapínam, et oves meæ in devoratióne omnium bestiárum agri, eo quod non esset pastor; neque enim quæsiérunt pastóres mei gregem meum, sed pascebant pastóres semetípsos et greges meos non pascebant ":

Proptérea, pastóres, audíte verbum Dómini: Hæc dicit Dóminus Deus:

" Ecce ego ipse super pastóres; requíram gregem meum de manu eórum et cessáre fáciam eos, ut ultra non pascant gregem, nec pascant ámplius pastóres semetípsos, et liberábo gregem meum de ore eórum, et non erit ultra eis in escam ".

Quia hæc dicit Dóminus Deus: " Ecce ego ipse requíram oves meas et visitábo eas " ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 22, 1-3 a. 3 b-4. 5. 6 (R.: 1)

R. Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit.

- ¹ Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:
- ² in páscuis viréntibus me collocávit,

super aquas quiétis edúxit me,
 3 ánimam meam refécit. *R.*

Dedúxit me super sémitas iustítiae
 propter nomen suum.

4 Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,
 non timébo mala, quóniam tu mecum es.

Virga tua et báculo tuus
 ipsa me consoláta sunt. *R.*

5 Parásti in conspéctu meo mensam
 advérsus eos qui tribulant me;
 impinguásti in óleo caput meum,
 et calix meus redúndat. *R.*

6 Etenim benignitas et misericórdia subsequéntur me
 ómnibus diébus vitæ meæ,
 et inhabitábo in domo Dómini
 in longitúdinem diérum. *R.*

Alleluia

Hebr 4, 12

R. Alleluia. *V.* Vivus est sermo Dei, et éfficax,
 et discrétor cogitatónum et intentiónum
 cordis. *R.* Alleluia.

Evangelium

An oculus tuus nequam est quia ego bonus sum?

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

20, 1-16 a

In illo témpore: Dixit Iesus discíplis suis parábolam
 hanc:

« Símile est Regnum cælórum hómni patri fámlías
 qui éxiit primo mane conducere operários in véneam
 suam; convencióné autem facta cum operáriis ex dená-
 rio diúrno, misit eos in véneam suam.

Et egréssus circa horam tértiam vidit álios stantes
 in foro otíosos, et illis dixit: " Ite et vos in véneam, et
 quod iustum fúerit dabo vobis ". Illi autem abiérunt.
 Iterum autem éxiit circa sextam et nonam horam, et
 fecit simíliter.

Circa undécimam vero éxiit et invénit álios stantes,
 et dicit illis: " Quid hic statis tota die otíosi? " Di-
 cunt ei: " Quia nemo nos condúxit ". Dicit illis: " Ite
 et vos in véneam ".

Cum sero autem factum esset, dicit dóminus véneæ
 procuratóri suo: " Voca operários et redde illis mer-
 cédem incípiens a novíssimis usque ad primos ".

Et cum venissent qui circa undécimam horam vé-
 nerant, accepérunt sínguli denárium. Veniéntes autem
 primi, arbitráti sunt quod plus essent acceptúri: accepé-
 runt autem et ipsi sínguli denárium.

Accipiéntes autem murmurábant advérsus patrem
 fámlías dicéntes: " Hi novíssimi una hora fecérunt, et
 pares illos nobis fecísti qui portávimus pondus diéi et
 æstum ".

At ille respóndens uni eórum dixit: " Amíce, non
 fácio tibi iniúriam; nonne ex denario convenísti mecum?
 Tolle quod tuum est et vade; volo autem et huic no-
 víssimo dare sicut et tibi. Aut non licet mihi quod volo
 fácere de meis? An óculus tuus nequam est quia ego
 bonus sum? "

Sic erunt novíssimi primi et primi novíssimi ». *R.*
 Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, Dómine, múnera nostra,
 quibus exercéntur commércia gloriósa,
 ut, offeréntes quæ dedísti,
 teípsum mereámur accíperé.
 Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 129, 7

Apud Dóminum misericórdia,
et copiósa apud eum redéptio.

Vel:

Io 6, 51-52

Ego sum panis vivus,
qui de cælo descéndi, dicit Dóminus:
si quis manducáverit ex hoc pane,
vivet in ætérnum.

Post communionem

Per hæc sacraménta, Dómine,
Christi partícipes effécti,
cleméntiam tuam humíliter implorámus,
ut, eius imáginis confórmes in terris,
et eius consórtes in cælis fieri mereámur.
Per Christum.

Feria quinta**Ant. ad introitum**

Ps 83, 10-11

Protéctor noster, áspice, Deus,
et réspice in fáciem Christi tui,
quia mélior est dies una in átriis tuis super mília.

Collecta

Deus, qui diligéntibus te bona invisibília præparásti,
infúnde córdibus nostris tui amóris afféctum,
ut, te in ómnibus et super ómnia diligéntes,
promissionés tuas, quæ omne desidérium súperant,
consequámur.
Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

*Quicumque primus egressus fuerit de domo,
eum holocaustum offeram Domino.*

Lectio libri Iúdicum

11, 29-39 a

In diébus illis:

Factus est ergo super Iephte spíritus Dómini, et circúiens Gálaad et Manásse, Maspha quoque Gálaad et inde tránsiens ad filios Ammon, votum vovit Dómino dicens:

« Si tradideris filios Ammon in manus meas, quicumque primus fuerit egressus de foribus domus meae mihi que occurrerit revertenti cum pace a filiis Ammon, eum holocaustum offeram Dómino ».

Transivítque Iephte ad filios Ammon, ut pugnaret contra eos, quos tradidit Dóminus in manus eius, percussítque ab Aroer usque dum vénias in Mennith viginti civitates et usque ad Abel, quæ est véneis cónsita, plaga magna nimis; humiliatíque sunt filii Ammon a filiis Israel.

Revertente autem Iephte in Maspha domum suam, occurrít ei unigénita filia sua cum týmpanis et choris; non enim habébat alios liberos.

Qua visa, scidit vestiménta sua et ait: « Heu me, filia mea, decepísti me et ipsa decépta es: aperuí enim os meum ad Dóminum et aliud fácere non pótero ».

Cui illa respóndit: « Pater mi, si aperuísti os tuum ad Dóminum, fac mihi quodcúmque pollicítus es, concéssa tibi ultióne atque victória de hóstibus tuis ».

Dixítque ad patrem: « Hoc solum mihi præsta quod déprecor: dimítte me ut duóbus ménsibus circúmeam montes et plangam virginitátem meam cum sodálibus meis ».

Cui ille respondit: « Vade ». Et dimisit eam duobus mensibus.

Cumque abisset cum sociis ac sodalibus suis, flebat virginitatem suam in montibus. Expletisque duobus mensibus, reversa est ad patrem suum, et fecit ei sicut voverat. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 39, 5. 7-8 a. 8 b-9. 10 (R.: 8 a et 9 a)

R. Ecce venio, Domine, ut faciam voluntatem tuam.

5 Beatus vir qui posuit Dominum spem suam,
et non respexit superbos
et declinantes in mendacium. R.

7 Sacrificium et oblationem noluiti,
aures autem fodisti mihi.

Holocautum et pro peccato non postulasti,
tunc dixi: « Ecce venio. R.

9 In volumine libri scriptum est de me
facere voluntatem tuam.
Deus meus, volui,
et lex tua in precordiis meis ». R.

10 Annuntiavi iustitiam tuam in ecclesia magna;
ecce labia mea non prohibebo, Domine, tu scisti. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Dabo vobis cor novum, et spiritum meum
ponam in medio vestri.*

Lectio libri Ezechielis prophetae 36, 23-28

Haec dicit Dominus:

« Sanctificabo nomen meum magnum, quod pollutum est inter gentes, quod polluistis in medio earum,

ut sciant gentes quia ego Dominus, ait Dominus exercituum, cum sanctificatus fuero in vobis coram eis.

Tollam quippe vos de gentibus et congregabo vos de universis terris et adducam vos in terram vestram et effundam super vos aquam mundam, et mundabimini ab omnibus inquinamentis vestris, et ab universis idolis vestris mundabo vos,

et dabo vobis cor novum et spiritum novum ponam in medio vestri et auferam cor lapideum de carne vestra et dabo vobis cor carneum et spiritum meum ponam in medio vestri, et faciam ut in praeceptis meis ambulatis et iudicia mea custodiatis et operemini.

Et habitabitis in terra, quam dedi patribus vestris, et eritis mihi in populum, et ego ero vobis in Deum ».

Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 50, 12-13. 14-15. 18-19 (R.: Ez 36, 25)

R. Effundam super vos aquam mundam,
et mundabimini ab omnibus inquinamentis vestris.

12 Cor mundum crea in me, Deus,
et spiritum firmum innova in visceribus meis.
13 Ne proicias me a facie tua,
et spiritum sanctum tuum ne auferas a me. R.

14 Redde mihi laetitiam salutaris tui,
et spiritu promptissimo confirma me.

15 Docebo iniquos vias tuas,
et impii ad te convertentur. R.

18 Non enim sacrificio delectaris,
holocaustum, si offeram, non placebit.

19 Sacrificium Deo spiritus contribulatus,
cor contritum et humiliatum, Deus, non despicias. R.

Alleluia

Ps 94, 8 ab

℞. Alleluia. ⁊. Hódie, nolíte obduráre corda vestra,
sed vocem Dómini audíte.

℞. Alleluia.

Evangelium

Quoscumque inveneritis vocate ad nuptias.

✠ Lécio sancti Evangelii secúndum Mattháeum

22, 1-14

In illo témpore:

Respóndens Iesus dixit íterum in parábolis príncípibus sacerdotum et senióribus pópuli dicens:

« Símile factum est Regnum cælórum hómíni regi, qui fecit núptias filio suo. Et misit servos suos vocáre invitátos ad núptias, et nolébant veníre.

Iterum misit álios servos dicens: “ Dícite invitátis: Ecce prándium meum parávi, tauri mei et altília occísa et ómnia paráta; veníte ad núptias ”.

Illi autem neglexérunt et abiérunt álius in villam suam, álius vero ad negotiatióem suam; réliqui vero tenuérunt servos eius, et contumélia afféctos occidérunt.

Rex autem irátus est, et missis exercítibus suis pérdidit homicidas illos et civitátem illórum succéndit.

Tunc ait servis suis: “ Núptiæ quidem parátæ sunt sed qui invitáti erant non fuérunt digni: ite ergo ad éxitus viárum, et quoscúmque invenéritis vocáte ad núptias ”. Et egréssi servi illi in vias, congregavérunt omnes quos invenérunt, malos et bonos; et impléte sunt núptiæ discumbéntium.

Intrávit autem rex ut vidéret discumbéntes, et vidit ibi hómínem non vestítum veste nuptiáli, et ait illi: “ Amíce, quómodo huc intrásti, non habens vestem nuptiálem? ” At ille obmútit.

Tunc dixit rex ministris: “ Ligáte pedes eius et manus et mítte eum in ténebras exterióres: ibi erit fletus et stridor déntium ”.

Multi enim sunt vocáti, pauci vero elécti ». Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, Dómine, múnera nostra,
quibus exercéntur commércia gloriósa,
ut, offeréntes quæ dedísti,
teípsum mereámur accípere.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 129, 7

Apud Dóminum misericórdia,
et copiósa apud eum redémptio.

Vel:

Io 6, 51-52

Ego sum panis vivus,
qui de cælo descéndi, dicit Dóminus:
sí quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum.

Post communionem

Per hæc sacraménta, Dómine, Christi partícipes effécti,
cleméntiam tuam humíliter implorámus,
ut, eius imáginis confórmes in terris,
et eius consórtes in cælis fieri mereámur.
Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum

Ps 83, 10-11

Protéctor noster, áspice, Deus,
et réspice in fáciem Christi tui,
quia mélior est dies una in átriis tuis super mília.

Collecta

Deus, qui diligentibus te bona invisibilia præparasti, infunde cordibus nostris tui amoris affectum, ut, te in omnibus et super omnia diligentes, promissiones tuas, quæ omne desiderium superant, consequamur.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Venit Noemi cum Ruth Moabítide ac reversa est in Bethlehem.

Initium libri Ruth

1, 1. 3-6. 14 b-16. 22

In diébus unius iúdicis, quando iúdicis præerant, facta est fames in terra. Abiitque homo de Béthlehem Iuda, ut peregrinaretur in regione Moabítide cum uxóre sua ac duóbus liberis.

Et mórtuus est Elímelech marítus Noémi; remansítque ipsa cum fíliis, qui accepérunt uxóres Moabítidas, quarum una vocabátur Orpha, áltera vero Ruth. Manserúntque ibi decem annis et ambo mórtui sunt: remansítque mülíer orbáta duóbus liberis ac maríto.

Et surréxit ut in pátriam pérgeret cum utráque nuru sua de regione Moabítide; audierat enim quod respexisset Dóminus pópulum suum et dedisset eis escas.

Eleváta igitur voce, rursus flere cœpérunt. Orpha osculáta est socrum ac reversa est; Ruth adhæsít sócruí suæ.

Cui dixit Noémi: « En reversa est cognáta tua ad pópulum suum et ad deos suos: vade cum ea ».

Quæ respóndit: « Ne adverséris mihi ut relínquam te et ábeam; quocúmque enim perréxeris pergam, et ubi moráta fúeris, et ego páriter morábor; pópulus tuus pópulus meus, et Deus tuus Deus meus ».

Venit ergo Noémi cum Ruth Moabítide nuru sua de terra peregrinátionis suæ, ac reversa est in Béthlehem, quando primum hórdea metebántur.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 145, 5-6. 7. 8-9 a. 9 bc-10 (R.: 2 a)

R. Lauda, ánima mea, Dóminum.

vel Allelúia.

5 Beátus cuius Deus Iacob est adiutor,
cuius spes in Dómino Deo suo,
6 qui fecit cælum et terram,
mare et ómnia quæ in eis sunt. R.

7 Qui custódit veritátem in sáculum,
facit iudícium oppræssis,
dat escam esuriéntibus.
Dóminus solvit compeditos. R.

8 Dóminus illúminat cæcos,
Dóminus érigit depressos,
Dóminus díligit iustos,

9 Dóminus custódit ádvenas. R.

Pupíllum et víduam sustentat,
et viam peccatórum dispérdit.
10 Regnábít Dóminus in sácula,
Deus tuus, Sion,
in generatióem et generatióem. R.

Anno secundo

Lectio prior

Ossa arida, audite verbum Domini. Educam vos de sepulcris vestris, domus Israel.

Lectio libri Ezechiélis prophétæ 37, 1-14

In diébus illis:

Facta est super me manus Dómini et edúxit me in spíritu Dómini et dimísit me in médio campi, qui erat plenus óssibus, et circumdúxit me per ea in gyro; erant autem multa valde super fáciem campi sícque veheméter.

Et dixit ad me: « Fili hóminis, putásne vivent ossa ista? » Et dixi: « Dómine Deus, tu nosti ».

Et dixit ad me: « Vaticináre de óssibus istis et dices eis: " Ossa árida, audíte verbum Dómini. Hæc dicit Dóminus Deus óssibus his:

Ecce ego intromíttam in vos spíritum, et vivétis, et dabo super vos nervos et succrésce fáciem super vos carnes et superexténdam in vobis cutem et dabo vobis spíritum, et vivétis et sciétis quia ego Dóminus " ».

Et prophetávi sicut præcéperat mihi; factus est autem sónitus, prophetánte me, et ecce commótió, et accessérunt ossa ad ossa, unumquódque ad iunctúram suam. Et vidí, et ecce super ea nervi et carnes ascendérunt, et exténta est in eis cutis désuper. Et spíritum non habébant.

Et dixit ad me: « Vaticináre ad spíritum, vaticináre, fili hóminis, et dices ad spíritum: Hæc dicit Dóminus Deus: " A quáttuor ventis veni, spíritus, et insúfla super interféctos istos, et revivíscent " ».

Et prophetávi sicut præcéperat mihi, et ingressus est in ea spíritus, et vixérunt steterúntque super pedes

suos, exércitus grandis nimis valde. Et dixit ad me: « Fili hóminis, ossa hæc univérsa domus Israel est. Ipsi dicunt: " Aruérunt ossa nostra, et périit spes nostra, et abscíssi sumus " ».

Proptérea vaticináre et dices ad eos: Hæc dicit Dóminus Deus: " Ecce ego apériam túmulos vestros et edúcam vos de sepúlcris vestris, pópulus meus, et indúcam vos in terram Israel;

et sciétis quia ego Dóminus, cum aperúero sepúlcrá vestra et edúxero vos de túmulis vestris, pópule meus, et dédero spíritum meum in vobis, et vixéritis, et requiésce vos fáciem super humum vestram, et sciétis quia ego Dóminus locútus sum et feci " », ait Dóminus Deus ». — Verbum Dómini.

Psalmus sponsorius

Ps 106, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (R.: 1)

R. Confitémini Dómino,
quóniam in sáeculum misericórdia eius.

vel Allelúia.

- 2 Dicant qui redémpti sunt a Dómino,
quos redémít de manu adversárii,
- 3 et de regiónibus congregávit eos,
a solis ortu et occásu,
ab aquilóne et mari. R.
- 4 Erravérunt in solitúdine, in inaquóso,
viam civitátis habitatiónis non invenérunt.
- 5 Esuriéntes et sitiéntes,
ánima eórum in ípsis defécit. R.
- 6 Et clamavérunt ad Dóminum, cum tribularéntur,
et de necessitatibus eórum eripuit eos.
- 7 Et dedúxit eos in viam rectam,
ut irent in civitátem habitatiónis. R.

- ⁸ Confiteántur Dómino propter misericórdiam eius,
et mirabilia eius in filios hóminum;
⁹ quia satiávit ánimam sitiéntem,
et ánimam esuriéntem replévit bonis. *R.*

Alleluia

Ps 24, 4 c. 5 a

- R.* Allelúia. *Y.* Sémitas tuas, Dómine, édoce me,
dírige me in veritáte tua.
R. Allelúia.

Evangelium

*Diliges Dominum Deum tuum,
et proximum tuum sicut te ipsum.*

✠ Lécio sancti Evangéllii secúndum Mattháeum

22, 34-40

In illo témpore:

Pharisæi audiéntes quod siléntium imposúisset Ie-
sus Sadducæis, convenérunt in unum. Et interrogávit
unus ex eis Legis doctor tentans eum: « Magíster, quod
est mandátum magnum in Lege? »

Ait autem illi: « “Diliges Dóminum Deum tuum
in toto corde tuo et in tota ánima tua et in tota mente
tua”: hoc est magnum et primum mandátum. Secúndum
autem símile est huic: “Diliges próximum tuum
sicut te ipsum” ».

In his duóbus mandátis univérſa Lex pendet et
Prophétæ ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, Dómine, múnera nostra,
quibus exercéntur commércia glorióſa,
ut, offeréntes quæ dedísti,
teípsum mereámur accíperere.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 129, 7

Apud Dóminum misericórdia,
et copióſa apud eum redéptio.

Vel:

Io 6, 51-52

Ego sum panis vivus,
qui de cælo descéndi, dicit Dóminus:
si quis manducáverit ex hoc pane,
vivét in aetérnum.

Post communionem

Per hæc sacraménta, Dómine,
Christi partícipes effécti,
cleméntiam tuam humíliter implorámus,
ut, eius imáginis confórmes in terris,
et eius consórtes in cælis fieri mereámur.
Per Christum.

Sabbato**Ant. ad introitum**

Ps 83, 10-11

Protéctor noster, áspice, Deus,
et réspice in fáciem Christi tui,
quia mélior est dies una in átriis tuis super mília.

Collecta

Deus, qui dilígéntibus te bona invisibília præparásti,
infúnde córdibus nostris tui amóris afféctum,
ut, te in ómnibus et super ómnia dilígéntes,
promissíones tuas, quæ omne desidérium súperant,
consequámur.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Dominus non est passus ut deficeret successor
familiae tuæ. Hic est pater Isai, patris David.*

Lectio libri Ruth 2, 1-3. 8-11; 4, 13-17

Erat Elimelech viro Noémi consanguineus, homo potens et magnarum opum, nomine Booz.

Dixitque Ruth Moabitís ad socrum suam: « Si iubes, vadam in agrum et colligam spicas, quæ fúgerint manus meténtium, ubicúmque cleméntis in me patrisfamilias repénero grátiam ». Cui illa respóndit: « Vade, filia mea ». Abiit itaque et colligébat spicas post terga meténtium.

Et ait Booz ad Ruth: « Audi, filia: ne vadas in alterum agrum ad colligéndum, nec recédas ab hoc loco, sed iúngere puéllis meis, et, ubi messúerint, séquere; mandávi enim púeris meis, ut nemo moléstus sit tibi; sed étiam, si sitieris, vade ad sarcínulas et bibe aquas, de quibus et púeri bibunt ».

Quæ cadens in faciém suam et adórans super terram, dixit ad eum: « Unde mihi hoc, ut invenírem grátiam ante óculos tuos, et nosse me dignaréris peregrínam mulierem? »

Cui ille respóndit: « Nuntiáta sunt mihi ómnia, quæ féceris sócrui tuæ post mortem viri tui, et quod relíqueris paréntes tuos et terram, in qua nata es, et véneris ad pópulum, quem ántea nesciébas ».

Tulit itaque Booz Ruth et accépit uxórem, ingrésusque est ad eam, et dedit illi Dóminus ut concíperet et páreret filium.

Dixerúntque mulieres ad Noémi: « Benedictus Dóminus, qui non est passus ut deficeret succéssor familiae tuæ, et vocarétur nomen eius in Israel, et hábeas

qui consolétur ánimam tuam et enútriat senectútem; de nuru enim tua natus est, quæ te díligit et multo tibi mélior est quam si septem habéres filios ».

Susceptúmque Noémi púerum pósuit in sinu suo et nutrícis ac gérulæ fungebátur officio.

Vicinæ autem mulieres congratulántes ei et dicétes: « Natus est filius Noémi », vocavérunt nomen eius Obed. Hic est pater Isai, patris David.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 127, 1-2. 3. 4. 5 (R.: 4)

R. Ecce sic benedicétur homo qui timet Dóminum.

- 1 Beátus omnis qui timet Dóminum,
qui ámbulat in viis eius.
- 2 Labóres mánuum tuárum manducábis,
beátus es, et bene tibi erit. **R.**
- 3 Uxor tua sicut vitis fructífera
in latéribus domus tuæ;
fílii tui sicut novéllæ olivárum
in circúitu mensæ tuæ. **R.**
- 4 Ecce sic benedicétur homo,
qui timet Dóminum. **R.**
- 5 Benedícat tibi Dóminus ex Sion,
et vídeas bona Ierúsalem
ómnibus diébus vitæ tuæ. **R.**

Anno secundo

Lectio prior

Maiestas Domini ingressa est templum.

Lectio libri Ezechiélis prophéta 43, 1-7 a

In diébus illis:

Duxit me ángelus ad portam, quæ respiciébat ad viam orientálem, et ecce glória Dei Israel ingrediebá-

tur per viam orientalem, et vox erat ei quasi vox aquarum multarum, et terra splendebat a maiestate eius.

Et vidi visionem, secundum speciem quam videram, quando venit ut disperderet civitatem, et species secundum aspectum quem videram iuxta fluvium Chobar, et cecidi super faciem meam.

Et maiestas Domini ingressa est templum per viam portae, quae respiciebat ad orientem; et elevavit me spiritus et introduxit me in atrium interius, et ecce replata erat gloria Domini domus.

Et audivi loquentem ad me de domo, et vir qui stabat iuxta me dixit ad me: « Fili hominis, locus solii mei et locus vestigiorum pedum meorum, ubi habito in medio filiorum Israel in aeternum ».

Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 84, 9 ab-10. 11-12. 13-14 (R.: cf. 10 b)

R. Inhabitabit gloria Domini in terra nostra.

- ⁹ Audiam quid loquatur Dominus Deus, quoniam loquetur pacem ad plebem suam et sanctos suos.
- ¹⁰ Verumtamen prope timentes eum salutare ipsius, ut inhabitet gloria in terra nostra. R.
- ¹¹ Misericordia et veritas obviaverunt sibi, iustitia et pax osculatae sunt.
- ¹² Veritas de terra orta est, et iustitia de caelo prospexit. R.
- ¹³ Etenim Dominus dabit benignitatem, et terra nostra dabit fructum suum.
- ¹⁴ Iustitia ante eum ambulabit, et ponet in via gressus suos. R.

Alleluia

Mt 23, 9 a. 10 b

R. Alleluia. V. Unus est Pater vester, qui in caelis est; et Magister vester unus est, Christus.

R. Alleluia.

Evangelium

Dicunt et non faciunt.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum

23, 1-12

In illo tempore:

Locutus est Iesus ad turbas et ad discipulos suos dicens:

« Super cathedram Moysis sederunt scribae et Pharisei. Omnia ergo quaecumque dixerint vobis, facite et servate, secundum opera vero eorum nolite facere: dicunt enim et non faciunt.

Alligant autem onera gravia et importabilia et imponunt inumeros hominum, ipsi autem digito suo nolunt ea movere.

Omnia vero opera sua faciunt ut videantur ab hominibus: dilatant enim phylacteria sua et magnificant fimbrias, amant autem primum recubitus in cinis et primas cathedras in synagogis et salutaciones in foro et vocari ab hominibus "Rabbi".

Vos autem nolite vocari "Rabbi"; unus enim est Magister vester, omnes autem vos fratres estis. Et "patrem" nolite vocare vobis super terram, unus enim est Pater vester, caelestis. Nec vocemini "magistri", quia Magister vester unus est, Christus.

Qui maior est vestrum, erit minister vester. Qui autem se exaltaverit humiliabitur, et qui se humiliaverit exaltabitur ». — Verbum Domini.

Super oblata

Súscipe, Dómine, múnera nostra,
quibus exercéntur commércia gloriósa,
ut, offeréntes quæ dedísti,
teípsum mereámur accípere.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 129, 7

Apud Dóminum misericórdia,
et copiósa apud eum redémptio.

Vel:

Io 6, 51-52

Ego sum panis vivus,
qui de cælo descéndi, dicit Dóminus:
si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum.

Post communionem

Per hæc sacraménta, Dómine, Christi partícipes effécti,
cleméntiam tuam humíliter implorámus,
ut, eius imáginis confórmes in terris,
et eius consórtes in cælis fieri mereámur.
Per Christum.

DOMINICA XXI « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 85, 1-3

Inclína, Dómine, aurem tuam ad me, et exáudi me.
Salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.
Miserére mihi, Dómine,
quóniam ad te clamávi tota die.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui fidélium mentes uníus éfficis voluntátis,
da pópulis tuis id amáre quod præcipis,
id desideráre quod promíttis,
ut, inter mundánas varietátes,
íbi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gáudia.
Per Dóminum.

Anno A**Lectio prima**

Dabo clavem domus David super umerum eius.

Léctio libri Isaíæ prophétæ

22, 19-23

Hæc dicit Dóminus Sobnæ præpósito templi:

« Expéllam te de statióne tua et de ministério tuo
deponám te. Et erit in die illa, vocábo servum meum
Elíacim filium Helcíæ et induam illum túnica tua et
cíngulo tuo confortábo eum et potestátem tuam dabo
in manu eius; et erit quasi pater habitántibus Ierúsalem
et dómui Iuda.

Et dabo clavem domus David super úmerum eius;
et apériet, et non erit qui claudat; et claudet, et non

erit qui apériat. Et figam illum paxillum in loco fidéli, et erit in sólium glóriæ dómni patris eius ».
Verbum Dómini.

Psalmus resp. Ps 137, 1-2 a. 2 bc-3. 6 et 8 bc (R.: 8 bc)

R. Dómine, misericórdia tua in sæculum:
ópera mánuum tuárum ne remíttas.

- ¹ Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo,
quóniam audísti verba oris mei;
in conspéctu angelórum psallam tibi,
² adorábo ad templum sanctum tuum. R.
Et confitébor nómini tuo
propter misericórdiam tuam et veritátem tuam.
³ In quacúmque die invocávero te, exáudi me;
multiplicábis in ánima mea virtútem. R.
⁶ Quóniam excélsus Dóminus, et húmitem respicit,
et supérbum a longe cognóscit.
⁸ Dómine, misericórdia tua in sæculum:
ópera mánuum tuárum ne remíttas. R.

Lectio secunda

Ex ipso et per ipsum et in ipsum omnia.

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

11, 33-36

O altitúdo divitiárum et sapiéntiæ et sciéntiæ Dei:
quam incomprehensibília sunt iudícia eius et investigá-
biles viæ eius.

Quis enim cognóvit sensum Dómini? Aut quis con-
siliárius eius fuit? Aut quis prior dedit illi, et retribu-
tur ei?

Quóniam ex ipso et per ipsum et in ipsum óm-
nia: ipsi glória in sæcula. Amen. — Verbum Dómini.

Alleluia

Mt 16, 18

R. Allelúia. V. Tu es Petrus et super hanc petram
ædificábo Ecclésiám meam,
et portæ ínferi non prævalébunt advérsus
eam. R. Allelúia.

Evangelium

Tu es Petrus. Tibi dabo claves Regni cælorum.

✠ Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum

16, 13-20

In illo témpore:

Venit Iesus in partes Cæsaráe Philíppi et interro-
gábat discipulos suos, dicens: « Quem dicunt hómines
esse Fílium hóminis? »

At illi dixérunt: « Alii Ioánnem Baptístam, álii
autem Elíam, álii vero Ieremíam, aut unum ex Pro-
phétis ».

Dicit illis: « Vos autem quem me esse dicitis? »

Respóndens Simon Petrus dixit: « Tu es Christus,
Fílius Dei vivi ».

Respóndens autem Iesus dixit ei: « Beátus es, Si-
mon Bar Iona, quia caro et sanguis non revelávit tibi,
sed Pater meus qui in cælis est.

Et ego dico tibi: Tu es Petrus et super hanc petram
ædificábo Ecclésiám meam, et portæ ínferi non præ-
valébunt advérsus eam.

Tibi dabo claves Regni cælórum, et quodcúmque li-
gáveris super terram erit ligátum in cælis, et quod-
cúmque sólveris super terram erit solútum in cælis ».

Tunc præcepit discipulis ut némini dicerent quia
ipse esset Christus.

Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

Serviemus Domino, quia ipse est Deus noster.

Lectio libri Iósue

24, 1-2 a. 15-17. 18 b

In diébus illis:

Congregávit Iósue omnes tribus Israel in Sichem et vocávit maióres natu ac príncipes et iúdicés et magístros, steterúntque in conspéctu Dómini, et ad pópulum sic locútus est:

« Si malum vobis vidétur ut Dómino serviátis, óptio vobis datur: elígite hódie quod placet, cui servíre potíssimum debeátis, utrum diis quibus serviérunt patres vestri in Mesopotámia, an diis Amorrhæórum, in quorum terra habitátis; ego autem et domus mea serviémus Dómino ».

Respondítque pópulus et ait: « Absit a nobis ut relinquámus Dóminum et serviámus diis aliénis.

Dóminus Deus noster ipse edúxit nos et patres nostros de terra Ægýpti, de domo servitútis, fecítque vidéntibus nobis signa ingéntia, et custodívit nos in omni via, per quam ambulávimus, et in cunctis pópulis, per quos transívimus.

Serviémus ígitur Dómino, quia ipse est Deus noster ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 2-3. 16-17. 18-19. 20-21. 22-23 (R.: 9 a)

R. Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus.

² Benedicám Dóminum in omni témpore, semper laus eius in ore meo.

³ In Dómino gloriábitur ánima mea, áudiant mansuétí et læténtur. R.

- ¹⁶ Oculi Dómini super iustos, et aures eius in clamórem eórum.
- ¹⁷ Vultus autem Dómini super faciéntes mala, ut perdat de terra memóriam eórum. R.
- ¹⁸ Clamavérunt, et Dóminus exaudivit, et ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.
- ¹⁹ Iuxta est Dóminus iis qui contrito sunt corde, et confráctos spírítu salvábit. R.
- ²⁰ Multæ tribulatióes iustórum, et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.
- ²¹ Custodít ómnia ossa eórum, unum ex his non conterétur. R.
- ²² Interficiet peccatórem malítia, et qui odérunt iustum, puniéntur.
- ²³ Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum, et non puniéntur omnes qui sperant in eo. R.

Lectio secunda

Sacramentum hoc magnum est, de Christo et Ecclesia.

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

5, 21-32

Fratres:

Subiécti ínicem in timóre Christi. Mulíeres viris suis sicut Dómino, quóniam vir caput est mulieris sicut et Christus caput est Ecclésiæ, ipse Salvátor córporis. Sed ut Ecclésia subiécta est Christo ita et mulíeres viris in ómnibus.

Viri, dilígite uxóres, sicut et Christus diléxit Ecclésiám et se ipsum trádidit pro ea, ut illam sanctificáret mundans lavácro aquæ in verbo, ut exhibéret ipse sibi gloriósam Ecclésiám, non habéntem máculam aut ru-

gam aut áliquíd eiúsmodi, sed ut sit sancta et immaculáta.

Ita et viri debent diligere uxóres suas ut córpora sua: qui suam uxórem diligit, se ipsum diligit, nemo enim umquam carnem suam ódio hábuit, sed nutrit et fovet eam, sicut et Christus Ecclésiám, quia membra sumus córporis eius.

Propter hoc relínquet homo patrem et matrem et adhærébit uxóri suæ, et erunt duo in carne una. Sacraméntum hoc magnum est, ego autem dico de Christo et Ecclésia. — Verbum Dómini.

Alleluia

Io 6, 63 b. 68 b

R. Alleluía. V. Verba tua, Dómine, Spíritus et vita sunt; verba vitæ æternæ habes.

R. Alleluía.

Evangelium

Ad quem ibimus? Verba vitæ æternæ habes.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 6, 60-70

In illo témpore:

Multi audiéntes ex discíplis Iesu, dixerunt: «Durus est hic sermo: quis potest eum audíre?»

Sciens autem Iesus apud semetípsum quia murmurárent de hoc discípli eius, dixit eis:

«Hoc vos scandalízat? Si ergo vidéritis Fílium hóminis ascendéntem ubi erat prius? Spíritus est qui vivíficat, caro non prodest quidquam: verba, quæ ego locútus sum vobis, Spíritus sunt et vita sunt. Sed sunt quidam ex vobis qui non credunt.»

Sciébat enim ab iníitio Iesus qui essent non credéntes, et quis traditúrus esset eum.

Et dicébat: «Proptérea dixi vobis: Nemo potest veníre ad me nisi fúerit ei datum a Patre.»

Ex hoc multi discípulórum eius abiérunt retro et iam non cum illo ambulábant.

Dixit ergo Iesus ad Duódecim: «Numquid et vos vultis abíre?»

Respóndit ei Simon Petrus: «Dómine, ad quem íbimus? Verba vitæ æternæ habes; et nos credídimus et cognóvimus quia tu es Sanctus Dei.»

Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

Adducent omnes fratres vestros de cunctis gentibus.

Lécio libri Isaíæ prophétae

66, 18-21

Hæc dicit Dóminus:

«Ego ópera eórum et cogitatiónes eórum vénio ut cóngregem cum ómnibus géntibus et linguis, et vénient et vidébunt glóriam meam.

Et ponam in eis signum et mittam ex eis qui salváti fúerint ad gentes in mare, in Africam et Lýdiam tendéntes sagíttam, in Itáliam et Græciam, ad ínsulas longe, ad eos qui non audierunt de me et non vidérunt glóriam meam.

Et annuntiábunt glóriam meam géntibus, et addúcent omnes fratres vestros de cunctis géntibus donum Dómino, in equis et in quadrígis et in lectícis et in mulis et in carrúcis, ad montem sanctum meum Ierúsalem, dicit Dóminus, quómodo si íferant filii Israel munus in vase mundo in domum Dómini.

Et assúmam ex eis in sacerdotés et levítas», dicit Dóminus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 116, 1. 2 (R.: Mc 16, 15)

R. Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium.
vel Allelúia.

- 1 Laudáte Dóminum, omnes gentes,
collaudáte eum, omnes pópuli. R.
- 2 Quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius,
et véritas Dómini manet in ætérnum. R.

Lectio secunda

Quem diligit Dominus castigat.

Lectio Epistolæ ad Hebræos 12, 5-7. 11-13

Fratres:

Oblíti estis exhortatiónis, quæ vobis tamquam filiis lóquitur: « Fili mi, noli negligere disciplinam Dómini, neque deficias dum ab eo argúeris; quem enim diligit Dóminus castigat, flagéllat autem omnem filium quem récipit ».

Ad disciplinam suffértis; tamquam filios vos tractat Deus; quis enim filius quem non córripit pater?

Omnis autem disciplina in præsénti quidem videtur non esse gáudii sed mæroris, póstea autem fructum pacíficum exercitátis per eam reddit iustitiæ.

Propter quod remíssas manus et solúta génuæ erígite, et gressus rectos fácite pédibus vestris, ut quod claudum est non extorqueátur, magis autem sanétur.

Verbum Dómini.

Alleluia

Io 14, 6

R. Allelúia. R. Ego sum via, véritas et vita,
dicit Dóminus;
nemo venit ad Patrem, nisi per me.
R. Allelúia.

Evangelium

*Venient ab oriente et occidente
et accumbent in Regno Dei.*

✠ Lectio sancti Evangélii secúndum Lucam 13, 22-30

In illo témpore:

Ibat Iesus per civitátes et castélla docens, et iter faciens in Ierúsalem.

Ait autem illi quidam: « Dómine, pauci sunt qui salvántur? »

Ipse autem dixit ad illos: « Conténdite intráre per angústam portam, quia multi, dico vobis, quærent intráre et non póterunt.

Cum autem surrexerit pater famílias et cláuserit óstium, et incipiétis foris stare et pulsáre óstium dicétes: “ Dómine, áperi nobis ”, et respóndens dicet vobis: “ Nescio vos unde sitis ”.

Tunc incipiétis dicere: “ Manducávimus coram te et bíbimus, et in platéis nostris docuisti ”; et dicet loquens vobis: “ Nescio vos unde sitis, discédite a me omnes operárii iniquitátis ”.

Ibi erit fletus et stridor déntium, cum vidéritis Abraham et Isaac et Iacob et omnes prophéas in Regno Dei, vos autem expélli foras.

Et vénient ab oriénte et occidénte et aquilóne et austro et accúmbent in Regno Dei.

Et ecce sunt novíssimi qui erunt primi, et sunt primi qui erunt novíssimi ». — Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Qui una semel hóstia, Dómine,
adoptiÓnis tibi pópulum acquisisti,

unitatis et pacis in Ecclesia tua
propitius nobis dona concedas. Per Christum.

Præfatio de dominicis «per annum», pp. 752-759.

Ant. ad communionem

Ps 103, 13-15

De fructu operum tuorum, Domine, satiabitur terra,
ut educas panem de terra,
et vinum lætificet cor hominis.

Vel:

Io 6, 55

Qui manducat meam carnem
et bibit meum sanguinem,
habet vitam æternam, dicit Dominus;
et ego resuscitabo eum in novissimo die.

Post communionem

Plenum, quæsumus, Domine,
in nobis remedium tuæ miserationis operare,
ac tales nos esse perfice propitius et sic foveri,
ut tibi in omnibus placere valeamus. Per Christum.

Feria secunda

Ant. ad introitum

Ps 85, 1-3

Inclina, Domine, aurem tuam ad me, et exaudi me.
Salvum fac servum tuum, Deus meus, sperantem in te.
Miserere mihi, Domine, quoniam ad te clamavi tota die.

Collecta

Deus, qui fidelium mentes unius efficis voluntatis,
da populis tuis id amare quod præcipis,
id desiderare quod promittis,
ut, inter mundanas varietates,
ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gaudia.
Per Dominum.

Anno primo

Lectio prior

*Conversi estis ad Deum a simulacris,
expectare Filium eius, quem suscitavit.*

Initium Epistolæ primæ beati Pauli apostoli
ad Thessalonicenses

1, 1-5. 8 b-10

Paulus et Silvanus et Timotheus Ecclesiæ Thessa-
lonicensium, in Deo Patre et Domino Iesu Christo:
gratia vobis et pax.

Gratias agimus Deo semper pro omnibus vobis,
memoriam facientes in orationibus nostris, sine inter-
missione memores operis fidei vestræ et laboris cari-
tatis et sustinentiæ spei Domini nostri Iesu Christi ante
Deum et Patrem nostrum,

sciéntes, fratres, dilecti a Deo, electionem vestram,
quia Evangelium nostrum non fuit ad vos in sermone
tantum, sed et in virtute et in Spiritu Sancto et in
plenitudine multa, sicut scitis quales fuérimus vobis
propter vos.

In omni loco fides vestra quæ est ad Deum profecta
est, ita ut non sit nobis necesse quicquam loqui; ipsi
enim de nobis annuntiant qualem introitum habueri-
mus ad vos, et quomodo conversi estis ad Deum a si-
mulacris, servire Deo vivo et vero, et expectare Filium
eius de cælis, quem suscitavit ex mortuis, Iesum qui eri-
pit nos ab ira ventúra. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 149, 1-2. 3-4. 5-6 a et 9 b (R.: 4 a)

R. Beneplacitum est Domino in populo suo.

vel Allelúia.

Cantate Domino canticum novum;
laus eius in ecclesia sanctorum.

- 2 Lætétur Israel in eo qui fecit eum,
et filii Sion exsúltent in Rege suo. *R.*
- 3 Laudent nomen eius in choro,
in týmpano et cíthara psallant ei.
- 4 Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo,
et honorábit mansuétos in salútem. *R.*
- 5 Iúbilent sancti in glória, læténtur in cubílibus suis.
- 6 Exaltatiónes Dei in gútture eórum;
- 9 glória hæc est ómnibus sanctis eius. *R.*

Anno secundo

Lectio prior

Glorificetur Nomen Domini in vobis et vos in illo.

Inítium Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Thessalonicénses **1, 1-5. 11 b-12**

Paulus et Silvánus et Timótheus Ecclésiæ Thessa-
lonicénsium in Deo Patre nostro et Dómino Iesu Chri-
sto: grátia vobis et pax a Deo Patre nostro et Dómino
Iesu Christo.

Grátias ágere debémus Deo semper pro vobis, fra-
tres, sicut dignum est, quóniam supercréscit fides ve-
stra et abúndat caritas unuscuíusque ómnium vestrum
in ínicem,

ita ut et nos ipsi in vobis gloriémur in Ecclésiis
Dei pro paciéntia vestra et fide in ómnibus persecutió-
nibus vestris et tribulatióibus quas sustinétis, indí-
cium iusti iudicii Dei, ut digni habeámini Regno Dei,
pro quo et patimini.

Dignétur vos vocatióne sua Deus noster et ímpleat
omnem voluntátem bonitátis et opus fidei in virtúte,
ut glorificétur Nomen Dómini nostri Iesu Christi in vo-
bis, et vos in illo, secúndum grátiam Dei nostri et Dó-
mini Iesu Christi. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 95, 1-2 a. 2 b-3. 4-5 (R.: 3)

- R.* Annuntiáte in ómnibus pópulis mirabília Dómini.
- 1 Cantáte Dómino cánticum novum,
cantáte Dómino, omnis terra.
- 2 Cantáte Dómino, benedicite nómini eius. *R.*
Annuntiáte de die in diem salutáre eius.
- 3 Annuntiáte inter gentes glóriam eius,
in ómnibus pópulis mirabília eius. *R.*
- 4 Quóniam magnus Dóminus et laudábilis nimis,
terribilis est super omnes deos.
- 5 Quóniam omnes dii géntium inánia,
Dóminus autem cælos fecit. *R.*

Alleluia

Io 10, 27

- R.* Alleluía. *V.* Oves meæ vocem meam áudiunt,
dicit Dóminus;
et ego cognóscó eas, et sequúntur me.
R. Alleluía.

Evangelium

Væ vobis, duces cæci.

✠ Lectio sancti Evangelii secúndum Matthæum
23, 13-22

In illo témpore: Locútus est Iesus dicens:

« Væ vobis, scribæ et Pharisæi hypócritæ, quia cláu-
ditis Regnum cælórum ante hómines: vos enim non
intrátis, nec introeúntes sínitis intráre.

Væ vobis, scribæ et Pharisæi hypócritæ, quia cir-
cuitis mare et áridam ut faciátis unum prosélytum, et
cum fúerit factus, fácitis eum filium gehénnæ duplo
quam vos.

Væ vobis, duces cæci, qui dicitis: “ Quicúmque iu-

ráverit per templum, nihil est; quicumque autem iuraverit in auro templi, debet”.

Stulti et cæci, quid enim maius est, aurum an templum quod sanctificat aurum?

Et: “Quicumque iuraverit in altári, nihil est; quicumque autem iuraverit in dono quod est super illud, debet”.

Cæci, quid enim maius est, donum an altáre quod sanctificat donum?

Qui ergo iuraverit in altári, iurat in eo et in omnibus quæ super illud sunt; et qui iuraverit in templo, iurat in illo et in eo qui hábitat in ipso; et qui iuraverit in cælo, iurat in throno Dei et in eo qui sedet super eum ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Qui una semel hóstia, Dómine, adoptionis tibi pópulum acquisisti, unitatis et pacis in Ecclésia tua propítius nobis dona concédas. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 103, 13-15

De fructu óperum tuórum, Dómine, satiábitur terra, ut edúcas panem de terra, et vinum lætíficet cor hómínis.

Vel:

Io 6, 55

Qui mandúcat meam carnem et bibit meum sánguinem, habet vitam ætérnam, dicit Dóminus; et ego resuscitábo eum in novíssimo die.

Post communionem

Plenum, quæsumus, Dómine, in nobis remédium tuæ miseratiónis operáre,

ac tales nos esse pérface propítius et sic fovéri, ut tibi in ómnibus placére valeámus. Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum

Ps 85, 1-3

Inclína, Dómine, aurem tuam ad me, et exáudi me. Salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te. Miserére mihi, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die.

Collecta

Deus, qui fidélium mentes unius éfficis voluntátis, da pópulis tuis id amáre quod præcipis, id desideráre quod promíttis, ut, inter mundánas varietátes, ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gáudia. Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Volebamus tradere vobis non solum Evangelium Dei, sed etiam animas nostras.

Lectio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli ad Thessalonicénses

2, 1-8

Ipsi scitis, fratres, intróitum nostrum ad vos quia non inánis fuit, sed ante passi et contuméliis affécti sicut scitis in Philíppis, fidúciam habúimus in Deo nostro loqui ad vos Evangélium Dei in multa sollicitúdine.

Exhortátio enim nostra non ex erróre, neque ex immundítia neque in dolo, sed sicut probáti sumus a Deo ut crederétur nobis Evangélium, ita lóquimur, non quasi homínibus placéntes, sed Deo qui probat corda nostra.

Neque enim aliquándo fúimus in sermóne adula-
tiónis, sicut scitis, neque sub prætéxtu avaritiæ, Deus
testis, nec quæréntes ab homínibus glóriam, neque a
vobis neque ab áliis, cum possimus óneri esse ut Christi
apóstoli, sed facti sumus párvuli in médio vestrum, tam-
quam si nutrix fóveat filios suos,

ita desiderántes vos, cúpide volebámus trádere vo-
bis non solum Evangélium Dei, sed étiam ánimas no-
stras, quóniam caríssimi nobis facti estis.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 138, 1-3. 4-6 (R.: 1 a)

R. Dómine, scrutátus es et cognovisti me.

- ¹ Dómine, scrutátus es et cognovisti me,
² tu cognovisti sessiónem meam
et resurrectionem meam.
³ Intellexisti cogitatiónes meas de longe,
sémitam meam et accúbitum meum investigásti.
Et omnes vías meas perspexisti. R.
⁴ Quia nondum est sermo in lingua mea,
et ecce, Dómine, tu novisti ómnia.
⁵ A tergo et a fronte coarctásti me,
et posuísti super me manum tuam.
⁶ Mirábilis nimis facta est sciéntia tua super me;
sublímis, et non attingam eam. R.

Anno secundo

Lectio prior

Tenete traditiones quas didicistis.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Thessalonicénses 2, 1-3 a. 14-17

Rogámus vos, fratres, per advéntum Dómini no-
stri Iesu Christi et nostram congregatióem in ipsum,

ut non cito moveámini a sensu neque terreámini, neque
per spíritum neque per verbum neque per epístolam
tamquam per nos, quasi instet dies Dómini. Ne quis
vos sedúcat ullo modo.

Deus vocávit vos per Evangélium nostrum in acqui-
sitióem glóriæ Dómini nostri Iesu Christi. Itaque,
fratres, state et tenéte traditiónes quas didicistis sive
per sermóne sive per epístolam nostram.

Ipse autem Dóminus noster Iesus Christus et Deus
Pater noster, qui diléxit nos et dedit consolatióem
ætérrnam et spem bonam in grátia, consolétur corda ve-
stra et confirmet in omni ópere et sermóne bono.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 95, 10. 11-12 a. 12 b-13 (R.: 13 ab)

R. Venit Dóminus iudicáre terram.

- ¹⁰ Dícite in géntibus: « Dóminus regnávít ».
Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur;
iudicábit pópulos in æquitáte. R.
¹¹ Læténtur cæli et exsúltet terra,
sonet mare et plenitúdo eius;
¹² gaudébunt campi et ómnia quæ in eis sunt. R.
Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum
¹³ a fácie Dómini, quia venit,
quóniam venit iudicáre terram.
Iudicábit orbem terræ in iustítia
et pópulos in veritáte sua. R.

Alleluia

Hebr 4, 12

R. Alleluía. V. Vivus est sermo Dei, et éfficax,
et discrétor cogitatióem et intentiúnem
cordis. R. Alleluía.

Evangelium

Hæc oportuit facere et illa non omittere.

✠ Lécitio sancti Evangelii secúndum Matthæum
23, 23-26

In illo témpore: Locútus est Iesus dicens:

« Væ vobis, scribæ et Pharisæi hypócritæ, quia decimátis mentham et anéthum et cymínun, et reliquistis quæ gravióra sunt Legis, iudícium et misericórdiam et fidem: hæc opórtuit fácere et illa non omíttere. Duces cæci, excolántes cúlicem, camélum autem glutientes.

Væ vobis, scribæ et Pharisæi hypócritæ, quia mundátis quod de foris est cálicis et parópsidis, intus autem pleni sunt rapína et immundítia. Pharisæe cæce, munda prius quod intus est cálicis, ut fiat et id quod de foris eius est mundum ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Qui una semel hóstia, Dómine, adoptiónis tibi pópulum acquisísti, unitátis et pacis in Ecclésia tua propítius nobis dona concédas. Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 103, 13-15

De fructu óperum tuórum, Dómine, satiábitur terra, ut edúcas panem de terra, et vinum lætíficet cor hómínis.

Vel: Io 6, 55

Qui mandúcat meam carnem et bibit meum sánguinem, habet vitam ætérnam, dicit Dóminus; et ego resuscitábo eum in novíssimo die.

Post communionem

Plenum, quæsumus, Dómine, in nobis remédium tuæ miseratiónis operáre, ac tales nos esse pèrfice propítius et sic fovéri, ut tibi in ómnibus placére valeámus. Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum Ps 85, 1-3

Inclína, Dómine, aurem tuam ad me, et exáudi me. Salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te. Miserére mihi, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die.

Collecta

Deus, qui fidélium mentes uníus éfficis voluntátis, da pópulis tuis id amáre quod præcipis, id desideráre quod promíttis, ut, inter mundánas varietátes, ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gáudia. Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Nocte et die operantes prædicavimus in vobis Evangelium.

Lécitio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli ad Thessalonicénses 2, 9-13

Mémores estis, fratres, labórem nostrum et fatigatiónem; nocte et die operántes ne quem vestrum graváremus, prædicávimus in vobis Evangelium Dei.

Vos testes estis et Deus, quam sancte et iuste et sine queréla vobis qui credidístis fúimus, sicut scitis,

quáliter unumquémque vestrum, tamquam pater filios suos, deprecántes vos et consolántes testificáti sumus, ut ambularétis digne Deo, qui vocat vos in suum Regnum et glóriam.

Ideo et nos grátias ágimus Deo sine intermissióne, quóniam cum accepissétis a nobis verbum audítus Dei, accepístis non ut verbum hóminum sed sicut est vere verbum Dei, quod et operátur in vobis qui créditis.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 138, 7-8. 9-10. 11-12 ab (R.: 1 a)

R. Dómine, scrutátus es et cognovísti me.

7 Quo ibo a spírítu tuo,
et quo a fácíe tua fúgiam?

8 Si ascéndero in cælum, tu illic es;
si descéndero in inférnum, ades. R.

9 Si sumpsero pennas auróræ
et habitávero in extrémis maris,
10 étiam illuc manus tua dedúcet me,
et tenébit me délixtera tua. R.

11 Si díxero: « Fórsitan ténebræ cómpriment me,
et nox illuminátio erit circa me »,

12 étiam ténebræ non obscurabúntur a te,
et nox sicut dies illuminábit. R.

Anno secundo

Lectio prior

Si quis non vult operari nec manducet.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Thessalonicénses 3, 6-10. 16-18

Præcípimus vobis, fratres, in nómine Dómini nostri Iesu Christi, ut subtrahátis vos ab omni fratre am-

bulánte inordináte et non secúndum traditióem quam accepérunt a nobis.

Ipsi enim scitis quemádmódu opórteat imitári nos, quóniam non inordináti fúimus inter vos, neque gratis panem manducávimus ab áliquo, sed in labóre et fatigatióne, nocte et die operántes ne quem vestrum graváremus; non quasi non habuérimus potestátem, sed ut nosmetípsos formam darémus vobis ad imitándum nos.

Nam et cum essémus apud vos hoc præcipiebámus vobis: si quis non vult operári nec manducet.

Ipse autem Dóminus pacis det vobis pacem sempitérnam in omni modo. Dóminus cum ómnibus vobis. Salutatío mea manu Pauli, quod est signum in omni epístola, ita scribo.

Grátia Dómini nostri Iesu Christi cum ómnibus vobis. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 127, 1-2. 4-5 (R.: cf. 1 a)

R. Beáti omnes qui timent Dóminum.

1 Beátus omnis qui timet Dóminum,
qui ámbulat in viis eius.

2 Labóres mánuum tuárum manducábis,
beátus es, et bene tibi erit. R.

4 Ecce sic benedicétur homo,
qui timet Dóminum.

5 Benedícat tibi Dóminus ex Sion,
et vídeas bona Ierúsalem
ómnibus diébus vitæ tuæ. R.

Alleluia

1 Io 2, 5

R. Allelúia. ¶ Qui servat verbum Christi,
vere in hoc caritas Dei perfécta est.

R. Allelúia.

Evangelium

Filii estis eorum qui Prophetas occiderunt.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

23, 27-32

In illo témpore: Locútus est Iesus dicens:

« Væ vobis, scribæ et Pharisæi hypócritæ, quia sí- miles estis sepúlcris dealbátis, quæ a foris quidem pa- rent speciósa, intus vero plena sunt óssibus mortuórum et omni spurcítia.

Sic et vos a foris quidem parétis homínibus iusti, intus autem pleni estis hypócrisi et iniquitáte.

Væ vobis, scribæ et Pharisæi hypócritæ, qui ædi- ficátis sepúlcrá Prophetárum et ornátis monuménta iu- stórum, et dicitis: “ Si fuissémus in diébus patrum no- strórum, non essémus sócii eórum in ságuine Pro- phetárum ”.

Itaque testimónio estis vobismetípsis quia filii estis eórum qui Prophétas occidérunt. Et vos impléte men- súram patrum vestrórum ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Qui una semel hóstia, Dómine, adoptiónis tibi pópulum acquisísti, unitátis et pacis in Ecclésia tua propítius nobis dona concédas. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 103, 13-15

De fructu óperum tuórum, Dómine, satiábitur terra, ut edúcas panem de terra, et vinum lætíficet cor hómínis.

Vel:

Io 6, 55

Qui mandúcat meam carnem et bibit meum ságuinem,

habet vitam ætérnam, dicit Dóminus; et ego resuscitábo eum in novíssimo die.

Post communionem

Plenum, quæsumus, Dómine, in nobis remédium tuæ miseratiónis operáre, ac tales nos esse pérfice propítius et sic fovéri, ut tibi in ómnibus placére valeámus. Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum

Ps 85, 1-3

Inclína, Dómine, aurem tuam ad me, et exáudi me. Salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te. Miserére mihi, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die.

Collecta

Deus, qui fidélium mentes uníus éfficis voluntátis, da pópulis tuis id amáre quod præcipis, id desideráre quod promíttis, ut, inter mundánas varietátes, ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gáudia. Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Abundare vos faciat Dominus
caritate in invicem et in omnes.*

Lécio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli ad Thessalonicéenses

3, 7-13

Consoláti sumus, fratres, propter vos in omni neces- sitáte et tribulatióne nostra per vestram fidem, quóniam nunc vívimus si vos statis in Dómino.

Quam enim gratiarum actionem possumus Deo retribuere pro vobis in omni gaudio quo gaudemus propter vos ante Deum nostrum, nocte et die abundantius orantes, ut videamus faciem vestram et compleamus ea quae desunt fidei vestrae?

Ipse autem Deus et Pater noster et Dominus noster Iesus dirigat viam nostram ad vos;

vos autem Dominus abundare et superabundare faciat caritate in invicem et in omnes, quemadmodum et nos in vos,

ad confirmanda corda vestra sine querela in sanctitate ante Deum et Patrem nostrum, in adventu Domini nostri Iesu cum omnibus sanctis eius. Amen.

Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 89, 3-4. 12-13. 14 et 17 (R.: 14)

- R. Reple nos, Domine, misericordia tua, et exultabimus.
- 3 Reducis hominem in pulverem; et dixisti: « Revertimini, filii hominum ».
- 4 Quoniam mille anni ante oculos tuos tamquam dies hesternae quae praeteriit, et custodia in nocte. R.
- 12 Dinumerare dies nostros sic doce nos, ut inducamus cor ad sapientiam.
- 13 Convertere, Domine, usquequo? Et deprecabilis esto super servos tuos. R.
- 14 Reple nos mane misericordia tua, et exultabimus et delectabimur omnibus diebus nostris.
- 17 Et sit splendor Domini Dei nostri super nos, et opera manuum nostrarum confirma super nos, et opus manuum nostrarum confirma. R.

Anno secundo

Lectio prior

In omnibus divites facti estis in illo.

Initium Epistolae primae beati Pauli apostoli ad Corinthios.

1, 1-9

Paulus, vocatus apostolus Christi Iesu per voluntatem Dei, et Sosthenes frater, Ecclesiae Dei quae est Corinthi, sanctificatis in Christo Iesu, vocatis sanctis cum omnibus qui invocant Nomen Domini nostri Iesu Christi, in omni loco ipsorum et nostro: gratia vobis et pax a Deo Patre nostro et Domino Iesu Christo.

Gratias ago Deo meo semper pro vobis in gratia Dei, quae data est vobis in Christo Iesu, quia in omnibus divites facti estis in illo, in omni verbo et in omni scientia,

sicut testimonium Christi confirmatum est in vobis, ita ut nihil vobis desit in ulla donatione, expectantibus revelationem Domini nostri Iesu Christi, qui et confirmabit vos usque ad finem sine crimine in die Domini nostri Iesu Christi.

Fidelis Deus, per quem vocati estis in communionem Filii eius Iesu Christi Domini nostri.

Verbum Domini.

Psalmus responsorius Ps 144, 2-3. 4-5. 6-7 (R.: cf. 1)

- R. Benedicam nomini tuo in saeculum, Deus meus rex.
- Per singulos dies benedicam tibi, et laudabo nomen tuum in saeculum et in saeculum saeculi.
- Magnus Dominus et laudabilis nimis, et magnitudinis eius non est investigatio. R.
- Generatio generationi laudabit opera tua, et potentiam tuam pronuntiabunt.

- ⁵ Magnificéntiam glóriæ maiestátis tuæ loquéntur,
et mirabilia tua enarrábunt. *Ps.*
- ⁶ Et virtútem terribílium tuórum dicent,
et magnitúdinem tuam narrábunt.
- ⁷ Memóriam abundántiæ suavitatís tuæ eructábunt,
et iustítia tua exsultábunt. *Ps.*

Alleluia*Mt 24, 42 a. 44*

Ps. Alleluía. *Ps.* Vigiláte et estóte paráti,
quia qua nescítis hora Fílius hóminis ven-
túrus est. *Ps.* Alleluía.

Evangelium*Estote parati.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

24, 42-51

In illo témpore: Dixit Iesus discíplis suis:

« Vigiláte, quia nescítis qua die Dóminus vester ventúrus sit. Illud autem scitóte, quóniam si sciret pater famílias qua hora fur ventúrus esset, vigiláret úti- que et non síneret perfodíri domum suam. Ideo et vos estóte paráti, quia qua nescítis hora Fílius hóminis ventúrus est.

Quis putas est fidélis servus et prudens, quem constituit dóminus super famíliam suam ut det illis cibum in témpore? Beátus ille servus quem cum vénerit dóminus eius invénerit sic faciéntem: amen dico vobis, quóniam super ómnia bona sua constituet eum.

Si autem díxerit malus servus ille in corde suo: "Moram facit dóminus meus veníre", et cæperit percútere consérvos suos, mandúcet autem et bibat cum ébriis, véniet dóminus servi illíus in die qua non sperat et in hora qua ignórat, et dívidet eum partém-

que eius ponet cum hypócritis; illic erit fletus et stridor déntium ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Qui una semel hóstia, Dómine, adoptiónis tibi pópulum acquisísti, unitátis et pacis in Ecclésia tua propítius nobis dona concédas. Per Christum.

Ant. ad communionem*Ps 103, 13-15*

De fructu óperum tuórum, Dómine, satiábitur terra, ut edúcas panem de terra, et vinum lætíficet cor hóminis.

Vel:*Io 6, 55*

Qui mandúcat meam carnem et bibit meum ságuinem, habet vitam ætérnam, dicit Dóminus; et ego resuscitábo eum in novíssimo die.

Post communionem

Plenum, quæsumus, Dómine, in nobis remédium tuæ miseratiónis operáre, ac tales nos esse pérfice propítius et sic fovéri, ut tibi in ómnibus placére valeámus. Per Christum.

Feria sexta**Ant. ad introitum***Ps 85, 1-3*

Inclína, Dómine, aurem tuam ad me, et exáudi me. Salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te. Miserére mihi, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die.

Collecta

Deus, qui fidélium mentes unius éfficis voluntátis,
da pópulis tuis id amáre quod præcipis,
id desideráre quod promíttis,
ut, inter mundánas varietátes,
ibi nostra fixa sint corda,
ubi vera sunt gáudia.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Hæc est voluntas Dei, sanctificatio vestra.

Lectio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Thessalonicénses 4, 1-8

Fratres, rogámus vos et obsecrámus in Dómino Iesu, ut — quemádmódu accepístis a nobis quómo-
do vos opórteat ambuláre et placére Deo, sicut et ambulá-
tis — ut abundétis magis. Scitis enim quæ præcepta
dedérimus vobis per Dóminum Iesum.

Hæc est enim volúntas Dei, sanctificátio vestra, ut
abstineátis a fornicatióne, ut sciat unusquisque vestrum
suum vas possidére in sanctificatióne et honóre, non
in passióne desidérii, sicut et gentes quæ ignórant Deum,
ut ne quis supergrediátur neque circumvéniat in hoc
negótio fratrem suum, quóniam vindex est Dóminus
de his ómnibus, sicut et prædíximus vobis et testifi-
cáti sumus.

Non enim vocávit nos Deus in immundítia sed in
sanctificatióne. Itaque qui spernit non hómínem sper-
nit, sed Deum, qui étiam dat Spíritum suum Sanctum
in vos. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 96, 1 et 2 b. 5-6. 10. 11-12 (R.: 12 a)

R. Lætámini, iusti, in Dómino.

- 1 Dóminus regnávit, exsúltet terra,
læténtur ínsulæ multæ.
- 2 Iustítia et iudícium firmaméntum sedis eius. R.
- 5 Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini,
a fácie Dómini omnis terra.
- 6 Annuntiavérunt cæli iustítiam eius,
et vidérunt omnes pópuli glóriam eius. R.
- 10 Qui dilígitis Dóminum odíte malum;
custódit ipse ánimas sanctórum suórum,
de manu peccatóris liberábit eos. R.
- 11 Lux orta est iusto,
et rectis corde lætítia.
- 12 Lætámini, iusti, in Dómino,
et confitémini memóriæ sanctitátis eius. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Prædicamus Christum crucifixum,
hominibus scandalum,
sed vocatis Dei sapientiam.*

Lectio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 1, 17-25

Fratres:

Non misit me Christus baptizáre sed evangelizáre,
non in sapiéntia verbi, ut non evacuétur crux Christi.
Verbum enim crucis pereúntibus quidem stultítia est,
his autem qui salvi fiunt, id est nobis, virtus Dei est.

Scriptum est enim: « Perdam sapiéntiam sapiéntium, et prudéntiam prudéntium reprobábo ».

Ubi sápiens? Ubi scriba? Ubi conquisitor huius séculi? Nonne stultam fecit Deus sapiéntiam huius mundi? Nam quia in Dei sapiéntia non cognóvit mundus per sapiéntiam Deum, plácuit Deo per stultítiam prædicatiónis salvos fácere credétes.

Quóniam et Iudæi signa petunt et Græci sapiéntiam quærunt, nos autem prædicámus Christum crucifíxum, Iudæis quidem scándalum, géntibus autem stultítiam, ipsis autem vocátis, Iudæis atque Græcis, Christum Dei virtútem et Dei sapiéntiam:

quia quod stultum est Dei, sapiéntius est homínibus, et quod infirmum est Dei, fórtius est homínibus.
Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 32, 1-2. 4-5. 10 ab et 11 (R.: 5 b)

R. Misericórdia Dómini plena est terra.

- 1 Exsultáte, iusti, in Dómino;
rectos decet collaudátio.
- 2 Confitémيني Dómino in cíthara,
in psaltério decem chordárum psállite illi. R.
- 4 Quia rectum est verbum Dómini,
et ómnia ópera eius in fide.
- 5 Diligit iustítiam et iudícium,
misericórdia Dómini plena est terra. R.
- 10 Dóminus díssipat consília géntium,
írritas facit cogitatiónes populórum.
- 11 Consílium autem Dómini in ætérnum manet,
cogitatiónes cordis eius
in generatióne et generatióne. R.

Alleluia

Lc 21, 36

R. Alleluía. V. Vigiláte, omni témpore orántes,
ut digni habeámini stare ante Fílium hó-
minis. R. Alleluía.

Evangelium

Ecce sponsus, exite obviam ei.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

25, 1-13

In illo témpore: Dixit Iesus discíplis suis parábolam hanc:

« Símile erit Regnum cælórum decem virgínibus, quæ accipiéntes lámpades suas exiérunt óbviam sponso.

Quinque autem ex eis erant fátuæ et quinque prudétes. Fátuæ enim, accéptis lampádibus suis, non sumpserunt óleum secum; prudétes vero accepérunt óleum in vasis cum lampádibus suis.

Moram autem faciénte sponso, dormitavérunt omnes et dormiérunt.

Média autem nocte clamor factus est: “ Ecce sponsus, exite óbviam ei ”. Tunc surrexérunt omnes virgínes illæ et ornavérunt lámpades suas.

Fátuæ autem sapiéntibus dixérunt: “ Date nobis de óleo vestro, quia lámpades nostræ exstinguúntur ”.

Respondérunt prudétes dicétes: “ Ne forte non suffíciat nobis et vobis, ite pótius ad vendétes et émitte vobis ”.

Dum autem irent émere, venit sponsus, et quæ parátæ erant intravérunt cum eo ad nuptias, et clausa est iánua. Novíssime autem véniunt et réliquæ virgines dicétes: “ Dómine, Dómine, áperi nobis ”. At ille respóndens ait: “ Amen dico vobis, nescio vos ”.

Vigilate itaque, quia nescitis diem neque horam ». Verbum Dómini.

Super oblata

Qui una semel hóstia, Dómine, adoptiónis tibi pópulum acquisísti, unitátis et pacis in Ecclésia tua propítius nobis dona concédas. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 103, 13-15

De fructu óperum tuórum, Dómine, satiábitur terra, ut edúcas panem de terra, et vinum lætíficet cor hómínis.

Vel:

Io 6, 55

Qui mandúcat meam carnem et bibit meum sánguinem, habet vitam ætérnam, dicit Dóminus; et ego resuscitábo eum in novíssimo die.

Post communionem

Plenum, quæsumus, Dómine, in nobis remédium tuæ miseratiónis operáre, ac tales nos esse pèrfice propítius et sic fovéri, ut tibi in ómnibus placére valeámus. Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum

Ps 85, 1-3

Inclína, Dómine, aurem tuam ad me, et exáudi me. Salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te. Miserére mihi, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die.

Collecta

Deus, qui fidélium mentes unius éfficis voluntátis, da pópulis tuis id amáre quod præcipis, id desideráre quod promíttis, ut, inter mundánas varietátes, ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gáudia. Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Ipsi a Deo edocti estis ut diligatis invicem.

Lectio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli ad Thessalonicénses

4, 9-11

Fratres:

De caritate fraternitátis non necesse habétis ut vobis scribam, ipsi enim vos a Deo edócti estis ut diligátis invicem; étenim fácitis illud in omnes fratres in univérsa Macedónia.

Rogámus autem vos, fratres, ut abundétis magis, et óperam detis ut quiéti sitis, et ut vestrum negótium agátis, et operémini má nibus vestris, sicut præcépimus vobis. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 97, 1. 7-8. 9 (R.: cf. 9)

R. Venit Dóminus iudicáre pópulos in æquitáte.

1 Cantáte Dómino cánticum novum, quia mirábilia fecit.

Salvávít sibi dèxtera eius, et bráccium sanctum eius. R.

7 Sonet mare et plenitúdo eius, orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

- ⁸ Flúmina plaudent manu,
simul montes exsultábunt. *R.*
- ⁹ A conspéctu Dómini, quóniam venit iudicáre terram.
Iudicábit orbem terrárum in iustítia
et pópulos in æquitáte. *R.*

Anno secundo

Lectio prior

Infirma mundi elegit Deus.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 1, 26-31

Vidéte vocatióem vestram, fratres, quia non multi
sapiéntes secúndum carnem, non multi poténtes, non
multi nóbiles;

sed quæ stulta sunt mundi elégit Deus ut confúndat
sapiéntes, et infirma mundi elégit Deus ut confúndat fórtia,

et ignobília mundi et contemptibília elégit Deus,
quæ non sunt, ut ea quæ sunt destrúeret, ut non gloriétur
omnis caro in conspéctu Dei.

Ex ipso autem vos estis in Christo Iesu, qui factus
est Sapiéntia nobis a Deo et iustítia et sanctificátio et
redemptio, ut quemámodum scriptum est: « Qui gloriátur,
in Dómino gloriétur ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 32, 12-13. 18-19. 20-21 (*R.*: 12)

- R.* Beátus pópulus, quem elégit Dóminus
in hereditátem sibi.
- ¹² Beáta gens, cui Dóminus est Deus,
pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.

- ¹³ De cælo respéxit Dóminus,
vidit omnes fílios hómínium. *R.*
- ¹⁸ Ecce óculi Dómini super metuéntes eum,
in eos qui sperant super misericórdia eius,
¹⁹ ut éruat a morte ánimas eórum,
et alat eos in fame. *R.*
- ²⁰ Anima nostra sústinet Dóminum,
quóniam adiútor et protéctor noster est;
²¹ quía in eo lætábitur cor nostrum,
et in nómine sancto eius sperávimus. *R.*

Alleluia

Io 13, 34

R. Allelúia. *V.* Mandátum novum do vobis,
dicit Dóminus,
ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos.
R. Allelúia.

Evangelium

*Super pauca fuisti fidelis, intra
in gaudium domini tui.*

✠ Léctio sancti Evangéllii secúndum Mattháeum

25, 14-30

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis parábolam
hanc:

« Homo péregre proficiscens vocávit servos suos et
trádidit illis bona sua et uni dedit quinque talénta, álii
autem duo, álii vero unum, unicuíque secúndum própriam
virtútem, et proféctus est.

Statim abiit qui quinque talénta accéperat et operátus
est in eis et lucrátus est ália quinque; similiter
qui duo accéperat lucrátus est ália duo. Qui autem
unum accéperat, ábiens fodit in terra et abscondit pecúniam
dómini sui.

Post multum vero tēporis venit dōminus servōrum illōrum et ponit ratiōnem cum eis.

Et accēdens qui quinque talēta accēperat, obtulit alia quinque talēta dicens: "Dōmine, quinque talēta tradidisti mihi: ecce alia quinque superlucrātus sum". Ait illi dōminus eius: "Euge, serve bone et fidēlis, super pauca fuisti fidēlis, supra multa te constituam: intra in gāudium dōmini tui".

Accēssit autem et qui duo talēta accēperat, et ait: "Dōmine, duo talēta tradidisti mihi: ecce alia duo lucrātus sum". Ait illi dōminus eius: "Euge, serve bone et fidēlis, super pauca fuisti fidēlis, supra multa te constituam: intra in gāudium dōmini tui".

Accēdens autem et qui unum talētum accēperat, ait: "Dōmine, novi te quia homo durus es, metis ubi non seminasti et cōgregas ubi non sparsisti; et timens abii et abscondi talētum tuum in terra; ecce habes quod tuum est".

Respōndens autem dōminus eius dixit ei: "Serve male et piger, sciēbas quia meto ubi non seminavi et cōgrego ubi non sparsi? Opōrtuit ergo te mittere pecūniam meam nummulariis, et vēniens ego recepissem quod meum est cum usūra.

Tollite itaque ab eo talētum et date ei qui habet decem talēta: omni enim habēnti dābitur, et abundābit; ei autem qui non habet et quod habet auferētur ab eo.

Et inūtilem servum eicite in tēnebras exteriōres: illic erit fletus et stridor dēntium" ».

Verbum Dōmini.

Super oblata

Qui una semel hōstia, Dōmine, adoptiōnis tibi pōpulum acquisisti,

unitātis et pacis in Ecclēsia tua propitius nobis dona concēdas.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 103, 13-15

De fructu óperum tuórum, Dōmine, satiābitur terra,
ut edūcas panem de terra,
et vinum lætificet cor hóm̄inis.

Vel:

Io 6, 55

Qui mandūcat meam carnem
et bibit meum ságuinem,
habet vitam ætérnam, dicit Dōminus;
et ego resuscitábo eum in novíssimo die.

Post communionem

Plenum, quæsumus, Dōmine,
in nobis remédium tuæ miseratiōnis operáre,
ac tales nos esse p̄fice propitius et sic fovéri,
ut tibi in ómnibus placére valeámus.
Per Christum.

DOMINICA XXII « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 85, 3. 5

Miserere mihi, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die;
quia tu, Dómine, suávis ac mitis es,
et copiósus in misericórdia ómnibus invocántibus te.

Collecta

Deus virtútum, cuius est totum quod est óptimum,
ínsere pectoribus nostris tui nóminis amórem, et præsta,
ut in nobis, religiónis augméto, quæ sunt bona nútrias,
ac, vigilánti stúdio, quæ sunt nutrita custódias.
Per Dóminum.

Super oblata

Benedictiónem nobis, Dómine, cónferat salutárem
sacra semper oblátio,
ut, quod agit mystério, virtúte perfíciat.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 30, 20

Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine,
quam abscondísti tíméntibus te.

Vel:

Mt 5, 9-10

Beáti pacífici, quóniam filii Dei vocabúntur.
Beáti qui persecutióem patiúntur propter iustítiam,
quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Post communionem

Pane mensæ cæléstis refécti, te, Dómine, deprecámur,
ut hoc nutríméntum caritátis corda nostra confírmet,
quátenus ad tibi ministrándum in frátribus excitémur.
Per Christum.

DOMINICA XXIII « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 118, 137. 124

Iustus es, Dómine, et rectum iudícium tuum;
fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam.

Collecta

Deus, per quem nobis et redémptio venit
et præstátur adóptio,
filios dilectiόνis tuæ benígnus inténde,
ut in Christo credéntibus
et vera tribuátur libértas, et heréditas ætérna. Per Dñm.

Super oblata

Deus, auctor sincéræ devotiόνis et pacis, da, quæsumus,
ut et maiestátem tuam
conveniénter hoc múnere venerémur,
et sacri participatióne mystérii fidéliter sénsibus uniámur.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 41, 2-3

Quemádmódu desíderat cervus ad fontes aquárum,
ita desíderat ánima mea ad te, Deus;
sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum.

Vel:

Io 8, 12

Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
qui séquitur me, non ámbulat in ténebris,
sed habébit lumen vitæ.

Post communionem

Da fidélibus tuis, Dómine,
quos et verbi tui et cælésti sacraménti pábulo
nutris et vivíficas,
ita dilécti Filii tui tantis munéribus profícere,
ut eius vitæ semper consórtes éffici mereámur.
Per Christum.

DOMINICA XXIV « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Cf. Sir 36, 18

Da pacem, Dómine, sustinentibus te,
ut prophætæ tui fidéles inveniántur;
exáudi preces servi tui, et plebis tuæ Israel.

Collecta

Réspice nos, rerum ómnium Deus creátor et rector,
et, ut tuæ propitiatiónis sentiámus efféctum,
toto nos tríbue tibi corde servíre. Per Dóminum.

Super oblata

Propitiáre, Dómine, supplicatióibus nostris,
et has oblatiões famulórum tuórum bénignus assúme,
ut, quod sínguli ad honórem tui nóminis obtulérunt,
cunctis proficiat ad salútem. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 35, 8

Quam pretiósá est misericórdia tua, Deus!
Fílii hóminum sub umbra alárum tuárum confúgient.

Vel:

Cf. 1 Cor 10, 16

Calix benedictiões, cui benedicimus,
communicátió Sánguinis Christi est;
et panis, quem frángimus,
participátió Córporis Dómini est.

Post communionem

Mentes nostras et córpora possídeat,
quæsumus, Dómine, doni cæléstis operátió,
ut non noster sensus in nobis,
sed eius præveniát semper efféctus. Per Christum.

DOMINICA XXV « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Salus pópuli ego sum, dicit Dóminus.
De quacúmque tribulatióne clamáverint ad me,
exáudiam eos, et ero illórum Dóminus in perpétuum.

Collecta

Deus, qui sacrae legis ómnia constitúta
in tua et próximi dilectiõe posuísti,
da nobis, ut, tua præcépta servántes,
ad vitam mereámur pervenire perpétuam.
Per Dóminum.

Super oblata

Múnera, quæsumus, Dómine,
tuæ plebis propitiátus assúme,
ut, quæ fidei pietáte profiténtur,
sacraméntis cæléstibus apprehéndant. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 118, 4-5

Tu mandásti mandáta tua custodíri nimis;
útinam dirigántur viæ meæ
ad custodiéndas iustificatiões tuas.

Vel:

Io 10, 14

Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus;
et cognosco oves meas, et cognoscunt me meæ.

Post communionem

Quos tuis, Dómine, réficis sacraméntis,
contínuis attólle bénignus auxiliis,
ut redemptionis efféctum
et mystériis capiámus et móribus. Per Christum.

DOMINICA XXVI « PER ANNUM »

Ant. ad introitum Dan 3, 31. 29. 30. 43. 42

Omnia, quæ fecisti nobis, Dómine, in vero iudício fecisti, quia peccávimus tibi, et mandátis tuis non obœdívimus; sed da glóriam nómini tuo, et fac nobíscum secúndum multítudinem misericórdiæ tuæ.

Collecta

Deus, qui omnipoténtiam tuam parcéndo máxime et miserándo manífestas, grátiam tuam super nos indesinénter infúnde, ut, ad tua promissa currétes, cæléstium bonórum fácias esse consórtes. Per Dóminum.

Super oblata

Concéde nobis, miséricors Deus, ut hæc nostra tibi oblátio sit accépta, et per eam nobis fons omnis benedictiónis aperiátur. Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 118, 49-50

Meménto verbi tui servo tuo, Dómine, in quo mihi spem dedísti; hæc me consoláta est in humilitáte mea.

Vel: 1 Io 3, 16

In hoc cognóvimus caritátem Dei: quóniam ille ánimam suam pro nobis pósuit; et nos debémus pro frátribus ánimas pónere.

Post communionem

Sit nobis, Dómine, reparátio mentis et córporis cæléste mystérium, ut simus eius in glória coherédes, cui, mortem ipsíus annuntiádo, compátimur. Qui vivit.

DOMINICA XXVII « PER ANNUM »

Ant. ad introitum Est 13, 9. 10-11

In voluntáte tua, Dómine, univérsa sunt pósa, et non est qui possit resistere voluntáti tuæ. Tu enim fecisti ómnia, cælum et terram, et univérsa quæ cæli ámbitu continéntur; Dóminus universórum tu es.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus, qui abundántia pietátis tuæ et mérita súpplicum excédis et vota, effúnde super nos misericórdiam tuam, ut dimíttas quæ consciéntia méruit, et adícias quod orátio non præsumit. Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, quæsumus, Dómine, sacrificia tuis institúta præcéptis, et sacris mystériis, quæ débitæ servitútis celebrámus officio, sanctificatióne tuæ nobis redemptiónis dignánter adímple. Per Christum.

Ant. ad communionem Lam 3, 25

Bonus est Dóminus sperántibus in eum, ánimæ quærénti illum.

Vel: Cf. 1 Cor 10, 17

Unus panis et unum corpus multi sumus, omnes qui de uno pane et de uno cálice participámus.

Post communionem

Concéde nobis, omnípotens Deus, ut de percéptis sacraméntis inebriémur atque pascámur, quátenus in id quod súmimus transeámus. Per Christum.

DOMINICA XXVIII « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 129, 3-4

Si iniquitates observáveris, Dómine,
Dómine, quis sustinébít?
Quia apud te propitiátio est, Deus Israel.

Collecta

Tua nos, quæsumus, Dómine, grátia
semper et prævéniat et sequátur,
ac bonis opéribus iúgiter præstet esse inténtos.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, Dómine, fidélium preces
cum oblatiónibus hostiárum,
ut, per hæc piæ devotiónis officia,
ad cælestem glóriam transeámus.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 33, 11

Dívites eguérunt et esuriérunt;
quæréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Vel:

1 Io 3, 2

Cum apparúerit Dóminus, símiles ei érimus,
quóniam vidébimus eum sicuti est.

Post communionem

Maiestátem tuam, Dómine, suppliciter deprecámur,
ut, sicut nos Córporis et Sánguinis sacrosánci
pascis aliménto,
íta divínæ natúræ faciás esse consórtes.
Per Christum.

DOMINICA XXIX « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 16, 6. 8

Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus;
inclína aurem tuam, et exáudi verba mea.
Custódi me, Dómine, ut pupillam óculi;
sub umbra alárum tuárum prótege me.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
fac nos tibi semper et devótam gérere voluntátem,
et maiestáti tuæ sincéro corde servíre.
Per Dóminum.

Super oblata

Tribue nos, Dómine, quæsumus,
donis tuis líbera mente servíre,
ut, tua purificánte nos grátia,
iisdem quibus famulámur mystériis emundémur.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 32, 18-19

Ecce óculi Dómini super timéntes eum,
et in eis qui sperant super misericórdia eius;
ut éruat a morte ánimas eórum, et alat eos in fame.

Vel:

Mc 10, 45

Fílius hómínis venit,
ut daret ánimam suam redemptionem pro multis.

Post communionem

Fac nos, quæsumus, Dómine,
cælestium rerum frequentatióne profícere,
ut et temporálibus beneficiis adiuvémur,
et erudiámur ætérnis.
Per Christum.

DOMINICA XXX « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 104, 3-4

Lætétur cor quæréntium Dóminum.
Quæríte Dóminum, et confirmámini,
quæríte fáciem eius semper.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
da nobis fidei, spei et caritátis augméntum,
et, ut mereámur ássequi quod promíttis,
fac nos amáre quod prácipis.
Per Dóminum.

Super oblata

Réspice, quæsumus, Dómine,
múnera quæ tuæ offérimus maiestáti,
ut, quod nostro servítio géritur,
ad tuam glóriam pótius dirigátur.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 19, 6

Lætábimur in salutári tuo,
et in nómine Dómini Dei nostri magnificábimur.

Vel:

Eph 5, 2

Christus diléxit nos, et trádidit semetípsum pro nobis,
oblatióem Deo in odórem suavitátis.

Post communionem

Perficiant in nobis, Dómine, quæsumus,
tua sacraménta quod cóntinent,
ut, quæ nunc spécie gérimus,
rerum veritáte capiámus.
Per Christum.

DOMINICA XXXI « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 37, 22-23

Ne derelínquas me, Dómine Deus meus,
ne discédas a me; inténde in adiutórium meum,
Dómine, virtus salútis meæ.

Collecta

Omnípotens et miséricors Deus, de cuius múnere venit,
ut tibi a fidélibus tuis digne et laudábiliter serviátur,
tribue, quæsumus, nobis,
ut ad promissionés tuas sine offénsiõe currámus.
Per Dóminum.

Super oblata

Fiat hoc sacrificium, Dómine, oblátio tibi munda,
et nobis misericórdiæ tuæ sancta largítio.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 15, 11

Notas mihi fecísti vias vitæ,
adimplébis me lætítia cum vultu tuo, Dómine.

Vel:

Io 6, 58

Sicut misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem,
et qui mandúcat me, et ipse vivet propter me,
dicit Dóminus.

Post communionem

Augeátur in nobis, quæsumus, Dómine,
tuæ virtútis operátio,
ut, refécti cæléstibus sacraméntis,
ad eórum promissa capiénda tuo múnere præparémur.
Per Christum.

DOMINICA XXXII « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 87, 3

In tret orátio mea in conspéctu tuo;
inclína aurem tuam ad precem meam, Dómine.

Collecta

Omnípotens et miséricors Deus,
univérsa nobis adversántia propitiátus excludé,
ut, mente et córpore páriter expediti,
quæ tua sunt liberis méntibus exsequámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Sacrificiis præsentibus, Dómine,
quæsumus, inténde placátus,
ut, quod passiónis Filii tui mystério gérimus,
pio consequámur afféctu. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 22, 1-2

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit;
in loco páscuæ ibi me collocávit,
super aquam refectiónis educávit me.

Vel:

Lc 24, 35

Cognovérun t discípuli Dóminum Iesum
in fracti óne panis.

Post communionem

Grátias tibi, Dómine, reférimus sacro múnere vegetáti,
tuam cleméntiam implorántes,
ut, per infusi ónem Spíritus tui,
in quibus cæléstis virtus introívit,
sinceritátis grátia persevéret.
Per Christum.

DOMINICA XXXIII « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ier 29, 11. 12. 14

Dicit Dóminus:

Ego cógito cogitati ónes pacis, et non afflictiónis;
invocabitis me, et ego exáudiam vos,
et reducam captivitátem vestram de cunctis locis.

Collecta

Da nobis, quæsumus, Dómine Deus noster,
in tua semper devoti óne gaudére,
quia perpétua est et plena felicitas,
si bonórum ómnium iúgiter serviámus auctóri.
Per Dóminum.

Super oblata

Concéde, quæsumus, Dómine,
ut óculis tuæ maiestátis munus oblátum
et grátiam nobis devoti ónis obtíneat,
et efféctum beátæ perennitátis acquírat. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 72, 28

Mihi autem adhærére Deo bonum est,
pónere in Dómino Deo spem meam.

Vel:

Mc 11, 23. 24

Amen dico vobis, quidquid orántes pétitis,
crédite quia accipiétis, et fiet vobis, dicit Dóminus.

Post communionem

Súmpsimus, Dómine, sacri dona mystérii,
humíliter deprecántes,
ut, quæ in sui commemorati ónem
nos Filii tuus fácere præcépít,
in nostræ proficiant caritátis augméntum. Per Christum.

HEBDOMADA XXXIV « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 84, 9

Loquétur Dóminus pacem in plebem suam,
et super sanctos suos,
et in eos qui convertúntur ad ipsum.

Collecta

Excita, quæsumus, Dómine, tuórum fidélium voluntátes,
ut, divíni óperis fructum propénsius exsequétes,
pietátis tuæ remédia maióra percípiant.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, Dómine, sacra múnera,
quæ tuo nómini iussisti dicánda,
et, ut per ea tuæ pietáti reddámur accépti,
fac nos tuis semper obœdíre mandátis.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 116, 1-2

Laudáte Dóminum, omnes gentes,
quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius.

Vel:

Mt 28, 20

Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus,
usque ad consummationem sáeculi, dicit Dóminus.

Post communionem

Quæsumus, omnipotens Deus,
ut, quos divína tríbuis participatióne gaudere,
a te numquam separári permíttas.
Per Christum.

ALLELUIA CUM VERSU ANTE EVANGELIUM

quæ adhiberi possunt loco textuum
qui singulis Missis proponuntur

Dominicis et feriis per annum

1. 1 Sam 3, 9; Io 6, 69 b
R. Allelúia. V. Lóquere, Dómine, quia audit servus tuus;
verba vitæ atérnæ habes. R. Allelúia.
2. Ps 18, 9
R. Allelúia. V. Verba tua, Dómine, lætificántes corda,
sermo tuus illúminans óculos. R. Allelúia.
3. Ps 24, 4 c. 5
R. Allelúia. V. Sémitas tuas, Deus meus, édoce me,
dirige me in veritáte tua. R. Allelúia.
4. Ps 26, 11
R. Allelúia. V. Legem pone mihi, Dómine, in via tua,
et dirige me in sémitam rectam. R. Allelúia.
5. Ps 94, 8 ab
R. Allelúia. V. Hódie nolíte obduráre corda vestra,
sed vocem Dómini audíte. R. Allelúia.
6. Ps 110, 8 ab
R. Allelúia. V. Fidélia ómnia mandáta tua, Dómine,
confirmáta in sáeculum sáeculi. R. Allelúia.
7. Ps 118, 18
R. Allelúia. V. Revéla óculos meos, Dómine,
et considerábo mirabília de lege tua.
R. Allelúia.
8. Ps 118, 27
R. Allelúia. V. Viam iustificatiónum tuárum ínstrue me,
et exercébor in mirabílibus tuis.
R. Allelúia.

9. Ps 118, 34
 R. Alleluia. V. Da mihi intellectum et scrutabor legem
 tuam, Dómine,
 et custodiam illam in toto corde meo.
 R. Alleluia.
10. Ps 118, 36 a. 29 b
 R. Alleluia. V. Inclina cor meum, Deus, in testimonia
 tua;
 et legem tuam da mihi benigne. R. Alleluia.
11. Ps 118, 88
 R. Alleluia. V. Secundum misericordiam tuam vivifica me,
 et custodiam testimonia oris tui. R. Alleluia.
12. Ps 118, 105
 R. Alleluia. V. Lucerna pedibus meis verbum tuum,
 et lumen semitis meis. R. Alleluia.
13. Ps 118, 135
 R. Alleluia. V. Faciem tuam illumina super servum tuum,
 et doce me iustificationes tuas. R. Alleluia.
14. Ps 129, 5
 R. Alleluia. V. Spero in Dóminum,
 spero in verbum eius. R. Alleluia.
15. Ps 144, 13 cd
 R. Alleluia. V. Fidelis Dóminus in verbis suis,
 et sanctus in omnibus operibus suis.
 R. Alleluia.
16. Ps 147, 12 a. 15 a
 R. Alleluia. V. Lauda, Ierusalem, Dóminum,
 qui emittit eloquium suum in terra.
 R. Alleluia.
17. Mt 4, 4 b
 R. Alleluia. V. Non in solo pane vivit homo,
 sed in omni verbo quod procedit de ore Dei.
 R. Alleluia.

18. Cf. Mt 11, 25
 R. Alleluia. V. Benedictus es, Pater, Dómine cæli et
 terræ,
 quia mysteria Regni parvulis revelasti.
 R. Alleluia.
19. Cf. Lc 8, 15
 R. Alleluia. V. Beati qui in corde bono et optimo verbum
 Dei retinent,
 et fructum afferunt in patientia, R. Alleluia.
20. Io 6, 64 b. 69 b
 R. Alleluia. V. Verba tua, Dómine, spíritus et vita;
 verba vitæ æternæ habes. R. Alleluia.
21. Io 8, 12
 R. Alleluia. V. Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
 qui sequitur me habebit lumen vitæ.
 R. Alleluia.
22. Io 10, 27
 R. Alleluia. V. Oves meæ vocem meam audiunt, dicit
 Dóminus;
 et ego cognosco eas, et sequuntur me.
 R. Alleluia.
23. Io 14, 6
 R. Alleluia. V. Ego sum via, veritas et vita, dicit
 Dóminus;
 nemo venit ad Patrem, nisi per me.
 R. Alleluia.
24. Io 14, 23
 R. Alleluia. V. Si quis diligit me, sermonem meum
 servabit, dicit Dóminus;
 et Pater meus diliget eum et ad eum ve-
 niemus. R. Alleluia.

25. Io 15, 15 b
 R. Alleluia. V. Vos dixi amicos, dicit Dominus,
 quia omnia quaecumque audivi a Patre meo,
 nota feci vobis. R. Alleluia.
26. Io 17, 17 b. a
 R. Alleluia. V. Sermo tuus, Domine, veritas est;
 sanctifica nos in veritate. R. Alleluia.
27. Cf. Act 16, 14 b
 R. Alleluia. V. Aperi, Domine, cor nostrum,
 ut intendamus verbis Filii tui. R. Alleluia.
28. 2 Cor 5, 19
 R. Alleluia. V. Deus erat in Christo mundum reconcilians
 sibi,
 et posuit in nobis verbum reconciliations.
 R. Alleluia.
29. Cf. Eph 1, 17-18
 R. Alleluia. V. Pater Domini nostri Iesu Christi
 illuminet oculos cordis nostri,
 ut sciamus quae sit spes vocationis nostrae.
 R. Alleluia.
30. Phil 2, 15-16
 R. Alleluia. V. Lucetis sicut luminaria in mundo,
 verbum vitae continentes. R. Alleluia.
31. Col 3, 16 a. 17 c
 R. Alleluia. V. Verbum Christi habitet in vobis
 abundanter;
 gratias agite Deo et Patri per Christum.
 R. Alleluia.
32. 1 Th 2, 13
 R. Alleluia. V. Accipite verbum Dei, non ut verbum hominum,
 sed, sicut est vere, verbum Dei. R. Alleluia.

33. 2 Th 2, 14
 R. Alleluia. V. Deus vocavit nos per Evangelium,
 in acquisitionem gloriae Domini nostri Iesu
 Christi. R. Alleluia.
34. 2 Tim 1, 10 b
 R. Alleluia. V. Salvator noster Iesus Christus destruxit
 mortem,
 et illuminavit vitam per Evangelium.
 R. Alleluia.
35. Hebr 4, 12
 R. Alleluia. V. Vivus est sermo Dei et efficax,
 et discretor cogitationum et intentionum
 cordis. R. Alleluia.
36. Iac 1, 18
 R. Alleluia. V. Voluntarie genuit nos Pater verbo
 veritatis,
 ut simus initium aliquid creaturae eius.
 R. Alleluia.
37. Iac 1, 21
 R. Alleluia. V. In mansuetudine suscipite insitum
 verbum,
 quod potest salvare animas vestras.
 R. Alleluia.
38. 1 Petr 1, 25
 R. Alleluia. V. Verbum Domini manet in aeternum;
 hoc est autem verbum quod evangelizatum
 est in vos. R. Alleluia.
39. 1 Io 2, 5
 R. Alleluia. V. Qui servat verbum Christi,
 vere in hoc caritas Dei perfecta est.
 R. Alleluia.

TEXTUS COMMUNES

pro cantu psalmi responsorii

«Psalmus de more sumitur e Lectionario, eo quod singuli textus directo conectuntur cum singulis lectionibus: electio igitur psalmi e lectionibus pendet.

Attamen, ut populus responsum psalmodicum facilius proferre valeat, textus aliqui responsorum et psalmodiorum pro diversis temporibus anni aut pro diversis ordinibus Sanctorum selecti sunt, qui adhiberi valent, loco textus lectioni respondentis, quoties psalmus cantu profertur» (Institutio generalis Missalis Romani, n. 36).

Responsa

Per annum

a) cum psalmo laudativo:

Confitémini Dómino, quóniam bonus.

vel

Confitébimur tibi, Dómine,
quia mirabília sunt ópera tua.

vel

Cantáte Dómino cánticum novum.

b) cum psalmo deprecativo:

Prope est Dóminus invocántibus eum.

vel

Exáudi nos, Dómine, et salva nos.

vel

Miserátor et miséricors Dóminus.

Tempus per annum

Ps 18, 8. 9. 10. 15 (R.: Io 6, 64 b)

R. Verba tua, Dómine, spíritus et vita sunt.

1 Lex Dómini immaculáta, reficiens ánimam,
testimónium Dómini fidéle,
sapiéntiam præstans párvulis. R.

9 Iustítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda,
præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos. R.

10 Timor Dómini mundus, pérmanens in sáeculum sáeculi,
iudícia Dómini vera, iusta ómnia simul. R.

15 Sint, ut compláceant elóquia oris mei,
et meditátio cordis mei in conspéctu tuo,
Dómine, adiútor meus et redémptor meus. R.

vel

Ps 26, 1. 4. 13-14 (R.: 1 a)

R. Dóminus illuminátio mea et salus mea.

1 Dóminus illuminátio mea et salus mea, quem timébo?
Dóminus protéctor vitæ meæ, a quo trepidábo? R.

4 Unum pétii a Dómino, hoc requíram:
ut inhábitem in domo Dómini
ómnibus diébus vitæ meæ,
ut vídeam voluptátem Dómini,
et visitem templum eius. R.

13 Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

14 Expécta Dóminum, viríliter age,
et confortétur cor tuum et sústine Dóminum. R.

vel

Ps 33, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (R.: 9 a)

R. Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus.

2 Benedícam Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.

- 3 In Dómino gloriábitur ánima mea,
áudiant mansuéti et læténtur. *R.*
- 4 Magnificáte Dóminum mecum,
et exaltémus nomen eius in idípsum.
- 5 Exquisivi Dóminum, et exaudivit me,
et ex ómnibus terróribus meis erípuit me. *R.*
- 6 Respícite ad eum, et illuminámini,
et fácies vestræ non confundéntur.
- 7 Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudivit eum,
et de ómnibus tribulatióibus eius salvávit eum. *R.*
- 8 Vallábit Angelus Dómini in circúitu timéntes eum,
et erípiet eos.
- 9 Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir qui sperat in eo. *R.*

*vel**Ps 62, 2. 3-4. 5-6. 8-9 (R.: 2 b)*

- R.* Sitívit in te ánima mea, Dómine, Deus meus.
- 2 Deus, Deus meus es tu, ad te de luce vígilo.
Sitívit in te ánima mea,
te desiderávit caro mea.
In terra desérta et árida et inaquósa. *R.*
- 3 Sic in sancto appáruí tibi,
ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.
- 4 Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas,
lábía mea laudábunt te. *R.*
- 5 Sic benedicam te in vita mea,
et in nómine tuo levábo manus meas.
- 6 Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea,
et lábiis exsultatiónis laudábit os meum. *R.*

- 8 Quia fuísti adiútor meus,
et in velaménto alárum tuárum exsultábo.
- 9 Adhæsít ánima mea post te,
me suscépít délixtera tua. *R.*

*vel**Ps 94, 1-2. 6-7. 8-9 (R.: 8)*

- R.* Utinam hódie vocem Dómini audiátis:
« Nolíte obduráre corda vestra ».
- 1 Veníte, exsultémus Dómino;
iubilémus Deo salutári nostro.
- 2 Præoccupémus fácíem eius in confessiône,
et in psalmis iubilémus ei. *R.*
- 6 Veníte, adorémus et procidámus,
et génua flectámus ante Dóminum qui fecit nos,
quia ipse est Deus noster,
et nos pópulus páscuæ eius et oves manus eius. *R.*
- 8 Utinam hódie vocem eius audiátis:
« Nolíte obduráre corda vestra,
sicut in Meríba secúndum diem Massa in desérto,
ubi tentavérunt me patres vestri:
probavérunt me, etsi vidérunt ópera mea ». *R.*

*vel**Ps 99, 2. 3. 5 (R.: 3 c)*

- R.* Nos pópulus eius et oves páscuæ eius.
- 2 Iubiláte Dómino, omnis terra,
servíte Dómino in lætítia;
introíte in conspéctu eius in exsultatióne. *R.*
- 3 Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus;
ipse fecit nos, et ipsíus sumus,
pópulus eius et oves páscuæ eius. *R.*

- 5 Quóniam suávis est Dóminus;
in ætérnum misericórdia eius,
et usque in generatióem et generatióem véritas eius. *R.*

vel

Ps 102, 1-2. 3-4. 8 et 10. 12-13 (R.: 8 a)

R. Miserátor et miséricors Dóminus.

- 1 Bénedic, ánima mea, Dómino;
et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.
2 Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivisci omnes retributióes eius. *R.*
3 Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis,
qui sanat omnes infirmitates tuas;
4 qui rédimitt de intéritu vitam tuam,
qui coronat te in misericórdia et miseratióibus. *R.*
8 Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
10 Non secúndum peccáta nostra fecit nobis,
neque secúndum iniquitates nostras retríbuit nobis. *R.*
12 Quantum distat ortus ab occidénte,
longe fecit a nobis iniquitates nostras.
13 Quómodo miserétur pater filiórum,
misértus est Dóminus timéntibus se. *R.*

vel

Ps 144, 1-2, 8-9. 10-11. 13 cd-14 (R.: cf. 1)

R. Benedícam nómini tuo in sáculum, Deus meus rex.

vel Allelúia.

- 1 Exaltábo te, Deus meus rex,
et benedícam nómini tuo
in sáculum et in sáculum sáculi.

- 2 Per síngulos dies benedícam tibi,
et laudábo nomen tuum
in sáculum et in sáculum sáculi. *R.*
8 Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
9 Suávis Dóminus univérsis,
et miseratióes eius super ómnia ópera eius. *R.*
10 Confíteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua;
et sancti tui benedícant tibi.
11 Glóriam regni tui dicant,
et poténtiam tuam loquántur. *R.*
13 Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis,
et sanctus in ómnibus opéribus suis.
14 Allevat Dóminus omnes qui córruunt,
et érigit omnes depréssos. *R.*

IN SOLLEMNITATIBUS DOMINI « PER ANNUM »
OCCURRENTIBUS

Dominica I post Pentecosten
SANCTISSIMÆ TRINITATIS
Sollemnitas

Ant. ad introitum

Benedictus sit Deus Pater,
unigenitusque Dei Filius,
Sanctus quoque Spiritus,
quia fecit nobiscum misericordiam suam.

Dicitur Glória in excelsis.

Collecta

Deus Pater, qui, Verbum veritatis
et Spiritum sanctificationis mittens in mundum,
admirabile mysterium tuum hominibus declarasti,
da nobis, in confessione veræ fidei,
æternæ glóriam Trinitatis agnoscere,
et Unitatem adorare in potentia maiestatis.
Per Dóminum.

Anno A

Lectio prima

Dominator Domine Deus, misericors et clemens.

Lectio libri Exodi **34, 4 b-6. 8-9**

In diébus illis:

De nocte consurgens Móyses ascendit in montem
Sínai, sicut præcéperat ei Dóminus, portans secum
tábulas.

Cumque descendisset Dóminus per nubem, stetit
Móyses cum eo invocans nomen Dómini. Quo trans-
eunte coram eo, ait: « Dominátor Dómine Deus, mi-
séricors et clemens, pátiens et multæ miseratiónis ac
verax ».

Festínusque Móyses curvátus est pronus in terram
et adorans ait: « Si invéni grátiam in conspéctu tuo,
Dómine, óbsecro ut gradiáris nobiscum (pópulus enim
duræ cervícis est), et áuferas iniquitátes nostras atque
peccáta, nosque possideas ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Dan 3, 52. 53. 54. 55. 56

- ⁵² Benedictus es, Dómine,
Deus patrum nostrórum,
et benedictum nomen glóriæ tuæ sanctum.
R. Et laudábile et superexaltátum
in ómnibus séculis.
- ⁵³ Benedictus es in templo sancto glóriæ tuæ.
R. Et superlaudábilis et supergloriósus in sácula.
- ⁵⁴ Benedictus es in throno regni tui.
R. Et superlaudábilis et superexaltátus in sácula.
- ⁵⁵ Benedictus es, qui intuéris abýssos
et sedes super chérubim.
R. Et laudábilis et superexaltátus in sácula.
- ⁵⁶ Benedictus es in firmaménto cæli.
R. Et laudábilis et gloriósus in sácula.

Lectio secunda

*Gratia Iesu Christi et caritas Dei
et communicatio Sancti Spiritus.*

Lectio Epistolæ secundæ beati Pauli apostoli
ad Corinthios 13, 11-13

Fratres:

Gaudete, perfecti estote, exhortamini invicem, idem
sapite, pacem habete, et Deus dilectionis et pacis erit
vobiscum.

Salutate invicem in osculo sancto.

Salutant vos sancti omnes.

Gratia Domini Iesu Christi et caritas Dei et com-
municatio Sancti Spiritus cum omnibus vobis.

Verbum Domini.

Alleluia Ap 1, 8

℞. Alleluia. √. Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto,
Deo qui est, et qui erat, et qui venturus est.
℞. Alleluia.

Evangelium

Misit Deus Filium, ut salvetur mundus per ipsum.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Ioannem
3, 16-18

In illo tempore: Dixit Iesus Nicodemo:

« Sic dilexit Deus mundum, ut Filium suum Uni-
genitum daret, ut omnis qui credit in eum non pereat
sed habeat vitam æternam.

Non enim misit Deus Filium in mundum ut iudicet
mundum, sed ut salvetur mundus per ipsum.

Qui credit in eum non iudicatur: qui autem non
credit iam iudicatus est, quia non credidit in Nómine
Unigeniti Filii Dei ».

Verbum Domini.

Anno B

Lectio prima

*Dominus ipse est Deus in cælo sursum
et in terra deorsum, et non est alius.*

Lectio libri Deuteronomii 4, 32-34. 39-40

Locutus est Moyses populo dicens:

« Interroga de diébus antiquis, qui fuerunt ante
te ex die, quo creavit Deus hominem super terram; a
summo cælo usque ad summum eius, si facta est ali-
quando huiuscemodi res, aut unquam cognitum est,
ut audiret populus vocem Dei loquentis de medio ignis,
sicut tu audisti, et vixisti;

si fecit Deus ut ingrederetur et tolleretur sibi gen-
tem de medio nationum per tentationes, signa atque
portenta, per pugnam et robustam manum extentumque
bracchium et horribiles visiones, iuxta omnia quæ fe-
cit pro vobis Dominus Deus vester in Ægypto, vidén-
tibus oculis tuis.

Scito ergo hodie et cogitato in corde tuo, quod Dó-
minus ipse sit Deus in cælo sursum et in terra deorsum,
et non sit alius.

Custodi præcepta eius atque mandata, quæ ego præ-
cipio tibi, ut bene sit tibi et filiis tuis post te et per-
māneas multo tempore super terram, quam Dominus
Deus tuus daturus est tibi ».

Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 32, 4-5. 6 et 9. 18-19. 20 et 22 (ꝛ.: 12 b)

ꝛ. Beátus pópulus, quem elégit Dóminus
in hereditátem sibi.

- 4 Quia rectum est verbum Dómini,
et ómnia ópera eius in fide.
5 Díligit iustítiam et iudícium,
misericórdia Dómini plena est terra. ꝛ.
6 Verbo Dómini cæli facti sunt,
et spírítu oris eius omnis virtus eórum.
9 Quóniam ipse dixit, et facta sunt,
ipse mandávit, et creáta sunt. ꝛ.
18 Ecce óculi Dómini super metuéntes eum,
in eos qui sperant super misericórdia eius,
19 ut éruat a morte ánimas eórum,
et alat eos in fame. ꝛ.
20 Anima nostra sústinet Dóminum,
quóniam adiútor et protéctor noster est.
22 Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos,
quemádmódum sperávimus in te. ꝛ.

Lectio secunda

*Accepistis Spiritum adoptionis filiorum,
in quo clamamus: Abba, Pater!*

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

Fratres:

8, 14-17

Quicúmque Spírítu Dei agúntur, hi filii Dei sunt.
Non enim accepistis spírítum servitútis íterum in timóre,
sed accepistis Spírítum adoptiónis filiórum, in quo clamámus:
« Abba, Pater! »

Ipse Spírítus testimónium reddit una cum spírítu nostro quod sumus filii Dei. Si autem filii, et herédes; herédes quidem Dei, coherédes autem Christi, si tamen compátimur ut et conglorificémur.

Verbum Dómini.

Alleluia

Ap 1, 8

ꝛ. Allelúia. Ꝟ. Glória Patri, et Filio, et Spírítu Sancto,
Deo qui est, et qui erat, et qui ventúrus est.
ꝛ. Allelúia.

Evangelium

*Baptizantes eos in Nomine Patris et Filii
et Spiritus Sancti.*

✠ Lectio sancti Evangelii secúndum Mattháeum

28, 16-20

In illo témpore:

Undecim discípuli abiérunt in Galiléam, in Montem ubi constitúerat illis Iesus, et vidéntes eum adoravérunt, quidam autem dubitavérunt.

Et accédens Iesus locútus est eis dicens:

« Data est mihi omnis potéstas in cælo et in terra. Eúntes ergo docéte omnes gentes, baptizántes eos in Nómine Patris et Filii et Spírítus Sancti, docéntes eos servare ómnia quaecúmque mandávi vobis; et ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus usque ad consummationem sæculi ».

Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

Antequam terra fieret, Sapientia iam concepta erat.

Lectio libri Proverbiórum 8, 22-31

Hæc lóquitur Sapiéntia Dei:

« Dóminus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípío.

Ab ætérno ordináta sum et ex antíquis, ántequam terra fieret.

Nondum erant abyssi, et ego iam concépta eram, necdum fontes aquárum erúperant, necdum montes gravi mole constíterant, ante colles ego parturiébar: adhuc terram non fécerat et flúmina et cárdines orbis terræ.

Quando præparábat cælos, áderam; quando certa lege et gyro vallábat abyssos;

quando æthera firmábat sursum, et librábat fontes aquárum;

quando circúmdabat mari términum suum et legem ponébat aquis, ne transírent fines suos; quando ap-pendébat fundaménta terræ,

cum eo eram cuncta compónens et delectábar per síngulos dies ludens coram eo omni témpore, ludens in orbe terrárum, et delíciæ meæ esse cum filiis hó-minum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 8, 4-5. 6-7. 8-9 (R.: 2 a)

R. Dómine, Dóminus noster,
quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

4 Quando vídeo cælos tuos, ópera digitorum tuórum,
lunam et stellas quæ tu fundásti:

5 quid est homo, quod memor es eius?
aut filius hóminis, quóniam vísitas eum? R.

6 Minuísti eum paulo minus ab Angelis,
glória et honóre coronásti eum;
7 et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subiecísti sub pédibus eius. R.

8 Oves et boves univérsas,
ínsuper et pécora campi,
9 vólucres cæli et pisces maris,
quæcúmque perámbulant sémitas maris. R.

Lectio secunda

*Ad Deum per Christum in caritate
diffusa per Spiritum.*

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

Fratres: 5, 1-5

Iustificáti ígitur ex fide, pacem habémus ad Deum per Dóminum nostrum Iesum Christum, per quem et accéssum habémus fide in grátiam istam, in qua stamus et gloriámur in spe glóriæ Dei.

Non solum autem, sed et gloriámur in tribulatió-nibus, sciéntes quod tribulátio patiéntiam operátur, pa-tiéntia autem probatióem, probatio vero spem; spes autem non confúndit, quia caritas Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum Sanctum qui datus est nobis. — Verbum Dómini.

Alleluia Ap 1, 8

R. Alleluia. V. Glória Patri, et Filio, et Spíritui Sancto,
Deo qui est, et qui erat, et qui ventúrus est.
R. Alleluia.

Evangelium

*Quaecumque habet Pater, mea sunt;
Spiritus de meo accipiet et annuntiabit vobis.*

✠ Lécio sancti Evangelii secúndum Ioánnem
16, 12-15

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Adhuc multa hábeo vobis dícere, sed non potéstis portáre modo: cum autem vénerit ille, Spíritus veritátis, ducet vos in omni veritáte: non enim loquétur a semetípso, sed quaecúmque áudiet loquétur, et quæ ventúra sunt annuntiábit vobis.

Ille me glorificábit, quia de meo accípiet et annuntiábit vobis. Omnia quaecúmque habet Pater, mea sunt; proptérea dixi quia de meo accípiet et annuntiábit vobis ». — Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Sanctífica, quæsumus, Dómine Deus noster,
per tui nóminis invocatióem,
hæc múnera nostræ servitútis,
et per ea nosmetípsos tibi pérfice munus ætérnum.
Per Christum.

Præfatio: De mysterio sanctissimæ Trinitatis.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Qui cum unigénito Fílio tuo et Spírítu Sancto
unus es Deus, unus es Dóminus:
non in uníus singularitáte persónæ,
sed in uníus Trinitáte substántiæ.

Quod enim de tua glória, revelánte te, crédimus,
hoc de Fílio tuo,
hoc de Spírítu Sancto,
sine discretiône sentímus.

Ut, in confessiône veræ sempiternæque Deitátis,
et in persónis proprietas,
et in esséntia únitas,
et in maiestáte adorétur æquálitas.

Quem laudant Angeli atque Archángeli,
Chérubim quoque ac Séraphim,
qui non cessant clamáre cotídie, una voce dicétes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Ant. ad communionem

Gal 4, 6

Quóniam autem estis fílii,
misit Deus Spíritum Fílii sui
in corda vestra clamántem: Abba, Pater.

Post communionem

Proficiat nobis ad salútem córporis et ánimæ,
Dómine Deus noster, huius sacraménti susceptio,
et sempiternæ sanctæ Trinitátis
eiusdémque individuæ Unitátis conféssio.
Per Christum.

Feria V post Ss.mam Trinitatem

SS.MI CORPORIS ET SANGUINIS CHRISTI**Sollemnitatis****Ant. ad introitum****Ps 80, 17**

Cibávit eos ex ádipe fruménti,
et de petra melle saturávit eos.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui nobis sub sacraménto mirábili
passiónis tuæ memóriam reliquisti,
tribue, quæsumus,
ita nos Córporis et Sanguinis tui
sacra mystéria venerári,
ut redemptionis tuæ fructum
in nobis iúgiter sentiámus.
Qui vivis.

Anno A**Lectio prima**

*Dedit tibi cibum,
quod ignorabas tu et patres tui.*

Lectio libri Deuteronomii**8, 2-3. 14 b-16 a**

Locútus est Móyses populo dicens:

« Recordáberis cuncti itíneris, per quod addúxit te
Dóminus Deus tuus quadragínta annis per desértum,

ut afflígeret te atque tentáret, et nota fierent quæ in tuo
ánimo versabántur, utrum custodíres mandáta illíus an
non.

Afflíxit te penúria et dedit tibi cibum manna, quod
ignorábas tu et patres tui, ut osténderet tibi quod non
in solo pane vivat homo, sed in omni verbo, quod
egréditur de ore Dei.

Et reminiscáris Dómini Dei tui, qui edúxit te de
terra Ægýpti, de domo servitútis, et ductor tuus fuit
in solitúdine magna atque terríbili, in qua erat ser-
pens flatu adúrens et scórpio ac dipsas et nullæ omníno
aquæ; qui edúxit rivos de petra duríssima et cibávit te
manna in solitúdine, quod nesciérunt patres tui ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius**Ps 147, 12-13. 14-15. 19-20 (R.: 12 a)**

R. Lauda, Ierúsalem, Dóminum.

vel Allelúia.

¹² Lauda, Ierúsalem, Dóminum;
colláuda Deum tuum, Sion.

¹³ Quóniam confortávit seras portárum tuárum,
benedíxit fíliis tuis in te. **R.**

¹⁴ Qui ponit fines tuos pacem,
et ádipe fruménti sátiat te.

¹⁵ Qui emíttit elóquium suum terræ,
velóciter currit verbum eius. **R.**

¹⁹ Qui annúntiat verbum suum Iacob,
iustítias et iudícia sua Israel.

²⁰ Non fecit táliter omni natióni,
et iudícia sua non manifestávit eis. **R.**

Lectio secunda

Unus panis, unum corpus multi sumus.

Lectio Epistolæ primæ beāti Pauli apóstoli
ad Corínthios 10, 16-17

Fratres:

Calix benedictiónis cui benedícimus, nonne comunicatio sánguinis Christi est? Et panis quem frángimus, nonne comunicatio córporis Christi est?

Quóniam unus panis, unum corpus multi sumus, omnes enim de uno pane participámur.

Verbum Dómini.

Sequentia

*Hæc sequentia ad libitum dicitur vel integra vel forma brevior, inde a verbis: * Ecce panis.*

Lauda, Sion, Salvatórem, lauda ducem et pastórem in hymnis et cánticis.

Quantum potes, tantum aude: quia maior omni laude, nec laudáre súfficis.

Laudis thema speciális, panis vivus et vitális hódie propónitur.

Quem, in sacræ mensa cenæ, turbæ fratrum duodénæ datum non ambígatur.

Sit laus plena, sit sonóra, sit iucúnda, sit decóra mentis iubilátio.

Dies enim sollémnis ágitur, in qua mensæ prima recólitur huius institútio.

In hac mensa novi Regis, novum Pascha novæ legis Phase vetus términat.

Vetustátem nóvitas, umbram fugat véritas, noctem lux elíminat.

Quod in cena Christus gessit, faciéndum hoc expréssit in sui memóriam.

Docti sacris institútis, panem, vinum in salútis consecrámus hóstiam.

Dogma datur cristiánis, quod in carnem transit panis, et vinum in ságuinem.

Quod non capis, quod non vides, animósa firmat fides, præter rerum órđinem.

Sub diversis speciébus, signis tantum, et non rebus, latent res exímia.

Caro cibus, sanguis potus: manet tamen Christus totus, sub utráque specie.

A suménte non concísus, non confráctus, non divísus: ínteger accípitur.

Sumit unus, sumunt mille: quantum isti, tantum ille: nec sumptus consúmitur.

Sumunt boni, sumunt mali: sorte tamen inæquáli, vitæ vel intéritus.

Mors est malis, vita bonis: vide paris sumptiónis quam sit dispar éxitus.

Fracto demum sacraméto, ne vacílles, sed meméto, tantum esse sub fragméto, quantum toto tégitur.

Nulla rei fit scissúra, signi tantum fit fractúra: qua nec status nec statúra signáti minúitur.

* Ecce panis angelórum, factus cibus viatórum: vere panis filiórum, non mitténdus cánibus.

In figúris præsignátur, cum Isaac immolátur: agnus paschæ deputátur: datur manna pátribus.

Bone Pastor, panis vere, Iesu, nostri miserére: tu nos pasce, nos tuére: tu nos bona fac vidére in terra vivéntium.

Tu, qui cuncta scis et vales: qui nos pascis hic mortáles: tuos ibi commensáles, coherédes et sodáles fac sanctórum civium.

Alleluia

Io 6, 51

℞. Allelúia. ⁊. Ego sum panis vivus qui de cælo descendi, dicit Dóminus;
si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. ℞. Allelúia.

Evangelium

*Caro mea verus est cibus,
et sanguis meus verus est potus.*

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 6, 51-59

In illo témpore: Dixit Iesus turbis Iudæórum:

« Ego sum panis vivus qui de cælo descendi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum; panis autem quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita ».

Litigábant ergo Iudæi ad invicem dicéntes: « Quómodo potest hic nobis carnem suam dare ad manducándum? »

Dixit ergo eis Iesus: « Amen, amen dico vobis: Nisi manducavéritis carnem Filii hóminis et bibéritis eius sánguinem, non habétis vitam in vobismetípsis.

Qui mandúcat meam carnem et bibit meum sánguinem habet vitam ætérnam, et ego resuscitábo eum in novíssimo die: caro enim mea verus est cibus, et sanguis meus verus est potus.

Qui mandúcat meam carnem et bibit meum sánguinem in me manet et ego in illo. Sicut misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem, et qui mandúcat me et ipse vivet propter me.

Hic est panis qui de cælo descendit, non sicut manducavérunt patres et mórtui sunt: qui mandúcat hunc panem vivet in ætérnum ». — Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

*Hic est sanguis fœderis,
quod pepigit Dominus vobiscum.*

Lécitio libri Exodi

24, 3-8

In diébus illis:

Venit Móyses et narrávit plebi ómnia verba Dómini atque iudícia; respondítque omnis pópulus una voce: « Omnia verba Dómini, quæ locútus est, faciémus ».

Scrípfit autem Móyses univérsos sermónes Dómini; et mane consúrgens ædificávit altáre ad radices montis et duódecim títulos per duódecim tribus Israel; misítque iúvenes de filiis Israel, et obtulérunt holocáusta immolavéruntque víctimas pacíficas Dómino, vítulos.

Tulit itaque Móyses dimídiam partem sánguinis et misit in cratéras; partem autem resíduam fudit super altáre. Assuménsque volúmen fœderis, legit, audiénte pópulo, qui dixérunt: « Omnia quæ locútus est Dóminus faciémus, et érimus obœdiéntes ».

Ille vero sumptum sánguinem respérsit in pópulum et ait: « Hic est sanguis fœderis, quod pépigít Dóminus vobiscum super cunctis sermónibus his ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 115, 12-13. 15 et 16 bc. 17-18 (℞.: 13)

℞. Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo.
vel Allelúia.

- ¹² Quid retríbuam Dómino
pro ómnibus quæ retríbuít mihi?
¹³ Cálicem salutáris accípiam,
et nomen Dómini invocábo. ℞.

- 15 Pretiósá in conspéctu Dómini
mors sanctórum eius.
- 16 Ego servus tuus et fílius ancíllæ tuæ.
Dirupísti víncula mea. *R.*
- 17 Tibi sacrificábo hóstiam laudis,
et nomen Dómini invocábo.
- 18 Vota mea Dómino reddam
coram omni pópulo eius. *R.*

Lectio secunda

Sanguis Christi emundabit conscientiam nostram.

Léctio Epístolæ ad Hebræos **9, 11-15**
Fratres:

Christus cum advénit Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius Tabernáculum non manufáctum, id est non huius creatiónis, neque per sánguinem hircórum et vitulórum sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, ætéRNA redemptióne invénta.

Si enim sanguis hircórum et taurórum et cinis vitulæ aspérsus inquinátos sanctíficat ad emundatióem carnis, quanto magis sanguis Christi, qui per Spíritum ætérum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis ad serviéndum Deo vivénti.

Et ideo Novi Testaménti Mediátor est, ut, morte intercedénte, in redemptióem eárum prævaricatiónum, quæ erant sub prióre Testaménto, repromissióem accípiant qui vocáti sunt ætéRNæ hereditátis.

Verbum Dómini.

Ad libitum sequentia Lauda, Sion, p. 718.

Alleluia

Io 6, 51

R. Alleluía. *Y.* Ego sum panis vivus qui de cælo descéndi, dicit Dóminus;
si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérum. *R.* Alleluía.

Evangelium

Hoc est corpus meum. Hic est sanguis meus.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum
14, 12-16. 22-26

Primo die Azymórum, quando Pascha immolábant, dicunt Iesu discípuli eius: « Quo vis eámus et parémus ut mandúces Pascha? »

Et mittit duos ex discípulis suis et dicit eis: « Ite in civitátem, et occúrret vobis homo lagénam aquæ báulans; sequímini eum, et quocúmque introíerit, dícite dómno domus: “ Magíster dicit: Ubi est reféctio mea ubi Pascha cum discípulis meis mandúcem? ” Et ipse vobis demonstrábit cenáculum grande stratum parátum: et illic paráte nobis ».

Et abiérunt discípuli et venérunt in civitátem et invenérunt sicut díxerat illis, et paravérunt Pascha.

Et manducántibus illis accépit panem, et benedícens fregit et dedit eis et ait: « Súmite, hoc est corpus meum ».

Et accépto cálice, grátias agens dedit eis, et bibérunt ex illo omnes. Et ait illis: « Hic est sanguis meus novi testaménti, qui pro multis effúnditur. Amen dico vobis: Iam non bíbam de genímine vitis usque in diem illum cum illud bíbam novum in Regno Dei ».

Et hymno dicto exiérunt in Montem Olivárum.
Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

Panem et vinum obtulit.

Lectio libri Génesis

14, 18-20

In diébus illis:

Melchisedech, rex Salem, próferens panem et vinum (erat enim sacérdos Dei altíssimi) benedíxit Abram et ait: «Benedíctus Abram Deo excélsso, qui creávit cælum et terram, et benedíctus Deus excélsus, quo protegénte, hostes in mánibus tuis sunt». Et dedit ei dé-cimas ex ómnibus.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 109, 1. 2. 3. 4 (R.: 4 bc)

R. Tu es sacérdos in ætérnum
secúndum órđinem Melchisedech.

1 Dixit Dóminus Dómino meo:
«Sede a dextris meis,
donec ponam inimícos tuos
scabéllum pedum tuórum». R.

2 Virgam poténtiæ tuæ emíttet Dóminus ex Sion:
domináre in médio inimicórum tuórum. R.

3 Tecum principátus in die virtútis tuæ,
in splendóribus sanctis,
ex útero matutíni velut rorem génuí te. R.

4 Iurávit Dóminus et non pænitébit eum:
«Tu es sacérdos in ætérnum
secúndum órđinem Melchisedech». R.

Lectio secunda

*Quotiescumque manducabitis et bibetis,
mortem Domini annuntiatís.*

Lectio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

11, 23-26

Fratres:

Ego accépi a Dómino quod et trádidí vobis: quóniam Dóminus Iesus in qua nocte tradebátur accépit panem et grátias agens fregit et dixit: «Hoc est corpus meum quod pro vobis est: hoc fácite in meam commemora-tiónem».

Simíliter et cálicem postquam cenátum est, dicens: «Hic calix novum Testaméntum est in meo sáanguine: hoc fácite, quotiescúmque bibétis, in meam commemo-ratióne».

Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiátis donec vé-niat. — Verbum Dómini.

Ad libitum sequentia Lauda, Sion, p. 718.

Alleluia

Io 6, 51

R. Alleluía. V. Ego sum panis vivus qui de cælo descéndi,
dicit Dóminus;
si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in
ætérnum. R. Alleluía.

Evangelium

Manducaverunt et saturati sunt omnes.

✠ Lectio sancti Evangelíi secúndum Lucam 9, 11 b-17
In illo témpore:

Loquebátur Iesus turbis de Regno Dei, et eos qui
cura indigébant, sanábat. Dies autem cóeperat decliná-

re; et accedentes Duodecim dixerunt illi: « Dimitte turbam ut euntes in castella villasque, quæ circa sunt, devértant et invéniant escas, quia hic in loco deserto sumus ».

Ait autem ad illos: « Vos date illis manducare ». At illi dixerunt: « Non sunt nobis plus quam quinque panes et duo pisces, nisi forte nos eamus et emamus in omnem hanc turbam escas ».

Erant enim fere viri quinque milia. Ait autem ad discipulos suos: « Fécite illos discumbere per convivia ad quinquagenos ». Et ita fecerunt, et discumbere fecerunt omnes.

Accéptis autem quinque panibus et duobus piscibus, respexit in cælum et benedixit illis et fregit et dabat discipulis suis ut ponerent ante turbam.

Et manducaverunt et saturati sunt omnes; et sublatum est quod superfuit illis, fragmentorum cophini duodecim. — Verbum Domini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Ecclésiæ tuæ, quæsumus, Dómine, unitatis et pacis propítius dona concéde, quæ sub oblatis munéribus mystice designántur. Per Christum.

Præfatio de Ss.ma Eucharistia, p. 761 vel 760.

Ant. ad communionem

Io 6, 57

Qui mandúcat meam carnem
et bibit meum ságuinem,
in me manet et ego in eo,
dicit Dóminus.

Post communionem

Fac nos, quæsumus, Dómine,
divinitatis tuæ sempiterna fruitióne repléri,
quam pretiósí Corporis et Sanguinis tui
temporalis percéptio præfigurat.
Qui vivis.

Ubi sollemnitas Ss.mi Corporis et Sanguinis Christi non est de præcepto servanda, assignatur, tamquam diei proprio, dominicæ post Ss.mam Trinitatem.

Feria VI post dominicam II post Pentecosten

SACRATISSIMI CORDIS IESU

Sollemnitas

Ant. ad introitum

Ps 32, 11. 19

Cogitationes Cordis eius
in generatione et generationem,
ut eruat a morte animas eorum
et alat eos in fame.

Dicitur Glória in excelsis.

Collecta

Concede, quæsumus, omnipotens Deus,
ut qui, dilecti Filii tui Corde gloriâtes,
eius præcipua in nos beneficia recolumus caritatis,
de illo donorum fonte cælesti
supereffluentem gratiam mereamur accipere.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, qui nobis in Corde Filii tui,
nostris vulnerato peccatis,
infinitos dilectionis thesauros
misericórditer largiri dignaris,
concede, quæsumus,
ut, illi devotum pietatis nostræ præstantes obsequium,
dignæ quoque satisfactionis exhibeamus officium.
Per Dóminum.

Anno A

Lectio prima

Dilexit vos Dominus et elegit vos.

Lectio libri Deuteronomii

7, 6-11

In diebus illis:

Locutus est Móyses pópulo dicens: « Pópulus sanctus es Dómino Deo tuo. Te elégit Dóminus Deus tuus, ut sis ei pópulus peculiáris de cunctis pópulis qui sunt super terram.

Non quia cunctas gentes número vincebátis, vobis iunctus est Dóminus et elégit vos, cum ómnibus sitis pópulis paucióres; sed quia diléxit vos Dóminus et custodívit iuramentum, quod iurávit pátribus vestris, eduxítque vos in manu forti et redémít de domo servitútis, de manu Pharaónis regis Ægýpti.

Et scies quia Dóminus Deus tuus ipse est Deus fortis et fidélis, custódiens pactum et misericórdiam diligéntibus se et his qui custódiunt præcepta eius in mille generationes; et reddens odiéntibus se statim, ita ut dispérdat eos et ultra non differat, prótinus eis restituens quod meréntur.

Custódi ergo præcepta et cæremónias atque iudícia, quæ ego mando tibi hódie ut fácias ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 1-2. 3-4. 6-7. 8 et 10 (R.: 17)

R. Misericórdia Dómini ab ætérno super timéntes eum.

- ¹ **Benedic**, ánima mea, Dómino;
et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.
² **Benedic**, ánima mea, Dómino,
et noli oblivísci omnes retributiónes eius. **R.**

- 3 Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis,
qui sanat omnes infirmitates tuas;
4 qui redimit de interitu vitam tuam,
qui coronat te in misericordia et miserationibus. *R.*
6 Faciens iustitias Dominus,
et iudicium omnibus iniuriam patientibus.
7 Notas fecit vias suas Moysi,
filiis Israel adinventiones suas. *R.*
8 Miserator et misericors Dominus,
longanimis et multae misericordiae.
10 Non secundum peccata nostra fecit nobis,
neque secundum iniquitates nostras retribuit nobis. *R.*

Lectio secunda

Dilexit nos Deus.

Lectio Epistolae primae beati Ioannis apostoli 4, 7-16

Carissimi:

Diligamus invicem, quia caritas ex Deo est, et omnis qui diligit ex Deo natus est et cognoscit Deum. Qui non diligit non cognovit Deum, quoniam Deus caritas est.

In hoc apparuit caritas Dei in nobis, quoniam Filium suum unigenitum misit Deus in mundum ut vivamus per eum.

In hoc est caritas, non quasi nos dilexerimus Deum, sed quoniam ipse dilexit nos et misit Filium suum propitiationem pro peccatis nostris.

Carissimi, si sic Deus dilexit nos, et nos debemus alterutrum diligere. Deum nemo vidit umquam; si diligamus invicem, Deus in nobis manet et caritas eius in nobis consummata est.

In hoc cognoscimus quoniam in ipso manemus et

ipse in nobis, quoniam de Spiritu suo dedit nobis. Et nos vidimus et testificamur quoniam Pater misit Filium Salvatorem mundi.

Quisquis confessus fuerit: « Iesus est Filius Dei », Deus in ipso manet et ipse in Deo. Et nos cognovimus et credidimus caritati quam habet Deus in nobis.

Deus caritas est, et qui manet in caritate in Deo manet et Deus in eo manet. — Verbum Domini.

Alleluia

Mt 11, 29 ab

R. Alleluia. *V.* Tollite iugum meum super vos,
et discite a me, quia mitis sum et humilis
corde. *R.* Alleluia.

Evangelium

Mitis sum et humilis corde.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum

11, 25-30

In illo tempore: Respondens Iesus dixit:

« Confiteor tibi, Pater, Domine caeli et terrae, quia abscondisti haec a sapientibus et prudentibus et revelasti ea parvulis. Ita, Pater, quoniam sic fuit placitum ante te.

Omnia mihi tradita sunt a Patre meo; et nemo novit Filium nisi Pater, neque Patrem quis novit nisi Filius et cui voluerit Filius revelare.

Venite ad me, omnes qui laboratis et onerati estis, et ego reficiam vos.

Tollite iugum meum super vos et discite a me, quia mitis sum et humilis corde, et inveniatis requiem animabus vestris; iugum enim meum suave et onus meum leve est ». — Verbum Domini.

Anno B

Lectio prima

Conversum est in me cor meum.

Lectio libri Osée 11, 1 b. 3-4. 8 c-9

Hæc dicit Dóminus:

« Puer Israel et diléxi eum, et ex Ægýpto vocávi filium meum.

Et ego quasi nutrícius Ephraim, portábam eos in brácciiis meis, et nesciérunt quod curárem eos. In fúniculis Adam traham eos, in vínculis caritátis; et ero eis quasi exáltans iugum super maxíllas eórum, et declinávi ad eum ut vescerétur.

Convérsum est in me cor meum, páriter conturbáta est penitúdo mea. Non fáciam furórem iræ meæ, non convértať ut dispérdam Ephraim, quóniam Deus ego et non homo; in médio tui Sanctus, et non ingrédiať civitátem ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Is 12, 2-3. 4 bcd. 5-6 (R.: 3)

R. Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris.

2 Ecce Deus salvátor meus,
fiduciáliter agam et non tímébo,
quia fortitúdo mea et laus mea Dóminus,
et factus est mihi in salútem.

3 Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus salvatóris. R.

4 Confitémini Dómino et invocáte nomen eius,
notas fácite in pópulis adinventiões eius,
mementóte quóniam excélsus est nomen eius. R.

5 Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit,
annuntiáte hoc in univérſa terra.

6 Exsúlta et lauda, habitátio Sion,
quia magnus in médio tui Sanctus Israel. R.

Lectio secunda

Scire supereminentem scientiæ caritatem Christi.

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

Fratres: 3, 8-12. 14-19

Mihi ómnium sanctórum mínimo data est grátia hæc, géntibus evangelizáre investigábiles divítias Christi, et illumináre omnes quæ sit dispensátio mystérii absconditi a sáculis in Deo, qui ómnia creávit,

ut innotéscat nunc Principátibus et Potestátibus in cæléstibus per Ecclésiám multifórmis sapiéntia Dei, secúndum propósitum sæculórum quod fecit in Christo Iesu Dómino nostro, in quo habémus fidúciám et accéssum in confidéntia per fidem eius.

Huius rei grátia flecto génuá mea ad Patrem, ex quo omnis patérnitas in cælis et in terra nominátur,

ut det vobis secúndum divítias glóriæ suæ virtúte corroborári per Spíritum eius in interiorem hóminem, habitáre Christum per fidem in córdibus vestris, in caritáte radicáti et fundáti,

ut valeátis comprehéndere cum ómnibus sanctis quæ sit latitúdo et longitúdo et sublímítás et profúndum, scire étiam supereminéntem sciéntiæ caritátem Christi, ut impleámini in omnem plenitúdinem Dei.

Verbum Dómini.

Alleluia

Mt 11, 29 ab

R. Alleluia. V. Tóllite iugum meum super vos,
et díscite a me, quia mitis sum et húmilis
corde. R. Alleluia.

vel

1 Io 4, 10 b

R. Alleluia. V. Deus prior diléxit nos,
et misit Fílium suum propitiatiónem
pro peccátis nostris. R. Alleluia.

Evangelium

Latus eius aperuit, et exivit sanguis et aqua.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

19, 31-37

In illo témpore:

Iudæi, quóniam Parascéve erat, ut non remanérent in cruce córpora sábbato, erat enim magnus dies illius sábbati, rogavérunt Pilátum ut frangeréntur eórum crura et tolleréntur.

Venerunt ergo mílites, et primi quidem fregérunt crura et alteríus qui crucifíxus est cum eo; ad Iesum autem cum veníssent, ut vidérunt eum iam mórtuum, non fregérunt eius crura, sed unus mílitum láncea latus eius apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua.

Et qui vidit testimónium perhíbuit, et verum est eius testimónium, et ille scit quia vera dicit, ut et vos credátis.

Facta sunt enim hæc ut Scriptúra impleátur: « Os non comminuétur eius », et íterum ália Scriptúra dicit: « Vidébunt in quem transfixérunt ».

Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

*Ego pascam oves meas
et ego eas accubare faciam*

Lécio libri Ezechiélis prophétæ

34, 11-16

Hæc dicit Dóminus Deus:

« Ecce ego ipse requíram oves meas et visitábo eas: sicut vísitat pastor gregem suum in die quando fuerit in médio óvium suárum dissipátarum, sic visi-

tábo oves meas et liberábo eas de ómnibus locis, in quibus dispérsæ fúerant in die nubis et caliginis.

Et edúcam eas de pópulis et congregábo eas de terris et indúcam eas in terram suam et pascam eas in móntibus Israel, in rivis et in cunctis sédibus terræ.

In páscuis ubérrimis pascam eas, et in móntibus excélsis Israel erunt páscua eárum; ibi requiescent in herbis viréntibus, et in páscuis pínguibus pascéntur super montes Israel.

Ego pascam oves meas et ego eas accubare faciam, dicit Dóminus Deus. Quod perierat requíram, et quod abiéctum erat redúcam, et quod confráctum fúerat alligábo, et quod infírmum fúerat consolidábo, et quod pingue et forte custódiám, et pascam illas in iudício ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 22, 1-3 a. 3 b-4. 5. 6 (R.: 1)

R. Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit.

¹ Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:

² in páscuis viréntibus me collocávit,
super aquas quiétis edúxit me,

³ ánimam meam refécit. R.

Dedúxit me super sémitas iustítie
propter nomen suum.

⁴ Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,
non tímébo mala, quóniam tu mecum es.

Virga tua et báculo tuus
ipsa me consoláta sunt. R.

⁵ Parásti in conspéctu meo mensam
advérsus eos qui tribulant me;
impinguásti in óleo caput meum,
et calix meus redúndat. R.

o Etenim benignitas et misericordia subsequuntur me omnibus diebus vite mee, et inhabitabo in domo Domini in longitudinem dierum. *R.*

Lectio secunda

Commendat caritatem suam Deus in nobis.

Lectio Epistolae beati Pauli apostoli ad Romanos

5, 5 b-11

Fratres:

Caritas Dei diffusa est in cordibus nostris per Spiritum Sanctum qui datus est nobis.

Adhuc enim Christus, cum adhuc infirmi essemus, secundum tempus pro impiis mortuus est.

Vix enim pro iusto quis moritur; nam pro bono forsitan quis et audeat mori; commendat autem suam caritatem Deus in nos, quoniam cum adhuc peccatores essemus Christus pro nobis mortuus est.

Multo igitur magis iustificati nunc in sanguine ipsius, salvi erimus ab ira per ipsum.

Si enim cum inimici essemus reconciliati sumus Deo per mortem Filii eius, multo magis reconciliati salvi erimus in vita ipsius: non solum autem, sed et gloriamur in Deo per Dominum nostrum Iesum Christum, per quem nunc reconciliationem accepimus.

Verbum Domini.

Alleluia

Io 10, 14

R. Alleluia. *V.* Ego sum pastor bonus, dicit Dominus, et cognosco oves meas, et cognoscunt me meae. *R.* Alleluia.

vel

Mt 11, 29 ab

R. Alleluia. *V.* Tollite iugum meum super vos, et discite a me, quia mitis sum et humilis corde. *R.* Alleluia.

Evangelium

Congratulamini mihi, quia inveni ovem meam quae perierat.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Lucam 15, 3-7

In illo tempore:

Ait Iesus ad Phariseos parabola istam dicens: « Quis ex vobis homo qui habet centum oves, et si perdidit unam ex illis, nonne dimittit nonaginta-novem in deserto et vadit ad illam quae perierat donec inveniat illam? »

Et cum invenerit eam imponit inumeros suos gaudens, et veniens domum convocat amicos et vicinos, dicens illis: « Congratulamini mihi, quia inveni ovem meam quae perierat ».

Dico vobis: Ita gaudium erit in caelo super uno peccatore penitentiam agente quam super nonagintanovem iustis qui non indigent penitentia ».

Verbum Domini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Respice, quaesumus, Domine, ad ineffabilem Cordis dilecti Filii tui caritatem, ut quod offerimus sit tibi munus acceptum et nostrorum expiatio delictorum. Per Christum.

Præfatio: De immensa caritate Christi.

℣. Dóminus vobíscum. ℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda. ℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:

Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Qui, mira caritáte, exaltátus in cruce,
pro nobis trádidit semetípsum,
atque de transfíxo látere sánguinem fudit et aquam,
ex quo manárent Ecclésiæ sacraménta,
ut omnes, ad Cor apértum Salvatóris attrácti,
iúgiter haurírent e fóntibus salutis in gáudio.

Et ídeo, cum Sanctis et Angelis univérsis,
te collaudámus, sine fine dicétes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Ant. ad communionem Io 7, 37-38

Dicit Dóminus: Si quis sitit, véniat ad me et bibat.

Qui credit in me,
flúmina de ventre eius fluent aquæ vivæ.

Vel: Io 19, 34

Unus mílitum láncea latus eius apéruit,
et contínuo exívit sanguis et aqua.

Post communionem

Sacraméntum caritátis, Dómine,
sancta nos fáciat dilectióne fervére,
qua, ad Fílium tuum semper attrácti,
ípsam in frátribus agnóscere discámus. Per Christum.

ORDO MISSÆ CUM POPULO

<http://www.ccwatershed.org/vatican>

A very special announcement will be made in early 2014 ...